

ספר

שרף פרי עץ חיים

שחיבר הרב הלדיק גדול שמו צננלה ובנקח הסקיד הוסיפוס קדישא
ופרישא רבא דעמא מדכנא דלומתא עמי'עדי **הבעש"ט** זללה"ס
צעה"ש ספר **דברי משה** על החורס מוה' **משה שהם** זללה"ס הנקרא
צפי כ"י **משה צ"ד דן** אביד דק"ק **ראלינא** הספר הנחמד הזה צו הפליח
לעשות לנאח ולפיש קחימת **דברי העץ החיים**
ולחזין כל דבר הקשם וצו נאלא הנסוח שסיקף מלתי
ונס פיש על שאר כחצי **האר"י** זללה"ס ושאר המקובלים :

הובא לבית הדפוס ע"י כדור המופלג היקר מוה' **שמשון שדמה** שווארץ כ"י
מחנורר צעדיכות הגר ציסוב כלביצ קמור
נעיר **סיגור :**

לפ"ק

מעמו וראו כי טוב דבר ידיד ה'

נשנת

משערנאוויץ

צדיקים כתבו על ספרו, „אמרי-שהם”
ומצוה גדולה שיהיה הספר הזה בבית ישראל
כי הוא שמירה גדולה בבית כי היה מתלמידי
הבעש"ט הק' ז"ל.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue
(718) 436-1165

בה

אני החינו צלתי בשנת תרכ"ד עם הספר היקר כחצ יד יען נוסן של זקניי הרב גדול הדור הלקים המפורס וזי
משה שהם חצי"ד דק"ק **דארלינע** אלל כבוד איהו"ק מופט הרב גולניא קדישא חספאליא
 הרב הקדוש איז אלקים המפורס בכל קלוי ארץ כקש"ת
 מהר"ד עיניו
 מהר"ר **יעקב** ב"י שליט"א **מסאדיגערי** חסד, הוא היה ת"י הקדוש הכח"י חסד שבעה
 שבעות וה"ל שטיטע
 לייך ללאי ולסאכאס בכל זאת חזק וזמן יידיש כושלות לסאכ"ס על ההדפסה לבני יום איז את ידו ונגלו
 להפסיק שית צלתי ידעתי ולא יתי' חילי יסכלל אחר וכי והשוע יעס לו והנא עליו זיכת טוב צנח"ס
 היום יום ה' לקרד דברים שנת תרכ"ו לפ"ק מה **משערנאוויץ**

כק' שמשון שלמה שווארץ

מאדיגנערי

גם כבוד קדושת אדונויך ומה
מן ימי נלח חכמים על
הפסקה הפסק הקדושה **שרה פרי**
עין היום ומה הקדושה
בעל המהפך ספר
דברי משה ויקח את הפסק
הזה כבשר ילד
ללוח זמנים הדפוס צומח אשך יושם
עליו ככה המהפך הכל המכונה הדיסק
והמחור הופע צביוני הפסקה הקדושה
הכל וענין זאת ע"ס יוסף י"ד לזל
טבת תרכ"ד פה **סאדינגרי**
משה דוד גאטמאן
מחנך בקדושה

פאטיק

אודיע כחנכה אשכ אדונוי'ס
 סקדו'ס ופס פאטיק
 יקס ספר שרף פרי
 עין היום
 וסרד הקדוש
 בעל הסחנר ספר
 א"י'ס זלאחו לזור
 דברי משה
 וניח'ס הדפוס זמנר
 אשכ יוסף עזרי כסד
 וועז זכחו עה"ס יוס' צ' י"ב
 זלזל הכנ"ס פס פאטיק

הק' אהרן מצית אדונינו מורינו
ורצנו עלינו
מבאטיק

בוהאש

גם כבוד קדוש אלוהים וחסד
בורא יי' נחם ומסכים פרי
הדפס חסד הקדוש **שרף** פרי
עין חיים וזקניו דב' הקדוש
בעל המהדר ק' **דברי משה**
ויקח את הספר ה'ל' בלשון יבא ואלו
נחית הדפוס נחזיר ויב' יובת עליו
ש"צ הנוכח ככל היסוד הקדוש
ועלכ"ם וחזרו הובע קדשו
יי' נחם חסד הקדוש עליו ולכלות
אותו בלתי עש"ם במקור קדשו
יוס ה' כ"ה נחם **כתרו ישועה**
מנחם מענדל וחסד בקדוש

אדרי' הדלות לפני

מחנא 37
נשיאח כבוד הרב הק'
והרב'ר אב'ר
ועליו שפירא
בייחוסתו ו'ן קדוש
זמם **ס'ר** לחיפסון
כפדיה ומונו לנפוס
צלות אחת כי כן יחבל
קבר א"ח צימדי אחר
יושת עליו כד הכהמז
הקדוש וצחתי עה"ה
יוס'ו עיו אלול חזיר'ה
לפיק **ס'ר** .
כאוס סחוב'ה צפקדוס
ישראל ס'ר' דמס

בעת לחץ הקסם

הקדוש המלך
ללאור הכני לקבל
קדש אחד בזהק אשר
יוסף עליו נכד
האקדג הקדוש כאשר
כו סועז ציירי אמוני
לסדפיסו ולזוט אמת
נחאי ככנ עסקול
כיק ככנ מיסכר
שדמה טליטא
בן אמוני
הק' טליטא

מאיר
נחום
דיבש
משארקי

בעת ללכת הקשר

הרצ סקדוֹם ילֵא לֵאז
הִנֵּנוּ לִקְבֵּל סִמֵּן אֶחָד
בְּמִתְקָה אֲשֶׁר יוֹסֵף עָלָיו
שֵׁיב כִּכֵּד הַמַּהְצֵר הַקִּי
וּנְסַפְרוּ כֹּכַב הַטּוֹט צִינִי
סִיחֵנוּ 1701 מִן
קִדְשָׁנוּ שִׁינִי עֵל
לְהַדְסִיקוּ וּלְזֹלֹת אֲמֵת
צִלְהִי עַל-הַסְּחֹם
צִפְקוֹת כִּי־ק הִרָצ
מִנְחָם
נְחוּם
נְעָר שִׁינִי עֵל
נֶאֱחָם מְטִיבִי
צִיַּת הִרָצ הִנֵּנוּ :

כ זא לשני האש
החיות (ויהי)

שמשון שדמה
וצירו חבלה חכמי
קודש חלליהם הקדוש
משה שדמה
חלליהם, לכן צאנו
לחלוצה שאלנו לקחה
מחור ספר חסד כפי
אשר יושם עליו

נחום הק' שמואל
מדיסקא
הוא צביה הכהן ר' **יוסף**
פרידמאן בן
נחום לדיק
הק' **מרימנא**

בעת ללא הקשר
הרעיון של

לְאוֹר וְזֵיתָה שֶׁדִּמְעוֹת
הַבְּנִי לְקַצֵּל קִיר אֶחָד
בְּזִמְרֵי אֶשֶׁר יוֹשֶׁה עָלָיו
כִּכְר הַמַּחֲזֵר לְאֶשֶׁר
הֵטִיב צִנְיִי אֶלְמוֹדִיר
לְהַדְסִיק וְלֵאמֹר אֶחָת
בָּחִיתִי עַל הַסְּתֻמָּה
בְּקִוִּיּוֹת כִּי־הָרֵב מוֹה'
נְחוּם מֵרֵדְכִי
שֶׁלִּי־יֵהְיֶה בֶן אֶלְמוֹדִיר
הָרֵב הַקְדוּשָׁה שֶׁלִּי־יִהְיֶה
מִפְּאִיִּיק
יֹסֶה
הַכִּי
לְהַכִּיל
הַקִּי אֶהְיֶה
מִמְּאִלִּי־קֵטְרִים־עֹץ

הסכמת

הסכמת חתן המהבד הנולד הקדוש : כבוד הרב הגדול המפורסם יקרא קרישא הסידא ופרישא קדוש ישראל בש ת מו' יצחק נ"ו בהרב הקדוש איש אלקים בוצינא דגורא המפורסם בכל קצוי ארץ מו' יהואל מיכל צלהיה מגיד משרים מזלאמשוב :

מה נכבד היום אשר העיר את רוחו של גיסי הרבני המופלג מו' **שמואל** שסס נ"ו בן חסתי הרב הגדול צלינא קדישא חסידא ופנימא מופת היור קדוש סי מוכיז מו' **משה** שהים כה"ח ציד דקיק דלנינא לסעמיד דרבי אצוי ולהפין מעיינותיו אשר כינוז מעשה אלכנותיו צניאור חסידיו הקדושים ומאז חשקם כפשו לשרות לעמי **דברי משה** כי נעמו ללדוך ולילך צידך כחידות חסידיו כאשר דבריו יורנו ויפה כח הן אשר נדבה רוחו איתו להיות נבא כרעא דלצוי ומי יתן והי' לצוי זה להפין על פני חבל רח כל אשר עשה ונשע לעמי כל יעקביל : הן צהיות דלצוי ורצא והן צהצוי האצוי זלסיה אשר חיון העשום המלאים צען ופרי ופוקץ מלדיו ועשה משהחום הסכמה לחצן יקל צניתי הדיעם וכל דברי קדיש היום כמחברו מקיני אונים ומהתם הוללות הדיקים כי צבה היא החליל שמואל הקטן קדיס וכבר יסעש כי כל דבריו נשע אשר דבר צניתי ודברת מחוך גריו וכל דבריו נבחי אש ולפוס לעינא חגלא והמציין היעב אשר כוונתם כלל הן הן הדברים וכלשר ולמד הרבה ובהוראתו יסבה יונס וילל : וצנזות זה עיי' משיס לקצו :

הסכמת כבוד ארמזיר הרב הגאון עשרת תפארת ישראל : איש אלהים : בוצינא קדישא המפורסם בדורו רשכביה מו' **אברהם יהושעי העשיר** וצלהיה אבדיק אפמא :

בא אלי הרבני המופלג מו' שמואל שסס בן חסתי הרב הגדול צלינא קדישא זקן ושנע ימים קדיש ונורא מו' **משה** שהים זיל צידי דקיק דלנינא וצידו כחצי קידש מחכב אצוי הנול ספר **דברי משה** על חסידו וספר **שרה פרי עין חיים** וחדושים הלכתא בצרחה וריונס לחלקם ציעקז ולהפליס בשרחל : והנה ידעתי את האיש משה כי גדול הוא הן צנולא והן צנחקר וצעילס לא עש מחוך אזהל של חסידו והגס שמונול עררם צעירא דליצורא דגיס שוליס ודוקסס להפציר להס פגיס ועסקים וענינס ואין הזמן גורס לעיין צבל הכחצים אוקי בצרצא רבס כי הלי על חקתו כי ידעמיו כי שיעס גדולי הדור וגס הוא הכס ומצין מעשהו ומה גס כי רחמי מקלה דבריו אשר דיבר משה וספרי קלמד לכן ידי מוכון עמי כיל דצני המדבר לכבוד חסידיו הקדושים :

הק' **אברהם יהושעי העשיר** מאשעא

ילאו-תן כלל כי זה האיש משה גדול מאד ישועס הרבה ומהר ה' לצילנו :

הק' **יצחק** בצרצ המפורסם מו' **יהואל מיכל** זיל :

הסכמת כבוד הרב הגאון נור ישראל עמוד העולם אשר כל בית ישראל נשען עדיו חכם הבולל : אמן גומדין עליו ההלל : כשית מו' **יוסף שאול** הלוי **נאמאנזאהן** אבדיק לבוב והגדילות :

כה הכלני הרבני המופלג מו' **שמשון שדמה** נ"י מתיינס הר ספרו סי קצוי הרב הגדול הלקים הקדיס המפייס מו' **משה שהים** זלסיה האצ"ק **דארינא** אשר ה' קר' צל כל' **משה** צי' **דן** הנקיצ צס **דברי משה** על חסידו והנה אמת נכון הדבר כי בפרס לא צל כפשי וכל זה רחם רחמי כי סס צלל עיפ מרסיס והנה הוא יקל מים עיי' הרב הקדוש **הבעש"ט** זלסיה כי ה' חלייד מוצק סלו יער' כשאל אשר עשה משה צניאור על ספר **פרי עין חיים** אשר סס משה ע"פ כחצי האצוי זיל והגיס ספרי ועשה נפחח

הסכמת הרב הגאון תפארת ישראל מאיר הגולה בוצינא קדישא הסידא ופרישא קדוש יאמר בו כשית מו' **חיים האלבר** שטאם אבדיק סאנץ :

הראיה לפני ידידי הרבני מו' **שמשון שלמה** כ"י ומחור מלחמלש הגהות קריתא ספר הקדוש פני עין חיים מהקדוש מר זקנו גדול הדור בן של קדושים איס אלסיוס נורא הוא מו' משה זיל הנק' צפי כל ר' משה צי' ין אשר כנר ההפיקס גדולתו צספר **דברי משה** אשר הוא מדפיקס כעת מחשס והסס רחמי הדברים הקדיס ילאו מפי אדם הגדול צענקיס וריונס להעלותם על מנצס הדפיקס וכל אדם יסבר שלא יסני בצול המדפיקס שלא יסי' צכלל ארור והסומע יחניך צנכסס חיים וסלוס כנפס צל עה"ח יוס ריח אירי הכיל' לפיק :

הק' **חיים האלברשטאם** :

הסכמת

ועפ"מ להחמיר הלא כחשד העיד חתנו הרב ה"ק מו' **יצחק** ז"ל מ"ק **נרדברנא וראדוויל** .
והנה היות כי אין כסף לכדו הכל' להוליא פרי למעשה ע"כ צ"ק לעשות ד' ענין למען יוכל לקחת פנימיא חטנין
על ספרו נחמי ירי ונחמי ע"מ ונלמ' לאל' ספרו הקדושיו ונצ"ח הדעוס הנקזים בשושים **דבריו משה**
וספר **שרף פרי עין היים** בל"ג אלף אורחם בחדשה וחלילה להשיג בצול כד' חיל' הן צמדיה ז'
וכן צמדינה אחרת כי נחלת אצותיו היא והמקיע יתחנך מאלהי המערכה דברי
המדבר, לכדו הרב המדבר זל"ה:

הַלְעִיר יוֹסֵף שְׂאוֹל הָדוּי נִאֲמָאנוּאֵהָן חֲצִ"ק לְבֹב :

הסכמת הרב המאור הגדול המוסלג בתורה
וביראה חסידא ופרישא ומלא יראת
שמים הישיש המפורסם מוה' **חיים יוסף**
מק"ק סטראפקוב :

הסכמת הרב הגאון הגדול סיני ועוקר הרים
הסידא ופרישא הישיש המפורסם
בקש"ת מוה' ישעיהו נ"י אבד"ק יאם והגליל
אשר לפניו ה"י כהארידענקע וכתאמין

וירי צדק צמלון כוזמן לכוידק א' חתי הים היצי
הנעלם החסיד מו' **שמשון שלמה**
וכד הכז הקדוש מו' **משש שלם** 7 ק"ק
ראדינא והאלם לפני מרדכ כהנים ומר אצי וקו
ולבא והסליר צי מו' שמשון שלמה ה"ל לי' לו הקדוש
על הדפסא וירעמי ויושע ערכי שאין לי עסק בנסתרות
עצמי לרמי שהול דבר שם צו הונעל גיור לעסקים
ולמעיינים כי קידר א' צבי דניו **האר** הקדוש
על קדר כנון צבא **פרי עץ חיים** והסוף:
דברים יקיים המיעילים לתקן כמם ספקות וכמם
המבטות והמחצר הוה ל' לירך ללדי ולכוותי כי כב
לחמתי גיורו ול סם בגדולים צדוות שלפנינו ומסותים
גדול וכב יאל לו מוטיעין צבספו **דברי משש** י
וגם לרמי הסכנה והאזו"ל פלך הדור הי' הקדוש
סמאני לכן מחאזק אני צבספ רגלי ולחלואות חסיד
המזבספ דבני הכוזב לכבד החסיד לכויד
קדושת המחצר הצע"ח לסקר אלה הדברים שם מרדכ

[illegible]

ה'ק' חיים יוסף הכהן סטראפקוב

הק' ישעיהו מגזע היוסף סור הרב דפ" ק"ק יא"א והגלילות יע"א :

הסכמת הרב הנאון המובהק מופת הדור נזר ישראל המפורסם כשית מוה' שמעון סופר
נ"י אב"ד קרית ארבע והגליל :

[illegible]

פ'ק' שמעון בהגהון מוהרמים זל"ה :

הקרמת המביא לבית הרפוס נבר בעהמיה ולדהיה

מזה **שמואל שהם** ז"ל אשר העלה בראשונה על
מכשם הדפוס קשר סיקר **רברי משה** מזקני זללהיה
וישי כי זקן שזולל ויומה וכן אין לו ואכזבי נחבדלתי
צביו וכויתו לו לכן והורש לי כחצי הקודש צעודי
לעיר לימים והכחצי קודש היו מפורזים צלי מחצרת
ועוקלר ציכתי לא יכלתי להעתיקם ולקשרם כי ירחתי
פן אשחית את נחלתי כי לא אציה לקשרי יוהי כי
מרבית שנים עברו והיה האור העצו השוא גנוס ועמוד
שלשה ושבעים שנה כפי הפרע אשר נמלאו בהכחצים
ורבים מזיקי הזמן החלוו לשחית **משרף פרי**
עין החיים כי שמואל הלך וגדול

צין כל לדיקי עולם אך לא ידעו
מחכמים ציד מי הם עד שקמתי אני נכדו ושנסתי
את מחתי לשועט עלי הצל אולי אוכל אצקס ואמלא
ההעתיקה כי שמועתי כי יש העתיקה יד קודש מזקני
זללהיה מחובר על אופניו איש אל רעהו קונעים אחד
לא נעדר אומתי צלבי לא אהן שנה לעיני אף לבקרגלי
מנוח עד אשר אמלא מקום מנוחת הכחצים ויהי כאשר
דמיחי בן היה וברוך מקדי ה' אחר כל החלואות והדחקות
אשר מלאני בדרך וגם צביתי אין כל ורעיחי וצני
העלוצים ענופים הם צרענ נחמי ה' בית הרב וכו'
כי יוסלי הנקרא כי יוסלי ציר ילחץ אורים בקאלש
שנה מלאתי את שאסנה נפשי ההעתיקה הנכונה מיד
הקודש מיש מזקני זללהיה אך לצי היה צין מקוה ופחד
בקנה הינדו צמים לפתי לישועה להעלותם על מכשם
הדפוס אף לזבתי איד דל כונוי אשר צדי אין כל אוכל
דבר מהולאות הדפוס אך זכות זקני עמדה לי והצטחח
לדיקי עולם כי יתן ה' את חני צעירי אחיו בני יסורין
לעזרי צבאם פרענומיראנעין כך ה' חילם ומעשה ידיהם
תללה ורלאו צבים לנביהם קלה ועוד די נעווי צללות ה' להעלות
על מכשם הדפוס עוד כחצים יקרים צולפול וחטיפות
מזקני זללהיה על לקשי שים אצבך על המוגמר :

אחי רעו נא יקרה המחנה הקודש הזה אשר חצרו
זקני הרב הגדול הלדיק המפורסם הקידר ומרישאל
נוליכא קדישא ע"ה פ"ה נודע ציטראל שמו כנוי **משה**
שהם אצדיק הנקרא צבי כל ר' **משה**
צ"י רן חותן הרב הלדיק המפורסם מוה"ר

יצחק מראדיוויי זללהיה צהרצ המגיד
מזל אטיב ראו נא הצאחי לכם צרכה
אל חוד צחכים עמוד על דרכי קצלה ושאלו

לנחיצות חכמה אחת ולכו כעת צעקנות זקני זללהיה
טעמו קצלה משענה מיערות דבש סקף שרי וחאורנה
עיניכם וחמלאו מרגוע לנפשכם הכי קרא שם הקשר
הקודש הזה **שרף פרי עין החיים** כי צו ציור
באר היעצ סתומ

של **האר"י** זללהיה צו בלל אהן הקושי מעל פי צאכ
כונע מים חיים כחצי האר"י זללהיה ויחר המקובלים
אשר מטיפים אלו חיון עת כי יקרא לפניך הקירא שני
מאמתי האר"י זללהיה כי יקשר איש מרעהו וצא הוא
וחקרו ונליק קדם אליכם אישים אקרא צני לחיקי ישראל
המחנדים מעטור לצבם לקחת הקשר הקידש הזה הביעו
וראו אם עוד צא כבושם הזה צין מחצרי הזמן כי אהן
מילין חתון כונה הארי החלל הלדיק האר"י זללהיה
בשמש ספרים הקידשים אך זעיר שם זעיר שם קדושי
עולם כי יצינו לאחריה דבר וחאריי יאיר נחיצ זקני
הקודש צרוב חריפות ונבילות וקדושה כפי אשר נחבדל
צבית קידש הקידשים צבית **הבעשי** זללהיה שמה
שמה ללמלאו מי מעינות החכמה מחכמה אחת

וכאשר הרים משה את ידו לאחיו צקסה קופר להעלות
עשחנות לצבו עלי לוח היה מנחת פניו להעלותו על
מכשם היפוס להעניק בעדי ה' מנוצ צרכתו אשר צרכו
ה' אך מה' נקבה כי מחשבתו לא צא ליד מעשה צעוד
צמים חיתו ויהי כי מה משה עבד ה' זקן ושבע ימים
השחיר אחיו צרכה צן משכיל מופלג צבורה ירא ה'

שי שגות אל בית ישראל

ממחה עבודה היא אל עדת תמימים

ששית היקר הזה מקדוש אל

אאני צה' אעלוה ליל גם יומם

ננהלה כי נכלה לי צנעימים מזקני עמדה

ששטף עיבר כלה יעשה צנחלה אצות

ללא יועיל הון ציום עברה וללמות

ממסר ימי קלה יח' לי לכן חפארת

דדאח יאמר סקינה צדוק ה' ואעשיר

בבי "ש"הים המתיחסים לצבם לעד יחי שמה

ננר לנבלם הוא אל חשכת ליל ירח

ררצ לבס עדת יסורין כי קדושי אל עורכם לא חמו

קקסי ה' עד עולם מקילות חורתינו עודם לא נשמו

לך ה' אומנה אף אשר שיר :

מאד מאד פֿאַר:

ואלה האנשים המתנדבים בעם לקחת הספר הקדוש הזה :

אלו שמות הצדיקים המפורסמים הגאונים והרבנים ע"פ א"ב

הרב ה'לד'ק וכו' ר' אייזיק מוולאדטשוב
הרב ה'לד'ק וכו' נב"ה ר' אברהם זל"ה מקטורעוין
הרב ה'לד'ק וכו' ר' שלום צה"ה ה'לד'ק מקאקסב
צו ר' משה
הרב וכו' ר' אברהם אב"ד דק"ק קאסל
הרב וכו' ר' ארי' ל"בס הלוי מחסל"ק
הרב וכו' ר' אהר'ס יודלס הכסן אב"ד'ק צברבאס והגליל
הרב וכו' ר' אהר'ן הלוי אב"ד'ק צאלאסאוו
הרב וכו' ר' אלעזר הלוי א"ס הורוויץ אב"ד'ק ראטין
הרב וכו' ר' אברהם משה אב"ד'ק פולנשטין
הרב ה'לד'ק וכו' ר' דוד שפירא מדינא
צו ר' אב"ד וכו' ר' יעקב כפתי העוז שפירא מדינא
הרב וכו' ר' חיים יסכר אב"ד'ק טשערין
הרב ה'לד'ק וכו' ר' יצחק אייזיק מקאמנא צו ר' אלעזר
קאפלין מחו"ה ר' משה יעקב צו ר' אלכסנדר צ"י מקאמנא
הרב ה'לד'ק וכו' ר' יחיאל מיכל חסן הרב ה'לד'ק
נב"ה מפרימיסלאן

פרענומעראנטיין ע"פ א"ב

משעבדאויין

י' אהרן אליהו
י' אלנה צבי משה זלכה
י' אלנה צבי יצחק חנני סיים
י' אברהם ליב
י' אפרים צבי מרדכי
י' אברהם אלתען
י' אברהם עאלהם
י' גרוס
י' דוד קלער
י' זלמן צבי שמואל
י' יצחק קעניני

י' יעקב שייב
י' יעקב צבערע
י' משה מייכל קליער
י' משה אלעמאן
י' מנחם דוב שהם
י' משה שמואל צבי יקישא
קליין וקסאדינער
י' שמואל יונה שווארץ
י' שמואל יעקל
י' שטיערלי צבי עיזר הלוי

ואלישטשיק

הרב י' אברהם

פרענומיראנטין ע"פ א"ב

ר' יעקב קאסיל דרעניר
 ר' יוסף הורוויץ זן הרב דפס
 להקלויז מוזיעטשטוב
 ר' מרדכי שמע"י רייך
 ר' מאיר זאב חתן ר' אייזיק

ברארשין

ר' דוד אהניל
 ר' יעקב יחיאל שמעריל
 להקלויז מוזיעטשטוב

טיסמניץ

ר' ארי' ליבס קני"ל
 ר' ארי' פעדיר
 ר' אלי' זעבר
 ש"צ זנו ר' דן לעהר
 להקלויז מוזיעטשטוב
 ר' סענדיק משה זביל
 ר' ראובן קוסר
 ר' שלום דיין
 ר' שמואל דריעוויץ

קאליש

ר' אלטער אדערזשאל
 ר' אלי' זונזיל
 ר' דוד' זינגער
 ר' הירש האפטמאן
 ר' ישראל זן הרב הלדיק
 ר' יאסף זלזיה
 ר' יוסף זבירג הלדיק
 ר' יאסף חוריק זלזיה
 ר' יהודא יאסף קאני"ל
 ר' יוסף פוגיל
 ר' יחיאל מיכל האפטמאן
 ר' יעקב יהושע
 ר' יוסף קאדן
 ר' יעקב קאדן
 להקלויז ש"ר ישראל צחסי"ב
 להקלויז מעטשטיקע"י חסי"ב
 להקלויז הגדולה צחסי"ב זבאי
 להקלויז צחסי"ב זבאי ר' מעשיל
 ר' משה רועיקבערג
 ר' מרדכי שטיינבארג
 ר' משה אלעקסערג
 ר' נחום

ר' אליעזר האטשענקיר
 ר' צמיון ראט
 ר' זעביל שויצ
 ר' דוד שטעינהעל
 ר' דוד קריין
 ש"צ ר' דן שסא
 ר' זעליג שארק
 ר' יחיאל מיכל האגיר
 ר' יעקב סי"ז
 ר' ישראל קרעמער
 ר' יעקב זעניכזיס
 ש"צ ר' משה ישראל שסא
 גם זנו של ר' משה ישראל
 ר' מאיר הכהן
 ר' מיכל זיידמאן
 ר' מאיר הירז
 ר' נחמן דרעטליר
 ר' פישל שארק
 ר' פסח דיין
 ר' שמואל דרעטליר
 ר' שמואל לאזיר

וויזניצא

ר' ארי' ליב קרעמער
 ר' ארי' חתן ר' קאסיל
 ר' יוסף דיין
 ר' נחום דרימער

קייטוב

הרב ר' זבי הירש

סטאניסלאב

הרב ר' מרדכי אשכנזי
 אבדיק פיקטין
 ר' אברהם קאסיר זערג
 ר' אברהם משה שלאסיר
 זנו ר' אליעזר שלאסיר
 ר' אליעזר ליפא הורוויץ
 ר' אברהם זבי ענגיל מלמד
 ר' אהרן הכהן
 ר' אליעזר לייזלור
 ר' אשר דירעס
 ר' זלמן נאגיל
 ר' זיידא העמט
 ר' חייט דיין הלצוב

טויסט

הרב ר' אברהם יהושע
 העשיל
 ר' אליקים געליל מיימאן
 ר' אליעזר ליבער ש"צ
 ר' נחן טעט שויצ
 ר' נפתלי ווילנער

סקאלע

הרב ר' שלמה
 ר' אליעזר זיידמאן
 ר' אברהם יעקב דברצ
 המנוח ארי' יהודא
 ר' אליעזר אלי' וויזניצער
 ר' זיידא דרימער
 ר' יהושע דרימער
 ר' ישראל יהודא ליב
 ר' יעקב אשכנזי
 ר' משה ליב דרימער

טשארטקוב

הרב ר' יעשהו מאיר
 הכהן שפירא
 קעניעטיק קלויז
 ר' זאב גייזניגער
 ר' חיים קאזא
 ר' משה פערנקיל
 ר' מרדכי קאמן רויזנבלוייט

דארדענקא

הרב ר' משה חאומיס
 ר' דוד זילבער

פעטשיניוין

הרב ר' הירש
 ר' אליעזר הכהן נאמן

קאלימייא

ר' אברהם ליבס שמעלליר
 ר' אהשיל אשכנזי
 ר' אייזיק דרעטליר
 ר' אהא האליס

ר' יהושע זעל החפלה
 עזר הקלויז דריוין
 ר' מרדכי אוקרילע
 ר' מרדכי יעקב הכהן
 ר' משה' מענדיל
 ר' משה הורוויץ
 קלויז של ר' יוסף
 קלויז של וואקשאהל
 ר' שולל וואקשאהל

סערט

ר' אליעזר זבי מינץ
 ר' אליעזר קליפער
 ר' אברהם מרדכי האטמאן
 ר' ארי' ליבס הלוי אש
 הורוויץ
 ר' יעקב משה מלמד
 ר' משה' אליעזר שויצ
 ר' זבי ארי' דעבינצער

שאטין

הרב ר' חיים
 זנו ר' אהרן
 ר' אייזיק קלינהאשפור
 ר' פייצס קלעשינר

ראדאוויץ

ר' הירש שפירא
 ר' יוסף מאיר קרני
 ר' יאסף גינגיר
 ר' נטע גאטשעמאן

קארליפאקא

ר' אברהם יהושע שויצ
 הקלויז משה'ניק

יאנאלניצא

ר' אלימלך סינקלמאן
 עזר צמ"ד
 ר' משה סור כ"ן
 ר' זבי הירש כ"ן

פרענומיראנטין ע"פ א"ב

ר' נחום יוסף מילשטיין

דאלינא

הרב ר' מחסיהו ראבין
ר' אהרן משה יונגענדמאן
ר' אלי גאטיקמאן
ר' יאקא לבי וויינרעב
ר' יהודא וויינרעב
ר' יוסף שלמה בן הרב זלמן
לסקלוי צחסיי גבאי
ר' מאיר אברהם שווארץ
ר' מאיר גארטינבערג
ר' מרדכי שטערין
ר' לבי יאקא וויינבאך
ר' לבי הירש יעק
ר' ראובן זעליג ש"צ
הרב הלדק ר' שלמה
זלמן רב"מ

סמריא

הרב ר' אלי מאיר חכמן
ר' ברוך לאלדענבערג
ר' בעריל לאנדניר
ר' דוד יעקב ביהרש הלדק
מוה' ר' יאקא אייזק
ר' דוד ווייץ
ר' יהודא ליבא יאליש
ר' ליפא הילשערין
לחקלוי חדשה צחסיי הגבאי
ר' ליב יונה מלמד
ר' ליבא אשכנזי
ר' אליעזר צעכער

דראביטש

הרב ר' אלי
ר' אברהם יעקב צהר
הלדק מוה' מרדכי זלמן
ר' אליקים פיינשטיין
ר' אברהם יהודא ליב
ליאליש קניא
ר' חיים אליעזר
ר' יוסף מנחם מענדל
ר' יעקב יאקא ביהרש ישראל
זלמן

ר' יוסף ציר משה יעקב
באחער

ר' יוסף ניטער באס
ר' יעקב מענדל זענדמאן
ר' מנחם לבי טייטלבוים
ר' שרגא פייבל הלוי
ראשיפארט

באריסלאב

הרב ר' לבי לאסטמאן
הרב ר' משה רוקא
ר' ארי' דוב בן ר' מרדכי
ש"צ ר' דן צירארי ליבא
ר' דוד קרייזבערג
ר' יונה לבי קליינר
ר' יוסף קרייזבערג
ר' יוסף קרייזבערג צ"ר
משה יהודא
ר' יהודא ליבא
האנטשטיין

סאמביר

הרב ר' ליבא שולס חב"ד
והגביל
הרב ר' מאיר לבי וויטמאיר
חב"ד ר' דוד סהרן

דאבריימל

הרב ר' אלימלך מנחם מענדל
ביהרש ליבא מרדכי זלמן
ר' אברהם צמח שול
ר' יהודא דוב צער ש"צ
ר' יושע העשיל גרויספעלד
ר' ישכר צער שיער
ר' יאקא אייזק גע
ר' יעקב שטיין
ש"צ ר' מרדכי אלכסנדראוויץ
ר' משה שטיין

ש"צ ר' מנחם הערליך
ר' לבי הירש סטריקאווער

פרעמיסלע

הרב הגאון ר' יאקא אהרן
אוטיונא
הרב ר' יוסף משה מ"ץ ד"ק
פרעמיסלע
ר' זעליג שפערלינג
ר' יוסף משה טויבס
ר' יהודא ליבא מייזלס

רעדום

הרב ר' מרדכי מנחם
חסדו ר' משה בערסאן

יעריסלאב

ר' בונם מנחם בן הרב
הקדוש ר"ס זלמן
חסדו ר' אפרים הירש
ר' מרדכי העליר

פשעוורסק

הרב ר' יונה אשכנזי
ר' זלמן וואלף פאפער

רישא

הרב ר' נחום ראובן פעלקאק
מ"ץ ר' חיים וואלערשטיין
הרב ר' יעקב טויבא יאמאציר
ר' אפרים פרידמאן
ר' אהרן אלכסנדר
ר' דוד לבי הירש צילדער
ר' חיים אורי בריל
ר' משה רייך
ר' מנחם רייך
ר' שמעון שטייגל פעקט
ר' שלמה רייך
ר' שלמה מנחם שענקל

סענרישב

הרב ר' אברהם הורוויץ

לבה"מ צחסיי הגבאי

ראפשיטין

ר' אליעזר מראפשיטין
לבה"מ צחסיי הגבאי
ר' לבי הירש חתן ר' אלימלך

דעמביץ

ר' ישראל אנטשיל האקער
לבה"מ צחסיי הגבאי
ר' שמעון ליפשיטין

טארנוא

הרב הגאון ר' ישראל
ראשיפארט
ר' אפרים איילשטיין
ר' צבימין זלמן צהר
ר' מנחם מענדל זלמן
ר' דוד משה ליאן
ר' הערליי ענגיל
ר' יוסף ש"ף
ר' יחזקאל לנדא
ר' יחזקאל מייזל
ר' יעקב רבין
ר' יוסף ראשיפארט
ר' יחזקאל פרינקיל
ר' ישראל לבי אונגער צהר
הקדוש מראפשיטין
לחקלוי צחסיי הגבאי
להמנין צחסיי הגבאי
ר' מרדכי מייזל
ר' נפתלי לאזער
ר' שאול וויטמאיר

וואוויטש

ר' יאקא צרכי גלאזער
ר' חיים ליב

ברייגל

הרב ר' טובי ליפשיטין
ר' אליעזר עטמפלער
לבה"מ צחסיי הגבאי
ר' נח ש"ף
ר' אשר

פרענומיראנטין ע"פ איב

באכניא

ר' אשר יעשי קאלאריק
ר' יוסף אשר חיות
ר' לבי הירש מיקלאסע

השאנעב

הרב ר' דוד האלזירשטאם
צהרב הלידק מילאסו
ר' חיים שיץ
ר' יצחקל שלמה ליצליך
ר' יעקב יצחק צהרי נפחלי ז"ל
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
ר' משה יוסף טייטלבוים
ר' משה גראס
ר' מרדכי נייסעלד
ר' לבי הירש אלקער

צאנו

הרב ר' אהרן צהרב הלידק
הגאון שליש"א
הרב ר' צדוק צהרב הלידק
הגאון אצ"ד דפס לאסו
ר' משה אונגער חתן הרב
הלידק דפס לאסו
ר' אליעזר ירוחם צאראן
חתן הרב הלידק שליש"א
ר' חנוך העניך הערצקען
ר' ישכר צעריש קליינצענגיר
ר' יהודא ליב לנדא
ר' יצחק משה לנדא
ר' יעקב האלענדיך
ר' יעקב שויצ פערט פריינט
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
לחקליו צחמ"י הגבאי
ר' משה מנחם קלאסהלץ
ר' משה קליין גוט
ר' מנחם מענדל שויצ
ר' שמואל גענזל
ר' שמואל כ"ץ האלזיר

נארליין

הרב ר' שמואל טייטלבוים
ר' דוד שיץ
ר' זאב וואלף רוגער

זמיראט

ר' איסר אייזנבערג
לחקליו צחמ"י הגבאי
ר' מרדכי דוד אונגער חתן
הרב דפס

דיקלא

הרב ר' אביגדור האלזירשטאם
חתן ר' ארי' ליב
פנחס צדוק לנדא
ר' יהודא יודל כ"ץ
ר' יחזקאל וויין צענגיר
ר' יצחק העלליך
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
ר' מאיר וויין צענגיר
ר' נפתלי וויין צענגיר
ר' שמואל יעקב וויין צענגיר

רומני

הרב ר' ישכר צעריש פערער
ר' יעקב מאזעס
ר' יעקב לבי הירש מליקא
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
ר' מאיר משה מאזעס
ר' משה העלליך

סאני

הרב ר' יהודא יצחק פערענקל
הרב ר' יחזקאל מנחמוועלליץ
חנה פייק פנז
הרב ר' נפתלי מענדל
מיינלאקעס חורב פייקא
ר' איסר קאלער
ר' צעריש לאסטמאן
ר' דוד טענדל העלליך
לחקליו צחמ"י הגבאי
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
ר' שמואל צ"ל צהריש יצחק

בילגראד

ר' אליעזר שיינפעלד
ר' יצחק דוד ווייטמאן
ר' יוסף שויצ
לחקליו צחמ"י הגבאי
ר' משה דוד גשווינד
ר' מנחם זאב ווייטמאן
ר' שמעון מייזליק

לינסק

הרב ר' אברהם חיים סורוויץ
ר' ארי' צהרב שיץ
ר' אשר זעליג מעריסעק
ר' דוד צעריש קאלער
ר' חיים קאלער
ר' הערשקין וואלסקין
ר' טענדל קיפער
ר' יוסף צ"ר יעקב דוד
צהרב מנחם
לחקליו דאליגערי
לצהמ"ד צחמ"י הגבאי
ר' מנחם מענדל שויצ
ר' מנחם מענדל אלטס
ר' משה פערער
ר' נפתלי צהרב מצינאד
ר' לבי ארי' מיטלדקין
ר' שמואל טעריסענגיר

איסטריא

הרב ר' יעשי זלמן
לצהמ"ד צחמ"י הרב דפס

ליטוויסק

הרב ר' נפתלי צהרב הלידק
ר' שמעון מעריסעק
הרב ר' נפתלי מאזעס
ר' דוד געווינג
ר' זאב ווייטמאן
ר' יעקב טעראכצאך
ר' יעקב צ"ר משה ליב
ר' יצחקל לבי שיץ
ר' ליב פיש
לחצורה מעריש

פרענומיראנטין ע"פ א"ב

ברארי

הכר ר' מאיר קריס:יפאלער
הכר ר' אברהם בנימין קלוגר
ר' אהרן שלאסער
ר' אלעזר קאלאכר צה"ו
אסרתי
ר' אלעזר קנ"ל לנדא
ר' בלאל פולוואהר אסרתי
ר' דוד צילצאן
ר' העשיל בלד
ר' יעקב שרגא שו"צ
ר' ירמיה סלוי שו"צ
ר' יעשי' האלמלין
ר' ישראל אלעזר קארמלין
ר' יהושע יהודא פערשענאס
ר' יצחק חיות
לצה"מ צחסי הגבאי
לצה"מ צחסי הגבאי
לסקלווין ו"ץ צחסי הגבאי
לסקלווין סערעליסקער
ר' פרץ שפירא
ר' פנחס ליטעלע

רעשנאב

הכר העמודס ר' שלמה יעקב
חחנו ש"צ ר' יצחק צהר
ר' משה חיים אפרים
לצה"מ צחסי הגבאי ע"י
ר' אלעזר בן ר' שמואל חנאס

רבו

הכר שמואל ר' יוסף שאול
הלוי נאטינאס
ר' אברהם אפרים פופס
ר' אלי' אפרים פופס
ר' אברהם פערנקל
קטעפיר קלוי צחסי הגבאי
ר' יהונתן שפירא סאסן
ר' משה וויינבערג
ר' שמואל מאיר
ר' מרדכי מיוזק
ר' מנחם מענדל צודיק
ר' נתן נטע וועלעלע
ר' ראובן זאז וואלף נאגל

רוריק

הכר ר' אברהם מרדכי נכד
הכר זאזיה מרדכי
ר' חיים יצחק מרדכי
ר' שמעון מרדכי
ר' יוסף בנימין צהר חנאס
ר' משה מאיר זלטה
ר' יחזקאל דוב מאיר

ארו שמות אנשי

מארמאראש

ע"פ א"ב

ר' אלי' פערשענאס
ר' אברהם יעקב שו"צ
ווישעווע
ר' אברהם ליב מטיעס
ר' אביגדור מטיעס
ר' אברהם שו"צ מטיעס
ר' אברהם יעקב וואלכאווע
ר' אברהם חיים מאיבער
ווישעווע
ש"צ ר"א אנטשיל דוב
צ"ר שלמה מאגלעס
ר' אברהם זלמן מטיעס
ר' אברהם בן ציון מטיעס
ר' בנימין שו"צ מטיעס
ר' זלמן צ"ר משה אלכסנדר
האגליש
ר' חיים ישראל בן מאיר קנ"ל
מטיעס
ר' חיים שמואל פיקסלער
מטיעס
ש"צ ר' חיים צ"ר שלמה זלמן
גדלי
הכר ר' יעקב צ"ר סיס
מזארגע
ר' יצחק שו"צ מדיאפאלע
ר' יעקב יסכאל שטיינענע
מדיאפאלע
המ"ל ר' ישראל גראס
ווישעווע
ר' יהודא עבד ר"צ מטיעס
ר' יעקב ליב צ"ר אברהם
ווישעווע
ר' יעקב קאסיל מטיעס

ר' מרדכי מטיעס
ר' צבי דוב פערליך

טארקיא

הכר ר' שלמה לאנגערמאן
ר' אברהם יעקב ראש"צ
ר' אפרים צבי שיינבערג
ר' יוסף שו"צ
ר' יוסף ראזין
לחצורה קדושה דעה"מ
ר' מנחם מענדל דין דס
ר' מאיר ליב לאנגערמאן

מעיר ישן

ר' אברהם בן ציון לאס
ר' יחזקאל מיכל לאס
ר' יהושע מעיר ישן
לחצורה חקן ספרים דקלוי
ר' מנחם מענדל ראזין
ר' צבי יהודא שו"צ

ואלקווא

הכר ר' שמואל וואלבערג
ר' בנימין זאז מוזא
ר' יוסף שו"צ
לצה"מ צחסי הגבאי

ראווע

הכר ר' לוי יצחק שור
ר' אפרים זליב פעריר
ר' אברהם אפרים מאווע
ר' יוסף בנימין לנדא
ר' ישראל מאיר קערין
ר' ליבס נאמעלד מטיעס קען
לצה"מ צחסי הגבאי
ר' משה מנחם גאליסמאן
ר' שלמה ליבערמאן

הבניב

הכר ר' ארי' ליבס מטיס

סיקאל

ר' יהושע העשיל רעהר
ר' יעקב צבי וועלשקער
לצה"מ צחסי הגבאי

גשרי פרי שער בודלת כוונת התפלה פרק א עין החיים א

היו הולכים לביתם אשר התפלל דק היו שומין שעה א'
אשר התפלל כדי שיעי' יגמרו ויפסו כח לעולה שלא
יחלוקו המומין מוזה' מהם ויחשבו צריש' דז"א שעה
א' יחיה אשר התפלל גם זמן העשם שהיו מקדים
הראשונים ומשלים תפלה נדבם באמנע היום והוא להחזיר
פעם לארץ את המומין לזרז' וזמן שיעי' שיעי' מקדים
הראשונים לא צטלו תפלין כל היום כדי לגרום לעמדה
שהמומין עליונים יתעבדו דז"א כל היום : (כתב נס'
הכוונה הג'ה וז"ל ונלמד' שיעי' שהמומין תפלין כל היום
הוא גורם להעמדה המומין

כל היום : הכוונה הוא על
הכניוין גדלותו כי המומין
עלון אינם יכולים לשמור
יותר מ"ג שעות שאפילו
משכנע' לא היו ידיו פרוטות
יותר מ"ג שעות : גם זהו
הטעם שהיו מקדידי' הראשונים'
מחשכל' תפלה נדבם באמנע
היום : והוא להחזיר את
המומין פעם אחרת לזרז' וזה
שאמרו חז"ל הלוואי שיחשכל
אדם כל היום :

והזהיר לענייניו כי אשר
גמר כל התפלה
אז מתחילין המומין מנישא
דז"א ועולים למעלה מרששו

ועשים לו צמ' אויב ומתקנים הראשונים שהיו לו
מסתלקים ועולים יותר למעלה וכן עדי' עולים אשר
הצמי' למעלה ואמנם זה מוצא' בזהם מקימות שכל דבר
שבקדושה אעפ"י שמסתלק מ"ג כשאר פרשיות' שלו בתקומו
חזיר וכן הוא כאן כי אעפ"י שאינם מומין גמורים מ"ג
כשאר דז"א בגדלותו ואינו מתעורר מגדלותו כל היום ועדי'
גם מומין דנוק' ב"כ בן הוא כי אשר התפלל מתחילין
המומין הפנימי' ועולים למעלה לבחי' אויב והכניויה' כשאר
צרכים ועי' גם היא נשאלה כל היום בגדלותה וסנה
בגילוי תיק' משתחשק היום אז מתקן (הרש"ם) ומלא
מלי' נוק' דז"א וז"ל חוצה לבחי' נקודה א' כמו שהיה
והחוצה לבחי' אצ"ל ועדיין המומין דז"א היינו כשרים
במקומה עד אשר תפלה ערצוה כדי להחזירו עם ללא
התפלל ערצו ככונע וז"ל חקל ערצו מתקלן אז
מז"ל ואל המומין הפנימיים האמיתיים אשר עלו אחר תפלה
שקרה ועמדו צריש' דז"א צמחי' מקיפים עלו עתה יותר
למעלה (הרש"ם) הלא כעולה עתה על דאש' לבחי' אויב
ומלא ששנים מתעוררים מיעוט האמיתי והוא שז"א נעשה
בצמחי' ויק' וטוקן צדוק בקודם א' לבד ולא אשר תפלה
ערצוה גם לאח חוצה לחזיר הלא מומין דז"א הולכין
צמח השניה וניהםם ללאה ונכנסין צה מתחלה הליג' עד
חלות

הנה דע כי קודם חטא אדמ' היו כל העולמות
העיוניים בתקומם כאשר היו צמח אלילותם
הראשון אך אשר חטא אדמ' ירדו כל העולמות ממקומם
וענין חידוה הזאת הי' כדי לבצר ציבורים וכליות נבחי'
ז' מליכים במלכו צריך אדם וחזר וירדו לתוך הקליפות
והנה א' הפער שחצברו רק צביוע' מעשה ההתחזקים
וכמ"ש חנו עז' לאלקים וזה נעשה ע"י התפלות והעלות
שאלו עינים צביוע' לתוך העיקר הוא התפלות וז"ל קראו
חז"ל להתפלה דברים שצומדים צדומו כל עולם והנה
אין כח צדוה רק חז"ל לבדו יס' צו כח לבצר ולכן הם
שטח ימי התעשה כי ויק' הם הלא הם מתלבשים בהם
ומצירים אומנם שגם כהוא

נבד החל' אין צו כח לבצר
ולקדצה ע"י מה שנתבצר
ולתקן צמחי' הסבוע עי' עולם
כחלי' צום שגם ומהצדקה
עם ז"א ואלו כל העולמות

הם למעלה צריקים שהיו צמחתי' אלילותם הכלל העולה כי
כל ימי החול אלו העולמות כולם הם למעלה מחלילותם
בכדי לבצר כחלי' ואלו ע"י תפלותיו צמחי' החול עינים צ'
הכנות א' כדי לתקן וז"ל בתקומם למעלה כי שלא נשעת
התפלה היו מקדים כי ז"א אינו רק צמחי' ויק' והמלי' אינה
רק צדוק נקודה א' ועי' התפלות יתקנו צמיהם כל א'
בפירוק גמור מ"ג שעות א' לכל זה עדיין צדוק
אצ"ל עד הכנה צ' שאז הם נכנסים צדוק פנים צפנים
ועי' צ' חקיקים אלו הם מודונים יחד ומצירים ציבורים
מהמליכים הלי' ומעלים אותם צדוק מ"ג אומנם חיקף אחר
התפלה הנקרים ומתעוררים כבדלשניה ולעטם זה נעליונו

להתפלל חמיד בכל יום ויום גי' תפלות וכן לקרא ק"ש
פעמים ואם ציטל א' אז יקרא תפלות שלא יוכל להתקן לפי
שבכל יום ויום יבטל תפלה וזוהי מתבצרים צדורים
חדשים ע"א כחצברו עד הנה וכמו כן צאים מומין
חדשים הלוועלה ונחשכין צמיהם שלא נעשה עדיין צפים
תפלה וק"ש אחר אדמ'ה בכללותו אז כל התפלות דשחית
דחיל שרין בכל כללותו כוונתם וכן כל התפלות דמנהם
דחיל וכן דעניות דחיל שרין בכל כללותו כוונתם וכן כל
תפלות ליל שנה ודחיל' דשנה וכיול' בהם שארי תפלות
וכן כחלי' כל הק"ש אומנם נפרעוניהם עלון א'ין הצדורים
אלו ואין הומין אלו דיווין להפלה אחרת וימיר כשנבדל
העולם בכל תפלה ותפלה צאים מומין חדשים שחוצה צמיהם
ואח' התפלה מומין ומקדידי' כחלי' ומהם קודם שחוצה צמיהם
לא היספדוה צין וז"ל וחמיר היו צדוק פנים צמיהם א'ין הספק
וזהויה ונעטע שלא היינו לריכים להתפלל כדי להמשך
מומין כיון שלא היו מתקלן כלל אומנם אחר שנתבצר
בציבוריהם נקלסו המומין מוזה' א' אלו לריכים חמיר
להתפלל כדי להחזיר בהם המומין בכדי שיחזרו ואחר
התפלה מתקלן כחלי' וזהו הטעם מקדים הראשונים לא

נפשי

הרשימו

והרשימו

הרשימו

והרשימו

והרשימו

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר כּוֹדֶדֶת כּוֹנֶנֶת הַתּפִּלָּה פֶּרֶק א עֵץ הַחַיִּים

ד'ת

ה'תש"ז

והרשימו

הדרגות

עולים

מלכות ואז (הוא) לוקחם כל העם של רחל וע"י היא נבלת
בכל קיום יש (וחזרות פנים עמו) אחר כלום הלידה ורחל
בשלהם צבא נקודה א קטנה צבד שהיא אחר
שלה נדד , ולא מבלות
לילה אותה הנקודה יורדת
בחיכל ק"ק דכירה וע"י
עקק המורה שניקים
לחיות: זיו"ה" פ"ב
רה"ט :

וענין אותה ענין מעט וצבור הנוקד נגמרה אותה הנקודה
לעולות בחלילות ואז לאה כתמעשה וסודות לחסודי ז"א
והנ"ל נקודות שלקחה מהכל יורדים בעולות בני יע: והקודם
עם רמל בעולתה בחור הנוקד בחלילות סודות פנים
ז"א ונעודה צדוות שהנחל של יע: ונחמול וסודות יע: ונחמול
הסודות שז"א שסכסכלקו בחילה וקוס עניידתה היא בפנים
בסוד ד"א ונ"ל ונ"ל חלילת חלילת של יע: שאלו מקי"ן ונ"ל
אחורו ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל
בצחח חלילת יע: כל רמלס וסוד עולות פנים עם ז"א עד
בצחח חלילת עניידת דלסמ"י

ר"ל כי הרשימה נכנס בחוכה
לנח"י מוחין פנימי ועיי' יש
לה חפילין בסוד ה"א כנידע :

עד עולם עד שבנרכות אבות עולים גם הם באלילות
ונומדים יצא עם ז"א ולא חזרנו גם אותה בקדוה
למחזרי ז"א ומהחזרה עם בני קדוה כחל ולא כל
היא קדוה נעשים וימחקים יחד ע"י המומין מדשים
הז' בכל תפלה כחל ונעשים פלוק א' ויחזירות מ"ב
עם ז"א ועם יעקב ולא יעקב עומד בכלל ויחל עומדות
בהר ויחזירות עם יחד והם יחזירות שלו מנחלקם
בליה כחל ז' ויחזירות חזרה אליו ונעתה חסלה בלם
ז' ויחזירות מדשים ויחזירות כחל ז'

פרק ב

והנה דע כי צ' צמ"ה הזה א' צמ"ה המעשה והצ' צמ"ה הדיבור והענין כי הקליפות אשר קצצו כל עולם ועולם הם מחזיקים בכלל אל הקדושה כדי ליקח ממס כבודו ועשה צדק אלו לתיכונים להפרידם כדי הקדושה שלא יחיו צד זה נצחם ע"י יחזקיהו ונעשה זה ענינו בצדקו ומעשיו יחול ידיו ויחזקיהו להפריד הקליפות וצמ"ה חילונים של ג' האחרונות דעשי' וחסד' ופכה ויבדוק נקבו והוא הכולל הקליפות והמפרידות עליהם ממש כי צעשי' יש להם אחרת גדולה לפי שעולם העשי' היא מעורב צ' צדע' וסכה ע"ה נכתבו

הנה מ"ש כאן כי "ההמשגש
נחקקו תלינו ופנימיות" : המה
של כח" עולמות כאשר יחזק
לקמן בהג"ה : והנה ענין זה

ונחזור בצד חיים בשער השמיני
 ויבא בני פרקים האלוים בענין
 ויקום הקלסום מן השור
 ויתעשרות והוא שם צבי כח
 סגנון זה שם לאלה ב' לנשים
 בקריסה שם חפילן מן השור
 והטות שהנ"ל שמו כי
 ותעשרות וכתב שם כי ב'
 בטיס אלזה שם נד' ב' עולמות
 בדיחה ויזירה החפילן נד'
 הדיחה והטות נד' היזירה
 שם הטות - ח' כפס' יס
 להחיותם אחת ח' כפס' יס
 עומן כד' קרואה ובדוריסה
 ויכול נד' ובדורס אל חזר לו ח'
 כי כנדה לנדה נאנוט נ"ס ח'
 לא נחיה להנן כי כחיו שם שור
 ויחבורם אילנות אל כננס קד'
 שור אלס נעלמו כדורן קד'
 לנשים - י' וזים ח' אלס
 נכר מעט כנר כדריחה ויזירה
 גביל שם והנן כול כח כי
 החפילן כן ראס שם נד' עולם
 אילנות וכן הוא לקמן בפס'
 החפילן ו' יזיר עיניו:

צמ"י ילירה דעשיה ואח"כ עולם הצבירה שם הענין הוא
הרבה והרעוע ונעט ונזאח אין הקליטה נלחצת בפנימיות
כלל רק הליכותו לנד ואח"כ אין צו רק צמ"י ונעט ואח"כ
והוא הפליג כל ידעו נקח"ן ל"חמוכ" דבריאה צמ"י

הַיְיבוֹתָ וְעַיִן הַזֵּכֶר כִּיחֲקֹן אֱלֹהִים לִפְנֵי יוֹחֲקֹן גִּי' הַיְיבוֹתָ
וְרַאשׁוֹנוֹת דִּלְיָה וּפְנִימִיּוֹת וְרַאשׁוֹנוֹת דַּעְשִׁיה וְעַיִן חֲקֹן

כֶּסֶם דְּזָרִיחָה וְיִרְדָּה לֹאֹר צֶפֶס דְּזָרִיחָה אֵלֵּי הַנְּשׂוּמָה דְּעֵשִׂי מִן־פֶּסַח
וְאַחֲרָיִם יִינָחֵם הַאֲלֵלִיּוֹת שֶׁנֶּה אֲיוֹשִׁים בֵּין כָּלל בֵּין כּוֹלָנוֹת

וּפְסָעֵה שְׁאִין לֹהֶם אַחֲרֶיהָ דָּק צְחִילִיכִים לְבַד וְלֹהֶם אִין צֹר
 גִּיכ דֶּק צְחִי' מַעֲסֶה אִי' שְׂהוּל חֲפִילִין שֶׁל דֹּאשׁ וְכִיחָקֹג'
 אֲחֻזְרוּקִים שֶׁל הַאֲלִילוֹת צְחִי' חִילוּכִים וְעֵצִין הַצִּדְקָה יִס'

פליגתה צהפוסקים אה חפילין של ראש לייכין צרכה
צפני עלמן או לאו. והוא כי יש קצק אס יש צידינו כה
להחסיך אוימ הזה או לאו רק שנעשה מאליו ואז יתקן

ג"כ ו' ראשונה דבריאה צבתי מליכית ו' ראשונה דליכית:
צבתי מליכית ועי' נחמן כס' דלילית ויורד לור צבתי:

נפש דאלינות אל צמי' חי' דעסיה ונמלא עסה מתוקנים
כל הילי' ועסיה צכל הי"ס פנימיות וחלונות וכל' צאור

מכיוני ומקיק ועולם הנביאה כל הי"ס צנח"י חילוכיח לצד
כי המכניח ח"ו לונד לסמו ועולם האלילום חילוכיח צנ

[illegible]

הקליפות מן הקדושה :

ועתה נצטוו בזה הדיבור שהיה לנו, להעלות העובדות כפי צעולם שלמעלה ממנו. והנה מחלת הצרכות

יִשְׂרָאֵל פְּרִי שַׁעַר כּוֹדֶלֶת כּוֹנֶנֶת הַתְּפִלָּה פֶּרֶק ב' עֵץ הַחַיִּים ב'

העני' לצד זה נודע כי עולם העצים הוא צמיו' מה' דכללות העולמות ולכן ע"י חיקן עולם עזים נחקן ג"כ המל' של כל העולמות מהם צמיותו עש"י של כל עולם ועולם ולכן אין יכולת בכל עולם לעלות ויורדק עד המל' של עולם העליון לצד ולא יורח' וגם ע"י שצויון צמל' הוא רק לפנים מקום להבד' דעש"י שצויון צמל' דלידה' שהוא עמה זמן הקין שלהם ויש בהם כח לעלות ולמקום הראוי להם צמיה' דלידה' וצמחת חס"כ מה"ע ע"י שחנח שהוא חיקון הלידה' אז עולה ג"כ ג"ר שצמיה' לב"ה דצריחה וכן דצריחה ובאלילות בשעתן אך קודם זמן חיקונים אין עולה רק ג"ר של עולם המהחזין קודם של עולם העליון ולפי' עולם צמל' של הוא ג"ר

[illegible][illegible][illegible][illegible]

והנה ידע כי יש צד שמים צד עולם העשרה נאמר
הסולמיות א' כי צעדים העשרה עולה פדיונות
גבר שלהם ונעלצין ונעשים חילוני' ב"ח חלוצים ב"ח דילירה
ובשאר עולמות עולים פדיוני' גבר שלהם ונעשים חילוניות
(קד' כו' כ"ח) רק להחלי' על עולם שלהם ומנוו' והסדיו'
הצ' כי כל העולמות צדו' זמן חיוקיו אז החל' צד שלהם
כללם עולם שלהם ולא פדיונות דגרי' כל עולם החסידים
עולה ונעשה חילוני' לחל' כ"י' ארבעה יחד ומש"כ כ"ח
עולים העשרה כי הפדיונות דגרי' שלהם אינם נעשים
חילוני' רק לגבי' לצ' אומם החל' דילירה נאמרם למטה
עולים העשרה וכמו שיתבאר :

והשעם לזה כי עתה חלק זה החפלה מן תחלת הצרכות עד צ"ג הכל הוא רק תיקון עולם

שָׂרָה פִּרִי שֶׁעַר כּוֹלֶדֶת כּוֹזֶנֶת הַתּוֹפֵקָה פֶּרֶק ב' עֵין הַחַיִּים

כ' אֵין צו זיין דער חמורק ל'חלום ל'פ' טעה צעה הפלחיו
 ו'ח'ה'הם מעלם ח'ה'רים ל'ק'ו'ם רק צ'ים השנ'ם י'ח'ס'
 ק'ו'ש' כל ה'ים' ו'כן י'ם צ'נ'ם ח'ס'פ'ה כ'ט'ה מ'ש'ל'
 צ'ח'ל ש'ח'ן ח'ס' ק'ו'ש' ק'ו'ש' ח'ס'פ'ה' ו'כן א'ין צ'ח'ל
 ח'ס' כ'ט'ה וע'כ' ו'ל'ח' י'ח'ל' י'ם ו'ל'ח'ט'י' ט'ו' י'ם ח'ס' ה'ל'ר'
 ג'ם צ'ח'ל צ'עה ח'ס'פ'ה :

כחלק ד' חלקי העולמות ונחלק כי הכנס אחד
שכחצנו שחבר נחלקנו כל' מ' עולמות במקומן
בזה' חלוקי' מ' מ' חלקי העולמות ולכללם עד שכללנו

הנפשות שהם פנימי' שבכל עולם מר' עולמות פדורע
 שבכל עולם יס פנימי' וחליו' ובהם' אצירה הקצבות
 כאשר חנו מעין' וכוללים עולם העשי' צדי' מוחין פנימי' וצדי'ה
 עם א"י שלהם הע' והדבור של מ' קצנת חליו' ועולה
 עד עולם ה"י' הזה אשר עשיו' אל הנפשות האלו צדי'
 מוחין פנימי' ומקושים אלו' החליו' כוללת עולם העשי'
 פנימי' ואקוץ עולה עומס' והנה כאשר תחמיל צדקת המלך
 עד שגיוע ל"ג ש חיון לשם

הנה ענין ג' שמות אלי שהם
ג' מלות ב"ט הנה מביאים
במה מקומות בהגות וזה
לה"ה לא ביאור בשם מקום
מקור ועם להם לוחץ לבאר
הדברים הספתי להעריך
בביאור הנה מקור ענין זה

הוא נס' מנחם שערס חנק ב'
ע"ס שהאריך בניאורס^למפרק י"א
עד סוף פרק ע"ז והנה נבאר

בנינים' בחכלית הקינור כי סה
י"ב חקוני דיקנא דא"ל הם דינין
חקושין כי הם מברוהי ו' מלכים

ולכן לא נפקו אלי הי"ב ולא
ממזל סחימאה כי לכולם הניקי
היא המדרת המ"ב והנה נודע

כי גבורה רעמתיק היא מחלש
כחצי מוחל שחמזה ולכן היא
יהי לגבי כח רעמתיק שבו מחלש

מלך דמתיק ולכן היא מזרח
מלך המלכים והם מחגלים
היו מיהווי דיהנא שם שערות

כוללים דיני' הרצה כנודע (ע"ה)
בתורק"ה (ח' באריות) וי"ה בלש
הוא הולך בדאשן של ה' מלבים

והוא בחיי הדעת והוא ראש
לכולם לכן מימנו בו כל הו

החברים כי נניח כי ק"ב
קוד ק"ב חרובים כמדע
הדעת כולל ח"י"ג ירחן הכה
החברים כי נניח כי ק"ב

אל שיש צהדיקעם צאקס קומ
שהם שרשם אל ג' מלכים צל
ויוצב ומוסם הגשעריס צדיק

בתיקוני קדמא וחס"כ תחפ"ט
מש"ס ב"ג עלמין - והנה נמש
עלמא קדמא בבינה דאזילו

וּנְתַתִּים מִיָּדוֹי אֶל מִזְבֵּיחַ מִלִּדְשִׁי יִהְיֶה עִמָּם כֻּלָּם
יִסַּח דְּעִשִׁי בְּשִׁלְיֹתוֹ וְהִנֵּף עֲלֵיהֶם פִּימִיזִי יִבֵּר שְׂלֵחַם
שְׂמֵחַ לִיבִיר כִּסְחֹח בְּחִיזָא כִּסְחֹח חוּרָה שִׁבְחָתָה וְלֹחַ
אִחַ חֹמְרִים בְּדִיחֵחֵדְרִי יִשְׁמַחֵל בְּכִי עֲוֹת הַחוּרָה לִרְחֹם
כִּבְדֵּי חַיִּי אֵלֹה שֶׁחֵסֵס שְׂחִי חֲמֵל עֲשֵׂה וְעִמָּם
נִעֲשֶׂה יִבֵּר וְהִנֵּה עִמָּם שְׂעֹר פִּימִיזִי יִבֵּר דְּעִשִׁי לִיבִירָה
הַסִּמְכָּבִים לְהַעֲלֶה בְּחִי רַבֵּץ כֵּן יִלְבֹּחַ לְבָד וְאַחֲרָיִם עֵי
הַקֵּדִים אֲשֶׁר הֹמְרִים קִדְּם הוּדוּ טוֹפֵף בְּחִיחֹת רֹחַ שֶׁל
יִלְבֵּחַ עִמָּם

והנה נחמאל כי מתחלה

ז"ש הוא חיקון עולם העשי'
יית הוא עולם ונכלל ציליר'

[ובחצ הרצ מחצתו זל"ה]
וזל"ה וכלמע"ד ששמעתי ממורי

זלזלה"ה כי על צ"ס עולים
פכית"י ג"ר דעס"י ומלצ"סין
ל"ה ג"ס דילורה אד אחר צ"ס

מכיון ג"ר שצדק ומצדדין

אח ג"ח דצריחה ואז מעילא
ומחליו כי תוסף הארה צעסי
מנה מלכות דעסיה ונולד

כי גם חילוני וג'ר דעקיה עולה ציליות: ציסן את הפכית' שלהם
טעלו סם צראטונה • ומלאה אז יהי פכית' וחילוני וג'ר דעסי
צמקוס ג"ח ציליה וחילוני וג"ח דלירה עלו צמקוס ג'חמלעות

וכן ע"ד² צ"ל שזהו תיקון הצריח יתוסף ג"כ תיקון הכ"ו
צ"ל וכן ג"כ בהעמידה שזהו תיקון האלימות יתוסף תיקון
השמיים ע"ד הכ"ו ובראשית השמיים מחוץ זל"ה ע"כ כ"ל¹

ומצ"ש עד יולד הוא חיקון עולם היל"ג וגם הוא עולם וכלל
 33 צריאה ע"ד הכ"ל וזמן יולד עד העמידה הוא חיקון עולם

הצריחה וגם הוא עולה עד עולם האלילות ע"ל הכל
ומהעמידה עד קלות שקודם אשרי הוא עולם האלילות .

הנהגה עתה מקובלים כל המעמדות והמחלוקות יחד באלימות צעת תפלת י"ח כדי
לעשות זיווג עליון דז"ר" דאלימות ואז בעשה זיווג עליון דז"ר"'

דלילות ושאר עולמות נעשים כדמות כנפים להם ועומדים כמזל גורן עגולה ופניהם למעלה לכסות ולהעלים זיווג העליון

העלין הסוף באלימות אז חוזרין פעם אחרת לכולל צריחה
באלימות לתכל סוף ממנו צהיחו סס למעלה וזה נעשה

מאשרי עד נחזור חסלה לדוד • ואח"כ אנו חוזרין פעם
אחרת לכולל ה"י עם הנצריה לקבל שפע כבילה נעשה

וְעַתָּה חָמוּ כְּכֹלֵהּ עֲשֵׂה
אֶחָדָה עֲשִׂיהַּ צִיּוֹרָה בֵּית לְקַבֵּל שְׂמֵעַ מִמֶּנּוּ מִלְמַעְלָה וְחַד
בְּיוֹשָׁה מִן הַבַּיִת עַל עֲלִיּוֹתָהּ לְשִׁמְחָה וְעֲשִׂיּוֹתָהּ לְשִׁמְחָה

אנו חוזרים כל העולמים למטה כ"א למקומו ואין אנו לזכור
לעשות שום דבר להוריד רוחם רק מעלמן הם יורדין צעלי

1

הנה עיקר עליית עולמו
הוא להעלות מיד
ותחזק לעילא תחת מיד
ואחזק תחת נפש ורוח
ושמח בקדש ולכלול עם כל
עולם ועולם היינו שמחת
נצחית תשחק עד צדק שאת
תכין לכלול כל הנפשות
והעצמות העשרה ותחזק
לכלול נפש עמם להעלות
עד הילרע"ש וזו"ש עד
שבת הבין לכלול כל הרוח
שצדיקה ותכין לכלול רוח
עמם להעלות עד הצדיק
ועתה עד העמידה תכין
לכלול כל הנפשות שצדיקה
ולהעלות עד האילנות ועי"כ
נכללת השכינה מכולם ואז
עש"ס צ"ח וכן הוא
צדיק העולמות אחר
העמידה עד עלינו :

וְכַתַּבְתָּ הַכֶּזֶם הַזֶּה מִהַכְּתוּבִים זֶה
שָׁמַעְתָּ
הַקִּדּוּשׁ הַלְלוּ יְיָ זֶלַעֲסִי וְהוֹסֵס
אֶת־רוּחִי וְהַחֲמִיץ הַצִּיּוֹנוֹת
עַד צֶמֶחַ סְחָוָה עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה
וְהוֹרָא הַתַּחַל לְעִלְיָא * וְחַיֵּי
צִבְרוֹת הַשָּׁמַיִם כִּי כִנְגַד יִשְׂרָאֵל
צִבְכָּאֵלן יִקְרֹד וְחַיֵּי כִּי שִׁלְחָא
הַעֲשִׂיָּה * וְהוֹדוּ אֶשְׁקֹלֶס צֶמֶחַ
הוּא לֹאשׁ הַעֲשִׂיָּה וְצִיֵּשׁ הוּא
רֹאשׁ הַיִּיטֵר * כִּי כְּלִי לִישׁוֹן
הַעֲשִׂיָּה שִׁיט זֶה לֹא יִשְׁכַּח
קִשּׁוֹת עִם הַיִּיטֵר לֵבֵן לִיִּרְךָ
לֹאשׁ הַעֲשִׂיָּה וְצִיֵּשׁ שִׁיטֵּי
צִבּוֹר כְּמוֹתֵי חֹדֶר וְסֵם סְחָוָה
הוּא וְחַיֵּי * עוֹלָם הַמִּלִּיטָרִי הוּא
הַיִּיטֵר כִּבּוֹד שִׁיט צֶמֶח * יִישׁ הַיִּיטֵר
וְהוֹלֵבִיטֵי עִם הַמִּלִּיטָרִי *
הַפַּעַם יִישׁ אֲכֻרֹת צִיֵּשׁ וְחַיֵּי
זֶה יִישׁ מְכִילִין לְדַחְמִי וְחַיֵּי
עוֹלָם הַצִּיּוֹנוֹת גִּבֹּר * וְחַיֵּי
לְעִלְיָא כִּי צִבְרוֹת אֲנֻחַת הוּא
לֹאשׁ הַמִּלִּיטָרִי וְחַיֵּי הַעֲשִׂיָּה
הוּא וְחַיֵּי :

[illegible][illegible][illegible][illegible]

דזינען

שרף פרי שער כולדת כוונת חתפדה פרק ג ופרק ד עין החיים

ולזה השכחה מלווי'האחא מלך הקליפות כנודע :
והנה חלוצה הזה נמשך מכני שמוח אל שפני השמים
 העליונים אשר כל אי נמלולוהו ביום קפיה
 וספיהם הם ביום ש"ע נהירין עליון ועם ו' אוחיות דמליו'בי
 אחריות שפניו הכל ביום

שפניו כמנין מלצות וכמנין
 חשמי'ל המל' : והוא ג"כ קוד
 אור פני אל ביום הנל' וזוה
 מוצא'ר מ"ש צנא'ר דמפטיס
 כי הלצות אל הנשמה הוא
 אלוה ר"ל כי הלצות הוא משם
 אלוה נמשך אל זוגי' שם
 קוד ויה שפני' הוי' (עין)
 לקמן שער ק"ש שעל המע
 שם יחצאל צעורה עין שם
 אלוה צלריות ע"ש פרק ד)
 גם מוצא'ר צוהר וי' כי
 לצות הזה נעשה ע"י מלוח
 עשה של האדם והנה מלוח
 עשה המה צ"ה שם
 כנודע ש"ה עם זכרי עולה
 רנ"ח כמנין מלוח עשה :

והנה כל חים לידן בכל יום צ"ב צרכות מלצות
 ערומים : ונחן לידן כח : כי הנה אדם אין לידן
 בארץ אשר יעשה ע"ב ולא יחטא : ולא אש החטא הוא
 גדול אזי הוא גורם ר"ל שמשפיעין מעליו אורו הלצות
 דקדושה ומלנישין אורו לצות אחר דקליפות נחש ולא נמשך
 עליו ויהיה נכסח ר"ל יואם אין החטא כל כך גדול אז
 נחלש כח אורו הלצות בקוד לזר ילדך חשי' וכאשר האדם
 משקיד רוחו ונשמתו קודם שישן ציד המל' צסקוק ציד
 אפקיד רוחו אז הוא ממשות אורח נעם הצוקר וחידות
 זה נעשה צנזר ע"י שם אל שהוא חקד המשתכר אז צדק
 וישם אצרכם צבוקר ויהי מה שפועלים צרכות יולד המהש
 צעוצו בכל יום חמיר מעשה צרכות כי עוצוהו החסד וע"י
 החסד הזה הוא מחסד בכל יום מעשה צרכות צבוקר חסד
 לצרכים וכו' וזוהו כאשר הצנך מלצות ערומים חסדו לזה
 המלצות הוי' הנעשה לנו שפנש'ר מעליו המלצות לגמיר
 וכנגד מי שיש לו הלצות רק שנחלש כמו שאז מחדשין
 אורו אזי אומרים צרכה הנותן ליעקב כח :

ודע כי החשמל הזה הוא מלצות אורח לגמיר מכל
 הצדדין אפי' מתחת לגמיר : והנה בחי' אשר מתחת
 גמיריהם הם צחי' המעלים והצחי' שצלדי' הנוף הם
 המלצות כלי' ולכן כאשר הלצות מלצות חסדו כנול'י
 ולדך להיות זכיר ליקח שני ללדי' כנפי המלצות ציד ימין
 ואח"כ יקצב ל'האחאל כל המלצות דרך אחריו נגד שמאלו
 ואח"כ יצבס חמלה ידו הימנית צביתיד הימני של המלצות
 ואח"כ יד שמאלו צביתיד של שמאל המלצות ויכוין שסכל
 ככל

הכוונת של כרכת אבות שאלו מכוונים כיוסח המוחין ד"ה ונבין
 שרפוק המל' גם בהחלפת אדני דפתי אור מכוונים להחיות ד"ה
 המל' והעליות צל'ולו ר"ה יאיר עיניו :

פרק ד

ונבאר עתה ענין המלצות וענין נעילת המעלים
 שהם לצות היגלים ויהצאל ג"כ משמאל' של
 ילצת צ' מלצות יחד שהוא קשה לשכחה : גם מה שאמרו
 המל' שיעל מעל ימין חמלה ואח"כ של שמאל : ובהקשרה
 יקצור של שמאל חמלה ואח"כ של ימין :

והענין כי המלצות אל הנוף וגם לצות הגמיר רוחו
 אל לצות החילון של הצינה הנקרא חשמל
 שהוא גמיר מלצות ולא זה הוא האור ד"ה שמשך ג"כ
 מהצינה אומם הלצות הזה הוא רוק חילוני של הצינה
 המלצת אף זוי' צחי' לצות לצד : והענין הוא להגן על
 זוי' של יחאחו צהם החילונים : כי הלא נודע קיר
 ההלצות העולמות זה צחוק זה שם חילוק בין אור פנימי
 אל אור חקף כי אור פנימי כל היותר גדול הוא מצפנים
 והקטן הוא צחוק ומקף עד שגמאל שחור פנימי דעתיק
 הוא הפנימי מכול ושמאל עולות מקיפין עליו עד שאור
 הנוף ד"ה הוא מנחין לכולם : אכן צאור מקף הוא
 להשיך כי היותר גדול מחצירו הוא מקף אף חצירו עד
 שגמאל שחור דעתיק הוא מקף על כולם ומקף דנוק'
 ד"ה הוא מצפנים לכולם והוי לפי זה צבל עולם ועולם
 אין אורם שלו קצוד לאור פנימי שלו כמו צנוק' ד"ה
 (ועין כל זה בענין שער עגלים ויושר נענין החלצות
 העולמות זה הנוף זה) והנה צין זה המקף דנוק' ד"ה
 וצין אור הפנימי שלה : שם הוא מדור הקליפות ופניהם
 אל ארץ כנעני כי אין צהם כח להסתכל צחור זה יופשע
 ושלח יכלו לזיך השם רק פניהם אל אור פנימי לזיך השם :

והנה ג"כ מזה ה"ה חיים יכולים לזיך רק צלמעות הנוק' שהוא
 היותר קרוב אליהם ולכן ה"ה הצינה איתה הלצות הזה
 הנוק' חשמל כי הנה ידוע שכלים דכ"ה דהצנה הם
 המלצות המוחין ד"ה וכנחין חוק רישא ד"ה כנודע :
 אומם הלצות הזה דאחא הנוק' חשמל שהוא לצות היותר
 חילון מכל לצות אורח אורו כנכס עם המוחין הנוק'
 שפנש'ר מנחין לזיך : ונעשה להם צחי' מלצות והמלצות
 הזה הוא צחי' החשמל העליון שצביה וע"י אין כח
 להם לזיך לזיך כי הוא עב מאלו והם חיים יכולים לזיך
 לא צבוצ עניות ולא צבוצ דקוד וזך מן פנימי ולכן
 חיים יכולים לזיך מן האור דנוק' לפי שהוא אור גדול
 וזך גם מן החשמל הזה חיים יכולים לזיך מחמת רוב
 עניות שלו : והנה כשאדם לוצת צ' מלצותם אז יורד
 האור צין צ' המלצותם לזיך אף הקליפות : אלא יכנס
 שם : אכן כשאדם לוצת צ' מלצותם יחד אז חיונות
 מקו להאיר ליכנס שם ולכן אין קליפות נדחין משם

ג"ה

הנוק'

הנוק'
א"ה

ה"ה

7

ענין מאה צרכים שחייב האדם לצרף בכל יום

כנין הקיברו הנה צנן חיים שער
הוא כדי להמשיך מאה צרכות

יחזקאל בנה"י לקחן כמ' הסמוך ונה"י למי שנאמר עלה הוא בנ"י
ח' לזה ונה"י ח' בנה"י ; יבנה

הנהגה כשתבטלו מעליך חביון אל צח"ה תסתחבנה הכ"ל
היחיד מעט והכח כבר נודע כי ג' שנות אה"י
יהיה צדיק א' צוידן צב"ר שלם והצ' באלסין צב"י אולמות
ידעסין צב"ח צלה והכח אה"י דחסין הוא ג' ע"כ כי הוא
הבטול צדקה שזה הלכס

שכן תחתיו נמצאת המערה, ונמצאת
המקדשה בעלת הימין דרך תחת המערה ומתחתיו: עוד דרום בימים
שקדור האדם מן המערה ולא ידקדקו לא המערה: כלל כי העולם מתחיל
במדרג השני אבל נבילה, ויש סתירה אפשר שידקדקו מן מחזור דרכית
וי יתהוה: ומהלך דרום תחתיו למחלל ופי' קטירה שמתחלל, וזה
משני מחלל: כהם לא יקונו כלל הנה שורח מהם הסדר: וזה
למחלל ביצות ונ לממזר דל כלל שם בשם התחת מחלל: שם
לפי הימין לבני שורר נספה שנה להחיות ולשמש לנפש דרכית
ונסמרה ממל דרום רע לנפיק כל ימיר וכל ימלך הימין אלל
במחזור עשיל:

והנה 77 ע כי ללו הצרכותמן הכותן לשכוי צינה עד סוף

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר בִּרְכַּת הַשַּׁחַר פֶּרֶק ב עץ הַחַיִּים

עולה לל"ג והם ענין ד' היות דע"ב ק"ג מ"ה צ"ן העולים
לר"ב וכולם נמשכים בצביל העליון וכתבם הקדקד צבוק
ומכוין ב"ג גם צבוק דצ"ה הקדקד בצרכה העולה לר"ב
עם ד' אלוהות והכוללים לר"ב ארבע המעשר צב"ה היה נדוע
שאלה דקדקין הוא צבוק הצ"ה ותכוין שיומקצבו שאל
צ' שנות אה"י דיוקין ודלמסין כמו שצביל וזהה זה הסך
אה"י דקדקין לצד כח"ל הוא עולה צבוק וצ"ב צ"ן כל ההסין
שצבס אה"י צב"ל א"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב
צבוק דצ"ה צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב
ובסתמבור ד' הסין ש"ש זה א"ל צב"י צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב
קקיה הסוד שצבס זה עולה עשרים ו' וחס חתק ד' ה'
לכני ויון אה"י ל"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב
אות א' שפ"ה שצבס א"ב צבוק יוד א"ל צ"ב וחתק דצ"ב
לשני ויון יעלה ב"ב ל"ב ועם כ' הכל כ"ר ל"ב אחר שצבוק
צ"ב וזה כשאל ל"ף מילוי דלות א' הכל ועם א"ל עולה
הוא מלא שסוף קוד יקד החתום ו' וחס צ"ב צ"ב צ"ב
ז"ו חזיר דל"ל פקוד נלמדין יל"ן הוא צביל העליון
הקדקד מלא צבוק הצ"ה והזה לר"ב דל"ל אה"י עם מלא
הוא ג"מ עם שסוף צ"ב מ"ב צ"ב הקדקד צבוק שסוף
ומס' חסד נמשך ששם נמשך זה שאלו הכחוד יקד
ידעוך צס ו' גם אה"י שצ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב צ"ב
דלמ"ה הגבס שם נעולם א"ל חס חסד מלא עם שצ"ב
שסוף יקד דלמ"ה א"ל עם צ' כוללים יהיה ג"מ חס
צס ג"מ ששית אה"י דיוקין דלמסין דקדקין וסורלכות
א"ל חס קדשים א"ל עם א' קדשים א"ל חס חסד העליון
קוד צבוק הצ"ה שסוף א"ל דלמ"ה דקדקין ג"מ אה"י
צבוק הצ"ה קדשים עם שצ"ב העליון דלמ"ה וכן
לכשר חסד ד' שנות דע"ב ק"ג מ"ה צ"ן העולים לר"ב
עם ג' אה"י הכל להם ד' שנות ובסתמבור ד' דלמ"ה
השמות עם חס"י יהיה חס ג"מ חס צ"ב

והנה אשר שהמעבנו את האורות הנזיל אל השביל
והנחיצ העליונים נחלת ברוך שהיה יושב ברכה בזיוול
אחרי לרין להמושיך ולחשב כל המשיך בידך זיווג נחניצ בשלם
נצל שהיה היקוד שלה וואסיל אל המלי שבה שהוא
עלמ שהיה שלה שבה החושם בזיוול המעשים כנויע וישי
בחי' אלו ההמשכות ירמוז נחלת אחים וי' אחר הוא ית
אשר מה הודך כי יקוד הזכר נקרא ראש וי' היקוד שלה
נקר' אשר כנזכר בזהר ויחי צדק ירמוז וי' עי' השוכנת
כלל השפע בזיוול ביקוד שלה וי' בקר' היקוד שלה אשר
ומשם תחישל לעומת היקוד שלה הנק' חמים לפי שהוא
נעשה מו'ג' אסי' דיוורין ודלאלפיו ודקדקין וכלל השפע הזה
הנומשך הוא קוד הי' חמים
אשר הוא הודך צדק אחרם
בצמרת היקוד שם ככללים
הבגירות שלה ולפי שהם
ומחשבים מן המדבר עד הוד
לכן קולם נקראים הודך
ובל

[illegible][illegible]

והנה צמלת בצוך תכונן לחצב היסוד ללחצ' ציסוד
ללחצ' כד' נהפסע וליחמס'ח השפע צציוו ללחצ'ן
ען היסוד שגו אל היסוד שבה . ויחווין אל יסוד ללחצ'ן
נקבסא בצוך וכל היסוד ללחצ' חסנר' צרכה ועס הסולל
סוה כסנין צציוו וכל היסוד דלחכס נקס'ה שציל ויסוד
ללחצ' נקס'ה צציוו . וכלה צציוו סה דצרכה הנסנין ויחמלס
סוה צציוו דסיוס העולמס סהו צציוו חר'ר לעליון וילבן
נקס'ס שני היסודס צמלת בצוך וילבן נקס'ה זס שציל ללחצ'
ח'תידע כל לעיל'ה ולח נחח'ה לפי סהו לעיל'ס צציוו סה
הסנין כד' לא ח'תידע כל סוה לעיל'ה צמלכס צציוו לעל'ס
צציהס ערוב צנוריס ויחכוין כי בצוך עס ד' לוחיסח

四

נכלל צ"ו שהוא סיד ימין ורחמים :

והנה השמע הזאת שקצוה הסביה איהם כק צברי ס' סחצכר
ללורך עולם ולא לסמייע לאריס ויהואלין השמע
הזאת ונייע רק עד הזרועות אומס אחר סחצכרו המזוח
סאלו ללורך עולם חזרו עוד למקוים צניס בדי לקבל
השמע להוריד למעס וזה קראו בצינה מלך העורס
למחוס צנה כספס ויעליבסי

כמו המצור לעיל ר"ה ברקן כי
נביל זה לדיו המיד בכל מיני
ברכה כי מיני חם * ע"ש :

לצדדי מלכות וחסד חס לא
היו חסלה שפע לא היה זהם
כה לחזור שרשם לקבל השפע

להוירד למטה • ואמנם נלא והורד אינם עולים למקור
העליון כל הדינה כי אין דקוהם כל כך שיכולו ללבוש
עולם העליון הנעים: עליהם אם לקבל השפע ולבדק אם
יצר נעומת: וזה לרד לבין אל עליון המלך שביד עולם
עומם כחיל ולכן תכין צמח מלך העולם • אל המלך
שביד עולם עומם כי כמו שהיכיר לקבלת מלך לפי שהוא
מלך צולם העליון כל המלך קרלה מלך שיהא מלך
צלומם הממחזים שלמטה עומם :

והנה עלי' זאח הוא לעולם העולם שהוא נקודת
החלטות צבצבה דוונת נקודת ציון צבצבלי
ומקום זה העולם צב הוא ציד הדציקום העליון
צבוכו וזה מליך העוליס' אשיר' וסכס' צב' ולו קדש
נקודת האלענ' צבצבים סכר' עמלח דלתי' נקוד דעת
העליון צבצבוכו הס קדושה ומלס כי דעת העליון נקודת
קדושה צבד קדוש עליון סכר' מחכמה ועמלח דלתי'
סוף מלס העליונה צב סכר' מלס העל' ויומלח
קדושה ומלס זו עד למס צבדוק סכר' סכר' וסוף
קדשנו במצותיו וציונו

בְּמִלְחָמוֹ חָבִי מֵלִיטָה עֲלוֹתָיו
וּמִחֲסוֹתָיו: בָּם חֲבוּיוֹ וְחֵפְזָיו
בְּחִיזָה צְהָרָה אֲחֵר אֲחֵר
בְּמִלְחָמוֹ וְלִזְמוֹ כִּי אִשָּׁר הִשְׁתַּחֲרָה
בְּיָמָה קִדְשָׁנוּ בְּקֹדֶה הַמִּסְתַּחֲרָה
בְּמִלְחָמוֹ נָלַח וְהוֹד וְהִשְׁתַּחֲרָה
בְּקֹדֶה הַיִּסּוּד וְחֲסִידֵי הַצִּבְרוֹת
בְּצִדֵּי אֲרוֹן שְׁתֵּי צִדֵּי
אֲרוֹן: כָּל זֶה הוּא צִבְצֻכָּה
הַמְּאֻרָה שֶׁלֹּא בִּכְוִנָּה לְהִשְׁתַּחֲרָה
הַשָּׁמַיִם עֲשׂוּהָ הַבְּחִינִים הַמִּלְחָמִיתִים
אֲךְ צִבְצֻכָּה הַנִּסְתָּרָה אֲזַל אֲחֵלָּה
שֶׁתִּצְבְּרוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהוֹדוּ
לְעֹלָם לְהוֹדוּ לְהַשְׁתַּחֲרָה מְבִינִים
לְמַעַל לֹא הִשְׁתַּחֲרָה שֶׁעַל
בְּקֹדֶה הַנִּסְתָּרָה נִשְׁתַּחֲרָה וְלֹא
בְּקֹדֶה דַּלְתִּי שֶׁהוּא
בְּקֹדֶה הַמִּלְחָמִיתִים וְלִכֵּן אֵין צִדֵּי
אֲחֵר צִבְצֻכָּה צְהָרָה מְחַלְשִׁיתִים וְלִכֵּן
נִלָּא:

[illegible]

ורדנה כל זה הוא להוסיף השפע ומקור העליון על המקום למוחין דל"ה ונחה ליד להנחות אל ה' אל הצינור הצל השפע וכל השפיע ונחה העולמות שחתי' וסכה הוא השולט שפע ו' היום בשם הים דל"ה שפעלים ונחה כי הנח נודע כי ה"א קלא צעה השפלה הוא קצצת' ויק צלצר וזו צנח' הס צח' ה"א שלו והנחלות דיק'ק אליו מלכותו צעהו שהוא הס' וכן כאשר שהיה עולה אל גס המל' עולה ענה וועלן שפיע' ליק'ק שהיה אליו אונס'ה' היום עולים ענה רק בשם יונק'ס דק'ק חג'ה היל' והנה חסלה לכו עולים אונס'ה' שם וז"ל והנה נודע כי בכל הוי' ע"י צח' מ"ז לחסון שפיע' וזו עולה חסלה דל"ה והנה ע"י שם מ"ז לחסון שהוא מוחין ויהיו ע"י יורד השפע אל המדק וז"ל שם מ"ז ה"א שהוא מהוי' דק'ק יורד שפיע אל הגבורה וז"ל שם מ"ז ה"א שהוא מהוי' דל"ה יורד השפע אל הס' והנה י"א צל'ה כולם המוח נמוח' צעה צדק' כי י"ז עולים קצ'ה וז"ל וז"ל מוח' שפיע' שם מ"ז וז"ל ויש עולים קצ' הרי כולם דכ"ה כונני צדק' וע"ז עולים חג'ה דל"ה שם נקרא אתה וי' אצרכו כי לפי שמהלך השפיעה השפע הוא מחגלה יורד צדק' שם הוא חק'ה הגיבול' לסיכ' קצ'ה חסלה כדל"ה אלה כפן לגוים וז"ל ויש עולים שפע לח"ה הנקב' הוי' וחל"ה אלהיו שהוא קוד השמאל' צדו הכנול צדק' והיוני צד' ולח"ה דוונ' קס' אלח"ה כי שם אלהים צד' צדק' סערין אל' ימי' ה"ס' ויש עולים לכן הוא דין אך כלא חסלה ס' אל' שהוא חס'ה' ונכלל' ה"י שם דין ונכלל' וחל"ה כיו' שהוא ה"א שהוא שאל' ודין' וז"ל

שרף פרי שער ברכת השחר פרה ב נ עין החיים

עולמות חז"ע והנה הקליפות הנקרי' רביעי הוא עומא
בקרשים שהוא אלילות הנקרי' קודש והשלישי פוסל
בהרואה שהיא בריאה והשני הוא עומא בחולין שהוא ילי'
כנודע שמהם הם השדים (אלה) המעצחק בנפשות שלפניהם
הגייקא הוא ששם הם הידים עי' בפע"ח בער הנרכות
פ"ג והוא הנוקם הכבד) ולכן הידים הם שניות כי שני
עושה שלישי בחולין כנודע והקליפה הנקרי' ראשון הוא
צעשי' והנה יש טעמא מה שהוא לני צלות העומאס
והוא צלותו הקליפות אשר הם יוחר למעט והם קיגים
השלישים ומצורי המלכים שמהו והם החם עולם העשי'
לכן נעילה ידים הם צעשי'

צידים דואל אשר שם ששם
נמשכים הם צד
בהלצעות כנ"ל והנה
הטעם מה שלא נחלא
צדום הצר מחצרי האדם
שיהיה צי גילוי עשרה כמו
בהידים ומגלים הוא כי הלא
יודע שא"ל יש צו כללות
חלת ראשון ורישא עלאה
אין צו חשיקה כלל ולכן
נקרא ישא ללא אחידע
אך חרין רישון אחרנין יש
בהם קלת חשיקה אך לא
נחלו בהם לא זנועות ולא
יכין אך נעלמים בהם צדוד
ו' דלות צד חרין עשין
לדיון חרין יודין שבלות
שם חרין דרועין ובהם
כללים צי יכין אכל הם
בעולם ולא יכיר בהם רק
קו האומצני וגם צדויה הם
נעלמים אך צ"ל נחגלו ויק'
ומכלא ששם הז"א הם ה'
מקומום שכללו בהם ויק'
אך לא נחגלו רק צ"א ולכן
נחגלו צ"א בכל זרוע ובכל
יך צחי' ה' אלצעות

הם בלצעות לכן יש בהם
אחיות החילויים ורוח רעם
סורה עליהם כי אין להם
כח לזיך ונמנעלה בקדושה
רק בקיומו' הדינים ובקלותם
וע"כ השמונה המפגרים על
לחשי האלצעות והוא לבוש
קסם מאלוד והוא לבוש
שליש לעולם היו הידים
עומאס

ולא מלוא רק לני אומנים צורה פרי צורה הוא קוד
הצניה המקנא בחלת קסי' צבירה ומוש יורד לעולם
הילירה שהוא קוד פרי שהוא קוד החית הנקרא בן י"ה
דמוקנן צסית ספיראין צלי' והפגן או העץ או האדמה
בסוד העשיה שהוא מלי' הנקרא גמן או עץ או אדמה
והוא מקננת צעשי' :

פרק ג

ונבאר כוונת כללות של ד"ח צרכות שהם קודם
ההפלה וכן צרכה ע"י עד קוף צרכה החורח'
הנה צרכה ע"י הוא כנוד הא"ל דעשי' כמו סיחצאר
צנורה"י וצרכה אשר יכל נגד אצל דעשי' וצרכה
אלקי נעמה הוא נגד אצל דעשי' וואח"כ ח"י צרכאן
מן המוחן לשכוי צינה עד קוף צרכה החורח' הם נגד
ז"א דעשי' שהוא ח"י צרכאן דעסקי וכן מ"ע"ע והם ע"ד
ח"י שניות שיש צבירה ה"ם וחי' שנות שפסקוקי יחי'
כנוד והם קוד ח"י צרכאן דיקוד :

והנה צרכה ע"י היא צרכה ראשונה כי חיך כאשר
האדם מתעורר ומשינו לרץ ליעול ידיו קודם
שיגע וצנצויו כלל ואקור לילך ד' אמות צלי נעילה
הזאת כמ"ס צורר על אשר הביא האלקים בידו וימחלה
מיקח הכלי ביד הימנית וימחלה ביד השמאלית ואז
תשפוך מים ביד השמאלית על יד הימנית וואח"כ תקח
הכלי ביד הימנית ותשפוך על יד השמאלית וכן העשה
ג"ש צילוב :

והטעם כי רוח רעה הנקרא שיחא שורה על הידים
וצה מלך הוא ומוקדם על ג"ס ושיחא צילוב
דוקא ובאם ללא אינה הולכת ואומנם כנוד נחצאר לעיל
שעיקר טעם הנעילה הוא להפגיר הקליפות מצי' חילוני' ג'
אחרות דעשי' ועי' הצרכה נחמן ארוע שלהם צצחי' חילוני' :

והנה דע כי יש צהאלס ה' מיני בצורה והם הפה
והחוטם והזרועות והידים והאליצעות כמו שמוצאר
באורך צלדרי' אומנם אלו נמשכים דרך הזרועות עד קיום
האלצעות וע"כ יש ה' אלצעות שהם קיום ה"ג' והנה
כנוד נודע כי הה"ג הם קוד ה' אחיות ומלפך והם
כפולות ע"כ יש ה' ציד ימין וה' ציד שמאל והנה כל
ז' הוא צדרי' דואל כי ה' צדרי' צחקד קל' ים צו קיגים
כדמיון הכפך שיש צו ג"כ קיגים וכדמיון המים שהם
צחקד ויש בהם עכירות והנה ע"י הוא ג"כ צקיום
סרגלים ה' אלצעות כרגל ימין וה' אלצעות כרגל שמאל
לפי שהם קיום צי קוים ימין ושמאל לכן מתגלים שם
קיום הדינים והנה אע"פ שביארנו שני' הוא צעשי' אך
הוא צ"א דעשי' שהוא צחי' ילירה שצעשי' והוא מה
שאמר ח"ל ראשון לעומא' ושי' ושלישי ורביעי והן כסדרן
למנוטה למעלה ראשון הוא צעשי' שני צילירה ושלישי'
צבירה רביעי צלילות כנודע שיש צי מיני קליפות צי'

סיגים

ועי' חם בשער מפרטי וז"ל שרף
צי' ה"ל שכתב שח"ל והפגרים
עומדים על קנות פחמי שמיני
אלצעות למנו ולמסח' מן
הקליפות שאי יכין יחר מלכרס
כי בהכרח ששם מקום ייקחם
אלא סבבה של יקור ויחר מל' וי
ומצאו יזו המלכותין של אדרי'

שרף פרי שער ברכת השחר פרק ג עין החיים

ו

עמאלות ואנשים העורף על
המפרים מנבד הצטר
האלבנות שם הוא אחות
הקליפה ויכחשה מלאת
האורות אשר בוקעים ויולא
מן חמת המפרים ולכן לירך
לחמור אותם המפרים שלא
יחבולו ומה מלאי ולהיות
כי שם אחות הקליפה ע"כ
לירך ליעול אח הדיים צמים
שם צחי חמד הכולל ה'
סדים וע"כ מחמקים הסיד

בדורות נביא ארץ לשמרו מן
החילונים ובתפוצתו מהם נשאר
ערוס וירד ויחל מזני המזיקין
והחילונים ונחמד כי המפרים הם
שורם הקליפות אלא שם זכים
ולגלגל בתחת הכות והקוין
מחמקם בקימה הצטר בקוף
האנצב כי הרי משם הוא למיחה
החילונים ומה שהוא נגד הצטר
הוא בתחת הכות אלא מה
שהוא עורף מן הצטר ולחור לירך
לחמור אותם כי שם נחלים
החילונים ויוקנס בחללים
ובישי

מלכד הכפולים צ"י הדיים יעין ושחל ואז הקליפות
שהם נלחזת צהם המה נחמן ומתגרשים ומתהלמן משם
כי לעולם החקר דומה ומגרש את הקליפה :

והנה כאשר חיקק צידק המים קידם הנעילה חביון
כי כל מים הם מלוחות מן של צם אלהים
וחביון צלמד ומחמקים יודין שים צד' שמיח אחרים דע"כ
ס"ב מ"ה צין צד' לחורים של ד' שמות אלהים צ' צידון
וא' צללמן וא' צבהין וצ' לחורים של ג' שמות אלהים
צידון דל' צפון דהסין והס
כמין עני מלחים וצבת
הנעילה חביון כי הלא כי
ג' ידים הם יד הגדולה יד
חזקה יד הכמה יד הסדורה
הוא יד יעין יד חזקה היא
שמאל יד הכמה היא למלכות
צדוד העצמ שהוא מלכתי
יצו נעלמה הזרועות והסם
כאשר חקן ב"פ על יד יעין
צפיונון האמר צכל פסם
יד הגדולה וחביון לשם מ"צ
דחיה היינו צפסם

אליהם אחרות דמילוי צפסם צ' עשרה אחרות
המילוי צפסם ג' להו"י פסועים ועד"ז צד שמאל חמור
יד החזקה וחביון למ"צ דהו"י דק"ב ואח"כ משפסף שתי
הידים צידה וחמור יד הכמה וחביון לשם הו"י דמ"צ
דמ"ה ו' חיקף אח"כ חמול יד צמים ואח"כ ידיו גלילי
זה צ' מוללים צתרים וחביון צר"ת מוללים צתרים
שהוא מ"צ כן עולה ב"פ יד' וזאת הכוונה הו"ה טוב
לעו"ש ו' ואח"כ חביון יד' לעולה ו' והנה לירך להגביה
הידים צבת הצברה ולכל הפסחים יצבים ע' כנגד הפסחים
כי אחר שנתקשו החילונים ע"י המים כח"ל אלו ידלים
כשיחיה האלבעות כך כפופים למטה ומשכו האורות דרך
הקוים כח"ל וילאו דרך בקיעת המפרים ויחזרו הקליפות
להחיות וליוק משם לכן חיקף אחר הנעילה אלו מעלים
הידים למעלה ומצביהם אחסם עד הלאה וע"כ יחזרו

האורות שיואלים דרך המפרים ויכנסו במקומן וחזרין
עד סמומין דו"ח ממקום שילאו משם וע"כ אין הקליפות
חזרין להחלחל שם וצפרע אס הוא צדים השבת שאל לירך
להחזיק את הקליפות מלד"בם לירך שחביון צבת שחביון
ירך כי הלא ידוע כי חו"א הם הידים העליונים כי הם
מלבושים ירי אלא וחביון שקין של הו"ד משפעת ל"ה
שסס חו"א זה מרומם צחינה נטילה ר"ל נעל י"ה ר"ל

שח"א יקבלו מלעולה כי יקדש המים הם לאח"כ כי הם
נקבלים המים העליונים ומתם מקבלים הו"ה שם המים
חממנים ואם עשה כן יחבש ויחשער שוכה לחצר קוד
י' עס ה' והנה נודע כי ו"ה של השם מלבוש ל"ה
לא גופא ולא כשחמקא כי חו"א מתלבשין צו"ה וצנטיה
עולה בקוף שח"א ו"ה להנשמה שהוא י"ה ואם לא חסגר
ו"ה עס י"ה ישאר גופא לגד וכשם שקילק נשמתן כך
החלקל נשמתו וז"ל אס בגמי יצא ר"ל צנטיה צד' צנטי
לא ר"ל צנטיה צד' לא שלא יעלה נשמתו ואין לו עמה
שום קשר כלל ואלם צנל אסם הוא פ"ה אספה ר"ה חזני
שדי הו"י והס דוד יוקף יעקב המרומם צמלת ידיכם כי
יד"י ר"ה יוקף דוד יעקב כ"ס ר"ה כבוד מלבושו וצוה
צבין אס צנל אספה הוא וילא אשחור עמוס שחמחצר הכשמה
עס הגוף ומקבלים שבים ויולדים שהא פס"ה ונחמחצר
עס נשמתן גם חביון כי הלא נודע כי כל אוח מהסם
כולל כל השם כולל שדי אחרות הו"י הם ד' שמות הו"י
וכן עולה חזרה נטילה ולכן לירך דביעות מים שרומם לאוח
א' מן כל שם ושם שהוא כולל כל השם ואם מסך מרדכי
פסילה כיון שאין אוח שלם א"ה כוללת כל השם

ואם עשה כן ויכסה לחצר כל השם יחבש
ויחשער גם עוד טעם א' להנצחה הידים למעלה
כנגד הראש כי הלא נודע שהידים הם מכלל הראש כי
הלא צתחילת האלילות ה"ה צו"ה חמ"ה צנטי"ה ש"ה דילת
(וע"ן לקמן צשעה הק"ש פק"י צנטיה צת"ש) ו"ה
צנטי"ה זרועות והקוד גופא ואח"כ נכנסו צו הג' מוחין
ואז נעשין צח"ה צד' ב"ר דלי"ה ומיחם נעשים חביון דרעוין
וגופא וכה"י חביון שקין ואח"כ ולכן אלו מצינים אותם
צבת הצברה למנוח להעלותן אל מדרגתם הראשונה שהיו
צנטי"ה ראש מעש"בם לירך צבת שחביון יד' כח"ל החלה
שחבשקשקי הזרועות והס אלילי הזרועות הנקרא קודש"ש
צנטי"ה להכניסם לפסחים מן הגוף צדוד וירא חמוריהם
ציהה ועעם הדבר כי הלא נודע כי מן השם דל"ה חמוריהם

נמקד רוחא דהו"ה אלא והנה נודע כי בחסועא דו"ח שם
מקבלים כל הדיונים והגזירות שנו וע"י קצני החסום
הס צ' אחרות ראשונות מלכד שם מס סתירה מוחין
ומן הפוכה (כ"א כון פסוקה) צמחל ואחרו הכו"ה היא
מחשפעת צרוע שמאל דו"ח שסם צח"ה המלי צדוד חפלין
של יד' ולכן הציב דו"ח הוא קדוה וכן צופחשפח
כמו צהגוף ולכן הזרוע היא לזרע כון פסוקה יולעמיד
לצא יעשך רוחא דחיי מחסועא דמחמקא דקד ארוע כח"ל
ואז

עקר

החוק

מלכד

שרף פרי שער ברכת השחר פרק ג ד עין החיים

[illegible]

פרק ד

ואחרי כ ימים ויבדוק נקציו והנה כחצור שש"י נחנק
ב' אחזרות דעש"י וע"י הצרכה נחנקו אר"י ומלכ"ס
והנה ענין בדיקת נקציו אמרו חז"ל הנהגה אם נקציו
עובר על מ"ש לא תשקלו את צבאוכיכם י' והענין כי מלכ"ס
נרדע כוונת האכילה שהוא לבי' צמעת מיתא המלכ"ס
יבדו לנעשה והיו בהם כל הצמ"ש של אר"י ועוד"ה בהם כל הצמ"ש
מי המדבר דמיס' א"י ומדבר ודומם ויומם ועל כפ"י האלו י"ס
צקלית' י' והנה אר"י א"י ומדבר וי"י מחנקו כל הצמ"ש
הצמ"ס וסח"י והיו קרא' שמו"ס וכו' ועל כפ"י בהמה רק
הדומם והלוא' לא מקו' ונל"ה לא מלכ"ס שקרא' שם לדומם ויומם
וזהו כאשר באכילת צמר ולא הי"ח רק בדיק' עש' צדד כי
סח"י והנהגה צדד נחנקו אך הדומם והלוא' הורה לו
לאכ"י ולקום' באכילתו כי כוונת האכילה רק לצדד
הקדושה שם בלתי מלכ"ס וא"י לריכ"ס לצדדס ולהעלות בלתי
הקדושה שמהם אל מקו'ם י' והנה א"י כענין כחצור המלכ"ס
צדד' העניי' והמבד' הקדושה ומס' א"י המושב הוא
חלק הקליטות וירד' להקליט' לחזן ומי שמהם הנהגה
אחר הקליטור הוא משקן' את כשע"י יורד' עמ' מלכ"ס משקן'
אח"כ"ס ולכ"י שחזקו' א"י י' והנה מנש"י אח"ס אכ"י
כמו ש"ס צדדס החסותו ש"י נקצ"ס אחד לחז"ל טעם
הדוע ש"ס לדומם מושב המ"ס נקצ"ס צדדס טעילון שהוא
י"ס דעש"י והענין הוא כי מלכ"ס כוונע כי השע"ית פ"ס
מבדור המלכ"ס וכולם הם דינין מקיפין והנה י"ס צ' מ"י
שע"ית שע"ית ה"ל"ס ושע"ית חזקן י' והנה שע"ית ה"ל"ס
הם דיני'ם מלכ"ס ולכ"י'ם ב"כ צדדס כי אין מש"ס א"ס
נכ"ן

וזה יחזקתו הדין שצונו והגבורות וזה יחזק דרך
 רוסא דמי אל המל' חסד' של יד כו' ויחזק צבילי כ"ב
 שאך עשה צבילות הכר הכס שגמג' כחא' דמי' ומחזקתו
 דלח' ל"ח וכחש דרך האזרות אל המל' אחס' אל
 חלל' כחוס' כו' לכו' לכו' לבס' ומחזק' ד' סי'ס'
 וזה וזה האזרות ולכן של' אלו וחל'ס' צ'ס' רק
 ביד'ס' ולא האזרות לכן למחז' אלו לרי'ס' להצר' האזרות
 של' ילח' קשר' האזרות לחס'ר' וילצר' למשוע' שח' כפוט'
 הדי'ס' ענה הצרכה כמו שחל'ס' לקבל' איה' דבר בחבור'
 וסוף ענה לקבל'ס' חס'ס' :

בוזנת

בְּיוֹנָת הַזְכֵּרָה חֲסֵלָה חֲבוּנָה שְׁהוּא בְּלִיל דְּעִישׁ וּלְכֹן יֵשׁ בּוֹ י"ב חֲמִישֵׁת כִּכְרָה י"ב חֲמִישֵׁת וְיִקְרָא לְהֵיל דְּעִישׁ וְהֵיל דְּחִיבָה חֲבוּנָה כִּוּנָה הַזְכֵּרָה וְשִׁתְּחַתֵּיב הָסֵס חֲבוּנָה עִיב קִיב וְסֵס הוּא חֲבוּנָה שְׁתִּקְרִיחוּ הוּא יִתְּחַבֵּר בְּנִתְחַבֵּר וְכִדְרֵי וְ חֲסוּלָה וְ חֲמִישֵׁת קִמְץ וְשִׁבְלָה וְחִיבָה חֲבוּנָה בְּרִיל עֲלִימִיָּה לִידִם שְׁהֵס רִית עֲכִי שְׁהוּא עֲשִׂי הוּא נִכְדָּה חֲמִילָה שְׁהוּא עֲשִׂי וְהֵלָה וְהֵלָה מַעֲלָה וְהֵלָה אֵל הַיִּלְרִיָּה עִיב שֵׁס וְיִצֵּב דְּלִילָה בְּיִסְדִּי וְהֵלָה חֲבוּנָה מְיוּנָה וְיִסְדִּי אֵל לִלְרֵי וְיִסְדִּי חֲזָקָה שְׁחֵלָה בְּרִיו חֲזָקָה כִּוּנָה וְיִסְדִּי חֲמִישֵׁת בְּחֵלְמָה וְהוּא דְּלִי לִחֲסוּת שֵׁס בְּמִשְׁוֹת וְעִשְׂרֵה לִחֲסוּת דְּלִי לִלְרֵי וְכִכְרָה אֵלָּה חֲבִי יִסְדִּי שֵׁס מְיוּנָה וְעֲלִימִיָּה וְחֵלָה מְעִישִׁי לִילָה וְחִיבָה וְיִתְחַבֵּר וְיִתְחַבֵּר גַּם חֲבוּנָה כִּי יִינֵן הוּא חֲבִי דְּעִישׁ כִּוּנָה וְיִסְדִּי חֲבִי יִינֵן שְׁחֵלָה הוּא חֲבִי חֲמִישֵׁת חֲבִי וְהוּא הֵיל וְיִד הַחֲבִיבָה הוּא חֵיחֵס שֵׁס הוּא פִּשְׁטוֹת שְׁמִיחָה חֲכָמָה שְׁבִי חֲבִיבָה אֵלָּה וְגַם לִכְרִי לְחִמְשֵׁת חֲמִישֵׁת דְּשֵׁס מִשֵּׁי שְׁבִילִי כִוּנָה כִּי שֵׁס מִשֵּׁי חֲמִישֵׁת שְׁבִי הֵס הוּא לִימֵה וְלִימֵה לְהֵלָר חֲמִישֵׁת וְחֲבוּנָה בְּרִית עֲשִׂי שָׁבִי בְּיוֹנָה קִיל שְׁהוּא מְכִיכִי חֲמִישֵׁת חֲבִיבָה חֲמִישֵׁת שְׁהוּא בִּישׁ עֲשִׂי רִיל חֵיחֵס כִּוּנָה וְלֵלָה דְּעִישׁ חֲבִי חֲבִי שְׁחֵלָה

ובספר כנפי יונה חלק ב' סי'
קייב קצת וז"ל ולמי סוף הכרז'
הוא חסדו וז"ל וז"ל חסדו
רמזנו בזה שכלל על שפועל קי'
שכלית ידיו ר"ל שכל עולה מ' לפי'
שם מהסו"מ שראו מים במים
והכל ידוע שכלית ידיו שם
מת על גיד שכלולא חסרה
יום כלן דרשנים לבקרים רבה
אומתם חסדו ה' ה' חסדו
אומתם ביה השפיע על הידס כל'
ה' קס וסומן רבה הוא מניין
הוא וקס לבקרים רבה אומתם
כמנין אורי ובחורות חלו ה'
קום והמהדר לקום ממשות'
התקדשות נשמתו וז"ל חסדו
לבקרים רבה הוא רחל וכו'

וממתיקו • גם דומזכעילס שיהא ארתיות ע"ל כה"י סיורד
העל זלמעלה לתקל חסותין שהם כה"י כמזכור צוהר ואם

יִקְרָא וְהָם הַיְּהוּדִים וְהַנְּחֻמִּים שֶׁלָּהֶם הִתְחַבְּרָה וְהָם יִנְעֹבֶה
 קִינִיּוֹם אִינִם קְלִיפִים הַנֶּשֶׁם אֲנֵם: דְּרִינִם קָסִים וְסָ
 יוֹלָאִם לְחֻזֵּן דְּרָךְ קִבֵּץ הַמַּחֲזִיק. אֲחֵרֵל שְׁמִינִי־הַקּוֹן
 הָם דְּרִינִם יוֹרֵר קָסִים מְאֹד וְלִכֵּן לֹא נִתְּהוּבָה בְּחִי זָקֵן
 בְּנִקְבָּה בִּי אִם הִי דְרִינִם אֵלּוּ בְּנִקְבָּה: שְׂהִיא יוֹתֵר־קִטְוֹהֶה
 אֵלֶּה הַקְּלִיפִים הֵיחָה לֵכֵס אֲחִיהֶם גְּדוּלָּה וְהִיחָה לְקִינִיּוֹם
 הַמַּחֲזִיק מְאֹד לְאִין קֹדֶן וְלִכֵּן אִין קֹדֶן בָּאִים לְגֵד וְהִי
 הַמַּחֲזִיק שֶׁלָּהֶם בְּחִי קְלִיפִים הַנֶּשֶׁם וְהָקִים מַחֲזִיקֹת
 אֵלּוּ הֵם בְּנִקְבֵּי הַמַּחֲזִיק וְהֵם גַּם בְּזִאִי יֵשׁ שְׂנֵי יוֹיִי
 שְׁמִינִיּוֹת אֵלֶּה אֲלֵל שְׁמִינִיּוֹת אִיחָה לִבְנִינִם נִתְּהוּבָה וְשֶׁר
 כְּעֹשֶׂה כְּעוֹד קִי יוֹלָא יֵשׁ בְּהֵם שׁוֹם דְּרִינִם כֵּלָל קֹדֶן הֵם
 הַמַּחֲזִיק נִתְּהוּבִים וְהַלְדֵּי־יֵשׁ בְּהֵם כֵּסֶם לְבִסָּק אֵלֶּה הַדְּרִינִם
 וְעֵינִן שְׂנֵי קִבֵּינִם אֵלּוּ נִתְּחַבְּרוּ עֵינֵינִן בְּנֵי גֵד וְנִתְּנֵי לְחֻזֵּן
 וְהִלֵּי שֶׁנֶּשֶׁם וְהָם שְׂחָלוּ נִתְּחַבְּרוּ יַחְזוֹן לְחֻזֵּן ז' וְכֵן בְּנִינִן
 עוֹשֶׂה הַמַּכְלָלֶה הֵיחָה חֲסִיחַ חֲסִיחַ בְּחִי מֵחָ"ע אֲנֵם
 קֹדֶן הַמַּחֲזִיק נִתְּחַבְּרוּ בְּחֻזְרֵי יֵשׁ מֵחָ"ע עֵינֵינִן אֵלֶּה קִינִיּוֹן
 וְכו' וְהַלְשֹׁן הָם הֵם הֵם קִינִיּוֹן שְׂחָלוּ אֲחֵרֵל וְהֵם בְּחִי
 קֹדֶן וְהֵם הַמַּחֲזִיק וְהֵם קֹדֶן עֵינֵינִן עוֹשֶׂה וְהֵם בְּחִי מֵחָ"ע
 וְלִכֵּן לְיִידִי הַמַּחֲזִיק לְעוֹמֵד לְבִדּוֹד אֵלֶּם נִקְבִּיּוֹן לְיִיחֻסֹת מְעוֹלָ
 אֵלֶּה הַקְּלִיפִים וְלִקְבֵּץ אִיחָה לִּי הַקְּדוּשָׁה כִּדִּי שְׂחָלוּ לְחֻזֵּן
 אֵלֶּה הַמַּחֲזִיק הַלְשֹׁן ע"י הַמַּחֲזִיק הַנִּתְּחַבְּרוּ לִי ע"י הַדְּרִינִם
 שֶׁהֵם הַמַּחֲזִיק קִבֵּצָה וְהֵם אֵלֶּה הַמַּחֲזִיק בְּקֹדֶן בְּחִינִי
 דְּקִינִיּוֹת הַנִּתְּחַבְּרוּ קִבֵּצָה וְהֵם אֵלֶּה הַמַּחֲזִיק חֻזֵּן אֲלֵל
 ע"י הַדְּרִינִם וְהֵם אֵלֶּה הַמַּחֲזִיק וְנִתְּחַבְּרוּ בְּחֻזְרֵי הַמַּחֲזִיק:

אלדד נשמה שנתת צי וכו' היא כגד אומא דעמיה
ולכן היא זרבה הקטובה לחצרתה שהיא צינה
עם שכיבה שהם חרין רעים דלא נחפשינן ובהם אעפ"י
שגרי אדם חרין זכוי אלא

[illegible]

১৫১০

לנצח" וי"ח ואח"כ בצנקר סוף החזרות אולם בקוד מדיש
לצקרים וגם לעמוד יס'נ' ויהיה בודע ביאססה סוף התל'
וחו שמוע אססה ר"ב סוף עתידה ליעלה מולך לקוד
התל' והסחורה ר"ב בקוד מדיש לצקרים וכו' ו
ואח"כ סוף צבדים וכן צבדים מנוחלן לשבוי צבדה עד
סוף צבדה הסוהה הם כנגד זיל דעשיה שמואל
סוף צבדאל דפסקן מן מטיט כוונ' והם המה השטה
מקופין קוד צבלים אלהים דזיל דעשיה וחופי' הסוה
לשבוי צבדה ויהיה בודע כי עד מלות קקר' ליל וזון מלות
ואילך קקר' לילה והוא לפי שז' מסתקין מדיש בקוד
עבר

שָׂרָף פְּרִי שֶׁעַר בִּרְכַּת הַשַּׁחַר פֶּרֶק ה' עֵץ הַחַיִּים

נער ווערן כעצובר צקוד לילה
 מהתעשתה אחר חלות לילה
 צבך קמות יזא' וכן אין
 עוצבין צבכ' צו עד אחר
 חלות לילה והנה שכוי' הוא
 גבריאל צקוד הצבור והנה
 צעלהו הוא י"ן
 המעבר והוא קוד לילה
 אומ' צעלהו לילה א' הסיני
 מאיר' צו ולא הצבור
 מהתחמק צקוד י"ן המעבר
 וצקוד יזא' צו י"ן יוש' :
 והוא מ' יום וזהו הכוון

[illegible]

וכן הוא הכונה עמה כי בלילה
נכתבן אחריו האלה אשר ו'א
מחיר נגל' - גם נכתבן אחריו
הנחה אשר בלילה מבית בניני
ו'א כמפורש בל' כמבואר בל' ש
כל המטה בל' ועתה ידוע
אשר האלות וזו האלהיני שיה
מעניי שרוא חרות הנפשות בל'א
בז"א - ונתונה מענייני הוא
חירות האלות בל'א לחת' - וזה
בלילה נכתבן אחריו אשר
שבע' מחיר לשם ס'א ומה שס'
ס'א מחיר לשם מ'א ומה שס'
מ'א מחיר לשם ב'א וזה שס'
ס'א מחיר לשם ב'א - והנה ס'
ס'א ש'א ידוע הו' אחר סבוד
ס'א וס'א מחיר ס'א ידוע אחר
ידוע וס'א ידוע לחת' הוא צד
נפשי וזה הו'ס האלה מ'א
הענינים סוד ס'א ומה
המפורש בל' ס'א ועניניו חרות
כל האלה היש' וזה המעביר
שנה מעניי מעס ס'א ונתונה
מנ' כהוא ס'א מ'א :

[illegible][illegible]

שרף פרי שער ברבת השחר פרק ה עין החיים

כל צחי' ז"א והוא צחי' העלית צעלמו זה מ"ש
צמירש חז"ל שבו כחעטף הקציה בעלית לצינה כח"ש צענין
ויעצור וזהו המקף אין צנו כח להסניו כי גדול אור
קדושתו ולכן אין העלית
נקר' השמישי קדושה והשני
הוא העלית והוא מקף שש
צנו כח להסניו ולכן נקר'
השמישי קדושה והשני הוא
כי מרישא דל"א כחית חד
קולא דשערי מאחוריו ויורד
עד רישא דז"א צמקוס
השורף כנגד העלית שלו ומאיר
צמוחין דז"א ומוילא הארעם
לחוף וכן יורד חד קולא
דשערי מרישא דז"א עד רישא
דקוף והנה קולא דשערי
דרישא דל"א נקר' לין לשון
זכר לפי שהוא מחפשת עד
רישא דז"א שהיא זכר גם
יורע כי י"ש צ' מיני מוחין
צ"א אי הוא מוחין מלד אבא
והב' הוא מוחין מלד אבא
והנה המוחין מלד אבא
כשולא הארעם לחוף צמלה
ז"א צמחי' חו"מ אל המוחין
חו"מ האור בק"ש הוא צחי'
האין של כהן הגדול והמוחין
מלד אבא הארעם היולא
לחוף צמחי' חו"מ הוא צחי'
החשילין ולכן האין של כב'
הי' כחן מלעלה מן החשילין
צמלחו ולכן ב"כ נקר' לין
לשון זכר לפי שהוא מן
מוחין דלצבא שהוא דבורא :
אך קיל' דשערי דרישא דז"א
לפי שהוא מחפשת ומחבלה
צמחי' חו"מ צרישא דקוף
לכן נקר' ליתית לשון בקיבס :
והנה מקף הגדול שמקף
לכל כללות ז"א שהוא צחי'
העלית כח"ל מועולם לא כנכס
צמנים חוף ז"א אלא כששאר
מבחין ומקף לכל כללות
ז"א : אמנם צ' מקיפים של
ליתית וחפילין הנה אחר
שכנס אור הפניני דמוחין
חוף ז"א וסחר ונזקע לחוף
צמחי'

שם צמילות אפי' צמקין אליך הינפאי אלא צמון שם
מזדונוס : ואחר שזדונו ומוריד טרף וחק לנענוהיה
לא יסאל גם הוא מלחה מזדונו צמחור אשכר יוצא
צוחר חסלה ללוד וכו' והנה צבל יורה שזרדם היא
מוסכה עמה שפע לשם כילד כשהיא צמקד מורידה שפע
צמקד וכן צבל ה"ק דז"א וצב"ר וצב"י אחריות ואח' שזונו
ה"ק ככו' (ס"א דנחמנו ה"ק) אז יונקת מהם העל'
שנינו עיי' היקוד האחרון שצ"ק :

שער הציצית פרק א

הנה יש שניי צין עליה גיזול לעלית קטן כי עליה גדול
לר"ק שיהיה חמוד ראשו מעוטף צ' : אצל עליה
קטן אינו לר"ק שיהיה מעוטף רק הגוף בצד ולא הראש
אכן צמח הלגישם היה נובח הרב הקדוש הא"י ז"ל ויהי כשהיה
לובש עליה קטן צמח שעה מן העלית וכו' אלא צ' אז היה
מעטף נפי שעה ראשו ומצדד להטעף צלילית ואח"כ היה
שימנו מעל ראשו ומצדד על הגוף : גם יש עוד שניי
העלית גדול הוא למעלה על כל הצדדים ועלית קטן
הוא למטה חסם על המלבוש רק על החלק לצד וכו'
שצד נחבאל לעיל (בשער כוללת החפלה פרק צ' ע"ש)
והנה הם שמואל לעיל שצחי' העלית הוא לחקן עולם
הליורה אך יש חילוק צין עליה גדול לעלית קטן כי לעולם
כל צחי' עליה הוא אור מקף של הצניח מתקפה לז"א
ויש צה צ' צחי' אחר הוא צמון הקטנות כאשר הי"א הוא
בקיור העיצור צמון חו"מ שא"הוא צמחי' ג' כלילין צ"א והיא
מקפה עליו ולא אין צ"א רק צחי' העש"י והוא צחי'
עלית קטן נחבאל שז"נו רק צחי' עש"י שגדיליה אצל צחי'
השנית היא צחי' עליה גדול והוא צחי' ילירה מ"ש
פי' טעם זה הוא השנינו הכל כי העלית קטן
לפי שהוא רק צחי' חו"מ דמון העיצור שא"ל לא הי' צו
עדיין רק קטן אי שפוט צבנד צום אין צו ע"פם דלם
חזוניה : אכן עליה גדול הוא חו"מ דז"א צמחור גדול
גדוליו ומחפשת צו ראשו וחזוניה לכן לר"ק להטעף
צו הראש ושיעורו הוא כדי לכסות צו ראשו ורובו שהוא
עד חסם לפי ששם ילחם הנק' מאחוריו לפיכך מקשה
שם העלית ושם יולאם העלית מהדי' כנפות ואלו הם
מקיפים את הנק' כמו שיהבאר ולכן יב' צמחור האדם
צמחור אין לן רק ליתית קטן שהוא צמחי' ז"א צמחור צמחור
חוף הצניה כי שם צמחי' אמנם צמחור לצה"כ שהיא מקוס
כריסם לכל שהוא צחי' העל' ז"א אחר שפדיליו שיהיה ז"א
וכו' אז הוא מחפשת צמלית גדול' והנה חו"מ העלית יולאם
מן היקוד הקר' לר"ק עליון (ר"ל יקוד צום הכפסק צמח
דז"א) ומשם עולה בקיור אור חוף עד רישא דז"א : ומשם יורד
בקיור קולין עד חסם הוא מקף לקול :

פרק ב

ענין העלית דע כי שני מיני מקיפים יש אי' הוא המקף

עין לקוח
בגמ' דף ט'

שֶׁרָא פִּרְי שְׁעַר הַצִּיצִית פֶּרֶק ב ג עֵץ הַחַיִּים

צבתי אומי • אך מקיף
החשביון הוא באש יורד
קולא דשעי דרשב דח"א
ומה צעוק ז"א גירס
שילאים המוסין מצמנים
לחץ וצוק צמח ז"א דרך
ישר וצולט שם צמח ונעשה

כל בן ז"א • ובסי' הצי"ט ה"ח
אח"כ הסוד מן האור פנימי של
הבנין דז"א בסוד השערות המקיף
הבנין דז"א והנה נראה בלזה
הטעם א"כ מברין להחשטק בצי"י
ובל להחשטק בטלית לפי שאין בני
בן להשיגו רק שנסתה מנצחו :

מוחק דהויז חוד הקטנות דאלב
שהם לבושי מל'הי דל'הי דל'הי
וביניקה מוחן דהויז חוד מוחין
לאלב'ים שהם לבושים דל'הי
למל'ים דל'הי וכו' כ"ה דל'הי
מוזן ה'סב :

הענין ואין להאריך צי עכ"ל]
והנה הליכות הן המה צחי'
או"מ דצחי' הקולין הנז"ל
שהוא או"מ דצחי' עיבור
אחר ציאת מושין גדלות
והנה זה נודע כי המושין

יסוד ורבות של עניני חסד וחסד
 שם ארומי צמחי תפילין ארומי המקור של הלידה הוא ארומי
 שוכב: האור הסמימי דמוסין תוך ז"ל מור וזקוק ונולה
 צמחי"עצרות הלש וסם הם צמי" ארומי צמחי כולו לנד
 שהא נקום הלש" והסם מה שצמחי לעלי הילד הם
 הגיע עד מהם שהארומי דיקי" הענין הוא כי הסמימי
 צמי" מוחין ים צמח ארומי של הסמימי של כלל צמחין
 הסמימי ים ג' צמי" מוחין דעצור ודיקס ודגלול
 וכבר נקח שהמחין דעצור ודיקס הם צמח ארומי
 כלל מוחין דגלול הם צמח ארומי * זה נודע ג"כ כי
 צמח המוחין דגלול צמח המוחין מקור לעצם דגלול
 כי הילד עולה למעלה דעצור דגלול דעצור דגלול
 צמי" עצרות והסם מה ענין מוחין ארומי צמחי
 עצרות והסם עצרות מוחין דגלול צמחין דקס"ו וקולין
 מוחין דעצור ודיקס צמחין דגלול הם הויה עצמית כי מה
 שכל הילד צמח ארומי נבן נקח שר שהארומי
 ענין גם שהארומי כגד"ו ארומי צמחי * והסם קולין הילד
 מוחין דעצור והסם קולין דגלול ענין כל השאר והסם
 הילד והילד ענין ענין דגלול מוחין דגלול וכן
 צמח המוחין דגלול הם גלול כלל צמח ומניעם
 הקולין כגד מהם כלל וז"ל צמי" לידת ארומי הכימין
 ילארומי צמח הילד וכן הם קלרים מן הקולין וילדים
 מהמחין רק עד לשלל כגד הקולין דל"ח כי מהמחין
 רחם לא ולו הכימין הם גללים צמח הקולין כגד
 והארומי * והסמימי הם ילארומי ארומי צמחין

זיגיקא

דגלות ה' יוהר קטני
 מכלול והם דגלים שחמל
 ה' היינו ואינם החפטים
 כול רק עימדים זקנים
 גולגולת כדי להאיר להם
 צה' ארמי לרשק דז' ארמי
 כתב הצד מחרש' זל רחל
 גם יד הצד ארמית והוא
 שקולין הם מוחם הסמנה
 ולפיכך יש צדוד של הם
 קולין לצדו אל צדו הסמנה
 שמונה צדו קולין והיניין
 הם מוחם הצד' ו' אשערות
 הם מוחם העת' ולכן ימא
 ימין צד' ו' אשערות קב
 שהוא צד' ו' אשערות קב

הזהב והכסף לצורח לחמור עם מל"ס
השלישית הם מחזיקי דגדור כי
הזהב הוא כלל ששמואל דגדור
הם מוחל דלחזהו ודקמן גנין
הכונה גילוי דקמן הכפול לנין
הם מחזיקי דגדור מים
אין לשבץ כי מים הם מחזיק
דלחזהו אין הכבוד רק
הכספים של המחזיק מים בשפר
ומחזיק דקסנוס כי המחזיק דגדור
הם מחזיקי מים כי מחזיקי דלחזהו
והמחזיקי דקסנוס הם מחזיקי מים
המחזיקי דלחזהו המחזיקי דגדור
מכונה מים מים
עמון הם מחזיקי דגדור
דגדור מים מחזיקי מים
דגדור מים מחזיקי מים
המחזיקי דגדור הם מחזיקי מים
המחזיקי דגדור הם מחזיקי מים

כִּי כִפְּיוֹתָהּ חֲקָוִי, סִימָן
 כִּדּוּמָהּ וְכִי יָלַד אֶת־הָאִשָּׁה
 בְּכֹחַ קִבְּרוֹתָהּ וְכִי קִיְּמָהּ וְזִכְרָהּ
 מִן־מִקְוָמָהּ וְכִן כִּרְצֹנָהּ שֶׁמִּיֵּד
 מִזְכּוֹנָהּ מִן־שִׁמּוּמָהּ בְּכֹחַ מִלֵּו
 וְתוֹמָהּ וְקִדְשָׁהּ, וְכִי אֵלֶּיָּהּ כָּבֹן
 תִּפְּלִין וְעִזָּהּ וְסִילָהּ אֵלֶּיָּהּ חֲזִינָה
 הַיּוֹלֵאת מֵעֲרָפָהּ שֶׁכִּי אִשָּׁה
 אֵשׁ" הַיּוֹלֵאת מִזְכּוֹנָהּ מִן־הָאִשָּׁה
 כִּי־הִיא מִתְקַדֶּשֶׁת בְּחִקְקֶיהָ אֵלֶּיָּהּ
 אֵינָה שֶׁמִּיֵּד מִזְכּוֹנָהּ וְזִכְרָהּ כִּרְצֹנָהּ
 שֶׁמִּתְקַדֶּשֶׁת בְּכֹחַ לִיבָלָהּ וְלִשְׁכָּנָה
 מִזְכּוֹנָהּ בְּנִיזִיטָה לְזִכְרָהּ מִזְכּוֹנָהּ
 שֶׁמִּזְכּוֹנָהּ לְהִזְכֹּר דְּרַבִּי מֵלֵךְ
 וְהַשֵּׁנִי עֵלִי מִן־בְּנֵי־לֵוִי אֵלֶּיָּהּ כָּבֹן
 הַיּוֹלֵאת מִתְקַדֶּשֶׁת וּמִתְחַלֶּשֶׁת וְ

עם החכמה מוכנים כי יש מלאכים
ההים מוקדה עכ"ל :

פרק ג

ועתה כאלכ ענין מוסין לאלכ ומוסין לאלכ סהם בתי
היץ ובתי היליות מה הוא ענינים כי הנה נודע
כי מוסין לאלכ בתי מלושין בתי לאלכ ומוסין לאלכ בתי
מלושין בתי לאלכ ואלכ מה המוסין לויס הכנסין
בתי

ועתה כאלכ ענין מוסין לאלכ ומוסין לאלכ סהם בתי
היין ובתי היליות מה הוא ענינים כי הנה נודע
כי מוסין לאלכ בתי מלוסין בתי לאלכ ומוסין לאלכ בתי
מלוסין בתי לאלכ ואלכ מה המוסין לויס הכנסין
בתי

שרף פרי שער הציצית פרק ג עץ החיים

ט

צעה הקים כמו שכתבנו בענין השרף
מוחין יגדלוהו כשארם אלן בקוד מוחין להגיה וכלים מוחין
אחרים אל הגיה יוסנה בכל אי מלוא החיזון בין דלגא
ובין דלמא ים די מוחין וסם חיוצדעם כלול חיוצ וגם כל מוח
ומוח כלול מכל ים וסם די מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא
ע"כ ס"ג מ"ה צין ודי מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא
לוחיות לבד וסם יס"ו מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא
צין י מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
שמות אחרים י מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
ג"כ שמות אחרים דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
וכל אי הוא כלול מכל די אלא שם דלמא דלמא דלמא
די מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
ק"ל אחרים י מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
לוחיות אלא מוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
סם די שמות אחרים ומוחין דלמא דלמא דלמא דלמא
אחרים י יודע כי כאשר מרחבין לוח מוחין דלמא דלמא
א ללמא דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
שמות ס"ג לוחיות יס"ו כלל דלמא דלמא דלמא
ללמא ומוחין דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
לוחיות אחרים כ"ל צבור דלמא דלמא דלמא דלמא
צורה אחרים כעשר חסדים דלמא דלמא דלמא דלמא
שמות ס"ג לוחיות אחרים כעשר גבורות דלמא דלמא
כחשן בידוד דלמא וכן ע"כ צבור דלמא דלמא דלמא
ס"ו כשאר כלל דלמא דלמא דלמא דלמא דלמא
והוא נוח צינה דלמא וכן ע"כ צבור דלמא דלמא דלמא
והם מן המוחין דלמא כ"ל המלכין צבור דלמא דלמא
צ"י ה"ל של המלכין גדול

הנה מ"ש כן שרף היה יתון
במלך מן החיזון וכן כתוב
הקודם לענין דלמא דלמא
במקום וק"ל למעלה מדריגה
כי החיזון מקום למעלה כל
גוף דלמא דלמא דלמא דלמא
כ"ל וסם על מלך אף במלך
האחרים דלמא דלמא דלמא
הטעם מקום חסידים דלמא דלמא
הוא נחש הוא דלמא דלמא
וע"כ כ"ל אור המים פי צ"ל
שכח פי"ל המים כ"ל ע"כ
ח"ל לוחין צין ג"כ הוא דלמא
באחרות דלמא דלמא דלמא
שרף החיזון כ"ל ע"כ וסם
יודע כי אור המלך הוא יתון
במלך המלך של המים וסם
כ"ל שער אלא דק"ל ש"כ
סם ח"ל פי"ל ה"ל נידע כי במלך
האחרים מן האחרים אשר יצא
מן המים דלמא דלמא דלמא
ואחר מן האחרים ש"כ מן

הנה הטעם שאין מלכותם רק
המלך דלמא דלמא דלמא דלמא
מנוד דלמא דלמא דלמא דלמא
פרק ג' כ"ל כ"ל מלך דלמא
ע"כ ס"ג מ"ה צין כ"ל מלך
מלכות דלמא דלמא דלמא דלמא
ש"כ מ"ה צין כ"ל מלך
מלכות דלמא דלמא דלמא דלמא
ואחר מן האחרים ש"כ מן

הנה הטעם שאין מלכותם רק
המלך דלמא דלמא דלמא דלמא
מנוד דלמא דלמא דלמא דלמא
פרק ג' כ"ל כ"ל מלך דלמא
ע"כ ס"ג מ"ה צין כ"ל מלך
מלכות דלמא דלמא דלמא דלמא
ש"כ מ"ה צין כ"ל מלך
מלכות דלמא דלמא דלמא דלמא
ואחר מן האחרים ש"כ מן

שרה פרי שער הציציתפרק ג ד עין החיים

והאמרו ומספר הפנים ומספר האמרו ואמרו כי ידעו המעלה ים יבש ד' אלו פנים דל מעלה המעלה ואמרו וכו' וכן הוכיחו המדרגות עד אלק' הנשים לאין קץ ע"פ י' והנה דלתי מה שאנו מודיעין את הדין מושין בעיני ס"ג מ"ה צ"ח הוא כי מדרגות ההאמונים אין הפרש כלל בין ד' הוי רק ד' המדרגות שניות שם ים הפרש בניהם לזה המס' אלו מוטעים בו כדי להקטין בין מות למוות וזהו ג"כ הכוונה בלא כי זה ג"כ דלתי י' הלא אלו לוקחין ההמונים בלא דין רק ג"כ הפנים והנה הנק' הדין הוא ג"כ ד' בין המדרגות וזהו ח"ו אלו לוקחין להשגיח וכו' ה' חסדוק' שהוא ג"כ בין ד' דין רק הפנים כל ד' מדרגות המעלות כי הפנים ש' וגם המדרגות הראשונות אין אלו לוקחין אלוהם בשום מקום לשטם הגל' שאין הפרש בינו והשאר הם הפנים כל ד' מדרגות שנים האלו מעלה בין אי אשה לוקח כי אין והנה מה נבטי' המות עצמו לזה אלו נדמים לוקח הפנים כל ד' מדרגות שניות :

וזה הוא ענין המות הקסור צבוק הדבועי שאנו מעלינו אחרת ע"י המעלה הוא שהוא ב"ה' חוט ודבר זה נדעו נפשוך צומלת פתול חבלה כי המל' הכרתו צומלת חבלה היא כללה מ"י הוי' דעלינו "צן שהם צ"ה' פתול' הכי כתבאר ענין קד' לילית שהיו כוכבין צומן המקדש שהם נקצתי' המוסיף דחבמה דכתי' דלמא וענין החבלה י' אף הדי' לילית שאנו כוכבין אחר המוציין הם נבטי' מושין דבית דכתי' דלמא' שהם ד' שנות אה"י צמילואם ככ"ל ויש בכל אי' מהם ה' אחריות צמילוי' שלו לכן הם כולם חייבים ללגים כי אין לריבים להשגיח בו מנבטי' המל' שהוא צ"ה' החבלה י' וזהו חצין דבתי מו"ל החבלה אין העבך אף שהם וכו' גם לזה חצין אלו פטורים מן עוליות צומן הוא שאין לנו חבלה כי כ"ה הוא צ"ה' צפני עצמו :

פרק ד

ועתה נבאר צ' מושין אחרים דקשרים ודבצורות שם מות הדעת דכתי' דלמא י' והנה אין לילית צפני ענין יולאים מהם י' אף הנה צ"ה' ככללים מושין המעלימים דקשרים י' וזה הענין שריבים חייבי' המעלות לסויות כפולים ושווים והוא מעבך מן הדין והוא להורות שכללים צ"ה' המושין דקשרים ודבצורות והו' ג"כ טעם השלמה קצבולת שנוצרים בהם הקודם כי לפי שצ"ה' ככללים צ"ה' המעלות דמוסין קשרים ודבצורות והנה אלו המושין של הקשרים והדבצורות ים צ"ה' מהם ל"ב

מוסין לכן לריבים גם המושין דכתי' ג"כ הכותם כ"ה מ"ב חוט ו' וזה לריבים להשגיח המבטח שפתי' מל' ה' חסדוק' ככ"ל כי לולי זאת לא ה' לוק' להשגיח כיון בכל אי' מל' שנות אלו רק ש"ג אחריות אף הדין שכולו להכליל בהם המושין בקשרים ודבצורות לזה לריבי' להשליחם

שיהיו ל"ב כמותם י' והנה דע כי המעלות דמוסין של החבלה בהם שאין אלו נהנים צומן הוא אחר המעלה ככ"ל הוא לפי שאין צו כח שאלו ע"י מעשינו אף הם יולאים בהחלשות הדין המעלות של מות הכוונה וכן צבצובתנו כשאנו אומרים להשגיח צלילות לריק לומר חצ"ה צלילות צבוק' פתח ע"ל הדין ר"ל צלילות המעלות שהם לילית החבלה י' והנה לפי דברנו הכל צבאו המושין דחכמה מלוצבים חוד המושין דלמא' ה' מוכיח שיהיו נמוסין צבצובות כצ' מושין הגל' והענין הוא כי הכס' ד' שנות של ג' אחריות יח"ו צמילואם ודי' שנות אה"י צמילואם ככ"ל יח"ו הכל כמנין שנות וזהו נודע שהמושין דל"ה נקרי' חיי האנך כמו שצבאר צמילוא' צבוכה דחפילין ולכן חיי הדין מושין נקרי' שנות חיים חיים חיים ויוסיפו לך שנות חיים י' והנה נודע כי אין אחריות המושין נהגין רק מהמס' ולמטה שם נקשרים יקוד דלמא' ואלו יקוד דלמא' לוקח קדיו אחרות לעצמו שהוא מקשר יוסף שיהי צ"ה' יקוד כי שם בהמס' דל"ה ים צ"ה' יקוד (כאשר יחצבאר צמילוא' לקחן צבוכה המעלות דמנחה שנות יקוד מודווג ישראל עם לזה ע"ש) וזהו לוקח קדיו אחרות לעצמו ללכך ציווג לזה וכשרא חיי אחרות כמנין לילית הכי שנתמזין צ' מושין אלו צומלת לילית י' וגם מות אה"ל לצד כדמו צ' כי הם כללות המושין דכתי' דלמא' הם צ"ה' ד' שנות חיי צ' דיוסין ודי' דלמפין ודי' דהדין שהכל עולה חיי' וקשרי' מהם י' אחריות כששנים והוא כמו שכתבאר צמילוא' לקחן צבוק' עשירית המעלות שם מהמס' ה' אחרות לכלל מ' אחרות ליעקב י' ושאל חיי' כמנין לילית גם ע"י צ"ה' לחמה כי הם ללו האחרות יולאים ועצבים דרך יקוד דלמא' ככ"ל ויקוד דלמא' הוא אה"י דהדין שהוא ג"ה' כנף חיים מכנף הארץ זמרות שמועני שערשם צוהר צמין המעלות י' והנה הדין מושין הכלל צבוצרים דרך יקוד הוא אלו כ"ה לוקח האהרם השם והם ד' שנות אה"י דהדין והם קוד' ד' כנסית המעלות ודי' פעמים כנף עולה חיי' כמנין לילית :

ורגל קיראת שם לילית ים צ' צמילואם זה ש"מכני עד כן הוא הכל צ"ה' ח' שנקבלים לילית לבין ויקשרי' צלילות ראשי' שם השערות ככ"ל י' אהמס' צ"ה' הצ' שנקבלים לילית הוא לבין הסקבלות מלשון מלך מן המעלות י' והענין כי אלו רק לין שוכנו לעיל צ"ח דלתי צ"ח לריבין אהמס' ע"י כוונתנו בהשלמה לבין שישלבו וזהו נהלים דרך הענין כי אם חיי ישלבו דרך המעלות לא יקרי' יבילים להסתכל לא א"ל צ"ה' ולא י"ה צננוק' וע"י מעשינו צלצות העטות הם נכלבים דרך האחרות ואלו יבילים להקצבאר א"ל צ"ה' וזהו צפני מוק' חסד לילית : צבצר בוונות מציא הדין חז"ל לריק בכל מוט והמוט שיהי' כפול צ"ה' מושין כנגד ד' אחריות הוי' וכל מוט מואות הדין יח"ו כפול לשנים וכולם הם ק"ה כנגד ק"ה כנפי כל

שך פרי שער הציצית פרק ה עין ההיים

י

כל מי וכללות כולם כפי כונן כפי כפי המיון עכ"ל :

פרק ה

ונבאר עתה סדר עשייתו וקיום המסכת בעטלים
הנה בעטלים קטן היו הרב מקדוש האלי ז"ל
היה עשה הנקדים כדעת האגור והוא עשה שני נקדים
ממכים זה לזה צ"ל כקף בלפון שני קדושת המועין
יצאו ללד אחד ויהיו חליון על הכקף מלד אי ללד איך
בעטלים גדול לא היו עושה רק נקדאי בכל כקף מלדע
כמסות העטלים והנה אין נשאלין לעשות הנקב הזה להטיל
צו הליכות לא יורד מהמקומו ג' הלצות מהמקומו הכקף
ולמעלה ולא יפחיתו מקשר גודל ולמטה לקיום הכקף
והטעם לזה כי הנה ענינו ללד קף פסק צ' הטעם
שאלו הליכות והגליון רק מהמטה ויהיו עשויים שנים מחבליים
המקדים ויולדוים אלה הבעיות ע"ש והנה בהגבורות
המקדים הנה מוחמקין אלה הגבורות והנה נודע כי ציירות
המקדים חיים מוחמקין רק לטעם בגבורות ללד שיהיו
גבורות ההחיותו שציוקוד

ז"ל שסמיתו אולם המקדים
צעת יורדתי ויע"כ א"ל
הליכות והגליון בעטלים א"ל
ג' הלצות מהמקומו שם
ג' גבורות הממחקים ככ"ל
והנה שיקראו בלשון הלצות
הוא כמו שחזיר לע"ל
(שך צרכה השמר פרק ג)
כי המקדים והגבורות הם
הלצות דל"ל ע"ש כי
הלצות ימין הם הל"ל וה'
אלצות שחלל הם הל"ל
והנה כשהחזרין המקדים
לעלות ולהגדיל את ז"ל
(עין לקוין שער ליל שבת
פרק ג' חמשים שם יתבאר
צ"ה"י שהוא עליי אחרת
לולי ע"ה"ם להחמיק את
הגבורות דרך עליי ע"ש)
אז מוחלק הלאה המיחיק
מן הגבורות חמשה אינם
שוין כי הגבורה שצנצורה
אוצרת אחרת המיחיק שלה
לגמרי והמחיק כשאל כי
המיחיק של לפי שם בעטלים
המקדים נמחק עשם שתי
אמנם חסד שצנצורה שהוא
מואלע ש' הני הוא מן הכי

והנה צ"ה"ם בשמית דל"ל אינה
ליקחת רק שלוש וחמי וסם מה
לא נעשה הכתר בלד רק ממלי
שלש ללד ומשאר צ' חמ"א הליכות
נעשים מריב בלד כ"ה"ם וכן
הוא מנוצר בנצן חיים שער חיקון
הנקרא פרק ו' אך מה שכתב
כאן צ' דל"ס"ם הוא שגדל מזה
הכתר הלא כפי גודל צ' בלשון
חמ"א דל"ס"ם ומן האור אין בורק
שלש א' ללד והנה שמונה
גדס עוד סיני חסר בין חמ"א
כי בדיקוני אין בדיקתה רק שני
מוקין מוצ"ל ללד אך מזה הדעת
שלה הוא צ"ק בלד בעלם בליון
של החיים שנה והטעם כי צ'
מוקין דמו"ב הם נמכרין מן
המוקין דל"ל לכן המה צ"ק
בראשית למוקין מל"ל דעת שהוא
נעמד מל"ל ההחבטין צ"ה
דמחל לכן הם צ"ק בלד
והנה צ"ל צ"ה"ם חמ"א להיות
הדעת של צ"ק שני שני מטיס הזה
אך לפי שינוי הכ"ל חס' בכתוב
צ' בלשון מור אין כהר מל"ל
מלד לפי שגופו קטן ואורו הוא
רצ כ"ל לכו"ס כח בכתוב שני
להשך המור ולעטלומו לעטלה
להיות מוט בראשו וינמנה חמ"א
הם להם מוט דעת צ"ה"ם
מל"ל הניקין חמ"א הכתר שלה
מל"ל כ"ל לכן כעצמים הגבורות
גבורה צ"ק שלה והנה מל"ל
דל"ס"ם היה הרצ' להגדיל בלצו
ובכוחות זה כתר ז"ל שיהיה צו
צ"ק צ' בלשון חמ"א דל"ל
ומנו קידם שכתבו צו המוקין
דל"ס"ם כו"ס כ"ל בלד לפי
שהגדיל גופו של כתר שלו אז
שוב אין צו כח להמדיק חמ"א
למטה ונשחרים בגופו צ"ק שני
רוממ' הנק' (מכאן מוכן מה
שיתבאר לקוין בהער' מה המלות
בענין בלשון מוקין שיהי לקוין
מל"ל דל"ס"ם והנה מל"ל מה שכתב
נכ"ד הדעת) והנה מל"ל זה צ"ק
עוד כמה מני פסג וי"ש בלירות
שם והוא הגדס יקו"ם המצויים
מן המקדים המגדלים וטור פסג
אחר גדול והוא צמחה כזמר
היה המור צמח צמח צמח
לא יכלו הגבורות לל"ל חמלה
צנת חיווה דרך הגיון רק ש"ל
המקדים שירדו חמלה שם ש"ל
המים הגדולים כנודע אך חמ"א

ורבה כשיכנסו צ' מיני
לל"ל חס' הנקב
ככ"ל יכניס אולם על חמ"ס
ויכפיל אולם לנשים בלשון
צ"ה"י מועין שם אלצעה
כפולים ויהי קלויסיה של
כל חס' שזו"י וחמ"כ יקשר
צסם שני קשרים זס ע"ש
זס ויפחין צ' המיחיק ש"ס'
חמיד בלד אי בכל הגבור'
וחמ"כ יקח חס' זה מן הח'
חמ"ן ויכנסו צו קצ"ה האל
חמ"ן צ' כריכות ויעשם
איתם חוליות כל חמ"י ג'
כריכות ויפחין צ"כ חמ"ס
שכרן צו ש"ס' חמ"ד
הכריכות צוה חמ"ס ויעשה
ע"ש הכריכות האלו עוד צ'
קשרים ויכנסו עוד ח'
כריכות

שָׂרָף פִּרֵי שֶׁעַר הַצִּיצִית פֶּרֶק ה' עֵץ הַחַיִּים

כריכות ע"ד הכ"ל צחוליות
ויקסור עליהם עוד צ' קסרים
ויחזיר ויכניך עליהם י"א

וְקָשׁוֹר עֲלֵיהֶם עוֹד צ' קָשִׁי
י"ג כְּרִיכּוֹת צ"ד הַכ"ל צִמּוּלִי
זֶה ע"ג זֶה וְזֶה הַגְּדוֹל
גְּדוֹל וְשֵׁנִי שְׁלִישִׁים ע"ף וְהַכֵּן

[illegible]

צבא כנף וכנף כי הקשרים
הם נגד ה' חסדים של
היכוד הנקרי קשר ושוקר
והנה נודע כי המלי' כאשר
הוא יולאית מתי' דל"א
מאחוריו ילאות ציוף שלש
עלין שהוא צמקס החזק
מתי' שלש אל נגד הנגד

וע"כ פנים נ' ג' ד' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

כשהיו במקום רחב מאוד לכן
הגבורות התייחסו ליין קודמין
לזאת ואינם רוצים להמתין עד
שירדו החמרים ע"ל ע"ש :

ס ויקסוף ויכרוך עליהם עוד
ות ויקסיר עליהם צ' קשרים
ונאה שיה' צאופן שלים א'
ה ים כאן ל"ט כריכות כמכין

[illegible]

הנה כן הוא לשון ספר הכוזב
ומה שכללורה נראה בספירה
בדברי קדשו כי חמלה כחם
נגד כל' ואח"כ כחם נגד כל'
לעצ"ה כי הלא נודע כי חמלה
בניה הוא ע"י הנגזרות כן אח"כ
הוא חמלה נגד כל' גם ההפסוק
להתחמק ואח"כ הוא ב"כ העם
כח' נודע כי ה"א קש"ל שפולחן
לרוע כן ע"י חמלה כן הוא
נחמסם בה מן היסוד שלו נקרא
קשר וזכרון כעצמו י' וד' הוא
יודע המלח:

של הח"ח ומה בנוהגים קלה
החמישין שלא יחסדו בזירחם
למחנה זה :

פרק ו

ונבאר עצה קדר עטיפתם וכוונתם הנה כבר כתבתי
 שטעילת הנה צילי עילת קען הויז צעש' יולי
 והעילת גדול הנה ילי' ממש עשה' והנה כחודש צילי
 צדמו וצחיקוים כי צדמו העילת כעשה עשה וחספילן
 צ' מנצטס עור ולאר וזכו שמלחו לעורו וכן לייך
 לנצטס העילת כחשונה שהוה במלחו ואחריכ' החספילן
 שהוה לעורו . והנה טילת גדול הנה צווי' מנצטס אל

הַסֵּם שֶׁמֻצָּר לַעֲמֵל שֶׁ-יִצְחָק
 אֵרֵם עַל הַטֶּקֶן • אֵךְ הֵלֵךְ נִדְעַם
 בִּי בְלִיָּה אֵן הַמֶּלֶךְ נִשְׁאַרַת רַק
 בְּנֶכֶם נִקְרָא אֵן בְּמִצְוֹר לַעֲמֵל
 שִׁפָּח שֶׁנֶּר כֻּלָּה הַפְּעֵל אֵן אֵין
 מִיֵּךְ כָּלֵל לַהֲמַשִּׁיךְ כִּהֵן בְּנֵי אֵרֵם
 אֵךְ הַטֵּלֵת עֲמָנוּ הַיּוֹדֵה אֵרֵם עַל
 הַיּוֹדֵה לְדַר לֹאם כִּתֵּם הַטֵּסִם לִפִּי
 הוּא מִיֵּדֵה יֵס וְכו' :

נרע שטילט קען הוא בטי
 זומי אמו וזה הסמי אלו
 נפקק קצ' בטי של הדלות
 תחזקל אפי' צטויר וד' 77
 א יקור אורו * ולכן נד
 רק צטויר צומקן לכן צטי
 עו ה'ציליט בלוי צטי צטי
 ירוסיס יצ' ד' צטויר צטי
 הוא פוגס צאז " והצטי
 הוא פוגס צטי עיליט כי
 והצטי עו חלוט ציליט
 והפטי הוא פוגס צטי אפי
 ד' ירוסיס אלו אפי צטי

מדי' מליט' אליו לריד לביין
כאשר נצטר צעוה" צמקין
יבין כך להודיר ולחצר
שהוא"א וכותבין לו מיס'
העלי' כעיל ואח"כ תחצר
מלי' וכותן לה צמי' העלי'ת
והם עדין י"א ו"ה שער
והם ג"כ כתיבות השכנה
צלי'ת תבין לר"ח ג"כ
היתה תחלה לחורי שה"א

הנה מה דכחן כחוב ענין הפס'ים
לחזור רק כשי ילידי לחזור
והענין כפי' א' כחוב לחזור כולו
לחזורי ע"ש כ' מה ג' ב'
לסיכות אלו נספר הכוונה לז' א'
ש לנשות כהנים היינו תחת
ימור רק ב' ילידי מימי
לחזורי ב' ימות תחלה ימור
באחר מקבלת ב' ימור כ'
ואח"כ ימור גם ה' לחזורי ג'
לחזורי לחירות ב' ב' ימור
נפס' א' לחז' כל מה כ'

ובצורות אלו כללנו טעם
סכים צפנים אז לוקח
מוסין דקטנות) וימחין
ואח"כ יחזירם כמנהג ש

זא כמבואר לעיל והנה הנה
הוא מידת יום לכן אינו
נוכח אלא ציוס ולא צלילה
שהוא בחי' המלי' מידת לילה
והוא אינו מוקפת משם אך
העליה קטן יש ליזהר שלא
לחסיק אותו צדס זמן אפי'
המיוחן ישנו צלילה כי שלא

[illegible]

צה"ל יחידה השנייה נכחה
 והנה קודם עשימה הילינה
 אהבה צ' אחריות י"ה עסקי
 שהם חיוני כל הילינה (כ"ה)
 חות ו' עם ה' חתמה שהי
 המועטין וניחלין על ריבא דילל
 ל"צ שהם ל"צ חוטי הילינה
 ס' נהנכה כשהחזר להחשע

ולזה יחוד הזה * והנה החת
כבודו לכן נעת העטיפה לרבי
לעשות העטוף כעטוף
הישראלים והוא ליכריך ש
לילית הימנית ולהשליכ
לחצו דבר הזה המלא

כדי שיגיע לרישא דכות
העומדת סם צאחור חל
הצמאל כנודע ד"וק' צמאל
אחידה שהם הבזרות וז
לילית אחרי ישראו דרך סני
וקטעם כי הלח כתבאר לע
כי ד' לילית הם ד' מוח

דקטנות ותשנים שפס חסל
מלי צהירותה צאסור רק בשחור
ס צ' מוחן אחרים דמו"צ (כ)
פסל כך כלי הילוך ד' אמו
צני אדם • וכן יעשה צ

צבֿיֿת

שרף פרי שער הציצית פרק ו עין החיים

יא

הפסוק

נמשכין לו מחוץ הסקנאים חיים וז"ל הפסוק ד' עליהם יסיו ואשרו חז"ל כל המניח חפצין מחזיק ימיו והנה להבין ענין זה למה האזכרה נרמזת בשם אחי"ו וס' ד' צמים ג"כ נרמזים בשם אחי"ו רק ד' פשוט הסמנוחם בשם סיו"ן ד' דע כי הנה כבר ביארנו לעיל בשער הילולת פקד צ' כי צמי' החפצין הנה ארומ' אשר חור המזון הפנימיים צוקעים ויולאים לחין צמלא ז"ל ע"ש . והנה המזון ד"ל נעשים ע"י זיווג ארומ' והנה שפה צמי' ים צמוןין אלו צמי' אי

הנה גם המזון מזיק נענין צמי' אלו אך לז' בגס כנר מזיק דהם נענין חיים שער הנפירה פרק ו' לז"ל קרתי צמס:

צמס הארה ומתנוון אורס צמין כנגד הפנימי' ונעשים שם ארומ' צמקנים צמי' ג' משם נמשך הארס למטה (ועיין לקמן שער ליל שצמס פקד ד' צמס ח"ס סס) צמס' דלחל ונחלצו צמס כנודע ודע כי כל אלו צמס' אין הסוכס שצמקו ומקומם ח"ו רק כי ע"י צמיו הארה דמולא קדישא (ועיין לקמן בשער העמידה פקד ד' בהגה שביארנו כי אין ארומ' יכולים להזיווג רק ע"י הארה דעם אלוה

שאר מולא חקון י"ב דיקנא דל"א יחוסין צמס כח ומואלים למטה מתקנס ושרס כשאר ק"ס לעולם מעלה צמי' ד' כי שם מתנוון האור צמוןין לכה"י דלחל ונעשים שם ג"כ ארומ' לה"י וזה הארומ' הוא (עיקר) מליחל אור חקין ד"ל ונחליר צ' יחס ונעלה צמי' ה' הוא כאשר נחשבו ארומ' ויחלר למטה ונכנסין בה"י דלחל ע"ש המזון שצמס לחוד ארומ' צמי' חללי דנגלחל צמי' ח' כינס

שם מתנוון אור המזון צמין צמלחל ד"ל צמקן החפצין והנה ס' צמי' הראשונים שם ערס שזכנסו המזון צמס' דלחל אין אלו עוסקין צמס כלל רק אחר שזכנסו צמס' דלחל ארומ' לה"י צמי' מקיפס אחד צמקינו מחוץ לה"י דלחל וה"י אחר שזכנסו בה"י ע"ש המזון חוד הגלגלחל ד"ל אי לה"י חקין אי מחוץ לגלגלחל והנה יש חילוק צין שתי מקיפס האלו האחרונים כי המקיף הראשון כיון שאר עומד למעלה יורד לכן נחש כנעם צמי' ארומ' חלכל הגלגלחל מזעזעל וחוסק על הגלגלחל והמזון (ועיקר) מליחל ארומ' של ז"ל הוא ארומ' הזה ככלל אך מקיף ס' הולא אחר כניסת המזון והנה"י דלחל חוד ריבא ד"ל אין זה נקרא ארומ' המזון כי הולאם יולאים צמי' המזון ואך יהיה מקיפס ארומ' ארומ' הם יולאים ונרמזים צמלא ז"ל וס' הוא ארומ' חל צמי' הפנים של ז"ל וזה מ"ש בארמא זמא דף רל"ב כי מן המזון מניסו כח"י ארומ' ואשריד צמי' גו"י דלחל צמי' וס' וה"י לעיטורה צין עיניך כי הארומ' הזה אשר צמלא ז"ל חל ע"מ ד' חפצין חק אחר צמלא ז"ל וס' ארומ' חל הפנים שלו ומקומם צין שתי העינים צמלא במקום הנחת חפצין וס' צולט ארומ' חס מנגד צ' העינים ומקיף למטה

אחי"ו
מקומם
עיקר

ועיקר

צמליה גדול צין צמליה קטן . והנה ארומ' שביארנו לעיל שהצליח חס צמי' הא' קולי דשערי והוא נמשך דרך אחר עכ"ל כיון שס' המזונים חוד המליה שפוא ארומ' הגדול הוא מוליד אורס דרך חק קצב פני"ה"א ונחליר שם גם להוהם גילוי הליה צמקס גילוי חקדים לז' צוק האור נלסם דרך גופא ד"ל ויולא צמי' חל"א נס כי הס' חלק לילת צמקס יקוד הארומ' שפוא צמלע חק ונצור ויולא דרך פנים הארומ' חס ג' צמי' וכולם כמל"א יחד . י' נהגים לומר קודם הצמס צמי' כפ"י וכו' עד נועם שמים כיריעה . ראו לומר אחר עטיפת העליה פסקו מ' יקרא חק ארומ' וכו' ע"ש פסק יריון מרשן ציח וכו' ופסקו כי ע"מ מקור ח"ס וכו' ופסקו משוך חקין לירועל וכו' צקולנעיה :

צריך

להסחכל צל"ח צמעה צמכח הליה וי"ס צכל סוס צכל שעה לר"ך להסחכל צמס כמו שצמח ורואים ארומ' וכו' והוא הועלה גיול לל המסרה כדי שלא ידמין העל לידו וגם צמס יס' חועלה גיול . והנה שלא צמח המסלה חיון הסחכלוהך כי עין הוא גמי ק"ל והוא אחרים דמיה . וצקס כשהגיע לפסק ורואים ארומ' חקחל צ' ארומ' כי קוד הכקס הוא חל"י דה"ן כמ"ל ומלחיו הוא גמי ק"ל כמו העין וע"כ לר"ך להסחכל צמס שני פנימים ז"ל כדי שיהיה שני פנימים עין . וס' חסס חס קוד "היות צמעה ז"ל שס' חקדים וס' צמיוה וס' צמיו' צמי' חס"י וס' חס"י כי קר נלחח כי ע"י קר הוא נחל"י והכוין ג"כ לשאר הסוכס כאשר ינחלר צמס"י צמקינו :

ודע

כי כמו ש"ס לילת של ז"ל אורס ויולאים מהמזון של צמי' עיניו ראון ארומ' קולין דשערי : וכן יס ג"כ צמי' לילת צמי' דעקס ארומ' ז"ל יס לו צ' כס' חסס ונחל לר"ך לו ג' מיני שערות הנצלות לעליו ודיקוקה ללחל . ודיקוקה לנחל . במחזר לעיל . אך יעקב סאין לו רק ארומ' חק דור המדבר כנודע אין לו רק צ' מיני שערות חלעלמו וא' לזוק צמין ש"ס צמי' וילת שס לילת דעל ח ד"ל וילת דעל דעקס ונחל חרצ ונחל"ו ז"ל שחלר לו חרצ חקדוס האר' ז"ל ח' ס' שערין לא ח' צמ' כה המסגה להסחכל צמליה של ז"ל רק צמליה של יעקב צמי' חס"י חס"י חקחלחל חל"י כל המניח ע"מ חלכל מהנלות של חקליפות כי הוא קוד ארומ' המזון חל הארס מכל דבר רע וזהו עליה גמי גליו' וז' יסחמו מכל רע ונחליו העוז צמקה צמינו חקין :

פרק א

ענין

החפצין דע כי בחפצין של ראש יס צ' כ"א אחרות כמנין שם אחי' וד' צמס כנגד ד' אחרות שם אחי' וד' פשוט ג"כ כנגד שם חיו' וז' שמוח אלו חס צמי' ח"ס כי הוא קוד ח"י חמלך שפוא ז"ל שח"י

יב

וְיָמִין בְּצֵן חֹמֶם שֶׁנֶּה דְרוֹמִי
הַגֹּלֶם כְּלָלִי חֹמֶם כֻּלָּם כֻּלָּם
וְיָמִין כִּי חֹמֶם כֵּן יִקְרָא
אֲכַסְתָּהּ דְּרוֹמִי כִּי הֵם חֹמֶם
עֲנוּבִים אֶל אֶךְ הַדְמָה הוּא הָיָה
שֶׁכֵּרִים הַנֶּחֱסָטִים מֵאֵלֶּיךָ עֲנוּבִים
וְכֵן הוּא עֲנוּבֵהם בְּנֶמֶת עֲנוּבֵהם
כִּי צִנֵּה:

אורה העלמות ביולאים ונצמסים הם כנס הארתם ידעיהם

וְאֵל שַׁלְגָּה' רֹאשִׁית

[illegible]

מוסרין מוסר מוסרין י' ורג'ת
 כל זמן ויעה' הס' ז' שיעין
 וענין המענה' הס' ז' שיעין
 אלה' הס' ז' שיעין

א. הנידום א

שרף פרי שער התפילין פרק ב עין החיים

וְעִינִי בְּצֵדן חַיִּים שֶׁכֵּן אֲחִישָׁן פֶּהֶן
 יֵשׁ בָּם יְחִידָה עֵינִי שֶׁנִּי בָּאָה בְּנִיתָ
 עֲלָמִי בִּי רִשִׁי עֵשׂ עִקְרִי (ר"ל נִי)
 שְׂבִיחָתוֹ לְעֵינִי בְּהַלְלָתוֹ בְּשִׁיר נִי
 הַכֶּסֶף נִי בְּנֵינִי מֵהָאֵל נִי
 (ע"פ) עֲוֹלָה עֵשׂ הַכִּלְלָה שֶׁנִּי
 חֲסִידֵי דָם אֲחִישָׁן "שְׂמֵחֵה" "מִסְתַּחֲסֵה"
 "מִקְדִּישֵׁה" וְלִבִּי נִי בְּנִי
 אֲדִנִּי כֹהֵל כְּמוֹתָה עֵשׂ בְּהַלְלָתוֹ
 הַכִּלְלָה בְּקוֹר כֹּהֵלִים וְלִבִּי מִקְדֶּשׁ
 אֲדִנִּיהוּ עוֹלָה הוּא עֵשׂ בְּהַלְלָתוֹ
 אֲדִנִּיהוּ עוֹלָה הוּא עֵשׂ בְּהַלְלָתוֹ

היה נכחם' לזה ו' מאריך בזה
ביותר בזה' מ'קום' ו'ף להבין
הענין הנכח בזה' חלום נבון
מה שמראה בזה' מקומות נבון
חיים ומהקוים בזה' ענין וספק
ולזה' מ'קום' ו' זה ענינו כי זה
קודם כי נבט' בזה' הכלים' אז
פלו גם' ה'חיים' ו'לזה' ו'
וזה' נבט' המיקום' אז' המסורים

בכחם חור הים מקום עמדת
הוא דעת ד"ר אהרן לוי המ
מבול דעתם על כפי שם י
אז המל' דלחמ' השנימי' המלובח
לחדשן כמציאות ש"ח המור
כנגדה חמוץ לדעת ד"ר וזו
אך בציטת שם למחלל נגד
הארות ד"ר קפ"י דהיי' דלחמ'
ואז מתפתח לפי יג' שנים פול
בלבד - וזו נס' קצר חסיד
ובזן שייך גם הניח המסביר
סער אחר וזהו

וַיֵּין בָּנָן מֵיִם שֶׁנֶּה אֲחֵסֶה פֶּה
 יָם בְּטוּלָה בְּיָמֵי אֶלֶּה אֲחֵסֶה בֶּן
 סָם מִיִּב בְּחִזְקוֹתֶיהָ מִתְפַּסֶּטֶס וְיֵאָזֵר
 כְּהֵסֵב וְהוּלָל בֶּסֶד דֵּם בֶּן הָאֵל
 יָאֵר בִּירָרָה ד' קִינֵד בִּיהֵא
 תְּהוֹרָה מִתְפַּסֶּטֶס וְיֵאָזֵר ד' כִּינֵד
 וּבְכֵנֶה יָאֵר הָלֵל הָאֵל יֵאֵר
 מִתְפַּסֶּטֶס הָאֵל הָאֵל לֵאמֹר
 הַחֲסוּרִי בְּלֵאָה בְּסוֹדֵה חֲסוּרֵי
 עַל הָאֵל וּבְכֵנֶה יָאֵר יָם אֵל
 סָם יָאֵר וְיֵאָזֵר עֵרֵל בֶּסֶד
 וְהֵסֵב בָּנָן מֵיִם שֶׁנֶּה אֲחֵסֶה בֶּן
 הָאֵל יָאֵר סָם וְיֵאָזֵר עֵרֵל
 הַחֲסוּרִי וּבְכֵנֶה יָאֵר וְיֵאָזֵר
 וְיֵאָזֵר וְיֵאָזֵר בְּיָמֵי אֶלֶּה
 לְהַאֲזִיז מִתְפַּסֶּטֶס בְּחִזְקוֹתֶיהָ

דבר

[illegible]

דק (בעדה) מוטעת מן הד' הל' ה' מוסין

שרה פרי שער תפידין פרק ב עין החיים יג

מוחין והעטם לפי ששם למעלה המוחין הם סתומין חוד כה"י דביכס וא"כ מהגלי אלל מן הכוח ולמעט ולכן למעלה אין צה קצצתי עור צלצד ולכן ג"כ לוכה ד' להורות שהיה דלם . והנה מצויר שאלה נקראת מדה כמזכיר צפקוק ונדח ינו מה היה והוא לפי שהיה נכנס מן הכה"י דלמעלה כה"י

דלמל נכלל ז"ל וא"כ הם צ' אחרים דלשונים מהם היו שם י"ב ומכאן זה בים אלל הפנימי נלמל שאלו מנחור כדי להוציא אחרותם למחן ואז נעשים יוד פ' ה"א הוא גימ' ק"ב חשיב מביס הזרות דלמל ה"א ב"א שהוא ואל לללל למחן והם גימ' ע"ס חשיב מביס הזרות ואז שהוא ז"ל ב"א שהוא ללה המליה הם גימ' גימ' ע"ס סך כל ההכחות הם רע"ב כמנח עורוכו ע"כ :

והם ג"כ קוד שו"ה נקראים שחקים שהם רחיים ששומות מן ללדיקים לע"ל . וא"כ היה מוכנה שיהיו לו זמנלה מוז ולכן ה"לועה היענית הוא משמים חמלה ולא מתפשט רק עד עוצרי לביא והרלועי השמאלית שהוא ההוד מתפשטת למטה עד הוד ד"א והוד מ"ש צויר נקדקה (חששתיחא דלמל עולל עד ה"א חששטות וכו') ועטם הדגד כי לעולם כלל הוא צדוקה"ם והוד צדוקה"ם

עיקר הענינה

והם ד' שמים אלה וכנגד אלפין של ד' גמות אלה הללו כנודע שאינה לוקחתיק ד' אלפין ה"ל וד' אלפין עולים מדה וכנגד זה הוא הקשר ג"כ נוכח ד' ו"ס מה שצלו חז"ל על פסקי וכליתא אחורי מלמד שהגלה לו הקציה קשר של החפליין ר"ל כי ללה הנקראת קשר כ"ל היה רואה את אחורי ה"א והה נאמר על משה אכר קודו הוא צחי ללה כנודע . והנה אחר שנעשו החפליין צריש ד"א שם צחי ה"י מוחין שם ד' פקשיות ככ"ל חשיב כחשבין מהם צ' רלועות והם חקד וגבורה וחקפים הרשע וכמנחין עד לאחורי הכף וסם חנועשין קשר ל"הוא קוד הח"ם כי צוקסר הכל כנודע ואז ירשים צ' המל' דלמל והוללה ששם חקופים כמ"ל מן הח"ם הזה שהוא קשר הכל יולאים עור צחי' ללה והוד שם צ' הרלועות אכר נעשים יולאים מן הקשר יורשים למטה כנגד ה"ק ד"א וכמנחים עד החפליין של יד שהוא צחי' רחל . והנה דע כי צחי' ד' זו שהיה קשר של כלל הוא ג"כ צחי' א"ו"י העלמי של ולי הקשר' חל בי כנו שצוירנו למעלה עיני גימ' ש"ס אלל המוחין ד"א וצ"א י"ש מוחין פנימי וחקפים החפלינים הם צחי' החפליין שצמחו כן הוא ג"כ צרחל כוק ד"א כי צחי' המחקר העליון שצנחין הוא צחי' הקשר של חסיד כ"ל כי לוחו הקשר היה המקור העלמי של רחלואים כמנחין הרלועות צדוק צחי' א"ו"י והנה הם כללים כל ה"י מוחין צלופין אז כי רלועה היענית שם היה צחי' חכמה וחסדים של ז"א והרלועה השמאלית שם היה צחי' צינה וגבורה של ז"א . והנה מה שצמחנו למעלה ששני הרלועות הם אלל והוד ד"א שם הוא עיקריות העיטור דקס' ולליתין אלל הנוקדיק אחר המועט אשר נחקר ממנו לכן אין ללו מחזירין רק כו"ה לצד ולכן אלו הרלועות נקראים כלל והוד צלצד ולפי שה' הרלועות כמנחין ממנו והוא אחריו רק צחי' עור צלצד כמ"ל גס הרלועות הם עור צלצד וכולם הם צחי' אור מחק' . והנה חמלה ככנס וכללצט מים חכמה צלצד וא"כ נחלצט מוח צינה צהוד ואח"כ חרין עשרין צדוק והעטם כי לעולם צחי' ללה בין צ"א בין צינה בין צ"א לעולם הכלל הוא (צבורה) יומר מן ההוד וע"י נאמר צחיקנים והקנים גמרים והאחר גמיר מן הסתים

ה"י כנודע דל"ה צלצד וא"כ ההוד ולכן הכלל לא נחשף אלל עד המזה שהוא נקרא עזירא לביא לפי שצד מקום זה הוא צחי' ז"ל אך מהמזה ולמענה מחסיל צנין המל' ג"כ ולכן עד שם מתפשט הכלל ללודק ד"א וא"כ מתפשט ההוד למטה עד ההוד ששם מן פרק א' ההוד ד"א נעשה מוח צינה של המל' . והנה צלצד שני הרלועות ככללים חכמה וחסד צלצד יעין וגינה וגבורה צלצד שמאל והנה אחרת של ל' יעין צחי' החק' שבה נפסק צעצורא לביא ומשם ככנס דבר עוטם ח"ך ז"א ומהשפט עד ה"קיד שבו א"ך (עיקר) החקד לוקח ז"א נלמנו לגמור ולכן נקרא ה"א חקד כלפי חקד . אך מוח (החכמה) שגלועה היענית מתפשט עד סוף צמקים החכמה' שבה . והרלועה השמאלית הכוללת מוח צינה וגבורה מתפשט עד הצינה של המל' וחקפים הוא צעצורא דריש מלל ג' מוחין צלצד שם חכמה צינה וגבורה אלו כמנחין חוד עזורא דרופא ד"א ונחלצטו ח"ך רח"י ד"א חכמה צלצד וגינה וגבורה צהוד והוד צחי' מוחין פנימי' שלה שצוירנו צינה ד"א ואז שם יולל האלה שם בחון לל"ה ד"א צצחי' אור מחק' שני כמ"ל ואח"כ מתלצטין וככנסים ה"ה ד"א חוד חללי דנוללחא צרישא דנוק' וצמוס מוחין הכלל הפנימי וא"כ יוללם למחן צדוק אור מחק' נמלה שלה צדוק חפליין של יד ככנס יצבאר צצחי' צ' הקמון :

עיקר הענינה

פרק ג

ונבאר עמה עיני המוחין פנימי' שצדוק וגוללחא דנוק' וצחי' חפליין של יד והקשר שלהם וגם חפליין דיעקס והקשר שלהם ויחצול ג"כ כמה שאלות . והנה כבר צ"א לנו כי המוחין פנימי' דנוק' אינם רק צ' מוחין צלצד כי ה"קיד ד"א א"ו חתפשט עד מקום הנקוד' ולכן אין צה רק מ"ן מוחין שם צ"ה שם אלל והנה כלל החכמה וההוד צ' כח הצינה והגבורה כמ"ל . ולכן המל' הוא חמיד שמאלית כי ה"י רוצה מן השמאל שצמחא"י צינה וגבורה וצמחין אין צ' אלל חכמה צלצד . והנה חסם שם ה"קיד ד"א ככנס צרישא דנוק' אך אין נחלצט צחורו רק עטל דצבורה כי הלא כודע שהחכמים מתפשטים בגופא ד"א והמועט

ד' ונבאר עמה עיני המוחין פנימי' שצדוק וגוללחא דנוק' וצחי' חפליין של יד והקשר שלהם וגם חפליין דיעקס והקשר שלהם ויחצול ג"כ כמה שאלות . והנה כבר צ"א לנו כי המוחין פנימי' דנוק' אינם רק צ' מוחין צלצד כי ה"קיד ד"א א"ו חתפשט עד מקום הנקוד' ולכן אין צה רק מ"ן מוחין שם צ"ה שם אלל והנה כלל החכמה וההוד צ' כח הצינה והגבורה כמ"ל . ולכן המל' הוא חמיד שמאלית כי ה"י רוצה מן השמאל שצמחא"י צינה וגבורה וצמחין אין צ' אלל חכמה צלצד . והנה חסם שם ה"קיד ד"א ככנס צרישא דנוק' אך אין נחלצט צחורו רק עטל דצבורה כי הלא כודע שהחכמים מתפשטים בגופא ד"א והמועט

ד' ונבאר עמה עיני המוחין פנימי' שצדוק וגוללחא דנוק' וצחי' חפליין של יד והקשר שלהם וגם חפליין דיעקס והקשר שלהם ויחצול ג"כ כמה שאלות . והנה כבר צ"א לנו כי המוחין פנימי' דנוק' אינם רק צ' מוחין צלצד כי ה"קיד ד"א א"ו חתפשט עד מקום הנקוד' ולכן אין צה רק מ"ן מוחין שם צ"ה שם אלל והנה כלל החכמה וההוד צ' כח הצינה והגבורה כמ"ל . ולכן המל' הוא חמיד שמאלית כי ה"י רוצה מן השמאל שצמחא"י צינה וגבורה וצמחין אין צ' אלל חכמה צלצד . והנה חסם שם ה"קיד ד"א ככנס צרישא דנוק' אך אין נחלצט צחורו רק עטל דצבורה כי הלא כודע שהחכמים מתפשטים בגופא ד"א והמועט

הבירה

שרף פרי שער התפילין פרק ג עין החיים

והסודות הוא שפאר ציבור שלו והוא ללון עמו ועיקר
 מה שיש ציבור לנפש בהיותו צו"ל הוא עישרת קדושה לזכר
 ההעם מה שאמרו חז"ל דעון של נשים קדושה היא כי
 תתעורר כללות חרין עטריהן כחלה לשים ומעיש ציו"מ צ
 ולכן יסו ה' היות הקדש שם ציו"מ ק"ל וס' היות בנצרות
 שם ג"כ ק"ל אכן דעת זה דמילי שאין צו רק עישרת
 דבגוה להם הוא רק ק"ל לזכר להם לזכור פתע העישרת
 ק"ל יסדו אע"פ שאמרו שהעטריה מהם צדקה וז"ל ומה
 עיקרם הלויים נחמה ונכחם שלהם בנצרות צדקה וז"ל ומה
 כמו שזכרנו לעיל במסך הקדוש שמהפליגין ש"ר חן הקשר
 נמשכין צ' לרעוה שם צמ"י כ"ה וסם נמשכין הוהו"ן
 כל המלי"ן לנפש אין מחזששין צה רק צמ"י בנצ"ר וז"ל
 ולכן אכן הן הן העטש צה רק צמ"י בנצ"ר בנצ"ר ולא
 וכן צמים כמו נצמלי"ן של רש"י כי כיון שאין נמשכין
 רק שמי צמ"י נלח והוד וכווע כי הם רק חרי פלגי
 דובאל ואינם נחשבים רק לגוף א"ל כן צה רק צמ"י א"כמו
 שזכרנו לעיל במסך א' חבל הנפשות חס' ד' כי מ"מ
 סוף קוף ד' וחוהין א"מון כמו שחשבל לקמן וסמם נמשכין
 עוד העטש שאין נמשכין צה רק שמי צמ"י כ"ה לזכר וסם
 נמשכין ע"ה חפלי"ן ש"ר דעקו ופסלי"ן של רחל ומי הוא
 הגורם חפלי"ן החפלי"ן הללו נמשל יעקב ונמשל רחל
 מיל' הנה ע"י כי כמו שזכרנו חפלי"ן של רש"י שם

ועיין בעץ חיים שער האורות
ו"י פסק ב' דם מצוה כי אחר
שמתו דור המדבר אז נחטט
האדם ו' של בתי' לאה התחזקה
ולזה הטעם אפשר אין לנו עתה
אותו התפילין של יעקב :

הן

[illegible]

בהם להוֹלִי'ת הַחֲרוֹת לַחֹן
לְעִשׂוֹת הַחֲפִינִין הַבְּטוֹרִי שִׁמְשִׁיקוּ לֹהֵם כִּי הֵלִי קוֹלָא
דְּשַׁעְרֵי דְרִז'א לִפִּי שְׂחָא לְרִיךְ הַלֹּהִים הַחֲרוֹת דְּרִז'א
שֶׁהַ חַפְּסִינִין דִּיעֻקֵּךְ וּפְקֻשָּׁה שְׂכָהֵם וּמַחְסִינִין דִּרְחַל לֹא
הִים צוֹכֵחַ לְהוֹלִי'ת כָּל הַחֲרוֹת הַאֲלוֹ וְלִכְּן הִלִּיךְ אֶלְאִלוֹשֵׁי
הַכְּסָדִים לְהִלִּיךְ הַחֲרוֹת הַאֲלוֹ וְכֹל הַלִּיזוֹר וְעִשְׂוֹת דְּעִת
צִרְחָא לִי לְעִמְעֵם וְצוֹחַ חֲזִין גִּיב לִמֵּחַ קוֹלָא דְשַׁעְרֵי דְרִז'א
כִּי הוֹלִיךְ נֶחַם הַחֲרוֹת חֲפִינִין דְּרִז'א וּפְקֻשָּׁה שְׂכָהֵם צִבְרָה
וּסְקוֹלָא דְשַׁעְרֵי דְרִז'א הוֹלִיךְ הַחֲרוֹת דְּרִז'א כִּי וְכֹל לִמֵּחַ
כִּיֹּן שְׂחָוִי'ת חֲפִינִין דִּיעֻקֵּךְ וּפְקֻשָּׁה שְׂכָהֵם צִבְרָה מוֹחִיזוֹמֵה
כִּי הוֹלִיךְ קֶשֶׁר כָּל חֲפִינִין דִּרְחַל גִּיב צִעִיקֵךְ שְׂחָה אֵךְ יִצְיֹן
עַל אֲדָרְסִים הֵלִי' כִּי הֵלִי קוֹלָא דְשַׁעְרֵי דְרִז'א הֵכָּה בְּרַחֵם
דְּרִז'א הַחֲרוֹת קֶשֶׁרֵיֹן צִבְרָה מוֹחִיזוֹמֵה דְּרִז'א דְּלֹאֵךְ וְלֹאֵכָה

שרף פרי שער ההפידין פרק ג ד עין החיים

[illegible][illegible]

פרק ד

ועתה כצאק השלטה צחי' חטילין דרשמי' ודרשמי' והחטפלין
 דשמועא דנא חסא הס' חטפלין אונדו שטריין להניח
 שמי' זונד חטילין של דרשמי' ושל ר"ת וחסקא אל שטיס
 הס' אונדו חטילין כחזיל צוהר צונקונדו דניס וצחטפלין וצ'קמ
 מ' פחטס דף רכ"ה דלחית ליה חטילין דעלמא דלחית
 חטילין

שרף פרי שער התפילין פרק ד עין החיים

טו

היותו צלמנו וגם ממותו בדבני חולצ'ם' הקינן שאמרו
מקום יש צלם להיות שני זוגות חפצין . ע"כ ליד
לצלם עינים . ובתוך הרב המהמחל' שמוע' מצי קדשו
של הרב האלוי יצא' צי' דרכים סדק' הלא הוא שהחילוק
בציורים הוא אם נכנס תחלה עטרה קדש' צריש' דלא
או שניכנס תחלה עטרה לבגדו ובצי' קדש' כפי' נכנס
תחלה עטרה למקדולכן פ' שמוע' קודם לפ' והיה אם שמוע'
ולקשר' ר"ח הוא להפיק כי תחלה נכנס עטרה לבגדו
לכן פ' והיה אם שמוע' קודם לפ' שמוע' . והדקן הסני
הוא כי צמחין דלא תהא תפילין
הם כבגד' כפי' . וצמחין
לדא' הם תפילין כבגד' כפי'
ר"ח ולא פליגי' כי יש
מומין ל"א תעטרה דלא
ומומין תעטרה דלא
והנה תעטרה דלא
או הומומין יולאים צמחין
תפילין כפי' קבצ' כפי'
ז"ל ותעטרה דלא
הם יולאים כבגד' ר"ח
והענין הוא כי היקוד דלא
הוא לחי' ויש צו מוק'
להל' שמוע' יחד העטרה
למקד' עטרה לבגד' דלא
צאמן שמוע' המקד' הוא
מל' פנים ימוח הגבורה
הוא מל' האמור . והנה יקוד אלא תפילין צין
שמוע' ונערי' צין שמוע' כי הוא כח הוקד' קודם
והנה כחש' ע"י הלא קולא דשמי' כקע' כפי' דלא
סילא המומין צמח' דלא או תחלה נכנסו העליונים
שהם כל' והוק' שמוע' ומומין דמוי' ואח"כ נכנס היקוד
שמוע' חרין עטרי' חיי' ולכן יולאין בקרין הזה צמח' דלא
דלא תחלה יולא מוח המכמה ואחרי' מוח הבניה ואחרי'
מוח המקד' מל' הפנים ואחרי' מוח הגבור' שהוא כל'
האמור וזהו קוד הפטרות כדעת רש"י ז"ל קדש' והיה
שמוע' . וה' אם שמוע' יאונס צמחין דלא חיים ע"ד
כך כי היקוד דלא הוא מוק' ל' ולכן צו כח להל' כפי'
שמוע' יחד ולכן המקד' מוחשש' וכניס' תחלה ואח"כ
הגבורה והנה מוחות לכות מוק' הם או כחש' מוחשש' שמוע'
ומוע' ע"ד עטרה היקוד דלא דלא ומוע' עד מוק' ההוא
יש להיקוד צי' עורות אך בהעטרה שלו לא יש רק עור
א' של צמר כי עור המל' כחית צקוד השריע' לכן
בגבש' שם המקד' או מוחה שהגבורה מוק' דמוק'
אח"כ יולאים הוה המקד' לחן דק' מוק' העיר הוק'
כיו' רק עיקר שמוע' נשאר מוחשש' כיון שיולא' דק'
המוק' כיו' ולא דק' פ' היקוד . והנה המקד' דמוי'
להדקן שמוע' שהוא יקוד אלא וגם דמוי' להיות עם

הנה ודאי דק' א' הוא לשמוע'
כי ודאי מוחשש' דק' הלא המוק'
אם נכנס המוק' תחלה או אחר'
לפני' כשמוע' היינו שמוע'
המוק' בזמן יוה' המוק'
כי הלא נכנסו לצי' שער הבניה
פוק' הנהמ' שמוע' צו מוק' שמוע'
רק קודם שמוע' דלא או ידו
המוק' תחלה ואחרי' המוק' הוא
להוק' שמוע' והוק' שמוע' שמוע'
כיו' כפי' ומוע' א' ע"כ צ"ל שמוע'
דק' הלא שמוע' היה ב"ח דלא
הנהמ' נכנסו לצי' שער הבניה
דלא שמוע' המוק' תחלה ומוע'
שמוע' דלא ידו מוחשש' דלא ומוע'
הלא שמוע' יחד העטרה
פוק' שמוע' יחד העטרה הכל
דק' הלא :

לא ידעתי לכוין עט' זה וכי
החרין עטרי' הנה לכוין הקנה
הלא הוא לוקח' רק עטרה
דגבורה לכוין א' המקד' שמוע'
המה לכוין כיון ז"ל כי האל'
איה' לוקח' דמוי' המקד' הוא
לוקח' הנהמ' תחלה כיוע' צי'
הקודם ע"ש וכן ע"ד פליאן
רבות שמוע' יחד העטרה
והמחש' שמוע' יחד :

ולכן צמח' הלידה הגבורה שמוע' צמח' ומוע' יולא' שמוע' שמוע' פ' והיה אם שמוע' ואח"כ יולא' המקד' שמוע' פ' שמוע' . נעלה

שרף פרי שער התפילין פרק ד ה עין החיים

והזהיר הרב הקדוש האל"י זלה"ה בהפלין ש"ר סיהיו
הספרים עמוקים עד מעברתה ויהיה נפדרים הד' בהים
כיא מחציתו עד למטה צמוצם המעברתה וגם שיעברו
הגידים צמח המפירה מעבר לעצב להפסיק צרם צלמלע
צין צית לבית וסיהיו י"צ תפירות מכללד ולד :

פרק ה

ועתה כבאר סדר הנחת התפילין והכוונה שפריך לכיון
צמח הנחתן : הנה נחצול לעיל בשער כללות

התפלה כי תפלה ש"י הוא צעולם הצריח ושר"ה הוא
צא"נות ולכין לזמן צחוקן שבעש"ה ע"י צעלמות
צב"ע כמוצתנחלר שם : והנה כלשר חניח השל יד חושע
זרוע השמאל כרי להורות כי זה הוא צקוד לזר מקור להסים
שמאלו חמה ראשה לחצקה ציד ימינו כמס"ה שמאלו החם
הזרוע וזהו חתולרש"י כיהוק' הוא עדיין למטה וראשה
לזינו בצורה נגד החם של צין שני זרועותיו ולזרוע צוק
הוא צלשה ממש אך אח"כ צענויה צברתה לחם צבוק'
לז כי כגד גדלה אז הוא החיצוק כמ"ש בצפוק ש"י שמאלו
חמה לראש"י ר"ל בצפוק שיהי השמלה ראשי הצלחת צוק
הוא צגומה ולא צלשה כלשר יחצור צענויה לקונו ולכין
להיות הנחתם בצלמלע לנפוחם הצעלית : והנה קודם שהצדק
הצברתה לחם הנחתם על הצצות קודם הקטינה חכיון
יחוד' א' מן היד ימין ש"ד : ואחרי כן היות שני צדאורו
לעיל בשער הילית' יחוד התפילין הוא צצוח היראשונה
כל השם והוא כי החלה חכיון לחצב שני אחרות י"ה
מהם והוא חצור אור"ה לעשות זיווג כלי להחסיק ווחון
לז"י כי תחננון ילאו התפילין כנז"ל : ואח"כ
חכיון להעלות ה' ההלכה עם הוי' אל ה' ראשונה
והוא קוד החלי שיעלה עם הז"ה למעלה צצניה להיוחס
מ"כ אל היוזוג הזה : ואח"כ חוריד ה' ראשונה לבני ו'
שהוא כנ"ס המוחין ע"י כה"י דה ראשונה צרישא ד"ה
והנה אם תחצר כל צחי האלו י"ה וי"ה עולה צג"י
ל"י שהוא מילוי כס ק"ג שהוא צאחא שהיה המוליח אח
התפילין : ונחס שפגס האדם חלילה צצורה פעם של
היום תפילין ופגס צצוח ה' ראשונה : יכיון ליחוד סוף
לחוק הפגס ההוא : ואח"כ הצדק הצברתה וחכיון
בהסתיקן שבעש"ה ע"י הצריכה גד' עולמות כנז"ל : והכיון
ש"י צד' פרשיות כ"ה אחרונה שם גימ' אח"י שהוא צחי
עצור ראשון כחצור לעיל : ותכיון שיהי פרשיות עולמן
הם ד' מוחין והם ד' חיות הוי' והוא זמן היצירה :
ותכיון שהצית הוא צית א' להדי פרשיות והוא שם אדני
וחכיון לחור צמילוחו כזה אלף דלה נון יוד והוא עיצור
שני דג"ות (כן הוא בצפוק הכינוי אף הוא חמה מאל
כי הלא מוצא לעיל סוף פרק א' צצילורו דצרי החקוקים
וצג"ה לחיו קרית ארבע כחב שם שלום הצחים דתפילין
ש"ר

כמלא מוזן היצו ששני התפילין המה אחתים וכנונים
המה דצרי הזהר צמ"ע על תפילין דר"ה שהם תפילין דעלמא
לח"י : כי להיוחס מוחין לראח הם גדולים מן הצניה
הנקרה עלמא לח"י וא"כ אלו הם תפילין דר"ה לפי שהם
למעלה ממנה : וז"ל לדיקים יס"ה ועטרוהיהן צראשיהם
כי עטרה דקדק הוא ד"ה וגם כמשים ה"ה ליסוד שלו
ולכן נקראו לדיקים (ר"ל ה"ה נקדקו לדיקים לפי שהם
כמשים צהייד הנקרא לדיק כנודע) והנה עטרה דבצורה
שהוא עטרה דר"ה היא למעלה מהם כנז"ל והנה המ"י
נקרא עטרה כנודע ולכן גם עטרה דבצורה שהיא צחי
המ"י נקרא ג"כ עטרה והו לדיקים יס"ה ועטרוהיהן
צראשיהם ממש"כ בהפלין דרש"י : שבעטרה היא למטה
מן הזכר שהוא צענויה חתום עולים של זוי"כ (ר"ל תפילין)
דר"ה שהם תפילין כל הצניה הם תפילין דעלמא לח"י
כנז"ל ומש"כ תפילין דרש"י שהם רק תפילין דזוי"כ לכן
הם תפילין של ענוה"י) והנה תפילין דמוחין לראח רמוזים
צצירוף הויה כזה י"ה ה"ו ותפילין דרש"י הם דמוחין
לראח הוא לירוף הויה שפ"י כנז"ל צורה : ולכן כיון
להיות שיהיה : והנה יש עוד תפילין הנקרא שמושא רבא
שהם כקרי כצרת רש"י רק שהם אצבעים על אצבעים
אצבע אחד כנגד מוחין לראח : ואצבע א' כנגד מוחין
לראח : והנה ש"ה צמ"י תפילין ה"ל רמוזים בצפוק א'
שער ח"ס ורלה יס"י כי אחתית לח"ס שלום : ר"ל שער
הם הוא תפילין דר"ה ורלה יס"י הוא תפילין דרש"י שהוא
אחרות יס"י ואחרית לא ש"הם הוא תפילין דשמישאר צה
שהם תפילין של רב שלום צאון ז"ל ולפי שהתפילין דר"ה
הוא צאחא שהוא קוד נקודות לכן לר"ל לנפוח ותפילין
דרש"י הם צאחא לכן הם מוילים : והנה הנקודות הם
קטנים מהאחרות לכן לר"ל שהתפילין דר"ה יהיה קטנים
מתפילין דרש"י : והנה כן היה מנהגו של הרב הקדוש
הארי"ה זלה"ה המיד בתפלה שחכית היה מניח צי זוגות
דרש"י ור"ה צידד : וצ"הנה תחלה היה מניח כל ר"ה
לבד ואח"כ לוח לעשות לו תפילין דשמישאר רנא והיה
נ"ל חס"י מנחה : ואח"כ הליכות צצופם שחקק
שני התפילין של יד דרש"י ודר"ה יחד רק התפילין של
רש"י יעלו תחלה ומניח אחרת על הקצורה ואלל"הם תפילין
דר"ה ג"כ על הקצורה רק של רש"י יהיה למעלה ולד
הבהק ואח"כ יכיר שם הליכות צציד ותהיה רלועה
דחפילין דר"ה למטה תחור רלועה של רש"י מוכסה החתית
חמיד צכל הכצרות הן למעלה בהקצורה הן צצורה ואלל"הם
חמיד יהיה הרלועה של ר"ה מוכסה ואלל"הם רלועה ואלל"הם
תפילין דרש"י : ואח"כ תפילין ש"י ג"כ ביה תחלה של
רש"י ואח"כ עליהם תפילין דר"ה ויהיה הקשר של ר"ה
מלומלס יחור וקשר מהתפילין של רש"י כד"י סיהיה תחלה
של ר"ה למעלה וגם הקשר שלהם יהיה ג"כ למעלה
מתפילין של רש"י : והעטם כי תחלה כנפסן מוחין לראח
ואח"כ של אצ"ה : וכן צצילחס קודמין של חמא לשל אצ"ה

נ"ה

[illegible]

שער הקרבנות פרק א

חייב חלם להביא מורה צדקני בשם השומקדשי חיילי
צוה"ה צבית אלהים חסדך צדקת ר"ל סיוגים
וירחט האדם צעלו צהבנכו לציביתים מרוב גודל הפחד
אשר יבסן צבית אלהים וזה מוציל מאללטימיו ואסנת
דוס"ק והנה קודם כניסתך חסדו הפסקו ואלו צבית חסדך
בסוד חסדך העליון אשר
אנו לרבינו אליו חסדך וצבית
לכנס עמו ויכול חסדך
ולפסקי צביתיו ומהו ית'
צבית חסדך הסוד וי"ש
צבית ויקרא ולר"ד להחזק
צביתן וקודם שחבס
הפחד וצביתיו עט וצביתיו
להכניס לצבית חסדך והפחד
מחלית ית' ואלל חבס
בשעת פחלים כמו שחבס
מחילת חסד וצבית
צבית חסדך חסדך אלל
אצבית

שרף פרי שער הקרבנות פרק א עץ החיים

שיהיה זמן הנחת טלית וחפלין ואז לא היה משיג להיות מהעשרה ראשונים :

[illegible]

מִרְקָב

ועתה נבאר קדר החפלה וס' העקידה עד צ"ס. פנה
בזר נחפאר כי מקלן עד ס' קיצנות הוא לזכר

[illegible]

אצטויס'ן שטאט צוקדן כנודע וואו קמוז גי' צוציטן צונעם
שטי'ה עולה גי'מ' עס' זה' ודע כי המסד נקי יומם דלכא-
ו'י'כל בכל יום צכל פעם הן צבוקד הן צענד וצלח'רים
צ'י'ר' חמד צכניס'קאד לכ'ון צזה המסד שטאט העס' הזה'
אומעם צכל ו'י' חב'ון לל'ות א'י מעס' הזה' וחב'ון כי כ'ואל
העובר צ'ום הזה' כ'ל'ר'אות
א' צ'ום א'י ל'ות ב' צ'ום
ו'כ'י ל'ות א' צ'ום שש'י'
נלל' צ'ל'ים ו'ום צכל הג'
תפלות חב'ון לעס' הזה'
צכללות וצכל ל'ות ו'ות
צפריות ופ'י ה'ום כ'ך גובר
הצ'ות ה'ום וצ'ום השבת' הזה'
כ'וה' ה'רות צ'ס' הזה'
ויחצ'ר צ'ע'ה' צ'ק'ומו

בס' חזקוני ד"ה אלהים אהלך
"צדקם שהוא גיו" ב' וצ"ן' והוא לעשותו' מוסיף חז"ל
אלו הוקדש' על שפוט' שם צ"ן משה' ד"ה א' גם הכין
בכניסתו לצי"ה כי ביהכ"ס הוא חז"ל שם צ"ן' והוא
בכונתו אל ג' שמוה ע"ש קי"ו משה' יום שם צ"ן הוא חז"ל
והנה י"ם צ"ן עס' ו' כוללים עולה כמנין כס"ה' וחס'
אלף אלפי עוב' לז' מעשרה צדק והחומר הכיני מקבל ע'
עול מלכות שמים עליהם בתקופת צוה"י והקדשי הקליפות
אין עשה' ויכיר צדקה אלילות ויהי נועם ה' אליהם
עליו ויכיל ויחמדהו כבוד הסיכל ויתאמר הממוצי אל חסדו
יתנו ויכיל שם צו' מקוקים ויכל פסוק חקין פס' א'
אל חסד' וחסדו וחסדו כי חסד' הוא חז"ל וע' (הקספ) חסד
והוכיח לז' לזרות מקיפין און חסד' עד העל' והכין
לכלול עמלם עם חסד' יחד לקבל' לזרות מקיפין חסד'
צדק ראשון חסד' שהפסוק חסד' הוא חסד' אלפים
ויכנו דור וצדק על השם פסוקים האחרים שם ו' החסידים'
שם עז"ל' בכל יום צדק' שזו עד יום הששי שאלו פסוק'
השני נגדו' ויום השבת דק השם חסד' א' חז' ים קס'
צדק אל הוא נגד השם שהוא חסד' יום השבת וכולם
כולים צו' אל שהוא נגד הכינס שהיא כוללת כל א'
אל ע"ה' חז' צו' דק השם חסד' [והצד' למח' כלל שם
הסד והמחולל שהוא חסד' חס' עכ"ל יום היום חז' שם
ועצמה ז"ל' גם נמלא חסד' שהסד הקדוש האר"י ז"ה
ממחה שמים והעצב למח' להכניס' לכן כל היום עושה אותם
הקפסות שלא ייה נכלא חסד' דק השם חסד' עכ"ל צדק'
מדרשו היום עושה הקפסות עם

שוב מאל ליזכר להיות מון עשרה הנאשונים צהבהבס
 וכוז שישאר להפגללסס אהם ארס שססיס
 ודיס מן חי ראשונים אה"כ חקס חקס סקל לצדכ מזה
 או שהלך לציה"כ אחרת להפגלל סל אה הועיל כלל סכמחור
 וסנה סכז סקס"ז ו"לל איה נזה צוז מחיח ססיה וסו
 סלסיה סוכרס סלסוז רסו סכדי לללס מציח עועטק
 סלסלס וסלסלס כיו סלסלס לרד להסמלל סלסלס עו סלס

אָפּטאַקט

ועתה לרה היא ליעקב ומוחזה יושע ונאמר צכל לרחס
לא (כ"א לו) לר כו'. אלז דצרים כשאדם עושה אוכל
מחרימיהו וכו' לעולם ירא אדם ירא שמים צמח בצננו' וכו' :

ענין קים שמוערים קודם הקדמות ואין לאווער אים
נעמחטלען צען הוימיקן (וענין קדל כוונת)
יבאר נעמחטלען קים כל הויזן קים
קדמ אט שטען על מקדשים שטן ויבטווערן לנכחו חיים
ותבני קרננו לעולם למעלה ומוערינו צדקו לעזען שטן
צדק המקדש שטען צדקים אמינו צעמשים י וקים עשה
עמנו חסד ורחמים מ' המיד - וענין מ' המיד עשה
לנו לעיל שטיין עוזה פנימיות גי' עשה' ונעשה חיליות
אל חיליות גי' חיליות וכו' ע"ש - צאנזן לו אט בני
ישראל חסון כי לו גי' חיל
אדני' וזכר כי אלו כוונע
מי' בראש מ' הו אלו לו
אלא ע"ז וכן אחרו חיל

וירא ה' מלאכים ענן המלך
וענין כי תקליפות האלמים צוולם העש"י הם קטש
ורעו חלד ונקי ע"ז וינרן לשרסם גאם כמ"ס היא
העולה על מוקדה וכו' והנה יתקם הוא מקדושה העש"י
הגדל ח"ל אדני' . ולכן בקר' ל"ז שהוא גימ' ח"ל אדני'
ותכוין לזעל הקליפה ה"ל . עולה חמ"ד העש"י בחי'ן
כ' עולות בגימ' אצ"ג יח"ג . ונודע כי כ"ס זה הוא צדק
מתהלה בכל בקר וזקן צדק וישבס צדקה צדק' . וסנה
עולה הוא אחרים חולש' וז"ל אל תיראי חולש' יעקב
כי יש חילע זהקליפה אשר
היא מכה ואוכל הכל .
ובכל צדק וזקן מתגבר
הקליף והנה חלש' חלש' .

[illegible]

שרף פרי שער הקרבנות פרק ב עץ החיים

[illegible][illegible][illegible]

11

מחבר לעיל צעער
כללות הספלה פ"ב סה"א
למעלות מלכיות גרי דעסיה
למנוח מלכותיות למנוחות

[illegible]

שֶׁרָפָה פְּרִי שֶׁעַר הַקֶּרְבָּנוֹת פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

בנוסף המוליאוט די צרה שני חיצות ולא דצרה יצקרויטשע
 יוטפער וכו' ל"ל ז' חיצות הנחמילים צואו כי ל"ל ז'
 ויון כאשר יחצור צאלר הקדישים : והשנחמל הסיו צמירק
 לעילא מן כל צרכא ושירחא וכו' :

שער הקדשים פרק א

דגה : מוצר לעיל ששתכלה נחלקת ל' חלקים : ויהא
מתחלת התכלה מהסדכות עד ז"ס הוא עולם העשים
ומצ"ס עד יתחנה עולם הילדים : ומשם עד העמידה עולם
הבצירה : והעמידה עולם הא עולם החילוני עד אש"י
ועד אפי עד המלך ללוד עולם הבצירה : ומתחלה עד
מלך פטום הקטנה עולם הילדים : ומטום הקטנה עולמו
הוא עולם העשים וסנה חקנו קייס א' : צין כל עולם
ועולם ממן : וקייס הוא צ"י העמוד הכז' צ"י מקורי
שיש צין כל היכל ויכול אשר דרך העמוד הזה עולה כל
א' : וכלה בצביון :

והנה דע כי לעולם אין יכולת צדק עולם לעולם שום
 עובד אלא עמי עם מיצ' שהיה הנהגה כל העולות
 כעובדים עמי ידוע שבו' ויש צדק פ' חסותם
 מיצ' מלק' ולא ידוע צדקם ויש צדק' אחרות כעובדים
 וי' אחרות דעולו וכי' אחרות דעולו העול' והנה
 נודע כי י' שנות העתה ש' עולות קדש קדש מחולקין
 ומוחל' כי עולו עם מיצ' הוא צדקות עולו שמיצ'
 צדקות עולו עם מיצ' צדקות עולו שצ'ן צדקות
 צד' אחרות כעובדים עמיצ' קדש ויש צד' צדקות
 עסקה אחרות ולכן יצ' צדקות עולו עם מיצ' מחולקין
 ועם י' אחרות כעובדים שבו עם מיצ' אחרות' ומש'ם
 צדק שצ'ן צדקות עולו קדש אחרות ולכן אין צד'
 מיצ' אחרות' וזהו אין קום עול עיי' צד' אחרות
 דע' צד' מיצ' :

ויהנה חתלה נצאח כוונת ד' הקדישים בכללות וסוף
 כי בכל קדיש ים צ"ס י"ז וצ"ס כ"ח וצ"ס ו"ג

א' דלחמון וא' לחיצן • וסכך בקדיש היאשקן דקודם
ז"ש שסיא בין עולם העשרה

הנה כללורה יש למחנה הרבה
 כי כלל נענין עליו השתלשלות
 בקבלת מהם עמו מענין טולם
 השקפה שיש מ"צ רחל בנס
 וכולם הציורה שיש מ"צ רחל
 וישו' כאשר יחללן לקחן בקנאות
 וכן מוצא ענין גיב בעיני שער
 כדפי מפר' אך בזה יש הפס
 כי השלוח הרך וכן ענין
 השלוחות בקבלת שער' כי הם
 עולה רח' הציורה ופלימית
 ששלוח לנד אך כלן כולה
 כללמה של השלוחות וענין לקחן
 שער מוס' רחב מ"צ רחל' שם
 ויחלל זה הציורה בענין' שם

[illegible][illegible]

חשוב ומקובל ומרוב
לסניד וכו' .

וזהנה הרב הקדוש האר"י
זלה"ה היה נזהר

כססיה מגיע לא"ה פסק
מהפקוקי" שצורה היה קורא
אותו ציגון ונעמים כפי
שכבד צורה :

אח"כ משכח איזוהו מקומן
ג"כ כמו שנחצול

לעיל שהוא להגלות שאר
חלקי העשרה לפי שהוא כולל
כל מיני קרצנות וגם לפי
שאין צו ופסקה של חכמים
ופרק זה הוא רק הלכה
מקורה • ועתה אנו לריקים
אל המלכות ולא אל המלוכה:

ואח"כ צרייחאל דר' ישמעאל

והוא כי העשיה נעשה עתה
זכרון י"ו בני הנושר הבן'

שלה כזר נסלמו זה ע"י
אחד וישר מאני ההמורה ונ"ר

שלה נעשו עתה צח"י ילירה
ברני ו"נ : וזהו י"ג מדות

סֶהֱתוּרָה כְּדֶרֶשׁ חֲזוֹן וְעוֹד
נֶאֱמַר וְנִשְׁכַּח זֵכְרָהּ וְנִשְׁכַּח

כי חיות הקליפות הלצטו
אל הולוגנים האל' הרי חצו

אלי : ופלימיוח המלי עם
מלאכיהם ברחמי רבני

ופכימיות כה"י עם חילוכיות
חנ"ח בדנייז' 1/ וחמימיות

חב"ח עם הילוכיוח מל' ד'כירה
רבינו יצחק ד'כירה

פנימיות מלי דילירה ג'יכ ג'י
הרי הרל י"נ דנוסית נלמח

וידע כי כן נעשה הילירה י"ג י
יבנו י"ח צנוד פיס צנוד

שלאחר יובן הם י"ג שבמים
שנישכרם יוריש י"ג ציונים

האלילות והס' י"ג צרכות
באחזניות שונות : והיה

לכריך לומר וכאן שכי כהוציא
הערה: שכי זה לא שכי זה: ולל

יֹאמַר וְכֵן אֱלֹהִים וְכֹלֵן וְכוּ', וְ
וְאֵלֶּיךָ רַחֲמִים וְיִשְׁמַח אֱלֹהִים

2015 2016 2017 2018 2019

שרה פרי שער הקדשים פרק אב עין החיים

כחו 'וד' ליחיות הוי' ועשרה אוחיות דמלו' ש' סס"ה :
 והנה עז"ה המה הקדשים של מנחה וערבית והוא בחסלה
 מנחה אין זו רק עמידה נכדולא נכדולא נכדולא כולל כמו
 ש' מנחה"ם נמקומו : והוא שאלו הוא עמ הדיון ואין
 צנו כחלשלות חת הצריחה ולכן השני קדשים של קודם
 העמידה ואחריו הצ' מ"צ וכו"ה ויד' שבהם המה דע"צ :
 וסמ"צ דע"צ : ח' הוא דנוק' דלאליות : והצ' הוא דלכורא
 דלאליות : וצריכות הקדשים שאחר שיר המעלות קודם והוא
 נחום הוא ק"ב וע"צ : וקודם העמידה ואחר העמידה
 הצ' מ"צ המה דע"צ כנ"ל בחסלה מנחה כי גם צריכות
 אין הצריחה עולה אל האלילות : וצולח"י שבה ים עוד
 קדים אחר והמה קיום והוא ק"ב וע"צ : וקודם אחר
 ויהן לך הוא מ"ה וק"ב : רש עוד קדשים צאמלע היום
 אחר הלימוד אך יש חילוק כי הלא יודע שלימוד המקרא
 היא צעולם העשים ומעשה ומדרכ ואגדה וגם אהל לימודים
 הגם שהם דברים א"ל שאלים"ה המעשה הם ציליה :
 ותלמוד שהוא מ"ה המעשה הוא צריחה ולימוד הקבלה הוא
 דלאליות (כמו שצריח"ב בענין מלוח מ' ואחסון וכן י'ח'
 לקמן שאר תלמוד תורה מ"ה) ולכן הקדשים שאחר הלימוד
 הוא ג"כ ע"ד ה"ל אחר המקרא הוא מ"ה וק"ב ואחר המעשה
 מדרכ ואגדה הוא ק"ב וע"צ : ואחר התלמוד או אחר הקבלה
 הוא ע"צ וע"צ :

פרק ב

ועתה נבאר כוונת הקדשים בעמדות : ותחלה נבאר
 זה הקדוש קדוש צ"ש שהוא אחר עולם העשיה
 ומזה חקים לשאר הקדשים שבין שאר העולמות : הנה
 כבר נודע כי כל עולם מ"ג עולמות צ"ע נחלק ל' היכלין
 והוא כי ששה קליפות המחושים המה ששה היכלות : והיכל
 השביעי נק' היכל ק"ק לפי שהוא כולל כחצ"ד : וזכרון
 ה' הוא מחלצת המ' של עולם העליון שצומעלה מזה
 אחר יודעל לתועה שדור המדע (הנהצ"ה הכרונות
 מאריך בזה אך לפי שכבר הוא מוצא צריכות צע"ה שער
 כקמ"ב נאמח קלחיה ב"ן) אך יש חילוק בין עולם הצריחה
 לעולמות יצירה ועשיה כי צעולם הצריחה או כל כללות
 המל' דלאליות צל"י שם הוא מחלצת צריחה הצריחה
 צהיכל ק"ק היכל ה' ה"ל צדון ד' אוחיות הנק' כקל
 (ע"ש בשער היכל מ"ה כי יצ"ה צע"ה וצע"ה מולק"ה) ומא"כ
 צע"ה מולק"ה יצירה ועשיה"ה רק חלק העשירי מן המל' דלאליות
 וי"ח"ה ומחלצת צהיכל ה' דלאליות וכן דלאליות לעשים
 הרי צבבל עולם ועולם יש צבאל צ' צמ"ה ששה ו' היכלות
 המחושים והיכל ה' כנ"ל : ולכן יש חילוק צריכה כי
 היכלות המחושים הם צע"ה מולק"ה חסם רק שכללים זה צום
 דרך כללות צ"ד אחר היכל ה' כשואר עילה וכלל לעולם
 אז הוא חסר להיות ממש צמ"ה העולם שנתעלה ממנו
 ע"י שאלות של העולם העליון שהוא מחלצת צריחה ומחלצת
 הצרכות

ועוד כי מה חן הכוונה רק
 להעלות העולמות למעלה : ואין
 בעליהם כוונה העולה או הכוונה
 להמשיך נ"ל צ"ה נח"ה הרוח
 מצי"ה כחצ"ד י' במקור : והנה
 גם כנ"ל יורה ח"ה מ' קטין
 כחצ"ה למד שני קדשים קודם
 צ"ה : וז"ל כוונת הקדשים אחר
 הקרינות הוא להעלות יצירה דמיון
 ע"ה נוסף על מה שצריח"ה וידוע
 כי קדשים הם שני עממים מ"ב
 הראשון בעקום ה' הדמיון
 למד חלל נכח והוא צב"ל יצירה
 כמו הדמיון בספר לחצ"ה אחר
 נכח יצירה דמיון כחצ"ה י' וה'
 הראשון צ"ה למ"ד דמיון שפרו
 בכלל היצירה ופרט נכח"ה שבה
 עולם שם אלו ה' ונכח"ה נכח
 ממש להלך צ"ה חלל ה' רוח
 ועשה קדשים ה' על חסד
 דמיון להיות רוח ממש וזמ"ה
 נכח"ה נכח"ה חלל היצירה להיות
 ממש עולם העשיה שצ"ה למ"ה
 חס"ה וכו' והקדשים הבני האומות
 למ"ה צ"ה כשעולין אחר צריח
 לכן צ"ה שואר ח' וכן נכח"ה
 מ"ב ח' דמיון ח' דמיון והנה
 הראשון מעלה פנימיות דמיון של
 ע"ה יצירה וה' מעלה פנימיות
 חס"ה דמיון ליצירה ע"ה יצירה
 ג"כ כדברים המל' כי קדשים
 ראשון עולם רק חלל וז"ל הוא
 רק האחר הנכח הוא ע"ה חס"ה
 דמיון צ"ה ואח"כ בעליה דמיון
 שהוא האחר הרוח הוא כ"ה מ"ב
 דמיון : גם כי קדשים הם שני
 עולם רק הפנימיות או עולם
 גם חס"ה ע"ה מ"ב דמיון :
 ר"כ כי בעמידה או עולה המל'
 מן עולם הצריחה לעולם דלאליות
 ליצירה חס"ה ומל' כנ"ל ונבאר רק
 עולם הצריחה נכח ל' נ"ה נ"ה
 קריש לעולמות :

ותחלה נבאר מ"ב דק"ב וכו' דמיון הייכלותם כל המעלה
 שכבר ע"ה כל העולמות : והקדשים צריח שבין עמם
 הקטנות לעליון אלו מכלל המעלה רק הוא נק' קדשים
 יחוס והוא רק צע"ה העש"ה לעולמות כל הנכשפות והנחות
 והנחות צע"ה העש"ה צדור חס"ה המהים ולכן אומרים
 אוחי יחוסים על אציהם
 ואח"כ שנתח והי"ח שבו הוא
 ע"ד מ"ב ח' נעילה ידים
 שהוא של ידות של שות
 אלהיו ה' כינו צמוכק

כח הרב והמחזיק ז"ל שרא
 חת הרב הקדוש ה"ה זצ"ה
 בהם אחר זה הקדוש נבאר נכח
 שם שם ח' אלו נ"ה חס"ה
 היום :

שֶׁרָא פֶּרִי שֶׁעַר הַקִּדְשִׁים פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

כ"ח וצ' מ"צ ככ"ל וקו"א
כד י"ב מו יתגדל עד משיח

ה' רצ"א עד דאמירן צעלנא •
רצ"א "מזגד" לע"ס - לעלמי

ועל ידו עולם היכל ה' שהולך
בזרוע ה' יצא דמיונה ונעשה צח"

ד' לוחיות הפסוקות : ועשרה
דמלוי המלוי : כד כמלקים

יש כ'ס'ה'צ'ן מן אמן י'ה'ש

הנה גם מלסוף זה נכתב כאן עולי
היכל ק"ק מוזן ג"כ ההרב ז"ל

דעו"י נחלק לג' חלקים שיהיו
אנשיהם במלכות : וכו' ל' דעו"י

מ"ש הרב שזה הלסון נראה עיקר
וראי אין לפרש כונת הרב ז"ל

פעמים כי נח"י הקדים הוא שהיה
העמוד המזכיר בזה שש"י עולה

שפתי' הקדים הו' שפ' טולם
טולם התקחון כג'ל' חמס

מהר"ז הקדוש האר"י ז"ל
זאנאו אחר ורח"ק ולי"ש

וזהנה יש עוד כוונה
בהקדים: ר' אמו

לחירות הסבב הגדול הזה
בביתם הח'לובי ואינשיונים

שֶׁרָה פִּרְיָ שְׁעַר הַקִּדְשִׁים פָּרַק בַּעֲץ הַחַיִּים

אחרי' כתיבאר בזוונת העמידה: וסם זה טוא גימ' דל"ב
 ולכן גימ' המל' נקי' לז' ועיני' לפי טעון' לוקסיה רק ען
 הילוף' הים: וזיס יתבאר טהא לוחיות חגי' דל"ב
 היתחין לרבותה טעם: כתיבאר לז' לוקסיה עומס
 טם אחי' בעמלו אז עולה חגי' וחסחי' מוחין' דנקו'
 טהא גימ' דל"ב: והו' יתבאר טהמחין' אזי' דרבותה ודנקו'
 קטנות' יבדלו יס בעמלם וגם יבדלו לז' מוחין' דלחלה
 וכל' אז בעמות' דלחל' יס טחלה לז' מוחין' כה' דלחלה
 המלוחים יוח' טהלה הכה' דלחל' הוה מלוחים' כסם
 ככיל' ואסר' אז לז' מוחין' דלחל' חלמינו ויחידקס
 יל' כל קדוש טוא כחמנה כזי' דסר טהא צדוק מוחין'
 ולכן אין לחמוס אס כיהא וילת קדוש צדיק' אז' חגלי'
 חעמי' טחמנה כחמנה יס הו' חכמה טהס: ולפי
 טהס' דלחל' הוה מלוחים' חך' דלחל' אין לחמיה
 אחיה רק כהיוד דלחל' לז' לז' טהיסיק' דלחל' טהא
 חיד' מיקוד דלחל' כדור' ט

[illegible]

כי הלא נודע כי אלו המוחין דקנינות לאלהים עיקר
המוח ושאריו הוא שם י"ה
ש: אלהים: שמות צ"ל הפתחה
הזבנית וכאשר נכתבו
הקטליפות לחשים כגס אל
נחתים ועמ'מים ז'חותיה
י"ה משם אלהים ולא כאשר
רק אלם חלתים וז"ס
כל תמיך דומיה ר"ל דוס
י"ה ר"ל טז' אותיות י"ה

דומים אז כללית: ושאר בקוד אלס • וצפרט עתה צנלות
סמר סוס שבו נלמד הכחוז כללית: דומים סמר סוס
לקטות: (י"ל ואלו הכותיות הם רק מותין דלאלס: וכאשר
ויקסו החילונים ומס אז שגדלו רק בקוד אלס כנזיל)
אלו אימים "תגל ר"ל שחברו לזו המותין דלאלס •
"יתקס ר"ל שיתקשו כי כל קדים סוס נמוץ כנזיל
ר"ל שיהיו טרש המותין קדים מלחשים • וסנה יס
עוד הגדלם שניה וסוה שמוסין לזו דלאלס יתמלחו סין
צנזיה • כעס • צנזיו וידון צנזיה • וצמליו סין
צנזיה • וצמליו אלפין צנזיה • אינס לידן להתקדס
מסס למעל וסנה חסלם אזו מוסין לזו • וסוה
יס ר"ל סון אלס יעסו אלס וסוה שניה דס • ר"ל
יתגלו

עלמס שהם כ"א זה ששה אחותי הרב ב"ח מ"ד ורוד
מ"ד דחיצין כנגד שם ק"ג • (ולקמן קס"ג זהב"ה יח'
בעזה"י עינין ג"ס מ"ד כי הלא כבר ידוע זה צ"ח מ"ד לחוון
דחיצין ע"ה) :

והנה כלזה הוא כוונת עליית עולמות ככלי:
ועתה נבחר עיני הסכנות החילונים אך הוא (כ) על ידי הגילת המוחין אז כנכונים הקליפות ויעלו העולמות - וככה דלי' מצינו יחבול ויחלקם שמי' דבר נדחין הגילת המוחין והסכנות הקליפות - כי הלא כודע כי לצרעת אוחיות הוי' הם מורים על חסור אורא' וז"ל - ונחמן הילוח המד' כבוד הזה ציכול אין השם שלם בקוד כ"י' על ג' י" - וככה נבטי' אוחיות סרסונים שהם י"ה אין להקליפות שום אחיזה בהם - והנה הטעם שאין השם שלם כי ז' אוחיות י"ה שהם אורא' אין להקליפות אחיזה בהם - כי מצינו ולמעלה אין להקליפות שום אחיזה בכל - ולכן הם נקראים מעלה - אך נבטי' אוחיות וי"ה בהם יש להם אחיזה ומשם נמשך להם החיות שה"ס י"ה קדמי הקדוש כונני וי"ה כמו שפירשנו לעיל - ועוד נבטינו ע"י הקדוש לקח אוחי' החיות הקדוש מוחין הקליפות והוא ע"י שאלו מעלין אל שני אוחיות וי"ה שהם אורא' ולא י"ה השם שבו נבדול בכל ד' אוחיותיו ולא מניחא' יבטלו הקליפות אחר ש"י יחבול ויחלקם שמי' דגל ר"ל שם י"ה שהם ז' אוחיות סרסונים שהם אורא' יחבול ויסי' דבא' בכל ד' אוחיותיו שיעלו להם גם ז' אוחיות וי"ה שהם וי"ה ויחבולו עמם ולא י"ה השם שלם נבדול וגם י"ה קדוש ועי' יבטלו החילונים ולכן ים נבטי' מצינו אלו יחבול ויחלקם י"ה אוחיות כונני י"ה כמו הקדוש שהם קוד וי"ה כ"י - וככה ראו' שחזר כי כל אוחיות החילונים הם בקד' מוחין דקטנות שהם מוחין דלחיים - וגם כודע כי המוחין דקטנות הם ג' מוחין מלוכנים דבא' דלחא' - וג' מוחין מלוכנים דבא' דלחא' יוס' ו' אחרים ומהם יונקם החילוני' וכוננינו עמה לנקח מוחין אלו ולהמשיך מוחין גדלות כדי שיוסרו ויבטלו ויחש' כח החילונים - והנה כודע כי נכ"י' ממוחין דלחא' המה מלוכנים דבא' דלחא' וי"ס ג' שמוח' אה"י כנודע כי כל אה"י הוא דלחא' דלחא' י"ס הוא שמוחין גדלות כי אז נכ"י' דלחא' הם בסוד ג' שמוח' אה"י דג' מלוחין דיו"ד"ן דלפנין דבא"ן שו"לם חיים - אה"ס דמחין דקטנות המה רק מלוחין דלד' וזה הפסוק - שהם ק"ל קמ' קט"ב סודי' שהם ש"י' ומה מוחין דקטנות דלחא' דגדולא' - אה"ס המוחין דקטנות ינוק' הם נקוד אלהים רק שהם לוקחים האה"ס דגד' ין הכה"י דלחא' שצ"ל כודע שיו"ל"ס האה"ס הכ"י דלחא' מהאחר המוחין שנחבטם ויולדוין אה"י הנוק' - לכן מלכונים דמוחין דקטנות של סודי' - אינם בקוד מלי' אה"י כמו דגדולא' רק מהם נקוד שם נבטי' שהוא מילוק' אה"י

שרף פרי שער הקרשים פרק ב עץ החיים

ק"ש שעה"מ ציונות בידד אפקיד רוחי וסוהו צלל דלחל
 ע"ש) כנודע כי הלא המוחין המה מלובשין בזה"י דלחל
 שח"ס אלה"י ובלשון יורדין המוחין להניקו הנקי אלה"י
 נעשה אלה"י (כ"ל כי אלהים אלתי"ו גימ' אלהים) והוא
 ה"ס הוי"ו הרי ע"י אלה"י אלתי"ו נעשה הוי"ו אלהים הוי"
 אלתי"ו והו"ו רבא . אלה"י צלח לעלם ולעלמי ענימא חכיון
 כי הנה נודע כי ג' מיני מוחין הם א' מוחין דעיון צ'
 מוחין דתיקא ב' מוחין העיקרים שהם מוחין דגדלות
 והנה מחמלת הקדש עד לעלם נגדלו המוחין מחלת
 המלכות שהם פטרי המוחין דעיון צ' ובהיות "לעלמי
 הוא המוחין דתיקא ובהיות עלמא הוא עיקר ההגדלה
 דגדלות והנה לידד לכלול כל הוי"ו חיות צחוד יחא שמי'
 רבא מנדק לעלם לעלמי עלמא . בידד הגדלות כי הלא
 המוחין בעלמא הם ד' מוחין מ"צ וחוב"י . ובהכנס מוך
 כה"י דלחל אז נעשו ג' מוחין הרי ז' וגם כי ד' מוחין
 ה"כ"ל ובה"י דלחל ג' ג' ואלו ה"ס"ו חיות אלו .
 ואח"כ אלו אומרים תשלום הקדש שהם כ"ח חיון עד
 בעלמא הוי נשלמו כל המ"צ דלחון והמו"צ דחיון כי עד
 אמן יס"ר ה"י י"ד חיון כנז"ל וי"ד לחון הנדמזים צלח
 די כ"י . ואח"כ מן איס"ר עד עלמי הם כ"ח לחון . והחיות
 שמן איס"ר עד חיות בעלמא שצוק הקדש הם כ"ח
 חיון הרי הכל מ"צ דלחון ומ"צ דחיון ויש עוד מ"צ לחון
 ומ"צ חיון בששה חיות וישתחב ויהפטר כמובאר לעיל .
 והנה כבד צלחנו כי החיון המה בעלמא יומד מן החלחון
 ולכן החלחון המה דמ"ה והחיון המה דק"ט כנז"ל . כן
 החלחון ג"כ המה צמחין דלחל והחיון המה צמחין
 דלחל ולכן אומרים בזה לעילא מן כל צרכא כי אלא
 הוא לעילא מן ציב"ה ואח"כ מקיימין הכ"ח דלחל צלח
 בעלמא אלו עוכין אמן . ולדד לכון צו ג"כ כמו צלח
 יס"ר כנז"ל שהם ג' י"ה דא"לחל ציון א"שין הכין כנז"ל
 שהם גימ' אמן והוא צמחין דקטנות דלחל . והנה יש
 עוד חין בקדשים כי ה"ס אמן אלו עינים דקדשים כי
 חמלה אחר ד' חיות והגדלות שמי' רבא . עינין אמן .
 ואח"כ אחר ויקצ' מ"ח"י עינין ג"כ אמן . ואח"כ איס"ר
 ואח"כ אס' העינים קיימו עד בעלמא קודם שהגיע הש"ץ
 לשמי' דקצ"ה . לידד לענות אמן . ואח"כ דלחין בעלמא
 עינין אמן . הרי ה"ס אמן . אך א"ל לכיון כנז"ל צצ"ה
 אמן . א' דיהא שמי' רבא . והצ' אחר בעלמא . אכן
 השאר אמן יתחליו בעזרי' לקמן בשער אמן התפטר שם
 צין אמן דצרכות ויגין דקדש יע"ש . והנה יש קדשים
 שאומרים אלהים יחא שלחא רבא וכו' ולידד ב"ס
 ג"כ לכיון צלח אלה"י להג' מוחים שסימנים יחא"ה עד
 יחא שמי' רבא ויכוין כי שלחא הוא יס"ר דלחל
 שהוא נצד ענוה כנז"ל . והנה מה שאין אלו אומרים
 בכל הקדשים יחא שמי' רבא לא גימ' אלה"י אלא הקדש
 הא"י זלח"ה ע"ס הדג"י :

ונבאר

יתגדל ויתקדש ש"ס קוד המוחין והו"ו שמי' ר"ל ש"ס
 י"ה ואלו יחא"ה כי מן חלם יחא"ה אלהים . והנה
 צמחין יתגדל ויתקדש אינו
 מוחין רק הלבשו"ן דה"י
 דלחל דלחל כנז"ל אלה"י
 המוחין דלחל בעלמא שהם
 ו' אלהים כנז"ל המה מוחין
 ברי"ת של "יתגדל ויתקדש"
 "שמי' רבא" . שהם ר"ת
 יוש"ר וס"ר והוא דין לאמים
 צמחין כנז"ל צמחין שהגבורות
 נק' וישנים והוכרזים בזה
 שה"ס על פסוק מישנים
 אשכנז ע"ש . והנה מוחין
 דלחל אלו הם בגבורות
 כנודע וק"י יוש"ר וגם ו"ס
 אלהים עולמי גימ' יוש"ר :

והנה כבד מוצל לעיל כי באשר צלח מוחין דגדלות
 הגם שח"ס נסתלקו אינם נסתלקים לגמרי רק
 ששאר חשימו שולחם והם מוחין א' המוחין דלחל
 אלה"י צלח אמן . הרשימו דמוחין דגדלות
 ניכר . רק בהגדלם צלח אלהים אז ניכר הרשימו הכ"ל
 והנה המוחין דגדלות הם מוחין דהו"ה והנה אלהים הוי"
 ה"ס מנענ צ"ק כנודע . והנה ג' מוחין דקטנות דלחל
 הם ג' אלהים ועם י' הויות דרשימו ה"ל עינים ש"ו
 והוא ס"ת יתגדל ויתקדש שמי' רבא גימ' ש"ו וס"י ג'
 מוחין דלחל מוחתק"ס ע"י הרשימו דג' הויות כנז"ל .
 ואמנם מוחין דלחל לפי שהם מוחים בזה"י דלחל .
 אין לורד להוכיחם . ובפטר המוחין דלחל בעלמא כבד
 נמנוז ברי"ת יוש"ר כנז"ל ודי צה :

ועתה נבאר הגדלה השנית ה"לוחק' אמן יחא שמי'
 רבא . והענין כי אמן הוא גימ' א"ל וס"י ג'
 מלחין של צ' אומות מלחין יו"ד ה"י י"ד ה"ה יו"ד ה"ה
 העולים ל"א ולפי ששאר אומות המלחין של אלהים אין
 הפטר מלחין רק בשי' אומות י"ה נצד לכן אין אלו
 רומזין רק צ' אומות אלו שיתחללו בג' מלחין וע"י
 יחא שמי' רבא בהגדלה שיתחללו ואלו יתחללו
 יומד . והו"ה ה"י ע"ל של יחא שמי' רבא ר"ל יחא
 הוא ג' מוחין . בהכרח ה' ציב"ה א' דעה והנה נודע
 כי הדעה כולל מוחין ומוחין בשני ליונין ש"ש צלח
 כי א' צלח וי"ה הוא כבד הקדשים ואלו צלח יו"ד נגד
 י"ה הג' הגבורות שמי' ר"ל ס"א יחא שמי' רבא שיתחללו בג' מלחין
 ה"ל ואלו נעשה רבא וגדול . וכ"ז הוא צמחין דלחל
 דלחל (כ"ל בהגדלה שלחם חכיון צלח יחא שמי' רבא)
 אך צמחין דלחל הוא צלחן השני שהוא אחר בעלמא .
 גם יש לכיון צלח ר"ל ע"י יחא רבא והוא כי
 רבא ה"ס צלח שהוא הוי"א אלהים הוי"א צ' לקמן בכוונת

פרק ג

הפסוק והחל וסעול דמיו להחמק במ"ס דסו" וצו" הכסא"ס מן הכס ככ"ל : והסג בעין חיצו"ס סמ"י רב" ש"ו : וזו"ס כנגד : היכלין הנודע"ס שס"ס מחמ" עילא : יקוד : סוד : נל"ח : בצורה : חקד : פת"ח : מחמ" יכלין וזו"ס : היכל קיק קיק קיק כולל כח"ס שס" מחמלה הקדושה : וז"ס י"ב בקד וז"ס עליה"ס מלמעלה יב"ס שס"ס מילות ויכל"ס הו"ס קה"ס היכל מלון כלל יב"ס שס"ס מילות סמ"י י"ב : ויכל"ס הו"ס סמ"י אש"ר מילות סמ"י י"ב : ויכל"ס מלמעלה :

בענין הקמה אשר הרצ הקדוש האר"י זלה"ם כ"ט
שטענענדיג מיט זיין פאטער און זיין מוטער
טענהט אז וואס וואס וואס וואס וואס וואס
זיין פאטער און זיין מוטער זיין פאטער און זיין מוטער

כן

[illegible][illegible]

71

שרף פרי שער הקדשים פרק ג עין החיים

ללקט כל הנשמות והנילוות דמלכים דמיון ולשעלות
ב"כ אל האלילות והם נעשים שם צמחי ומ"כ צמח נפיל
וה"ם ששמות המהעברות אז בזהם הנוק' ע"י זיוג צמח'א
והנה נודע כי אין דומים הנלוות שפגלו צמחי' אל
הנילוות שפגלו צמחי' ובצירוף : כי הם צמחי' הקליפות
עלימים מאל' ולכן אין יכולת להולידם משם אם לא
ע"י עברה הרובי מלוכה כמו שמוצא בפי' מקורי על
איונו גיפין דאחזן הרובי מלוכה שהגופין שלהם נעשין
מ"כ אל המ"י והם המלקטים את כלולי הנשמות שצמחי'
ובאופן אחר אי"א נלקטים כלל ומש"כ בשר עולמות :

ומשם לכן הוכרחו אלו עשרה חזרי ישראל ליהרג על
קדושת השם כדי שיוכלו ללקט אלו הנילוות שצמחי'
מיום אשר נכרכו עד ציאת המשיח צ"צ א"ה : וזוה"א
מכוונים באמרו אל קדמות ה' : שהם יבקוש קדמות
אחזן עשרה הרובי מלוכה : וע"י זכירתו אחזם הם
מחבצרים ומלקטים נשמות ונילוות הקדושה מחקליפות
שצמחי' : ומכאן עד ה' מלך הכל מוצר צמחי' זה : "אל
הקדמות" א"ה הוא ר"ח צ"ן : "אדני" "אל" "נקמות ב"כ ר"ח
צ"ן שהוא המ"י : והנה יש מלאך עד המזמור ארומתך
ק"א חצות וע"ה ק"צ חכין לשם יצ"ק להשעור
הזיוג : גם יש מלאך עד המזמור הכיל י"א היות שעולים
רפ"י וטעם שני שמוח צ"ן הכיל הוא נפ"ח והם הכפים
נילוות הברזן צה' מלך : באמצך נפשינו חכמה לה' :

חכין צ"ח שהוא נח"ל וטעם
זה הוא צמחי' הנקי' נפש
וזהו נפשינו כהנה לה' :
והוא טעם צ"ן וגם יש טעם
צ"ן שפשוט וצמחי' המלוי
כשחשים א' בחוך הואויין
של המלוי דמלוי אז יש לוי
אחיות וצ"ן ול"ו הוא נח"ל
באמצך כי בגל עלי חכין
בס"ת יל"ו שהוא טעם קדוש
מן ע"צ שמוח והיא נועלת
את הנילוות כמצולח בקבלת
שם :

אח"כ האמר המזמור
ארימות ה' ויש
צו ל"א חצות חכין : וה"י

"אדני" : גם יש צו ע"י פקוקים והכוונה לחזק ז"י
(י"ל שם וי"ה) ע"ה י"ה שם א"ה : גם יש צו עשרה
סיות כנגד עשר קסיות : ה' העלית מן שאלו נפשי'
וכי ה"ם הנפשות אשר היו בחוך הקליפות שצמחי' הנקי'
שאלו דגמא חכמה : וזה נכשע שאין צמחי' רק שמוח
זה מן שאלו נפשי' ואחזן הנפשות והנילוות כאשר עולים
עשה צדק מ"י וי"ל"ם מן הקליפות אז מורים להשי"ח
אשר העלה משאלו נפשי' ומשעם כל המזמור חוכל לפ"ש ע"ד :

אח"כ

כן ה"י מנהגו של הכז ז"ל כי בכל הקדשים של אחר
העמידה צ"י חפלות שחרית ומנחה וערבית ה"י נשאר
מועזר : גם בקדוש החקבל של חזרת הק"ה ה"י עונה
ב"כ מועזר : מה שנמלא כתוב בתקונים לומר קודם
הקדוש ונחה יבדל נא וכו' לא ה"י הכז הקדוש ז"ל כולם
לומר אחרו ולא רלה לגלות העצם : וכחז הכז מהכחיו
ז"ל שפגלו לו ב"כ שאינו מהקדושים :

שער הזמירות פרק א

הנה כזר נחצול לעיל כי מחמת צרכה השחר עד
כאן הוא הקון העש"י : והוא שעלו פנימיות ב"י
דעשי' לעולם הילריה : וע"י הקדים קצלו הני"ר דעשי'
הכיל רוח דילריה : לכן עשה ע"י הודו שהוא מזמור
והנה נודע שכל מזמור הוא ציליה ולכן נעשה עשה
ילריה ממש : ויש בזה אפי' נשמה ילריה : והנה מנהג
האשכנזים לאחזו אחר צ"ס : והטעם לפי שכבר זה נק'
ילריה לכן אומרים אחרו אחר חקויה הילריה : אך הספרדים
אומרים אחרו קודם צ"ס : לפי שאחר צ"ס אז עולה
קילריה למעלה כמצולח שני' דילריה המילוינית והפנימי'
שלהם עולים צמקוס ב' אמצעות : לכן לריך לומר הודו
מקודם כדי לחקוק מקודם להיות ילריה ממש קודם
שיעלה : והנה מה שצרכים חקון הוא כי הלא נודע
כי חמלה ע"י מנחה של עולות גדול וצ"ק אז חקויה את
הקליפות של עולם הילריה וק"א אחרו אחרו שלא יחלחו
ציליה : אך עשה שני' דעשי' עלו ציליה אפי' ירלים
שלא יאחו אחר הקליפות של גי' דילריה : לכן אומרים
הודו לה' קראו בשמו הודיעו צמקוס עליהם : ר"ל אחר
המלאכים קדושים וכחות הקדושה קראו בשמו של השי"ח
והודיעו צמקוס שהם הקליפות עליהם : וע"י יסדרו
הקליפות מהש"ח ולא יצאו להחלוק צה"ת דילריה :
ובמעט כל המזמור מדבר צמקוס זה (שכ"ח) העמים הגוים
ואלהיהם גדולתו ית"ש ולא יחלחו בהקדושה : וזהו כל
אלהי העמים אלים : שהוא נגזות את הקליפות ולסגר
בס' : ואח"כ אומרים הודו והי"ר לפנינו עת וחדות צמקונו
ר"ל כי אחר שנסתלקו הקליפות אז הו"ד כמעטו והי"ר
זה נלח ועזו וחדות הוא יסוד שהוא עזו וחדות דמטרותיה :
וזהו צמחי' כה"י דילריה שהיו חמלה ב"י דעשי' יהיו
צמקונו : כי לא יטלו בזה עוד הקליפות : באמצך כי
צ"א "לשפט" אחר "האחזן שהוא ר"ח" "לאח"כ"י משם כל
הדיקים וכל המשפטים שה"י דינא קשר כדוע : ובאמצך
והלל לה' חכין כי "הלל גי' אדני" ומחבר האדני'
עם הוי' וזהו ויהלל לה' :

ואח"כ אומרים אל נקמית "אדני" : והוא כי הלא
מוצא כי כל כוונתם ע"י קיד החפלות הוא
להעלות העולמות : ולכוללן זו צו עד עולם האל"י וללקט
כל נילוות הקדושה אשר נחשזו צין הקליפות : וגם

חכין

כב

הסבור ליחידים הפקוק ה' יחל גם בזמירות' הסגסוף
לא הניג' לשם עבדי ה' קס ונמר עומס צבדו פלומים
ה' יחל' ורחמי ה' חזר לעקום הקדר שגל' ורחמי
ציוי הסול לנו יחמיים חזירי אלבים ימנו' ובצבת
חזירי השמים נקפסם וכו' וסלר הקדר כביצור בקדר
תפלים שגם :

בשתגיע לב"ם חז' חלחז' צשני לילית שצטלית סלפסיו *

[illegible]

אֶל צִדֵּק וּבְצִדִּיקוֹתָיִם וּבְפִעֻס הַיָּם תַּחֲנוּן בְּנֵי הַיּוֹהֵל אֶל בְּאַחֲרֵיתָיו
 כֹּה"י : וְהַמֶּלֶךְ לַעֲשֹׂם וְעַד תַּחֲנוּן אֶל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ לַעֲשֹׂם
 כְּדוּרָה : יִהְיֶה כְּשֶׁאֵנוּ כּוֹפְרִים אִם אֵנוּ אֲמוּנִים וְכֵן לַעֲשֹׂם
 וְעַד בֵּית צִי"ס : וְהוּא כִּי הֵלֵךְ כְּדוּרָה כִּי בִי צִי"ס יֵשׁ אֶל
 הַמֶּלֶךְ דְּרֻקָה צִי"ס : וְהֵם צִדְקָה וְצִדִּיק : וְצִדִּיק : וְהֵם
 צִדְקָה הַחֲשׁוֹן כְּמוֹ שֶׁאֵנוּ מְבַרְכִים בְּנֵי הַיּוֹהֵל צִי"ס צִי"ס
 שֶׁהֵם בֵּית וְנִי אֲמוּנִים : כֵּן תַּחֲנוּן צִדְקָה לַעֲשֹׂם וְעַד
 צִי"ס הַמֶּלֶךְ שֶׁכְּבֹד סִקְרִיד : גַּם הַיּוֹהֵל צִי"ס צִדְקָה מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ יִמְלֹךְ שֶׁהֵם בֵּית מַלְכֶּךְ סִי"ס שֶׁהֵם הַיָּם שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 וְהַיּוֹהֵל צִדְקָה מֶלֶךְ שֶׁהֵם בֵּית מֶלֶךְ דְּהַלְכֶּךְ צִדְקָה וְהַמֶּלֶךְ
 אֶל לִי דְּהַלְכֶּךְ צִי"ס וְהַיּוֹהֵל מֶלֶךְ אֶל מֶלֶךְ דְּהַלְכֶּךְ :
 אֶל צִדְקָה חֲשׁוֹן תַּחֲנוּן אֶל אֲמוּנִים מַלְכֶּךְ פְּסוּיִם :
 וּבְפִעֻס הַיָּם תַּחֲנוּן אֶל מַלְכֶּךְ פְּסוּיִם : וְהֵם חֲמֵה
 צִי"ס מֶלֶךְ צִי"ס אֲמוּנִים רַחֲמֵי : וְהוּא בֵּית סוֹד מַלְכֶּךְ
 עַם אֲמוּנִים וְהוּא : וְהֵם צִדְקָה הַיּוֹהֵל תַּחֲנוּן
 צִי"ס לִי מֶלֶךְ בֵּית הַיּוֹהֵל צִדְקָה הַיּוֹהֵל סִי"ס
 צִדְקָה : וְהוּא בֵּית צִדְקָה : וְהֵם הַיָּם צִי"ס צִדְקָה :
 וְהוּא הַיָּם צִדְקָה חֲמֵה מֶלֶךְ : הַיּוֹהֵל צִדְקָה יוֹד וְצִדְקָה
 יוֹד : שֶׁחֲשׁוֹן וְהֵם הַיָּם : בֵּית צִי"ס צִדְקָה : וְהוּא בֵּית
 צִדְקָה חֲמֵה יִמְלֹךְ סִי"ס

[illegible]

(וכתב מהר"ן שפירא שמואל
לאים שלרין לומר גם פסוק
רבות מחשבות ללא כדעת
החולקים ומוסקים אחרים
שכל פסוקים דכאן הם
מחילים ופסוק זה הוא צמלי
אל לשו שש פסוק זה הוא
קלי"ז חיותו לכן לרין לאומרו)
והנה השפע הוא כחוללה

היה יהיה יהיה ומהר"ן
היה חסד דין ומהר"ן הכללים
נזא שכעניו בקליפות טוב מלך
הבטן יתר אמת (ר"ל מלך טוב)
הוא יתר אמת ממנו י' היותו
ש"דכל המוסק גורע י' היותו
מגדל עוז חס ה' מגדל נביע
מסרים מזה המספר אמת י' ומי
המשלים כל מסר י' היותו ביה
וביה ע"כ :

על כדעת דל"א שהוא נחלק י"ן י"ן (ר"ל בסוד א' י"לכחות כדורע)
ומס המסות לבי חיותו המכנה י' ובכנת זה יורד השפע דרך
המעלות לבי יסודות שנה"י דל"א לנור ז"א י' צדק יעושה
יבראשית י' ויש לל"א י' כי ביה נקדח משנה נבאשית שסח' מתפשט
עד עולם השנה כיון דריון מתערין מיה ואין קיום הקליפות
שכשניה אלא מהם י' ובכנת הוא יורד השפע דרך המעלות לבי
לדנות שנה"י דל"א לנור ז"א י' צדק יעושה דל"א מהקפדת
דל"א דל"ן פ"י ו' שגלמנה נקדח אמת אמת אמת אמת דל"א דל"א
יסר הכי חו' י' והיו רוחות לברנך עליון דל"א שהוא כנוי מד"ס
של זרוע ימין דל"א ונכ"ל ר' רומזו לברנך מחזון ימין שהוא
לדמות בניויו של ז"א הנקרא ישראל כמנון חלל שור סבא חו' ונ"א
ושאר אותיות יס"ר חל דמו לל"א חכמה שהוא יס' חלן ואל מסר
א"א כמי כולו נק' אל בסוד י"א"י מסס קיב שנו י' ונ"א דמו לל"א
שלין פעולה משלמה לל"א אלא ע"י ירה כמי' בשנה"י נבאשית י'
ובכנת זה יורד השפע דרך המעלות לבי חיותו שנה"י דל"א לנור
ז"א י' צדק יעושה ומהר"ן א"א דל"א פוס ממלך דרדון דמור
גוריון פ"י אחר השפע מתעלה לנור ז"א י' צדק יעושה ומהר"ן
הקליפות נכח הדינים הקדושים ברכותי נבאשית נבאשית נבאשית
עירין פחגנח י' וקיומו של ז"א בכל מכל כל תלוי בל"א שהוא א"י
שנה קדושה י' ובכנת זה נבאשית נקדח ח"ס שנה"י דל"א לנור
ז"א הוא משפיע נכחו לכח הלינה ולכח הדינים י' צדק יעושה
יעל י' אחר ז"א לנור שרמני ענין ומהגבר ברחמי' נכח בנורה
שנה"י דל"א הנכנסת עכבו לל"א י' וממנו לכחיד דל"א ומהר"ן
דעשה י' ככ"ל ע"כ :

פרק ג

ואח"כ אנו אומרים אשבי והסלה לדוד י' והוא צדק
הכתר כנו' חזקיונים שכל אשבי הוא בכתר י'
לסודיע לנבי האדם י' ר"ח לל"א והוא שם קדום מע"ב
שמה והוא גימ' אלדי י' שוה"א א"ח י"ד חביון ר"ח
פא"י שהוא גי' שם קדום מע"ב שמוח וקדו שהוא גימ'
היה אלדי משולשין כזה י' יאסדונה"י י' ומנולר זוהר
ובחזקיונים אל חקרי ידיו חלל ידיו שש י' שנין של
שם י' יאסדונה"י וצנינים י' אחריות י' והנה מנולר שולח"י
הוא יקדור פסח וזהו פסח א"ח ידיו י' והנה חביון לנ"א
שסס חק"ך שהוא שם קדום והוא שם הפתחה גס הדין
הוא גימ' קא"ל שהוא גי' שם קדום מע"ב שוה"א והנה
גי' אנו אומרים אשבי בכל יוס י' קדום מנחה פ"א י'
ובשמה"י צ"ס י' פ"א צומיותו ופעם צ' קדום ואל לליון
וכולם כוונתם שוין י' רק כוונתם שם חק"ך שם חילוק
בכל גי' הכ"ל כי סהה שם חק"ך מקורו גי' שוה"א הוי'
אלה"ה שם חק"ך והנה כמנחה שהוא דין א' חביון למקורו
שהוא משם אלה"ה י' וכאן צומיותו להיותו צדק הוא מסד
אל שערין לא הסתכלנו ולא נחללה הרמזים עדיין לכן
חביון אל מקורו שהוא משם חק"ך שהוא מנולר כי הוא
חילוק היה שהוא רמזים אל חיו דין שם אלה"ה
וקדום ואל לליון שהוא כבד אחר העמידה חביון למקורו
שהוא משם היותו שהוא רמזים גמורים י' והנה צדק
צומיותו שמוקדו הוא משם חק"ך חביון ששם זה הדין
גימ' ש' י' וכאשר חקרי מנולר שם אלה"ה שהוא שוה"א הדין
אז נשאר ריח כמנולר שז"ס רוח אלה"ה י' והנה ז"ס
אחריות דל"א י' כי הלא נודע כי כל קוד האחריות סס'
רצוע י' והנה רצוע אלה"ה הוא גימ' ר' ועם ה"ג אחריות
של אלה"ה צמולו וע"ה עולם ר"ד כמיון דל"א י' והנה
שני

ואח"כ מנולר לחוד י' שהוא צדק א"ח צב"ל י' כי
כל שאל הקדמות הם צב"ל י' וסם לחקן קעטוב
הקליפות י' ולכן כל הקדמות י' וצב"ל לל"א י' חו' וקדום
חוד שהוא עולם למעלה עד הלינה י' וחביון כי עבדו
א"ח ה' בשמחה עבדו משיע שהוא עבד ל"א שהוא ו"א
ד' אלא י' בשמחה אמת וחביון דעו כי ה' הוא האלה"ה
והנה דעו א"ח לל"א חו' כמיון דל"א י' אלה"ה

ואח"כ יהי כבוד ה' לעולם י' והנה י' מכאן עד
הסלה לדוד י"ח פסוקים ובהם י"ח אחריות י'
וסם רמזים ל"ח ענין שמוקדמים ששע וחיות מל"א
דמיו חו' ח"י יודוק והס'

ע"י דמיונות י' כי מע"ב
הוא צב"ל צדק ו"א דל"א
ולכן י' שם אחריות
כננד ו"א י' חונק ע"י
דמיונות ה' ריש דל"א
צדק ע"י חביון דוקא דל"א
וסם ע"י כשולים חל"א
לחלל ונחלל חל"א (והנה
מנה"י כחן שפיל כחן לפי
ש"א משפיע ע"י חביון
דל"א ל"א דל"א לכן הם
ע"י כשולים) והנה החיות
הכלל שמוקדמים מל"א
דמיו הם משפיעים לחקן
מחזון קדיון ולכן י' שם
קלי"ז חיון שניה הוא חק"ך

צ"ס כנפי יונה חס"י סיד כח
ח"ל יהי יכבוד גימ' אל"א יהיה
יכבוד גימ' יהי י' ששנו דני
מלואים (ר"ל ע"י ס' מ"ס ב"ן
גימ' ד"ס חין כדלקון) כננד ד'
חיותו שמוקדמים ויוד ש"ס
חין הוא כמנחה ע"י ס' מ"ס
כ"ן הוא כננד ה' נאמת י'
שולל גימ' י' חיון ע"י ק"ל
שהוא רצוע מ"ה י' לעולם ישמח
עם האחריות והכולל גימ' קדמ"ה
שהוא רצוע קדמ"ה י' ש"ס
הכולל גימ' שפ"ה דמיון י' והס'
אל הנה"ה שפ"ה חיון חו' חו'
ששמה ה' כמנחה י' ויחיו שפ"ה
כדורה שפ"ה חל"א חל"א
כמנחה ע"י גימ' קדמ"ה
קדמ"ה י' ר"ח כל הפסוק גי' אחר
עם המלה י' סח' כל הפסוק גימ'

שרף פרי שער הזמירות פרק ג עין החיים

צו י"ד פקוקים כנגד יד
הרמה שהוא דת"ח ויש צו
ק"י חיצות כסע"ה צמקמ
קדמי שצילי ק"י :
אח"כ הללויה שירו לה'
סיר חסע : והוא
חקר ידירה : וחרו ההללו
בקבל חסידים ואלו כוללים
עמו את הצורה בפקוק
וחרצ סיפיות צידס יוש צוטי
פקוקים כנגד טי דקיעים
וק"א חיצות כנגד צ' שמות
ד' חיצות חסע הוא ק"י ט"ש :
הרמזים כאן :

אח"כ הללויה הללו אל בקדשו : הוא י"ד : הרי המעשה
מחזורים של הללויה כוללים כל ה"ס דילירה :
והנה צוממור הזה יש עשר הללויה ותבין כמלא ל"א
מ"ס דל"א ל"א דילירה ויש צו שם פקוקים צדוק ו"ק
דילירה שם ו"ק דמיעט : והכוונה להעלות שם
צילירה : ובהכפל הפקוק האחרון י"ד פקוקים כנגד ז'
חזיות קדמי שהוא צעשי מתחמדר ציליר :

ויברך דוד הוא לחקן הוללגאח הקין כח : והנה
נודע כי יש כמה פקוקים בכל עולם
ועולם : לכן אל יתמה צעירך אם כוכב חיה דבר כשול :
והנה כאן אנו חוזרים להזכיר כל ה"ס דילירה : לך ה'
הגדולה : והבזירה : והחל : והכל : והבוד : הרי
הגיה נהי : אח"כ כי כל צעשים וצא"ץ הוא יקוד :
כחצינו לחסיד שמיאל ואלעף : לך ה' המעלכה הוא מלי :
והמתאסר לכל לדאש הוא הכהר שהוא ראש לכולם :
והעובר זה חסיד שהוא עשירה ומללח כל טוב : והכבוד
זה ציה צדוק כבוד אלהים הקהר דבר : והנה יש מכלן
עד משתחיים ה' היות : ומשע"ה השירה ג"כ ה' היות
והם כנגד ה"ה והג' שהם צדעה ונכנסין צידק : והכדקדוש
הארי"ל ה' הים נוהג לתם לרקע כאן כי הלא הליקה ניתן
לעני שהוא השכינה הישגת אלץ וליך לקפומה ולבעזיה
ע"י חלקה שהוא חס"ת : ויהי נוחם כמעניע אל ואחם
מושל בכל : כי הלא מרע שתיקוד נק' כל שהוא היות
חלקה להשיגת חס"ת בכל צדוק צה היתה לאצרה ובכל
שמה : והוא ג"כ שם צ"צ : והנה ע"י חלקה וז' נגדלת
פ"ימה : והנה קוד חלקה הוא שחכין כי פ"רעה הוא
פ"רט ו"ה כי שרש הדינים הם רפ"מ ופ"ה פ"רט : ונודע כי
הדינים הם צמלי ה' חס"ת : וכשחמדרו ו' עס ה' אל
מתקין הדינים : וזה נעשה ע"י חלקה כאש תחל :
חזו פ"רט ו"ה : וגם פ"רעה גימ' ט' שהוא שם מלפץ :
והנה היה הרב הקדוש זל"ה נוהג ליתן גימיות ח"ל נגד
ל"א ו"ה נגד חל ו"ה נגד מלי דבירה : וכ"א מאלו קקרא
לדק וזו לדק לקד חרדוף : לדק עלאס לל"א : ל"א חס"ת
רמל

שני אסוריים דז"א ודוקיפן שני פעמים דרוס הרי שניהם
גימ' חס"ת : והישי' מלה חס"ת ר"ל מקים החסד צעה
הנכירה : ומלא כ"ה חסע חס"ת הוא צ' אסוריים דז"א
הרמזים צ"ה פ"ה : והוא גימ' אלהיה : שם חז"ר :
והנהם חכין למקורו שהוא משל אלהים : ואל ג"כ כוונתו
שם לכלן : כי אלהים צמלונו עולה ט' : אך קודם
וצל לליון חכין למקורו שהוא צמס : שהיה חכין לשם הוי'
צמלי יודין שהוא צדוק החכמה דמחנן אלהי המזני כזו'
צמס : וחסין לז' יודין צמסם זה ש"א כלול מ"י הרי
ח' וחסין ג"כ צמלי דמלי של שם זה ש"ה צ"ה חס"ת חס"ת
הרי חס"ת : הרי ג' כוונה צמס חס"ת ל"ג ומכ"ס חס"ת :
וצמל יוש צע"ה חרין שפועל ג"כ חסד ותבין צו ע"ד חסד
הראשון (יכרצ הרב מהרמ"ל כי חסד הראשון הוא אסוריים)
ללא עס ישראל וכו' הוא אסוריים דחל עס ישראל)
וצמל לליון חכין למחשך מללן העליון שהוא אסוריים דע"ב
שפועל קמ"ד שהוא צדוק א"ה שח"ד ישרא דז"א : וסם
קמ"ד שהוא חס"ת דודין שהוא יקוד א"ה שצריש דז"א
ומ"ב קדוה אלן חכין למחשך השפעותיון אל העולמות
ושעל ידס יומחקו שני כחות חרין המונעים הפרכסה :
וסק' צ' עינים הנו' בפקוק הקודם עיני כל א"ל יצגרו :
וצ' עינים י"ב דמעות שמים יורדים הדינים : הם למעט
צענים הם הנקדו חס"ת וכן רמל הוא גימ' צ"ס דמעה :
ולכן רמל הוא ר"ת "לכ" "ח"ל ו"ל וחסין להחמיק לחסל
נוק' החלה וזה שני דמעות היורדים צימא דגא כמזכר
זכר שמות : וסם נחמקס ע"י לליון שהוא קמ"ד קמ"א
כ"ל : והנה בכל ה"ה א"ה שצ"ל ה' ה' הרב הקדוש
הארי"ל חס"ת חס"ת בפקוק והנהם כבד י"ה וכו' ולא
כאחון סקוצים שאין מקיימים צורק צומירות לצד :

ואח"כ הללויה הללו נכסי את ה' : והוא מלי דיליר
הנקי נכס : ומכ"ס חלכ"ך ליון : ויש צו ט'
היות ונוקדים צ"ה קדוה כדודע : והנה נודע כי
צילירה הוא "אל הוי' והנה כאן צמלי הוא הוי' צמלי
צ"ן : והנה א"ל וצין עינים פ"ב לכן יש צוממור הזה
פ"י חיצות :

ואח"כ הללויה הללו נכסי את ה' : והוא נכס"ת ויש

כד

[illegible][illegible]

ברכו ב

[illegible]

שער ק"ש וברכתיה פרק א

דנה מן היורד עד הצמירה הוא עולם הצריחה • וכן ככלים העשיר והצריחה • והוא כחש' נלוי ענבל שרץ לאחזה הליצים צדו צעמה אחיכה צ'ס נלוי ענבל וחוללה כחש' והחזר וכחש' שם • וכן כאן ז'ל' אחזה צדו צמטינ' ט"ו וצחש' צדו אחיכה הצריחה • והוא צמנה (אין צד) צריחה אין חמה • צבלס • כי חמלי דצריחה הוא ציחל קין דצריחה כמו שצחלנו לעיל צענה הקדושה שם הוא צבל הצולחות רק החיכל צצחן הוא יסוד דצריחה • והוא יקרא חיכל לצנח הספירורש וצחח דגליו כמעשה לצנח הספיר • ויגלו הם נורו וצחחיהם הוא יסוד ועיין צוצח דצחית קוד דהיכלות • והוא היסוד הוא כולו דצח וקין • שהוא יסוד והעשרה • כחודע כי אין הצערה קוד חמלי עמלה רק שהוא צבלל צ'ס ד'ח • אך חמלי הוא חמל כף ד'ח ג"כ ככלל צ'ס כחודע מ"ח כי

[illegible]

רחל • במצורח צחקונים יוהס: המל' דצינה נקי ג"כ אלך
אלך לבי שיהא עמלה קוד ללא לכן לא נוכח צפוק רק
צ"ל נקד • ולכן ה"צ' פטוטה ליד הנבצי' נגד מל' דצינה
נגד ללא שיהא עמוס • ופטוטה אחת ה' משקל דביס
נגד רחל שיהא תחלה • ותכין לעשות מלך ליקה כי
לדק הוא דין ולקס הוא רחמיס • וזהה נועד כי נה"י
לחלח מהס המהשששש צ"י קוים דז"ל ונקי קוד המלד' •
יחנה חב ג' וחס' דעוים דלעיל דלפד דז"ל • אל המל'
אינה מוקבלת מ"ס רק דהיה לצד • ולכן קו המלד' שיהא
אינה רק שם צבויי שיהא מיוק שם אש"י • במצורח לעיל
צבוינה הקדים • והוא ריח "צבל" וצוידק "בס" וצבוינה
והסס הזס הוא המגדלה ומשע"י מוח צמיון ש"ל •
והסס יס צבאל צ' דים • צדד כי וצבוינה • וצוידק
לגלג ולחוק לכל כי אלו ה"ס המ"י ססס חו"ב קוד מוקבלק
סלס ססס ה' אלצבועי י' ומי' וי' אלצבועי י' שמל"י •
גס מוח אל י' סל סניס אכר ע"י נע"י צע"י כל' המל'
במצורח צבוק צפוק כיום כד"י העס וצבוק מועכות
סל צ"י ר' תמר שמן כאשר יחצאל צעוה"י לקמן צע"י
ק"ס צע"י • וזה ג"כ פ' צוידק כס וצבוינה וצוידק לגלג
ולחוק לכל כי ע"י שס כי יחוסק צ"כס וצבוינה וצוידק
סל • סלס צבל • ולחם מוים אל כלס חמי' כי יחם
שהי מל' מוים אל העולם צבוק שס ק"י העולם צבויי
"מוים יחם" מו"ס ימי' האל"ס ר"ח אלוה כי ה"ס כסח
לכן מוחסח וצוידק עד אלח חסס הוא ה' האל"ס
ליל מעווד •

את"כ אז יסיר משם *

[illegible]

(צב) כפי יונה ח"ג ס"י
קב"ל כתב שהם צ' יצירות לדו"ח (ע"ש) והם גימ' צ"ח
כדוד : ל"ל הפסוק ישי ומלך שמו"ח : וגם ל"ל הפסוק
יבוא קוק פיעה וכו' כל זה הוא מהשירה : הפסוקים
הוא יסיה'ס' אחרוב :

אח"כ ישלח שמואל'ס

כחצ הרצ מהרמ"ו ז"ל ש'תשס"ב
ס'הס ע"ד צרייחא דר'י שמחאל
כי ה'ילדה היא עתה ג"כ
צקוד י"ג כולדע . אך כחצ
ס'ג'לה לו ש'סמ' מהרצ

היכאלי

שרף פרי שער הקיש וברכתיה פרק א עין החיים

הוא ציקוד כשתהצנע עמו קיד תחול' כדי לעלות אל החית ולכן הכיון כאן (צ) שם זה כי לא הוא ח' אחרות של שם זה כמבואר לעיל בצניה מקומות' והנה לר' לומר יולר "משמים" ו"אשר" משמחי' הוא חית מים' והוא שם קדוש והו שם האחרון מן העצ' שמות והוא גימ' אלהים' גם ליל צקול דברי חללים חיים כמבואר נוסח האשכנזים ולא קול דברי כמבואר הקסדרים :

והנה קיד הקדושה דיוולר דע כי עתה אלו בעולם הצריחה' : והנה קודע שבחול עולה המלי צהוד וחית צללה' : והנה עתה כוונתנו להעלות מלי' דצריחה שעומדת בסיכל קיק דליירה להעלותה צהוד דצריחה שהוא היכל עלם השמים' : ולכן אומרים קדושה זו צלל צדוק שהיא היכל הכיל' והנה לנו מחשיבין לה שפז ע"י החית מחבבה' : ולכן חביון בקדוש ראשון שחית עולה לקבל האלה מחבבה' : ובקדוש השני חביון שחית חזר עם האלה זו למקומו' : ובקדוש השני חביון להמשיך האלה זו שירדה עם החית' להוירדה עם היקוד' : ובקדוש ג' זה אלו מחבבים יקיד עם כ"ה ח"ס ה' לצדו' : הוי' צקוד לצדו' כ"ה : ונחם מהפסע צמלי' והוא מלא כל היסדן כבודו' כי הם מוללים לארץ השלימה שהיא העלי משפע זו הנק' צבור' : וז"ל קדוש ר"ל קדש ו' כי החיל ח"ס הית' והיא עולה ומקבל שפע מחבבה הנק' קדש ואז נעשה קדוש' : והנה צבאר קיד הקדושה צבל מקום' : כי קדוש הוא צקוד החבבה' : וצבין צקיד הצניה' : וימליך צקוד היעט' : כי אלו מחבבים ו' קדושה ו' ומהפסע חני' עליונות הצ"ד ולכן חתיד אלו אומרים חתלה ג"ש : קדוש להקדושה מקוד החבבה ככיל' : ואח"כ לנו מחבבין אותה מן הצניה' : והוא צדוק צבור' : ר"ל המלי הנק' צבור אל צבור' ה' : ממקומו שהוא צניה כמבואר צהוד צניה לפי שממנה יולל הוא חז"ל שהוא צמ"ו' : לכן נקראת מקומו ר"ל מקום ו' : ואח"כ צקוד הדעת אלו אומרים ימליך וכו' ואז אלו ימליין את המלי' עד החית' שהוא הוי' ואז הוא אללי ממש' : וזהו ר"ת "אלליך" ל"יון לידור" ודור ר"ת אללי' : אחרים שם מילוק כי כאן בקדושה יולר כוונתנו היא רק להעלותה ככיל' : ואין כוונתנו להוריד החית' אללה' : ולכן חין אלו אומרים ימליך' : רק בעצירה אחר אשר האירה המלי' מן השיוצ צצ' צרכות ככיל' אחר אלו אומרים ה' ימליך ומקדו' : חית' ולהיות אללי ממש' : ולכן אלו אומרים שם' : קדוש' : צדוק' : ימליך' : גם בקדושה וצ"ל לליון שאז אלו מורידין שיהיה יחד אחר שצבד נחמנו צעמיד' : ולכן ג"כ חין אלו אומרים ימליך' : ככיל' אחר אלו אומרים ה' ימליך ומקדו' : חית' ה' לליון לפי שהיא מקדש אללה להיות עמה' : לכן אלו אומרים ה' ימליך' : והנה קדושה זו היא לקח ג' מותח' : צג' קדושה אלו ולהיות דעתה ככלולה מ' קדושה עליונות' : אך כל זה מתקיים למעשה צריחה הנכילית' ולצדק הוא ימשיך' : משאכס בקדושה העמידה שהיא צבונים האלילות

כי מצדדי חסוה אלוה' : ולכן נקי' לצנת הקסיר' : לצנת היא העערה' : קסיר הוא היקוד עליו' : ואח"כ היכל עלם השמים' : הוד' : היכל כונה נלח' : היכל זכות בצורה' : היכל אהבה חסד' : היכל כלון חית' : והנה מצואר צהוד קדוש כי מן צרכה הראשונה ע"י ללל צדוק גדול דעה' : הוא היכל לצנת הקסיר' : אל צדוק גדול דעה' הוא היכל עלם השמים עד ללל צדוק נעיונות' : ומשם עד המחדש צעויו היכל כונה' : ומשם עד האהבה עולם זכות' : ומשם עד אהבה וילי' היכל אהבה' : ואהבה וילי' עד העמידה היכל כלון' : ע"ש צהוד שקודי' והנה זהו פ"י עושה שלום הוא היקוד' : ולכן הכל הוא ג"כ היקוד' : ובאחרך יולר אור וצורה חושך הכיון כי נודע שאור הוא דבורה וחשך הוא נוק' : והנה הצריחה הוא נוק' לכן לאחר וצורה חשך' : והצירה הוא דבורה לכן

נאמר עליו יולר אור והנה כשהאיש מוריע חתלה אז בצנה הכוק' : וכן אומרים חתלה יולר אור ואח"כ וצורה חשך להבצר הצריחה שהיא נוק' : ובאחרך וצעויו מחדש צבל יוס חמיר ועשה צראשית' : חביון ו' עוצו ח"ס המסד כ"ה' אך נודע וחשך ירדמיוני' וע"י המסד מהמחדש חמיר צבל יוס מעשה צראשית צקוד חדשים לבקרים וכו' : צאמיר מה רבו מעש' ה' : כולם צמבחה עשית' : חביון למ"ש צהוד חוריע כולם צמבחה עשית צצניה' :

והענין כי הלא נודע כי יקוד דחכמה מחלצ' ציקוד הצניה וקיד צניה ציקוד יול' : והנה נודע כי החכמה אומר וצניה עושה צבד ל"צ אלהים דעוצדל דצראשית' : כי ל"צ נחיצות הוי' דלצא אומר' : ו"צ אלהים דלמח עושה צקיד ויאמר אלהים' : ויעש אלהים' : ומלאו כי כל סדריים והפעולות נחשבות מן האחרים רק שפעם ע"י הצניה' : וזהו פ"י כולם צמבחה עשית' : כי כולם היו צמבחה רק שפעם ע"י הצניה המולצת ליקוד החכמה' : וז"ל צהוד עשית צצניה' : והנה מצואר צהוד פ"י שקודי' כי צרכה זו מרעננות צבין חיות והאחרים צמבחה' : זה' : והוא מלאה הארץ קניין' : המלך המצומצם לצדו מלא' : כחצו שם צהוד כי הוא שם יאסדוהי' : והענין כי הלא היכל הזה הוא יקוד דצריחה וצבד ככלל עולם העש' : והצירה צמלי' דצריחה והיא עתה עתה להיכל' : והוא חסוד מלי צקוד צבדי שיעלו אל החית' : וזה נודע כי שם זה יאסדוהי'

שרה פרי שער הק"ש וברכתיה פרק ב עין החיים כה

והנה דע כי די זכירות

ים צחורה והם

זכירות מעמד סר קירי

ומתן חורה כמ"ש סן

לשכה את יום אשר עמדה

פסח ה' אלהיך צחורב

ופן חשבה את הדברים

אשר לא עיניך וכו' זכירה ז' זכור את אשר עשה לך

עמלק בדרך זכירה ג' זכור את אשר עשה ה' אלהיך

למרים זכירה ד' למען חזכור את יום לאחך מאין

מלרים והנה הד' זכירות הם כנגד די ימים טובים שם

בשנה פסח הוא נגד יליחא מלרים שצונו הוא

מ"ת סוכות הוא נגד עמלק כי סוכות ה"ס עני

בבד כבוד וסנה ג"כ כוד כי עמלק לא ה' יכולת

צידו לחכות רק לאותן שאין עניי כבוד קולטתן יריה

הוא כנגד זכירה מרים צדכס דלעוין על מריה ולכן

כלערה והנה מרים ה"ס הדין והמיריות כי הלא

כוד כי כל הדין ה"ס מן סיג מלפני יועם ה' אוחיות

והם כפולים עולים ל"ל כמנין מרים זכירה אז כל

הדלעוין והמקריגים הם מחשבים אז ג"כ והנה רק

אלו הדי' מהם מועדים בשנה כי יוה"כ הוא שנה שצחון

ואינו יו"ע כי אין צין שנה ליוסי' אלה שזה דינו צדי

א"ס זה דינו בכת' והחוכם ופזרים אינם יו"ע כי

לא נזכרו צחורה והנה ג' זכירות נכונים כלן כי צאמך

וצנו צחורה וקצחצו מלכנו חבין לזכור מעמד סר

קירי לקבל אחרו י"ח עלינו למלך ולקבל סחרו חסו

וקצחצו מלכנו וצאמך לשחק בגדול חבין זכירה

עמלק כי בעצור עמלק אין שמו הגדול כציוול שלם

ואינו מכוונים ומצקשים שיה' שמו הגדול שלם וגדול

צאמך להודות לך חבין זכירה מרים פ"י כי הסה

שנתן ה"ש אינו אלא להודות להשי"ה ולרוממו ולא לדבר

לה"ר ח"ו זכירה לך חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

לחסיכס אשר הולחסי אתכס מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

בס כנפי יונה ח"א ס"ח כנה

הטעם שנקראים הנזירות כהוד

ומשימין אותם על הלבטפני השם

מתגלים המסרים להחיות אותם

כמי שהחזק לעיל כשער הנזירות

פ"ב שנה הטעם מניע הטלות

עד המות :

אשר לא עיניך וכו' זכירה ז' זכור את אשר עשה לך

עמלק בדרך זכירה ג' זכור את אשר עשה ה' אלהיך

למרים זכירה ד' למען חזכור את יום לאחך מאין

מלרים והנה הד' זכירות הם כנגד די ימים טובים שם

בשנה פסח הוא נגד יליחא מלרים שצונו הוא

מ"ת סוכות הוא נגד עמלק כי סוכות ה"ס עני

בבד כבוד וסנה ג"כ כוד כי עמלק לא ה' יכולת

צידו לחכות רק לאותן שאין עניי כבוד קולטתן יריה

הוא כנגד זכירה מרים צדכס דלעוין על מריה ולכן

כלערה והנה מרים ה"ס הדין והמיריות כי הלא

כוד כי כל הדין ה"ס מן סיג מלפני יועם ה' אוחיות

והם כפולים עולים ל"ל כמנין מרים זכירה אז כל

הדלעוין והמקריגים הם מחשבים אז ג"כ והנה רק

אלו הדי' מהם מועדים בשנה כי יוה"כ הוא שנה שצחון

ואינו יו"ע כי אין צין שנה ליוסי' אלה שזה דינו צדי

א"ס זה דינו בכת' והחוכם ופזרים אינם יו"ע כי

לא נזכרו צחורה והנה ג' זכירות נכונים כלן כי צאמך

וצנו צחורה וקצחצו מלכנו חבין לזכור מעמד סר

קירי לקבל אחרו י"ח עלינו למלך ולקבל סחרו חסו

וקצחצו מלכנו וצאמך לשחק בגדול חבין זכירה

עמלק כי בעצור עמלק אין שמו הגדול כציוול שלם

ואינו מכוונים ומצקשים שיה' שמו הגדול שלם וגדול

צאמך להודות לך חבין זכירה מרים פ"י כי הסה

שנתן ה"ש אינו אלא להודות להשי"ה ולרוממו ולא לדבר

לה"ר ח"ו זכירה לך חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

לחסיכס אשר הולחסי אתכס מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו מלכנו חסותו

האלילות והנה יש עוד כוונה אחת צב' קדוש להוריד

לם הארץ מרישא דליא מב' היות יורדין שים סס וכו"א

ג"מ נק' קדוש שהיא צ"ח : י"ל כי הדי' יורדין שים צבל הוי'

יורדין כ"א צבל מ"י הדי' ח' יורד אוחיות השם הדי' ח"י

ה' ארצה כמנין קדוש : גם הכין להמשך הארץ משענות דליא

ל"א שים ח"י יומן ככודע וח"י עיבד וח"י עומין כמנין

קדוש : והאופנים והיות הקדוש מחשבים לעומת השרפים

לעומתם וכו' כי האופנים והיות ההם צ"ח והמה

מחשבים לעומתם לעומת השרפים שהם צב"ח וכו"ל

לעומתם דיו"ק דאלילות צריך יאמרו : לאל צדק : למלך

אל ח' וק"ס : ל"ל השני למדין צמקן : וי"ל כי הוא

לצדו מרד וקדוש : ואין לומר הנוקם אור חדש : רק

היבך אחר אומיך כי לעולם חסדו חלומה הצרכה יולר

המאורות :

פרק ב

ועתה אנו נכנסין צהיכל האהבה ששוא היכל המסד

צעולם הצריח : ולכן אין לומר הצב"ח דב' :

כי אהבה דב' הוא צאליות ועמה שאנו צריחא כנון

לומר אהבה עולם והיא אהבה צו"א של חמ"ל הנק' עולם :

ול"ל והאר עינינו צחורבך ודקן לצנו צמחוד : ולא

להיסק : ול"ל כי צמחך הגדול והכורא : ולא יאמר

הצבור : ול"ל כפול 'מחר והצא עלינו צרכה ושלום 'מחרה'

כשחגיע : ולא מחר והצא עלינו אז אהבה הכנפית של

העלי המוכרים על כחשך החיכס אז שיפלו הלי"ח למעס

ח"ס הנו' צחקוים דבעידן ק"ס חיון שחיון גפייסו :

וצאמך צרכה ושלום 'מחרה' : שים צ' לדי הטלות על

כחשך : צקוד ויקם שם ויפח את השומע' צחורה הלי"ח כי

שם שניהם : ח"ס מה שהודע' צ' צחורה הלי"ח כי

מחשלה אינה לוקחא סמל' רק צ' לי"ח : אמנם עמה

אנו לייכין להאיר לה כל הדי לי"ח : [תמס] מי שהוא

משמש קין והצל הם לריכס לשום אורח : על הכחף כי

הלא קין והצל הם קוד הכחשים ככודע אמנם מי שהוא

משמש קין ועלה הלי"ח על

הכחף ולא חורדים רק ייחס

ס' : אך מי שהוא משמש

הצל יורידא חמ"כ והכחשים

ויפריהם על דרעויו צקוד

וכנפיהם פידות לעולם :

וראוי לבין לה מי שהוא

משמש : צמחך מלכנו

כעומת הארץ חקן הלי"ח

צידך השמאלית (כי משם

קבלה סמל' ען השמאל)

ותשים ידך השמאלית עס

די לי"ח כנגד סל' ששים

סדי לי"ח ציד השמאל על לנך עד אחר אמת יי"ב :

דיין

ה' אלהיך

ונבאר הטעם מפני מה הכרח י"מ יוחר משאר

הנאותות מנצל ומדי ויון וכיוצא צמ' : גם

ימ

שרף פרי שער הקיש וברכתיה פרק ב עין ההיים

ועלמיו יקשו ויצין ויהיה בכל האולות לא הי' גאולה שלימה כי עדיין נשארו שם אחרים כיולות אשר נצרה הקליפה בהם ולא יכלו להחזיר אם לא בחריכות הזמן ולכן לא הולידו ישראל להחלחל שם וילאו ומס' אחת מ' נק' גאולה עיש העיסק אך אינה גאולה שלימה וטעם זה לא נאסרו ישראל לחזור מזה כי עדיין לידן להיות שם אחרים האם הבא מעשר שמו הגלון הנשאר שם כדי להוליד (ואם אפי' נשאר ארלות אעפ"י שגלו ישראל לשם והוא חכמי את הקדושה ומכירה שם' הוא ללורך צמוד עת אשר שטע האדם בלדס לרע לו) אך בגלות חללים אז נהאולה לא נשאר שם שום שטע כלל כי אז ויגלו את חללים כמולתה שאין בהם דגים ולא נשאר בהם שום ילדון הקדושה ואי' זה לורך לחזור שם אדרבא וי' ישראל שחזר שם הוא גורם לגלות שם השכינה שם חסס וחזר ונחמ' את הקליפות אשר נשחזר נחמ' וי' על שם הראה כי אין לך שום גלות שלא יהי' להם ונעלה גדולה' וכשגלו ישראל לחללים היו מולכים בכל העולם' והוא כיון שהשכינה גולה לשם אז עיקר והחיות הי' נמשכת שם ושאר הארלות היו נשפלים' ולכן נפחת ישראל נשארו מולכים שם' אך לא נחזר ואל נחטלו נחמ' כי אחר שיש עוד גלות נשאר לרלות יש להם יניקה מעס' והיו העטס שחיה לזכור ילי' ויהר ונשאר בחילות לפי שהיה גלותם שלמה נשאר צבאר גאולה שעדיין לדיןן חבלוס כלי' ואחנס לעמוד לצא צעודה הנורא צ"ה כאשר חיי' הגאולה השנימה בכל כללות העונויות ואז לא ינאר שום ילדון קדושה בכל הגוים אשר נחמנו שם' לכן לא ינאר עוד הי' אשר העלה את ישראל ממצרים כ"א חיי' אשר העלה את ישראל ממצרים מיון ומכל הארלות וכו' ולא לא חיי' עוד שום יניקה לשום קליפה כלל וכלל' וינטל מהם כל החיות לנחמ' ואז צלע החיות נללח' וילחמו קמנו ונחמוד צב"א :

פרק ג

דנה נודע כי ציון היתה ביהמ"ק קיים היו המוחין דו"ט חזירין ולא היו נקחלקין' אך עתה ציון הגלות צעיקר המוחין ומסתלקין מנייהו ולכן הוסי' נקי נופלים ועיי' מסכתנו חזירין נסח המוחין והענין כל כוונתנו נהפסלות שאלו מוסללין הוא לזווג את זיו"ט כדי שיוולדו שטע וכשמות בעולם והנה ירידה העפה זכרתי היא ון המוחין ואם אין להם מוחין אך יולדו כי הלא לעטס זה אין ציחא קטן

יש להבין למה אלו הדי' גליות צבל ומדי ויון נרמזים יוהר מכל שר ע' אומה אשר בהם גלו בני ישראל כמו שמופיע בדברי ה"ל צבלי ישראל צבל ע' לשון : אך לצאר זה נבאר חמלה ענין הגלות מה הוא : וענין גלות השכינה מה ענינה' כי הלא נודע שע' מעט' איהדי נפלו כל הגליות של נשמות קדושות לחוך הקליפות' וכמו שחמל איהדי עשה פגם גבל העולמות' כן גם הגליות הקדושה הניל נפלו ונחשדו צבל ד' רוחות העולם וצבל היע דרים וכיא נעל חלקו' והנה אוחס הכין אין להם כח ללחח ומס' רק עיי' ישראל העושים מלות ועוקקים צהפלות ועיי' הם מעלים אוחס צבדי מ"כ כדוד' ואז הם נחשדרים' ודוגמא זו ג"כ צעודה צ' אחר פטירה חלדק ון העוה"ז אין לך לדיק מ' ישראל שאינו עוצר דרך הניהוס לעפ"י שהוא לדיק גמור מיו"ט הכרה לזה כדי שיתקוף ומס' צמח ועשיו לחיה נשע' זה ג"כ עשין חלדקים צמיהם צעודה' סהם גולים אלל האומות כדי להוליד מנחמה ודס אוחס הגליות סהם החמייס את הקליפות כי הקליפות הם פגרים ומס' וייס שהרשעים צמיהם קרניים מוחס כי אין להם נשמה ון יקוד הקדושה סקי' אל חי רק ון הקליפה סקי' ללמות רק שעיי' אוחס הגליות הם חיים וזהו קיצה ספן וכלון הקליפות להמט' ל' ישראל כדי שיהי' להם יכולת לחטוף נשמות קדושות שיהי' להם חיים ולכן גדול עונס הרשע שהוא מוחית את הקדושה שמוכסה ציד המות ומחיי' את הקליפות' והנה עיקר עליית הגליות מוחך הקליפות הוא עיי' נחמיו ימי' שגלה את השכינה הקדושה היא מלקטת אוחס השמות הקדושות' והנה עיקר הקדושה הוא ד' נהרות הזאת ד' אומות הסס' וכנס יס' ד' נהרות אחרים היואלים בקליפה והם כוללים הכל' והנה לפי"ז צאלו הדי' גליות סהם צבל ומדי וכו' גלו כל ישראל' אך צבאר ע' אומות לא גלו כל ישראל' רק גם אחד חמלק ליות גילה שם' והעטס לפי שעיקר הגליות סלבי לאלו הדי' נהרות לכן הולרכו לגלות שם כל ישראל' ואז כ"א לפי צמ' נשמות כך יוכל לצבר כוליות ולהוליד ומס' אך צבאר ע' לשון יש שלא ירד לו רק צמ"א' ואז גולה שם אוחס הוהדי הבא משרס שהוא וצמ' נשמה הזאת כדי להוליד את הסשמה הזאת ומס' והנה לטעם זה גלו חמלה לחללים כי הוא כחלשון לדי נהרות כי כן קידי הגליות שמהחלה הקדושה לכחוס מן הראש ויולד עז החללים' ולכן כאשר חכנס השכינה צהפלות אז היא חבצורה החלומים' אך אדרבה כי אז כי ינא ככר לר' אז וצא לליין גואל כי חוקק הגלות היא קיצה הגלולה כיון שנחלמו רגלין צהפלין להחגדר אז וצא לליין גואל וצלע שומה לללח צב"א' ואחנס צהפלות צבל ויון וחרוס לא גלו כל ישראל כי עשרה הסצטוס גלו חמלה' והוא כי צמ' הביולין ציון ואחרם הם מאלו הסצטוס וכיולא בהם ואין להחליך יוהר והמחסי

ועיי' זה בעתם הער מיעוט הדיס פ"ט כי צמ' הדיס ואזן אז היחה העל' חמדי צמיה' השטס בין צבנת צמ' צמ' אך צמ' הדיס שני היחה העל' צמ' החול רק צמ' חמסיס לנר' והוא היחה פריס דדי' חמרוס עלו לנר רק צמ' הדחת אז היחה צמיה' השטס' אוחס איד סהי' היו העשין חזירין ולא הולרכו שעי' חמלמיו ויחזרו' מנח"כ עתה אחר המוכסן שאין חמל' נשאר

כר

קטן ציאה עד היורו צן
ייב טכע שאר ים גו מומין
והסע המומין הס 33 צמי
אז' הס המומין דליק וזכ'
מומין יוצ' מו טשטאלר
צמיה' וכן קודם טיזדונו
צמידה לרין סייה' להס
מומין : להס בלן טלמו
צצרכה אהנע עולם טהור
ביכל אהנע טהור טהס

[illegible][illegible][illegible][illegible]

9113

פרק ד

שרף פרי שער הק"ש וברכותיה פרק ד עץ החיים

והבית צבית דז"א ואז נשלב הו"א במוחין דל"י וכן גדול ודעמו שלם . וכ"ז הוא במוחין דלמ"א . ולמ"ב עדין כנכסין המוחין דלמ"א . והנה עתה בק"ש אין כנכסין בזה רק המוחין דיו"ק דלמ"א לבד . אך הג"ר דלמ"א וכל המוחין דלמ"א הם . כנכסין למ"ב צרכה אבות צעמיה . והנה המוחין האלו הנ"ל הם מוחין דהויות אהנס קודם כל זה ל"ך שיכנסו המוחין דקטנות והם כפי מוחין דעצור ויניקה

ושיניהם הם מוחין דלמ"הם והנה בכל מיני מוחין יש ציונים לג' מיני מוחין כי יש ג"כ מוחין דג' כללן בג'דפתיים וכולם נכנסים בק"ש אך שהספק אם כי אפשר שמוחין דג' כללן בג'דפתיים והסודות לנולם לא נסמך מו"א . ואפשר שם הם נרבים לציון מחדש רק שכללן במוחין דניקה ע"ש :

המוחין דיו"ק גדולות . והנה המוחין דזו"מ הם נמשכין להם מן או"א שהם אהנס ולכן אלו לריבין תחלה לזווג או"א וע"י זווג יורדין המוחין אל ז"כ . אך תחלה אלו לריבין להעלות מי"א אל או"א כדי שידווגו וכל זה נעשה ע"י ק"ש . והנה ענין המ"א הוא כך כי הו"א הם כפי

בני או"א . ואהנסו בני או"א שצ"ב צדו"ה נקראים צנים ליה אלקינו שהם צו"כ . והנה פעם א' קרא הכתוב אוהנו אחים כמ"ש למען אהי ורעי והענין כי הלא נודע שיש בזהלם ד' בחי' והם נשמה מלך אהל' אהל' ונשמה מלך אהל' . וזהו הח"ת . ובשם מו"א נשמה לזיווג עניוין דל"א אלו לריבין להעלות מי"א אליהם מן צדיהם שהם זור"כ וגם נשמות הלדקים להעלותם בקוד מי"א למוחם אהל' עולה . וז"ס הסקוק מהו עו ללמ"הם כי כצ"כול הקצ"ה ל"ך כה ונזכר משרללע"י משיניהם העובד כי הלא המ"ל נפלה צענוותיו ולכן גם כשנולה לעלות לריבין שיה"ע ע"י מעשיו וזה ק"ש אהל' עולה ע"י לדיקים גמורים אשר יש להם נשמות קדושות שיש להם כח לעלות עד מקום הצניח וע"י תעלה

ואמ"ס שאמ"ס ע"י זיווג אדם ומהו המור לזו"מ פריש במקומם למען אך לא הספיק רק ששפת הזיווג לבד ותיקף אחר הזיווג המורו אהל' מפני שמהו המורו שערין לא נחשבו למזרי כבוד . אהנס בחורבן בית שני אז נבנו העזרות מחד ולא די שלא היה ביד בני אדם כח לבדד העזרות האלו ע"י תפלות והעלותם בבחי' מי"א אהל' אפי' המ"א של הנוה דידו למען ומורו להחזירם בהקליפות וז"ס בשפתיים שולחה אהנס . והזו"מ עשרה הור"י הנוה למסור עמלם על קדושת השם בנפשו . ואחר שחזרו אז ע"י גופין דילוחן וקבלו על שאלן ומסרו ביד הש"ס והעלותם על שאלן נער ההרצות היה בהם כח להוציא המ"א דנוק' דל"א שהיו משורשים בענקי הקליפות . וע"י נשמותיהם יש כח בכל זיווג וזיווג בבחי' המ"א מן המלכים והעלותם בבחי' מי"א בכל זיווג בין המ"א רביה ובין המ"א מל' נוק' דל"א ע"ש . הדי מובן למה מה שז"ל לריבין למסור נפשו על ק"ש :

בחי' שער מי"א וז"ל דרוש י"א : כחב וז"ל ורע כי אין נשמות הלדקים עולים בבחי' כבוד מי"א נשמה אהל' ע"י מסירה נפש למיתה על ק"ש אך הנפש יכולה לעלות בקוד מי"א אל המ"א ע"י מסירה נפשו למיתה ואפי' קיום חורה ומזות ואפי' הרביה עכ"ל ע"ש . הדי שם לדיקים לריבין למס"ע על ק"ש . אך ג"ל שתיירי נצדיקי דורויה שיהם אין כח כ"ל גם שמעם שם מ"א דמל' לא די מסירה למיתה על לריבין ג"כ קיום החורה והמסירה וכן ונחלה נקמן כשער דל"א ע"ש :

המ"ל ככ"ל וכו' שמואל צחקונים כי ישראל אינון גרמין דשכיחא להעלותה למעלה ואם ה' ציינו לדיק"י כאלו שיה"י בהם כח הזם להעלות אה המ"ל הכ"ל אז ה' הזיווג כחיקונו וס"י ממהרה קץ הגאולה . אך צענויו ודלת דוריו שחין בנו לדיקים שיהיו יכולים לעלות למדרגה אהל' ולעולם זה הגלות מתארך ומתאגר ומעשה רוב הליכות צדיקם אהל' לבני האדם . ואהנס עכ"י יש תקון קלה למסור עלמינו על קדושת השם בכל לב וע"י אפי' יהיו יותר נשמות ע"י מסירה נפשם בכל לב וכל נפש בק"ש יש יכולת להעלות עד הצניח . והנשמה ללדיקים גמורים כמ"ש שובה ישראל עד ה' אלהיך כי קוד החשבוש מביאה ומעלה עד אהל' עולה הנק' חשונה . וע"י חובל המ"ל ג"כ לעלות עמונו בקוד היותינו גרמין דשכיחא ככ"ל . ואז יעלו זור"כ ונשמותיו בקוד מי"א אל אהל' עולה . אך לא די בזה שנקסר עלמינו למיתה רק בקוד קדושת השם ממש ע"י מס"ע להריגה לפי שהמ"א הזה הוא ללדיק זיווג או"א חיים כי עליך הורגנו כל היום ולא כחב אהל'ך רק עליך ר"ל בזה שהיה עליך שהיה החכמה על החיים ועליו הורגנו ממש וזה ק"כ קוד ר"ע ששלה אל המהשבה שהוא החכמה בקוד מסירה עלמו להריגה וז"ס שכן עזה בזהשבה אהנס ציווג ההחיות של זור"כ א"ל רק נשמה הנפש והוא שייקשר עלמו למיתה לבד כאשר יתבאר בנ"ש וז"ס אהל' ה' כפשי אהל' . ולכן כחב אהל' כי אלו מעלים עמנויו עד ה' שהם חיים . ואהנס כאלו לריבין גמ"ס ק"כ כי הוא מעלה אהל' הכשמות והמ"א של אהל' עולה כבוד . כי הם צין מעלה מי"א של המ"ל והם ק"כ מעלה מי"א רביה . ולריבין לקבל עמיו ד' מיתות צ"ד וע"י

כח

מיש בלא שנתלת אחר נכנסין
 בס המצליח דאמא לן ידעת
 וזו חלל קלמן כשר הערער
 כבודת אלהי ואלה אמונתו
 שכן הכר להשקיף ורורת מקיפין
 אל המושון שמימים שוכנו בקים
 עיש לכן נלמד למעון חיות
 ומקדש:

ש מע

עצמן

פרק ו'

[illegible]

הארה חזיון החלוציות דל"ה
שהוא חזיון המדיר בראש
העולמות ככלי וכבר ציארנו
כי המה"ל של חזיון האור הוא
קדם של שם ש"ן אשר יש
שם צו"ח צדיקה והנה כיון
שהוא לרבים העלמות ח"כ
לכן לרבים יקח הארה ח"כ
וכן קדם ח"כ נעלון וי
כבר ציארנו שהמ"כ של חזיון
הזה הוא ח"י רוחא דשדי
עבודה העושה ח"י והנה
עבודה חזיון המסוק וחזיון
הידוע ח"י לשם וכו' כי הנה
ח"י רוחא דשדי שם ש"ן ח"כ
ישיעו צאצאם שחיו האשונים
ומעבדי צאצאם כלי הולאה

שרף פרי שער הקיש וברכותיה פרק ו ז עץ החיים כט

כבר נחבד היטב (רש"י שאלתיך) שם מקורם זה נענין המין שזא
מבחי ומיל (ע"ש) ונח' כי הוא נעמחם של הכלי של רחם החסה
כדי לקבל הטפה של הזר נחבדו ונח' הכלי הזה ים ניש המין מלה
אשר כבר נחבד עניינם למעלה וכלי הזה נעשה ע"י הידים של
זינה שהם חוץ מלה עכ"ל והנה גם בשער מ"ג ומ"ד הכל דרוש
ז' כח וז"ל וכלדא כלים המין המרדס חיים יבולס לטלות חס
לז ע"י הנבדולס למטות שזמן הרגשות כי רוחא דשרי כוונה
ביוצא קדמא וסם כשם המל' והוא שם כי דהיינו וסם הכלי
והדום המעלה את המין הדי משמע שישם הדי הוא ודחום המעלה
הדי שלכאורה כי צדירות ים כאן 'ש' יעס' א' משמע שזא המין
ופסס א' משמע שזא הכלי ופסס א' משמע שזא הכלי והדום
כע"ל א' אך חמד העינין אין כאן שום סתירה והענין הוא כך כי יודא
שם המין נעמח' בין בחמא בין המין דרוק דחא הוא מרמז
הנבדולס המסחרים המהמם ע"י מסירת נפשות הנדוקס כמבואר
בשער הנקירה פ"ב הכל' והנה גם ההוא רוחא דשרי כוונה הוא
נ"כ שם כי כמבואר שער מ"ג ומ"ד דרוש' שכתובס ונבדא עשה
הוא רוח הנק' שם כי שם כבוד דלמא ים שם בין ודחום הוא
רוחא דשניק זה אלא ודכחה הוא שיהי' כלל מחרין רוחין כדי
שיהי' בו כח להזיז זכרס ונקבות וע"כ נקדס שם בין כי שם כיין הוא
גימ' היותם נכד כס הזכר והנקבה וזו"ש שכתובס ונבדא עשה
עכ"ל והשזא יחבד הענין הטעם כי ההוא רוחא קדמא הנה הוא
נעמח' הוא שם כיין פסו' א' עץ החיים הטלויס היודיס למעלה
אז נכש' השם כיין נכח' יורס כע"ל וזא נכש' ממנו שני כמי'
שכל א' הוא גימ' ע' חמד הוא ר' ידום שר' והנה הוא הנה
ויון הנשארס עם כללית השם כיין פסו' כע"ל וזא כמי' של הנה
ידום נעמח' הכלי לקבל מחבום המין של הז' והנה ויון שם שם כיין
השטות הם המעלה את המין למעלה הדי ששניסם הכלי והדום
המעלה נכש' משם כיין דרוחא קדמא ונשאר' ינא כל המחרין
הדין הכלי על כיון כי מור הדי' מ"ש בשער מ"ג ומ"ד הנה כמי'
א' הוא המין דח' מל' והנה הוא הכלי שזא ידום הדי ידום רב'
הוא ז' ויון שם כיין שזא הכוח המעלה שזמן א' שיהי' חס
הכלי והדום נכש' מן השם כיין דרוחא קדמא חס
כל זה הוא כיוון וז' כלל פסס אז כיוון חוץ כיוון הפנימי א' אך
בחוץ כיוון הפנימי שזא ידום המדיר כבר מבואר שזנוס אז ללעגל'ת
מ"ג מ' מלכס' רק שזא קדמא דכונה הוא עולם הוא המין אין
לז ים רק שני כמי' חוץ מ"ש בשער הנקירה הכלי שזא כיוון הוא
המין נעמח' והשם פסו' שם כיין הוא הרום המעלה המין ונשאר' ח
יון היטב הנה כוונות שכתב כלל לכוין נע' א' שם כיין כיוון שזא
המין כיין הוא ז' ויון שם המין שזא הרום המעלה ז' הנה
חיים שם כיין כמבואר בשער הנקירה הכלי א' אך מ"ש לכוין אל
חיים דכיה כ"א כלל מ"ש שזולה ע' לז ידע' מקור הכוכב
הוא' כי לז נמצא מוזכר כסוס מקום נעמח' ודכיה גם ככניסונה
חיים מ' נ"כ לז כח לכוין כמי' ז' של שער רק כי כיונות השם
נצור מ' ידום שזולה כי והנה ויון הנשארס עם שם כיין שם
ורכיה כמי' זא חס המורה לז מוזר כוונת הדי רק ז' דכיה
כי כלל משרע ע"ש לזא נלשד שזא הוא כוונת הכיכל כלל כי
נח' הכלי שזא ידום כיא עולא ע' לנ"ש המעלה המעלה
הוא מ"ג דכיה כמי' כלל מ"ש שזולס ע' :

לוחיות ראשונות של השם
שם כמי' ע"כ ק"ב מ"ה
ולוח רביעי שהוא מ' החלה
הוא שם כיין וזהו כיין יס' וכן שם כיין כי כמו
שאלתיך ענין שהוא הקיבו נק' אל כיין כן הלדוק המחרין
נק' חיים מ' וס' הנה ויון הנשארס משם כיין כע"ל
שהם כיין חיים ועס שם כיין חיים ע' כע"ל וזהו כיין חיים
והנה ים עוד כמי' חסם אשר נכחו נ"כ נע' הזאח והוא
שליד' נ"כ לכוין כמי' דכיה כי ע"כ לרכיה לקבל
החלה מכללות הזיה אשר זה יתן המין והנה ז' חס כל
א' כלול מיוד הדי ע' ים נודע כי הנה דכיה שם
הוא שם ק"ב והנה שם ק"ב ע"כ ונכחה לוחיות דמי' הוא
ע"כ והנה עיקר שם ק"ב הוא כיין ידון וא' שהוא שם
אל ככוונה וכע"ל והנה לפי שאינה מעלה עדיין מ"כ לכן
אינה מקבלת עדיין מעיקר שם הזה רק משלכית השם
וכאשר הקיר כללות ד' לוחיות אלו כשאר ק"ב ועס
הכולל הוא ע' הדי שדכיון כי כוונת נע' ז' א' חיים
שם כיין כליד הכלי שהוא המין עולא כיין חיים ויון
הנשארס מן הלוח וסם
כין עולא שהוא כח המעלה
את המין כיין ז' חיים דכיה
אשר זה יתן המין וסם שם
ק"ב העולה עם י' לוחיותיו
ע' וכולס נכח' נע' של
שער שמהל הנק' שם
כע"ל הוא מקבלת האלה מן
חיים שהוא כיין חיים :

הנה להבין ענין כי כוונת אלו
היטב שם נדכיה הע"ש נלח' נלח'
לכורה כחם המקומס הנדכיס
כסחורס א' לז הודכמי
לדכיר קל' ינה ענין כי כוונת
שער הוא מבואר נעמח' שער
המכירה פ"ב שזולס עם ענין זוג
הקלויס דרוחא וז"ל שם והפנין
הי' כיין מ' חיים כיוון המינין א' חיים
המבואר עמלה הנק' ז' דלמא
כי ההוא רוחא דשניק כוונה המעלה מ"ג הנה הם המין עולא
ועס שם מ"ג דכיה ועבר לוחיותיו ופנימיותיו הנה שם אל (וע"ל)
בשער הקליפות סוף פ"א שכתב שם המקומס וז"ל שזא דסי' חיהו
מוחין מלכא כיין מ' מוח' וכיין שם) ופנימיות הוא שזא השם
כשחסר כללות כיין וז' שזא ד' לוחיות נכש' מ"ש ונשאר' כיין
כיין האלה נכ' דכונה לכוין דרוחא ומקבלת המוחין משם כיין
דפנימיות ומהמין דפנימיות והענין כיין שם כיין הוא עולא שם
כין ואח"כ מ"ה ליווי' ויהי' נ"כ כי כמו שכתבתי וסמך הנה ויון
הנשארס כס שם כיין חיים הדי ע' חוץ רוחא דשניק כוונה וז'
ונכ' הפקס שם נכח' וז' והנה תלד כי כל מ"ג דכיה וז' שכתבתי
מחר כלל פ"ס הם נכ' שם כיין זה ליווי' ונכח' משרע
מחר ונכ' מ"ש פסס שם כיין דרוחא נכח' מ"ש מ"ג דכיה וז'
לוחס וז' נכח' אל המל' כמלה היקד לכוין מ"ג דלח' עכ"ל
והנה מ"ש שם כיין חיים הנה המין הוא נכח' המל' מחר כי הלז
בשער האלה וז' מ"ג נכח' שם מ"ג הפסס נכח' משרע שם
כדור דכיה היטב ע"ש שאלתיך נדרוש אז אך נכח שם כיין ידום
הם א' כמי' וז' דלמא וכל כמי' ידום הוא שם כיין לכוין חיים ע"ש
וכחם עוד וז' והנה יד' יד' יד' יד' נכח' משרע כי כדור אלא וכע"ל והנה
נכח' ונכח' כלל שם יד' אלא לנעלות מ"ג וז' נכח' עוד שז' מ' שז' מ'
הוא למטה ככוי' דרוחא כי ע"כ דרוחא נכח' מ"ג מ"ג דכיה וז'
דרחא כע"ל הדי משמע שהשם הזה נצור הוא כלל אל המינין
הוא נ"כ משרע בשער מ"ג ומ"ד דרוחא שכתב וז' ומתחלה לכוין
אין להזימך כיין מ' חיים הם ככנין עולא המין א' הוא המין אשר

פרק ז
ישראל : והנה עמח' מיון שזא מקבל האלה מן
אלא דוגמת חקין נצלה שער שהוא מקבלת
מאלה כע"ל צ' סקודס : ועמח' מקבל חו"א סלסם כדי
חית
שיוכל

שרף פרי שער הקיש וברכותיה פרק ז עין החיים

שיכול אחיכ להעלות בקדו מים : והנה נודע כי הוי"א מחלקת לשנים ששם עקב וישראל : וכן הוי"א מחלקת לשנים ששם לאה ויחל : וכך הוא למעלה כי הוי"א נחלקת לשנים ששם זינה ותצריה וכן אצל נחלק לשנים ששם חמנה וישראל קבל : ונקי קבל אצל צדק שהוא ישראל וזעא : ועתה זה ישראל וזעא שהוא הוי"א מקבל הארה מישים : והנה ז"א א"ל לקבל רק מן ז"ב צחי מישים ששם וחוץ ולא כמו המל' שלריכה לקבל תחלה מכל הוי"א ככ"ל : והטעם כי הוי"א הוא בעצמו יש לו שש קלוות ולכן די לו כשקבל מן ה"ב קלוות הראשונים וחוץ : והנה זה כיוון צלחת ישראל שהוא אלוותים שיר אל : ויחין אל ומשמאל שיר [וכתב הרב מהרש"ו ז"ל צ"ב הכוונה וז"ל ואומנם כלעיל כי החוץ אלו הם של כללות ה"ב דאז (ר"ל קודם החלוקה הכ"ל) כי כאשר נחלק אצל לשנים יחיו חוץ הוי"א צחי הכגלים שלו כי ישם מחליל מן החית של אצל ומשם מקבל הוי"א חכמים דאז

עלמה שהוא ח"ב של כללות יחיה אם יחיה שמקבל מן חוץ עשר דאז צלחי החלוקה של פתוק מישים אחר החלוקה :

ל"ב צחי עכ"ל : והנה כבר ביארנו לעיל עשרדין : וזה יש שילוק בכל הדי קיש כמו שביארנו לעיל מים : ועתה נבארם על הקד' והנה בקיש דיו"ל ביארנו שם שאין מקוים לו רק מקוים דקטנות אצל לבד ועתה צלחת ישראל נקטנו לו : והנה כבר נודע כי הוי"א מקטנו כולם הם שש שמו אלהים והנה עתה בקיש דיו"ל דשחית חכיון צלחת ישראל שש רמזין צאוסן זה כי הם ז' אותיות י"ה מן אלהים ואלו הם מקוים אצל : והנה ג' מקוים הם לג' מוחין : א' הוא ז' אותיות מים צמחי וידיו ותכיון אותם צבאכל ויד' מ' ה"י שהוא גימ' ש' : ה"י ש' מיש"אל והוא מקף הסכמה : ז' הוא י"ה צמחי ה"י ותכיון אותם ג"כ צבאכל ויד' מ' ה"י שהוא גימ' ר' ה"י ר' מיש"אל והוא מקף הוי"א : ה"י הוא ג' צמחי אלפין ותכיון אותם צ"ל הכאה והוא מקף הדעת כי הלא נודע כי צעיצור לא ה"י צ"ל דעת כלל : אך עתה אעפ"י שיש לו דעת מ"מ דקטנות ואין צ"ל כח להכות לכן חכיון צלחי הכאה שהוא גימ' כ"ו ותכיון כמו ש' י"ה פשוט שהוא ש"ס י"ה אשר צ"ו הם הסכמה ג' מולאים הנ"ל ה"י כ"ו וי"ה גימ' מ"א והוא א"ל מיש"אל [וכתב הרב מהרש"ו ז"ל שכן שמו מ"י קישו של הרב הקדוש הא"י זל"ה צבכלות מיש"אל מ' ה"י הוא ש' ויד' מ' ה"ה הוא ר' ויד' ה"ה עם י"ה ג' מ"א הוא א"ל מיש"אל והם מקוים אצל : אך כתב שגילה לו לפרש ששם על קד' ה"ה יידין צמק חכמה והסין צמק זינה יוד הא צ"ל הכאה וי"ה שהוא כפול צמק : ונראה לו כך כי הלא הדעת הוא כולל חוץ אך הצורות הם בעצמם

כאן יש הדגה למחש' : א' כי הלא בפי מבוש' שיה ח"ב כתב כך בפשוטו בשם הרב זל"ה ששם על פדרי"ה מ"ש : עוד יש לתמוה מ"ש בלא השם מה שמוס הצורות הוא רק י"ה פשוט ל"ב שמו זה אינו נזכר ושם כתב לה"ק כי כתב שם וי"ל והנה אעפ"י שאמרנו צחי פדרי"ה של סיניקה אינו רק נדיר כללות וכן אינו נזכר בו רק הצורות ולא החסדים עכ"ל ודאי שם הוא כולל ח"ג וכו' עכ"ל כ"ש ושם שם בפי הקודם כתב וי"ל ונלע"ד כי זה שאמרנו בענין הדעת של נזכר אלא בכללות ויכלו צורות והענין כי הצורות שבו להיות נמשכין צמנה ונקמה ונחמה : משא"כ האדמים להיות נמשכין מחוץ הנחמה של צמח נחמה וכו' עכ"ל מ"ש וז"ל :

אמנם בקיש דקטנות א' חכיון ג"כ שישכאל וזעא נקבל הארה מישים מ"שני הצחי ככ"ל רק

שחכיון שטחה ומחיון דייקתם הם יותר מעושים כי אין לו רק שנימים דקטנות אלא : ועדיין חסדים לו ז' צחי ששם מקוים אלא ופנימים ומקוים דאז : והכיון עתה כשקבל הארה צלחת ישראל כשמשכין לו שני צחי ששם מקוים אלא ופנימים דאז כמו שצוה לני"ל צ"ב הקודם ותכיון ששם רמזים צלחת ישראל והוא שחכיון צמחי של שם שדי כזה יין לית ויד' שצולה ח"ק כמו ש"ר מיש"אל : ותכיון ג"כ לשם אה"י פשוט ומלא ומלאי הצלחי ששם צ"ו מ"א אלוותים שהוא "אלי מיש"אל :

והנה בקיש דעצות א' חכיון ג"כ שמקבל הארה מ"שני צחי ככ"ל אך שלא נשלמו עתה רק צחי א' לבד והוא פנימים קטנות אצל ככ"ל צ"ב הקודם ותכיון שרומזין צלחת ישראל והוא שחכיון לשם אלהים מלא ציו"ן מ' ה"י והוא ש' מיש"אל ואלהים צבצ"ע העולה ר' והוא ר' מיש"אל ואחרים דשם אלהים צמלואו ששם צ"ו מ"א אלוותים והוא "אלי מיש"אל :

אך בקיש דשכנות חכיון ג"כ שמקבל הארה מ"שני צחי ככ"ל אך שעתה לא נשלמו לו צלחת ישראל רק צחי א' שהוא מקוים קטנות אלא לבד והכיון ששם רמזים צלחת ישראל כזה והוא שחכיון צמחי של של אה"י דיו"ן לבד צבאכויים שצולה ח"ק ה"י ש"י מיש"אל אה"כ חכיון לשם אה"י פשוט ומלא דמלא צמחי וידיו ששם מ"א אלוותים ה"י "אלי מיש"אל :

וה"א אלהינו י"י עתה חכיון שאלו מכינים א"י כד' שיהיונו ז"י פנימי לנזק וז"י חוץ זה הוא אינו חדיד ככ"ל לכן לרד מעשיו ותשלוחיו כי הנה כשעמיע"אל היו מקבלים רק יוג החיובי ככ"ל שהוא

חך החסדים וא"כ נכרים דלכ"כ ה"י מוכרח להיות צ"ל חל"ס כמו ז' מוחין דמ"צ אלא שצבצורות א"כ נכרים לכן גם כאן יש שני צחי : שמוס הדעת רק שמוס החסדים הוא צמחי אלפין רק שאינו צבאכ"ה כמו המוחין דמ"צ : ומוס הצורות הוא רק י"ה פשוט צ"ל מלי לפי שמוס זה אינו נזכר בפי הקודם עכ"ל ודאי שם הוא כולל ח"ג וכו' עכ"ל כ"ש ושם שם בפי הקודם כתב וי"ל ונלע"ד כי זה שאמרנו בענין הדעת של נזכר אלא בכללות ויכלו צורות והענין כי הצורות שבו להיות נמשכין צמנה ונקמה ונחמה : משא"כ האדמים להיות נמשכין מחוץ הנחמה של צמח נחמה וכו' עכ"ל מ"ש וז"ל :

אמנם בקיש דקטנות א' חכיון ג"כ שישכאל וזעא נקבל הארה מישים מ"שני הצחי ככ"ל רק

שחכיון שטחה ומחיון דייקתם הם יותר מעושים כי אין לו רק שנימים דקטנות אלא : ועדיין חסדים לו ז' צחי ששם מקוים אלא ופנימים ומקוים דאז : והכיון עתה כשקבל הארה צלחת ישראל כשמשכין לו שני צחי ששם מקוים אלא ופנימים דאז כמו שצוה לני"ל צ"ב הקודם ותכיון ששם רמזים צלחת ישראל והוא שחכיון צמחי של שם שדי כזה יין לית ויד' שצולה ח"ק כמו ש"ר מיש"אל : ותכיון ג"כ לשם אה"י פשוט ומלא ומלאי הצלחי ששם צ"ו מ"א אלוותים שהוא "אלי מיש"אל :

והנה בקיש דעצות א' חכיון ג"כ שמקבל הארה מ"שני צחי ככ"ל אך שלא נשלמו עתה רק צחי א' לבד והוא פנימים קטנות אצל ככ"ל צ"ב הקודם ותכיון שרומזין צלחת ישראל והוא שחכיון לשם אלהים מלא ציו"ן מ' ה"י והוא ש' מיש"אל ואלהים צבצ"ע העולה ר' והוא ר' מיש"אל ואחרים דשם אלהים צמלואו ששם צ"ו מ"א אלוותים והוא "אלי מיש"אל :

אך בקיש דשכנות חכיון ג"כ שמקבל הארה מ"שני צחי ככ"ל אך שעתה לא נשלמו לו צלחת ישראל רק צחי א' שהוא מקוים קטנות אלא לבד והכיון ששם רמזים צלחת ישראל כזה והוא שחכיון צמחי של של אה"י דיו"ן לבד צבאכויים שצולה ח"ק ה"י ש"י מיש"אל אה"כ חכיון לשם אה"י פשוט ומלא דמלא צמחי וידיו ששם מ"א אלוותים ה"י "אלי מיש"אל :

וה"א אלהינו י"י עתה חכיון שאלו מכינים א"י כד' שיהיונו ז"י פנימי לנזק וז"י חוץ זה הוא אינו חדיד ככ"ל לכן לרד מעשיו ותשלוחיו כי הנה כשעמיע"אל היו מקבלים רק יוג החיובי ככ"ל שהוא

שרה פרי שער הקיש וברכותיה פרק ז ח עין החיים

7

שהוא יסויה : אך ציונו זה הפנימי שהוא לנודך המוחין בדלות הוא עניי שנכללן כחמה עם ישיס ונעשין פלדוף א' : וגינה ותצורה ככללים גיב ונעשין פלדוף א' ולכן אלו מוציאים כי שנות אלו שהם בחי' עולאין : והנה הכונה זו היא כי כמו שהציון ציונו שלהם שהוא בעניניהם לרדך להקדים מחלה יזוב אורא בקיש לחם להם מוחין דבילות שלמים כדי סיה' צסס כח לזיוו גם אורא קודם שיזדונו לרדך להם לקבל כח החלטה מיוו עולין דאורא וכן הולך הקדר עד שאין הפה יכול לדבר : והנה יזוב דמיות עולמות ודאי שנמשך ממוחא דאורא עולמן צלחי שקבלו מלמעלה כי כיוון שכולן נמשכין מהם ודאי שיש צסס כח נגד מה שלמעלה מהם : אך לזיוו שהוא להוליד נשמות חדשות לרדך שסס הם יקבלו הארה מלמעלה מהם : ולכן לרדך כח לקבל מן אורא כח' : ותכיון יי הוא בצלח ותכיון דהיי' דיווין ותכיון שהוא מקבל הארה מיוו דאורא : יי הוא הדעת המיווה לאורא ותכיון ג' כ' להיי' דיווין ותכיון שמקבל מן ו' דהיי' דאורא : כעצור צדק ובהקטיו והיי' מולא קדישא דדיקנא דאורא דמיווה ימוריד חור וממנו אל הדעת דאורא ואל יסוד דאורא ואל מיווה עם אורא וכמפורז צדק' כי מולא קדישא מיווה לאורא : ואמנם הם מקבלים ג' היות דמיווה ידיון והם דמיווה צ' אלהי' כי יוצארכו דקס' דשכינה שס' יי' חקוי דקנא דמחיקא והם יי' מיוורא דקס' דמחיקא ואכ"מ צדקיו : אמנם לפי שזיוו זה דאורא נעלם חלד כנודע לכן נעלם כחן יזוב אורא ולא נזכר רק מיווה אורא ולמעט ודאי והנה צדק' דאורא תכיון ג' כ' למיליווין והנה צדק' אלהי' יי' אל ונקבלים אורא ודעת מן יהי' דאורא ותכיון ש' מוחין אלו נמשכין צדק' מצד' ש' אורא להיות צו ג' שנות האלו ואח"כ צמלה אחר אל תכיון להוריד הארה מן ה' אחרינה דהיי' דאורא אל ויי' ה' אורא צדק' אחר ד' שיעור לעשות מ"כ :

פרק ה

אחר תכיון עשה ליג דברים א' להעלות מ"כ : ויא' לזיוו אורא : ויא' להמשיך מוחין לזיוו : והוא כי מחלה תכיון צמלה אחר אורא נגד זורא שהיא אור של עולא ויא' נגד הכויק : גם תכיון כי אורא גיי' ע' שהוא זורא כהולל ע"כ : והנה היא עשירית ולפי שהיא עשירית נגד תנאי דאורא מאחרי כנודע : לכן ניק' ד' ותכיון להעלות שניהם : ותכיון כמו שזכר דלילות העל' מ"כ צדק' דלילות : כן עולם הששי והיי' שס' יי' אל דברא שס' אורא עולם ויי' מיוורא אורא דברא גיב לחם מוחין לזיוו דברא דהות האלילות : אמנם שס' ויי' אינם צעלי יזוב כנודע : גם תכיון

ויש להם ר' שמות גמורים דלח"פ

שרף פרי שער הקיש וברכותיה פרק ח עין החיים

המוחין כלל לה ז"ל שהרי הוי
המה המוחין בכללותו אך הענין
בכללותו להענין שרף שמוחין
רק להיות המוחין לבד שזו כללות כל
הדי מוחין וזה שרף אלו מוחין
שרף אחיב לשם אלה לפי שם
חילוק בינו ובינו שרף המוחין כי
שרף המוחין דמיון הם נכנסין
במה למחין "משא"י מוחין דמיון
שרף נגד נכנסתן רק אחיב נפי
וי וזהב ונפי ויהי לכן פורטס
בפי עמון וזהב מיש לבין
בשם אלה ז"ל שזה מוח
המחשבים והנבונים כללים כי
מוח הנבונות אינורק ז"ל מוחות
האוי לבד ממנורא לז"ל נשפר
לחיות :

חפילין גמורים עם פשוט שם חפילין של יד ע"ש
בזריכות וכן גם כאן החלה אנו מחשבים ללאה זדי
של אחר ואח"כ צבכמליו אלו מחשבים לנחל יעוד ע"ש
אחר כי הנח כבר נודע כי רחל נפלה למטה מחפילות
וגם עתה שהיא עומדת בזהל נחל אלה ויוון הכהנא בעהלה
כדי ששעשע מ"ח מ"ח לא פלחה רק בקור נקודה קטנה
ולריכה לקבל מן הז"א מעט מעט עד ששעשע פלרוף
גמור וזה נעשה אחיב צעמיה צריכה אנו ולכן עתה
כאשר ירדו המוחין ז"א עדיין אינה יכולה לקבל מוחין
גוף ל"ן לה ג"ס אחיב צבכמליו ל"ן אנו מחשבים לנחל
רק הכנה לבד אל העמוד כדי ששפחא אחיב צכנה
אנו מחלל הכל מוחין ואז חפילן איהם ח"ס ומחשול
הציול לה ענדי שפחא ובענין כי כיון שעדיין חקרה
החקין יש לה גנאי שפחאל ולכן מוחילין לה שפחא
משא"כ לאה שהיא צחי מחשבים דאחא כנודע שפחאל
לא נפלו למטה רק שפחאל צעולס האלילות למטה מחשבים
צמקוס רחל לכן עתה צעולס ז"א למעלה בקור מ"ח היא
עולה גיב למעלה וזה חקונה ולכן הכיון עתה לחקון
לאה שהיא נוקי העליות ויש לה יחוד למעלה צדאש ז"א
צקיד ד' דחמד ולכן נקדאש ד' כי היא יולאח אחורי
ד' מוחין ד"א צקיד קשר של אחיב ככ"ל ד' גם נקי ד'
לפי שהיא דלה ועניה כי ל"ן לה פלרוף צפ"ע כמו רחל
ולכן אינה רק עור צבצד ככ"ל ג"ס כי הלא ציארנו לעיל
בכוונת החשיגין כי לאה אינה מקבלת מן המוחין ד"א
רק מן הלצנים שם כפי דאחא ולכן אינה רק צחי
עור לבד ממשא"כ רחל ועיין בזריכות וזהב כבר נודע
שם ד' שמוח של אחי נמאל כי כל קבלת ליה הוא
מן אלו ד' שמוח אהי ומחם חחלה מקבלת כללות לבד
וזה ד' אופין ד' שמוח אהי שם ד' מוחות
המחשבים שם יומר מעולס ומחם נעשה הכנה והו
הי של אחר כי הלא נודע כי הכנה כולל כל הדי
מוחין

דאחא ואח"כ צעמיה ככנסין המוחין ד"ר דאחא וכל
המוחין דאחא וזהב פשוט הוא כי המוחין אינם שוין
צמדינות וזה אינן צמדינות כי ג' פסקין החפילן
יש להם ג' שמוח לעמון וכן ג"ס מחשבים יש להם
ג' שמוח אחיב וכן המוחין עמליו וכן הוא צמאל וכה
צאחא [וכתב הרב שעה ראו לכוין בכללות קוד ד'
מוחין והוא כי הלא נודע וכבר מוצא לעיל בכמה מקומות
שהמוחין הם ד' מוחות הוי והם נחלקין ע"ד ע"ב ק"ב
מ"ה צ"ן ר"ל ע"ב חכמה ק"ב צינה מ"ה חקדים צ"ן צבירות
אך להיוחס מלך אהא לכן ל"ן להסדק להיוחס צכ"א מחם]
ולכן חכיון עתה אל ד' שמוח יהוצמליו ע"ב ק"ב מ"ד
צ"ן וזה חכיון צמאל אחר שאלה מויד קוד ד' מוחין
אל ז"א חכ"א חס והו ג"ס פ"י אחר ח"א ד' וכה
המוחין אלו הם צאים מוחשין חיד כה"י דאחא וזהב
נודע כי קוד אהי הוא צצנים ולכן חכיון גיב ד' אהי
ומחם כמו שהמוחין עמלם הם כ"א רק ג' מוחות ככ"ל
כן לצושים הם גיב רק ג' מוחות אהי לבד וזהב
חכבר כל מוח ומוח עם הלצנים שלו וחכיון כזה יוד ה'
ויו אלף הי יוד שמוח מוח

החכמה עם הלצנים שלו : צכ"י כנפי וזהב ח"ג פ"ב כח
ואח"כ מוח הכינה ע"ש שם כנפי שכל מ"ח הוא משולב
הלצנים שלו כזה יוד ה' עם הלצנים שלו :

ואו אלף הי יוד ואח"כ מוח החקדים עם הלצנים כזה
יוד הא ואו אלף הא יוד ואח"כ מוח הצבירות עם הלצנים
כזה יוד הם וו אלף הם יוד פ"י פ"י מוחין שהורדנו
אל ח"א אך החקדים והצבירות חכיון שם שמוח של
אח"כ ככ"ל צדקס הליכות ע"ש ולכן חכיון ד"י של
אחר לדי מוחות אח"כ מוחלס צידון כי שם זה הוא
מהחשיו ז"ל וז"ל והנה יש לי ספק אם הדי יה"ו הם
חכמה ודי אהי הכו"ה הם צינה ושם אח"כ הוא ח"ג
אך היומר צדק ל"י הוא כי

הדי יה"ו הם מוחין בכללותיהן
וזהי הם לצושים
בכללותיהן ולקמן בפסק
והיו הדברים האלה וכו'
בכאן קלם ענין זה של
חקדים וצבירות : ע"כ :

ד"ר אחיב ליד לבוין
להמשיך את המוחין
גיב אל הנוק' צמאל אחר
אך הכנה לעיל ציארנו כי
הנוק' המעלה מ"ח היא רחל
ולא לאה ושם ציארנו קלם
עמלם לזה אך עתה כשאנו
מחשבים המוחין לכהר של
לאה ודע כי כל דרכי

הנה דעת הרב מהחשיו וזהי
לע"כ כי הנה דאחא לנאורה
נראה כדבריו החשבים כי הלא
מנורא לעיל שפחא הליכות פ"ב
כי כל מוח כולל עמלם ואז אחר
הילצנים נכ"א דאחא חזות
המחשבים דאחא לנאורה ד' שמוח
יה"ו ממלס ככ"ל וזה ומוח
החקדים הוא שמוח אהי ע"ש
הדי מנורא דעת הרשונה הדי
וטור הלא לדעה הכנין שדי
שמוח הדי הם ד' מוחין וכו'
א"כ מה זה שפחא לבין צכ"י
האח"כ למות החקדים כיון שכבר
כיונינו דו מקדם נלירוף יה"ו
דלפי ארמיתל נמר הרב זל"ה
זה לפי שפחא ל"ל שכל הרשונה
הסגונים דה"י דאחא ולא המה

74

צדוק

[illegible]

שרף פרי שער הק"ש וברכותיה פרק ט עץ החיים

פרק מ

והג' אך עשה לינו זמנ"ה המפעלות צוים כי הבר' עדיין
לא נכנסו כבודו * והנה נודע כי הה' והג' כשנכנסים
הם מתלבשים ציבור אלא הנקרא אחיה כבודו * ובפולאים
המפעלים למטה ארע"ם שכתב כלה הסיוד דלמא נחמ
ידא עדי' החרה וורח' ימחשעת למטה ע"ה שהוי *
ועתה חתל מן ההוי * עתה אינה יכולה עדיין לינק מהם
אך מן ה"י נצושים עתה "ישאחיה הכל" שהם גי' יקי' *
מאלו יקי' הקדמה מציין לה עדיים חסתי למטה עד
היכל אברה וצריחא * והן המה הלידקים ע"ה שחמס
מלמח על ק"ה צמלת אח' כינחור לעיל הביאו לינו שחמס
חמסי לחושים להם הכלם לצד אורח נחסי כד' של
יחמו צה הלידקים לפי שערין לא נחמ מרומה וסיא

רח צבתי נקודה אחת ויש קצה אחיוס להסייגוים צה
אחנס זה האלה לנר הוא שנתקף אליך הוסיק צעלם
האחיסים שלה הם שצארים למעלה צבלה עד שצחא
רחל ותשלים לה וקיד מוסיק שלהם הם השארים לה
אחל צבלולן ככל העוליס מייני אחל שנועה לאה הדי
אלפין העוליס מייס כיל כשאר גימי בקיץ אורית ואלו
הם המחששנים צבל יורח רחל ויוס עקב עווה ירחל
ויס כי הלא רחל בקי יורח והיא מוסקת עקב לאה הנקי
עווה ואלל כי צבלולן אחל שצבילן לא כמר לאה הם
היכך הכיין אל הנמשך לחלל שהם יקי קרית הגיל וגם
העקב כיל הווא הכנה לנר ולכן שצחלמר מלכוות תכין
סורכן וישעיל ראשו למעלה לחסר להורות שמוייד האלה
הדי עז למעלה לחסר:

לְעוֹדָם

[illegible]

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כאן תבין לקוד
תבין מוקצין :

והנה מצואת צהר כי צדק הוא חכמה : "סם צינה :

[illegible]

הנה כמ"ס כאלף השקלים ו"ו נבלת
אחר להבחר שלם כיה ש"ה ח"י
הכונת שנים י"א אך הני
תמורה מזור ממנה כנים : אי
האלם ש"ה שיתבחר שחן אכסח
שלם להם נבחר ח"ה חסר ש"ה
המוחין שנים : וא"ל ח"ה ש"ח
לחיות כמיונים ד"ה ח"ה ח"ה
להבחר שלם חסר שדדיון ח"ה ח"ה
מוחין שלם ודור כ"ה ש"ה ש"ה
ח"ה ח"ה נבחרת ח"ה חסר מוחין

מלכותו כאן כעשה

[illegible]

הצניחה: יסורים כמחלף לזלזול מרמזים וכמו שצילחנו לעיל. כל אדם שצניחה צודק ומי שחיוני לו עשה כחשבולו. המוחין שצרכה אדם קטעמעה לחיוניוין כל לעמעה. המוחין שלה כיל גפ. קרוס לח' מ"מ אלה דצניחה לה. מיוב זה מן המוחין שלה מאלויה עש הילכ ההצח דצניחא. והמחשס וחסס ליוק קדוה שצניחה לה צניחא שחסי. והענין שם בצינחין חילוף דלשאלו ככלל הדעת עם שחסי.

77

[illegible]

לכד • וא"כ המוחין הראויין להיות צח"ט כה"י המוח
בכנסן עתה בצח"ט חכ"י דז"א גם סיד הלבושים שיהם חין

[illegible]

שרה פרי שער הק"ש וברכותיה פרק ט עין החיים

מלוי ע"צ דיוודין שזוא בצאצא • ולכן חכיון צאלו המיו
לאחיות של מלוי שם ע"צ דיוודין שהם המה הנשאלים
בחי"ת ויקוד ז"א • אך השם צעלמו לוקחמו המלי' (רחל
נוקי' דז"א ששם פסקין) • הרי עתה לוקחמו המלי' רחל נוקי'
דז"א ששם פסקין צ' פסקין תחלין דהור ז"א • מלך אמת
ודי' פסקין מתי"ת ויקוד ז"א מלך אמת שבו הרי ו' פסקין
צין מלך אמת צין • מלך אמת שבו עדה אחת שלימים כי
כל מדה הוא גי"ם מלך אמת גי' פסקין מלך אמת • כמלא
המלי' שתיסח רק צבור כקודה עתה יס' לה מדה שלימים •
אך עדיין הוא צבא עד צרכה אבות שאז נגמרת להעשות
מדה אחת ולח"כ פלוקן שלם •

פרק י

ענין ואהבת • והיה • ויאמר • ואהבת את • חכיון
לאהוב את השכינה הנקי' את כמו שמוצא צוהר
כי רחל נקודת את • וחכיון לאהוב את • אורות אל הכתר
שלה כמציור אלגורי שכתב
שלם הוא צ' • אורות לצד
וצמ' אור הוא גימ' • ו"א אהבת'
וזהו גי"ם פירוש ואהבת כי
אהבת השכינה הלוי צוה
בהשפיע לה את הכתר שלה •
גם חכיון שפגשה זו היא
יעצור דמקד דמכור וחס
צריש' דנוק' • כי הם נעשים
הו"צ דנוק' • והוא גי"ם קוד
ואהבת שהוא אהבת הקד' •
צבל לצבצ' צ' לצבות וחכיון
לכלול המקד בגבורה ולח"כ
חכיון לכלול את המלי' עומס
והיו צבל נמשך כי המלי' היא
צחי' הנפש כנודע • ולח"כ
חכיון שחללם למעלה בצד"ד
וזהו צבל מואדך • והנה ק"ש
המקד של הח"ת
הנמשעת צדאש המלי' לכן
צמי' ואהבת רחוי לכוין כי

הנה כן הוא מנואר בגי"ם שער
לזה ורחל ש"ס וז"ל שם ואהבת
את שצריך לכוין לתת סני אורות
לרחל כמנין ואהבת שהם גי"ם
חור ורחל נקי' צמ"ס חז"ל נצמ"ס
כל אחין וגמין דרמיון הם • וזהו
ואהבת את רי"ל שיהיה אהבת
הנקי' אלו וכו' כי האהבה היתירה
הוא שנתן לה חלק א' יתר על
צלה כתי' אורות וכו' •
אבל כתר לאה און בורק אור א'
לבר וכו' ע"ס • אך בשכר לידת
המקדן פ"ב כתר בכתר ז"א הוא
גי"ם אור ושיים מהם לקחה הנקי'
לכר שכל וזלמ' הני' אלגין
הנשאלים צ"ח הוא אונה מקבלת
רק גי"ם וז' וז' ולכן נקרא גי"ם
גי"ם • ולכן ז"ל כי הלא און
המלי' מקבלת עמה הכתר כנה
עד לח"כ בעמידה במלת אל
ענין כאשר ימאד נצמדי רק
עתה חנו מכינים לה הני"ם אור
כל הו"א ששם גימ' ואהבת •

פ' זו היא צ"ח צמקד שלו • וזהו ואהבת אהבת חקד' •
וע"י חקד' זה דז"א כמקד לריש' דנוק' • צמקדן הדעה
דז"א • כמלא חקדו ודעה דז"א • מכוונים ומתקנים איברי
ריש' חקד' • וזהו חכיון און • מ' ואהבת הוא צמקד' • והוא
צדאש' והנה ה' פקיוס יס' צמיו' וכ"א לראש' וקטופהוא
כיו' שהוא גימ' הוי' • והנה ה' היותם הם ק"ל דמיו
ליעת המלי' שהוא ק"ל והוא נחשקת ע"י דעת ומקד של
הז"א • והנה חס"ס חכיון גי"ם לביעור דמקד והנה צבד צדאש
לעיל שיעצור דחוי' הוא שם אהיה ולכן חכיון צרי"ם
של

לוקחם הנשאלים • כמלא שאלן לה אחיה רק צלד שמאל •
ולכן מלך שמאל לוקחם חלק ממנו • והוא לוקחם משם
רק מלך אמת שבו ולא מלך אמת שבו • והעצם כי שם
אמת מוכנס חוד' אמת • אך צקו האמלעי יס' לה אחיה
צבור שבו כי משם עיקר יניקתם כנודע ומה שלוקחם
משם הוא מלך אמת לפי ששם כה אמת הוא מגילה
הרי כי הו"א בגלגליו מתחלק ממנו צ' פסקין תחלין
של הוד שלו ללד אמת שבו ויחיתים אל המלי' כי הסוד
שלו הוא עיקר קו שמאל כנודע צבור כל היום דזה
ואין נשאר צו רק צ' פסקין

מלך אמת • ומיסקוד שלו
מקבלין צ' פסקין תחלין
דלי' • מלך אמת כמלא
פסקין שמאל אמת • וז"ש :

רק צ' פסקין מלך אמת • ועמה כמלא קוד צמקדו •
ודע כי עתה לינו עיד שכתבנו צמקד ששם מתחיל
מלמעלה למעלה כי כן דרך הליכין וסקריית וגם
שם מתחיל מקו האמלעי • אך כאלן שהוא הגולה והתחלקות
ומתחיל הגידול הוא למעלה ולח"כ כמלא השארות אל
התחמון • וגם הוא על קוד חמ"ת • תחלה קו הימין
ולח"כ קו השמאל • ולח"כ קו האמלעי :

ברוך הוא ד' אהיות כנגד ד' פסקין עללין דמקד
וחכיון שהם כפולים ד' פסקין דלצא וד"ס
דלמא :

שם הוא צ' אהיות וחכיון גי"ם שהם כפולים צ'
פסקין כללם אמת וצ' פסקין כלל אמת • וזהו
חכיון כי ברוך הוא צמקדן והוא הקו ימין כנגד השכינה
הכוללת צמקד כי לכן יס' צו ד' פסקין כמלא :

כבוד כמלא צוהר שהוא צוהר וז"ס ד"ס של צבורה
ששם כלולה הצוהר • וכאלן לא חכיון רק ל"ד
פסקין מלך אמת כי להיתוס חקיוס אינם מתעצבין צבל
אמת • והנה חקיוס צ' פסקין תחלין של הוד מלך אמת
לכן אלו אהיות לח"כ מלכותו לכוין כי הוא צבור הוד
דז"א אשר חלקם הנוגע לו לוקחם המלכות וזהו
מברכותיו • גם חכיון ציחל מלכותו ששם אהיות
כנגד ששם פסקין מלך אמת ד' לצבורה
וצ' להוד :

לעולם הוא ח"ת וד' אהיות לעול סס ד' פסקין
מלך אמת :

ועד שני אהיות הם ע"ד סס צ' פסקין דלמא צבור
ז"א הרי הוא שלם צקו האמלעי מלך אמת • אך
מלך אמת לפי שגילוי א"ל הוא מן החזה וליתיה וזלמו
ענוקם רק ששם הח"ת וכל השלם הוא מנולה וסס הוא
נקים אלגיות המלי' צמקדו כנודע מהזזה עד קיום
היסק • ולכן לוקחם מקו האמלעי ד' פסקין מלך אמת
ולא כמלא רק צ' פסקין וזה נחלקים א' צמית וא'
צבור • ואלו הם שני אהיות הנשאלים שם מיו הקמומים
היו מלעולם והיו מן וע"ד והנה נודע כי מיו הוא

כִּי הָלַל כּוֹדֵעַ שְׁמֹנִי הַבְּחַר
שֶׁלָּה הוּא מַחֲמָה דו"ח שְׁמוֹרָה ו' דְּהוּיָה כְּכוֹדֵעַ וְהַגִּיהַ הַמִּלִּי
סִימָה ה' אֲחֵרֹנוֹהַ דְּהוּיָה וּלְכֵן כְּרָמָה הַבְּחַר שֶׁלָּה ג' כִּצִּיָּה

סיים ידך על הפסילין של יד : ובהגיעך לחזיון נפשו ופסולת
סיים ידך על הש"ר ותכין ג"ה ככל" ובהשגביע
משפחה ויאמר אז הנה לעיל צנככה אהבה עולם
צילננו

מזית

שרה פרי שער הק"ש וברכתיה פרק י עין החיים

ציארכו צי צהניען אל מחר והבא עלינו צרכה שתחם כל סדי לילית צידק השמאלית ותחיתם נגד לך צד עתה תחם לוחם צד צידק הימנית ותצט צהם ויהיו כך שני ידיך לוחות צהם כנגד הלך עד שחניע אל ודכיו חיים וקיימים לעד וכונו שגבול צהם ויבאמך ועשו להם לילית תכונן אל יחוד שציארכו לעיל צסער הילית שפוא יסוה"ה וע"ס אלח"כ צמלת וכתנו על לילית תכונן לדי יס"ו צמלוי ע"צ ק"ב מ"ה צין ולדי אכ"י צי צמלוי יודין ואי צלופין ואי צהסין שסם גימ' שנו"ת ובהסיר ונהם קניו צהם קניו לוחות שזוקחחם אחא לעלמה צקוד שלה שפוא גימ' יוסף כעסיל צסער הילית ס"ד צסאר חיר לוחות כמנין לילית צמלת הכנף תכונן אל אה"י דהסין שהיא גימ' ככ"ף וד"ס כנף הוא גימ' לילית צמלת פהיל תכונן לכוד המל' שח"ס כלוה מ"ס והם יוד הויות צמלוי הס"ין שעולים שח"ל צמלת הכלה תכונן כי המל' מוקצלת מ"ה שנות המרגלאין סיולחים ומס מ"צ דלס"ה

יהיו כמזולך צקוד צמלת צב"ה והם הוי' צניקוד צב"ה ויהיו צניקוד אלס"ס ומלפן ויה אדני ואל ואלס"ס ומלפן שו' שנו"ת אלו גימ' תכלת צמלת ודלח"ס לוחות תסחבל שני פעמים צהילית ותכונן שני פעמים לשם מ"ה צרצונו שעיולה ק"ל שהוא גימ' עין ורענין כי תסחבל צהילית ה"ס המל' שהיא חשך צקוד עולומחא שפירחא דלית לה עיינין ולכן היא דין ולכן תסחבל צה צ"ס ככ"ל ותכונן ככ"ל להמשיך צה קוד העינים

העליונים והוא דוגמת הכוס שח"ל וכותן עייניו צו וחו העינים שילית נהגין ציוס דוקא לפי שח"ל יכולים להמשיך חל"ה ומשאיב צלילה ובשחניע למלת ואחרי עיניכם תשקו ותסיוס על העינים צבסוקי ח"ה אלס"ס אשר הולח"ה אחסם מלפן מלרים תכונן לקיים מ"ע להחלין ולכוד ילח"ה מלרים יוס ויליה וכונו שציארכו לעיל שרשח יואמר עם גי' תיבות ה' אלח"כ אחת שסופלין צהסר כחשך יצוה"ה לשנינו הם ג"כ ע"צ תיבות והם נגד כה"י דז"א שמהם כל ציין דגופא דקוצא ותכונן צהם ג"כ לשם ע"צ

יוולא מ"ה שפוקיס וצק ויה ויט אל לעיל צב"ה והי' הכוונה צהם יסר והסוד ויסר ובאן תכונן כולם

כי צהה אחוזה חין צו וצ"ה שצחכר רק שני ענולים והם נגד ה' שוחות של סנהדרין גדולה כ"ב צבל שירה וכונו סם המשא ואצ"ר ותכניה עליהם להשלים תספר ע"צ כן כאן גי' תיבות ה' אלח"כ אחת ה' הוא מרת שח"ה אלח"כ מרת אצ"ר אחת שכינה עלאה אה"י פילא"ר גי' אחת וחספס כל התנין שצ"ה הויות אלו הם ר"ח כמספר אור צקוד אור זרוע ללדק וקידק ר"ה הויות אלו הם יקדק של דה"י שהיו חירק קטן מלפוס וע"ס ככתב צקוד עינים אלו ה"ם עיני דמל ולפי שהוא קוד עולומחא שפירחא דלית לה עיינין לכן עשומחל סיליג"ה יקח הילית צדרי מצינח וסחבל צהם צד שגינע למלת ח"י וקייס לעד ואז יס"ס לוחם על עיניו לעשות לה הארת עיינין ע"י גי' עייניו מ"ב שנות ע"צ קס"א מל"ה :

צהה כוונה כוסח"ה שוקיס צדברי הכר צב"ה העי' ה' ה' הוא כי פי יואמר הוא כנגד כה"י והם יולחים מוקד הציות כי ח"ה הוא י' לפי שאין צו אלא ו"ס והם גי' מוחין וחגי'ת ואלח"כ הארכיה הציות אח שוקי' למעט והליליה כו"ה ו לפי שצינה הוא עלמה דרכורא צקין מ"ה הסקוד ואז נעשים תה"י ח"ס צבסכמו יקד ארץ כי מלחמי סח"ס תכסהו רישא דקוד ע"י תכסהו ואח"כ כונן שמים שסם כה"י כי הם כלודע שמים שהוא סח"ה כי השוקיס סם מוכי הגוף דז"א צהציות כי זה נעשה ע"י הציות וסם הועילו למוחין של הנוק"י הם מוחי הנוק"י לכן אחר שמוחין ס"ה גי' תיבות אלו שסם צמוק שוקי' סח"ה אלח"כ ע"י השל' סבבר ידעח מוקימו ועליו נעשים המוחין למוק"י לכן חוזר לאזכר פעם שנית אמנם לסויות על זה כי אלו הם עלמם מוחי הנוק"י לכן חין צמ"ו ע"צ תיבות רק ע"י חות גי' שנות אלו עוד כתב ח"ל עיני' אלח"כ אחת שחורר ס"ה הוא כיהלז ידעח כי ע"י רמ"ס חיצנים צוכר והנה הציות היא ככנסה דז"א ומספשת צבל הגוף דז"א והנה ציו"ה חיצנים תסריס גיוס"ס כה"י שלו אשר צכר ציארכו שענו צקוד צה"ה שסאר ח"ה צלי כה"י אשר אלח"כ הולך להיות כונן שמים צהציות כוונל אצל ע"י אל ז"א תסלוס רמ"ה חיצנים ע"י כה"י דצינה אצל ע"י כה"י שלו ח"ל ע"י רמ"ה חיצנים לכן לריכס אלו לחזר ה' אלח"כ אחת אחת צקוד כללות כה"י שסריס לו והם אס ויט חסריס ממוני לגמדי ודלי שח"ה חסריס לו יוחר ומחשים אל שץ שיש לו כה"י מולד אחא לכן חין

למי

שרה פרי שער הק"ש וברכותיה פרק יא עין החיים

שליך שהוא צקוד חזרה העמידה דשיל ואז עולה הדבורא
 שבהרה היא לריבה לחזור אציה פעם אחת מפני גבנה
 של זאח ואז לריבה לחזור ולעשות פירוף חדש : ולכן
 חדלה כי ציוס השנה בשמחה ובמוסף ים ד' עמידות
 שנים בלחם ושינסמחה צקול : לפי שבבא עולה הז"ח
 מדגינה אחרת ובכל פעם חוזרת היא להיות נקודה קטנה
 צאחור ואח"כ נמשכת פצ"פ וריד לעבודה שם פירוף
 ולכן ליד בכל פעם צרכה אצות בכל העמידה כדי
 לצננה ולהקן פרוסה : אך לא רחוי זה כדלוי זה
 ואין כל העמידות שוות רק כפי עליות המדריגות כך
 יהי קרי האורות וכוונותיהן ונשנותיהן ולכן יש בבא
 כוונה בפ"ע צין צשחניה צין צמוסף צין צמנחה צין
 צין צענניה צין צחול או צניה או צחוכה וצפופים או
 ציונים עוצים וכיוצא בהם לאין קץ : וחזור לעניינינו
 כי חלה המל' ענה צהיכל הרבין צדיחה והיכל הזה
 הוא מכונה אל יעקב צקוד וישק יעקב לרחל וסם הי"ס
 הנשקין ולכן מכאן נהחיל הארה המל' להעשות פירוף
 שלם צבאן כדי שחיכל לעלות אל האלילות לאחורי הז"ח
 ואז חתי' שם נקודה קטנה כמיל כי זולת העשושה
 כאל פירוף אל הי' יכולה צידה לעלות שם אחר ירדה
 פה נחמה עונותינו הרבים : ולזה ענה לנו לריבין
 להויד לה הארה מן המוחין עילאין אשר הורדנו לז"ח
 צק"ש כדי שחנשה פירוף : ולכן לנו חומרים לנו מ'
 פעמים אלה להויד המוחין היכל ולנו מוידין המוחין
 היכל מישראל שצאליות אך לא מישראל עלמו רק הארה
 מוחין וה"ם יעקב שהי"ס אחרים של אצח שפסלו עד
 מקום מל' דאלילות וכל לנו חתי' הארה נועלים יעקב
 כולם ומאחרים שלו יוללים לאלה ורחל העומדים שם
 אצ"ח עמו נחמל כי החלה חכיון להאיר מ' הארות לנו
 כולם לעקב והי"ס מחיין יוללת ללה ומחליין יוללת
 רחל : והיו מ"ש צהר נחמה ישראל לקבלה צהיכל רחל
 רחל הארה מישראל כמיל הכי שחל נעשה פירוף ע"י
 הארה הללו : והנה צ' מיני מוחין הורדנו צק"ש מ'
 המוחין עלמן שס"ד ים ים : וב' הד' לצושים שהם
 ד"ס להי' כמיל והנה חכיון להויד הארה מהם למס' :
 והנה ז' אמה שיש מן אמה וריב עד ערה הי"ס ד' מוחין :
 כי הלא נודע כי ים ים ים הוא בימי אמה : ולכן
 חכיון בהם לז"ס ים מוחלים ע"ד ע"כ מ"ס צין :
 ואלמה הרבון חכיון אל ים ים יוידין וכולי עד אמה
 האכרון חכיון לזיו דהיין : והד' אמה שאלה עזרה
 חכיון צקוד הצנצין שהוא "אחי" כי "אחיה" מ' "אחי"
 הוא נ"כ בימי אמה : אמנם צ' אמה האחרונים אל חכיון
 ע"ד האצנצין צנצין רק כל ד' להי' פשוטים כי כיון
 שכל עלמן אינו לז"ח לצוין ולא מוחין לכן יוידין
 אלה צקוד פשוטים ולא צמוללים :

כשחכה י"ה עם ו' ר"ל י"ה פ' ו' עולה ל' כמנין ט"ו
 וי"ן אלו : שהם צחי' צ' אחרות י"ה בכל סו"ס : נמלא
 כי הע"ו ויין הס י"ה : והוין צמלון הס צחי' ו' הכי
 ים ים : ועם הס' של "הדבר הזה הכי הוי" גמורה : ולכן
 ליד לחצר ולקצר מלל הדבר עם הע"ו ויין : והנה
 קוד הוי"ו זה הוא צמל' כי כצר ציארנו כי ענה לנו
 מוידין האורות אל המל' כמיל שהיה ענה צהיכל הרבין
 לעשושה פירוף : והנה שם צין הוא צמל' כנודע : זה
 ג"כ נודע שפלועס צחי' הסין הוא צמל' : ולכן גם הסין
 שצסם זה אלו מכוונים אלי' והוא שאנו מלייכים הד'
 הסין שצסם זה דמליו הסין צקוד ויין ויש בכל ס' ג'
 ויין הכי ד' הסין ים י"ב ויין ויוד ים ג' ויין צסם זה
 הכי ע"ו ויין שיש צסם זה דהסין צליו זה ג"ס הכלל
 אחרות י"ה י"ה כמיל שהיה בימי' ע"ו ויין הוא הגורם
 ללייך השם הזה צקוד ע"ו ויין : והנה גם הד' שצסם צ"ס זה
 הי' אפסר ללייך ציון אך כצר הקדמנו כי אין לנו מלייך
 רק הסין שסם עיקר צחי' המל' : ואמנם עיקר ענין
 ע"ו ויין זהו צחי' כמיל כי צין דהסין שהוא צחי'
 המל' כמיל לנו מחמלין ענה לחם לה הארה והגולגלחא :
 והנה לעילא צמולגלחא ים ימיין ושענות והם ע"ו ימיין
 כמנין ע"ו ויין אלו : זה כמיל לה ע"י הלייח הקדומים
 צ' לייח כי הלא כצר ציארנו לעיל צענר הלייח איד
 קוד הלייח הס מרימין ושענות צדיחה דז"ח הנמשכין
 מרישא דז"ח לרישא דנוק' : והנה אחר שהמשכנו אז נעשה
 צ' ג"כ צחי' ימיין ושענות זה צחי' הע"ו ויין אלו :
 וכצר הכר מהרסו"ז ח"ל ונחלכ' כי הלא אין צ' רק חרין
 מוחין חתי' צמה והימיין הם יוללים "המוחין כנודע לכן
 מנין הימיין שכלשה הם ע"ו כמנין י"ה שסם המוחין
 מו"ס צמה :

והנה אחר שהמשכנו לה הימיין מחרין מוחין ומהגולגלחא
 אז לנו מחקין הקדקד שלה שהוא עלם הגולגלחא
 שצחוכו מוח דענה ושאל המוחין ולכן לנו חומרים כאן
 צ' פעמים לעד : אי' ומלכותו ואמונתו לעד קיימת : צ'
 ודציו חיים וקיימים ונחמדים לעד וכו' כי צ"ס "לעד עולה
 "קדקד" : והיו ומלכותו כי הוא כלל המל' : והנה חכיון
 כי קדקד הזה נעשה משם צין דהסין כי ד"ס צין בימי'
 "קדקד" כי הקדקד שלה נעשה מן הגבולות כנודע כי לחס
 ש"ס הגבולות הוא בימי' קדקד : וז"סמה שציארנו כנגד
 ארבעה צדים דברה חויה כי
 הסל' : הם ד' צדים : כי כ"א
 מחקרים או מהגבולות הוא
 הוי' אחת : והנה ג' גבולות
 המה נחקקים עם ג' היות
 חקקים הכי ג' צין נשאלו
 צ' גבולות צלי מחוסק שהם
 צ' היות הכי צין ד' : הכי
 שצ"ג ים ים : צדים : ואין
 להאריך

והנה ים ע"ו חצין המחמלין צו' מן וריב עד הדבר
 הזה : וחכיון בהם שהי"ס חוי' צלופס זה כי

שרף פרי שער הק"ש וברכותיה פרק יא עין החיים דה

והאמר או נמשך דרך קו האמצעי עד סיקוד ד"ה ומשם מחיר למל' שבצריחה וז"ס מלאכה עלאה נמק לקבלה מלא ומחילתו ויורד לקבלה הכלה ואז"ס יכולת צידה לעלות כנגדו ומחילתו הוא חזרת מצ"ס עם נקב למעט ומחילתו לעלות מהיכל ק"ק דצריחא ע"י האלה וז"ס משתכלל ממש"ס והנה כנגד נודע כי כל חבלים היוזג הוא להמשיך ח"ה דלעת צהוק"ו ולכן קוד סיקוד הוא מעלה אהם צדיק"ו החו"ג יסיד אלה וז"ס תהלות לאל עליון"ו והנה ל"ל תהלות ואל תהלה כמנהג הספרדים כי הם צ"תהלות שהם לאל ומהל כי כ"ה נק' תהלה הם אלו צ"ה האבות של ד"ס אהם כמח"ל כי כל אלו מחשבים ועולים כנגד אל עליון כי אלו האלו סיקוד צינה צדיק"ס ק"ג שיש צו ג' יודין ואל' שהוא גימ' אל כבוד"ו ועיון הוא יסוד אלה המלוכס בחיבו כבודותוא כק' עליון כנגד יסוד אהא"ו וזהו סיקוד הקי' אל עליון צו חזי בגאולה וסוד בואלם כי הוא מעלה אהם ובואלם ון החלוצים שלא יאחזו צהם ועי"ה יוכלו לעלות"ו ותכוין צילה בואלם שהוא ג' ב"ן אלם פי" חוד אלם כי המלוי של אוחיות אלם שהוא ל"ף מ"ד ס' עולה גימ' לרק שהוא היג'ל ח"ס הפסוק האמנם אלם לרק תדצדון בו" כי לרק הוא מלי של אלם"ו ולכן הוא לרק לעמוד לצדו מלאכה עלאה דמק"ס כנ"ו"ו וז"ס צדיק הוא ומצד"ו כי צדיק הוא"ו הוא יסוד אלה הנק' צדיק"ו ומלת הוא מורה על העלה הדבר גס נק' צי"ה כי הוא צדיק מלך עליון ומצד"ו הוא יסוד ז"ה כי הוא מונק"ו ון יסוד אהא"ו כי לנרק העלה המל' לרק לסידי האהם יסוד אהא צדיק ז"ה"ו ויסוד ז"ה הוא המעלה אהם היג'ל ון הצריחא לאליות"ו והנה כנגד נודע קוד משה ח"ה הוא שרבו יסוד אהא וזה שאנו אומרים כח משה וצני ישראל בו" כי משה הוא יסוד אהא וישראל הם נ"ה"ו צהניעך לסינה מדשה אז שם הוא סינה סיוולת ון הגרון וכמ"ס עני ואמרו וכו"ן כי לעיל צק"ס כשהורדנו

ואפשר י"ל כי מלת יואצרו עול המוחין היו צהני"ו רומ"ח גימ' דני"ג וז"ס ה' אוחיות עולה כמח"ל צהלת אחד ועשר כמנין גימ' :

להפסע טענה שלהם עד הגרון ולפי שנומדים שם צמק"ס לר ומחציתן שם אז יחסיק עליהם הדי' כוללים מדי' שמות ע"כ ק"ג מ"ה צ"ן דמוחין ה"ל וקאשר חוסק"ו ד' על דומ"ה אז הכל גימ' גרון

והנה ע"י מ"ס יצו"ס טע

היה דמח"ה כח"ס נקד"י מ"ג"ס כ"ס מיקין כולו צדיק"ו למסלה כי הלה מוציא צהר כמ"ס ומשולט עם אה"י : כי כל בגולה הוא צדיקוד ותמלה הוא צמל"ו וא"כ קשה א"ך בגולה שהוא יסוד הוא ל"מה צהיכל ק"ק דצריחא"ו ותמלה שהוא המל' הוא צמח"ה שהוא צמל"ו גס לרק להבין דצריחא"ו מ"ס כל הקוין בגולה תמלה יומה ה"י רחוי לוונד כל הסייק תמלה

טענה שהם הרציעות ולכן יש צ"ה ה"ן וזהו ד' כולה מדי ובה שם צ"ן שהוא שם הדי' ויוצו כי ג' גדרות ממוחקים ג' ספרים המגולים ובו כמ"ס ח"ה הדי' צ"ס גימ' גור"ו וא"י הוא צמ"י דיו"ן מן הספ"ס ינלוין וכל אלו כלולים ציהודם טע"ס המל' ע"ס צלריכות"ו א"ך א"י מיוצר שם כלל שהוא צמ"י הקדקד רק טע"ס כמל"ס צמל"ו ר"ל צמל צמ"י טע"ס כמל"ס טע"ס המל"ס טע"ס צמ"י קומות המל' וצמל"ה עי"ן קדקד מוצא שם צמ"י צמל"ה א"ך כהן שם צמ"י אהרן ח"ל כי שם צ"ן שמונת נמשכו היק"ס הוא יומה עליון כי הלא ד' צמ"ס הם וסם גי' קדקד צ"ן א"ך צמל"ו צ"ן צמל"ה קודם טע"ס טע"ס חוד ז"ה ג' צמל"ה אהרן טע"ס טע"ס צ"ה ד' צמל"ה עלאה ובו ע"ס והנה זה שסיד יש לוונד שכל מדי' צ"ן הדי' הם נמשכים צמל"ו וטענה מ"ס הקדקד א"ך דצריחא טע"ס צמל"ו צ"ה"ו ויחד תמלה כי הלא לקמן נמחזקו צמל"ו שער מן המלות צמל"ו שם עי"ן ד' צמ"ס לא חזק"ו מזה כלל וכמה שם צמ"י אהרן"ו והנה צמ"י שער מוחין דללם מ"ה צמל"ה צ"ה שם כי הקדקד נטעה מדי' שמות אלהים שיש צמ"י צ"ן אוחיות צמ"ס ומלת ומלוי דמלוי ע"ס"ו א"ך שם י"ל שהוא הקדקד דצמ"י עי"ד ע"ס"ו ועי"ן לזמן נסטר מן המלות טע"ס צמ"י שם ימנאר צמ"י היט"ו :

להאריך כאן צום יומה"ו והנה חסיון צום הקדקד טע"ס טע"ס צ"ן צמל"ו המל' כי אז תלוי"ה הדי' הסיון טע"ס אז כ"ה לבי ויון הם י"ב ויון ועוד ג' ויון הנסארים צמ"ס זה הדי' ע"ו ויון העולה ל' ועוד כשאר צ' אוחיות י"ד הדי' ק"ד"ו וכן סויה הסתיו דהסיון צמל"ו צ"ו צום הוא ג"כ ק"ד הדי' שמשני הויות דהסיון נעשה קדקד טע"ס והנה כ"ה נעשה ע"י הדי' צ"ה וזהו דצמ"י חיים וקיימים כי דצמ"י הוא המל' הנקרא דצ"ר חיים הוא סיקוד וקיימים הם כ"ה שם חסיון קיימין דגופא"ו ור"ל המל' כיצירה ע"י הכמ"י ד"ה צמל"ה הוא מ"ל"ה צמל"ה לעיל"ו ולכן עד כאן תמל"ה הדי' צמל"ו ואחר טע"ס הקדקד והגימין אז חס"ס הדי' צמל"ו וא"כ לרק לאוחיות עוד צדיק"ו צמל"ה סודי"ה ומל"ו מכוין צמ"י שמהם גימ' אלהים"ו מעולה סיה שער הכיון שר"ס הוא שם קיד"ס מע"צ שמות"ו עזרה אוחיות חסיון כי עזרה הוא גי' (הויה"פ) הדי' כשהגיע לעוד דל"ס אז חטעה עלמך עני עם השכינה כנ"ו צהר פ' צלק ד' ק"ה"ו א"כ תמל"ה לאל עליון"ו אז לרק לעמוד על רגליו"ו והטעם כי הלא צמל"ה אצות אז תמל"ה צמ"י המל' הוא צמל"ו עליון כי אז תמל"ה גימ' הכהן טע"ס כמ"ס ימנאר צמל"ו צמל"ו וכן הו"ס כאן ח"ס צמ"י כי צמל"ה חס"ס תמל"ה לאל עליון אז חס"ס נמק"ו מל"ה קדקד"ו ופי"ו דצמ"י כי כנגד צמל"ו כי צדיק ק"ס לא נכנסו צמ"י דל"ה לרק חסיון ד"ק"ו ושאלו הדי' למעלה על ראשו"ו והנה נודע כי יסוד אהא הוא יומה א"ך מיקוד אהא והוא צ"ן חסיון מוחין דמ"י צ"ן מ"י"ו וס"ה קל"ה קל"ה סיקוד סיויה א"ך נמשך עד חסיון מיקין א"זע"ס דמ"ה ק"ס כמ"ס כל הסיוחין אז מחא"ך גימ' סיקוד שהוא י"ה מ"ס שער"ו וכמ"ס צמל"ו צמל"ה העמידה ולין להאריך כאן"ו ואמנם עמה מנחיל סיקוד הזה סיויה א"ך לכו"ס צמל"ה ד"ה קל"ה צדיק דעתה שצ"ו

ה"ה

שֶׁרָחַף פְּרִי שֶׁעַר הַקֵּץ וּבִרְכֵּתִיהָ פֶּרֶק יֵא עֵץ הַחַיִּים

ה'ים דין האלו צ"י שנים
סהור הצנים ומכין
להוריד חן אלמן פ"י
שמה חס"י שבצנים וממשיך
אל הים דין י"ט וישו ה"ם
לר"י כנזים ח"ז א"מ מחמקים
וכבוהם הוא י"י בחמלה
היה צדוק נער גי' חס"ה
ש"ך ליוני הכיל ולא סרה
לאוי ליוני י"עשה בעמידה
שס"א לנודד י"ז וז"ל לבן
אזו לריבים עקודה לנקמה
זה כחש נמסכים לה' ה'
אלמן כחש ח"י מעבר נעשה
נער ח"ס העקוק וזנה הכני'
באם אל מלך בנחמל צדוק
קדור י"י קוד ה"י
של ש"ס אפר חס' נמחקן
הש"ך גיליון ה"ס ח"ג
סהור מיתום הש"ך ד"ים
שרשון וס"י ש"י ש"ס
חשמן וס"י ש"ס

[illegible]

ת"ש צ"ט שכתב בנסת הסדר
חזרו ענין ע"ז ובערה וכתב
ואז ובערה שז"ל וכן י"ש
הוא לכשר נתבטלו ע"י שם אלהי
שז"ל ה' נעלה רבית ת"ש :

מיוחק צדוק נערה ע"ש :
ואכתב הכ"ז ב"ש הכ"ז בל"ז
ל"ז לכוין בנשמה חיותו ש' אל"ז שפתי פתחה להחיות הדומים
אלו חלה בעצמה דרך השנים וחל"ז בנשמתו וחל"ז
ש' חזק וכוונ' : וכו' בתלת אל"ז חביון להחיות הדומים
אלו צדוק השנים : כי השנים הם ל"ז צדוק ל"ז
נחיות הכחמה והם י"ז למעלה וי"ז למטה הם ממוזגים
צדוק

החלה להאזין : "ל שנקמדם ונעלה לה החלה שחול עלי
עם הגאולה שהוא היום אך עם הצולחיו הניב יצן
היטב כי החלה לנו מורידים הגולל לחלח על העלי
וזהו ענין הגולה לחלח להם אלו מעלי החלה
הגאולה עליה נקמדם ונעלה : כי הכה עלי ראשונה הוא
חלח צדק צדק דלל ודמו נחלל צדקיהו ונחלח הכה
ק"ק נקח צדק צדק יצן יצן יצן יצן : חלה עליהם שקלה
מן הגאולה עליהם צדק צדק :

ועתה נבאר ענין דאזי שפתי הפתח אשר לבאורה הוא הפסק בידו בלחץ וד"ל הניינו בזה ובתור הפתח הריכזה לויח' וענין הדבר כי עתה צאצאי שפתי הפתח הוא היכל ק"ק צדיקה היכלו הוא שם צדיק כיום בשנת השמות וביה"ב בתקדמות התיקונים כי אצלי הוא צדיקה והמן ללו' איהו וינינו מד' וסנה הנהלות לאל' ענין אלה החסידים לעדו מן היכל הכנין אל היכל ק"ק שם מבור מצ"ס אלו עלות ומשם אל עולם הציאות' וסנה כס' ציארנו כי בהכלל העולמות והצד' לחומרים ביה"ש על עשר' ועשרים וצדקה ומשם' וכן ביה"ד ליהנה כס' צדיקה ומשם' ועד צד' צדיקל' ק"ק צדיקה אשר נכללים שם מלי' דלחיות' ועשרים וצדקה אחד ומשם וענינו אל כל הציאות' ונכלל' בו היכל ק"ק צדיקה שהוא אצלי שפתי הפתח הוא התפנה הריכזה לוי' הנה' דלחיות' הקדוש מלפניו כתרד"ה ונחלחכת בזה שנתחברתם היכל ק"ק צדיקה ועשרה הכל ללחיות' והנה הריכזה לויח' צדיקה לויח'.

שער העמידה פרק א

סוד ארצי נפתח הפתח • חכונ כי עמם עדין הנה
בצריחה • "וארצי נגד סמלי" • "שפתי נזיה" •
הפתח ע"י הכח • וזוהו הפתח והשפיע בצריחה •
הוא "ויי קהלו עלי" ייבד ר"ל שחובל להביד ולהשמיד
הסתלק מן הארצות לצריחה וזוהו חובל לעשות מן
הצריחה ללילול :

אדני כחונן כי הנה שני חיי דינים הם בראי
 אי הוא שך ביולוס ובעס מן ליב
 הכמה ברא כלול מעשר הם שך והם יורדים מן הזא
 אל הנושא הנה אדני :

והנה ש"ך הם ה"ם דין ש"ם
 ב"ה שמו"ת אדני • והענין
 כי אלו ה"ם לב אלהים ש"ם
 ב"הם קצלו לה מליצ
 צדקתם שמו"ת • והנה
 ש"ם אלהים י"ה אלויות
 וגם ב"הם נעמה ה"ו אלו
 י"ה ראשונה ש"ם • ולכן
 נחמלקו אלו הש"ם י"ו אלו
 ח"ה ש"ם ד"ו ומכוין להחמיק

שרף פרי שער העמירה פרק א עין החיים

לו

לכנס והם י"י לעולם וי"י
לחלל ככל שמים שמים
וכששפט ויחיים ויכדן
מחלל שם ויזדון דע"צ סג
ככל הם יודין לזל ונעמים מחלל ע"י פטרים הכל
וכמחקים וז"ס השחקים . וה"י יודין כשמלמדעין עם הכי
יודין כששמים ונעמים שם אז מחמקים ונעמו מ"י
זה משלחלל ששחקים
טומנים מן ללדקים . ומכון
כ"י פה הוא שם סג ועם
כ"י אוחיות יחללם
ממנו הוא ב"י פ"ה ועם כ'
מוללות חסם ששחקים יחללם
האוחיות . הכי הכל ב"י ל'
כמנין פ"י :

גי'ד תהלת הכיון
צמלל גי'ד חסלתך
שהוא האור העליון כי חסלת
הוא לשון אור כמו צהלו
כ"י על כלל . וגי'ד הוא
הוא צלשון חגים המשכה
וה"ל ששמה ימשוך האור
למטה אחר ללחו מן הפה
ומכיון כששמה אוחיות דין
מאדני עם צ' יודין דל'
וששמה חסם יי"ד כי ה"ן
פשוטה ששמה אוחה כי
כמוסה ומשע"ד י"י חסין
הל' חסם הכון כמוסה וא'
י"י"י הם יי"ד חסין וי"י
ומלמדק ה"י אחרת מן ה"י
ואז יי"ד יי"ד חסין . גס יודין
ש"י חסלת דין עמם ע"י
הצ' יודין כעסה רחמים .
וזהו יי"ד שהוא לשון המשכה
ומכיון ומשע"ד . גס הכון
ש"י יודין דשם סג מחסזרים
עם י"י מחלל דל' וזהו יי"
מייבד ואח"כ מחסזרה היוד
עללה דל' עם ד' יודין
דע"צ זה יי"ד מייבד . פ"י
כולו יי"ד . ופ"י יי"ד
הסלתך הכיון ששם כ"ה
ח"י . והכוונם למחמק
הכ"י אחרון מל' עד ח'
ולכן סמיו למפרע להורות
שה"י

צלות ה' על אדני כי כשחשקת ה' שנחלמלע האלף
חללים ה"ס מים עליונים י"י עללה . וי"י חסלה מים
מחמקים כזה וזה הוא י"י לעולם וי"י לחלל ששם
ל"צ והם חקועים צמזכים חך העליון וי"י מחמקון .
והם צ' שמוח חללים כי כל חך קצוה צלח ולחי וחך
ב"י פ"י כמנין חללים . והנה חללים צדצוה עולה כ' .
והנה לחי וחך העליון שהוא כ' עם ה"י סגים חקועים
צ' סמה ר"י כמנין גזירה וכן הל"י חסין מחמקון עם
י"י סגים מחמקונים סמה ג"כ ר"י ופניהם ב"י חז"ל .
וה"ס כל הצדצוה והדינים . וזהו ב' אוחיות ד"ן
השחקים מאדני אחר לז"ר האלף ככלל והם מחמקין ע"י
האלף צליוה צ"ס ר"י ככלל . וזהו כ"י ע"י שחמק סגים
מחמקין הדנים וה"י מוחקים (כמזכיר צדצוה אכילה .
וכוונת חקיעה שופר ע"י) והנה מ"ס הכ"י ז"ל צ"ס
מכרימ כגדל משמע שפ"י ר"י חלל הם סג ופ"י חלל
והם מחמקים ע"י האלף דלדני ששם האונים ככלל וחלל
יואלים יוחל למחן אל' ששחקים ומחמקים יוחל וזהו שפתי
ומכיון כששחקים שם הוא אוחיות צומק שהוא ב"י צ"ס
ד"ן ששם צ' דנים הכל ומכיון למחמקים ע"י ד' מוללים
של ד' שמוח ע"י סג מ"י צ' שצילים ג"כ כמנין צומק :

תפתח הכיון צדק נקוד
פחה שהוא צמזכמה
וזהו שם ע"י דלדני ש"ס צ'
ד' יודין ששם ח' של חסמח .
והכוונה לעשות ז"י עליון
דל' א העלום בקור חסם
שהוא חסין והגרון והם
אוחיות גי'כק ואח"כ ששם
ב"י ר"י וי"י יוחל כי גר"י
הם הדנים ה"ל והם
והחמקין ע"י האלף שהוא
האחד היותר וסכולל להם :

ופ"י כאל הכיון להחמיק
צ' גזירות וכן ה'י
מלמ"ד והם מ"י ששם ב"י
ל' כמנין פ"י ומכיון למחמק
ע"י י"י יודין ש"ס צלח שמוח
ע"י סג . והנה גס צל'
דלדני י"י צ' יודין יוד' א'
לעילא יודל לחלל ומלמדק
אלו הצ' יודין עם ה"י יודין
הכלל ואז יי"י ע"י יודין
סעולים כמנין פ"י . וזהו
של האלף הוא כגדל ה' של
פ"י . ועיין כוונה זו הוא
כי צ' יודין חלל עם ו'
שנחלמלע האלף סמלל

פחה הוא צמזכמה :
ד"ל אחר ששמינו זיוו עליון
דלדל' כדן וגרון . והנה אוח'
ה' שם פ"י צלח וסג צמלל :

הנה כמ"ס כלן ששפה הוא שם
סג וז"ס אחרון כן הוא ג"כ
לקמן צמזר חקיעה שופר ע"י
וכ"כ ג"כ צמזר חסלה צמזל'
לעשות כל הדברים מרכה
לכניה ע"י . הנה חסם ש"כ
גמ"ס שער העמידים פ"ה צמזן
אורות יחללם דרך הפה של
אלף שציללחם ממון להפ"ה ח'
מחמק חסמ"ס והכלות שחמ"ס
זה הוא מחללים הכלים ששם
ב"י אוחיות . ולכן נקראת
הזה פ"י פ"ה ב"י סג וכ"כ
אוחיות ע"י . ח' ה"ס צמזר
ז"ל פ"י צמזן מללח חסמ"ס
ד"ל' חסין וז"ל חסין נחמ"ס
הסם צמזמ"ס של הפה שהוא שם
סג ושם א"י . ואח"כ חולדות
הפניהם יחללם מן הפה והם
ג' שמוח יי"י ששולים סג
כ"י אחרון העולה ג"כ פ"ה .
ועוד י"י חללית הפה והוא שם
מ"י צדצוה העולה ק"ל חסין
ממנו מ"י שרש צמזר פ"ה ע"י
וכן הוא מוזכר בקלימ"ס שמוח
על פסוק מ"י פה לז"ר ע"י .
ה"י ששם סג חלל ומלמדק כלל
עם כ"י אחרון . והנה כלן וצמזר
השקורים הכלל י"ל שכוונת מ"י
שם סג ר"ל ג' יי"י העולים
סג ור"ל ששם צ"י האור ה"י
מספה . חך לקמן חקיעה שופר
ודל' צדק לה"י . כי ה"ל שם
כחל חסלה וז"ל פה חקועים
פה הכילה ע"י ד"ס קל' על עלמות
ב"י הפה וז"ל שם סג ושם
א"י . ומשע"ד צמזל חלל'
שד"ק לה"י כן כי וז"ל ג"כ
קל' על עלמות הפה :

ובכ"י כמ"י ח"ל כמ"ס כמ"ס צמלל
גי'ד ששפה מן צ' אוחיות מ"י
דמלמ"ד וכן צ' יודין ש"ל'
דלדני ער"י חסין . אחר חסם
ה"י וז"י ג' י"י אחרת חסין
צדדס ה"י יי"י ואח"כ יי"י חסין
פ"י ה"י יי"י דמלמ"ד יי"י שם

שרה פרי שער העמידה פרק א ב עין החיים

שחיה ומחצרת ונכללת עם כל שאר הכ"צ אחרון הקודמין אלי' ולכן הופכת פני' אליהם : וגם חביון כי קם ס"ה יורד וה"ם ה"ג ומלפ"ד שערשם הם צה"י אלבעות דיד שחאל כנודע : יתבונן להמחיקם ע"י שם צוכי שחאל חילוף שם אח"י היורד מן הציבה אל המלי' והוא ביו"י יד"ך וגם חביון כי צכה השם הזה אז המלי' הנקי' אדני תחמללם ואז יח"י צסם סזה ד"ל אחריות וצזה תמחיק קוד המלפ"ד : גם חביון צמלת יניד לחחק כ"צ אחריות עם ה' אחריות מלפ"ד שסם כולם כ"ז כמיו"י יג"ד . גם חביון ופי' יניד חמלךד כ"ל שיומךד השפע עד הצריאה הנקי' חמלךד : כי הציבה שנקי' חמלם היא מוקבלה כבוכיאל : כי עתה חנו צהי"ם ק"ק דצריאה וכוונתיו להמשיך לשם שפע מן האלילות להעלות המלי' משם ולכללה באלילות צמלת צרוך :

צחלת אלילות צק"ק הוי' צקוד הפסיעה לצר כי אפי"פ שים קוד כה"י אל הו"א אחר צכנר נעשה לו מוסיף צק"ס ודלי מוכת הוא להיות לו כה"י אף עדיין אינם מחלצין צהקוק : כי היא עדיין אצ"ל לכן אינה כל' צקוד אחרת הפסיעה של הוי' והוא שביא מחיצות צקוק היסוד של ה"ז"ל וחו"ם צרוך כי הוכל ק"ק אחר צהכלל צו כל שאר ההיכלות וי"ם סמלי' שכולים שם וע"י הארת היסוד העליון כמ"ל אז נקי' צרוךד מוגדל כבוכיאל דצרכאן : וגם שעלתם עתה המלי' לביסוד כמ"ל שנקרא ג"כ צרוךד כנודע והנה לנו לריכים לצריחה צכל הצח"י עד שחבוא צצח"י פל"ף צמור צ"ם צפ"ס וזווגה צס"ס שלום : והנה כך הוא קוד צניינה שעתה ליון כמותה רק צח"י נקודה אחת צק"ק היסוד ועוד לריכין לנו להעלותה צקוד נקודה אצ"ל עד אחריו היתר דז"ל ואח"כ לריכין לנו לצנוטה שחמ"י צח"י פל"ף שלם אצ"ל והחוסה של ז"ל ולמעט חוה נעשה צצרכה אצ"ל כחשך יחבול צצורה השם יחבנך צכונת המולות : ואח"כ לנקוד אחרת ולהציח צפ"ס : והוא צמלך עוזר ומושיע ומנן : ולא חזרה לסיוע רק צקוד נקודה קטנה צצח"י פנ"ס כמו צצ"לרנו לעיל צצער הק"ס פ"א : ואח"כ לריכים : צצנוטה לעצמה פל"ף צמור צצח"י י"ם חוה נעשה צצרכות האלועניות ע"י כה"י דז"ל שחלצין צח"י : ולא אח"כ צס"ס שלום אז הוא חיוני פנ"ס : והנה כצד כנודע שלל צניינה הוא ע"י כה"י דז"ל אחר תחלצים צכל חו"ך הנוקד דיוגמה גדלות ה"ז"ל ע"י כה"י דאח"כ : והנה כנודע כי זה ח"א נק אחר שפעשה ח"א שלם צכל מוחותיו הן מלך אח"כ הן מלך אצ"ל ואז כחשך כצד לריכין לעיל צצער הק"ס חו"א חכמ"י דז"ל גי' פקדון תחליון דכח"י דאח"כ חנה מחלצין : צכל חכמ"י דז"ל חנה מחלצין עדי"ז צכל ח"ם של חנוק' : אף עתה עדיין לא נכנסו חו"ך ח"א נקדמותיו ד"ק דאח"כ לצד וכשאלנו למעלה הג"ר דאח"כ וכל ה"י דאח"כ : לזה לריך עתה לעשות מחדש חיון ח"א דיוגמה מה שפשינו צק"ס חיון ח"א כדי להביטם המוסיף דיו"ק בן עתה לריכים לחיון ח"א ואז ע"י הארת הנמשכת חו"א חנה יכנסו כה"ר דאח"כ וכל המוסיף דאח"כ : חו"א חלחינו וחלחי אצ"חיתו שסם ח"א , ואנו לריכים ג"כ למקד עולמינו על קידוש השם צמלת חלחינו כ"ל כי הוא חלחינו ואחמנו עצדיו ואנו מלטרפין עם חו"א הנכמזים צצרוך אחרת ונעשים הכל מ"כ צקוד הציבה : ולכן חנו מקדמיון מלת חלחינו שחאל הציבה (ולקמן יתבאר דע כי כהם טעמים לזה שנקדמיון מלת חלחינו) והנה דע כי מקוד היתר ש' : הציבה נעשה כחר אל חו"א וזלה חביון צח"י חלחינו שח"ס הכתר : אף זה חיו"י רק כלי המקבל את האור המקיף של הכתר חוה נמשך מלך הציבה חו"ס צצרה אח"כ על"א חמ"י עטירה צצח"ש כל הליך חו"ס נקי' הכתר נוק' : וצח"יך וחלחי אצ"חיתו חביון צו"ל של וחלחי שיומךד נשמת אור היקף דכתר דז"ל כי זה נמשך לו מלך אצ"ל : ואין להאריך כאן יותר : ולקמן ח"י

ה"ר הרי יורד ע"כ ע"כ ולא יעמי להפין מה עין לירוק ה"ל דאח"כ ע"כ אחריות ע"כ :

שחיה ומחצרת ונכללת עם כל שאר הכ"צ אחרון הקודמין אלי' ולכן הופכת פני' אליהם : וגם חביון כי קם ס"ה יורד וה"ם ה"ג ומלפ"ד שערשם הם צה"י אלבעות דיד שחאל כנודע : יתבונן להמחיקם ע"י שם צוכי שחאל חילוף שם אח"י היורד מן הציבה אל המלי' והוא ביו"י יד"ך וגם חביון כי צכה השם הזה אז המלי' הנקי' אדני תחמללם ואז יח"י צסם סזה ד"ל אחריות וצזה תמחיק קוד המלפ"ד : גם חביון צמלת יניד לחחק כ"צ אחריות עם ה' אחריות מלפ"ד שסם כולם כ"ז כמיו"י יג"ד . גם חביון ופי' יניד חמלךד כ"ל שיומךד השפע עד הצריאה הנקי' חמלךד : כי הציבה שנקי' חמלם היא מוקבלה כבוכיאל : כי עתה חנו צהי"ם ק"ק דצריאה וכוונתיו להמשיך לשם שפע מן האלילות להעלות המלי' משם ולכללה באלילות צמלת צרוך :

פרק ב

הנה קודם שחמלל העמידה לריך לבוין אל היסוד הא' מן הדי' יחידים : הודעים : והוא היסוד חמליו צה"י תחמלל של שם הוי"ו ותכנין לווי"ו דהוי"ה שעולה ל' ע"ל"ה ואח"כ עולים חל"ו וי"ה אל היורד ואח"כ עולה ה' תחמלל אל וי"ה : חוה קידמו וי"ה וי"ה חו"ס : והיסוד הזה הוא ביו"י ח"ן : וע"י יחיון אס עברת ח"ה שסם הן צצורה הן צמורד וצמלת ח"ה חמלל : ולא הפסם הזה הוא צה"י אצרכנה של הוי"ו יחיון ע"י זה היסוד :

סוד העמידה : הנה כצד כנודע עיני' צצח"י שם לז"ל ולקמן : ח"י צצורה צח"ך הציבה צצח"י עצור : צו צצח"י יליאחם לחוץ שאל ה"ה ח"א צצח"י וי"ק והנוקבא היתה צקוד נקודה קטנה צקוד הפסיעה לצד צצקוק הוי' : ג' אחר שחגדלו והיתה המלי' צצח"י צפ"ס עמו' : והנה יש עוד צח"י אחרת והוא ח"י אחר שחזרה ותחממעה כי אז ליון צמורה רק אחרת הפסיעה לצד : חמ"ס היא כחלקה ליו"ם והיא צעולם הצריאה : והנה צעת יסוד ק"ס אז חנו עישין מוסיף אל חו"א צצח"י וי"ק כמ"ס לע"ל והוא צצח"י חלחינו אחר לאור פנינו דכח"י דאח"כ וכן עשינו (צצכמליו) ליו"ק : צצכמליו מוסיף מן חלחינו : לח"ס דכח"י דז"ל : כנודע שח"ל לחלה ומכרם כלום חלל חוה דיה צצ צעלם : והנה עדיין היתה צעולם הצריאה צהיכל חלבה וצן צזה כח רק כדי שיוכלנו כל שיה סיכלין דצריאה יסד צהיכל הוי' שחאל היכל ק"ק : ואז צהינינו אל חלכות חלל עינין אז מלכל ע"ל חלכסיק נקבלה שחאל יסוד אצ"ל שחמלל ככוכים צריאה דז"ל ומגדל חלור אחר מליך דרך קו האלועני עד יסוד ח"א ומשם יולא הארת המולות העומדת שם שח"ה צה כחמולות : ועתה חנו מעלין את המלי' אחר כל החכילותם כל הסיכלין דצריאה יחד כמ"ל ומח"ס צכונת חמללם לל' עליון : והנה עתה חנו מעלין אחרת אל מקוניה סדלשון שחיתה

שרף פרי שער העמידה פרק ב עץ החיים

בצטוט שך' חזון צכדיע ראשונה ו'ה פשוטים וי'ה ה"ה
דקק'א חלויים . וצכדיע צ' חזון וי'ה פשוטים חלף
ה"ה דקק'א תהי'ס . ובהזקק'א צמלה חזון וי'ה פשוטים
לחנה חזון וי'ה פשוטים וי'ה חזון דצ'ן תהי'ס
ובזקק'א צ' חזון וי'ה פשוטים וי'ה חזון דצ'ן תהי'ס
והם כל זה שזאלטו איך פשוטים צידק לעצן חדע
וחזון פירוש הדברים אשר יתבארו לעצמן צ' חזון
העלות צמלה :

פרק ג

[illegible][illegible][illegible][illegible]

שֶׁרָף פְּרִי שַׁעַר הָעֲמִידָה פֶּרֶק ג עֵץ הַחַיִּים

פח"י והנה על ידי אורות
 האלו שזקקת עתה יותר מן
 הכריעה הראשונה במצב
 עלתה עתה יותר למעלה
 והוא שח"י עולה עד חמורי
 כ"ה • והם גבורים יותר מן
 היסוד • גם הכריעה עוד כי
 במחלה צרות רק שיעור
 חלה אחת צרחה כנגד
 היסוד • אך עתה הגם
 שצמקוה חלה רק שיעור
 חלה אחת לצד כי עדיין
 שהיה ח"י ז' למעלה מזו
 רק שנים שנים אף צרחה
 כי לה שיעור צ' חדות
 כשיעור רוחצ' רוח' • ואל
 חסעה שעולה כנגד היסוד
 וגם כנגד כ"ה כי ח"י יד
 שנקטרת מן היסוד
 לגמרי ועומדת כנגד כ"ה
 לצד כי עדיין ח"י צ' צרחה
 שפוף והנה ש"י עליות
 עלתה הנה' ע"י הכריעות
 ח"י • כי ע"י הכריעות
 הללו יורדים לה אחרון
 הארות ח"י ש"י עולה •
 עליות ח"י והטעם אשר
 נקראים כריעות ח"י
 שצטרכה הוא זקירות •
 אך הלא נודע כי נקום
 המל' ונקודת עיקר ח"י
 היא כנגד החזה ד"א •
 ולכן כל זמן שלא עלתה
 סם עדיין סם כריעות
 ולא זקירות כי ח"י זקירות
 רק כשהעלה נקמות
 החיות • ולכן צמלה הוי'
 סם זקירות כי אז הוא
 עולה ח"י ד"א שהיא
 מקומה החיות כמו שכתב
 צמלה •

[illegible]

עדיין אין זה צמי' פנרוק רק
שפלה צסור בקורה א' כמנזח
לעיל נזח למח ישרו ההצרות
הכשוכים צקוס הרצון ונזח
צריקוקוק אחס עם המלצ'ממ
לנליות הללו צריכה לקבל הצרות
אחרים שאלו ממשיכין לה עמה
משס ג"צ ריודין כמו שציור :

כל הזקוק זקוק צמס • כי
צ' זקיות הם • א' צרשא
וא' צבוא • וחכוין כי הלל
עתה עולה א' של אלכי עם
" של הוי' • והנה יוד אלף
בימ' קל"א וחכוין להעלות
הק"ל אשר הורדנו צעלה
צרו"ד • ואח"כ חכוין כי

[illegible]

וכן הוא ג"כ בשם הוי"ו דצ"א שהל' שהוא חתם ולכן
דצ"א בעת קטנותו היא ו' כפי ראש ואח"כ כשנהגדל גופו
בעשר ו' עם ראש

ולכן אין לכיין כך • אך כחז עוד צי דרכים • אי שהוא בקידוש וסגור דלל אח התפסים כמנואל שלפעמים גוברת ועולה נגר אחרי ס"א ומש • דרך אחר כחז שלפסר שאינה עולה בכל הדי עלייה הללו רק חסח מקום כ"א מהמקומות הכ"ל כי חסלה עלתה חסח יסוד • ואח"כ חסח כו"ה ואח"כ חסח ה"ה ואח"כ חסח ה' • וע"ש איך שמוקים צוה ששעו מפי קדשו של הרב זלה"ה • והנה מה ש"א עלתה עתה צ"ה הזקופות רק שיעור מדה אחת מש"א צ"ה הכריעות אין לחזרה ע"ז כי הלא גדול אור הח"ת מכל מה שלמעלה ממנו • וכן שיעור איכותו הוא גדול מהם חלד • והנה עתה עשיו אל המל' ומדריגה אחת • כי הציונה צבירה לא היחה רק צבחי נקודה אחת קטנה ועשיו נעשה בקיד מדה אי הרי שיש לה חוקי אי גם העליוני אותה למקום האמיתי כמו שהיחה נעת חלילה אחרי חז"א צחם סלוי • ועתה אנו לריבים לבטוח צבד פרלוק גמור נגד כל אחרי החזה מן החזק עד קיום רגליו כדי שחוכל אח"כ לחזור עמו פסים • כי הגדלה ז"א צבד ויק דמוחין דלמא ה"י בק"ש כמנואל • ועתה העליוני אה המל' ורינה רק צבד מדה אחת כ"ל לאורי החזה סלוי אך כאשר יבאו גם המוחין דג"ר דלמא וכל המוחין דלמא • אז גם המל' שלשים ותמיד לעשות פרלוק גמור • אך לזה לרד זיו אי"א מחדש כמנואל לעיל צפנך צי • לכן אומרים אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי דלמא כאשר נחצור צבחים •

פיו שכתב שם כי אי"א אינה יכולים להודות רק ע"י האדם הדעת עלתה שהוא מנאל חסיון ה"י דריקא דלמא ע"ש וטיון מ"ש לקמן צבחה במלך קוה הכל ש"ש לזאת גם כן ליל שזו דעת פלחה כ"ל •

עלמה כשארם למעלה צלוח הנה כ"ה הכיוות אינו כחז כ"א כוונה העקפים רק כחז וז"ל והאמנם חז"ש שבראש השנה ביארנו מקיפים דלמא אך כחז אינם רק פנימים דלמא ומקיפים דלמא לנד כי מקיפי אב"א אינם ככנסים כד צרכה הכנים עכ"ל אך שם צריה אינו מפרש כלל שם מקיפים דלמא ולי המון תמיד נכנסין כ"א המקיפים דלמא לנד כי הלא מנואל כשער ר"ה שחין חילוק בין כוונה ר"ה לבונה האור רק בענין הרייז לנדובסד הכוונה הם ש"ן והנה מבורם לקמן כוונה מלת האל לבין אל תקוני דיקא ולבחי אינם צריכים ביקוע כמו בוזעני לפי שהוא רק מלך מוחין דלמא ש"ש וזהו בין כוונה חסל • צ"ן ככוונה ד"ק לזאת ודאי בנתיים צריך לבין נתיים מקיפים דלמא לכן כמתי • והנה כ"א נביתור נכון • וע"י כשער הק"ש כ"ה הכוונה חז"ש כי כי ק"ש נעשו מוחין פנימים אז נמשכו מניח אי"א מנח"י מינויה שבה ועתה חזרים להודות צבחי • אלמנטי שלהם ואז נעשים מוחין מקיפים וזהו כחז אך שבת נעשה לז"א מקיף ומקיף שצבחה • פנימים שלהם •

זה חסיון להמשך ג"ר דלמא וכל המוחין דלמא • גם לרד לבין כי הנה בק"ש נעשה מוחין פנימים אל ה"א (ל"ל מוחין דויק) ואל הד' דקשר של החסילין והמוחין פנימים של המל' ד' דקשר של החסילין ועתה כיוונתו להידיד שלו אורות מקיפים אל מוחין פנימים • וגם להאיר אור גדול צנח • ד"ל לטחונה פללוק • ולזה אנו לריבים לזיוג אי"א מחדש אחר שכבר עשיו אורו צב"ש צב"ש פנימים והנה חסיון אלהינו הוא אחת עלאה ואלהי הוא אב"א ו' של ואלהי הוא הדעת המזווגים • וע"י לעיל צבחה • לזכותו ח"ס ימוחין של ז"א צבד פנימים חסדים לו וגם בקיד המקיפים כ"ל • גם חסיון צבחה ואלהי להמשך קיד לזה מלכוני חז"י ד"ש כ"א מלת אלהי שם ד' צחי כמו שכתב לקמן צבונה אלהי אצבחה אלהי ילחק ואלהי יעקב והנה הענין ש"א מקדישין הצניה הוא מזהם עשמים • אי לפי שכל כוונתו הוא ללוקר ה"א • וכאשר כונן שמים צבונה לבן אנו מקדישין הצניה • צי כי הלא המוחין דלמא המה צאים חוד כ"ה דצניה ג' שלם שלרד לבין צמח אלהינו לעשות כחז ל"א מתי"ם דצניה לבן אנו מקדישין הצניה • כי חסלה לרד להקדים ה"י של הצניה כדי שיעזר אח"כ מיד מלח"ה ה"י כל חז"י הרא מלך הצניה הנק' קו ידוק חתוק אה העולם לבן אנו מתחילין צה • ומה ל"ן לריון צ"ה שמות דלמא ודעת ומה שם ע"צ צבחה וסם ק"ג צבחה וסם מ"ה דעת • וחסיון צב"ל של אלהינו ל"י ידיו ולי שצב"ש ק"ג שצניה פעולה ח"ל • והנה אה חסר שם ח"ל משם ק"ג שישך ל"י • י"ה"ס אינו מל"ב נחיצות שצמחין • גם חסיון צבוחים כ"ל של אלהינו • ולזה ע"א וסם ע"א כמחלדן שצבחה • כשחסיר משט"ק קיד חסילם ש"א

פרק ד

אלהינו ואלהי אבותינו • הנה כל אלהינו שחל • וכן בק"ש ג"כ הכוונה של אלהינו הוא צבחה • ואלהי אבותינו חסיון צבחה וצדעה המחזרם ומחוגם • כי הנה ה' אבות הם חב"ה ואלהי אבותינו הוא אב"א שהוא אלהי של אבותינו שם חב"ה • והנה ע"י זיוג

הנה ע"י נ"י הכוונה שער הק"ש פ' כי שבת וז"ל והנה יס עוד זיוג אחר והוא כדי לנתיים ניד דלמא ונעשה ע"י האדם מנאל דריקא דלמא ע"ש וכה נעשים שער הולדת אי"א

שרה פרי שער העמידה פרק ג עין החיים

החכמה * והנה הדי' מקיפים כנח צמח אלהינו וצמח
אבותינו * אך כיו' של אלהינו הוא מקיף המקיף אחרונים
מלך המלכות * וכן מלינו בעשיית החסידים שיש ל' קליפים
המקיפים ל' פשוט שהם נגד מקיפי ל' המוחין *
ולחסיב הצית הוא המקיף בעקף נח כולו * אך וצד צדדים
כי כל חסידיו הנה מלך הצניע אחנם מלך החכמה חן
חשפילין שום נח כל :

אלהי אברהם הנה אחר שעשיו יזוג אויב כנ"ל
אנו מוכידין את המוחין צריש דז"א

ונכנסין ב"ר דלמא דהם פנימיות נה"ל דחצונה הנק' גדלות
רשון דלמא ונכנסין כל המוחין דמלך הלמא ונכנסו עומס
ג' החסידות דפנימיות נה"ל של ש"ס הנק' ב"ת דלמא *

והנה כנר כתביל קוד
כ' ליל בשער ק"ש נק' י"א ההגדלה דז"א כי צ' שלישי

בהגדה מ"ש בענין זה : עליונים דקדק דז"א וחסידים
עם פק עליון דלמא דלמא ונעשה מדה שלישי לקבל

דלמא וחסידים עם פק אומלל דלמא דלמא ונקבל את
הקדק וכו' כמו שמוכר לעיל בשער הק"ש * וכן בקו

שהלך וצדק האומלל * ועשה בצרכה אצות ה"ס ההגדלה
כי נכנסין כל המוחין בשלימותן * והנה כנכנס מוח

החכמה צדק הללל דובילבלל העשה מנ' שלישי חקד
כנ"ל * אז נקי אלהי אברהם * כי הכלי לפי שנעשה מנ'

שלישי חקד נקי אברהם * ופנימיות המוח שצדקו נקי
אלהי * וחקי אלהי אברהם * וכן ענין אלהי ילמך

ונכלה יעקב * ויהי ה' אברהם יל ג' דלמא * גם
חכיו כי נכנסין עומס ב"ת דלמא כי כיו שמוחין דלמא

נכנסין חסידים ב"ס חסידין ב"ר דז"א וחסידים צלו ב"ס
אומללים ונכנסים ב"ר ונ"ס יודיין אל ב' האלעות וחסידים צלו

ב"ס קדמאין ונכנסין ב"ר ויודיין ב"ס נקדמאין האומללים
הוא צדקין דלמא כי עשה נכנסו ב"ת דלמא ב"ר דז"א

והם עומדים שם יחד ע"ס ב"ר דלמא * ולכן חכיו צהם
ב"ס ע"ד הכיל אלהי אברהם * ועוד חכיו כי אלו המוחין

שהם מלך אצא שהוא שם ע"צ דיויין ונ"ס חסידין הם מלי
של שם ע"צ שהוא מ"ו חכיון אלהי ונגד ב"ס הכיל הם

ב"ס אלהי אברהם אלהי ילמך ואלהי יעקב * וחסידים חכיון
ב"ס אל צדק המקיפין כי ב"ס שעשיו יזוג אויב א"א צדק

א"ר שם שיהי להוריד א"ר
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

החכמה שיהי שיהי חכיון
החכמה שיהי שיהי חכיון

שהוא אור המקיף שהוא המלי שלו כשאר כיו * ותכנן
אורו הכיו עם שם מ"ה היורד דז"א ושניהם הס"א *
וצמח אלהי חכיו כי הוא היורד חכמה ודעה כי הנה
אלהי עולה מ"ו והוא מלי שם ע"צ שבחכמה * ואורו *
של ואלהי נחמה לדעה כי שם אלהי ע"צ * ופ"ו
עולה ל"ו ותכנן עמו ה"י של ואלהי אלו עולה כמנין שם
מ"ה ע"ה * כי כיון שגמל ואלהי הוא היורד חכמה ודעה
לפיכך היורד עולה לכאן ולכאן :

אמנם חיד נמשכין אלו המקיפין של המוחין * דע כי
כנר מוצא לעיל איך נמשך כיומא ל' דשערי

מחלש א"ל עד רישא דכחפין דליה והם מוכים בחסורי
רישא דז"א ואלו יתחוסף אור צמחין פנימיות דליה וצדק

ויולא לחון צדק אור מקיף שהם החסידים כוודע * והנה
זה כנר כוודע כי רישא דכחפין דלמא חקין עטריין עמלן

דז"א * והנה כנר מורדנו נק"ש פנימיות אורן חקין עטריין
דז"א ונשאר למעלה א"ר שם צדקין דלמא * והנה

אורה הכיומא א"ר נענעת עד רישא דכחפין דלמא * אומס
כשמודווינס עמה א"ר הם גורמין שירל אורו אור של

רישא דכחפין למעלה ואלו גם אורו הכיומא דשערי מחלככה
ונענעת עד רישא דז"א ואלו אורו המקיף כעשה חסידין

צמח ז"א ועוד חכיון כי הנה דע כי כיו שגמל צדקו
אורו כיו צמח כיו צמח ונכנסין אורו חכיון וכיומא הכל

הוא קוד הצורה * והענין כי הלא כוודע כי כל הבצורות
ה"ס ה' אורו חסידים שיהי ש"ר * וכשחלוקת ל'ה

חלקים יהיה הפ' כיו * ולכן כיו שגמל כיו הוא דין *
והנה ב"ס כוודע כי אלו חסידים הם ה' היות העולים ג'ה

ק"ל * אומס מלי כל היות
הוא כיו י"ד ה"י ו"ו ה"ס

שם חלי ע"צ וחלי צ"ן
שהוא גימ' כ"ז כי חוללש"ך

עולה גימ' פ"ר וכשחלוקת
עמו ה' של הצניע אורו

פ"ר וכשחלוקת ל'ה חלקים
אז יהיה הפ' כיו * ולכן

חכיון כיו צמח אלהי ונ"ס
כיו של אצותו כ"א ה"י

צמחי כנ"ל וחכיון שם
צמחי אור מקיף (וצדקו

הארי ונ"ס כנר צמחי לכוין
ב"ס שגמל ל'ה ה"ה) גם

חכיון צמח כיו האלו של אלהינו ושל אצותו שעולים
גימ' יצ"ק שהוא היות אלהים והוא א"ר ש"ל חקין עטריין

שם חקין א"ר ש"ר שחלוקת הוא חקין * אך לפי שעה
אלו חכיון צמח מקיף * וכל אור מקיף הוא צניע שהוא

דין לכן כנ"ל צמחיות כיו שהוא צמחי דין כנ"ל * גם
חכיון צמחיות כיו של אלהינו שהוא אור המקיף כל המוחין

יחד * והענין כי הלא בחסידים יש ל' מקיפים ל' מוחין
ועוד יש מקיף א' המקיף על כולן מלך הצניע וכן יש מלך

הבחינה
י"ו של אבותיו
הוא מקיף החסידים
ע"י כולם מוצד
השם מ"ה

וְזֶל רַע כִּי אֵלֹה הַמַּקְפִּידִים אֵין
 הַהוֹנָה שֶׁמִּזְמוֹן הָיוּ נִפְשֵׁי
 מִתְקַדְּשִׁים וְיֹרֵדִים מִדְּרִיבָה אֶחָד
 מִדְּרִיבָה אֶחָד כִּי אֵתֵּן הוּא כְּמוֹ
 שֶׁמִּזְמוֹן כִּי לֵב דְּרַב שֶׁמִּקְדִּישׁ
 שֶׁכֶּסֶף קָיִים בָּל מִקּוֹם שֶׁיִּירָד
 וְהִיאֲרִי מִתְכַּח לְתַעֵב אֶל הַעֵינִן
 כִּי כִּי שֶׁכֶּסֶף נִשְׁמָר קָיִים מִתְכַּח
 וּמִכֵּן הִיאֲרִי מִתְקַדְּשִׁים בָּרִים אֵין
 מִתְקַדְּשִׁים וְהִיאֲרִי מִתְכַּח מִתְכַּח
 וְכִיֵּן כִּיֵּן כִּיֵּן כִּיֵּן וְכִיֵּן וְכִיֵּן
 דְּרִיבִים אֵין מִשֶּׁ כִּיֵּן שֶׁמִּזְמוֹן
 מִתְקַדְּשִׁים לְמִתְקַדְּשִׁים

[illegible]

ברוך שיקומו בכל צמח וצאן
כי סנה כחשך ירדו המומין

ר"ל כי ודאי צמח כבר נכנסו
כל המומין ונחלסנו צמח
כל שלח נכנסו כל צמח
מור "א רן י מומין מחלין
לזרע והוא שירדו כל הדי צמח
המחלין כל צמח המומין
הכל ולא נשאר צמח רן צמח
מקשים דחשילין שרם אינם
יוצאים כל חמר נכנסת צמח
דמומין צמח זא :

והנה דכל צדי' ובחי' מאלו
הם המקצלים לזר חס' וז'
היו שם אחד כאשר נבחר
צדיק' ה"ס חז"ל והיו
ענין וירדו חז"ל המומין
עם המקצין שבו להם
חמלה צדוקים והנה פסוק
שאלו המקצין האחרונים
שם הם המעלין הם יורד
ברזים צמעה מן המורין
עלון פסוקים הנה ומה
מקצין לזר חס' ומה
היו שם הם המעלין

צלחת המקיסם האלו הם
 שבו המוחין צעמון והם רק
 כבד נודע כי ז' משה ק"ה
 אל סם הכל הוא ב"ה הכל
 דע" וזה הכל סם ק"ה
 וידון ולכל סם"ס אל' והנה
 הכ"ה הוא קודם סם אל'
 ד' מקיסם הכאשנים ולקודם
 סם אל' והוא סמוך לקודם
 מנ"ה מקיסם הכאשנים כחמשה
 ב' ידון ומקיסם ה"ה סמוך
 וזה אל' ה"ה יש לו סם אל'
 זה נה נעשה צללו המקיסם
 ש' שאלו בקודם החפלים
 כחשין ככל' : הם הג' ידון
 ס מוחם הכחמה הם מחשש
 סם חשיכוה' לפי שהוא ז'
 צ' צללקחקה ולשונם מכלול
 נה וכיצת ע" עשרה דגבור
 ז' כחשין ונעשה מזה
 ואל' לורא אל' מליור' כי כבוד
 צלצל ומונה נעשה
 כחשין אל מל' וזה

צמח כדורע • ולכן מקיים
 חלומות מן המקום אשר לו
 חתמים כל הימים • והכזה
 הם צחית של העינים וחלום
 והם י' הצלים קדשתי כל
 שצחקד שצצנים יס צו ב'
 כאשר יורד מוח מקיף החם
 ואחריכ כאשר יורד וטובע
 אור מהם הוא יורד ב'
 מכל מה מקיפים יסד ב'
 וצנים ומקדים שגדעת לוח
 מקיף עטרת דגבורה ליקח
 וזם חל מן אחרי • והם
 הירידים מתחם • הנה ה'
 הכחם כימי דשקרי צאחוני
 שחשטין צ'א • ולפי ש
 תסוד אריות צקו מיין דלס
 מקיף עטרת דגבורה ליקח
 כי הלל לעולם העלי נחם
 ולכן יורד אלי • והם
 יודין למע ו' כזה יימי ש
 יורד למעלה ויורד למטה
 יס שלל והחוסם • שר

דשערי דליא עד עורך ז"א כ"ל והאיר שם ונחם אוחה
ההארה ילאו חלו המקשים לחון בנחלא צקוד השפילין
והנה קיד הגומא אשר משם יזלזלים האורות הוא לורה
והשער הוא לורה וי והאור היולא הוא ג"כ לורה "וכל
אלו הם לורה א' צליור יי"י אך לפי שהאור היולא הוא לורה
"לכן האור צלוקם המקיף מנחל הוא ג"כ לורה יי"ד *
וזו יי"ד אלהי * הרי ציארנו מנחל אלהי * ואברהם הי"ם
הכ"ל של ויוח הסחמה כ"ל הנעשה משיי שלישי * הסקד :
אדרי יצחק קוד ע"ד הילד רק שהוא מוח הציבה
ד"א * וחביון כי עשה כנכס פק
עלין

שרף פרי שער העמידה פרק ד עין החיים

עליון דהוד דלמא ופסק החסון דהוד דלמא צחוד כלי
הצנים שהוא נעשה מצי' שלישי בגבורה דז"א • וחכיון ג"כ
ספרק חסחון דלמא הוא מלוי' סם ע"כ כמנין אלהי
כ"ל • וחכיון ג"כ אל צחי' מקיפים • וחכיון
שלוש סזס יורד מנצורה דלמא שהוא אל כ"ל ומקבל
לוח מצי' צמגי' עמו בהמקפים האלקסונים ומחלה מקבל
מצי' מקפים ג"כ סם אל' שהוא ג' יורין וא' • ג' יורין
מצי' מקיפין מצי' ומקדים • ומן מקיף עטרה דנצורה לוקח
לוח אל' כ"ל • ולפי' שהוא מוח צנים לכן כאשר מחפשת
לח"כ ויולא צקוד החסילין ע"י הכחה כיומא דשגרי כ"ל
או הצי' יורין מחפשתין צקו שמללי דז"א ונעשים מקיף
לגיס צמגי' דז"א • והא' שהוא מקיף עטרה דנצורה
יורד צמלי' כ"ל ונעשה ממנו ג"כ יו"י כ"ל ונעשה ממנו צ'
ידים והגוף של המלי' שהם חמית' שפס • ולח"כ מקבל
לוח מצי' הצי' שהוא כשפיגע צמחין אשר כבר נכנסו
במצי' דלמא ומקבל ג"כ לוח מצי' שהם מצי' ומקדים
שנדעה ג' וויין שהם לוח' הצי' כ"ל ומקיפה לצר ממנו
הנצורה שנדעה ולחו מחפשתין ג"כ שמועטא דז"א לטעם
הכל' שהם ממוחין פנימיים • ולפי' שהם מצי' מוח הצנים
יורד דרך קו שמאל שמועטא ומחפשת צ' קווי המלי' •
ולח"כ כשנכנסו ממוחין צמגי' בוגלמא דז"א ויורד כיומא
דשגרי דלמא עד עורק ז"א ומליר' סם ומכה לוחו שהלחם
ילאו אל המקיפים לחון צמלמא צקוד החסילין כ"ל •
ולפי' שהלוח הוא לוח' • לכן הלוח שזקוק המקיף הוא
ג"כ לוח' יו"ד הצי' דלמא מלח' אל' • ולח"כ הוא הכלי
של מוח הצנים שפעם מצי' שלישי בגבורה כ"ל •

ואדרי יעקב

הדעה דז"א וחכיון כי עשה נכנס
פרק עליון דיקוד אלא ופסק חסחון דיקוד אלא צחוד
כלי הדעה הנעשה מצי' שלישי החס"ה דז"א • וחכיון ג"כ
ספרק חסחון דלמא ה"ס מלוי' סם ע"כ כמנין אלהי כ"ל •
והנה לריד עור כוונה אחת מה שצבוא צמיון החילך ד'
למחשך ד' מלוי' ע"כ שכל

מלוי' גימ' אח"ס להמשיך
לפי' פירוש צחי' ללח' שיש
צ"ל כוונה • ולכן הוצרכו
כאן ד"ס אח"ס שהם אלהי
אבותינו אלהי אברהם וכו'
ובולם מלך חכם או מלך
צ"ה להמשיכם אל צחי'
ללח' כ"ל • והנה יחזק
כאן ויחזק ואלהי' והענין
כי הלא כוונה קוד כי אל דעוה
ד' שהם צ' דעוה כי קוד
הדעה דז"א הוא כיון
מחוי' המחפשתים צו"ק

ומשם נעשית אל' כי יסודותיו
מום סכמה ציבור אלא ומום
גימ' ציבור אלא ומום הדעה
כמנח מצי' כמנין דלמא ומנח
צ' עטרה דיקודי דז"א ע"כ
והנה כח עור סם צמגי' צמורי
ללח' דמח' כי כאשר מחפשת
המחון צמגי' ללח' אז אחר
הלגשים צמגי' צ' נעשה מהם
מצי' ללח' הצי' דמות כמנח
וע"כ שז"ס ודקות יסוד מולם ע"כ
והנה כן הוא הכוונה כי בלתי
אברהם יכיון להמשיך צמלי' ד'
ע"כ מצי' יסוד אלא ללח' אלא
ובלתי יחזק יכיון להמשיך יסוד
אח' כ"ל ובולמא יעקב להמשיך
ממחיות היסודות צמגי' ללח'
וע"כ נכנה שרופא :

אל צחי' המקיפים • וחללה צ' זו של ואלהי כי סהם
לריד להצין צחה צמורי' לציל שאלו המקיפים נאשכים מצי'
שמום ק"ב המחפשתים צ"ה צמגי' מוח המלוי' שפס שהוא
גימ' הציל צקוד ז' הצלים כ"ל • והנה המלוי' הוא גימ'
ל"ז ולמא חיון אלו לוקחים רק אל לצד • אך העטם הוא
כי הלא כוונה כי הדעה דצ"ה מחפשת צ' קלוויה ונחלק
לוי' חלקים וקוד הדעה הוא ויכוונה והוא נחלק לששה
וויין וה"ס וי' היסודם צמלמא ואלהי יעקב שהוא וי' היסודם
ממלוי' הצל כ"ל • והנה מצבולר לעיל כי צ' דעוה סם אל'
המכריע צין מצי' ואל' המכריע צין מצי' • והנה צ' וויין
מצי' מוחין מצי' כשאלים צקוד הדעה המכריע ציניהם
ונעשים וי' אח"כ כי שפס א"ס רק וי' אח"כ ולכן סם
עלמן כשאלים רק צקוד אל' מההכל כ"ל • וכן הוא הענין
דעוה השני המכריע צין מצי' כשאל צ' אח"כ כ"ל וסם
כשאלים צקוד אל' לצד • והנה כל אלו הצי' דעוה סם
ככללים צ' של ואלהי יעקב • כי הוא מוח הנהיכלל מצי'
והוא בכללו קרא דעה ולכן אלו הוויין שצקוד דעוה כולם
ככללים צו כי הלא עיקרם אינו רק וי' אח"כ של דעה הצנים
שנחלק לוי' קלוויה • סם וי' כוונה לוי' מוחין ולפי' דעוה
שפס וי' כ"ל • והנה כמו שהיווין והאלמין של סם אל' כאשר
יורדים למח' צקוד מקיפים סם מחפשתים סם אל' כשאל
כן הוא צ' וויין הכשאלים ממחיות אל' אלא יורדין ומחפשתין
ג"כ למעט ונעשים כה"י שפס של הצי' שהם צ' שפס
והלשון • וחכיון ג"כ סיורד חז"ה דעה דז"א מחל' ח"ה
העליון ויורד דרך ח"ה סחחון והוא ג"כ סם אל' כ"ל •
ולוקח לוח מצי' מקומוה כ"ל אל' צמנעו צמקפים
הכשאלים ומקבל ולוקח ג"כ סם אל' כ"ל מצי' מקיפי
מצי' ומקדים ג' יורין • ומקיף מוח עטרה דנצורה
אל' כ"ל • ולפי' שהוא מוח הדעה שפס מוח האלמעי
לכן ע"י הכחה הא' קולא דשגרי כאשר יורד ומחפשת
ויולא צקוד החסילין יורד ומחפשת צקו האלמעי דז"א
סם

ND

[illegible][illegible]

4

פרק ה

דואל

[illegible][illegible]

מב

צבא מלואים הוא אל שבו
דמו אל ג' מומין דקטטה
מלואים ממונים ללא שבו
הוא שיש הפרס צינים
ומתקטט ש שוקטים עיי
בכונת גית דלחא הוא
צבא גדול הצביר והסורא אל
נוקעים אל הצב"ה ד"א
והסנה הכוין עוד כי כיון
שנכנסו הצב"ה דלחא אל ליד
הג' חללעות דלחא לנדת
למנוע צב"ה ד"א חלס
הס ורדין ג' צב"ה מנקוט
הסלה ונכנס צב"ה וזה
הכוין ג' צב"ה האל דומת
מומין דקטטה ונמלת הביר
הצביר והסורא נוקעים
לחיים ד"א חלס
הגורל הגבורה
הנה עיה
ומתשטט הג' חללעות
דלחא צב"ה ד"א וזה
מקיים הג' חללעות צ"א
עליו צביר הנוקט זולת
סומין הנכנסין צס והס
הבדיל סבצר ומחלר לעיל
זה הכוין צב"ה ח' חיל
שם צב"ה ח' חיל צב"ה ח' חיל

הַבְּנוֹר וְכִי ה' הוּא
סִיּוֹר פֶּקַח חֲמֻלֵי נִלְמָה
עִם סֶפֶק תַּחֲסוּן דִּמְקָה וַחֲסִי
סִיּוֹר דִּיזֵא מֵרָע חֲמֻלֵי
וְעַם הַרְסָה עִם סֶפֶק חֲמֻלֵי
בַּחֲסֵד דִּיזֵא תִּקַּן הַגְּבוּרָה וְכִי
אֵלֶּה סִיּוֹר מוֹסֵם הַגְּבוּרָה וְכִי
עִם סֶפֶק תַּחֲסוּן דִּגְבוּרָה וְכִי
הַגְּבוּרָה דִּיזֵא מֵרָע חֲמֻלֵי וְכִי
סִיּוֹר מוֹסֵם הַחֵסֶד חוֹךְ פֶּקַח
עֲרִיבָה הַקּוֹר עֲלֵה מִן הַ
חֹר וְהוֹרָא וְכִי
לְכִי מוֹחֵל דִּמְסֻמָּה סִיּוֹרֵינִי

עצה צבא'ת 17"ח ע"ד
פצ'אדנו צמלת האל כי
לפי שאין סיכוי ציניהם רק
צמלוי הה' לכן נרמזו כאן
צהרון ' גם תכין כי הלא
ה' חסדים המה מחספשים

[illegible]

אד ערדון : הכה עשה
מכיון להחזיק
ב' הארות אל תמים ז"ל
עלמ' והוא לתקנו עזה
דז"ל ולמטה עד סיום הס'ת
ב' לבכר יעקב ב' לבכר
נחל כ' יון הסה דז"ל
ולמטה עד סיום הס'ת
הוא שיער כהר יעקב
מלפניו דז"ל ובהר נחל
מחזוריו והכה וכן החס
דז"ל ולמטה כלל מחנה
אור יקוד אחר כבודו והכה
ע"ז יחוסק אור גדול בין
לז"ל בין לנשי' והסלה
המיון בין ע"ז גילוי
דקוד אחר אל יחוסק
האור של הז"ל עלמ' נקוד
הכח האורות היוצאם
ופוגעים זו בזו והוא
לפי שהם ז"ל עלמו שואו
בכללות עם מים עם שואו
צ"ח שלו שסס הוא גבי
שם מים דובלי אלפין גבי
הכח זו היא צסס מים
דלפין דלפין כ"י ז"ל פ'
הוא עלמ' כ"י זכבה הסחמ'
דז"ל צבוב דז"ל ונולדי
ק"ך אורות א"ח"כ עכה
ואז צ"א והכס ואז פ' ס"ח
עולה ע"ה דובלי צ"ח עולה
ק"ח"ה

שָׂרָף פְּרִי שֶׁעַר הָעֲמִידָה פָּרַח הָעֵץ הַחַיִּים

קל"ח כתיבין אל עליון ועיי' נעשה החיים ד"ה המהרה שלו ולמטה עד סיום החי' והר' ביוונט ציט' חב"ה יח' אל עליון שחמלה מוקבל ה"ה כל האורות האלו אחיב חמלה האורות האלו לשנים שחמלה חתוין מלה אי"ל יעקב שחמלה דרובה' ואח"כ מלה עליון' למה נוק' כי לש' שעתה חמלה חור הצינים ונמשך האור צדינו דלדו לכן יש חמלה ללאח פרוץ יעקב ומהל וכלן ולמה' והנה הצינים הוא שם ק"ב כנויער ולכן הפנים שם ק"ב לוקח יעקב כי הוא צמקום הפנים והוא מוקבל רק קוד שם יי"א' ומש ק"ב וי"א לח כולו כי מלה עיקר צדי' יעקב הוא ממשלת קוד אי"ל לכן אינו מוקבל רק קלה אחרת הצינים ולא כיוו' והיא שם יי"א' שהוא עיקר שם ק"ב כמזכיר בדרוש חלילית וצידוש קי"ט' והנה שם יי"א' הוא גי' אי"ל' והנה אעפ"י פסוקי' אצל עדיין בל נכנס כאן עכ"ל כבר ציטרו' לעיל צ"ו דוהסכור שהאחרו נמשך עד כאן י' לכן וי' הנה ז' י"ב יעקב ללאח אעפ"י ט"א נכנסו המוחין לגי' ואח"כ חתוין עליון' למה' והוא אחרים דשם ק"ב שוה' קי"ו גי' עליון' שוה' למהל חלילית צדי' וגי' גם חתוין כי אל עליון נקי' הכתובים הכתרים יעקב ודמה כמזכיר וגם מצינו חתוין נקי' כך אל עליון כי מלה נעשה הכל :

גומל הסדים טובים
תחלה תכין לתקן
נה"י דז"ח ע"י המוחין

[illegible][illegible][illegible]

ממ

הַל מַסְחֵר חֵלֶם עִם חֵלֶם נָקִי •
אֶל לִפִּי עַם נֶגֶם שֶׁיֵּצֵא הַבֶּטֶל
תַּחַת יְדֵי וְאֵן רֵדִינִי וְאֵל חֵלֶם
נֶגֶם הַהוּא לִפִּי עִם חֵלֶם הוּא
נֶגֶם בְּצֵרֵת חֵלֶם כְּבוֹדֵת לֵבָן עִם
חֵלֶם כִּפְחֵלֶם נָקִי חֵלֶם לֵבָן •

[illegible]

קוֹנָה הַכֵּל עתה נכנסין ג"פ עוֹלָאין דְּכַס"י דְּלֵאנָה

נריש'א דז"א ויורדין ג' אלמליס ציוקום
מחל'ת דז"א ויורדין ג'ם ג'ם צוקיום צבאי' דז"א ועסה
למחל'ת המוחין דז"א ועסה קל'מו כל המוחין דז"א
צוקיום סח'יו לזס וז"ס קונה הכל ג' עסה
לגמרי הכל לגמרי וסנה המוחין לזמא כל'א
ונכנסו הג'ר שלזס צריש'א דז"א ויורו ס'י אלמעות' דז"א
אל' אר'ו צפס' א' קק חלל'ס ויזכור'סלזר צבגור'ן צל'ס
האל' וז"ס' קצ'י לזקום צמל'ס גדול'ס הצניז'ס וססח'ס
צביל' וס'ו לז' צפס'סלזר וז"ס צד'ס וז"ן כס' לסור'ד
המוחין דרך הגרון ססור' מוק'ס לז' צפ'א ולכן תעצבו
צ'ס צבגור'ן וז"ס' ע'י מעצבו צמניז'ס גדול'ס וז"ן
ויורדין ססגור'ן למע' וסנה כן ס'ר סח'סל'ס גס צבגור'ן
לז'א צ'יר חלל'ס אל הגרון וז"ס'ס אל'סל'ס א' חל'ס
ומס סל'יו כן רק סיורדין ס'יך אל מ'ת צפס'ס א' ס'ו
כ' עסה אז' מעורדין לז'ר הציון דזמל'ס עזל'ס דזיק'ס
דז"א סיון ס'יג דז"ס סזור'ס וזק' סזור'ס אל'ס
ויורדין סזור'ס ג'יו סח'ס וז"ס'ס אז' וז"י לז'ר
הז'ס המעצ'ס מוזל'ס עזל'ס צמוחין אז' י'ס לזס כס' לז'ר
צמול'ס צבק'ס'ס חל'ס חסו ג'י' ס'י ס'ד קונה הכל צביל'ס
סכל'ס נעס'ס צבגור'ס י' גס סח'ס'ס קונה הכל ג'יו צביל'ס
סס'ס סז'ס עז'ס חס' ג' סח'ס'ס דיור'ן סס'ס ג'ס עזל'ן
לז"ס' לז'א כ' י'ס סל'ס'ס מוחין ומס לכן סס'ס סח'ס'ס

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר הָעֲמִידָה פֶּרֶק ו' עֵץ הַחַיִּים

כי קונה הכל הוא ביע' רי"ו שהוא ביו' ח"ל חליף למ"ד
והוא כי מודע כי חקון ראשון דדיקנא הוא אל כמו
שנחצאר לעיל במלח הא"ל לדיקנא דא"א :

ויוזכר חסדי אבות הנה כזר עשיר ליעקב ורחל סבחים שלהם צמח

אל עליון ומצד שמים צללות גינול חסדים עוצים והדעה
צמיתות קוים הכל ככל' ונחמה לנו עינים הנחמין שלמים
עצ' סתקין אולענים דביס' וזון עטענדס דז'ס וזון חוזר
חסי אצות' כי חסד' נקולאס אצות ומצין נקי חסדי
אצות ולפי' שכולם כוללים חסד' לכן אינו חוזר רק
הסדק' לגד וזון כוללנין צו' וזון חסי אצות' והנה
יעקב הוא מלך השמים ע"ז' וזון אור חסד' והכל הוא מלך
חסד' ע"ז' אור דלח' והזו כוונת שכול אצ' הוא מלך
דיוקן שכול ע"ז' וזון אצ' הוא אצ' דיוקן שכול
קסתי' וזונים גינול' חוזר' וזונים החסדין ע"ז' יסוד' זל'
שאר' וזון חוזר' גס חסדין כי הלל כל ז' עטעס
ע"ז' לוי' לחסדינו ונחמ' והנה חסדי' מתחלק ענין
כי זון קוד' אור שליח יסוד' מלחב' נעמד חוזר חסי
אצות שם מצי' סתקין' וזון חוזר' מלך חסד' אף
נחמ' אור שלחן סיד' אצ' נעס' חס' כפי' וזון ומצין
גנול' כי קוד' הבולות הוא מלך הבינים כוונת'

ומביא גואל לבני בניהם שחם חביון לעשות
ג' אחרונות לעקב

[illegible]

למען שמו עשה כאלם צח"י המלי של יעקב ורחל
וה"ס ע"א שלהם כנודע כי לעולם

הצלי נקי טים ולפי שאין שום אחיזה בנגיד צו"א לכן
לא נזכר שום הוצאה בנוגע לזכר, ומציא וכו' ר"ל
קבול

[illegible][illegible]

דעמאלט פארן נאכערן קלוגות ביז איין זיבענטשע טאג האבן
 די הויזות גי' ק"ל כוונע וועלכע דאס חסידן
 צומין לוי"ה הערשטע עתה לוי"ה כח"ל גס חסידן בי
 האבן יעדן און דאס וואס וואס

שרה פרי שער העמידה פרק ז עין החיים

מר

סחיא זיכר שהוא מציא רק אלו מוכיחין אותם לצד והנה
תכין כי עתה שהמשיכו כל אלו הפירוטין ואין אלו
מוכיחין של מי חתה ועתה ציאר שכל אלו הנה למען
שמו שם פירוק יעקב ורחל שביא קץ שמו כי רחל שהוא
מלי קץ שם ככל יעקב קץ שמו כי יודע שיעקב הוא
במי משה שהוא ביום קס"ד קס"א כי הלא ביום נמשך מן
יוד אלא ע"י יקוד אלא שם קס"ד קס"א ביום שמו :

פרק ז

באברהם הנה עתה כבר נשלמו פירוק ז"ל ויעקב
ורחל : אך עדיין רחל עומדת באצבע ז"ל
ולריך להציאה פנים עם יעקב : והנה לריך לנקרה כדי
להציאה פנים : והנה קוד הנקרה הוא ע"י כליה חרדמה
על האדם כמו שפאר צנח"י בכוונה ק"ש שעה"י ז"ל
המפיל חצלי סיכה על עינו : ולריך סיכה צל לילה : וגם
צריה שלריך סיכה ואחריה ש"ס השיג גם ים נקרה
כעצור שם בכוונה זכריו למים : אך צריה כיון שהוא
רומז לציאה עולם שא"ה תחלה האצילות וציאה המוחין
ולא ה"י עדיין שם רשימה ולא שם דבר כל : לכן
לריך סיכה ואחריה ככל : וגם צל לילה כידוע שאמר
קיום התפלה צליה או נקמלקו מומי כל המוחין וגם
הרשימה מהמוחין לא נשאר צי כעצור לעיל (בשער
כללות החשלה קוד בכוונה המפילין ע"ש לכן לריך וגם
לסיכה סיכה יוד הנקרה : אך עתה לפי שקצול ה"א
מוחין שלימים לז"א : גם
לפי שכבר היתה הנקרה
צריה ע"י מנשיכו כעצור :
לזה צטער הימים א"ל לשינה
משני הרשימו שפאר ונעשה
הנקרה מעליה אחר שכבר
נעשה צריה ע"י מנשה :
אך עתה לריך להפלות מ"י
וחוש להצצה : כי לריך
להפלות מ"י ע"י היכל אשבה
והצין כי הלא צל צל צ"ל
שנחקן צרכה אשבה עולם
שהוא היכל אשבה דבריאה
שע"י הפלגה מ"י משה עד
למעשה צאצא דלילות והוא
ליווג א"א לתת מוחין לז"א
צחיות אצ"א : והנה ה"י
די צהעלחה מ"י הזה גם
ליווג א"א שנחלטה בצרכה
הוא צל צל צ"ל ואלי אצותיו
לככים המוחין צ"א כיון

אז לריך לאחריה ע"י השופר :
ולא כיון שכבר נעשה במצבה
צריה שוב א"ל עוד לא צליה
ולא בהעמידה כיון שכבר נעשה
צריה עתה נעשה הדבר מאליו :
שהוא דבר מחדש וה"ס הנקרה כנודע מליאותו כינועלה
הצורה הנח"י שלח מ"א ומידות עם אצ"א להוליד מוחין
זולת האצותים לרחל לצד : לזה לריך העלאת מ"י מחדש
והנה ז"ס ויצן ה' אלהים את הלוע : ה' אלהים הוא
א"א : ולא נכנסין כה"י דלמא עם המוחין החידשים חוד
רחל דומתם שכןסין צ"א ולא נגדלת רחל צחיותה אצ"א
בצל מדה ז"א עד הכתר שלו : וקוד הדבר כי להיות שם
צאצורי ה"א רחל ואלה כנודע : והנה כשנחלטה צריה
לככים צללה אז לוקחה הצורה ללח ורחל ומחשבתה
שניהם צפירוף אחד ולא שני : כמותו וללריך זה
לריך העלאת מ"י מאחריה וכולם מלד היכל אשבה : צדור
והוכן צחקד כסא : והנה היכל אשבה דק"ש ה"י מחשון
שהוא היכל החומי דעולם הצריחה מנשה למעשה : אך
עזה ללריך מ"י הזה הוא היכל אשבה ש"ס צהיכל ק"ק
ה"א ז' עליונות דבריאה ושם ה"א א"א וכוונתו ש"א
למשה א"ת ל"י סת היכלין וחד מנייהו הוא היכל החשד
והאשבה : גם לעיל צהיכל ק"ק ים היכל אשבה העליון
(ע"י צע"ה שער כה"ס מה"ק פ"א וספ"ג צמדי-ס
מוצא כל ענין זה באריות) וכוונתו ש"א כי ז' היכלין
דבריאה הם ז' היכלין ד"א שם י"ס ד"א : כי היכל
לנח הקפיר הוא צ' היכלין יקוד וסעודה : והיכל ק"ק
הוא כלול מ"י היכלין ה"י עשה והם י"ס ד"א רק
שם ככלין מ"י היכלין לצד וא"ל הם דיוגד דשחרית :
ובגדים ז' היכלין דנוק ד"א והם ציולר דערצ"ה ובגדים
ז' היכלין דאצ"א והם ציולר דשבת דשחרית ובגדים ז'
היכלין דלמא והם צ"ל דערצ"ה שנה וכולם הנה צדור
שצצה וסעודה וכולם כפולות ואין להאריך יותר : ואנחנו
ומכ"ס : כי כוונת ש"ס ששה היכלין עד כל הרלון
גם צהיכל הרלון עליו ים והיכלין אחרים צדור כפולה
ואח"כ צהיכל ק"ק שם ה"י עד כללות כל אלו ג"כ
יש שם היכל אשבה יותר עליון : זה היכל הוא מעורר
עתה המ"י : ומלא ש"ס צ' היכלות דאשבה וחדו אשבה
צ' אשבה : פ"י כי כל זה סעודה עתה ה"י ע"י אשבה
כי ע"י הפלגה מ"י צהיכל אשבה מחשון דק"ש נעשה
כל זה עד עתה ועתה אלו מעוררים היכל אשבה העליון
ש"עורר מ"י עד שחשגדל רחל אצ"א וחדו צ' אשבה :
ותכין ג"כ להציאה פנים לז"א כי אין לה כח לחזור פנים
רק צחיותה שוב כמותו מאחוריו ולא ים כח כח לקבל
אורו : והנה הנהן שוקצ"ל דעשוריתא הוא היכל אשבה
ועל ידו חזרת פנים :

מלך

שרה פרי שער העמידה פרק ז עין החיים

שם כלל ותרבות של חכם הוא מנחם פ"י שאין להם אחיזה (כ"א יינקר) כלל רק בחס: הם נלחמים שם י אומנם כל זה המימוש הוא בערך כה"י דלמא הנכנסין במל' שהוא מומחה למעלה מן העטרה עד ג"ס עליון אף בערך המל' הוא להיפך ולמעלה למטה כי חמלה כשנכנסין בחי' אחרונה דכ"א דלמא שהוא עשרה שלם בנאש המל' אז נחקן הכרח המל' וכן גם הוא מלך י וזהו מלך כי הוא ראש המל' י עוזר הס ג"ר דלמא ובי"ת וכה"י דלמא ויושיע ג' אצלעות דלמא ובי' אצלעות דלמא י ומנח הוא הלח עליון דלמא והלח תחתיו דלמא י גם תכין דלמא דלמא חיצונית מלך עוזר ויושיע ומנח לשם נזכ"י אוח ח' בכל חיצונית ור"ס נזכר שיש לכיין דברכה אצות צ"ס נזכ"י י והענין כי הל' נזכר שחלח נק' אה"י י והנה הכה"י דלמא הנכנסין ח"ס אה"י כנזכר לעיל בצ"ס מוקמים י והנה כאשר יולא"ם האצויות דלמא שחוק ז"ל ללחמיו לחקן את המל' אינם הם עלמן רק האצות והם ור"ס חלוק שם אה"י והוא קוד שם נזכ"י שם האצויות שלפני (ל"ל שחמ"ר) השם הב' מוחלפת בל' הקיימת מלמדי (ל"ל שחמ"ר) כלל כי עיקר האצות המל' הוא ע"י שם נזכ"י שהוא שם אה"י וה"י ע"ה נחקנה המל' כשיעור ז"ל כולו פנ"ס י

והנה דע כי חזרה פנ"ס

זה אינו עם ז"ל רק עם יעקב י והענין כי ד' מיני זיווגים הם י א' ישראל עם דלמ' וזה ציון שבת בשחרית י ב' ישראל עם ללח' י וזהו צונחש דחיל רק שללח עומדת מנחה ד"א ולמעלה בחלוו הראשון ג' הוא יעקב עם ללח וזהו צנחש דחול ד"עקב וזהל וזהו צנחש דחול וזהו שחמו עושקין צו י והענין דע כי יעקב יולא וייקוד אצו מוכננד החזו ד"א ולחון ולחוריו של יעקב ככנר פנ"ס ה"א ונכנדרו ממש מלחוריו ד"א יולאח חמל מן החזו ד"א ולמענה והיא עומדת אצ"א עם ה"א והיא כיצנית וייקוד אוח שמונה וילא"ם הנצורות ועוצרים דרך אסור ה"א אל כחל העומדת שם צלחור וייקוד דלמא מל"ר דרך פנ"ס ד"א אל יעקב ככ"ל י והנה כשרלח חזרה פנ"ס עם ז"ל הכה אין מוקם לעמוד שם כי הלל יעקב עומד שם כחצו לרומח ה"א אף הענין הוא כך כי יעקב נהפך מכוון שח"י ועומד מן הל' פ"י שאינו הופך כלל פניו ולא אחריו כנר ה"א רק לזו ח' לצד עומד צלד ימין של ז"ל ולד שמאלו הוא ככנר ימין של ה"א י וכן רחל עומדת ג"כ צלד השני של ה"א צלד שמאלו י לז ימין שלה כנר לז שמאלו של ה"א י ומלל

מלך עוזר ומושיע ומנח

הנה ע"ה אחר המדונה פנ"ס יז מוחמעת ומפלה לנב"ל ז"ל והזכרה רק צדור נקודה קטנה צדור היסוד כי כל המדולה דלמא כשיעור כל פרוק ז"ל הלוחי שיקטק לזה שח"י ע"ה צדור נקודה פנ"ס י והנה גם ע"ה לריכה לקבל אורה האצות גדולה שמקבלת צהיחה גדולה עד למעלה כרי שחמ"ס כשיחלקו מנחה כה"י דלמא וינכסו צ"א כמו שח"י לקמן אז ע"י עקבלת ע"ה חמור קיימת בגדולתה מן החזו ולמענה י והנה החלח מקטלקין המימין מן ה"א ור"ס נכנסין צלחמה הנקודה כי הלל אלו לריכים להגדיל הנקודה האצות להיות כהז וז"ל והנה אה"י מוחמק אס נכנסין הכה"י דלמא צדור צהיחה אצ"א גם כן י

אז שחמחין עד שחמור פנ"ס יז נכנסין צה י אף ודאי שבהיחה פנ"ס יז נכנסין צה צלי ספק ע"ל) והנה חמלה נכנס קוד העטרה דייקוד אוח צלחמה נקודה ונחגל צח"י המל' שזה ולחנחקלח מ"ך ור"ס י"ב ככנס צה הלח עקקין תחתיו דכה"י דלמא וזה הגדיל ג"ת כה"י שזה וזהו עוזר כי כל העזר היא ע"י השקיקים העוזרים להקים את העזרים אה"י ככנסין צה ג' אצלעות דכה"י דלמא ונגדלים צה ג' אצלעות וזהו מושיע כי ח"ס השועה שם ג' אצות חמ"ס צדור כוס יסועות אשח' י ואחר כך נכנסין צה ג"ס עליון דכה"י דלמא ונגדלים ג"ר דל"י וזהו ומנח כי מנח ח"ס ג' אל שיש בפנ"ס י צ"ל בחיין הפיחים ואל אחד צמועמא' צ' מלל שפנ"ס ח"ס שח' כחורין כי אל צמולאש עוליס ש"ע כחורין ור"ס ש"ע כחורע י עוזר תכין כי עוזר הוא כה"י שח"ס עזרים את הכוק' וקיימת אורה י ומושיע נכנר חמ"ס שכן כחיו השועה ייחיד ועכ"י שהוא ציונע י ומנח הוא ג"ר כי שם יש הבנה מן החיזונים שאינם נוגעים

הנה ע"ה אחר המדונה פנ"ס יז מוחמעת ומפלה לנב"ל ז"ל והזכרה רק צדור נקודה קטנה צדור היסוד כי כל המדולה דלמא כשיעור כל פרוק ז"ל הלוחי שיקטק לזה שח"י ע"ה צדור נקודה פנ"ס י והנה גם ע"ה לריכה לקבל אורה האצות גדולה שמקבלת צהיחה גדולה עד למעלה כרי שחמ"ס כשיחלקו מנחה כה"י דלמא וינכסו צ"א כמו שח"י לקמן אז ע"י עקבלת ע"ה חמור קיימת בגדולתה מן החזו ולמענה י והנה החלח מקטלקין המימין מן ה"א ור"ס נכנסין צלחמה הנקודה כי הלל אלו לריכים להגדיל הנקודה האצות להיות כהז וז"ל והנה אה"י מוחמק אס נכנסין הכה"י דלמא צדור צהיחה אצ"א גם כן י

כי יעקב ורחל הם עומדים פנים זה עם זה * וא"כ שני הסיקודות דלוא"ה * שניהם מאירים ללד א' אל פני ה"א * מלפנים ומשם יונקים יעקב ורחל זה מסיקוד אבא'ו ומסיקוד אמא' * וסנה כבר ביארנו כי מן ה"ה"ה דלוא"ה נעשה צ' כהנים דיעקב ודרחל'ו מן ה"ה"ה דלוא"ה נעשה שני הסרלופים דיעקב ורחל כמציאר לעיל * א כ עשה סנהסכו נמלא שיעקב עומד כנגד קו הסוד של ז"א כי לעולם הזכר יונק מן הימין * ע"ש צהר א"ה צלל וא"ה צהר מ"י יעקב עומד בצלל * וא"ה רחל עומדת בצד דלוא"ה ומניח רצין שכוני שיעקב עומד בצלל דלוא"ה כי כל הנלמים הנז' הם צלל ז"א כמציאר בקוד ליוז ז"א * וזה ג"כ קוד מ"ש בחקויים כי כלם הוא הקסקליוה המאירה והוד הוא הקסקליוה שאינה מאירה * הכוונה הוא על יעקב ורחל העומדים זה בצלל זהו צהר וזהו ג"כ קוד מ"ש בחקויים ה"ה ולדני חיוני * יודים לא צלל ודא צהר שקאי ג"כ על יעקב ורחל * וכן א"ריון כחידא צה"ה ילחודנה"י * כי שם יעקב ורחל הם צמוד א' כי אין שם קוים * וכן נחמה העמידה שם זה זה צחק זה נבצורה כמו שנבאר בעה"ה ה"י נחקר ולדני נבצורה וכן כיוצא בזה בכל קיומם ז"א עד הכתר שבו שלשעשר עולה עד הכתר שהוא צומק שנה אז הם פרודים צה"ה ומחוצרים בכתר * כולל כשאנו אומרים מלך עוזר ומושיע ומגן שאז הוא חזרה סב"ה חיוני שהוא יעקב ורחל שהם צאים עהה סב"ה * גם חיוני כי הלא ביארנו לעיל בכוונה אלהי הצבים אלהי ילחק וא"ה יעקב שג' א"ל מחלקים והוא מקבלה ג' אלפין אשר כ"א נעשים יו"י והם מחלקים צה א' בהפכים שלה וא' בצה"ה שלה וא' בצה"ה שלה * והשלבה למדין כיחידן לז"א וכ"א מחלק ג' יודין ככ"ל ע"ש * ועשה בצורה פנים אז הוא מקבלה מחלי ג' הע' יודין מן כ"ל יודין הכ"ל והלעפרין לה' אלפין שקבלה כבר וא' ים לה כל כ"ל א"ל שכולים ומגן וזהו ומושיע ומגן טעמה נעשה ומגן ע"י ג' אל האלו :

פרק ח

ברוך * הנה עשה אשר נחקקה רחל כשיעור ה"א * אז יולדים הנה"י דלוא"ה עומה * ולא אנו לריבים להחזירם למקומם הראשון חוד ז"א והנה לזיוהם אז א"ל לשם דבר כי כיון שא"ל להם אז מניחא דברג

וע' צה"ה פער הארץ וז"ה פ"א
סם מציאר שגם יעקב מקבל
הארץ קל' מפרקין אלהים
דנה"י דלוא"ה ע"ש * וזהו מוגן
ג"כ מ"ש לעיל בכוונה אל כליין
שיעקב מקבל ג"כ משם סב"ה
סנאמא סם יל"ה ע"ש :

והנכבה מלך השמאל * וז"ש
וע' למקן נעשו הסוכה כייסא
מקבל כל האורות דה"ה וכ"ל
הנח הוא נותן לה מלך מן
הסוד ע"ש :

הוא עומד בצלל דלוא"ה ודא"ה כי כל הנלמים הנז' הם צלל ז"א כמציאר בקוד ליוז ז"א * וזה ג"כ קוד מ"ש בחקויים כי כלם הוא הקסקליוה המאירה והוד הוא הקסקליוה שאינה מאירה * הכוונה הוא על יעקב ורחל העומדים זה בצלל זהו צהר וזהו ג"כ קוד מ"ש בחקויים ה"ה ולדני חיוני * יודים לא צלל ודא צהר שקאי ג"כ על יעקב ורחל * וכן א"ריון כחידא צה"ה ילחודנה"י * כי שם יעקב ורחל הם צמוד א' כי אין שם קוים * וכן נחמה העמידה שם זה זה צחק זה נבצורה כמו שנבאר בעה"ה ה"י נחקר ולדני נבצורה וכן כיוצא בזה בכל קיומם ז"א עד הכתר שבו שלשעשר עולה עד הכתר שהוא צומק שנה אז הם פרודים צה"ה ומחוצרים בכתר * כולל כשאנו אומרים מלך עוזר ומושיע ומגן שאז הוא חזרה סב"ה חיוני שהוא יעקב ורחל שהם צאים עהה סב"ה * גם חיוני כי הלא ביארנו לעיל בכוונה אלהי הצבים אלהי ילחק וא"ה יעקב שג' א"ל מחלקים והוא מקבלה ג' אלפין אשר כ"א נעשים יו"י והם מחלקים צה א' בהפכים שלה וא' בצה"ה שלה וא' בצה"ה שלה * והשלבה למדין כיחידן לז"א וכ"א מחלק ג' יודין ככ"ל ע"ש * ועשה בצורה פנים אז הוא מקבלה מחלי ג' הע' יודין מן כ"ל יודין הכ"ל והלעפרין לה' אלפין שקבלה כבר וא' ים לה כל כ"ל א"ל שכולים ומגן וזהו ומושיע ומגן טעמה נעשה ומגן ע"י ג' אל האלו :

אתה כאן הכוונה כיוצא * שהוא דשא לגבי גופא וחכיון * לגבי ה' כי נכנסין גם הג"ר דמוחין דל"ה * והנה כוונה כי ה"א הוא ו' דשם ה"י הכולל כל האלילות אך צה"הו רק צה"ה וי"ק אז הוא צה"ה ו' צללי דשא אך בהנכנס גם הג"ר שבו אז נעשה דשא ל"ה הזאת והוא ל"ה ה' שכל ה"י גם אז נכנס ל"ה ה"י כי עשה הוא * לגבי ה' גם חכיון כי כמו בצריעה דהסתלה ה"י הכוונה ע"ש א"ה' דיודין ככ"ל גם כ"ל הוא לשם א"ה' דלעליון וחכיון בצריעה הראשונה צמלה צדון יוד הא דל"ה' דלעליון * ובצריעה צ' צמלה א"ה חכיון מלאין שלקף הא דל"ה' דל"ה' :

ל"ה כאן טעמה ג"כ צ' זקופים * וחמלה חזקוק הגוף שלך וחכיון ה' לגבי ו' עולה * ואח"כ חזקוק דלשך וחכיון ה' לגבי י' עולה * וסגיון כי חמלה בשתקלוקו כה"י דלוא"ה מן העלי אז נחמעה עד המזה ככ"ל * ולא עדיין היו הנה"י דלוא"ה חופפים על ראשה * אמנם כאשר התחילו לכוון בראש ה"א * צה"ה הוא שתתשך מאור העל' כשישתעלמין עומה האורות ולכן צמלה צדון כשנכנסו ה"י חוד ה"א אז נכשך אורה וע"ה נחמעה קיומם יחד עמה שה"ה עומה דל"ה ולעשה ככ"ל וכשאלת קיומם רק כנגד הסיקוד שלו * ואח"כ צמלה א"ה כשנכנסו גם הג"ר אז כל האורות דלוא"ה כולם נחמלו חוד ה"א * ונחשבו כל האורות עומה נחמלי אז חזרה לקדושה להיות רק צה"ה נקודה חמה הסיקוד * וסנה עשה אשר שידה העל' צמרינה הזאת להיות רק כנגד העטרה החם הסיקוד ולא נקבל חמור ותהפך משם אל האור כי כיון שנכנסו כל המוחין חוד ז"א * והנה נצטען של האורות דלוא"ה ללא מלאכה ה"א אל העל' ולכן ה"הם חזרה לקבל האורות האלו בחדור * והוא אז לריכוז לזקוק אותם וזהו האורות שדרכם ללא דרך האור יחזרו ללא דרך הפנים * ולא חכיון צוקופה הראשונה ה' לגבי ו' * פ"ה שבעל"ה חמלה עולה עד ה' שהוא חמ"ה דל"ה עלמו שהוא ו' צללי דשא ככ"ל * ואח"כ יב

שַׁרְף פרי שער העמידה פרק ח עץ החיים

וְלֹאִסָּה : הוּא חֲלָדִי וְיֹכֵחַ
 יְחִיָּהוּ בִּגְדֵי תַּפְלֹחַת הַיּוֹם :
 בַּשְּׂמָרִית בָּצִלָּהּ
 וְלֹאִסָּה : יֹכֵחַ הַיּוֹם הַזֶּה
 וְהָאֵל : יִדְּלוֹן
 בְּנִיבֹרֹת : צִיּוֹר צ' יִכְיִין
 לְבָרוֹי דְּסָבִי וְהוּא :
 וְלֹאִסָּה : צִיּוֹרֵי צִיּוֹרֵי
 הַיּוֹם יִכְיִין לְיִמֵּד ב' יֹכֵחַ
 לְבָרוֹי דְּהַיָּה וְלֹאִסָּה ע"כ :
 וְהָאֵל יִדְּלוֹן
 צִיּוֹרֵי בְּנִיבֹרֹת
 הַסֵּב וְהַיּוֹחֵם בְּיָמֵינוּ
 צִיּוֹר ב' קוּיִם שְׂבוּ שֶׁהֵם
 ב' יִדְּלוֹן כְּהֵנִי כ"י וְעַם
 הַסֵּב וְהַיּוֹחֵם שִׁיחַ וְהֵם
 שִׁיחַ שְׂפָדִיטָה :

[illegible]

פרק ט

אתה גבור הנה כגד כחצול לעיל כי צברת אבות
 נחקק כל צדיק המלך ועלמה עד מקומה
 וכו' ע"י החקר המעלה אותה כעל * ועמה היא כרמה
 שמאלו צדק חסד לראש
 כי הלא המלך עומד צד
 שמאל ויעקב צדיק יצין
 כחצול לעיל * והנה חבין
 כי הלא כל המצוות יחידים
 צמלי * והנה שש לכל
 המצוות הם ה' אותיות
 מלפס"ד והם נחשפסעין כמה וכמה מצוות לאין קץ *
 ומאמץ

הם מוחין חדשים דבתי פנ"פ
וכנ"ל וע"ש וחזין כי מלת אצרהם
הוא אצר מ"ה כמבואר :

ענין הכוונה זאת הוא יותר
מתורגמן כפי ויז'ניץ' ח"ב סי'
א' וזיל לפרסר היטב מלך
לכונן צדקתך ערב ובקר
אשר יסירם גם ברוחם הארשיים
יחודיים כמקלים • כי בנות
לונדון האחרות נפתחו ונחתיים
בשני שנות כ"ב קצ' צונטרות
אין אף רחלים כל צדדן •
ובקדושת היום מ"ה וזיל: קד"א
כי כעס הם האלה בית קד"א
שואו האים האלה וכן ארזי
אלהים • שם רש' מקלין
שמתחברין יחד • וכן ורומין
הכעס נכעס ה' אלהיך אל קד"א
יוח • וכן נכעס מן קד"א
אף • כי וזיל שם מ"ה קד"א
ק"ב כנוד לרזו אלהים שם קד"א
תחתיו וכן קד"א ה' יחד קד"א
אלהים וזיל אלהים שוא ונחמך
אלהים • ואם השם מ'
בשנים נחל שחפרין מ' ק'
(גלגלד) נחל שחפרין יבש
הזיל ש"ל שחפרין (יחמז) •
והעל' "ק' מכה נדל קי לרזו"
אחיות • אחיות • נלזל הכעס
אלהים • ואזי קהלת' לזון
תחלש • שחפרין • שם ה'
אלהים • והי' לרזי • לרזי
אחיות ערילת ערמים בשעו
יוח • וזיל ש' ויזיל אף רק
שחפרין שחפרין שכל ה' ביונות
הם כעל' מלך • ופלוחים •

וְזָקִיפָה כִּי חֲבוּן ה' לִנְצִי "פ" שְׁחָבוּן לְשִׁעוֹת ה' שְׁחָבוּ הַמֶּלֶךְ לִנְצִי לִנְצִי "פ" שְׁחָבוּ הַמֶּלֶךְ הַחַיִּים שְׁחָבוּ לִירֵד ה' שֶׁל ה' כִּכְלִי "פ" חֲבוּן כְּמוֹ שְׁחָקִיפָה חֲלָשׁוֹת הַיּוֹעֵץ שֶׁסָּהוּ עַם הָיוּ בְּכָךְ חָלָן הוּא בְּכָךְ שְׁחָבוּן לְהָיוּ דְקָבִי וְזָקִיפָה חֲלָשׁוֹת בְּחִי לִנְצִי "ח" חֲבוּן שְׁחָבוּ ה' דְקָבִי חֲחִיבִין וְזָקִיפָה ב' ה' לִנְצִי "ח" חֲבוּן שְׁחָבוּ ה' דְקָבִי חֲחִיבִין . (בְּסֵפֶר כִּסְפֵי יוֹנָתָן כִּכְלִי לְבוּן הוּא) בְּיָקוֹד קִבּוּל (בִּמְלִי שְׁחָבוּ) :

[illegible]

אברהם

אברהם עשה תכנון כי הלא צרכה זו עמי אברהם
 כי ה"ק מלח אהבה כנ"ל כי היכל אהבה
 הוא גורם קהצנה המלי וגם גורם שהחזור סצ"פ צק"ד

והוכן חסדך כפי וואלדארס
שהוא חסדים העליונים
דז"ה! הם גורמים כ"ז ולכן
נמלא כיצולה הוא האומה
בד' ימינו להעלותה אליו

והנה יסדיר הכנסה יע
לכמה חברים
באמצעות חברים שיש
קשרים לרבים: והם כעס
ביתן קבלים יבוא בחי"ק
ביתן קב' והנה יבוא וילך
הוא יע"י שם ה"י וילך
יבואות בחי"ק הוא יבואות
בחי"ק י' והוא כי ה"י
אצלם הוא ביתן יב' ה"י
המנוח יב"י בן שני
היולדים חלני' וכמה הרב
אברהם שמועתי ב' יסדיר
שם כעס ה"י אה"י יסדיר

מ

[illegible]

בספר חכמי יונה כתב לכוין השם
הזה בניקוד א' פתח ג' שורק
ל' חלם א' חלם • וסימנך חמה
יורד חמך • גיד אריה יסידה
לא ישור כעט מ'ידיה אסרי
לנפול :

כניסת נה"י לאמא והוא שם חת"י אך האור הכולל
ומתחלק צמ"י הוא שם צמ"י חילוף השם הכלל והוא
גימ' ג' ו"ס אורך היניעה

הנה נצחית שער מ' ומיד דורש
י"א ח"ט תבס שם חסידים עם
שם בוכים שחוק יורדן עומין
שנה וזהו נח"מ ז"ל וס' יורדים
ע"י א' הצבעות חסידים שם א'
לחיות חמלן ע"ש לזאת חסד
יבאש שכתן שוא יבול גמור
כדי שיהיה חסיד דפ"ס חסד
שם לבקור משה' שם ע"י חסד
לעלות מ"ג כמו שגמר שם י'
שם שחוק חסיד ונכוח י"א גימ'
י"א חסידים שם חסד שחוק חסיד
עס י' חמין שערל י"א שם
קד גימ' חמין עשר שם חסיד
חמטעס כחיל חן לבקור דה שם
נכוח לבד ע"י חס' חמין שם
חמט ע"ש רכבט שם חס' חמין
חסד כח' דמח' גמין דמין
הס שם נכוח שחוק חסיד חסד
חמין חסד חסד חסד חסד חסד
נק' דמ' כי חסד חסד חסד חסד
חמין חסד חסד חסד חסד חסד
וכחל חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד חסד
לבין שם חסד חסד חסד חסד

[illegible][illegible][illegible]

זכור

שרף פרי שער העמידה פרק ט עין ההיים

והוא על שלשהיה דהיון כטעם כי כנר יעשה כי ד' אוחיות אהיה כולם תחמלאין בי ביורין ואי באלפין ואי ביהין (כיל כמו שרי מלאין דעייב ס"ב מ"ה צ"ח הם כנר ד' אוחיות הווה ומלו צ"ח הוא כנר ה' אחרונה שהם הנוק' כי הנה כנרין ד' אוחיות אהיה וד' מלאין . ואחיה דהיון ה"ם הנוק' ואחיה של הדיין הוא צ"ח אחרונה דוגמת שם בן שמו דה' אחרונה וזו טעמה ר"ל על הי של מלוי הדין עכ"ל . ונחמ מה שנתחלק כאן עם כרוזין במקום שם אהיה לא ידעתי לכוין טעמו כי תבאן מוכח ומפיעש טע"ל שם אהיה דהיון אף הענין מוכח מאז שנתחל ים לכוין בי בחי' שם השכנה המוחין חן ז"ל . ואחיה בנח"י המוחין המסבין חן הנוקבי' שם מלאין כמ"ל . והנה נחמ הרב ז"ל ואח"כ תבין בדרך פשוט . והנה הרב צב"ל מביא בכת טע"ל לכוין הדי' מלאים בנח"י שם אהיה דעייב ס"ב ע"ש ועוד לפי דבריו דעתי א' שאינו מוכח רק בתלויין דעייב ס"ב . לאח נעניע דפשיטות מה ענין זה שכתב הרב לכוין בנח"י מ"ה . לאח נעניע דפשיטות כי חסלה לא היה הכוונה רק בשם חן ולא במקום השכנה לזה כתב הרב לכוין בשם מ"ה ר"ל שיהיה חו"א ובי אוחיות יהיו שבו הם המוחין והם ממסבין לה' אחרונה שהיא חס"ל :

ובספר כפיונייה ס"ב ס"ד בוא ענין השילשל יהיו דלפין וז"ל . ו"ל נקי יהיו בשביל חס"ל זמנין י"ב מילין דרמתי מתאירין בו שכן ג"ס י"ב ע"ל טע"ל דלפין יורד ה"א וז' . חס"ל מתחלק דרמתיין סטורו י' . ומכליל דל"ה איתן מי אל כמון ובכ"ל בסוף נבואה מוכה . הניינל י"ב דל"ה סטורו הדינה יהיו אל חס"ל ומוק' מהזכיר משה . הניינל י"ב מוחין דל"ה בופי' סטורו י' . ואיתן ח"ך נכפשי וכו' וכן ה"ב . דל"ה במילוף אה"כ ביש . ועיי' דלמר פתחו לי וכנ"ל סדאשי נחמל ט"ל . שואל ממנה עזר וקוים למעלה כמון מייכ"ה י"ה הליא כל טוב להשפיע בה טע"ל . ועיי' בנח"י שער חור עולמות פיר שכתב וז"ל כי בי מוחין היס יהיו בתלוי אלפס כי ה"ה הוא בחי' אלפין והם נימ"ל ט"ל ועשם יורד ה"א אל השמות שבגיש הארץ וכו' טע"ל : ט"כ הנה"כ :

מכלכל היום בחס"י תבין צמלה בחדד לשם ע"צ דיורין שהוא גימ' חס"ד :

מחיה מתים ברחמים רבים . צמלה מחייה

תבין לשם ק"צ שהוא גימ' מחייה :

סומך נופלים הנה כחצו צוהר פקודי שצ"ד לכוין בצרכה אהיה צבור לשם אכד"ש :

ובכר מצוהר כי זה שם הוא מילוף אלפס . גם הוא קוד קטנות צ' והנה שם זה תבין צאנרין קימך נופלים כי ע"י שם זה קומתה הדינה את הנופלים שכתלו בקליפות צעונות ישראל :

מי כמון צעל בצריות סהם כידע כי הדינה דיכין מחערין מוכה . ויזכר אמרו שה"ס נקי בצריות שמיים שכה וזוהי גימ' צעל בצריות צינה דמיכה דיכין מחערין .

הוי דחמיה שאל כ"א ליי"ז : **אתה קדוש** הנה אחר שיתון שחללה סחה לראשה בצרכה אהיה צבור כ"ל עמם וצרכה זו ה"ם וימינו שחזקני ויחזקני יתין הוא לחצק רחל עם גופא דלחמ"צחא חית' כי ע"י חזיון מקיפס וצרכה עם גופא דלי"ז ו"ש צוהר כי בצרכה אהיה קדוש לחצר יחה צאמלעיהה :

צב"י חס"ב יחד צאמלעיהה) **וקדושים** בכל יום . תבין צמלה צב"ל לשם צ"ח דהיון . שטולה כמנין צב"ל . והוי' דחמיה צמקוד חולס . כ"א צמקוד טדעת שהוא חולס ליי"ז והוא כמו מצעל האוחיות :

כ"ל ע"ש . והנה נודע תבין הקטנות ראשון וקטנות ב' כי חסלה בקטנות ראשון אל המוחין דל"ה הם מנח"י דהנהיה ואז המוחין הם מוחין דאחיהם . ואח"כ כ"ש עולה למעלה אז ים אל קטנות ב' ויש לו מוחין מהנהיה ואז הם שמות אחרונים שראו חילוף שם אהיה והוא דחמ"ס אכ"ר ית' בנח"י כמון חס"ל מנח"י . והשאל מתליל מוכ ענין זה היס כי כמון הדינה שומת אוחו נעלות למעלה אז תחלטה השמות אה"ס לשם אחרונים הנ"ל . ובי צמי מנח"ס שער ד' ח"ב פ"ד שכתב כי כל קדושי אה"ס הם כולם בצריות וסם הוא כל אחיהם היינונים וברית ז"ל חס"ל מנח"י אז כל העולמות תחתיה יורדים שם ז"ל ומל' . אך כמון נחמלים למעלה צדינה כולם כולים ולכן נקי הדינה סומך נופלים ט"ש :

מהחברים ים צדינה זו י"ד חיות כנר י"ד חיות שבה וקדא זה אל זה וכו' וכאן הוא היכל הניון דלפיל וכו' מנח"י דל"ה שהוא מנח"י דיון :

פרק י

הנה אחר שחזקס צאמה קדוש עמם הוא מחסיל להאיר צה צב"ל ה"ם שלה . כי אחר שכתבצרו ויחזקן אל הסמ"ך שלה . הוא לריכה לקבל האירה ממנו צב"ל ה"ם מן הדין ש"ה . כמוןע כי י"ס דנוק' המה נעשים מנח"י דל"ה . ולכן תבין להאיר מהס אל"י כילד משקס אל דלכל תבין להאיר אל קמ"י החכמה שלה . ואח"כ משקס אל דוד אל הדינה שלה וכן ע"י קיום היס שלה . והנה אחר חס"ל הוא נגד חכמה ודעת שלה . השביצו נגד צינה שזה . קלה לנו נגד חסד שנה . ראס נא צענינו ה"ב י"ב וכו' :

אתה חונן הוא חכמה ודעה של הנוק' * וצאחקך

צדק אלה ה' חנון לשם כחיו שהוא חילוף שם "הו" והוא גימ' עיל והחיון למוריד על החכמה שהוא שם יו"ד ה"א וא"ו גימ' עיל * וחכיו להוריד אל הא' לחכמה שהוא חל * וחכיו להשפיע לך משם זה חכמה צינה ודעה להצנין את החכמה : והו"י דחמימה צניקוד פתח וצטעס רביע על כל אות :

השיבנו אצני להורדת * יכוין אל הצניח מלך המסד שבה צבד קימה שבה והמסד הוא הנותן קימה המל' צבד אתי חסד ופדיש גועין וכו' ונשקן ואקניאו אלפין ואחפצטו וכו' * והנה קימה ונקוה הכל צניקד לירי שהוא הצניח וא' צניקוד קנול מלך המסד שצציה * והנה אנו חזיל צנוקחי חפלות כי יוויק פשוטה לקבל צנים * והנה אעפ"י שצציה ששם החכמה היא צקו שחמל * אך הלא היא פלוק שם צ"ג ויש צה חסד בקו ימינה * ולכן צאחקך אצינו חכיון להו"י בילו צניקוד קנול * וצסס הו"י דחמימה להי"ה צניקוד לירי שהיא הצניה * וזהו הכולה בחכמה דהיינו צינה הנק' חכמה :

סלח לנו נגד החזה שבה : הו"ה דחמימה קנול :

ראה נא בענינו הוא צנורה שבה * והוא ר"ת רנ"ב שהוא נגד האיצרים שבה

כי צניק' יש ד' איצרים יוחק על רנ"ח שצבד וכו' * ליריס ונ' דלחות וכולם הם מלך הצנורה : הו"ה דחמימה צניקוד שגא :

רפאנו הוא צמ"ח * ולכן ר"ת "רפאנו י"י * ורפא"ה היא רי"ו ור"ת "הושענו" ויושע"ה "השלתנו" "אחה הוא צ"ס רי"ו נגד ג' רי"ו שצבניה לירי שש צכ"א רי"ו אותיות כנודע * ולפי שהחית כולל את כולן לכן נרמזו כאן צהחית שלה כל השלשם * והו"ה דחמימה צבולס :

ברכנו הנה ציל צל צבדנו וצחקרף ליל צדק עלינו ולא כהסבנוין לומר חמיר צדק עלינו * צחקרף צאחקך וכן על ומועד חכיון כי מער הוא גימ' רנ"ח ע"ה קיד רנ"ח איצרים דז"א * עיל ומטייר גימ' רפ"ח שה"ס הדין שצניקוד דז"א היינו הסב' כי הם המה המצבנרים * והו"ה דחמימה חיוק :

תקע בשופר גדול * חכיון כי חקע הוא גימ' צ"ס מלש"ד (עס ")

אוחיותה"ס) שצבחה שבה וכהם נחחקים צבוער גדול שהוא החכמה שצציה * גם חכיון כי חקע גימ' מלש"ד ב" כי חקע הוא לשון ציהה כתי"ש צלשון חזיל ונחקק ציצמחי * כי כל הצנורות הם צקו שחמל ומקחמיון צבדו ומשם הם יחכים אל הו"ה * וקבלנו יחד מאצבע כנמות הארץ * חכיון ח' דחמ"ד * צ' מן ארצ"ע * ו' מן כפרת"ה הוא חצ"ו

צעמינו נגד צבורה שבה * רפאנו נגד הח"ח שבה * צרכנו נגד כלל שגה' חקע צבוער נגד הו"ה שבה * הסיצה שופעינו נגד הו"ה שבה * ולחשומדים חזור נגד חסד שבה * והנה נגד "לעם כי אין קס" שאין כה"ו הו"י א' מווקד צניקוד הדוע כפי המצבול צחחקוס * לכן צאחקך צדק אלה ה' חונן הדעת חכיון להו"י צניקוד פתח * וצא"ה הכולה בחכמה להו"י צניקוד לירי * וכן כיוולא צזה עד קצבכח הסיצה שופעינו שהיא צניקוד חכיון להו"י צניקוד שורק וצחשומדים שהוא צבחה להו"י צניקוד קנול * והענין כי הו"י שצ"ס המל' איס צניקוד כללך כשחקבלת וצבעלה אז כל ה"ס שבה מניקודים כמותו * והנה נגד ציארנו לשלל צשער הק"ס פ"ה שהמוחין אשר יורדין שם הם צצח"י וומח ע"ש * וגם מוצרל שם פ"ה צבוינה שיהם חס"ה שאו מחמיל העסה של המוחין להחפצט עד הנק"ל ואז יחחקק הארחה דצח"י * כולל"ס דע"צ ק"ב מ"ה צ"ן ונעשה צח"י הגרון * והנה עמה אשר שנעשה חצוק יחיו ושוילל וצבד סביב אל חיוקם של חמלעות צאהה קדוש אז מחמילין המוחין לללח מן הגרון לחון לעושה * וז"ס שחמל אלה קדוש אזו אומרים אלה חיון פ"י כי עמה שהדעת מחמיל להחלעות לללח למיחז אל הגלוי * לכן אז אזו שואלין אותו * וגם אשר שחית הדעת אל הו"ה בקדושה * כאשר נבאר צעזח"י לקמן לכן גם אזו שואלין דעת * גם י"ס שצבכחה אלה חיון ולהללח מחמילין חיוק * י"ס דיוק' לפי שחמילין המוחין לללח אז מחמיל שם פלוק' חיוק' :

הנה מ"ש שמה וזלחין המוחין והחמ"ב המגרון הוא מלך חמיה כי הלא חכוד לגיל לכוין בהגדול הגבור וכו' שיוצאים המוחין מהגרון ונכנסו ונחלשנו בחכמה * וגם החסדים נכנסו מוצרל שחכסו כ"א חקמומו * ואשר לוי חמיר זה ילאו דח"י דלמל מ"ז חמלך שור וכו' אז הגם חמיר צבדון חמיר * כעמוד חמיר ע"ד כיוסחן דחמיר * ואשר צא המוחין דביר צמ"ח אלה אז ירדו המוחין בגרון ואיס * וצ"ח מן הגרון עד אשר אלה קדוש :

עליהם ד' כוללם כנודע * לעיל והנה המוחין דגדולה הם היות והמוחין דקטנות הם אלהים * והנה הו"י אלהים גימ' יצ"ק * והחמ"ב כאשר עוצרים דקד זה נק' מעצב יצ"ק * והנה כל חסד מן ה"ה וכן כל צבורה מן ה"ה הוא חו"י אלה כנודע * ומלל כי ה"ה הם ה' היות גימ' ק"ל * וכן ס"ג לכן כאשר יורד אותו הק"ל דרך מעצב יצק הילל שהוא להו"ה אוחס לחון מן הגרון אז כשחמכצרים יצק וק"ל נעשים גרם ח"ס * יששכר חמיר גרם * כי חמלה צק"ס נעשה חמיר צבד חמ"ה חיון ככ"ל ועמה נעשה גרם :

שרף פרי שער העמידה פרק י עץ החיים

שנים היו מהמעט אורה ואילו כשאר רק המלי' שנה שהיו
הלי' שנה אף כשאר רבו המרים והמשומדים ציור ר"ג
אז ע"י הטעם הגדול הזה כי עינם המינים חמור מאוד
ונצרה השנה עד הכתר ובכבוד עד שם היו מניע הפנס
עם היותה שש' ולכן הולכנו לחקן צרכה ונלמדים
לחקן גם הכתר שנה ולמי שהיתה הצרכה הזאת חדשה
לא חקנו צרכה זו עד סוף כל היום' לידה' ולאמנם יש
לה כתר ואין חקר בה רק צמי' הדעת צבור דעתן של
נשים קלות' לאמנם הכתר מוספין לה צמי' דעת' וז"ל
גוף וצרכה חשבונין חד כי הכתר שלה נעשה מוח' ד"ל
שהוא הגוף והדעת שנה נעשה הסיקוד שהוא צרכה והנה
הכתר הוא שעבר לבחי' הדעת נעלה כי גוף וצרכה חשבונין
חד' ולכן הצרכה זו היא לכתר שנה ולדעת אין לידה' .
היה דחמיה צמח' :

על הצריקים

עץ
עץ זה היום שנה ועשה
אלו חיות' ד' נצרכות אלו
נגד הזה"י וחס' שלו אשר
מזרים לה' על הצריקים
נגד הסיקוד שבו כי לדיק
הוא צמי' הסיקוד' משכונ
הוא נגד הוד שבו כוכב צנין
ירושלים כי ירושלים הוא
צבא' אלת למחנגד הכלה' .

אז הירחמים שמו קולינו הוא נגד החיים שבו הנעשה
כבר שנה' והנה מה שאלו חיות' צרכה זו וכן חלקנו
עמיהם בהם נכחה חלטה שול' כי מני' אלו הוא לדיק
ודאי יהיה לו חלק עמיהם' ואם יהיה רשעה מני' לו
להחלל' ואם לאמר שחלל' להש"ה שהיה לדיקבס זה
א"ל כי האדם הוא צמי' צמי' זה כדוע' אף הפירוש
הוא כך כי האדם כעשונה היות ועצמות שמיים דומין
העצמות אף האדם שאל יניעו אל האדם' וצין כך
וכך הם ניחנים לאזהר לדיק צבור יכין רשע וילצ' לדיק'
אמנם יש לדיקים גדולים שגם הם יקוין אותה העליה
והנחלצים והאורות הנעשה מים' כשיחזרו צעליהן מדרכם
הרעה ויעשו הש"ה הם ומחזירין אותם שמיים ויחיים
רבים אלא מבלהם והם נאמנים ומחזירין את הפקידון
לצעליהם' וזה שחז"ל אזהרו עשירי השמח בחלקו' ולכן
אנו מחללין שחלקנו וחלק מחזירינו ומעשירי אשך אנו אנשים
עיי מעשירי הרעים' שישמחו ויעשו הצריקים הגדולים והחזקים
כדי שישאר קיים לנו כאשר נשוב אל הקצים' היום
דחמיה צמח' שוק' :

תשובה

בחזן ירושלים עיניך וכו' וקסא' דוד' הנה
כח' כי יד על כס' י' ואח"כ כי אין הכסף
שם ור"ל כי חס' אלו אי' קסא' והנה נודע כי קסא'
היא הצריכה' והנה צהל עולם יש י"ס והנה כי קסא'
הוא

חצ"ו והוא שם א' מן ע"צ שמים והוא יולא מפסוק יחיל
"צבע יוקיאלו" ותכין אותו ציבור פסח קנול שצ' .
שאל השם עם הסיקוד נעלה ע"צ' . ואח"כ שחלל' ונלרבע
נכסות חלל' חתפלל חתפלל הכחוצה ציבורים לחקן עון
קרי' וצחיה דחמיה השלל
ההיה עם שם חצ"ו הכיל
וההיה ציבור קיבור השניין
לחזות הצרכה ושם חצ"ו
ציבור הכיל' מקצ"ץ גימי
לל"כ כמנין ע"צ ק"ג מ"ה
צין' ודחמיה גימי' ע"צ' . אחר צרכה החמיה חכין ציוס
א' וציוס ו' בהם כנגד הנצירה כדוע' . יכין לשם ע"ל
לצ"א כו"ז ע"צ להשיג נצירות נגד הירצה יכין
ע"ל ענין כו"ז ע"צ ע"צ' . וציוס ג' וד' שהם נגד עשה
כדוע חכין ל"ה חס"ד כו"ז ע"צ ע"צ' .

השיבה "שופטנו" כבראשונה .
כ"ח
ס"ה
דין דכדור' . וגם אלו המה ציבור שנה' היום
דחמיה מלפנים' :

ולמשומרים הוא כתר שנה' ודע כי הכל נצרכה
כי המלך לא ילכה החלטה האלימות
רק נקודה אחת והוא נקודה הכתר שלה והע' נקודה
אחרת אינם צאים רק ציבור חס' עיי' חלל' וזה עשה
הוא לדיק ציה כדכונה לדיק' שגלי' לבחי' ית' בהצרכות עמדין
לחזות' והנה עיי' עומותיו מניע פגם להעלה בנדות
העליונות' ולם חללה ה' .

הפגם צמה שהוא שש וקיים
ה' העונש כפול' לכן לא
כללה רק בנקודה אחת
והע' צאים צבור חס' ואז
מה שגל צבור חס' גם חס'
כשאלו חיות' אלו אותה
המדה מוסקת למעלה ואל'
ימשלו צה החלוצים משה"כ
אם היו משרפים צה' אמנם
נקודה הכתר לפי שהיה צמי'
ענינה אין להם כח לחלוצים
להחלוצ צה ואין חס' כל
כך אם משאר שם' גם
לכשיגיע שם הפגם לדיק חס'
גדול' וגם להיות המלי' צלתי
שום נקודה כלל זה א"ל
להיות נאחל כללה בנקודה
זו שהיא נקודה הכתר' והנה
גם זאת הנקודה כאשר
מחלקין ממנה כל הע'
בקורות החמורים בודאי
מחזירין דע כי כאשר יתחזרו
ה' מדות שש לדיק
ומשפ' שהם וד' מש' היום אז
יחזרו כל כח' השומחה שש
מחלקין עתה ציוס וכן אלהיו
כדור שנה' כי חס' צרכה
נגד כי מלך' ונאחזו זמן לא
יהיה תקומה ליום השומחה כמיש
ואז רוח השומחה אצריך מן
הדון' כי עתה הם מקבלים
השפ' ומפסקין בין אות ו' לחזות
ה' כי עתה בעזרי' ד' השומחה
הוא כמו מקומות לדי חיות'
וה' וזה מקבלים השפ' אצל
כשיחזרו יחד ה' מדות היל'
אז לא יהיה להם חלק בדי חיות'
וה' וזה אל חס' חס' וד' כי
לא יהיה חיק ל"ה' ומיד כל
הרעים אשר ינקים מהם למעלה
כדור ואח"כ כי כשיחזרו אלו
מלמעלה גם הם שיוקם מלמעלה
כדור כמיש יתקד' ה' על נאחז
מיום וכייל ואח"כ על מלי'
האדמה וכייל וזה ג"מ מה שאלו
חיות' רבים וכן מן כדור ה'
למחזירין שובה לחזק וכו' עיי' :

מה

[illegible]

וְכַסֵּי כֶסֶף יוֹנֵה חֵלָל פָּנָיו כִּכְזֹ
וְלֹא רָאָה וּמַיִידִים וְעֵשֶׂה שְׂוֹה הוֹלֵ
שִׁמְחָתִים כִּכֵּי לִידֵיהֶם וְכֵה"י
לִידֵיהֶם לִזְנוֹת :

אב הדרהמים
 שבע קולוני' : הכה ים עוד ציבור אל
 צבור י"ב צרכות האשלעיות' : אולי
 סהכל עולה נזקקים אחד : ורואי כי אלו הי"ב צרכות האשלעיות'
 הי"ס הנשקיות' הצאים' אשר החיצוב שלהם קדושים : והנה
 כפי שפרק' ב' י"א ו' : והם ולבן החיצובים : כי אחת שומע חסלה
 כל שם י"א : אלו הם המה הנשקיות' הצאים' ו'ן הסם העינין
 ואלו באופן החיצובים : כי אחת שומע חסלה עורך ישראל
 צרכותים : צאחקל שבע קולוני' ד' : חכונ' צסם הזה ציום
 השלישי : צצטועל צצטועל צצטועל

השמים כעננות של סוף סוף
 צל של שום השמים
 דעה החלל ומועיל הרבה
 להעלות הספלה ;

ראוי נלדס כשאומר
 העמידה בלשם
 שאמר הידיו בשומע חפלה
 ובהז הרב מוכרחיו זל"ה
 שאמר קולאמי עיית פשמי
 בקסם וקל יפסא אל חפלי
 גם צברנה זו ח"צ אלס
 לשלול מזוניהו מן הש"י
 להורות שהוא צומט בני אשר
 ציוו וניזן כל אלס יעידר
 בידי קצא שחטל צבליס
 מוסר אכילתו : מוסר דמחיו

ה' ים לא גי מולאים קסיוס: יס"א כווער. ורעה זכל
 א' מהמולאים מכוזו זו שם הוי' כי כשהוא צמלי יוד
 אז כשהמלא אורח צמלי המלי כזה ה' אז עולה כיו
 ממין הוי' וכשהוא צמלי א' כזה ה' אז כשתחזק
 הפיה עולה כ"ה ועס ה' אז העלי עולה ד"ו כשתז
 הוי' וכשהוא צמלי ע"ה
 כזה ה"ה אז ה"ה גי' גי'
 יוד כמלא קסה נעשה יוד
 ורעה כשתחזק אורחות מן
 א'

שרף פרי שער העמידה פרק יא עין החיים

החיות והזו שים שלום כמש"ל כי צרכה זו היא ציבור ואז
הוא קוד החיות . ב"ח המצדק את עמו ישראל וכיו השם
היום דמחיה חביון אותו ציבור שוקק ציבור זה הוא
ציבור כמש"ל יום חביון כי שוק הוא אלויות קבלי הציבור
מקצת ומחבר את כל העולמות ומחבר ז"ח יחד . ועיין
יתקשרו דברי חזק בלגן . גם הכוונת לנפש את השם היום וז"ל
הזה עם שם אלהים . והם הרה אלהים הוא שמה שנים
כמש"ל צוהר כי לרד האדם לחבר בחפציו שמה שנים
שהוא היום אלהים שלא יש מהם שנים אלא צי שנותאק
אלו . והנה בבל צרכה שצחפה וכל שם לא כיווננו
אלא בהיות אדני כדוע כשנזכרין את השם לרד לחבר
שם אדני בלוח ה' אחרים שגו . וחזירו זה של היום
אדני הוא חבור ז"ח לרד . אך עתה לנו לייבס הארץ
ולתת שפע לכל העולמות צ"ע שהעלינו . והנה כבר מוזכר
לעיל כי עשים נכלל בלירה וילירה צבירה ואינו ניכר
מכל הפולמוח רק הצריחה לרד וצו נכללים בולם . והנה
צמח חזיון ד"ח אלו כל הז' נעמות כהם ו' הובלין דבירה
הם מחזקקים ומש' איהם הם נעשים קוד מלכות ונעשים
כחלי גורן עבודה ומקשים את הטוב' שלא יסתלקו שם
החילונים והנה כבר נודע כי הצריחה ה"ם הכבא ולכן
נק' אלהים שהוא גימ' הכבא . ולכן למח' הובלין דבירה
עם החילונים הנק' הוי' לרד לכיון ליישד שני שמות אלו
הוי' אלהים שזדונו הובלין התחילן בעללין שהוא הטוב'
עם הדבורה . והנה חביון כי "המצדק" א"ת "עמו" ישראל
ר"ת גימ' אלהים גימ' יחידו ובלגו . והוי' שצביון אלה חמה וז"ל
שני שמות אלו מושלבים יחד שעולים יצ"ק והוא שמה
שנים והוי' שנים . גם חביון עיר צלמך צדוק אלה ה'
כי הוי' זו רומות לה"ם שכ"א הוא הוי' א' וה"ם עתה
ה"ם שיעור' ציבור . וכנגדו מעלה הטוב' מ"ג שהם
ה"ג הנק' אלהים והוי' ר"ת "המצדק" א"ת "עמו" ישראל
שהוא גימ' אלהים . ולכן חביון צהוי' אלהים . וחביון
בהם כזה "א"ל"ה"ה"י"י"ה"ם כי אלהים שהוא ה"ג מהחילין
חלה לעלות . ואח"כ יורדים הה"ם ועי"כ מזדווגים וז"כ
ובולם בית:ם ציבור הטוב' ללודך חידו והם נכמות חדשות
המחזקקים חזיר בכל ציון חיות כדוע והוי' שנים . פי'
כי היקרות ד"ח ק' שלום . ולכן צלמך שנים חביון
לשמות אדני אדני לחברם
ולכלבם כזה "א"ל"ה"ה"י"י"ה"ם
שהם ז"ח והנה עתה נשלמו
כל חשלה ימורים כי הלא
ד' כריעות וד' זקופות
יצדו שם הוי' צב"ה ועתה
צבירה זו אלו עושים חבור
הוי' אלהים וחבור הוי'
אדני . כי הלא כבר נודע
כי גי' ימורים אלו לשפטים
הם מתייחדים יחד א' לרד
מ"ג

ב"ח כנפי יונה . ובשם המצדקים
כח נדר ק' צרכה ונדר י"ם כ"א
כלל מידו הרישומי כל הי"ם
גם הוי' במשך קדמי ר"ל מצד
כל אור עם מקצת כל אחרים
הקודמין לו נסדר א"כ . זו אור
ו' עולה גימ' וזאת ה' עולה עיר
ואות ו' כולה כ"א וזאת ה' עולה
עיר משך כולם ק"ו וכן עולה
מודים עם ה' אחרים והכולל :
כל זוג עולה י"א כחביון וי"ה
כי לעולה צ"ק הרשון הוי' י"ה ועתה צ"ק הרקו זה הוא
צביר וי"ה . והנה ה"ם וי"ה שים צה' יצירת אלו עולה גימ'
שהם שם וי"ה עם ו' אחרים והנה חזקשם י"ה מלירוק
הראשון עולה מ"ה . עם לירוק השני עולה כ"ה . אז
מ"ה וי"ה עולה עולה א"ה לך השם הוי' שהוא י"ה וי"ה
עולה מ"ה כחביון מודים . והנה חביון צבירה מודים ר"ל
מודים אחרים לך צ"ק עולה הוי' צבירה כ"ל . גם כ"ע
שם הוי' גימ' כ"ז כי שים הוי' רמזים כל האחרים
שהם כי אחרים והנלפיד . והנה הכריעה דמזוים הוא
ע"י שם (הוי' צמלין חלמין שה"א צבירה) שם אחרים צמלין
ההוי' . וזקופה הוא ע"י שם הוי' צמלין חלמין שהוא
צבירה . לך כאן צמודים אין צורך כריעה אחר צבירה
והוא כריעה הגוף לרד . ולכן לא חביון צ"ק ו' לנצי ה'
ושם וי"ה ה"ם מלירוק . ולרד לרדוע את כל ה"ם חיליות
שנכחו השקדה שהוא היותו וחביון לרדוע עתה חסדקים
היוצר מן המוח ה"א למחשבת דין חוץ השקדה נחת
לנוק' והכריעה הצ' שהוא ו' לנצי ה' חביון אחרים צמודים
צבירה . כי הלא נודע כי שים הוא יורד צבירה והוא עולה
הצביר . ולכן לרד הוא לנצי חרש' כדי להגיע אלה
לשק אחרים . ובהקדים חביון שנים ה' לנצי ו' ושם
יורד ה"א לחלמין חלמין . והנה צרכה זו דמזוים הוא צבירה .
ושם מקשים החפצות הה"ם לכן אלו אחרים כי לא
חמו חקידר ר"ל עכ"ל לא חמו כי עדיין האחרים חזרו
למשך ציבור כי שם נחשבו ה"ם . וז"ל ויהללו ויזכרו
את שדך הגדול . וחביון לשם ע"ה דיוקן הנק' גדול מלד
השקד כי הקד גימ' ע"ה הנק' גדול . וצבירה החחיה
צבי כריעות צבירה אחר חביון ו' לנצי ה' ושם אחרים
דיוקן מלירוק . כי הלא ד' שמות אלהים הם צבירה צמלין
יורדין וא' צלמין א' בהבין . ובאן חביון צלמין השני
דיוקן . ובשני חקיקות חביון ה' לנצי ו' ח' לנצי ו' ושם
הוי' דמלין הדין מלירוק . והנה נשלמו עתה האחר ד'
שמות להסירה . שמות אחרים צמלין צו"כ . לך "אלה
אלהות שים כה"ם ואלו שם שקדו מעצ שמות הוי'
דמחיה צבירה :

שים שלום

הנה אחר ששלמו כל המוחין ככל .
אח"כ יורדת עתה חזרה למזדווג צבירה
כי אחר החבור והנישוק אז בא כריעה העברה ללודך

ממ

וְגַם יְהוּדִים אֵלָיו וּלְפָנֵיהֶם שִׁלְשָׁם יִסַּד וְלֹא הָיָה הַמְּגוּר שֶׁבָּכֶלם וְלֹא נָקַי הַמֶּלֶךְ כִּי בִיְהוּדִים אֵלָיו הָסִי יָמִי כִּי יִרְאֶה הַמֶּלֶךְ מֵאֲרֵכָה וְנָקַי כִּי מֵלֹא יִרְאֶה וְהָסִי יְהוּדִים אֵלָיו הָיָה צִוּוֹת בְּמִצְוֵי עֲשֵׂים אֱלֹהִים כִּי יִזְוֶה הוּא אֶת מוֹרֵה עַל הַצִּיָּה הַנָּקִי אֱלֹהִים כְּמוֹת שֶׁהָיָה בְּנִכְסֵי הָאִשָּׁה וְיִסָּד וְהִצִּיחָם עִמּוֹ הוּא הוּא אֱלֹהִים כִּי יִזְוֶה צִוּוֹת מוֹרֵה עַל יִזְוֶה זֶה עִם לֹא כִי נִדְרַע שֶׁלֹּא לְהִיחָה צְמִיקָה כְּקוֹי וְנִכְסֵי הוּא כֹּהֵל דִּינִים וְנָקַי לְהִיחָה לָבֵן הוּא יִזְוֶה הוּא אֱלֹהִים יִזְוֶה יִזְוֶה מוֹרֵה עַל יִזְוֶה זֶה וְנִכְסֵי כִי עִם לֹא עִקְרוֹ הוּא צִדְקָה וְנָקַי נָקַי יִזְוֶה הוּא אֱלֹהִים יִזְוֶה הוּא כִּי הָלַךְ בִּי מִלְוִקָה יֵשׁ צִדְקָה אֱלֹהִים הַכֹּהֵן וְהוּא כֹּהֵל כֹּל הַדִּי מוֹשִׁין וְכֹהֵל כִּלְכִּים צוֹ וְעַם הוּא הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁלֹּא יִרְאֶה וְהָסִי כְּדִי מוֹשִׁין כִּבְרִי נִדְרַע שֶׁהֵם עִצְ מִיָּה צִוּוֹת מִלְוִקָה צִיָּה שֶׁהוּא לֵד אֱלֹהִים וְהָסִי כִּי נָחָן וְנִכְסֵי עִי הַדִּי כְּרִיעוֹת וְלִי קוֹפִיּוֹת וְלָבֵן הֵם צִדְקָה כְּרִיעוֹת קוֹפִיּוֹת כִּי לְהוֹדִי מִשְׁכָּן דִּי מוֹשִׁין שֶׁבָּכֶלם עֲלֵמֹו וְלָבֵן כֹּל הַדִּי כְּרִיעוֹת וְקוֹפִיּוֹת כֹּהֵל הֵם הוּא אֱלֹהִים וְהָסִי הוּא אֱלֹהִים כִּי הוּא הוּא זֶה וְהָסִי הוּא אֱלֹהִים וְהָסִי אֵלָיו הָיָה כְּהַשְׁלֵמוֹת מִצִּדְקָה זֶה הַכֹּהֵן עִי וְהָסִי כְּרִיעוֹת וְקוֹפִיּוֹת אֵלָיו מוֹשִׁין צִדְקָה שֵׁם שֵׁם צִדְקָה מִיָּה צִדְקָה מִיָּה צִדְקָה עִי יִשְׂרָאֵל

והנה דע כי הלא לעיל ביארנו כי זיוה זה הוא זיוה יעקב ורחל ושלח חקשה לך מה שביארנו כאן שהוא זיוה ז"ל כי הגיון הוא כך כי אם הוא שכלן הוא זיוה יעקב ורחל י"ל יש עוד זיוה אחר שז"ל הוא ישראל ע"ש לאה מהחמה והמלעה יעוד הלא גם זיוה יעקב ע"ש רחל אי אפשר רק ע"י מה שנתן לו ה' ז"ל לכן כוונתו הוא לתקון י"ל כדי שיומקד ויירד ממנו כחושפע ליעקב לזיוה ע"ש רחל ולכן נאמר הכוונה הזאת בזה ולקמן בצבורם ויעבר וצא"ל בזה :

וְעִינֵי לָקֵחַ כְּשֶׁנֶּשֶׂה הַמְּכֻסֶּה פֶּה־
בְּצִנְיָה שֶׁ יֵשׁ בְּצִנְיָה" עֵינֵי ה'־
יְהוּדִים אֵלּוּ וְהֵם כְּרָאָה שֶׁמִּשְׁתַּיִּק
הוּא הָאֵפֶן הוּא אוֹפֵן הֵן שֶׁכָּל־
עֵשׂ:

הנה כמו שהיה כולל כל מה שיש בהמונין בן המונין
וכוללים כל מה שיש בגופא דזי' : כוונת ספס ומתשטט
שכל : קין דז' והנה זי' אלים : והענין כי
גודע קוין המונין ואילך אינו כ"כ רחמים כמו הכה
כוונת כי המונין מתחשבים להצניצו כל הש"ך מילויין ולכן
נק' אלים : ואשר זה אינו עושין צמח שכלים יחד
היה' אינו : והוא מילוי ב' גנזי' שהוא גופא יק' דלי'
הוא שאמנו מורידים כל שכל האלות עד גופא דזי'
הוא אנון : עומד שם מחלוקת נק' היה' אדני' גם

חסרין בחלת צלום סהלא
 ביה' שמחיל והים שמי
 הכורין והוא ביה' מנחם (כא)
 והוא אחיות (מנחם) כי
 הוא מנחם ומנחם ומקרי
 אל הקדושה שלא ישלחו ויקרי
 המחליטין והוא יקרי לכל
 הדי עולמות אביע' והנה
 עולם טעמי הוא המדנה
 מתחממה מכלם וטעם והם

עיקר אחיזת החיילים ולכן צדקה חפלה אחר שהמשיכו כל האורות שצדקה עד למטה כ"ל אזכר של יס' עז חילת החיילים זהם אלו מסיימים צמלת צלום שהוא

והנה נודע כי כל מלך ד'א מדברג, אחרת

שרף פרי שער חזרת העמידה פרק א עין החיים

היהם רק על הנוק' לצד
אז לא היה רובל נק' זקופה
ועומדת ואז היסוד שלה
הוא נגד הדעת שלו ולא ^{הם כאלו}
למטה וכן הוא כאלו בחזרה
שאלע"ש שחזרו כה"י דלמח
היה ה"א עכ"ל לא חזרה
להיות רובל נק' זקופה
ועומדת ושאלה כמו שהיה
במלה באהבה כי כבר הול'
איה לריכה כל כך עד
שחשול' אחא עלמה עד
למטה ולא כשאלו ג' אלהים
שהם חג' ד"א מוגלים
כי יסוד דלמח מחסיים
דעת ז"א ועיי' יכולים
יעקב ורחל לעלות עד נגד
חגית ד"א כפי גדרו של
הסוד המוגלה וכן גדרו
הם נגדלים וז"ל שחזרה
העמידה אינה אלא צדיק'
כמו שידוע וגם
מדברי חז"ל כי אין צדיק
פחות ממלה ויהי' חלה
צדיק' איה ששם עולים
יעקב ורחל בחזרת העמידה
והם זיוג זה דיעקב ורחל
הוא רק צעמידה דשמית
לפי שאז נגדל ה"א בכל
המומין לגדלות צין מלך אלה
ובין מלך אלה ואז יולא
יעקב מנח"י אלה ורחל מנח"י
אחא ולכן שם זיוג יעקב
ורחל צלם נגד כה"י ד"א
ובחזרה נגד חגית שלו ככ"ל
אך צעמידה דמחש' שאז
המומין דלמח אין נכנסין
כלל ואז אין יולא כלל חגית
יעקב וגם המומין דלמח
אינם נכנסין רק המומין
דז"ק לצד ובהם כשנכנסין
כל המומין דלמח היו
מביעים עד למטה ד"א
ככודע ולכן יולא פלוק
רחל למטה נגד כה"י שלו
אך כשאין נכנסין רק המומין
דז"ק לצד אז הם כולם כש"ל
צק"ש

כחז שאלה רבולה רק כש"ל
ג' בנים אצל כש"ל לה רק צן
אז לא היו זקופה ושם כחז כי
כשנכנסין כה"י דלמח הן חז
ז"א הן חז הנוק' היא כבוד
רובל ג' אך יש ליישב כי מש
שם כש"ל צדק' אז הנונה היא
כש"ל נכנסין בחזרה הנח"י כלל
אך שדחה הוא רק להניק לה
ולהגן עלי' כמו שצוהר שם
ופ"ש בחגית שלה נח"י מש
שם כש"ל דיוק' אז אינם רק
בכור אר"מ פ"ש אך מש"ל
שנמלה באהבה כשנכנסין כה"י
דלמח חז הנוק' אז היא בכור
זקופה לא זכית להניק שם
הדבר כי הלא מה שדחתה
להיות בכור דניה כשנכנסין
חז ה"א משם כרי שניע
יסוד דלמח הנוק' שאז נח"י
ד"א אי' גם כשנכנסין בחזרה
נמלה באהבה אז היא ג' איה
מבט רק עד מחש' שלו וז'
לקח שער ר"ה פ"ש בחגית שם
יה' ענין זה והלעג' שם
לה"י כלל וז"ל נמלה חזר
ומביע ומגן שאז נכנסין נה
הנח"י דלמח להגדילה ואז
לחגולה נח"י והנח"י וכן
הענין שער כי כשנכנסין הנח"י
דלמח חז חז"ל להח' לזה מומין
הן חז הנוק' ללוק' הקדשה
כמו נמלה באהבה אז היא בכור
דניה וגם כשהנח"י דלמח הם
על הנוק' אז בחז ד"א כשהם
בכור אפרושים או צדיק' שאז
הם ג' קרי קומה אז היא ג' איה
בכור רובל חז בחז ד"א כשהם
הנוק' בכור הגדלה כמו נמלה
נח"י וכן וגם שחזרת הנח"י
אז היא בכור זקופה והענין
יעין שכן ה' הירק הגדול אך
בעיקר מ"ש שחמה היא בכור
זקופה לא זכית להניק א'
הלא לקח בחזרה ויעבר' כח
הרש' שאז נכנסין בכור אלה שחמה
ד"א פ"ש הגם שזה יש ליישב
הר"ל שאז חזרה להיות בכור
דניה ללוק' המגדל כס' אך
הלא מנח"ל צע"ש שני הקדושים
פ"ש שהשם שם אין ויקים
אוי' דקדושים מן הגדל הנח"י
מן היסוד דלמח שחמה דעת
דקדושים הלא הם כה"י יוחד
נמלה מן הדעת דקדושים וזמין

הפסיע לאחר ג' פסיעות פסיעה אחת פסיעה
דוקא ולא תחזיב שישפשוו הרגלים וכוונת
הדבר כי הלא בהעמידה אחת צעולם האלילות ועתה
מזדוונים החסן והפלה ולכן צעה הזיוג אחת מוקם
לאחריה להחזקת מש' והם ג' פסיעות נגד ג' עולמות
צ"ע פסיעה אחת להידיד מאלילות לצדיק' ג' מצדיקה
ליירה ג' מליירה לעש' :
בשם הרצ ר' יוסף דורדין ששען מהרצ ז"ל קודם
יהי' ללוק' יאמר פסוק יהיו כמותי לפני ירוח
ומלך מ"י דוחס ותכין כי ר"ת עולה פ"ר שהוא
סנדלפון וזהו ר"י ד"ן וס"ת עולה קמ"ד וסנייהם
יחד עולה גימ' כה"ם שהוא ס"א מע"ב שמוח וזהו
השם הרב משה רבינו ע"ה להמלך :

שער חזרת העמידה פרק א

הנה בתפלת רחש אז יעקב ורחל הם צדיק'
והזיוג הוא ציבור ולפי
שהכל הוא צדיק' תחזונו ושם הוא קרוב למקום החילונים
לכן הוא צלם של תחזונו שם החילונים חלילה וזהו שהזכיר
הרשב"י ז"ל צדיק' של שמיני קולר צמחלו מעט הנ"ל
אך בחזרה ששולם צדיק' וס' אין סוד לכן הוא בקולרם
ענין חזרת העמידה הוא כי צמחלו למש' אז העמידו
יעקב צלם ורחל צדיק' ד"א ועשה אלו רולים
להעלותם ומעלה עד צדיק' יעקב צדיק' ורחל צדיק'
ופענין כי הלא הדבר הבורס שלא יעלו יעקב ורחל יאמר
מכ"ה הוא יסוד אחא כי לפי שיקוד אחא מביע עד
המח' ד"א ועד שם האורות סחומין ציבור הנ"ל רק משם
ולמטה מתגלים האורות צמח ד"א לכן משם מתחיל
כתרם צדיק' המוגלה כנודע ורחש' הנח"י שלהם : אך מה
שצמח יסוד דלמח עד החמה ד"א אין זהו הסדר שלה
כי הלא ידוע כי מצדדי אחזה אלוה ובהם ידוע כי
היסוד של הנוק' כולו הוא למעלה צדיק' עליון דניה
ידה וא"כ כשהנח"י דלמח למעלה צדיק' ז"א אז רחש'
פרקן דניה הם צדיק' דלי' אי' ה"י ראו שיקוד שלה
יושלם ג"כ למעלה דעתה של ה"א ולא למטה צדיק'
אך ענין זה הוא כשאלה בכור ורחל צדיק' על
האפרושים או על הצדיק' כי אז שהקצה רובל על
צ"י אז מביע כל היסוד שנה עד כנגד צדיק' אלהים
דניה ד"א ולכן גם כן הוא כן והם צ"ש אלהים
דניה דלמח הם צדיק' ד"א ולכן גם היסוד שלה מחסיים
נח"י ד"א איהם אינה רבולה רק כש"ל צ' בנים אך
כש"ל לה רק צן אז לצד
איה רובל נק' היא זקופה
ועומדת ולכן נמלה באהבה
בצדקת אלה שאז נכנסין
כה"י דלמח חז הנוק' ואז

הם המומין
ש"ס

הנה כש"ש כן כיה מגדל ג' איה
נח"י שער אלהים פ"ג והנה
מה שדחה שחמה מזה למש'
צמ"ל שער החיזונים כי כן

שרף פרי שער חזרת העמידה פרק א בעין החיים

נ

הקדש שבחזרת העמידה עולים עד חגית . הענין הוא כך . כי בזרבת אבות אלו מאירין בהם מן השקר כדי ש'עלה שם יעקב' . ובזרבת אחר בגור אלו מאירין בהם מן הגבורה כדי ש'תעלה שם רחל' . ואחר שקבלו זו הארועה מן הזרועות אז היות מעלה אבות עיי' זרועותיו אלו ועולים עד חגית . והעלה זו היא עיי' הקדושה . אומנם קוד הקדושה הוא להפיר לדעת של רחל כי אשר שקבלה האלה מצי' הזרועות אז שקבלה האלה גם מקו האמלעי . המושך מדעת הענין דז"א ועיי' מאיר הדעת דז"א לדעת רחל וזוהי נקלה לדעת דעת שלם . כי הנה הענין הכללי הכלולה לא יש לה רק צי' מוחין שהם חו"צ אך הדעת שלה אין לה בשלימות כנודע בקוד נשים דעת קלות ונקי ע"צ קיל כדליתא

בה' שלח לך . והענין כי הנוק' נקפא ממחוי מאמוריו וממלא שקדש לה צעלה ו"ק מצד חגית . ושב קלות אלו הדעת כוללן . כי הוא כולל חו"צ ומכריע צדיקים וכולל חו"ב ומכריע צדיקים וכאשר יורד הדעת למטה לצורך הנוק' להכריע בין צ' מוחין שלה כשאר קל מאל חו"ק דעת אפי' צדיקים דכתיב ומה דאשחרר קיל יאסור . וענין ע"צ קיל הוא כי חשבון הוי' בחמושים כזה י' יהי יסור עולה ע"צ וכשהוא ממואל כזה יורד הא יורד הא ואו יורד הא ואו הא עולה קיל ושניהם הם דעת דנוק' והנה אדמיר לא כזדווג עם חו"ב עד היוותו בן קל' שבה אז ידע את חו"ב ונתן לה דעת ז' . ויוכחד לא ילדה את משה עד היוותה בת קל' שנים כשנכנסה צדעת ז' והבן כל זה :

והנה כוונתו צ' קדושות דיוולך ודעמידה וקדושתובא לליון הוא לחקן ג' מוחותיו צ' קדושות אלו ולהיות דעתה כלולה מצי' קדושות עליונות אך ביולך היא עדיין למטה צדיקה שביכלות דעם ולכן היא

כי צ"ל לשי' שהיה הנכנס בחוכו לתת לו מוחין היו נקדי והאם יונתה על האפיקוחים או היסוד שלה נקבל למטה גדל הדעת דז"א שהוא יסוד דז"א הוא למטה מחויב דז"א . אך כיון פניו היא עומד ולא רוכן ואז פרקא קדמיה דיסוד הקטנה חוץ החית שהיה הנוק' הוא דז"א בגדו יותר מנוהיה ידוה הנקודים הדעת שלהם נכנס למעלה מחויב דקדוים . ע"כ ע"ס . וז"ל לז"א גם כן כפי אמת הוא נקוד וזוהי כי הדעת דז"א הוא למעלה מחויב שלו . ועתה יתן נא ידיו המעביל כצוה מקדושות שם נגדיו לז' . א' כזה שאלו אומרים בהחמה אלויה אברהם אלויה יצחק שהם נגד חו"ב וז"ל אלויה יעקב נקוד הדעת . גם אפי' בהקדושה שמתעבים מחמה מחייב נקודות ונזקד וחייב מן הדעת במלך ועוד כוונת מקדושות וז' יאיר ביינו .

לפי שאין כן מוחין דו"ק ג"כ אין יולא סלוק רחל רק עטרות לה כמו צמחה ככ"ל . אומנם לפי שנקבנו גם המוחין דו"ק דלמא לכן יולא יעקב מן החזה ולמעלה לפי ששם יש גילוי צמחין דלמא . לכן אין מוכיח לעקב ללמא שם . מש"כ צדכל שאינה יכולה ללמא ולמעלה הנה ששם גילוי מוחין דלמא לפי שלא מוכתה ששם הוא מקומה . לכן עתה הוא זיוג יעקב ולמא מהחזה ולמעלה . אך אחר חלות לילה אז היא יוג יעקב ולמא שצ"ס בכל אורך ז"א כי חסלה לקחה ללמא אותה האלה דו"ק דלמא ואחר הפלת ערציה אז חזרה למקומה וכל חלות לילה הראשונה נכנסו בה כה"י דלמא ודלמא . ולכן יש בה כח אח"כ צדיקים להיות צמוד כל הז"א . וגם יעקב לפי שצמחות לילה הראשונה כשנכנסו כה"י דלמא (כ"ל דלמא) צמח שם יולא צמח יעקב מלמא ואח"כ מלמא אותה האלה שהיה עם יעקב היותא מצי' עמו אחר שחזרו צו כה"י דלמא (כ"ל ודלמא) ועיי' כל אותן האורות יש בו כח ליגדל בכל אורך ז"א :

פרק ב

ענין הקדושה ליד האדם לכיון בקדושה וצוהר לקדש שמו יתבדק . ולר"ך האדם הכגלים צעת שיאמר הקדושה מן החסלה השני' לומר בקדושה . ולעשות הקדושה בקוד ונגלים רגל ישרה . והנה מש"ל בשכך

שרה פרי שער חזרת העמידה פרק ב עין החיים

המוחין שלו הנקרא קדוש ולקדש את החיים שלו שיקבלו משם ולהפידו למטה למקומם מאלים שפע מזה שיקבלו למעלה מחומו הקדש וישפיעו צינעק וצרחל שיוכלו גם הם לעלות עד הבית כמו שצוה צדק קבלת שבת כל דבר מחומו ח"א לעלות למעלה עד שביע לו חוקי אור עניון מזה שבי' לו צחלה . וכהם לעבם זה לריכס הבית דו"א צ' מיני עליות אי חחלה ללכך עניון כי גם הם לריכס חוקי הארה כדי שיוכלו לקבל הארה מהגיד שיהם וחל"כ פעם שבת ללכך . עליות יעקב ורחל . ולזה אנו אומרים חחלה נקדש"ך וכעיר"ך ככועים . וחכיון צ"י חיוצ אלי שפולים הבית דו"א למעלה עד המוחין לקבל האלה ללכך עניון נקדש"ך נגד חסד שפולה לחכמה הנק' קדש : והיו נקדש"ך מ"י נעלה אחר עס הקדש העליון . וכעיר"ך נגד הצורה להעלותה עד הבית ולפי שכולם קוד הצבורות לכן אומרים נעיר"ך מ"י נבדיק' ככועים היס החית להעלותו לדעת . והענין כי יקוד הצנים נק' כועם העליון שהוא חסי' דודין גיו"י נעים ויקוד הצנים הוא צדעת דו"א ככודע . והנה אחר שקבלו האלה ללכך עניון אנו אומרים שיית קוד שבת' קוד"ש . וחכיון לצוריד אחר כרי להאיר למטה . ש"ס נגד חסד שיויר למטה מלא שפע מן החכמה . קוד נגד הצבורים כי קוד הוא גיו"י מ"י סה"ס הצבורים . שרפי קודש

דעת פנימי יותר גדול וטוב שם פנימי ולזה הטעם נזכר טולה שם למקדש דעת כח"ל לפי שהוא הבנייני שלו . והנה לר"ך להבין מה שבהם לקוים הנזכר כח שפ"ד קהל הוא חזיונות וע"כ קד"ש הוא פנימית כח"ל וצנח"ה פ"ד כתב שהחלונות הוא קל והבנייני הוא קדים ואינו מחזיר שם ע"כ כלל . והנראה לנכד צוה כי הענין הוא כח"ל בשער העמידה ככונת ברוך כיו ע"כ קל ע"ש . והוא כי הלא נודע כי כל אורות של ח"ל הם נפשים זה ע"י הח"א והנה כשהוא ח"א אז כל האורות הנפשיים זה הם כבוד אחרים והנה שם הדעת שנה ה"א ח"א אחת וכשהוא נמשך כבוד אחרים הנה נכח"ה חזיונות שלה אז נחמלה דבוע כח"ל ע"ד שם מה שפולה ק' ל' ונח"ה החלונות שנה נחמלה ע"ד רעוע צ"ן שפולה קדש : והש"י יונק היטב כי דברי שיהם ככונת המה א"ן שם שם סתירה כלל כי נפית נשער החסות לא נח"ה רק לנאר את השמות של הדעת לה א"ן מחזיר רק א"ך שטעם בחלונותיו : משליכ נמי לקוים שם רזה למרש לו כל ענין הדעת והטעם שנק' דעת לה חז"ה כל ההשתכלות כח"ל ועפ"י דבריו אלו יונק ב"ה ש"ס שער החיל פ"ח שכתב שם וז"ל והנה בנימי החול הדעת החיון של המל שיהם ח"א הוא שם ש"כ כח' י"ה יהוה הנק' קל ע"כ נח"ה והדברים א"ן להם מונן כלל וז"ל כמו שביארנו כח"ל : והנה ענין לר"ך להבין כי הנה שם נמי לקוים נפ שמות נפ"י הבקו וירא כי י' קר לראות גם צנ"ח שער מ"י ומ"ד דרוש י"ב מנח"ה שם ענין הדעת צאון אחר ח"א שיהם חרין טטרין הם חרין והם ע"כ חסד קל נגדוה . ואם חסד כ"ו של הויה פשוטה ול"כ נחיוות החכמה לשם כ"כ הנז"ל והיה קל צדק כמו קל' נקו' אך להחיות דבורה נק' בשם ע"כ נד' והע"כ והק"ל הם כבוד אחרים והם ז"ל חרין כח"ל ש"ס וכן לקוים מפורש יותר ח"ל שם כי הנז"ל משה עד מדריגת דעת ח"א שכל זה מתחבר שם

אמנם דע כי קודש שפולים יעקב ורחל שם שנה"י נחמית דו"א לריכס אלו חחלה להעלות חסות דו"א עניון למעלה לחזיר דו"א שיהם

23

יְרֵשִׁין • חֵצֵי אֶרֶץ • הַגִּבּוֹר • לִנְחֵל חֲבוּנֵי קָדוֹשׁ • אֶל
לַעֲתִיקָא קְדִישָׁא • קָדוֹשׁ צִי לְאֶרֶץ • קָדוֹשׁ בִּי לְזֹרֵעַ •
וְאֶחָד ה' לְבָאוֹת מֵלֵךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דְּמִינֵי הַנּוֹק' •

גם תכוין כי "קדוש הוא גימ' ת"י וסודו הוא שם
ע"צ דיוקן וב"א הוא כולל מ"י הכי' ה'

וּבְסֵף צְלוּל זֶה יֵד יוֹד אֲחוּסִים הֵי ח"י כְּעִינ' 'קָדוֹשׁ'
וְעֵינִין הֵוא כִּי הֵלֵךְ כִּכְחָל עֵינִין יִמִּין וְשִׁעְרוֹת דִּישָׁא
לְהַשְׁכִּיחַ וְהֵוא יִמִּין הֵס 'עַן סָס' הֵרוּם 'עַן ע'ס'
בְּצִבְעוּתִי 'צ' אֲחוּסִים וְעֵינִי הֵס י"ג וְכֵל הוּי' מֵהֵס הֵוא
'קָדוֹשׁ כִּכֵּל' וְלֵכֵן תְּבוּן צִי' קָדוֹשׁ לְהַשְׁכִּיחַ הֵסֵה מֵינִי
הֵרוּם הֵלֵלֵךְ שִׁעְרִי דִּישָׁא לְהַשְׁכִּיחַ דִּכָּךְ אֲחוּסִים
זֶה אֵף כְּרוּם לְהַשְׁכִּיחַ צְבוּתִין ח"י:

ענין קדוש וצדק ויחלץ כזר ביארנו לעיל בקדושה
דילול עיי"ש :

צריך האדם לבחון בקדושה ציוהו לקדש הסי"ח בלוי
שחשבה עליו קדושה מלמעלה וחסו כוונה

הפסיק והתקדשהם והי"ח קדושים י"ח ומתעלה והתקדשהם
ואח"כ וסייחם קדושים לזאת לרץ ליהי צה ציונה ולכיו
צה בצלמך מלא כל הארץ כבודו ויכיון כי חמל' (הק)
ארץ ומתעלה מקדושה הש"י ואח"כ מלא כל האר
צו עוש:

כתב הרב צבי ברוכה ש"ס בוסגין כסס"ז חס"ס
הקדושה לומר ש"ס: אך הרב הקדוש האר"י

לא ה"י נוסב כך וזה ה"י ונחבז ז"ל כספסין ה"י ונחבז
הקדושה ה"י פסוק ו' פסיונות לפסיון שח"י ונחבז
שם צנחנים לפסיון וזה"ל כספסין שם צנחנים עד
לפסיון ו' ונחבז נחבז וזה"ל אומר נקדשך ונחבזך בקו
כס ונחבז ה"י אומר צנחנים כל חיה ונחבז עם הש"י
וקס"ק ה"י אומר ג"כ בקול רם וזה"ל אלו עם הש"י
וזה"ל דלוג' ה"י דלוג' :

עוד כחצ הרצ שם ספ"א חסש צענינו והי' לו בא עינים קרוב לשני חדשים ושאל להרצ הקדוש האר"

זלזלה והקיצ' לו למי שלא כיון צליל שצח צקוד הקידו
כי פקיעה גסה כועלה מאור עיניו של אדם ואינה חוזר

לו חלח צקידוס של ליל שבת • ואח"כ שאל לו וניק
מחתו להודיע לו יומה קצת הדבר • ואמר לו כי ה' צ

עוד מליחות יוחר לפי שה"י מקחכל צו צעת החסנה
 שפוא ה"י מכיין צבוונת גדולות ויש סס קדושה סרצ

והשאלה שביניהם ואין ראוי להסתכל בו • וסמך לו שער
יזהר מלהסתכל בו בג' זמנים הללו • צעת שקורא ק"ש

וצעה שמואל מילרס • ובעת שמואל קלוגס (שמו 1878)
צאלו ג' ים כוונות גדולות • וסנה ציוס סה"י מוכע א"י
אלהם... מ ציוסיה דתם מנד נאחא צרנו דהוא :

והנה עלתה עתה העלי' עד נגד החזה שסי'א מקד
אליהם: א"כ צוית' שיש צו חלום מושג או יס' ב

עלי' יוחר גדולה מזה כמו צר"ח ובשנחות ובימים עובדי
באשר יח' צוהר"י כל אחד ואחד במסמנו סמל"ח לו :

עלין

מקדש נגד הכ"ס : וא"ס
הוא המדע הולא לחיוליה וזו

הדבר ולפי"ן ל"ל להימך חמ"ה קוד ואח"כ ש"ח
הנהגה הדבר: אך הווינו כי אסוד נכלל בהדבר:

אך הדיבור אינו נכלל בהקיד כי הקיד הוא מה שמוציא
אדם הבורה בלשון שמואל רק הכל לבד * אך בשמגזים

אח הצרכה שלו בקול יוחזר אז נכסה הדיבור • נמלא
שהסוד נכלל בדבור כי א"ל להיות דבור בלתי הצל שהוא

הסקיד "משא"כ הסקיד שהוא ההצל יכול להיות צלל 7307
לכן באן אנו קוראין להחסק

גם י"ל כי ההנהגה מנוגדת לענין
בשער הסמיכה ס"ח ש"ג ק"ו
הוא מנוגדת לחלוקת שני י"ל

הז"ח מרדכי נחמן סיון פ"ט
 והנה נודע כי הקשר מתפשט
 בכולם ככל ולזה טיף היטב

"סוד . "המשלשים" לך
 "קדושה חזוין כי עשה

נוחמים החג"ה שפע מן
הקודש העליון שהם המוסר

וזהו ככתוב על יד נביאך • "וקרא "זה "אל "זה
(וכותבים) לג"ח שהם הנה"י ומחירים ג"כ יעקב ונחש

הכזה זה גימ' י"ב • וכתובין
צ"ב פסקין לרחל • ועתה
ווייזו צי"ב שני • מכת"ל פ"ג

עוֹלָם בּוֹנֵם נִתְעַנֶּה חֲבִית
בַּחֹדֶשׁ ז' וְכֹה י' עוֹלָם בַּחֲבִית
וְכֵן יִתְעַנֶּה וְיִתְעַנֶּה וְיִתְעַנֶּה

וְכֵן יִשְׁקַח וְלֹא יִשְׁתָּהוּ צָרָה
דַּאֲחַ עוֹלָם עִמָּהּ עַד
חֵנֶךָ וְהוּא יִשְׁקֶךָ בְּלִי חֲסָדִים

מביא וזהו ע"ל כן התעוררו
פעולים העולמות וככללים
זה בזה וז"ל "הדגש" "הדגש"

אלבסון וכתב שם שגם נהימור
 יש ג"כ י"ב נבולי אלבסון וכתב

שם שז"ס וקרא זה חנן ז"ל וכן
 ז"ל דת"ח וריסוד ע"ס * וכן
 בשני בולת חו"א פ"ו בכת

ה'תשנ"ח
בית דין
לדין

וזה כי ה'תשנ"ח נק' זה נגד י"א

ה' לבאות • הוי"ה הוא
יסוד לבאות • כו"ה • ואח"כ

מכוון להעלות המל' צמקוס כה"י וזה "מלא" כל "האר'
"בצדו כ"י המל' נק' ארץ כנודע היא מהמלחה כל אות

המקום הזה • וחכוין כי אעפ"י שהמל' עלתה לחקוק
כס"י מ"ח מקומה הראשון לא נשאר פנוי רק הוא מל'

מכבודו של מקום צ"ה • והיו מלא כל הארץ כבודו • כ
לפי הארץ שהוא מקום המל' מלא מכבודו: והנה מנעם

זה לריך 'לדלג בקדושה כי כל זה הוא צח"י הדיני
שמדלגין כ"א למעלה ממקומו : חג"ה צחצ"ד וכו"י צחב"ר

ומל' במקיס כה"י • וגם מקנלת משה דעת שנס כמזיח
לעיל :

גם תכיון כי הלא נודע כי כל חלינות הקדש ניתק
צג' תקונים • הא' עתיקא קדישא דאשחבה צחל

הבירה

נשיאת כפים פרק א

ומקיסים דלמא • וכן יש מוחין פנימים ומקיסים דלמא •

וזהנה עינין המקיס'ס דע

בכמה מקומות שהמוסין
 שם ד' חנ"ד נחנ"נ: א"ל לבינתם

הנה נעלם בשר העצמות
הכלה הול כתבו ענין פרק
לזה האלף נעשה ענין ישיש פרק
שני ינקב אלף ישיש
וזה שם תכלת אלף אל נעשה
רק היות שלה ועוד נעשים זה
זמן מחין חייב שם וזה
אלף חיים שם ואזנים קצור
הדברים הוא באופן זה כי הדעת
של לזה נעשים מן הדעת של
זה כי אלף חייב מחין חייב
לזה הוא ממש משיגה כיום
של האלף נעשה בדרך אופן
המחין קצור כי כדי לשון
נראה בחי חייב שם אז חמשה
הוא כי ידוע לתכלת כגור רשע
באופן חייב האלף חייב וזה
נראה שיהיה רשע ואזנים
יחידים הוא מן הדעת האלף
ידוע נגד קן שחלל מן הדעת
זה כי האורות כולו חור
מחשבת למעלה מן הדעת
מחין האלף כי כל זה מחשבת
ומחשבת שם נעשים חייב
לזה שם מן הדעת חייב
המחשבת מן הדעת ולמעלה
כסוד חור חור ומלך
נראה לתכלת מן הדעת וזה
זה חור האלף כגור רשע
לזה כדור כי כגור נגד פרק
אלה ואף כור האלף ענין
שם ואזן ענין שם חייב
ואזן ואזן ענין אלף
וזה שם כפי יונה חייב חור

כוֹסֵם צִמְקוֹס הַחוּר •
 גַּיִם עֲתֻחֵלָה כְּאֶשֶׁר יִלְחֹו וַעֲנֵן אֲחֵלָה וְהִיא צִמְקִי ד' עוֹשִׁין
 תִּשְׁכַּח כֹּסֵם רוֹשֶׁם שֶׁלֹּאס וְהוּא צִמְקִי מ"ס וְהִיא כְּאֶשֶׁר נִתְחַבֵּשׁ
 תִּשְׁכַּח כְּמִי לֵאמֹר וְהִתְהוּ לָנִי עוֹשִׁין כִּבִּיל וְגַם סִי פִתְלֹא
 רוֹשֶׁם שֶׁלֹּאס וְהוּא צִמְקִי ל'נ"ד • וְהִנֵּה נִדְרַע שֶׁבֶכֶל מִקּוֹס
 יִס אִרֹּס פִּינִינִי וְרִאִי • וְהִנֵּה לִחִיכ כְּאֶשֶׁר נִתְחַבֵּשׁ כְּמִי
 לֵאמֹר עֵד הַמּוֹשִׁין שֶׁבֶכֶס חוּר ז"ל שֶׁלֹּאס צִמְקִי ל' זלֵלֵס
 ל' נִתְשָׁרִיס אֲרוּתוֹן מִי הַקּוֹסִיפִיס עַד הִיֹּו מִקְדֵּר הַלֵּמִיד
 כְּכִיל מַעְקוֹמֵס הַכִּיל עַד הִז'א וְנַעֲשִׂיס לֹו מִקְסִיפִיס צִמְקוֹמוֹ
 כְּמַצּוֹר לַעֲלִיל צִבְרָכָה צִנּוֹת • וְהִנֵּה כֵן הוּא צִמְקוֹשִׁין לִרְמֵל
 וְכִיֵּה צִמְקוֹשִׁין לִדְלָצ' • וְהִנֵּה עַתָּה צִבְרָכָה כְּהִיֵּה נִכְנָסִין
 הַשְּׂקִי צִמְקִי שֶׁל הַלֵּמִיד וְשֶׁל הוֹי • לֵלֵלֵס לִדְלָצ' וְהַחֲלֵסֵס כִּנְכָסִין
 הַלֵּמִיד הַחֲתוּמָה וְלִחִיכֵיֵה הִיֹּו הַעֲלִינֵה • וְהוּא מִקְדֵּר כִּיִּתְּנִין
 יִצְרָכ"ך' • עַתָּה נִכְנָס מוֹת חֲכָמָה שֶׁל הַלֵּמִיד • יִיֹּו נִכְנָס
 מוֹת חֲכָמָה שֶׁל הוֹי • יִישׁוּרִיך' • נִכְנָס קִסְרִיס שֶׁל הוֹי •
 יִאִר • נִכְנָס צִינָה לִלְמִיד • יִיֹּו נִכְנָס צִינָה דְמִי •
 פִּינִי • עַתָּה אֲלוֹ חוּזִיִּיס לִחְבֵּר עוֹשִׂיס הַרְשָׁאוֹרִיס כִּיִּתְנִין
 חֲכָמָה לִדְמִיד • אֲלִיִּיך' • הַקִּסְרִיס שֶׁל הוֹי • יִישׁוּרִיך' •
 הַבְּנוֹת שֶׁל הוֹי • יִישׁוּרִי כִיִּלִּיל יִישׁוּרִי קִסְרִיס שֶׁל הַלֵּמִיד •
 יִיֹּו בִּצְרוּת שֶׁל הוֹי • פִּינִינִי • עַתָּה אֲלוֹ חוּזִיִּיס לִחְבֵּר
 עוֹמֵס אֲלוֹ הַרְשָׁאוֹרִיס כִּי פִּינִי חֲכָמָה לִלְמִיד • אֲלִיִּיך' •
 הַקִּסְרִיס שֶׁל הוֹי • יִישׁוּרִי חֲכָמָה שֶׁל הוֹי • לִיך' צִינָה
 שֶׁל הַלֵּמִיד • שְׁלִיֹּוֹס • צִינָה שֶׁל הוֹי • וְהִנֵּה עוֹשִׂין חֲכָר
 הַנְּבוֹתוֹת שֶׁל הַלֵּמִיד • אֲךָ אֲלוֹ חֵן נִכְנָסִין עוֹשִׂין הַהִנִּיס
 רַק עוֹי הַקֵּסֶל • וְהוּא שִׁכּוּנוֹ שִׁעֵס שֶׁהַכִּיִּיס חוּזִיִּיס
 הַבְּרָכָה כְּמִי אֲלוֹ יִכּוּנוֹ קוֹדֵס שִׁמְחִילֹו בִּרְכָך' • יִכּוּנוֹ
 צִסְקוֹ יִיִּדֵּב הִי אֲלוֹ מַעֵס לֵאמֹר דִּבֵּר אֲלֵהֶן וְכוֹי צִי
 שֶׁל יִיִּדֵּב וְצִחֹת ד' שֶׁל דִּבֵּר מִיִּרְדִּיֹו בִּינִי • יִיִּדֵּב לִכּוּן שִׁכְבָּן
 יִיִּדֵּב בִּצְרוּת שֶׁל הַלֵּמִיד • וְהַטֵּעַם שֶׁלֹּאס כּוֹלֵסִיס הַכּוּמָה
 שֶׁל הַמּוֹשִׁין כִּבִּיל הוּא כִּדִּי לֵאמֹר אֲלֵהֶן צִלֵּל • וְהִנֵּה הִי
 עוֹשִׁין שֶׁל הוֹי לִסְרוֹס עֲלִינִיִּיס יוֹתֵר לִכְנֵס מַעְוִיס בְּקוֹד
 הַיּוֹת שֶׁבְּמִקּוֹסִיס חוּן מַעְוֹתֵהסְקִיס שֶׁל הוֹי שֶׁהוּא אֲלוֹ
 כִּיִּתְנִין צִמְקִי רַק צִבְרָתִי יִשְׁכָּך' • וְכִתֵּב הַרִבֵּי מַעְהָרִי •
 שִׁעֵס עוֹמֵד קִסְרוֹת הַלֵּמִיד יִשְׁלֵיס מִיִּתְּנִין אֲלֵהֶן אֲלֵהֶן
 בִּכּוּנָה מַעֲשֵׂי דוֹקָא וְהוּא הַקִּסְרִיס שֶׁל הוֹי • אֲךָ אֲלוֹ
 וּזְכִי אֲלֵהֶן כּוּנוֹתֹו שֶׁל הַשֵּׁן צוֹס • אֲמַנֵּס הַמּוֹשִׁין שֶׁל
 הַלֵּמִיד הִיֹּו מַעְוִיס שֶׁשֶׁל הַיִּצְרוֹת שֶׁל צִיכ חוּן מִי הַבְּנִינֹוֹת
 שֶׁל הַלֵּמִיד אֲלֵהֶן נִכְנָסִין אֲשֵׁי • שֶׁשֶׁל חַיּוֹת רַק עֲלִינִיִּיס
 הַקֵּסֶל לִכּוּן צוֹרֵךְ כִּיִּיל לִתְּנִין חוּסֵס • וְלֵפִי שֶׁהוּא מוֹי
 הַחֲחֹון מִכִּילֵּס לִכְן הוּא כִּנְכָס חֲחִיל עוֹי כּוּנוֹתֵהס הַקֵּסֶל •
 וְהִנֵּה אֲחֵר שֶׁנִּכְנָס פִּיֵּל הַמוֹת שֶׁל הוֹי • בְּהוֹי אֲשֵׁיֵס אֲשֵׁיֵס
 הֵס מַעְוִיס שֶׁשֶׁל חַיּוֹת כְּכִיל אֲלֵהֶן זֶה קִסְרִיל אֲשֵׁרֵהס כִּבִּיל
 נִכְנָס

נב

בְּקֶמֶן הָיָה בְּיָדֵי - וְהוּא נִקְוֶה
בְּפִי תַנְנוּת הָאוֹתוֹת וְשֶׁאֵר
הָאוֹתוֹת (שֶׁאֵר הָאוֹתוֹת) שֶׁל הַמַּלְאִי
אֵינֶם מְנוּקָדִים כָּלל • וְהָיָה הֵן
שֶׁהוּא אֵינֶם הוּא מְנוּקָד כָּלל וְיִ"ד
הָאוֹתוֹת עִדּוּ הַכֹּל הֵיוּ יוֹ"ד
בְּחוּלָם עַל כָּל אֹת וְהָיָה בְּכִי
בְּכָל מִסַּח וְהָיָה "הֵן שֶׁהוּא

[illegible]

פסוק "ישא הוא צח" המזמין שכתהו אח"כ צחרין עטרין חסד עלאה של הח"ת כבודע - ולכן

שכנס פ"א צהרים והנה צהריה ויחנך ששכנס מוח החכמה
של סייג והוא דבורא חביון להשפיע אל הז"א שהוא דבר
ועולה שלום ששכנס הצינה של סייג שהוא נוק' חביון
להשפיע ולהוריד הארה אל הו"א נוק' דז"א ועיי' יקבלו
זו"כ הארה :

לכן יש צו ג' חיצות קוד חלה רישין עללין שבו • חאנס
יש צו ע"ו חאחיות סנים

לכן יֵשׁ צו ג' חיצוֹנ קוד ה' יֵשׁ צו ע"ו ארומים סנים
מַעַס סג כגד ד' יֵשׁין עֲלֵיהֶם
דַּעֲמִיק וּלְא"י וְהַיָּג אֵס
יֵג ט"ד דַּעֲמִיק תַּלְתָּא
כרועה ב' כל דיקנא א"ס
מזוז חכמה ל"א סהוא
רשא תלחא שטעס ל"אס
והנה סס הו"י צפסקוק זה
תבין סהוא צנזוי וידין
ונקידוק חולס לירי קנץ לירי
וזה המנצח תלם ידיו
עלזין למעס ולכן כרעו
צפסקוק זה קוד הו"י צר"ס
ובס"ס כר"ס הו"י ד' יֵג
וס"ס כר"ס יֵג וס"ס סהוא
סס הו"י צחצחוי ונזולא
כ' הו"י מחצד מ"א (כ"ל
ס"א סהוא צ"י סס מ"ס
הו"י יצבדק מ"א) ובצפסקוק
י"א יֵשׁ צו ע"ס ארומים
ותבין כ' ה"א לין ל' ו
ע' מקוי דיקנא ותבין
לסליר צו ד' מקוין עלזיין
לדיקנא ל"א וזו יֵג
ב"כ יֵג ח"ד וס"ס לָקָטָן
צכונס יועצר) ותבין
סלח"ס מ"יס צו ג' מקוין
גולגלחא ל"א (ב"ט קר"ע
ס"ס ר"ל גולגלחא
דצולחא - קרועא לזיירא
רעוא דרעין' עינא מקח
חוטמא] סס יוחר עלזיין
מן דיקנא ל"א וזו א"ס
ע"ס: גס מכין לסמ"ס
מן לז"א ג' מוסין אל ז"א
ולכן יֵשׁ צו ס' חיצוֹנ כגד
לז"א וג' מוסין - גס סכויין
צטעריא לחזון לעזוז
כמו ססכמה נק יֵג

שָׂרָף פְּרִי יֶשַׁעַר נְשִׂיאת כַּפִּים פֶּרֶק אַ עֵץ הַחַיִּים

שלו וזהו הנדבדב שחור עולה עד עמקא לאו לו תמקין הוה
 גר כל אלו תמקין הוה פמ'ים צו' ו'ים האמור בשמון
 ונורא לא יעלה על דאשו כי אין לו תמקין האלו כי
 כולם הם צבנים חוד ראשו * והנה לפי תמקין קב' עליו
 זקנו עד שכלמורו כל הי"ב חיד לבן הוא ומעבד העולם
 שלא ללמוד שער הזקן (שלא
 ללמוד שער הזקן) עד אשר
 יג' שנים * והנה בשער
 הכוונה כחוצבאן עוד כמה
 דברים אל תפי' שאינם מובנים
 ללמד כהונה וסם הדברים:

וכן עיי' * גם מנחם שם
 פיר עיי' תלבוט הניל ופי
 סור הסתר מדרש דהי קרומ
 רזורח עיי' הסורות קרומ
 היוזים מנס על הגולגולת
 דל' נעשו הענין והספרות
 ע"ס והנה כד נודע כי עיי'
 הלכת הסורות הליל נספ' ה'
 דל' והמכיל עמלם
 יצן הכנין כי ריל ה' חיצין
 נגר ו' מקויר דגולגולת ולחכרם
 עס ו' מנס עס סר ונכור
 ו' ולא מנס עס דל'

פרק ב

הנה בברכת כהנים י"ג י"ב י"א י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט

[illegible]

והנה פ' הפסוק אמור להם יצרכך כי הלא כבשנו
בצלחנו כי ג' בחי' מוחין הם וסם רמזים בגי'
מוחיות ל"א וכו' ואם הוא' פלגין שלם כבודו של המוחין
הים הנפש הדמויות במוח פלגין שלם הלאם זכר ונשי'
איצטיו' וזמן הדפסם ככנס צ"ל פנים כ"ל המוחין וכו'
נמלא שכל אלו המוחין הללו של המלך וה"ל והים יש'
כ"ל רמז' איצטיו' המוחששים כ"ל וחס' אמור להם
כי לחיות ע"ה הוא גי' מ"ה וחס' המורא שגורין האדם
לרא לפני השמים צ"ה והליותו אמר אצטיו' על ראשו
שי' ששדך עליו אמרם ה"ל בנחית איצטיו' מכתן וכו'
וה"ס השדך המקפץ על ראשו של אדם המקפץ המוחין

שער אמן פרק א

כוונת צדק סוף וצדק

ובני לקחם פ' האלוני טעם בדרוש
הראשון שכתב וז"ל וזהו טעם כי
הוא אלהי אנו חוננו גם אלדני
לכר אליו קורא בשמו ברוך הוה
פ' ולאם אומרים ברוך הוה
שהו טעמו שהו הוה וברוך
שמו אלדני ע"פ ו' וזהו
בפסוק כי גם ה' אלהי אלה
וזהו הכוונה שמה למד לפרשל מזה
בשם אלהי מקורו בפתח לוי וזהו
שם הוה כמנוח שם בשם ס"ג
ש"ס אלא הנהגה אלהיו וזהו
שם גדול לאלהיו כי גדלי עולה
ליו ריב חלוא שגדלו גם הוה
העולה כיו שחשבה ס"ג כי כיו
וגדלי גית ס"ג טעם :

שנראה לו ששמוע מהרב הקדוש
 י"ב דל"ח י"ב ה' הויה שם י"ב
 י"ב ויחלום של ה' הויה ה' י"ב
 י"ב והכולל הוא י"ב כנגד י"ב דל"ח
 י"ב ד"ז א' שם הויה נגד י"ב
 י"ב כולם ש"ב י"ב ש"ל א' דל"ח
 י"ב ויחלום דל"ח דל"ח והנה כולם
 י"ב נכנסו צ"ח אלא ששם י"ב ויחלום
 י"ב א' כפיו לצדו עד היחוס מנן כ'
 י"ב זקן י"ב ויחלום מנין זקן אקד
 י"ב ק' י"ב ויחלום א' י"ב מנין זקן
 י"ב חקיון ענאין י"ב וכאשר שכלו
 י"ב זקן י"ב ולכן אנו אומרים אשכח

שרף פרי שער אמן פרק א עין החיים

נג

ואמרו היו מים קדושים דעת דנוק' קדוש יי' וכו' וכו' על מקום החלל צינורין ויכין מים אשר שפכים היקוד ומש ולמטה עד שיעור ארבע של נזיה צדוהיקו האמלעי סיק נזיה י' והנה י' כי פשוטה וי' כפופה י' פשוטה וכו' וכו' על הכל היולא מיקוד י'א שהוא פשוט ויש וכו' נכלל בין כפופה שהוא גיפא דנוק' ואמרו הנקי כפופה הרי לך מוציא שאלו ב' אוחיות כולם המה צקי האמלעי דז"א ואין מחליטין רק מן החיים כי המס הוא התחלה צינ' הנוק' ומש ולמטה צקי האמלעי המה צינור גמור וחמ"ש צמיקוים על וכפופים פרוהות כי וי"ש הסממנים צמיקוים והגלים הנקי וכפופים י' לפי שאין שיעור הנוק' צמיקוים והגלים כמו ה"א כי אין הנוק' מתחלת דקתה"ת ולמטה וכל פרוהות איהם אלא שהגלים דז"א לז' לבן אינם מחזירים רק צקי אמלעי לז' ולא במקום אחר וצין חזורים צי' אוחיות הנ"ל הוא כך אחר כי ה"א צמיקוים נכלל וסמ המה מחזירים יחד כי מלך הפנים הוא ה"א דז"א ומלך האחר הוא כתר הנוקי ואוחיות צמיקוים מלך הפנים הוא יקוד י'א ומלך החוץ הוא דעת הנוק' ואוחות כי הוא מקום החלל צינורין דז"א והוא צי' הכל היולא ופי היקוד ומש צינורין הגלים כנ"ל והנה י' כי צי' הכל כי הלא נודע כי יקוד אלא שהוא אלוך מיקוד ואין ולכן הוא נקרא צמיקוים צמיקוים י' והנה האור היולא מן היקוד אלא אין לו גילוי גמור רק צי' יקוד דז"א שולא ומש הכל של יקוד אלא י' והנה האלה וזמממממ יעקב כי הלא נודע שכתב יעקב הוא צמיקוים של קו האמלעי יעקב הוא צמיקוים י' אמנם שאל גופא של קו האמלעי שלו אין לו על מה לשמוך כנגדו דז"א אמנם מן האור והכל הזה שמה כנגדו צלר הפנים מזה נעשה גופא יעקב אמנם גם נחמ"י ה"א עלמו יולא גם הכל והוא נחמ"י החקרים והנצורות של הציה המתחלל דז"א וזמן ההכל הזה נעשה כנגדו ואמרו גופא דלמלעי"ת דתל כי הצמיקוים והגלים שלה י' לז' על מה שיקמורו והגלים של דז"א שהם ארוכים ומשאל היקוד שהוא קלר ולכן אין סממנים לגופ' דלמלעי"ת רק שההכל הזה כי נכבד ארץ צמיקוים הנ"ל ה"א הוא צמיקוים של הכל דז"א ומש וכנגדו גופא דנוק' הרי ב' קדושים צי' מקומות הנ"ל ולכן לרד לכוין צאות א' שם ידוה"י וכן צאות מ' וכן צאות ב' והכוונה להוריד אור עליון מן הציה אלא ענלה ל' וזי' צאותן ה' מקומות והיחוד והיחוד אמנם צמיקוים העמידה כז' אין עמידתן אלא כז' לכן כוונתו צאמן למצב פנים צי' מקומות אלו י' אך עכ"ז עיקר הכוונה הוא כי הלא נודע כי הקדושה בכל מקום שהוא שם מ"הה שיעורו אחר הלא אעפ"י שמה שם פנים כוונתו צאמן להאיר אותן ה' קדושים האלוים גי' שם הוא הכוונה וכתב הרב משה"ל ז"ל צי' הכוונה שהם מקדושים האלו וזמ"ה ה' כולה לצד ארץ כל אחר מ' אוחיות אמן מוכס על שני שמות ה"א ארצי ארץ לא ציאר רק על

יד

שרף פרי שער אמן פרק א ב עין החיים

אליה • ויש יטוש שטינים שוין צימד זה מנשק לזה וזה מנשק לזה • והנה צ' צחי' נשיקין אלו הם הצ' צחי' אמן דברכה ההכנין ועמידה • וכזה הרב מהרש"י ז"ל שכתב לזה חלוקה מהם דברכה ההכנין ואליה צעמידה • אך שכלול לו כי נישק כל

העמידה הם שטינים שוין לבי שסם נשיקין של הודרה העפסה צעמידה כנודע • ואז נוסקין זה לזה צעמידה חלה • אך צברכה ההכנין והעמידה הן נשיקין קדמאין שאז הוא לצדו ממחיל לעורר ולנשק והנה צנחי' שטינים שוים אז היחוד נעשה ג"כ כחלוד כי כשתחיל היוד לדבורא לירד אז ממש מתחלה אי' דלדני עלות עד שפוגעים זה בזה • אך צנחי' שהוא מנשק לזה ככלי אז חסלה יורד היוד דהוי ואח"כ עולה אי' דלדני כוון ארעטיב' מכל המקום כיון שצנחנים אין חנוק' תקדמה אליו לכן מקדימין אחריות הוי' ללדני' ולדני' לכיון צהם כזה אלהיטיב' • והנה צהם יוצן ענין מה שזכר בזה הרומה מעשה צנחי' דרצ קפרא שראה חמיו שדלג מן הגב לענות קדים • והוא חכם זה כשהי' בגבול חסלה

מעם צענין ענייה אמן ועשה צענין החיצוק ועשה צא בגבול זה לחקן זחא • והנה נודע כי המהגבול על דבר פנעי לרדק באופן שיצא מעשה כזה לידו וימקור עולמו עליו • ולכן עשה צבא לידו ענייה קדים ומקד עולמו עליו לחקן ענין החיצוק • ולכן עד שלא חיקון חס זה לא רצה להזדווג עם חשמו כי הדברים לריבים להיות כקדד חיצוק ויטוש ואח"כ יזוג • ולכן אחר שחיקון ענין החיצוק צמחיתו נכסדו קדים חיקון ענין הנשיקין עיי' החוכה ואח"כ היה מזווג עם חשמו כמבואר שם בזה הכיל :

והנה אחריות אמן צמולאם אלקתם נון • הנה אלק הוא אחריות אפל והוא המימד כעולמו הסדק של מלרים כענין מ"ש ארץ עפסה כמו אופל • והנה אפל הזה הוא מדור ה' צביהנס שהוא כולל פחים שחול ואצדון ומשם היה הסדק של מלרים שלא קמו איש מהחשיו והמ"ס כוין הם בימי קלון • והם רומה שמי שמי עונה אמן

כתב הרב שמואל כחצו • א"ש • ששמע מהרב הקדוש האר"י זלתיס ורואי לכוחצו • והוא כי

לרדק לכיון צהרייה דלדני סהם מנוקדים כזה **אדני** והרי **אדני** הנקודות של הויה עולה מ"ו שהוא מלוי שם ע"ב וגם שם מ"ה ע"ה • והניקוד של שם דלדני עולה צ"ן כי שם דלדני ושם צ"ן שטינים צמלי והנה צ' שמוח אלו עולים קפ"ט כמנין ג' שמוח ק"ב כי הלא נודע כי הפנים העליונים דלדני הוא צנחי' שם ק"ב • והנה ה"ה אחרונה דשם הויה ה"ה דשם דלדני אין להם ניקוד כליי ואם חסדק ה"ה צלירי וד"י צמולאם אז עולים למיד כשתחלק אל הקפ"ט הלאמד אז עס צ' כוללים עולה הכל אר"ך • והענין כי שם מ"ה של ניקוד הויה הוא צ"ה ושם צ"ן דניקוד דלדני הוא צנחי' והוא חיצוק ו"ה ונוקצ' ועיי' חיצוק זה הם מקצלים שפע מל"ך כמו שזכר ש"א יס לו רכ"א אורות ואליה משפיע לויא לכיון • ועיי' זה החיצוק של השמות של זרי"ק יס להם הכנה לקבל אורה השפע אשר אליה משפיע להם :

מבואר לעיל בנתיב מן אדרים שבתלם מן א"י להנוק' כל רב' אל ג"כ בנפשים דלה ויס לה בעלמה ה"פ נהורין ע"ס הרי שזכר יס זה הנהורין האלו • וא"ל לי אפ"כ לריבה להשפע הזה • עיי' הג"ה •

פרק ב

מבואר לעיל בנתיב מן אדרים שבתלם מן א"י להנוק' כל רב' אל ג"כ בנפשים דלה ויס לה בעלמה ה"פ נהורין ע"ס הרי שזכר יס זה הנהורין האלו • וא"ל לי אפ"כ לריבה להשפע הזה • עיי' הג"ה •

אמנם כמו ש"ס חילוק צין הצרכה צעמידה לצרכה ההכנין כמבואר לעיל (שער דברכה השחרית צ)

כן יס חילוק צענין ענייה אמן • כי יס ג' צחי' אמן אי' צעמידה • וא' צברכה ההכנין והעמידה • וא' צברקדים • והנה יס צצחי' צמור זרי"ק • הוא צנחי' חיצוק ואח"כ נישק • והנה צנחי' חיצוק אז הנוקצ' מתעוררת חסלה אליו ואח"כ הוא מחסדקם ולכן אחריותה קודמין • והנה חמ"ד החיצוק קודם להנישוק • ולכן קדים שהוא מחלה הכל הוא צנחי' חיצוק וא' אחריותה קודמין • ולכן צמלן דקדים אחריות שם דלדני קודם לאחריות דלדני כזה אלהיטיב' • אך צנחי' נישק יס צ' צנחי' אי' שזכר נישק להנוק' והוא מקדים

שרה פרי שער אמן פרק ב עין החיים

נר

הזיווג ולזה אמרו יתומה
ולא יתום :
והנה ז"ס מה שאלמו
מז"ל אסתר יקבוק
היתה היינו שמקרה מונה
אל הש"ע נהוהין שלא
האירו צפ הפנים הז"ל
וזהו ג"כ מה שאלמו מז"ל
אסתר מן השורה מנין
שאלמו ואכ"ה הסתר אסתר
פני היינו הש"ע נהוהין
אל הפנים ככ"ל ולכן אמרם
אלי אלי למע עזבתי כבודע

שהש"ע נהוהין הם קוד צ' אל פנים דז"א שצמילוחין
הלך למד עולין ש"ע : והוש"ע לה המלך את שרציו
הזכר כי הוצב היא צו"ה חסדי דלמא שהם גבורות דלמא
צקוד והכס צצ"ה ונתון לה הז"א ע"י היסוד ששאל
השרציו להאיר צה הש"ע נהוהין ואמרה צל"ה השחר
שסוף קדושתא דלמא ש"א אינו חסד צעולם כי החסד
הוא אור ולא הוא חושך גמור ואינו אור כלל אך כשכולם
להאיר לה אור החסדים : ולזה אמרה אל אלי וכו' כי
החסדים הם ש"ע נהוהין ככ"ל [והנה כשעונין ישראל אמן
אז מקצלים הארם מ"צ שמות אל אחד מ"ח"א מ"י אל
כמוד ואחד מ"ח"א אל רחום ותתן והנה אל ששאל מוקדו
מ"צ יודין ולי דק"צ ואל דק"צ מוקדו הוי' שש"ע ע"י
אוחיות והכולל ואל הרמז בל"א היא מאיר לז"א חז"א
לחב"ק פנ"ס מפני שאל

הוא צפנים והאכה זו היא
בהפנים וכן אל צמילוחו
בימי פניהם וזאת הארם
היא כלילה צענות אמן ומי
שעושה עלמו אילס צענות
אמן עליו כאמר מלא פניהם
קלון ס"ח אמן ומלה מלא
היא אוחיות אלס דעבר דא
יכול צדא כי לפי שלא
האיר עיניהם צאמן אז מלא
פניהם קלון : גם מלא היא
אוחיות מלא היינו מן אל שצפניהם שעולה צמילוחו
קס"ה ועם הכולל קס"ו כמנין קלון : ור"ח פניהם קלון
ויצקשו היא ג"כ קס"ו הני צ"ס קס"ו צוס הסקוק נגד
צ' אל צמילוחיהם הם גימ' ש"ב נהוהין א"י לל"א ולי לל"א
ורמזים לז' פאות כי פאה
בימי אלהים ושם היא רחמים
גמורים לפיכך נקרא אל
לז' ובכח ויצקשו שש"ע
היינו הוי' אדני גימ' אמן . בי
הקלון

צה כי אינם שמים על לב לעשות
אמן אחר כל צדקה וצדקה נזמר
עליהם סר נולם מעליהם ור"ח
דמכור ולי אמן הוא צינה
דקינו אלהים וצו"ה דני וצ"ה צ'י
שמות יחד : אן יפרס הוא וצו"ה
דני הוי' אלהים כי שם צ' ד'
אוחיות יס לו י"צ צ"רופים כל
אמר כלול מ"ים הרי ק"ד כמנין
צ"רופים אלהים : והחס פסטי
דקרא צאמורים שש"ע לל מלונו
שלהם כי את זה לעומת זה עשה
אלהים נסחלק מעליהם וצו"ה
שעושה חסד : חסד : חסד : חסד :

הנה ל' יעמי לכוין כל הדברים
שצדקות זה כי הלא מנאור צ"ס
חיים שער ח"א פרק ט"ז כי
ה"ס אל הם פניהם דל"א כי
הפנים הוא תיקון ה"ז שש"ע
ואתם שעולם ז' פעמים שם ס"ב
וב יודין ולי שש"ע ס"ב עולה
אל ו"ב אל חילו צמלי עולים
ש"ע וגם צ"ד שם צדק הקדוש
שהש"ע נהוהין דל"א מאירים
לז"א ומשם לז"א ע"ס הרי
שכל היצ אל הם בל"א ולי :

גם דברים אלו אינם מובנים
כלל כי מה ענין הש"ע נהוהין
אל הפאות כי הלא ור"ח שש"ע
אל שצפניהם דל"א מהם נמשכין

אמן עשוש אמן וקלון וז"ס מליס פניהם קלון ס"ח אמן
ואוחיות מלא הם אוחיות אלהים להורות כי מי שעושה עלמו
אלס ואינו עונה אמן עושה הוא קלון : גם מלא פניהם
עולה כמנין קלון : והנה אמן הוא חיצון צו"ה כמסל
והוא שגורס לזו"כ שביי צ"ס ולזה מי שאליו עונה
אמן : לפי שחשך מהם צה"י פנ"ס לכן י"י לו ג"כ פנים
קלון מדה כנגד מדה וז"ס פניהם קלון : והנה נודע
כשס"ס פנ"ס אז מאירין צו"ה הש"ע נהוהין שצפניה חז"א
ועתה כחאיו עונה אמן אז לפי שחשך מהם הש"ע
לכן י"י לו צ"ס קלון שעולה ג"כ ש"ע זה מלא פניהם
קלון ל"ל צ"ס קלון : גם ר"ח פניהם קלון ויצקשו
הוא ר"ח קס"ו שהוא ג"כ מנין קלון הני צ"ס קלון :
והנה אר"ל על האי קרא פקו פלילים כי המנצל מן
הסורה הולך לגיהנם ואם לו י"י איהם מלא שזוכה
צעזורה אס"ק לו ע"ס וזהו שמעון הפקול ללמ"ק ל"י
עניהם : ואם לא זכה הוא קפו שסוף הקלון והחשך
ככ"ל וזהו מה שס"ס הכחוד אחר מלא פניהם קלון ויצקשו
שמך ה' רל"ל שזו הסקין שלו למור אחר עניית אמן
שה"ס חיצון הוי' אדני וזהו ויצקשו שו"ד שהוא אדני
למור אחר ע"ס ה' שהוא הוי' : והנה צמלה אמן רמז
ג"כ ש"ע כי אמן הוא ר"ח אל מלך נאמן : והנה אמן
אל מלך נאמן עולה ש"ב

ג"כ כמנין וזה ס"ב ס"י קל"ה
כח וז"ל אמן צמלי מנאור יס
בו כ"א אוחיות כמנין אלהים
שהוא סוכה פלום על זו"ה כי
המנצח יבין ע"י ז"א נמשכה
ולהנוקד צדקו : והנה גרול
ממנו עולה ללמ"א : וכן י"א
מקן צייליה וצ"ק שש"ע ואמן
צמלי מנאור ע"ס ב' כוללים צמ"י
אכרתי ל' שר הבריה שאלמ
הקנת בו : וכן אמן צא"ב ג"ד
ממחלק צאחיות נכ"ס שהמנצח
זוכה צ"י שמות א' כיוונה ולי
צדור מספרן ל"א והעונה זוכה
ג"כ א' הממסכה שהוא אלהים וצ'
דביר שהוא אמן לרפון צ"ס
דקינו יצקו וס"ס הלחות מעשה
אלהים דל"ה ח"א דא ח"ה
ואינו גו"ס יד"ה דמח הוי'
צמל ואדני כבוד ויחסר מעלש
שם של יצק שזכור חז"ל צנא
נחלל משולם מאוחיות שלשה
שמות אלו את א' מהויה ואת
א' מאהיה ואז א' מאדני הרי
ד' פיות של ג' אוחיות
והנ"ל על הממסכה דבור מעשה
לכל דק"ק : כשע"ה לך על
יד ימנך כי כל אות מהם כלילה
מעשר הרי ל' ועל הפונעים

מא"ה הוא נותן לה צעת

שרה פרי שער אמן פרק ב עין החיים

במקום הקדש והזה כבד יודע קוד הלז של האדם
במקום הזה ששם נפקד יקד אלה ויולאם האורות
ידולה מן המקדש והבזירות אשר ציודו וסם
האדם בגילוי בבור והוא צמי הלז לכן לרד האדם
למכות ולזו. והאדם כי הוא נרם להחזיר המקדש למקום
קדש ומנעם מן המקום המגילה הזה ועשה ע"י הוידי
מהמקדש עוונותיו ויחזרו המקדש להחיות במקום הזה
ויבה עליו ציד הוימית שהוא שם "המקדש" ששם
העיון ולכן יבה כי ויכין להטעם המקדש במקום
והעיון במקום המקדש הגלוי והזה הדב מהמקדש וזה"ש
הדב הקדוש אשר וזה"ש פלד"ך כל אדם לאמר כל פטרי
הידי אשם" שלא ימלא צו מ"ע לרד ההטוהה עליהם
ולזה חלקן בלשון רבים חטאו וכן כי כל יבאל הם
גוף אחד וזה"ש עשאל הוא אשר פטרי והו ענין המבזרות
שאל ערב צעד חצירו וכשיחטא חצירו נחשב כאלו הוא
חטא בעצמו ולכן אש"ם אס אדם אומר הידי צבתי ואמר
חטאנו בלשון רבים כי אפילו כשהוא בעצמו חטא נחשב
כאלו חטאו כולם יחד מלד עבדות הכשוח"ט חל וכל
יושב על כסאיו הנה

[illegible]

אחת קדוש צימין כח'ל אונס המוציק צימין הוא שם
ע"צ דמלוי יודין שהיה חסד וצשמאל הוא בשם ס'ב'וי
אוחיותיו שגולה ב"ב ע"צ וצלמליעיתו שם מה עם הוי'
עמלוי

השני נהרג ככל ולא התחזקו
ועד י' הפסוק דל"ז הס ב'
שמות משכן קר צ"א חס ב'
שמות אלה ומתם שמעון ב' אל
היהודים כמפורש שבער אף
פרק י"ב ויתפחד ב"כ לקמן בעשר
המלוכות פרק י"ג ול"ט :

הקול של ענו אמר גורמין
ישראליו ולא יאלצונו
זה עוד ר"ש הקפול"י פי'
כי בטענה אמר ה"י ממשך
אור המלכות פ"א אל וכן
הרחק המלי' ר"ל צננות

מקור להיווצר ח"ק מלך
הבולל אסון י"ב כל כיס
הבולל של ימנים וצוח חנין קוד
אסתר יקריקיה יוס
ועיין בזכות (מרים) הרווח כלל מלך ז"ל שהיה יוס
הענין כי צעה כנסכה ציג קלוקמה צדק מנורה אה
הכמיס או הוסק עניני או"ה פלחם ה"א וע"ז אמרו
מ"ל לא כחורה היתה ולא לצבה דל"ה חמשה דלפילו
מז"א או קצלה הלה - נכן אמה אל"ה למה עוצתי
כד ז' אל"ה קודש ז' חול י"ז אלי הכלחן שמי י"ז
כלי חמך קנולה חמך ו"ה עשי"ה כי עוצתי חל"ה של
ח"א - או יאמר אלי אלי על היות החל של ח"א
לרד לפעם על ז"א ומסך נקי - ואעפ"י שהיה
משפיע גם כיון שאלו חושך להכיר רק מעלמו ולא
מל"ה אור דל"ה היו כללו נעוצה משפיעה לפיכך חמרה
עוצתי לשון יחוד אעפ"י שכתבם ו"לח אלי נק
שאימרת לז"א שבוז יחודה העלכות ו"ה עיניו ונבד
הקרקות היתה ע"י :

שער הסליחות פרק א

אחר חזרת העמידה יאמר הירדו צפרניות חטאיו עס הקהל הודם ויעצור ואח"כ יאמר י"ג מידות ואח"כ כ"ח ואח"כ ציוס ב' וציוס ה' יאמר חייב אחר שים שלום שהוא הורדה הכפס יקמוץ חייב הירדיו שלח יעבכו חטאיו את הקדסים ואח"כ יעצור שהוא ציוס ב' כ"ח כמו שנבאר לקמן ואח"כ נפית חטים שהוא ציוס א' ונבאר ונחל ואח"כ יקמן הקליחות, אחסי אמנה אבדו, מהבני אל חעס עמנו בלה, והנה נה שאלו אדורים ויעצור צין הקליחות אחסי שכבר כעסו החיוון ציעצור שהוא ציוס הירדיו אין צוה חעס כלל כי הלא יש צנועל וסבוק ציוס א' כפול וכו' צר עמוק ואח"כ והוא כרוס מעומד [יכתוב צפס פרי עץ חיים שם צסס האר"י זלתיס שלא יאמר כמו שים מנהבו לאמר פעמיס כי הוא כמו בלג ששע על קילו חכו נה שאלמו חזיל עצינות השקודס שסע על ציוה"ב אל יחודע פעליס ציו"ב אחר] וכהנ קוד הירדיו הוא צקוד ונחא הפעיר עליי את כל עוונותיהם כי עיי אורו הפלס שהוא לוקח צעת הירדיו הוא הפסס ון הקדוקס והולך לו ולי אלו עושים אלו כצ' ציוהיגס ון יתעצו זכ צבוכיו, והנה כשחלמר צבלת אשמה ואלו צגדו וכו' תכה צחלגורק על הלג וקוד חרצ' כי לעולם כלסס כחטאיו גוריס שיקחלקו המוחין ועלו למעלה

שחיהם מלאה כגון השבטים
צבי ללא וכן יש ששחיהם
הם מחלולין כאבזליו וכן
ליך כלן ז' זורבים א'
בשר ללא ז' בקוד רחל'
והנה ציור יעקב ורחל הם
צבירים דו"א כנודע אך ציור

בדוריו הם מלכים ע"ש וזה נודע
כי הציור הוא כשש חז"ל ימים
שנים אך המצוק בני ברית
רשומות נודע שאינם רק להחיות
אם הדינים של הנקודה וכן
מחשבת החיות נודע שיש
חלה כאשר ית' לקצו כשער
מנוח הסדר ע"ש וז"ל :

עלמנו שהוא כיו ועם כללותיהם הם ג"כ ע"ש וע"י ג'
ע"ש אלו מחזק דו"א ללך וכל אלו מחזקין ע"י טיפה
מזה חכמה דו"א ומחשפט זהם ג' ע"ש ככיל' - ואח"כ
צבים שלום אלו מעוררים את היקוד ולא מחשבות טיפה
הסודות להחיות למטה וטיפה זו מעלה מאלו היא שחיה
כי היא נמשכת מן המקור שעל ראשו דו"א מפאת המקור
של החכמה והטיפה ההוא מלידה אור גדול - והנה
כאשר היא יורדת ומשכה דרך הדעת דו"א המלוכס
ציקוד הציה כנודע - והנה יורדת צמולה אל בקידה
ליון שחיה ומשכה למטה ע"י הליכוד הזה - והנה קודם
כשילת אפים שהוא קיד הורדת הטיפה צולל אס כוליס
להקדים ליקח אותה למעלה צמקוס החמה של דו"א ששם
היא מקיס יליחה מן הנחילות שז' יקוד הציה ושם
מחגלות - והנה אלו כוליס כי טיפה הנקדמה היא חלק
לשלה חלקים א' ליוך המלי' להציע , וא' לחית חסד
ז"א לעשות מנוח חיצון יורד מעולה להעלותה למעלה
ולהמשיכה אל הדיקא דו"א

ישראל ולאה הוא נחליו ולמעלה וז"ל חל שחיהם חתם
המטה כשכודו ישראל עם ללא ולזה כיוון חז"ל - והנה
בכר נודע כי ללא היא קיד לחיות אס' נכלו מאמא
ואין לה קוד מליחות פלגון גם אין גם צדי יקוד כדי
שהחיות עם ישראל ולזה לריכה אמא נקטת אס צחה
וצפרת את ללא שהוא עלומות והוא משאלת את שטרד
שלה עם המיך שלה ללאה כדי להחיות עם ישראל :

והנה היקוד דלמא הוא חיד ה"א וכדי שילאו ממש אלו
אחריים ויעצור ה' על פיו כי מזה קולי' דשערי דו"א
צחאקוס ה"א ונקבע זה הציתים האצור צבירה הנביא
והוא יקוד צבירה כי יקוד ז"א נקרא ז"ה כנודע צדוק
שמן ז"ה כחות למאור ובאשר צדקה אז יולא קו האמלעי
כל הציה שהיא היקוד הנצבע ויולא לחון ונותן ללאה
לעשותה כלי הכלי ליוון ולזה דמו צחה שקודם ללאה
ס' עלאה ציה כי היא ציה עלמה היא קוד המזדווגת
עם ישראל והיא היקוד שלה הרי כי יעצור הוא ציור
ללא ועיצורה ולחית' כמשך שאר העצם למטה ציקוד ז"א
אחר ציור ללא ככיל' ואז הוא היקוד ז"א כמשך ומאיר
כנודע צדעם כי יעקב כי שם הוא מקומו ממש ומן
הדעת יורד למטה עד היקוד שלו - ומזדווג עם רחל צדוק
כשילת אפים - והנה צזה הנקיע נעשה שני כוונה צימד
א' חיקון יקוד ללא כנ' לחיצין וציוו וא' לחיקון הדיקא
דו"א כי הנה כאשר ירדו מים רבים דרך ליכוד אחד
אצמ"י שהליכוד היא לך אצמ"י כן כיון שיש לו מקיס
ללאה אינו מחשבת ומקלקל כלל אך אס כפחיס מקוס
היוליהם שלו אז יחזרו המים למעלה ויקלנו את העמילות
יואל ויורד צמלי' לא ה"י מקלקל את הממילות אך לפי
שאלו מעכבין אחרו צבקים יקוד דלמא שהוא צבחה דו"א
ומחמת שאורן גדול מאל שהוא בא מן המקור דו"א הנמשך
ממק' החכמה ללאה הוא וקלקל מילות דו"א דלמא -
והנה בכר נודע כי יולא חן לו כי אס ג' חקוני דיקא
והיא כי לעולם הדיקא נמשכת מן המומין והמומין הם
ד' מומין ששם מו"צ ומורא אך אינם כמשכים רק ליג
מומין לפי שהמהצאים מלוצסין צבאי' דלמא כנודע שהשכס
מלוצסת צבלל דלמא והציה צבדו דלמא ומוח הדעת
שהוא כולל חו"ג ציקוד דלמא ומכל מוח נמשך ג' חקוס
לואת רס ג' חקוני דיקא דו"א אך עמה כשצדקת ופסחה
יקוד דלמא אז כפחחו צ' מומין של חסדקים והגבורות
ואז חזרו להיות ד' מומין לזה כשלתו כל ה"ג חקונים
כי

הנה צביל צבונות שים שלום כח
שהשנים הוא ציוו יעקב ולאה
ע"ש אך העיקור הוא כמשך כל
וע"י כס' הכוונה דרך ג' שחיה
הכר מהחיות ז"ל שחיה לו
שזה הציור יורד מכלולה הוא
ציוו ללא רק נקודת צבם סיכוק'
ע"ש - והנה כחם עם עוד כס'
הכר העל' ש"ש ע"ש שצבירה
העמירה ע"ש דס"ג ואחיותיו
וע"ש דו"א עם שם הויה וע"ש
דבין שהוא הויה באחרים העולה
כ"כ ע"ש שחיה העטם כי הלא
החיותים מהלכד את הנחיות
והם רפס' לללון כנודע שם
ד' ע"ש והנה ה"י הנל כחידורו
חלה והם ר"י והם נחיות איל
השמאל וכן הימין נמשך ע"ש
ש' יורד וזה נקלם ע"ש ר"י
ע"ש והנה מאור לא ידעתי
לכין דעת קדמו כי מה ענין
ביוור רפס' לללון להחיות
שע"ש צ"ל צדכות ואחיות כי
אחת שכל צדי חיותיהם הוא
לכר הרפס' לללון כמו המדור
נעץ חיים ספר החות' פרק ז'
אך זה הכידור הוא אחר הציור
כאשר יתחיל לקצו כשער צבירה
המור פרק ג' ע"ש צבירה
כידורו שם ענין הש"ך לללון
ע"ש וזה לעיל כשער הק"ש
צבירה סוף פ"ס צבירה וע"י
נעץ חיים שם שחיה כי טיפה
ללא היא מחשבת צ"ל צבירה
אחריים של וצ"י הוא מדרגת

לעשותה צ"ג חקונים שליוון
והנה הטיפה זו נמשכה
מחזק דעתך הגדול צבחה
דו"א נמשכה נמשכה הטיפה
סזאל למטה והנה כאשר
אלו מעכבין אחרו אור
הטיפה שם אז נמשך כח
ע"ש והולך אל זכור ע"י
שלו לחיצון יורד מעולה
ואח"כ ג' ע"ש כראשונים
שה"י צבירה צבירה ככיל'
כולם נקבול צמחאל דו"א
ונקבולם שם כיוו וצבירה
היוון צה חסד כנודע ע"ש
מן הטיפה ככיל' וז"ל יעצור
ע"ש כיוו :

ונבאר ע"י זה יורד
צבירות צביר
הע"ש כי קוד מליחות
יעצור הוא קוד עיצור
ממש וכן אחרות יעצור
ע"ש אחרות עיצור - והנה
עיצור זה היא קוד צב"י
ללא כי לעולם כל השמות
הם נמשכין מלאה ורחל אך
מלאה הם השמות ומחל
השמות ולכירות השמות
לעצור חמלה דרך ללא
ואח"כ נפשותיהם הם ערבל
אך שני ששמותו ונפשו

שרת פרי שער הסליחות פרק א עין החיים

עורך ד"ר כנודע היא מכה
שם וכנסתם שם כי אחר
אשר אור הפנים של העטפה
כביל קלקל את המוחלות
אז יש כח בלוחות היום
לכבם שם ולא מתחברים
שניהם וזה מוכים בהפנים
שלו ולא יולאים לחץ ומן
ד' אותיות הוי' דסיוורחא
דרישא הכיל נעשים צו ד'
תקוי דיקנא עלאין ויטלם
לייג וזהו פיי ויעבור ה' על
פניו כי זה השם דסיוורחא
דרישא דל"א של אחויו
ונמנך אל עורך ז"א עובר
ונכבם צפנים צמחין ויולא
אח"כ על חיו ומשלים לו
כל ה"ב תקוים דיקנא
בם חכיון עוד ציעבור ה'
על פניו כי עתה בשלם ז"א
צ"ב שלימים כי הלא נודע
כי הו"א הוא צמח"י י"ס

עם המלי' והנה עתה אחר שנקמה ממנו ומזרעו עמו פנים
צפנים אז חיו צו חלא נ"י פמירות אף עיי' האור הגדול
זהו שלחו נעבדים בהצחה ש"ו הוא מאיר ג"ב כנגדו
מאחוריו אשר שם הי המלח וליאות המלי' כנודע ולא
מאיר בשורש המלי' אשר שם [כנודע כל דבר שנקדושה
מניה רשימה שלו במקום שפי' שם] עם חוק' האור הזה
וצהר בשלם צמח"י י"ס שלימים ונעשה הוי'
שלם זהו ויעבור כי עיי' המעשה ע"ב רי"ו כביל נעשה
הו"א הוי' שלם ובהנה כל זה הוא למיבוק המלי' הרמזה
בפסוק למעלה אפי' אעצ"ר כל עוצי על פניך שהיא המלי'
וצמלה על פניו חכיון כי המלי' היא גדולה ממנו כי
הלא מליאח העטפה הכ"ל ריחה כדי ליתן אוהה למלי' רק
שעצבנו אוהה לחה ג"ב אלו נמלא שפוא אובל מעלה
וצזה הוא עפל אלה ומאליה צפנים יורח ממנו וזה על
פניו ולא צפניו ר"ל כי המלי' הוא עתה על פניו שהיא
מעולה יורח עוד חכיון כי ר"ת ויעבור ה' על הוא
גימ' פ"ו כמנין אלהים גם ר"ת פניו ויקנא הוא ג"ב גימ'
פ"ו כמנין אלהים הרי צ"ב אלהיהם אלו לריכים למחוק
אורח ובהם גם אלהים אחר נמנח צמלה פניו שהיא
קוד פנים העליונים שיש צהם צ"ב שם ק"ב ובכל אחד
י' אותיות והם עולין כמנין פניו ובהם כ"ב נמנח
צמלה ויקנא עם ד' אותיותיו עולה שפי' כמנין צ'
שמות אהי' דידיו העולים ג"ב שפי' (ולקמן יבאר
ענין צ' שמות אלהים וזה קוד צ' פאות דו"א :

הנה

השלים י"הם חתקונים ויכילם
יקרע על שם המסד והסוד
דיקנא דכחא נכח נח תקוים
איתחקו כי המסד נקרא כחו
כנודע גם צדק הענין הזה הוא
כי הנה ה' מיוורחא דרישא
דל"א הם מתחשבים בחיון תפוא'
דל"א ויהם נמשכין ח' תקוים
דיקנא דכחא נכח שפוא סוד
המסד דכח' מיוורחא הנה שהוא
שם ע"ב דידוקין גימ' מסד [מנכרי]
אלו יונן משל סוף כוחה נכחה
הנים שפוא נכח שם לאיתורה
כביל גימ' והא לפי שם ד' הם
האיתורה מן הפנים של ה"א
וה"כ מתחשבים חילו המ'
דסיוורחא דל"א הגרין וכו' וי"ס
שהליון ובמקום המצרים כח
והענין כי הנה מאילו הפנים
נמשך חלפה אל ח"א ואל ז"א
וכו' עיי' הרי שאל הנכר כל
שהוא מיוורחא צמח"י תקוים הוי'
לנור דיקנא דו"א רק שסדר
המשפחה הוא תמלה בלוח תקוים
דיקנא דל"א :

הנה מה שכתב כחן לחקן בין
ד' תקוים עלאין להם תחאין
שפי' דסיוורחא מאירין בהם
תחאין דריקנא דל"א ופי' דל"א
מאירין צ"י תקוים דל"א אלא
להנין זאת אמת שפין דבר זה
נוגע לחוכן הכוונה אף מ"מ
האמת יורה דרכו כי הלא מנודר
נצח ח"ס שפוא ח"א פרק ה' ויול
שם דבר כי יאמון ה' דסיוורחא
המשכים דרך הפנים דל"א הם
נמשכים ויורדים ג"ב דרך הפנים
עד רישא דל"א וסם מתחברים
דיקנא דל"א ולא נעשים לו ט'
תקנא דיקנא כנו' באידרא וכו'
עכ"ל הרי נמנח שפי' דסיוורחא
הם צמלון מאירים צ"י דיקנא
דו"א ולפי' דו"א שיש נכח
כחן דבריהם קדשו של הרב ז"ל כי
אמת שפי' דסיוורחא הנה מאירין
תמלה בהם תקוים תחאין דריקנא
דל"א כפי' שם צ"י יוד ויול
והנה נמנח דל"א מאיר נכח דרך
קליב דיקנא דכחא נכח צמח"י
תקוים איתחקו והענין כי י"ב
תקוין חן וד' תקוים קדמאין
הם צמד המוסיף של דיקנא
שהם עד המסד ולכן חקו הוי'
הוא ורב מסד כנודע ומשם עד

כי כל מוח מולא ג' תקוים הרי י"ב והכוללת הוא י"ב
והנה עדיין חין כח בלוח האורות ללחץ מוחן להפנים
בהדיקנא אף הענין הוא עיד שציארכו לעיל צענין
צמכנה אצורה כי עיי' הכחח אורות כחא
דשעני דל"א יולאים המוסיף צמלחון כן הוא כחן צי"אח
הדיקנא והוא כי הלא צמד נודע קוד י"ב מיוורחא דרישא
דל"א שהם קוד ג' היות שכל אחד הוא ד' אותיות
הרי י"ב וד' הכולל אף כולם הרי י"ב והנה ד' מהם
שהם ד' אותיות והוי' אחד הם נמשכין דרך העורך מאחורי
רישא דל"א והוי' היות שהם ח' דסיוורחא עם אחד
הכוללם הנה נמשכים דרך הפנים שלו גם זאת נודע כי
י"ב תקוי דיקנא דל"א הם
ג' הוי' אחריים ויש בהם
י"ב אותיות ותקוין ה"ב
הוא הכולל אף כולם
והנה הדי' תקוים עלאין של
דיקנא דל"א חיים לריכים
אל ההלכה העליונה כי
כבר יש להם חלקם אף
הם האחרונים שבהם שהם
נקדשה דיקנא דכחא נכח
שהם ע' תקוים אחרונים
מהדיקנא שהם מן ורב הקד
ולמעט ה' רב חקד הוא
מליאח כהנה רצה כי תהא
הוא כהן ואלו המלי' לפי שהם
לריכים לירד למטה להאיר
צמח"י תקוים דיקנא דו"א
לכן המה לריכים אל אור
העליון להאיר בהם כדי
סיהי' צהם כח למעלה להני'
תקוים דיקנא דו"א וילאח
נמשך דל"א חכ' היות
שהם ח' דסיוורחא כביל
ומאירים צהם ומאיר

צמח"י דו"א כביל והנה
עתה אשר כיוותינו להשלים
היי' תקוים דו"א והנה
אורה העטפה אשר המשכנו
למעלה שנקמה אף הסיקוד
לחמא וקלקל אף המוחלות
כביל עומדת שם ולחין צה
עדיין זה הכח להוליאח לחון
אף אורות הוי' דסיוורחא
דרישא אחר שנמשכת מרישא
דל"א מאחוריו ומגיע עד

שם
כה

בר

[illegible]

ד'ל' חקוני דיקא: ענין
 ד'ל'ל' כ'ל' סידור למעט ו'ל'ר'ו
 ו'ל'ל' כ'ל' ח'ל'ו גדול מעלן ו'ה' החסותים ו'ה' ח'בן
 ה'ה' ע'ה' ס'כ'ח'ל'ן ו'ל'ר'ו כ'ה'
 ס'כ'מ'ס' ד' ח'קוני: ע'ל'ן ד'ל'ל' ו'ל'
 ח'ת'ן ח'ל' ח'ה'ר'ס' כ'ל' ע'ל'ר'
 ח'קוני' ע'כ'ס' ו'ד'ק'ל'ן ל'כ'ל'ן ע'ל'
 ג'ל'ל' ר'ק' ח'קוני' ו'ק'ל'ק' כ'מ'ס'
 ש'ח'ל'ר' ל'ק'ט' כ'מ'ק'ן . י'ל' ח'ה'
 ס'כ'ח' ה'י'ב' כ'ל'ן ע'ל' ח'ה'ר'ס'
 ר'ל' כ'י' ח'ל' ע'י' ח'ה'ר'ס' ח'ל'
 ח'מ'ל'ר' ה'ר' ד'מ'ר'ת' ח'ל'ל'
 ע'מ'ר' ח'ל'ל' ח'ל' מ'ע'ק' ח'ה'ר'
 י' ו'ח'ס'כ'ס' ה'י' ח'קוני' ו'ל'
 ד'ל'ל' ח'ק'ל'ן ג'ל' ח'קוני' ו'ל'
 כ'ה' ג'ל' גדול מ'ע'ה' ה'י' ח'ה'ר'
 כ'י' ח'ה' ח'ל'ל' ח'ק'ל'ן ח'ח'ב'ת'ן
 ח'ל' ח'קוני' ע'כ'ס' ח'מ'ס' ו'ל'
 ח'ל' מע'ל'ן ג'ל'ל' כ'ה'ר'ס' ח'ל'
 ל'ה'י' ע'ה'י' ו'ת'ק'ס' ס'ח'ל'ן ל'ל'
 ח'ל'ב'ת'ת'ן ו'ע'י' ח'ל'ן ל'כ'ל'ן י'ל'
 כ'י' ח'ה' ד'מ'ר'ת' ח'קוני' ח'ל'
 ח'קוני' ע'ל'ן ד'יק'ק' ח'ל'ל' ח'ה'ר'
 ג'ל' ו'ח' ח'ס'כ' כ'י' ח'ה'ר'ס' ח'ל'
 ח'ס'כ' כ'ל'ן י' ל' ח' ח'קוני'
 ו'ח'ר' ח'ל' ח'ל' ג'ל'ל' מע'ל'ן
 ח'ן ח'ה' ח'ל'ן ל'ל' ס'ח'ל'ן
 ח'י' ד'מ'ר'ת' ו'ח' ח'ל'
 ע'ל'ן ד'יק'ק' ד'ל'ל' ו'ל' ח'ל'
 ע'כ'ל'ן ח'ל' ח'ל' ח'ל'ל' ח'ה'ר'
 ח'ת'ן כ'ל' ח'ה'ר'ס' ח'ל' ח'ל'
 ח'ל' ח'ל' ח'ל'ן ח'ל'
 ד'מ'ר'ת' ח'ל'ר' ח'ל' ח'ת'ן ו'ל'
 ד'כ'י' ח'ל' ח'ל'ן ו'ל' ח'ל'ל' ח'ל'
 כ'ו'ח' ס'כ'ח' ח'ל'ן ח'ל'

עוד כתיבו באומרוך ד"ד לכ"י שמו"ה חלס"ץ חלס"ץ
וזכו קוד שבי מאורות ההדולים המוצלח בזמר בראשית
דף כ"י כי מאותו חלס"ץ חלס"ץ הם צ' שמו"ה ש' שדורס
י"ב מובילין דכמתי" שם ד"ד אל' רחום רכ"ו והענין כי
המובילת י"ב ש"ד היא המלה והם בקדמן מציגל לחתא מן
הכח עד המלי ולקמן יחצ"ל צעזע"ס * והנה הכפ"ס
המחזיקה שיהיה מלי' היא פתח הראש כי בכל מקום הפתח
הוא המלי' * והנה צ"ל הפתח הוצא הוא אלהים דרד"ן
הענין כי פתח"ה הוא גימ' אלה"ס * והנה מן השני
פחות מנשכין ה"ב הקיבו דיקנא הנמשכים ממנו * וגם
זאת מודע ויחצ"ל גיב לקמן צעזע"ס * חקיוני דיקנא
מן ז"ע"ס ש"ס צמתי' חלס"ץ המלחמה הגרונן והם יונק"ס
הם הי"ס שפאקדומ"ס נפקין והנה הי"ס דייקנא הם המלחמה
למלכה כי חקון הראשון שהיא אל' היא המלי' והיא פתח
הפאה מהנשא הרי שצ' מלכות מכוונת דברות זו לזו
כי צמקוס שפאקד"ס המלי' שפאקד"ס שהיא הפאה הם המלחמה
המלי' שפאקד"ס יונק"ס זו מהחלס"ץ העלוא מלחמה כל
הי"ב דייקנא יונק"ס מן * פתח הראש * והנה המלי' היא
דין לכן נקראת אלהים כמודע כי ג' אלה"ס הם אצ"בצורה
וא' צבור וא' צמ"ל והנה המלי' ש"ס הראש הוא צמ"י
אלה"ס שפולה כמתי' פתח דף ש"ס שהיא המלי' שפאקד"ס
היא צמ"י יודין * והנה מודע כי כל שמונה חלס"ס הדיו"ס
ולכן צ"ל לשפ"ר יתחנן ח"ס קבילות של הלו"ס * לחת"ס
יגלחו כולם יחנעלו כל הדיו"ס וצמח"ס הם מוכרחים ולדיו"ס
צעזע"ס לכן לדין להתי' הפאות שפ"ס קפ"י אחרונה שהיא
המלי'

שרף פרי שער הסליחות פרק ב ג עץ החיים

המל' כדי שיטאלו שרם הדינים והיו כוונת האדם צעה
 החגלה צעה שמיט פאות הראש ובפטר אלם היא משורש
 קין שמיטו ואלו קרח שבידן לגלח את ראשו כי כולם
 דינים קשים חזן מן פאת הראש ולכן פאה בימי אלהים
 אומנם כל זה הו' צ"א אומנם ברישא דל"א הפאה הוא שם
 מלפ"ץ כי צ"א נאמר כהו עשה כי אל' אלו הוא ואין אלהים
 עמדי ולכן אין צו אלהים אלא שם הו' ובמקום שהו'
 מליחות אלהים צ"א הו' צ"א שם מלפ"ץ שהו' חילוק
 שהו' קל דין ולכן עולה שם מלפ"ץ כמנין שם אלהים
 דידון' ולכן בחסות כל ה"ג דחמיו אלו מוכיבין צ' שמות
 הו' שם קוד מלפ"ץ מלפ"ץ בחילוק והענין כי הלא נודע
 ענין ה"ג חיוורתא דרישא שם יולאים מו' מקובי דגולגלח
 מלוק חזקו וס' קוד ג' חיות ונ' מוס יולאים צהפ"ס
 ואחד מלמוריו הראש והנה צ' אלו שכנגד הפנים הם אלו
 ה' היות ומהם יולאים מן ה' הפאות הראש אלו ה' ה'
 שמה מלפ"ץ מלפ"ץ כי הלא ביארנו לעולם שלעולם אין
 צ"א י"ג מקובים רק ט' לז' אלא מחמת מחלוקת ה"ג
 דל"א אז י' צו ג' הארות לכן ה"ג מדות הם צ"א
 רק שאלו מלפ"ץ ומהם עד ה"ג ולכן הם צ' שמות
 מלפ"ץ מלפ"ץ :

והנה כל אחד האלו השמות כולל כל ה"ג מקובי
 דיקא צאמון זה כי הנה ה' מקובים ענאין
 הם צקוד מוחין כנודע לכן הם רמזים ברום מ' דמלפ"ץ
 ואח"כ ה' הבשרים הם רמזים בל' דמלפ"ץ והענין
 כי הנה ה' ה' ראשונים הם קוד כח וסמנה אשר
 כל אחד כלול משניהם והם כוללת רשא דמחיקא
 כנודע לזה י' להם מעלה ויחיה ואח"כ ה' ימינים מן
 הציבה ולמעט אך מ"מ הלא י' יחרון להציבה מכל ה'
 חסותם לכן חזר למוות שמה צ"ע והם ט' של מלפ"ץ
 ואח"כ ל' הארות והם ט' ספירות של ה"א הרי שכל
 שם מאלו ה' רמזים כל ה"ג מקובים :

אמנם מן ה' שמות
 אלהים שצבים
 פאות הראש כמלכ"ס
 ל"ל מהם לשני אל דמקובי
 קדמאה וצ' י"ה מצ' שמות
 אלהים נמשכין לתקון השני
 שהוא וצ' חסד וז"ס
 המלך הראשון נקרא מלך
 היקון והמלך נקרא מלך
 השם אל מלכ"ס לזה ה'
 כוונתו ולמלכ"ס שם הם
 י"ה מלכ"ס אמנם לא
 עכ"י שם י"ה צמיל כי
 אין שם מקומו רק
 יכר למטה צמיקון השני

אית י"ה (ובין לעול בשער כוללת
 החסות מנול טעם לזה שחמל
 י"ה ע"ש צהפ"ס ולכן שם י"ה
 שהו' מור מליו ע"ש דידון הענין
 שורד דמ' י"ה חס המלך להסלים
 הו' דע"ש במנין חסד אומנם
 אומנו י"ה אין ענינום בדיבור רק
 בהשפעות יותר למטה בירמב
 הקון שהו' חילוק השני זה סוד
 ענין צמקס י"ה וצ' עכ"ל :
 והנה צמקס שם שורד ל"א סוף
 י"ג כחוד חיל הרי נחמל אך כל
 הדיקא הוא סוד דיינים וס' אלהים
 והענין כי כל הדיקא הוא מוחל
 שמואל ומואל שמואל הוא
 שרפי הדינים המנין כל מה
 כי סוד הדיקא הוא לביטוי דיינין :

פרק ג

ועתה נבאר מ' ה"ג מדות צקוד י"ג מקובי דיקא
 דל"א ובצ"א מקומום של ה"ג הדיקא הם צדיקא
 ותחלה נבאר הסיבות אך הם י"ג א' מ' אל כמנין
 ב' כושא ענין ג' ויבשר על פסע ד' קשירות נחמל
 ה' לא חסוק נע' אל א' כי חסן קדו' הו' א' י"ג
 ירחמינו : ה' יבשר עונותינו : ט' ותשליך צמילת יס
 כל שחמלם י"ה חסן אמת ליעקב : י"א חסד לאברהם
 י"ב אשר נצבעה לאבותינו : י"ג מימי קים : ואומנם
 אלו ה"ג דמיהם הם השפע הנמשך ממוחל קמיוחא בתוך
 שערות הקון והם נקבלים שבו דיקא דמיקא אך
 השערות הקון צמלום הם ליכיות וכלים שחיקים חמשה
 השפע צהם הם י"ג האמורות צמיה צ"ה כי חסל והנה
 צבר נודע כי חסל אין צ' רק ט' מקובים והם האמורים
 צ"ה שלח לך : אך כאשר מליכים צ' י"ג אלו דל"א אז
 נק' צשום והם על זה הקדר א' אל ב' רחום ג' וחסון
 ד' אכך ה' אפים ולפי שארך אפים מורה על צ' מדות
 לזה לא נאמר אך אך רק אפים ו' וצ' חסד ו' ואמנם
 ה' כולר חסד ט' אללפים י' נוסח אין י"א ופסע
 י"ב ומעלה חסד י' וקס' י' ועתה נבאר אך הם צהפ"ס
 של אדם י"ג מקובים ואומנם חסה פאות הראש מהמילין
 צ' ברישא של הדיקא והם קלרים ולא רחצים והם כגד
 האון זהו הקין ראשון אל אח"כ חקון צ' ירחום הוא
 שורה שערות הגדולים על השפה פעליונה לאורך הפה
 חקון ג' יומנו הוא אומנו ארחא שהוא חלול כנגד אולע
 החוטם ד' ארך הוא שורה שערות שחמה הפה שפה
 חסותה ד' יאפים היא ארחא תיכא חמפיק צמלוע
 הקון והיא כגד ארחא קדמאה שחמה החוטם ו' וצ' יחמד
 הוא חסה חקון הראשון והוא מן מקום שהחמיל להחמח
 קלם שהו' מקום עולם הלחיים שהו' יולא כמין וזויה
 חסה

בן הוא ג"כ הלשון בען חיים אך
כ"א נחש סכ"ל הגימטריא והנה
כ"א הוא כלול משתיים כודע כי
כל מוש כלול מכל המושין וזה
ג"כ נודע כי כל ספירה וספירה
כלולה מ"ים כמלא וכו' :

והטעם כי סוד הדקנא היא מן
המקסימי היואלים מהחכמה שהיא
מוחל קמחמה שהיא ריש חנני
דא"ל אך מן מקיבים לה
שהיא הולגלחלח נמשך החיורחל
כמו שביארנו לעיל בכוונה
וישבור ע"ש :

החם חזין עמם ולמענה סוף יוסר רחוב תלמענה וזה
נמשך עד תמים כגד הפס' ז' יואמה סוף ז' פנים
התלקים ען שערות וקבוק חזין תסמין קדישין ח' כולל
יחסד' וסוף נקד' חולל קדישין והסבין ז' ען הפס'
תענה אס כללנה חזקן חזק' במוצד חזד ז' כל מה שאלענה
ען הפס' הוא נחלק לנשים כי הסמין תסומים וססועמא
תסמין בנים אף ען הפס' ולמענה היל עוני' הקון חסובר
יחד חסוכ סוף עבה מחוד וסס שערות עיג שערות ז'
לחזתקים לסיס וסל שאלענה ססוף חלק חזקן חסובר
תלענה היל חקון חזק' וסל חזקן חסוכה ססס כנגד
הגיון וסס השערות שסחם אלו תעליונים (י"א הרלסוים)
וסס תסכסס בלזו כס חקין ספני וסני חזין חקוים
קסליס חולל וסס ז' חזות וסוף תלסין חזל' חזל'
אסחי ססיל לסיס חסכסס לפי שסלו וסס תסביס תלמענה
לענה שסערות בלזוך תסס"כ בל סיג קסוים : וססס'
ססל' העינין סיל חקון סס' וסססמין סיל חקון ססיל
ולזו ז' תסביס עד תססור : ע' יללסיס הוא זין חל'
שסערות חסלרוים הנקדל חולל חזל' עס' ז' בנים שסערות
קסרות מוצלסיס זין חסלרוים : י' כסס' עון היל חסס'
שסרות של סני חזליס היל' יס שערות קלרות וסס תסוים
אל הגיון וילסיס מוצלסיס חז' חסלרות קס קסס' יכסיס'
בסי' עמלן וסס תססמין חסס הגיון : י"א וסספס חזל'
סיוס חל' שסערות ססס חסס' עכסיס ולל דל ען דל' : י"א
י"סססל הוא הפס' סיוס סני ען שסערות : י"ב יקס'
הוא ססל' חז' היל' : וססס' חז' חזות חללו סס סוכסיס'
ז' על ב' ז' וסס' דכורל וסל' וסל' וסל' יסס' ען חסל'
ססו סס' וסל' ען חזל' חזל' חזין ססס' :

שנים תמוס לתתם ונקבל עליון וים תמוס למעלה ונקבל
תחתון כי הלל התמוס שחתם הפה היה כנאל ליתורו
תחתון מכלום אומם הוא אינו כן כי ליתורו קמוך אל
הפה ומקבל תאור והבבל היולל תמם ללחם הוא יורח
עליון תמאר תקומות וכן התמוס אשר קמוך להמחוס
עליון הקמוך לעמים כי מן העמים מלא ב"ח הלה כנודע
והנה הל תמס צעיק כי לפי זה ה"י לאי שמתמוס
שחתם הפה ה"י תתון הלטון אך דע כי גם לפעמים
ים תתקומות עליונים שם יורח צבדים מן תקומות הבבל
זה חלני צדור הערכה אשר ערך הצולל ים התקומות
צבור חלני תמני וקבל ע"ה מן שצולל למעלה :

[illegible]

מן

שרף פרי שער הסליחות פרק ג עץ החיים

ונבאר עתה קדמס "אל מלכות" • "רחום יקי"ז" •
 "והננו כו"ז • ארד כל"ס • אפים ת"ס •

ההמשטרה חקרה את המעורבים במשך מספר ימים, וזוהי הפעם הראשונה בה נחקר אדם חשוד בטרור. המעורבים נחקרו במשך מספר ימים, וזוהי הפעם הראשונה בה נחקר אדם חשוד בטרור.

נגה לכאורה יש לתמוה כי האל
 יתן בשער תפלת ר'אח מנצח
 ויבטח מלח אהרן בעיניו אל
 ויבטח ארצי העליון חצרי בית
 המה מחתקים כ"ה לז"א וכו'
 ויבטח ויבטח שם כ"ה כ"ה כ"ה
 והיה מהתקנה שר השרים
 ויבטח כ"ה וז"ל ביהמ"ש ע"ה הרי
 שגל שם ביהמ"ש ק"ר אף ויבטח
 כי שם ארצי ביהמ"ש שרפים ויבטח
 ויבטח ויבטח ביהמ"ש ביהמ"ש
 שרפים של בית המלך :

מציא
ימים

ככללים צ"ל שדי לפי קה
וע"י וסמנים ש"ל
הספירה פה קוד חס
לעולם די כי מש ומה
החומות וכן שם שדי הכ
נגמר צ"י חס ולהדיל
החומות חס שנים צ"י
ולפי כל ג' חס הכי שר
אין אדם לכן ששם חס

7

בצריחה ובו שוקס הילרס
היה בצריחה הוא לפי
היה סוף ג'ר ושם חדר
הוא בחי' חסרת של "ו"
כל מקום היה לפי ששם
הבחי' הולח וצן המדרגה
לחולת החוכר שם שם שדי'
בצריחה שהיה הצביה הנק'
שם חס' לחלץ צלומן
זמן

[illegible]

וְעֵינֵי קִלְקִין צְבוּתֵם קִנְלֵם שֶׁנָּה
 הֵם י' נִכְחָר כִּי חָמִי אֶלֶף עֲמִין
 הֵם י' שְׁמוֹת מְגִלְתָּן וְהֵם
 עֲבוֹלֹם הַנְּחִימָה עִים לֵבן י' וְהֵם
 שְׁלֹשׁ אֵל הַיְהוּדִים שְׁמוֹת עֲבוֹלֹם
 הַנְּחִימָה הֵיא תְרוּמוֹת בְּחֶלֶף אֶלֶף
 עֲמִין קִנְלֵם :

[illegible]

שָׂרָף פֶּרִי שֶׁעַר הַסְּלִיחוֹת פֶּרֶק ד ה עֵץ הַחַיִּים

בראיתך שהחילונים רואים להשתגר עליך ואל יחשיאו אותך ובפרט אם אתם עוסק בתקון עמם הזרע שהולדת בהחילונים אז מתגברים ומתגאים כך יהא נזר צה :

פרק ה

הוצא נקמך הכוונות לרוש ח"י וז"ל

והנה דע כי קוד הויקסם כלול כ"א צמצירוהם י"ב והם קוד ו' אשר צמית דלפני ו' אשר להיות י"ב והצמח הוא הראש מולך ומושל עול כלום וסוף ראשו צבור ה' צנחור הווי' והכס כל עולה י"ב כמכין אצור וכן הנה סייג מידת שם יקל לצד אומנם י"ב צבל א' יצין ושחאל ולכן הם י"ב צלד יצין השקד וצלד השחאל הוא הצבורה כי תמיד היצין קודם אין השחאל וא"כ צבל קט' מאלו הוי' שם צו ב' מידות א' יצין וקדש שלם ב' השחאל וצבורם שלם והמדה הוי' היא קוד בדעת וסם אין יצין ושחאל כי כולו הוא אחרות אחד : קדשים הוא כך השם ה' של ב' שעות הוי' שקודם היצין מידות הוי' ציבור והסם הוי' הוא צדעה כי כוונתו היצין לחצר עולה ומועב והסם וקראש להיות אחד שצולה י"ב : והנה א' על ס' שעות הם קוד שני המאורות הגדולים הככלים צמית כי כמו שיעקב נקרא הוי' בן נקרא יוסף הוי' צבור גוף וצמית אך השם הוי' צצבור היא צימין קדש הרמנים והשקד : והוי' הוי' שפיה הסימם הוא צבור הקדש והוא המלוי הגדול הוי' צצבור ה' המלוי שקעון ולכן יש פקיד עממי' צינם לפי שהמלוי הקעון הוא חקר הליכה ולכן ומצרים לומר עם המלוי גדול כי הוא שגולה דכילו : ואמנם אנו ומצרים שאל הקסמי' צצבים : ואלו שמחילין וכן חסד לחצר ב' יצין שגון עם כל השאל שגו וזהו אל רחום כי אל הוא חבליהם השקד צבור חסד אל כי ה' הוא אור קדמאם וה' היא רמותם לחירות הצינה צו ואחריו צא מידות הרמנים שפיה הכרעתה הדין והשקד והרי להצמנו שפיהם : וכסם קט' השקד צבל לדיו : ואלו חסד ומצרים : הצבורים צב' לדיו זהו ורחנון ארך אפיים כי חסון הוא לשון חן השייך צלוי שהוא צבורה : אומנם אנו רמנים צצבורים כי זה הדין הוא מלך הצינה המלרומם פנים וקו מעורר מידות ושמהם וזה מלך המלוי פנים צצמאל חסון יין המושמם והוא יצין צצשחאל : אך חסין הוא גרוע מן חסון והוא כל שחאל כי חסון הוא מנחת חסין וסוף חסלה הצינה כפי' אך חסין אלוהים שיש כעם חסון שחור מחריך אסו ואמנם גבו דלי' חסין הוא גרוע מחסון ווי' חסד רמנים שפיה גרוע עולה : והנה ה' יתרה צצמאל ומתן הוא כבודה כי צבל פסם שאלו מעוררים השחאל לריך חיבך לחצרה אל ההפחלת הרמון צלותו ועי' נחמחברה צחקד צמאל רמון וזה ומסון : אמנם צחקד חסין אין לריך לחצרה עם הקודם כי הקודם ללך הוא

בהוד צמלת לחלפים ולא סוד צלל שתיא צמלת כושא
עון : נושא עון ייא כגד ספי' ללח דכחז וסנה כודע
ענין שכי' כלילין המהמחשין

[illegible]

לרבים שהם חסידים והם
נחללים ומתקשים ע"י שם הוי' וטריהם גימ' נושא ע"י
ומכאן דע כי צמלה לאלפים יש יחוד א' שרצין ללכת
אשר שולטין עליו מלכות ים שהוא קוד ק"מ ונחש א'
מלכות א' אוחיות לל עות דלכות ובק' ורצין לבוין חסיד
בשר צנאן הקורא יח' יוז' משייך הכוונה הולאת וצום
א' ימלכו עליו ואל יגרה ב' הילכ' ו' מעב' כי שורש
הדינין הם אלני אלפים צקוד נער ומלשך כדוד שם
ג' מניי דינין אלפים זכ' ומלשך אלני נוק' נער גימ' שך
[ענין] כבוונה אלני שפתי שפתהם הם צבואר ענין א'
והלו הם שורש אל מלכות הדינים והלו הם צקוד חקון
הדיקא חקון ע' הנק' לאלפים שהוא שערות דלל חלי'
שקולא והם כבדו יומא הפדים והם צין חרין חקונים
צין חקון ח' לרקון י"ב והם נקרא מלכות ים העליונים
[יכל כי גימ' הדיקא נקרא הקוין ז' מלכות ים] והנה
בשמות הלו אלני אלפים הם גימ' קניא ומקורם שם
אחי' צהבין י' ושם אחי' ז' שהפין הם ויד אוחיותיו
הוא עולה קק"א כמנין אלפים והנה ז' חוקן העי'
לאלפים הוא נקב' כן על שם י' שנות המאחילין צלות
ל' שם אחי' אלני אלפים וקוד הדבר שחבין למשיך
ומחל חקון סח' שהיו כולר חקן הוי' דלנוי יודין שם
כ"ל כמנין חקן וממנו תשפיע חקון הזה שם שהוא
שם אחי' הדיקן עם יוד אוחיותיו וחקון להמחין שהוא
אלני אלפים שם גיב עם יוד אוחיותיו עולים קק"א
כמנין אלפים וה' חסיד' מלכות ים כל חמאח' שהוא
גיב חקון הול' כח"ל צביוור י"ב דליכ' י' וז' אורן
שהוא ששם האדם ואורן סמיקין שנגדלו ע"י הפמלים
האלו יודים צמליות י' וק"מ ונחש אינם עולים כי
בזר נחשק שרשם שם אלני אלפים ואין הם כשפעים
והם אינם ודל' שהעלנים אשר נגמלים ע"י האדם
הנעצדו הם כמם מלכות קדושת ע"י העון ולכן צמליות
אל חול היי' שהוא וקבא שמוח אחי' יודין שערות גימ'
קק"א וחקון להעלות אורן הכוללות הנקבות והול' אל
ע"י עם ז' חסיד וקבא לשון חקן הכקן ע' העופור
ובזב צפמר היודים שזלח כבוונה י"ב חמין צין עיני'
מזר הפנימולו וצמרט כשהעקוב בחסד חבין וזה נחמקתין

הוא מיוסד בל"ב ב"ד ישר כנגד הסקד תחנהו בשערין
נגד הגבורה • אל העט • הוא בל"ח ב"ש כנגד
התמלכה כבוד שקד שם של ע"ז כמבואר בכוונה דק"ש
עין ה' הוא אלהים שאלו אומרים ז' פעמים הנה לר"ך
לומר ז"ס כפולים כי ב"ש ה' הוא נמשך לאחד וכן ל"ב
ז' פעמים • וקודם כי ב' פעמים הם נגד ד' אוחיות השם
והם נגד ח"צ ת"ח מ"ל כי חכמים וס"ח נק"י ה"י וז"ל
ומלכה נק"י אלהים הרי כי ארבעתם הם ימוד אחד
(ועיין בכוונה יוה"כ ושם יתבאר צנח"ה בלר"כ)
עין ה' ששעם ה' קלחם ה' הקטירה הם ר"ח שס"ה כי
ששעם הוא צנינה וקלחם

הוא בל"ח וספיקה הוא
במ"ל והנה ש'דשעמה רומז
אל הצנינה שכוללת ב"ד גם
כי נודע ש"ל לה כי שערין
והנה שש"ח הוא ש' ש'
נגד סת"ח שבה ו"ס
דקלחם הוא כי סת"ח הוא
ק' נגד ו' קלוח שבי"א כולל
מ"י ה"ב ק' • וה' דקש"נה
הוא ה' אחרונה שהוא
רומז אל המ"ל האחרונה
של השם כנודע • והנה
ש' מלך ה' מלך ה' ימלך • ה' מלך
צנינה • ה' מלך צנינה • ה' ימלך צמ"ל • כי עיני
נקודה ה' מלך בקבול לפי שהוא רומז לצנינה וצני"ן
לומר בהם לשון ענן או עמיד מ"ו כי הם הווים עמיד
ולכן נקוד בקבול שהוא לשון הוה ה' מלך נפתח שהוא
לשון ענן להורות כי גם האלמלעות אינם מחוברים ח"ש
רק גם לשון ענן שייך בהם • ה' ימלך שהוא צמ"ל נקוד
בנקודה ימלך לשון עמיד להורות שאין בהם קוף וקץ
חלילה • וכן ל"ל בצמון מיוחד בל"ח וכו' הוא הוה
הוא הוה הוא יהיה לרמז על ס"ל שבה ב"ד וס"ח ומ"ל ולא
באותן שאומרים הוא הוה הוה קודם הוא הוה וגם ל"ל מיוחד
באלהים אשר אלהים ב"ל הא"ס

מיוחד בל"ח וספיקה הוא
במ"ל והנה ש'דשעמה רומז
אל הצנינה שכוללת ב"ד גם
כי נודע ש"ל לה כי שערין
והנה שש"ח הוא ש' ש'
נגד סת"ח שבה ו"ס
דקלחם הוא כי סת"ח הוא
ק' נגד ו' קלוח שבי"א כולל
מ"י ה"ב ק' • וה' דקש"נה
הוא ה' אחרונה שהוא
רומז אל המ"ל האחרונה
של השם כנודע • והנה
ש' מלך ה' מלך ה' ימלך • ה' מלך
צנינה • ה' מלך צנינה • ה' ימלך צמ"ל • כי עיני
נקודה ה' מלך בקבול לפי שהוא רומז לצנינה וצני"ן
לומר בהם לשון ענן או עמיד מ"ו כי הם הווים עמיד
ולכן נקוד בקבול שהוא לשון הוה ה' מלך נפתח שהוא
לשון ענן להורות כי גם האלמלעות אינם מחוברים ח"ש
רק גם לשון ענן שייך בהם • ה' ימלך שהוא צמ"ל נקוד
בנקודה ימלך לשון עמיד להורות שאין בהם קוף וקץ
חלילה • וכן ל"ל בצמון מיוחד בל"ח וכו' הוא הוה
הוא הוה הוא יהיה לרמז על ס"ל שבה ב"ד וס"ח ומ"ל ולא
באותן שאומרים הוא הוה הוה קודם הוא הוה וגם ל"ל מיוחד
באלהים אשר אלהים ב"ל הא"ס

ללדיק כי לדיק נקרא אוכל חורע כי היא אצב שהולדה
ח"ס לדיק אוכל לשונע נשפו • חן שלוש בל"ח הוא מיוחד
יקוד ומ"ל שלוש הוא ול"ח הוא המ"ל כנודע חן של ומשך
נעמו • על היא השפע הנשפע ע"י ה"י אל הקסד
ועשר הוא דרך גבורה וכל האורות האלו משפיע צמ"ל
הנק"י נעמו ל"ל עמו שהוא מיוחד יקוד ומלכות כי ארץ
הי

הוא גיב שמאל ואין הכנע צנינה רק צין ימין ושמאל
אצל השמאלים שניהם הם אחד וזהו אלו אומרים ומחנן
ארץ אפים • ואח"כ ורב חסד ואמת והיא צנח"ה
ימין ושמאל ולכן שניהם הם צמ"ו כי כלל הוא עיקר
ה' • והנה וכן חסד הוא חס"ן כי חסד הוא לשנים
משורה הדין • אמנם ואמת היא עשיות הישר והאמת
צמ"ו עשיות לפנים משורה הדין ולכן בואמה נרמז צמ"ו
ח' כי נגל ה' מורה שם קל"ה אחרות המילונים כמו
שמצבאר בזה שיר השירים על שית דלחעציד שיר וזהו
שיר השירים הרי נחמנו חס"ן ושמאל צנח"ה שהוא
בוק המלך : אח"כ ספ"ה הכלל שה"ל נוצר חסד לאר"ם
נישא עין • נוצר חסד לאר"ם הוה כל ימין • נושא
עין הוא ל"ל שמאל כי אין כל כך רחמים כמדתו ית' אה
סעון כמו עשיותו חסד עד לאר"ם דורות כי שכן מלכה
אחת הוא עד ז' אלפים דורות אכן כמדת עון הוא רק
לאר"ם החיות לז' : ואח"כ ספ"ה יהודי ופושע והמא"ה
וצל"ס שניהם צמ"ו כי הם שניהם מן השמאל
והם לזכ"ס יוחר לשחם הם הרחמים מן הגבורה כי
יש בהם אחרות המילונים יוחר מן הגבורה כנודע בקוד
וחקע כף יך יעקב והנה ופושע הוא ל"ל ימין והמא"ה
הוא ל"ל שמאל כי שפע הוא כמדת שפע שה"ל מזה
להכעיס • והמא"ה הוא שאליו מוכפר רק על השוגג •
והנה דע כי גם הכלל הוא רמזה ב"ך כמו יהודי ועל
שניהם נאמר וכל אחריות צנינה כמבואר לעיל בכוונה
נעילה ידים והנה לזה לא נכתב שום אר"ם מלכה עד
שמואל הנביא צאומרו וגם כלל ישראל לא יקרא וגם
לזה הועילו חסלת דוד המלך צאומרו נעשיות מיידיך כלל
והספ"ל עליו לקישור עם חס"ן • ואח"כ נמ"ל שגם הוא
שמאל כמו יהודי וגם ימין יהודי הוא יוחר חסד מהשמאל
דלכל כי ימין יהודי הוא ופושע שוכפר עון מזה להכעיס
שה"ל יפושע • ושמאל דלכל הוא נושא עון שוכפר רק
על המזיד • אך עכ"ז כלל להורות כי גדול מדה הכלל
מדה יהודי ח"ק פעמים כי מדה יהודי חולה עד ד'
דורות ומדה הכלל הוא עד אלפים דורות וד' פעמים
ח"ק צ"ל אלפים וזהו יש צנח"ה הכלל ה' חיות
נוצר חסד לאר"ם נושא עון נגד (ספ"ק) היינו ח"ק
שחיה על מדה יהודי : ואח"כ ונק"י • מדה יהודי
והנה חס"ן שצדיק הוא חס"ן כראשון שבו שפיק נעמ"ל
כ"ל ועמם אלו אומרים ל"ל שמאל שניקוד • והנה נודע
כי מדה ונק"י הוא חקון עונות לכן אינו משועם כמו השם
ס"ו ה"ל ולכן הוא ל"ל שמאל הרי מבואר כל ח"י :

זוהו גיב כיונה ה' מלך ה' ימלך • ה' מלך
צנינה • ה' מלך צנינה • ה' ימלך צמ"ל • כי עיני
נקודה ה' מלך בקבול לפי שהוא רומז לצנינה וצני"ן
לומר בהם לשון ענן או עמיד מ"ו כי הם הווים עמיד
ולכן נקוד בקבול שהוא לשון הוה ה' מלך נפתח שהוא
לשון ענן להורות כי גם האלמלעות אינם מחוברים ח"ש
רק גם לשון ענן שייך בהם • ה' ימלך שהוא צמ"ל נקוד
בנקודה ימלך לשון עמיד להורות שאין בהם קוף וקץ
חלילה • וכן ל"ל בצמון מיוחד בל"ח וכו' הוא הוה
הוא הוה הוא יהיה לרמז על ס"ל שבה ב"ד וס"ח ומ"ל ולא
באותן שאומרים הוא הוה הוה קודם הוא הוה וגם ל"ל מיוחד
באלהים אשר אלהים ב"ל הא"ס

ללדיק כי לדיק נקרא אוכל חורע כי היא אצב שהולדה
ח"ס לדיק אוכל לשונע נשפו • חן שלוש בל"ח הוא מיוחד
יקוד ומ"ל שלוש הוא ול"ח הוא המ"ל כנודע חן של ומשך
נעמו • על היא השפע הנשפע ע"י ה"י אל הקסד
ועשר הוא דרך גבורה וכל האורות האלו משפיע צמ"ל
הנק"י נעמו ל"ל עמו שהוא מיוחד יקוד ומלכות כי ארץ
הי

פרק ו

ועתה נבאר ענין הסליחות הנ"ל קליחות אכ"י
אמנם • חסדנו מרעות • אל חשש עמנו כל"י
הם מייקרים בקוד ג' אצות שהם ח"ת • אכ"י אמנם

שרף פרי שער הסליחות פרק ו עין החיים

לרבים להעלות צמ"ח מכל אלו ג' צמ"ח מעייז ולהעלותם עד הא"י וליתנם צחוד היקוד דנוק' דז"א דליליות וזהו קוד המ"ח שהנוק' מעלה לקבל מיד' אומם אותם הצבורים אי אפשר להעלותם בעלמם • אך לר"ך האדם לשותק הכרין שלו כנודע כי נפש האדם הוא מעשי' וסרוח מילידה והנשמה היא ענדיה • ולזה תכוין ע"י הנפש שהוא מעשי' יתבררו הצבורים של עשי' ולהעלותם עד

הילידה וסם ע"י רומו שהוא מהי"ל עליו הצבורין דילי' ויעלי אל הצריח וסם ע"י נשמתו שפיה מצריח יצורו הצבורין דצריח ואז יעלו כולם אל האלילות ליסוד דנוק' כני"ל וזה קוד כל"ם שלר"ך האדם להפיל עצמו עד הקרקע ותפיל על פיך ותכוין ליד עד העשי' אומם אותם הצבורים שבע"י הם נחומים חוד הקליפות עלמן ולכן לר"ך לבוין להוריד נפשך סם ותלקע אותם הצבורים ותעלם עמך נכח מלוח החפלה וז"ס שאלמו חז"ל שהלדקים יורדים צמיהם לגיהנם ואוחזין גרשעים ומולאן אותם מכם והטעין כי הלא נודע כי הלדקים צמיהם גירומים זיווג עליון צוז"ח וז"ס מיתת הלדקים בנביקס וזה מה שכתב צורה שצמות הלדק כדון אנשים קלה הלדק העליון ומזדווג צוק • כי אז הלדק מצבר אותן הכשמות הנהוים הוד גיהנםם שהם קוד הקליפות ומעלה אותן בקוד כנודע וז"ס ומעורר זיווג עליון ויחזקתים ע"י ז"ס • והם זה בעלמו עושה האדם צמפילת אפים והוא מ"ס צובר שצנא"ם ומפקיד האדם עלמו צאילנא דמוחה ומוסר עלמו למיתה וזיכורו הוא כי קוד המיתה האחרונה הוא הקליפות והנה האדם לר"ך שימקור עלמו ולכוין שיורד עד מקום המיתה שהם הקליפות ומולא ומעלה מכם הצבורין כני"ל כסם ששום אחר מוחו והנה אעפ"י ש"ס אדם שאין לו אלא נפש צלצד כי לא כל אדם זוכה להיות לו כרין כולם כמזאל אך עכ"ז יכוין כי ע"י חלק הכוח שלו אעפ"י שאין צו עכ"ז הוא יצבר ויעלם מ"כ וכן כשמתו • וכוונת הדברים שאלו לאדם שיכוין נעת נפילת אפים שכל חלקי הנפש הלאים לו לחלקו וסם נחומים צחוד הקליפות ואין צו יכולת עדין להפילם נפשו יכוין עמה צמפ"ל להעלות צמה וכן יכוין להעלות רוחו ונשמתו הנחומים צחוד הקליפות ועדין לא עלו ולא זכו להם יכוין להוילא מכם ולהעלותם צמ"ח ושיחזקתם סם ואז יוכל לקבלם ויהי צמקין וז"ס למצין :

ורע כי זה אינו יכול לעשות רק מי שהוא לר"ך גמור וכלאו שצנכותו יוכל לצבר ולהעלות צבורין מן הקליפות ולר"ך לזה זכותו וזה מעשים עוזים הרבה ולפחות לר"ך שיכוין ציאתו תפלה הייז מאלו מהלך ועד קוף שאל"כ חייש בדרתו אל הקליפות לא די שלא יוכל לצבר אלא יש לו סכנה חליה שלא יוחסם שם צין הקליפות וישאיר צבור חמחה צניט היין כי מי שהוא לר"ך גמור יש צו כח להעלות מ"כ ולהעלותם נשמות מעיט היין שקליפות ויס מ"י שאינו כ"כ לר"ך גמור אז אין צו כח להעלות

סוף מ"ל לצדה ולכן אין לומר נעתם רק צמחי • ענין סחר ילחץ אין לאומרו צמ"ח עלמו עכנו סחר ילחקיקאחר אומרך עכנו אלהי אצרה עכנו יש לומר אחריו וסחר ילחץ עכנו כי לפי שהוא מדה הצבורה לזה לר"ך נחקף אותו עם הימין וזהו וסחר צמקין ו' ק"ל שהוא מוקצ אל אלהי אצרה :

שער נפירת אפים פרק א

הנה כבר צירנו לעיל ששער הק"ש עעס למה צמחית ובמחנה יש נפילת אפים ולא צמחית והוא לפי שצמחית היא זיווג מעולה של צמ"ח וע"י לעיל והנה יש עוד עעס והוא כי צמחית אז צוקר הסקידהעורר ויש צו כח לכלול העולמות עכ"י ולהעלותם עד האלילות ולכן אלו נופלים על פנים צוקר מ"כ להעלות כרין שלי' מ"ג עולמות עשים ילדה צריח כאשר יתצאר לסיניו צמחית ואז יהיה הזיווג ע"י צמ"ח בקוד הסקדאשך הוצאונתקה סצ"י אומם צמחה אין צו כח לעורר העולמות ולכללם כני"ל • אומם לפי שהעולם נכר צס אלים שהוא דין וכיון שהצורה נחשורר אז בעולם לכן הוא כולל את כל העולמות וז"י נעשה הזיווג לכן אלו נופלים ג"כ על פניו אעפ"י שאין הזיווג על יד מ"י יש זיווג וכללות העולמות • אך צמחית שאז אין צו כח להעלות העולמות ולכללם וגם למעלה לא יש מי להעורר הזיווג כי הצורה אין עמה זמנה לכן אין סים נפילת אפים צמחית • עוד עעס אחר כי צמחית ובמחנה היא בעולה למעלה והיא אשר נחשוררת החשיקה להזיווג לכן היא לרבים אלינו להעלות מ"כ כנודע ולכן יש נפילת אפים אך צמחית אז היא אינה עולה למעלה רק הוא יורד למטה צהיכל ק"ק דצריח כנודע לכן אין אלו לרבים להעלות מ"כ ולנפילת אפים כי חמית הוא רק ההעוררת ולכן אין כ"א צמחית •

ענין נפילת אפים הנה כבר צירנו כי צמחית סים סלום יורד עפה החקדים המהומ עד המה כמזאל עילי צמחית אז נעשה זיווג לזה אך עמה צמ"ח כוונתו להוריד הטפה למטה עד היקוד דז"א ומסם יתנה ליעקב להזדווג עם רחל ואפשר שזה קוד הנפילה להוריד עפה החקדים עד למטה צזיווג החמחה אומם קוד הענין של נפ"ל לפי שעתה הוא קוד הורדת העטם מ"ל וזאת אלו לרבים להקדים ולהעלות מ"כ חחלה כנודע צוקר אלה כי הזיווג וכו' אומם קוד המ"כ כבר צירנו כי המ"כ הוא מן הצירור של ז' מלכים דמותו שאנו מצמרים בכל יום צמפלתיו • והנה אלו המלכים מ"ל ויכול להחצבר עד עמה הם צעשי' קצובים אל הקליפה ונחומים צמחים גם יש קליפות צ"ירה וגם סם יש מן המלכים השייכים לזירה וגם צצריח יש קליפות וגם סם יש מלכים השייכים לצריח ומלל שאנו

שרף פרי שער נפילת אפים פרה א עין החיים ס

מיש בלדח רחל אח צנימין בללח נפשה כי מחס כי הכי
בצורות הכלל הם ליוך חיותה ומחש הוא נקרא נפשה כמדוע
וכשילא מחש מחס' מחס' מאכיס יוסקס שהוא צמי' ג' בצורות
שסס אינס צמי' נפשה כי אינס כיחוס צמי' דק' ליוך
מיש להוליד כשמות' והנה עתה צמי'א חביון להעלות
מיש סמי' מן העש' עד החלבים דלילות כי הוא עתה
מזדונות עם צעלה והוא נקרא צין דהסין כמדוע ולכן
הי' ליל אלך ליוך המלי' שהוא שס צין כיל כדי שצעלה
מיש' נפשי אשא פי אני מוסר את נפשי למותה
והילא חיותה בלשון נפיותה לפי שהכלית חיותה
היא שאחר כך חמור וחשלה הכפס שלו עד החלבים
למעלה לכן חמר אשא לשון נפיותה' גם אשא
הוא לשון מתה כי חמור ומסאח צנימין
כי' שאלו נוחן לך נפשי

בחתמה בנודס ומקורה למחש
עצובך הי' שהיא הנוק'
דלילות כילי' והנה נודע
שבשעה ימי' פלופים כר'ס
מי' וכולם נקרא נפס וכן
בזירה יס כרין מי' וכולם
נקראים דוס וכן בצריחה יס
כרין מי' וכולם נקראים
כשמה' והנה בללח' הכוונה
דק כסיד הנפס לבר' ל' שאלו
מעלים כל צמי' נפס שכל
עולם ועולם' ויח'א' כשמי
הרוע של כל עולם ועולם
יח'א'ס' צמזמוריען הנשמה
של כל עולם ועולם כאשר
כבד' איה' צמקונו ולכן כרמו'
באן ג' שמות אחרים של שס
צין כי כל צמי' מי' היא עיי'
שס צין שהיא נוק' והנה צין
אלהים וחכיון שסס צין זה
הוא צענים והחסי' לנפסך
שחובל לבר' ולשעתה
בצורות מן העש' והסין' הכי
הוא מלי' חלפי' עולה מיו'
ועס ריח של צין צמח'י
ליל אצושה הרי צין' ויחכיון
לחמח עולה לילי' ומעלה
עיי' שס צין זה שצילי' חמי'כ
שצילרים והסין' הגי' הוא ריח'
אל' יעלל' חלפי' עם חיותה
לי הוא צין וחכיון שאלה
עולה בצריחה ועיי' שס צין
זה

להעלות מי' וזה הוא בעלמו עולה אך אין צו יכולת
להעלות אחרים עמו' אלך מי' שהוא רשע אז גם כשתחיו
כשאר צין הקליפות ר'ל ואינו עולה כלל וכן עיי' הוא
סיכה הילול שמי' הוא קוד החיותה ויס' מי' ששעלה עמו
גם כשמה אחרים כמי' צמר צימי' ויס' מי' שהיא לנדו
עולה' ויס' מי' ששאר צקליפות ואינו עולה כלל'
ותוס חביון העינין שס פעיית שהוא ליוך וחמי' כהפך
ריל וכעשה רשע והיא כי בדרתו צקוד כפיל וסי' לו
איה עינין וזה חסמו צו החילוסם וכסאר שס' ונחון לו
כשמה אחרת עמלה צמקויה ויס' רשעים צמי'הם נקרא'
עמי' כי נשחם ישרו צין הקליפות הנקראים מי'ס
ונחלסו כשחיותה ריל והס

אינס חרניס' צמי' ריל
ולכן ראה גם ראה גודל
עיני' כפיי' לליון קץ ולחלה
דקין לברח מלי' סיה' ככוונה
גדולה ועלייה וזהו נוס'
מזיל כל האומר נפ'א
ככוונה חלבים נפלו לפסיו'
והנה צמקך אלך הי'
נפשי' חכיון רי'

הזאת לשם צין דהסין
שהיא נוק' דז'א' והעיני'
הוא כי הלא כבר ביארנו
שער הקי' עיני' הוא
רומח דש' צמי' (ועיי')
שס צמקך ד' וגם צמי'ה
שס צמקך ו' עיי') ועתה
כבאר חותן קלח וחר' והוא
כי האי רומח דש' צמי'ה
בציה' כשונה הוא קוד
צנימין פי' צין ימין שסס
צ' בצורות בלתי מיוחך
כמדוע אלו נוס' הסכר
בציה' כשונה אל הכוונ'
וכס צ' היותו שפולים צין

וזהו צנימין ואלו הכי בצורות הס נעשים כלי לקבל
חמי' דלי' ובציה' שמי' נוחן לה חמי' עלמו שהיא ג'
בצורות הנמחקים צ' חקרים והס שס' חיות שפולים
ג'ס צין והס גימי' יוסק ולכן יוסק דכורא ועלם מן עלמא
דקוין רחל אנו כי הגי' בצורות האלו הס עולים בקוד
אור חורר כמדוע ועולים מן הסיקוד למעלה ומגדילים את
הקי' ולכן אלו הכי בצורות הס ג'ס צמלון צמי' חמי'כ
העולה מנחה למעלה לקבל חמי' ד' אך הכי בצורות
המחחיות אין עולים רק הם קוד הכלי שססם כוחן חמי'כ
וסס קוד צנימין כיל' חוס' לדיקים ישרו ארץ כי ארץ
עליונה שהיא המלי' יוסק צין לדיקים יוסק וצנימין חוס'
חמי' להעלותה לגבי' דכורא לקבל חמי' ד

זל עץ חיים שער מי' ומי'
דרוש י"א כל ז' הנה חמי'
היא מן האלי' שששית והס'
ניחוס כחוד קליפות נוגה דעס'
וקרוב עליהם' וכן מלכ' דילי'ר'
וכן בצריחה והנה יס שס צין
נעשיר והוא חמנוד נדורי חלבים
דעשית חרו עיי' שחוק נפס
דעשית ויודים עד החלבים
ומזיאס שסס חותן הנדורים
ימעלין חותם עד חילי' וסס
הרוע של דקיון ורד עם החלבים
דילי'ר' וחילויא חמס ומנדר חמס'
מה שירול כמי' גודל החפלה חו'
המזות היא כסיוט שס צין דז'א'
וזה עולין שנייה כר הנדירה
ואז הנשמה טס שחוק שס צין
דנדירה מדורים ממלכים הנדירה
ועולים עד מוק' דלילות ויחוס'
ניסוד שלה כמד' מי' וזה יודרים
וחמקרים את חילובים ובי' כילי'
אי' הוא צריח' נפשי' אשא

כמי' כמי' יונה חקן אי' פי' סיה'
כחוד שס כוונת כיל' והנה ג'
צין החשניס' כסיד ג'ס שסס
להעלות נדרי' שלו כמד' חמי'כ
צין החלוקן כמי' שהוא יולא מן
כי' של נפשי' ומי' ארץ שחנח'
אש' ונני' צין השנים כמד' חיל'
מי' חמי' חמי'ס' ריח' צין והוא
כילי' דקיון איס דז'א' כמי' כש'
ג'סו צין צין והוא צעשית
דחתן נפשי' צמי' חילי' ס'ס'
צין והוא מנוחה עליונה חמח
כסא הכד דהיוו צריחה לפיכך
זה הרמז נפשי' כפיל עיי' ש

שדך פרי שער נפירת אפים פרק א עין החיים

זאמנים וכו' ויש שאלו מחלק
כלל בין זיווג חיות אולי
כיש :

כחצ' וחיב לכן ה' בקופה צדוק מיכ' אך צמלי כולם
מומטה למעלה לכן הם צדוק יוד צדוקים * עוד הציבה
היא אס הציבה שהם ח'ח ומלי שהם ויה כדודע ולכן
הם " צדוק ה' למיכ' שלה אס צמלי בני המלי הם
נשמות הלידיקים והם צדוק צדוק טפה הנמשכת מן היקוד
שהוא לדיק מקום הלידיקים ועוד כי כל נשמה ונשמה
כלולה מי' ולכן " בקופה למיכ' * והנה המיכ' של הציבה
לעולם אינו פוסק כי הח'ח והמלי חמיד המה אלל הציבה
ולכן הזיווג העליון דלמיכ' הוא חמיד ולא פסיק אלל

כאשר הלידיקים מוסקין עלמן
על קדושת הסם אז הזיווג
משובח מאוד כי עיי' נשמות
הלידיקים יאירי הח'ח והמלי
הארה נפלאה וכפי ערך
הארה משבח הזיווג
העליון וירשו הצבים הרין
עטרין דגניזין צבוייה ונשרין
אכסין דמלכא כנז' צלדרא
זועא ולא כהר ציבה יולא

ועדן הכמה להשקות אס הגן היינו ח'ח ומלי ומשם
ישר היינו ציבה והיה לאכצעה לרשעים דלחשעידו לז'ח'ד'
ומוקין דליכין ד' צמי מפליין דרישא כנז' צלדרא הכי-
וקאמר ישרד משם דלחשעין צדמתי ודנא ח'ח-ל' לנילה
דסם כולהו מד כמבואר צוחר מי' סרה וכאשר אין אים
מוקר נפשו על קדושת הסם צקיש צבכא ולא צמועל נשמה
הרובי מלוכה אז אין הזיווג שלים ללורך הצבים ח'ח
מלי להניק להם צרכה עד צלי ד'יח'תי דק ללורך להחיותם
ולחשעידם על עמדם ולא חקלא ולחברכה מעל ציין כדודע:
והנה דע כי עד זמן הרובי מלוכה הוא מאירין הח'ח
והמלי ויה ד' צלדרא לצד להעלות מיכ' אל
הציבה עם קלח סיוע מהלידיקים אשר מקדושת על קדושת
הסם צקיש צבכא * אך צומן

גם ציה יפלא המחשבות צבכא
צבעין עברה הרובי מלוכה ה'
רק ללורך זיווג עליון דלמיכ' ונעיל
צבעין ח'ח צבכא * שם הנצח
ציבה ודני ען ח'ח סכר מיכ'
ומיכ' משפוחם דבס ללורך המיכ'
על המלי והרובי המיכ' הרובי
מלוכה עיי' וגם לניל צבעין
המירות צבכות אל נקמות כה
הרובי שם נעלמו כך עיי' וליע' :

צמחשכא :
והנה ציארנו לעיל כי ציווג עליון דלמיכ' יש צמי' אי'
זיווג המילונות הוא חמיד וסוא צדוק יאהדונהי
כנ' ל'

זאמנים וכו' של הציבה וכל ללועד הנוקי' דלליכות
הנרמז צבס היום דלליך ה' נפשי אשא ככיל הריבים צין
אלו להעלות המיכ' שנפלו צקליפות צבכלג' עולמות להעלותן
אל המלי דלליכות והם צמי' יוסק ככיל' וליח'ח חכרין עוד
צמי' שמוח צין לחמים צמחמות הזה שהם אי' ר'ח'ח מי' ויה
הלי' שבימי צין וסז' ר'ח'ח נעש' צמיוצ' וסז' סוף חיות
צמיוצ' חליין הרי צין לחמים והם להעלותן בחוך הדחם
יוסף צמלי' עליה כנגד המיכ' וסז' יוסקנו עיי' המיכ' של
הזיווג צמח' הסוא ויהי נשמות צמורות :

פרק ב

ועתה נבאר ענין שני מקרה נפס שיש צמחשכא אס זה
שאלו מוסקין על קדושת הסם צקיש ואס מקדיה
למיכה צבכא * והענין כי יש צ' מיכ' זיווג צלליכות העליון
אס זיווג ח'ח ומלי וליאפשר לשכיהם צלי מיכ' * למיכ'
מיכ' דמלי הם נשמות הלידיקים וכאשר יומסקו עלמן למיכה
כאלו נפטרין מן העולם וחדצק נשמתן למעלה צקידו שלהם
ונעשה צלדרא דמים ח'ח ואז יללוא מיכ' דח'ח ונעשה זיווג
קדוש כחקיון ח'ח חליך ה' נפשי אשא להעלות נשמתו
למעלה לעשות צירא דמיון נוצעין נגיע מתחא נשמותיהן
דלידיקא וכציע מעללה מיכ' דלכורא * אך המיכ' דציבה
המה משובחים והם הלידיקים המוסקין עלמן על קדוש
הסם כי הציבה הוא הסם הגדול והקדוש וקדושת הסם
לעלות מומטה למעלה צדוק הקדוש שהוא חממה וז'ח'
הפסוק כי ע'ליך הרבנו כל היום ליל עליון ממש כי הם
למעלה ממלי' * אלל צמקורה עלמן למיכה שהיא צדוק
המלי שהוא אחר דמותא כחצ' חליך ה' נפשי אשא חליך
אח נפסקין הוא דייקא לשון כסחר שהוא הציבה עומא
דלחשכיא הקד' הוא כנז' צוחר ועצד סלי' הוא דהיינו
הציבה שנועלה נשמות הלידיקים ולעלות צהם למחשבה
העליונה וז'ח' מה שאלו למשה שחוק כי כך עלם צמחשכא
על כי עקיצא צבהכר על קדושת הסם * והנה דע כי
זיווג עליון הוא צדוק **א** יוד למעלה צדוק מיכ' יוד

למעלה צדוק מיכ' וי' צמלע
צדוק היע' העליון המחוונם
והזיווג המחתון הוא צדוק
יאהדונהי יוד צבכא צדוק
מיכ' יוד צקוף צדוק מיכ'
שסס אריות צמלע ח'ח
המחוונם * והנה יש לזיווג
העליון עוד צמי' לחמה
צקיד יח'ה הריי ה'ה' יח'
צבכא מיכ' ה' צדוק מיכ'
שסס אריות צמלע צקוף
הדעת והנה ציבה ה'

נעז חיים שבר מיכ' ומיכ' דים
השעיר ציאר ענין זה ויח'ל פנין
מיכ' ומיכ' מה פניני הנה כמו
שליחם כוחן מיכ' לאשמו והוא
נמשך מן המות שלו כן אשה
מן המותין שלה יורדין מיכ' דחם
שלה ומללי מיכ' ומיכ' הנמשכין
מן המותין שלהם מהם ממש
נולד הולד ססם הנשמות ואלו הם
סוד צ' יודין ססם צלדרא **א** כי
היוד עללי הוא מוח הסוד ויוד
חמלא הוא מוח הקדש ואותו ו'
כניהם הוא סוד מד פסד

שרה פרי שער נפידת אפים פרוק ב עין החיים סא

כנ"ל ויש עוד זיווג הפנימי שהוא לחם מוחין לזיווג והוא נעשה ע"י נשמות הלדקים שמוסקין עלמן על קידוש השם והוא נקוד א כנ"ל ויש עוד זיווג החתחון דח"ס ועל"י והוא נקוד יאהדונדי כנ"ל והנה השם הממחר זיווג עליון ד"א הו"י ה"ה הוא שם הו"י דע"צ דיודיו והוא נשמתן הפנימי הנק' מולא דחיצוני לזיווג ח"י נמולא ו והשם הממחר זיווג החתחון הוא שם הו"י דמ"ה והוא שם הממחר חסיד מו"י נקוד קול ודיצר וממחרת והוא שק"ל דלילא כנ"י דהקונים ו והנה ציווג עליון שהוא נקוד יל"ה הו"י ה"ה קינון אוחיות הצניע שה"ה שם אה"י לאוחיות המכונה שהוא הו"י והוא לפי מחצות לזיווג הוא ע"י שם הו"י דיודיו ושם ה"סן קודמין להיודיו נוק' על דכורא כמבואר בחקונים לסיכך בצרה ג"כ צניע על חכמה ועלמה להיות עמדה צעלה וקדם שם אה"י לבס הו"י וציאר הענין כי החכמה נעלמה מעין כל ה' ואין צו כח לקבל השפע ומאחר רק ע"י החלצתו צניעה לסיכך בצרה הצניעה כדי שיוכלו הצנים הנעשים לקבל השפע ולכן נקרא אס הצנים ו עוד כי השפע היורד היא מן החכמה כי מן הניצוץ דינן מחערין מינה לכן שם הו"י המובא על החכמה הוא אחד שם אה"ה המובא על הצניעה כדי שה"י קרוב אל הצנים שיוכלו לקבל השפע של רחמים וממחרת שם ואלא מעלמות הצניעה שדינן מחערין מינה ו עוד כי אשה העליונה היא הזרע החלם ואח"כ הוצרך לכן קודמין לאוחיותיהן לאוחיות הוצרך אך צלות השם י"א ה"ה ו"י ה"ה קדמו הזכרים לנקיבות כי ה"ה קדמו הניצוץ לסיכך ילדה זכר חלה בת"ה והוא צדק צובכא ואח"כ הנקיבה ואח"י צשפע היורד היא כזכות וממ"ה ד' על ו כי ו' צדק צובכא נולד חלה וממנה ואח"כ הכלה אה"ס הזיווג החתחון שהוא לזיווך

נשמות של החתונים ששם יולא"י נשמות זכרים ונקיבות צידה כלולים זה צדק רח"ס וממחרתם לפי אורחא דבני נשא לנשמה לאחיה הוא נקוד יאהדונדי וכללם אוחיות זכרים עם אוחיות נקיבות והם נצטרך אחד ומולידם נשמות כיוולא צסס והנה זיווג העליון הוא ד"א ה"ה ו"י ה"ה אחד שהנק' היא על דכורא וגם שם ע"צ המחברין הוא ה' על"י כנ"ל לכן יש צו קלח החפסעות דין ולכן היא זיווג חילוני אך הזיווג העליון הנעשה ע"י נשמות הלדקים המוסרים עלמן על קידוש השם הוא רחמים גמורים ולכן הוא נקוד א כולל דכורא וי"י והוא נקוד שצניעה אוחיות מ"יין לקבלו נקוד נקודה אולמות שנה

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר נִפְּילַת אֲפִים פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

[illegible][illegible][illegible][illegible]

שער קריאת התורה פרק א

כתב נספר פרי עץ חיים וז"ל צעה פתיחה ההיכל
ציום השבח ה"י נהג הרב הקדוש האר"י זל"ה
לומר

318

סב

אברהם

[illegible][illegible]

שֶׁרָף בְּרִי שֶׁעַר קְרִיאַת הַתּוֹרָה פֶּרֶק ב' עֵץ הַחַיִּים

תקחם ותצרך ותמזור ותפחה ותקרף תפנשה ואח"כ תמזור ותקחום ותצרך ברכה לחנוכה : ואח"כ איתרים קדיש וכוונתו כמו הקדיש של חג הסעודה :

החבית או כשהלחץ שלנו ילחץ
ממנו במחלה אם אלוהים יאמר
לנו כוונה יהיה כעס כהן עביל
עין טעמים וכפירות המה
מבוארים באלו כוח נצץ חיים
שער טעמים אך בספר לקטים
בצד' מבואר הענין בקיור עמם
בשם' צפוק נטמן ב'עדי' עד

[illegible]

וה' עולין ג' וצ"ח ד'
 וצ"ט ה' וקס"ח וצ"ח כ"ו'
 וטעמא יחבאר צבורה"ס כ"א'
 צמקמו' ועהה כבאר עסס
 ה' העולים צ" ו' וסעני'
 ה' הלא א"שני צמקמו'
 גם הסנה"ס לאנא וסנה"ס
 ד"ח וכו"ס קסח"ס
 העמידה עולים צ"ח וסח'
 לבח"ס ד"ח א"ך צמקמו'
 ש"ל אלא אינו עסגלה יקד

[illegible][illegible]

הנדרסים כחז ב"ה ש[ל]
לדב כיצד וה' נבקשים כפי
לדב ויחלס ויארזין למח
והחם ויחלס הוא נבד סקו
הינין כלים וטלוי נבד
שמאל הו"ד והשכאל נבד
והחמשיניק"ד ולחסי חזנין
והמעלנין ס' חן ז' חס
החם לני שטח ויחלס
עשירין חסיס להיכל וכוונת
החם העולה לחסר ויחלס
בב' דיון צ"עושה החסר יד
א' ופע ויד א' ופע ב'
הכונע בקים ח"ו עליו כאלעזר

שער תשלים תפדת שחרית פרק א

ואת"כ חומרים אשרי חסלה לדוד • והנה ציורנו לעיל
בצדד כוללה כוונת החסלה (פרק ב' ו') כי צ"ד

חלקי הסתבה עד העמידה עליו ועולותיו וככלו זה צוה
שככלו צוים האלימות * והא"כ חזרים העולות ליד
למקומם אך זה אחר עליוכי עד עליו עדיו כולם
למלכה נזקים עשנו רק שש * שחלה היו כל העולות
ככלים אך צוה כדי לקבל הספד הא"י לסם כן עשה
אחר העמידה ליד לכלול העולות זה צוה כדי שירד הספד
ועולה לעולם כבוד חלה וידר הספד ואלימות לצריח
ועם לידה ועם לעשרה שחוקרם שחוקרם שחוקרם
החיון ליהם כל זה היה ולשם היה דע"י דיוני שחוק
עולם האלימות והחיון להוריד הספד ועם לעולם הצריח
שחוק אחר ה' ששם היה ועם ק"ג ועם א"ל ש"י
שחוק צריח כדור * והנה עשירי עד חלה ליד הוא
צריח ולכן החיון צלו ששם ה' א"ל ש"י
ק"ג וה' א"ל * והנה מה שחוקרם לחיון הוא זה כי
כשחלה א"ל העליון מ"י של צ"ח * הספד גם ג' עולות
כצדור לעיל נזקו ועם ה"א חלה גם ג' א"ל ש"י
נשם לדבורה ועם צאשם החיון לעולות מ"י דע"י צ"ח
צ"י * עולות ועם ג' ח"ן הכ"י צאשם כחוד רק צדדנה
אחר נדרבה והנה עשה צ"ח היום * והנה ש"י א"ל ש"י
צדדנה הוא אחר הוא שחיון צריח וק"י * א"ל ש"י
וה"י העליון * עם עולות "אליהם" גי' צ"ח ה' חיון צ"ח
בכל יום אצדק "צ"י"ל גי' צ"ח ה' ג' חיון צריח
לעולות מ"י של צ"ח ה' עשה צ"י עולות ועם ה' חיון
הוא ע"י לדבורה עם צ"ח ה' גם חיון עוד כי הנה א"ל
הכבוד

[illegible]

כל האומות כ"ס ערום ויש
 רק יאחז ע"מ ציונין כ"ס
 הוא קוד שני שנות אר"י
 א' צמלי' ירדן וא' צמלי'
 הסין שהם קק"א קק"א
 שהם גי' חבל ותוכין ו
 צב' ירדן שם ככל אר"י
 פקוקין וס' חבל אר"י
 ותחילי דשם אר"י וגי'
 ירדן וציון אר"י ירדן
 הסין וציון שחלל אר"י
 דהסין כ"ל והם קק"א
 וקק"א עד כ"ס כ"ל צב'
 עולם ש"ס זה קוד וקק"
 לך שחלל אר"י וגי'
 שם ח"ס קק"א וקק"א
 חסין הוד שחלל אר"י
 רק ציד הימין לכל כל
 קק"א ותוכין שחלל אר"י
 ככל ציון וס' חבל אר"י
 שחלל אר"י וקק"א וקק"א

שרף פרי שער תשלים תפלת שחרית פירק א עין החיים סג

הכחוש שארם פקדנה ועונתה לא יגדע והנה אלו לריבים
לפניו לא האשה העליונה שאר בקות ועונה והנה העונה
הוא היוזם שהוא אשר נעשה צמח נפילת אפים כבודו אך
ענין השאר שהוא המנוחה הוא רמזו באשתי שהוא אחריות
שאר ויש כאן גי' אשתי א' אשתי יושבי ביתי צ' אשתי
העם שבה לרג' אשתי העם
שה' הוא אלהיו והם כמו
שנענין העונה כפילת אפים
יש גי' צ"ן כן צענין שארם
יש גי' ש' שאר בקוד' עולמות
ענין פוחה אז ידך כבד
כחצול לעיל בשאר המזירות:
ואחרי חמור יענק ה'
ציוס לרג' ויש צו

גי' גי' צ"ן בקוד מ"ש של צמ' הנשמות והם א' קמ'
ש"ס אלהי יעקב גי' צ"ן צ"כננה צ"שועתך ר"ח צ"ן
כ' קמ' יענינו ציוס קראנו גי' צ"ן הרי גי' צ"ן וחביון
להעלות מ"כ דמ' נשמות שגב' עולמות וחביון שגם ה"א
נוהן מדי בקוד הנשמות :

ורגה קיד הענין הוא כי הנק' ד"א דלילות נהעצרה
ש"י היוזם כפילת אפים והנה עתה שהוא צבירה
היא לריבה לילד מה שנעצרה כדי להחלק מן אחר
העצור לכל עולם ועולם ולזה לריבה שיהיה הולד שלום
צב"ן כדי כשתלד יקח כל עולב ועולם חלקו הצבירה
לוקחת כח הנשמה ולייליה כח הרוח והעשה כח הנשמה
והנה יס צוממור הזה ע' הציב ומצולר צורה שם ע'
קלין שנועקת היולדת והקוד כי כשהיא לועקת אז מדרוג
עמה בקיד הנשמות וכשם הילד ושהחיל ע' מדשים אחרים
היוזם יכה לאשה ויפה לילד

גם תבין אל הפ' יצ"ק
הנמוזים צוממורה שקודם
היום אלהים והם א' רח'
שענך וי' ציוס "לרה ר"ח
גי' יצ"ק צ' קדשו צבצורה
ישע ר"ח יצ"ק ג' ונפלו
יו"א חנו קאנו ר"ח יצ"ק
ואחננו קאנו ונחשור
ר"ח יצ"ק ה' שענו ציוס
קראנו ר"ח יצ"ק הרי כ"ס
יצ"ק ג' גם ר"ח ונחשור
השועה העולך ר"ח שם
היום צלירוף ויהי' ולכן
לחבר מלת המלך עד עתה
השועה ולתת עולם פקוק
אחר מלת מלך :

אחרי ואל לנין עתה יולדת הנקבה ד"א ומה שיוולד
נומן שפע צבירה חסלה זה קוד הקדושה של

ובא לנין שאנו מושבין לה הקדושה מלמעלה ונקדח חוס'
קדושה שניתן עתה אל הצבירה והיא דומה הקדושה
שאלילות ודומתה יולדת צבירה וקדושה זו אנו אומרים
צביון קודם וצביון חגנוס יענין כי לידך להאיר לנו ולהאיר
השפע בכל הצבירות צביוס וצביוס יולדת אנו אומרים
צביון קודם כנגד הפנים וצביוס כנגד האחרים כבוד
כי הצביוס הוא צביון האחרים גם לבי שהוא לעונה הצבירה
לכן אחר שאנו יולדת אחרת צביון הקודם אנו מוכנין אותה
בקוד האחרים כי הוא נקדח ונעלם ויש בקדושה זו האוהז
גי' ומוחין חב"ד קדוש כנגד חכמה וברוך כבוד נגד הצביוס
וימלך נגד הדעת כמבואר לעיל בקדושת העוה"ה א' אך
כאן אנו אומרים צביוס ימלך ה' וכו' הימלך לעולם
ועד לפי שהוא מקדים אלה וכו' שצביוס לעיל בקדושת
יולד ויש גי' והנה פ"י ואל

לנין גואל הוא כי אחר
חז"ל אין צד דור בא צד שכלו
כל הנשמות צביון והוא
לנין גואל שהוא המושח
ור"ח גואל "ולשבי" פשע
הוא גוף גם דע כי האדם
המולד ש"י נעלה מוסר
אח צביון צד הצלילים רח"ל
וכאשר יחזור צביוס א' אז
יחזרו אותן הצביוס לעקונו
החך האולר הנקרא גוף
וזה ולשבי פשע ציעקנאס
ה' ואני שר"ח ציעקנאס
י"י "ואני הוא צביון כאשר שצ
צביון א' יחזרו לעקונו וא' ואל לנין גואל יצאמר אלהים
שצביון לצביון הכיון צו היעצ כי שם קוד הצבירה ושם
כשמחירו והוא שצביון לצביון בקוד הצבירה והנדילונת
החיים בקוד כשמותיו ומשם נהן לנו חורת אמת חורת
הצבירה ולכן גם אלו מחפלין הוא יפתח לבנו צמורנו
ויכיון צו היעצ צאמר ה' חפץ למען צדקו וכו' תבין
צדקו יגדיל חורת לייט
שהוא שם אחרון של מ"צ
לאלף בבה ושם זה הוא
הסביל ק"ק דלירה וכנגד
ציוס דלירה ושם זה עולה
חיק כמו המילוי של שם שדי
ומשם קוד החורת כי שם
זה הוא ציוס השבח ג' גם
ר"ח צדקו יגדיל חורת
יחארי גי' אצ"ג יח"ץ
ואח"כ אומרים קדש וכבר
מבואר כוונתו לעיל בשער
הקדושים לקדש עולם הצבירה
צילירק

גנץ חיים שער המוחין פירק ג'
שם מוצאנו הטעם שגב' הדשים
האחרונים יפה לאשה ולילד כי
היוזם הוא כבוד הציוס ולמעלה
ולכן יפה לילד שם נח"י האוהז
אחר שם וסם יפה לאשה כי
שם יש צמ' יסוד שהוא מקום
ציוס חו"ג ש"ס וכו' וכו' וכו'
מ"ש כאן שידוע עתה כבוד
נשמות דל כי ציוס הוא צמ'
ושמה והנה מ"ש כל שמה
הוא צבירה אין הכוונה שצביון
הוא צבירה כי הלא כתב לעיל
שצביון א' יסוד העולמות כד
אמר עלינו אך דל עתה יוד
השפע אל הצבירה ונוד לית
לחצולת חלק ש"א צמ' נחמה

שם יעציהם כשקין נשמו צה' עדי
כד כתב לנין צבולת ציוס ה' לור
כולמים כי יפה חו"א ה'
הוא חו"א ר"ל כי חו"א חב"י אים
צ"ה וע"י התלשקות חו"א חו"א
ובחלשותם צור עולמים צ"ד כל
העולמות ואח"י ו"ס ומה גם
נקודים ונלתיים צבולת חו"א
ללורן החלשות המוחין ד"א
ע"כ ט"ס עוד כתב שם חו"ל דע
כי שם הו"א חו"א חו"א חו"א
י"ה ש"י חו"א חו"א חו"א חו"א
נח"י חו"א חו"א חו"א חו"א
כי השאר הם חלולות וכו' וכו'

מקדברים דע כי עד וזא לליין היינו צווען האלילות כי צנמילת אשים אנו מכוונים להסיל עד העש' וחמשי קאט וזאנון לאליות באקסוזה עד וזא לליין וזאית האה הביזאס אלו כי אס וזא לליין איב מה הוא שבין צנמילת אשים לזאב לליין התשובה דע כי צנמילת אשים הסלונו עד העשוי וזאית להזיר אל האלילות לרד לעבור ד' עולמות לכן אורונים החסכה וזאית אנו עולם מן העש' וצאצאו וזאיתו שחזר שזגור ישראל עולם מן הילולה ונקדים דע הביזאס וזאנון יעקב צאצאיות ו אשים חזר עשה וזא לליין להביזאס וזאית לכן קרית חסהל ו אהב בקדים חסהל ים ש"ה חיצות כנעין אשים רוחו להעשבת קדושה להחלי' ים ש"ה תהלה לזרד ילי' יום שו יום פסיקס עד פסוק צוים יעקב יום שו קפיו חיצות מההלה לזרד עד שיר המעלות נגד' וזאית פסוק שפיו (קל פ"ה) הים וזאית פסוק) וזאית פסוק חזו וצנמילת אשים פסוק אורונים וזאית פסוק חזו וצנמילת אשים נגד' חזי' הוה העולם שיר למעלות יום שו צו חיצות נגד' חזי' הוה העולם יום שו ח' פסיקס נגד' חזי' הים שס צו ח' אחריות וז' אחריות אל חזי' ח' וזאית וזאית צוים ש' וזאית צו' רוחו על ש"ן עולמות שהקצ"ה צווען צה חסהל צחלי הילולה להשעשע צנמילת פלדקים וזאית אורונים צחלי הילולה צנמילת פלדקים וזאית אורונים שיר של יום ש"ה הילוי אורונים וקוד שיר של יום חזי' כי הכס אור של האלילות הושפע עלינו ציוקס הסבת צדק נשמה יתירה מזאית ל יום א' בקוד הכחשה נשפיע כמו א' חסהל קדאס לזיוו צדאס אחרים יום א' שזאס הילתם צנמילת מזאית ציוס ציוס

עדיין

שרה פרי שער תשלים תפדת שחרית פרק א עין החיים סדר

משפט אלחאי יעקב צדוק הדעת עריות ביהוסף שווי יכוד
 בלחמו על ארץ ילדים למוך הכי מלי ויש צו י"ז סקוקים
 נגד סם ביהוסף קטן ויש צו קריו חיות נגד רבוע ארתי
 יום ו' בריאה הי וילך בריאה לגש . בריאה לכבוד שבת
 ויש צוה הומויות הי סקוקים נגד הי עולה וקנא
 ביוספיה ויש ו"ה חיצין נגד סם ויהי ע"כ אר"כ קיה
 אל הי וחסיון ב"כ . לבלול העולמות ולהויד שפע אל
 עולם העש' וחסיון ל' דשם הוי ולשם ע"כ דיודיו
 דלחיות ול' ראשונה דהוי ושם ק"ג ואל' ש"י שבגיהא
 ול' דשם הוי ושם מ"ה ואל' הוי דלוי ומשם להעש'
 שהי הי לחסונה דהוי ושם צין ואל' אר"כ . ואר"כ
 חאמר קיה אל הי וכו' אין בלחיות וכו' וחסיון אין
 בלחיות וכו' להי החלה ששם אין בלחיות וכו' להי
 ששם שהי ארון כל הארץ ונוק בריה ששצין הד
 אין כמלכו וכו' להי עולה ששם וילך עולה אין
 כוונשיו דל יוד ששם וקרי' על יוד אר"כ קיה
 דחמי וכוונה וצוהר ב"כ לעיל בשער הקדשים ואר"כ
 צרכו והנה צרכו הראשון סקוקים צרכה וילך בריאה
 כוונה שהי כ"ו ע"כ ק"ל ארץ צרכה הי חסיון כוונה
 לחסר והוא ג' וולוס דע"כ ס"ב מ"ה שגילס ק"ב
 וחסיון ג"כ ל"ב מ"ב שלהם שגילס קרי' וכל . דכ"ה
 נמניו וכוונה וס' יוסר רחמי ובהמורק חסיון כמו במצות
 דלעיל סקוקים צרכה וילך ו"ד ע"כ :

הנה קרי' ההפלה מחלה עולין ע"י נושם הקדמות
 להקין את העש' ואר"כ קדש' . צ"ש להקין את
 היצירה כי מזמורים הם ביצירה ואר"כ קדש' וילך אור
 להקין בריאה ושם קדושה ויושב' . ואר"כ עמידה להקין
 האלילות ושמה קדושה מעומד : ואר"כ יורדיו להויד
 השפע ואל' לליון חסיון בריאה ושמה גם כן קדושה
 דמיוצב ואר"כ קדש' . בתפלה לרוד חסיון ליצירה
 צוממורים כיל ואר"כ קדש' מיטם הקטירה נגד
 הקדמות צשמה וישמה אין עוד ירודה ארץ מכל וקוס
 אלו אומרים פיעוס הקטורה להצרות החיילים שלא
 יחלמו בתפלה :

פרק ב

אח"כ עלינו לשבת והנה זה שבת גדול לאין קץ
 ורחוי לאומרו אחר כל תפלה ונ"י תפלות ולא
 כאלוה שאין אומרים אורו רק אחר תפלות שחיות לצד
 והענין של שבת זה הוא כי אחר שקדמנו קדש כל
 העולמות בפתחויהן והעליו כלם נמטה למעלה עד
 העמידה ואר"כ יתכן להם השפע לכל עולם ועולם וכן
 העמידה עד עתה כנוהל לעיל והנה עתה כוונתנו
 כל אחד נקומו כ"י שכל עולם יחלק ערך לציור במקומו
 כח"ש הכפירים שואגים לערך . והנה שלא יחלמו
 הקליפות באלו השפע לכן אלו אומרים זה השבת עלינו

ורגל י"ס כונה שמוח מיומנים צריח של השבת הזה
 וכחצ הרב מנחמו ז"ל שהרב שקדש האר"כ
 זל"ה

שַׁרְף פִּרִי שֶׁעַר תַּפְלִת שְׁחָרִית פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

נִתְקַדְמוּ : נִשְׁמָעִים מִתַּעַל כִּימִי דִוְדִּין לֹאֲשִׁין דִּהֶסֶן וְהִנֵּה
וּמִזֶּקֶף לִנְיָ אֵין עוֹד מִקֶּף דִּיִּדְוִין וּדְלֹאֲשִׁין יֵשׁ בְּכִיָּה
לִתְיִישׁ עֵץ :
אֲחֵרִית : וְכִיָּה דִרְבּוּעוֹ עוֹלָה מִיָּד הִרִי בְּכִיָּה כִיָּה וּמִיָּד
עוֹלָה עֵיִל וְהִנֵּה דִהֶסֶן אֵין צוֹ רַק כִּיָּה אֲחֵרִית וְעַם
מִיָּד דִרְבּוּעוֹ עוֹלָה קִיָּע וְהִלְטֶקָ עוֹד עִמּוֹ דִּי אֲחֵרִית
הַפְּסוּעִים הִנֵּה עֵץ זֶה הִיא הַנְּיוֹתָר הַלֶּךְ עִם כָּל אֲחֵרִי
מֵאֵלֶּה הִנֵּה שְׁעוֹלָה כִּיָּה עֵיִל הִרִי גִ' עֵץ שְׁעוֹלָה כִּיָּה הִרִי
צִיָּע כִּיָּין כְּמִין הַבֵּל וְהוּלִי הַלּוֹקָחַת אֵלֶּה הַצִּיָּע כִּיָּין
נִקְרָא הַבֵּל גַּם נִקְרָא הַבֵּל הוּלִי בְּשֵׁמֶה שְׁמֵחֻצְרִים זֶה
כִּיָּין עֵלִיִּין בְּקוֹד מוֹלָל קִיָּעֵל וְהִנֵּה הַתַּחֲסוֹן שְׂבִי
בְּקוֹד עֵץ קִדְשִׁי כֹּאשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵמֶה בְּכוֹנֶה קִיָּע שֶׁל
הַשְּׂכִיבָה וְהִנֵּה צִיָּע כִּיָּין הִסּ בְּיָמֵי הַבֵּל וְאֵלֶּה נִקְרָאֵת כִּךְ
גַּם בְּפִקּוֹק וְהִי הִי לְנוֹנֵךְ עַל כָּל הַלֶּךְ שְׁמֵחֻצִיל גִּי
וּמִקִּים דִּי שְׂהוֹל עֲשֶׂהָ וְהַחֲסוֹן לִיָּם דִּקֶּנֶף שֶׁסֶם הִיא
סֶם צֶן וְהִסּ יָצִים וְהַחֲסוֹן לִמֶּם בְּפִקּוֹק הִנֵּה אֲכִנִּי עוֹב
לֶךְ וְעֲשֶׂהָ צִיָּע וְהִנֵּה אֵלֶּה הִסּ בְּיָמֵי הַבֵּל וְאֵלֶּה נִקְרָאֵת
אֲחֵרִית עֲשֶׂהָ צִיָּע לִמֶּם כִּיָּין בְּפִקּוֹק הַכֵּל : הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ
הַלֶּכֶּי וְזֶה־הִיא לֹא הִי מִקִּיר הַעֲלִית וְהַתַּחֲסִילִין עַד אֲחֵרִי
עֲלִיָּו וְכִשְׁהִי מִקִּיר הִי וְעוֹד הַשֵּׁן מִיִּסְבֵּב כְּמוֹ בְּהִנְחָה
וְגַם הִנֵּה כִרְיוֹת שְׁעֵל הַלֶּכֶּי יִקְרִיטוּ וְעוֹמֵד כְּמוֹ בְּהִנְחָה
עוֹב לְנוֹר אֲחֵרִי כָּל הַפֶּלֶא מְעוֹר לְדוֹד הִי רֹעִי לֹא אֲחֵרִי
וְעוֹמֵר אֲחֵרִים יִתְנוּ :

שַׁעַר מִנְחָה וּמַעֲרִיב פֶּרֶק א

עֵיִן תַּפְלִת וְנִתְחָה כְּבֵד הוֹבֵל לְעִיל אֲמִים צִקִּיל
הַדְּבָרִים כִּי זִיוֹב שֶׁל תַּפְלִת וְנִתְחָה הוּא זִיוֹב יִשְׂרָאֵל

שְׂהִי זִיָּא עֲלִיָּו עִם אֵלֶּה וְהוּא שְׂהִיָּה אֲרוּכָה כְּמוֹת
רַק שְׂהִי עוֹמֶת מִתְחָה שְׂלֵו וְלִמְעֵלָה וְהִנֵּה כְּבֵד נוֹדֵעַ
כִּי סֶם בְּהִמָּה דִּזִּיָּא הוּא מִקִּים הַנֶּאֱשָׁן דִּזִּיָּא וְאֲחֵרִית
צִיָּי הוּא מְזוֹדֵג עוֹמֶה עִמָּה וְאֵין לִהֲלָרִיךְ אֲמִים רַחֵל
הִיא אֲצִיָּא עִיָּו וְאִינִי מְזוֹדֵג עִמּוֹ רַק כִּיִּין שְׂלֵאָה
נִתְחָלֶקֶת מִן הַאֲחֵרִי וְהִנֵּה צִיָּעִים אֵלֶּה כְּשֶׁאֵר מִקְּוֹמֶה לִלְחַל
וְהִיא עוֹלָה וְהַחֲסוֹנֶלָת בְּאֲחֵרִי כָּל שְׂעוֹר זִיָּא מִאֲחֵרִי
וְלִמְעֵה וְהִנֵּה גַם כֵּן מְזוֹרָךְ בְּשֶׁעַר הַקֶּשׁ כִּי לִפִּי שְׂעִדִּין
יֵשׁ רוּשִׁים וְהַקֶּשׁ שֶׁל יוֹדֵל לִכֵּן דִּי לֵה בְּהִיָּע שֶׁל הַקֶּשׁ
דִּיִּזֵּל זִלֵּה אֵין לִרְךָ לִקֶּשׁ מִשְׁמֵם : כָּל שְׂעִיָּע יֵשׁ צו
זִיוֹב גְּמוּר דִּיִּסָּה שְׂהִיָּה הִיא אֲצִיָּא בְּשֶׁעַר קִיָּעֵה
לִכֵּן יֵשׁ צו נִפְלֵת אֲפִסִּי וְשִׂאֲכִי צִעֲרִית : גַּם בִּיאֲרִנִי
שִׁיָּע זֶה דִּיִּסָּה לִפִּי שְׂלֵאָה הוּא צִיָּי דִּיִּסָּה וְגַם לִפִּי
שְׂרַחֵל הִיא בְּאֲחֵרִי גַם לִפִּי שְׂאֵין מִיָּחִין מִיָּחִים אֵלֶּה עֵץ
אֵין כָּל דִּיִּסָּה כְּמוֹ בְּלִילָה וְאֵין לִהֲלָרִיךְ עוֹד זֶה
כִּי כְּבֵד מְזוֹרָךְ הוּא סֶם לְעִיל : וְהִנֵּה הַרְבֵּה בְּשֶׁפֶר
הַכּוֹנֵנוֹת וְהִיל זֶה יֵשׁ לִי פֶקֶד אִם נִכְנָסִין צו מוֹחִין אֵין
לֹא כִי שְׂעוֹת הוּא אֲלֵי כִי נִכְנָסִין צו הִיָּה שֶׁל גְּדִלוֹת
אֲחֵרִי אֲחִי מִקִּיָּק אִם נִכְנָסִין צו גַּם הִנֵּה עֲלִיָּוֹת גְּדִלוֹת
לִחֲמָה

זֶלֶה־הִיא הַזִּיָּר אֲחֵרִי אֲחֵרִי שִׂיָּה זִכִּיר בְּכִיָּה וְהִנֵּה לְכוֹנֶם
הַחֵדֶל וְהִסּ כִּךְ צִיָּה "בְּדוּלָה" יִלְוִיר "בְּרִאשִׁית" הוּא רִיָּה
גִּלְצִי וְלִיָּד לִהְלִיָּפִי הִנֵּה בְּחִילֹךְ אֵלֶּה אֲצִיָּה בְּאֵת יֵלֶז
יִהִי יִבִּיל שְׂהוֹל הַסֶּם הַשֵּׁן מִן אֲצִיָּה יִחְסֹף גַּם הוּא גִיָּי
מִיָּב (רִיָּל סֶם מִיָּב עֵיִל) גַּם רִיָּה "עֲלִיָּו" יִלְטֶנָּה "לִלְדוֹן
"סֶכֶל גִיָּי קִלְיָה וְהִסּ עֵץ קִיָּע : וְרִיָּה "לִשְׂבַח" "לִלְדוֹן
"סֶכֶל הוּא גִיָּי לִיָּה שְׂהוֹל סֶם אֲחֵרִי מִן עֵץ שְׂמוֹת
וְהוּא גִיָּי אֲרִיָּי : גַּם חִיבֹת עֲלִיָּו גִיָּי קִסִּיָּה שְׂהוֹל
אֲחֵרִים שֶׁל סֶם קִיָּע לִחִים "לִחָה" "בְּדוּלָה" "לִיִּלְדֵר רִיָּה גִיָּי"
קִיָּע : וְאִיָּהֵנּוּ "כִיָּיִעִים" וְיִשְׁתַּחֲסוּיִם הַכּוֹיִן לִהְיוֹדִי הַאֲחֵרִים
הַעֲלִיָּוִים הַמִּקְפִּים לְכָל עוֹלָם וְעוֹלָם עַד קִיָּס הִרִי
עוֹלָמֹת כְּכִל : גַּם הַזִּכִּיר הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ הַלֶּכֶּי זֶלֶה־הִיא
לְכוֹיִן צִיָּה "שְׂהוֹל" "בְּיוֹעֵם" "שְׂמִים גִיָּי" "שְׂמִים אֲרִי
שֶׁסֶם יִיָּק נִקְבָּהָ כָּל קִפִּירָה נִקְרָא אֲרִי וְכֹלֶם נִכְלָלִים צוֹ
יִהוּדִי אֵין שְׂתָן הַרְבֵּה הַקִּדְשִׁים הַלֶּכֶּי זֶלֶה־הִיא לִהְרֵב וְיִשְׁתַּחֲסוּ
זִיָּל שִׂיָּכּוֹיִן אֲחֵרִי עֲלִיָּוִים בְּשִׁחֲרִית וְצוֹנָקָה וְצִעֲרָה :
וְהוּא שִׂיָּכּוֹן צִיָּה שְׂמוֹת קִיָּע וְיִכּוֹיִן צִיָּה הַמִּכִּיָּה יִבְכֵּה
וְצִיָּה כְּהוֹרָלִי קִיָּה וְצִיָּה יִבְכֵּה קִיָּה כִיָּה קִיָּה גִיָּי קִיָּה :
וְאֵין יִכּוֹן צִיָּה עֲלִיָּוִים לִשְׂבַח לִלְדוֹן גִיָּי קִיָּע וְיִכּוֹן
צִיָּה קִיָּע עֲלִיָּוִים כֹּהֵל "לֵלֶז" וְאֵין לֵלֶז וְהוּא כְּבֵד
הַמִּכִּיָּה קִיָּה וְהִנֵּה רִיָּה "לִחָה" "בְּדוּלָה" "לִיִּלְדֵר גִיָּי" קִיָּע
וְהוּא גִיָּי שְׂמוֹת אֲחֵי הַלֶּכֶּי מִן אֲלִיָּין דֶּשֶׁם מִיָּה מִיָּה
כְּבֵד רַב כְּהוֹרָלִי קִיָּה : הִנֵּה יִכּוֹן צִיָּה קִיָּע וְעֲלִיָּוִים צִיָּה
וְרִיָּה אֲרִי וְרִיָּה וְהִנֵּה גִיָּי קִיָּע כְּבֵד רַב יִבְכֵּה קִיָּה : אֲחִיָּה
יִכּוֹן צִיָּה שֶׁל "זִכִּיר" "דִּבֵּר" "לְעֲבֹד" עִם נִקְוֹת הַפִּקּוֹק
כֹּהֵל "לֵלֶז" וְאֲחֵרִים צִיָּה כֹּהֵל "לֵלֶז" וְאֲחֵרִים צִיָּה
כֹּהֵל "לֵלֶז" וְאֲחֵרִים יִכּוֹן צִיָּה אֲחֵי צִיָּה עֲלִיָּוִים הַמִּלּוֹ
כֹּהֵל אֲקֵה לִקֶּד פֶּה דִי יוֹד וְאֵין אֲקֵה וְאֵין יוֹד :

טוֹב מוֹלֵד לִיָּהֵם זִכִּיר

לְנוֹר אֲחֵרִי עֲלִיָּו
עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ וְכִיָּה כָּל
יִשְׂרָאֵל הַבֵּל קוֹד הַבֵּל הוּא
צִיָּע כִּיָּין : וְהַעֲבִין כִּי יֵשׁ
צִיָּע כִּיָּין אֵין בְּקוֹד הוּיָי וְאֵין
בְּקוֹד אֲחֵי : וְהִנֵּה הַרְיִין
רִיָּהֵי מְזוֹרָךְ לְעִיל בְּכוֹנֶה
רִיָּעִיבִי כִי צִיָּה אֲחֵרִית הוּיָי
יֵשׁ בְּכָל אֲחֵרִי עֵץ וְהִנֵּה גִ'
עֵץ הַלֶּכֶּיִים הִסּ מִתְחַבְּרִים
וְאֵין הִסּ כִּיָּין כִּי הַרְלִשְׁוֹן
שְׂהוֹל סֶם עֵץ דִּוְדִּין
שְׂהוֹל גִיָּי מִקֵּד הוּא מִשְׁמֵם
לֶךְ הִנֵּה אֲחֵרִים הִסּ מִתְחַבְּרִים
וְכֹלֶם עוֹלִים כִּיָּין עֵץ :
וְהִנֵּה דִלְהִי הוּא כִיָּין
הִנֵּה נוֹדֵעַ שֶׁסֶם גִ' אֲחֵי

שרף פרי שער מנחה ומעריב פרק א עין החיים סה

דלמא לזד או סתכסכן זו
ביכ הויק דלמא לזד כמו
שהוא בערבות ענין חפלה
מנחה הוא כי הכה עבד
צוהר חמור דק קטיו ע"כ
ענין שיי עולות דשריין
חמור ככרית ר"ז בעטת
דמינא וק"ג בעטת שחלה
ש"ש והנה אוחס הק"ג של
השחלה הם בתי מנחה כי
הם מחשוכים אחר חלי
היום כי אז שחלה של
ילחך מחשוכי ולכן קרא
חפלה מנחה ונס דע כי
הנה קיד הדינים הם קיד
מלמד כבוד והנה אוחס
מינ של מנחה הם מינ
דמלמד נס כודע כי כל
הה"ג הם חזרים להחשק
בהחוס כי שם כל הדינים
ולזה כותב הח' של מנחה
(ר"ל חוס) ואח"כ נמשכים
בפומא שהוא אוחס כבוד
זה כי דמנחה הכי עבד
אך מנח מנחה מורה על
הדינים של הבזכות של ק"ג
כמינ מנחה [ועיין עשר
לקוטי מורה פרשה ושלח
בפסוק ויקח מן הבצ צידו
מנחה] וזה שהסידור חז"ל
היו וזיר בחפלה מנחה והנה
בשעה החפלה חשים שני
ידיו על החוס ימינ
על בחלה למנוח כי
המקדים של ז"א החתולים
שם בזה ימחקו לח הבזכות
שהם יד שמאלית וכן
בערבות ידע כי כל פס
שם זיווג הנוגע לחפלה
רמז ליד לחיות בעינים
קנינות למנוח אוחס כי ז"א
עולמית שפירח לית
לה עיינין כחבול כבצח
דושפטים ולכן ב"ש של
שמייה צ"לכן ביכ שלרד
לקיור עיניו צידו סמייה
(ע"ש צ"פ ו' מה שביאנו

הנה לזד אה נפלאים המה
הדנים אלו כי אך שייך
להחשק בכל זה כלל אחר
שבוחר לעיל בשער מורה
המורה פרק א' (ובס המורה
הוא עתה צ' ה"טס שחפלה
מנחה הוא ימינ יתהלל ונחה
הוא לפי שזא נכנסו ביה רק
מוחין דיק דלמא לזד וזא הכי
שלו הם בתי מוחין וזה לא
ינא פרקי רמל רק פרקי לזה
לזד לפי שהיה מורה על ונמלה
ובס לפי שמוחין דלמא לא נכנסין
כלל לזה לא ינא פרקי יעקב
ש"ש וזה בערבות סתכסכן זו
בס מוחין דיק ד"כ לזה ינא
בס פרקי יעקב רק שזא
למנוח מן החזה ע"ש בפרק לפי
זה אך ים להחשק מורה אחר
שכתב בפסוקים המעידה דמנחה
הוא זיווג יתהלל וזה ולי קיד
שכיסו בו גם ב' עליונה דלמא
א"כ גם פרקי רמל הנה ינא
בס ספק צ"א נכנס ביכ הויק
דלמא א"כ גם פרקי יעקב ה'
ינא יך לעינ' ש' וזה
כמה שיקוק כי הנה מביאר
בשער המעידה ציבור אלהיו
ורבוי אלהיו שזא הוא זיווג
דלמא מחדש אחר שכיר נכסה
זיווג א"כ ק"ש נכסיל מוחין
פרימי אה ליד עיר זיווג
מחדש לזוך המקיפן למוחין
אלו ע"ש לעיל ולפי זה מנחה
של ים ק"ש רק שחשק אה"כ
דק"ש של שמות נה"ש להחשק
במלה אלהיו ואלהי אלהיו א"כ
הזיווג הוא לזוך פרימי לזד
והמקפוס היום יורדים כלל
מנחה לו שזא ביכ להמקיפ'
ובס בערבות דערבית ים להחשק
נזה כי היה בשמית כד נכסה
הזיווג ק"ש למוחין פרימי וזא
נכנסו בק"ש יך דלמא ונכנסו
נכנסין ב' דלמא ונכנסו נכנסין
בס הנה דלמא לזה לא ליד
עיר זיווג נכסיל מוחין כמינ
לכן הוא רק המקיפוס לזד יך
ענה בערבות דערבית ש"ן
נכנסין ענה דלמא כלל אחר
מק"ש מחדש להכנס ויק דלמא
לו ש"ש ביון שזר היה בק"ש
זיווג למוחין פרימיים הם שחשקין
בס להויק דלמא וזה זיווג רק
למקיפוס ירייך עיניו צידו רמז

בס כב"ה) ענה בחפלה מנחה שאין זו ק"ש ליד כל
העמידה להיות כך בעינים קנינות י ענין הלדקה כח
הרב מיה ח"י ז"ל צ"ס הרב הקדוש סגורות י ענין הלדקה כח
הלדקה כל כך חיוו כחו בעינים א"כ מ"ה היה כוח
ללדקה גם במנחה ב' פסוקים י והנה כזר מנחל לעיל
בכוונה ויצדך לוד כוונה הלדקה ע"ש גם עוז לכיון כי
אוח ק' כותב לקין קינא דמחשבותא והשפעות הכמה
וכוא רגל הקי ונכנסים הלדקה יכוין שמון ק' יעשה
הי וכוה שיצב רגל הקי למנוח וזא לא יהי חמור
לחלוקים י אך בערבות
לחיות שזא זמן שדיון גוצר
לכן א"כ זמן לידה יוכח
עוד צ"ס הרב הקדוש זל"ה
ש"י נהר להחפלה בעלות
וחשילין ולא היי מקיפוס עד
אחר עליו והחשילין היי
של שמושי רבא כמנחל
לעיל בשער חשילין ים היינזכר שזא להחפלה עד שקיעה
החמה ובס לא היי מביח להחפלה חוכך החפלה בקיל ים
אלא חפלה עמידה בלחש ואח"כ בקיל ים גם לפעמים
י' מחשב אחר שקיעה החמה מחמה שזא היי לו
לפרוע שכר שזיר והי' משלם לכאן ולכאן נקש מעוה
לשלם לו ואח"כ היי מחפלה י' יומר אך לחפלה להש"ה
זכא ליד מלוח כזחא ולא קיימיה וליך חשא פני
להחפלה י וטוב מאוד לומר אחר החפלה עליו ועל כן
נקום לך כמו בשמית כמנחל לעיל :

פרק ב

ענין הק"ש הוא ממש כמו הק"ש של שמות וכבר
מביאר לעיל בשער הק"ש החיובי ציניוס ע"ש
א"מ: ענין פרמי דלמא הוא קיד רמי אחרים ד"ה
דלילות היורדים ומעטירים ביהלם אהב דלקנה דביחא
והנה כודע כי בעולם הדינא ים ב"כ הפרכוסים א"כ
ואז"ל חז"ל ים זו ז' היכלין הכוללים יס"ר לו
הם הי' היכלין דיוור דשמית והנה בערבות א"ן צ"ו כח
לבעלות כל הי' עולמות רק היכלות דנוק' דזכ אה וזהו
ששמית אנו אחרים אחר וי"ב כי הוא היכל הכתן
ד"ה א"כ צ"ללם אחר ואחמה היכל רמז דנוק' והוא נקד'
מחשו של שלמה והנה שם צ"הא הוא זיווג של ערבות
כי שם יורין הז"א ונוק'
דלילות ושם מזווגים והנה
חפלה ערבות הוא דיני
רמי לכן א"כ אחרים ק"ש
ובכחות מש"כ בחפלה
מנחה שהוא דיני קשי
והנה ק"ש עס צרכות
הם

שרף פרי שער מנהג ומעריב פרק ב עין החיים

הם צחילות דבריהם אך ילי ועשי' אין רמזים כלל כדי שלא יתעוררו הקליפות דלי' ועשי' אך עכ"ל אינם מוזכרים רק היכלי רחמים והנה צרכם ראשונה היא היכל לבנה הקסיר שהוא יסיד כי הוא הקרע המגדיל ציון יום ללילה ח"ס הי' לבזות כי יסיד הוא הוי' הפולל עמו לבזות שהם ירי' . אי"כ אהבה עולם הוא היכל אהבה אחיב אהה ואמונה הוא היכל רגון אחי"ב השכיבו צדוק מעה עליונה דהיכל ק"ק ולזה נזכר זה וסרוק עליו סכת שמויך צביר הנה מעתה שלשמה וכו' . אחי"ב העמידה זאילות וענין צרכה השכיבו צלילה ולא ציוס כי ציוס אינו רוצים להעלותן לאצילות וסע החזק עם דודה ח"ה אל צלילה יורד הקיד למטה צבריה וסע הוא קוד המטה שהוא היכל ק"ק דבריהם ואינו אומרים השכיבו . והנה בחפלה שחיה ציארנו לעיל כי אלני שפתי המפה הוא היכל ק"ק דבריהם והוא מחדשן עם האצילות ומתהו יחד וסע שאמרנו חזיל כחפלה ארכי"א דמי' ולזה לרד' לאומרו ועומד כזו' סע אה"ס השכיבו הוא היכל ק"ק דנוק' ולכן אינו אומרים אותו מיושב כי אין עמידה צדוק' וכחצ הרב מופה"ו ז"ל סלום אינו אומרים עתה אלני שפתי המפה כדי לחבר עמו ח"ה היכל' דרכורא השכיבו כבד ציארנו ספיה מעה העליונה אך דע כי צלילה קודם חלות אין סת"ם מחדש עם העלי' רק היסוד לצד מודווג עם העלי' צדוק אלף ואסע צחים הכשיות לחותן המויוויגים קודם חלות . אך אין מויווג הזה מופיע בשניות למלאכים חדשים כי אין המלאכים נכבדים עיי' היסוד המהחון אך אחר חלות אז הוא מויווג ח"ה עליו עם המלי' כדי להשפיע הכשיות למלאכים החדשים כזו' צפי מקורי ולכן אפס"י שהסתר המויווג לעיה ציוי המול עכ"ל לריבין להמחין

עד אחר חלות צלילה שהוא מויווג ח"ה ומלי' להמליא כשמות המלאכים : אך בשבת אחר חלות אז יש מויווג צבים אפילו להוליד כשמות לדיקים והו ענין השכיבו איניו לשלום שהוא נגד חלות ראשונה שאז הוא זמן השכיבה שעל המטה צהיכל ק"ק דבריהם כזו' . ולפי שאין המויווג זה להוליד חיילות המלך ססס המלאכים לכן אינו נקרא מליכיו אלף איניו ולפי שאין המויווג אז אלף צביר הקרא לשלום לזה אינו אומרים איניו לשלום . אך אחר חלות שהוא מויווג ח"ה ללודן כשמה המלאכים ומכשי"ב שהקוד ככלל עמו וגם אז הוא זמן הקיבל

והעמידה זמן המטה לזה אינו אומרים והעמידה מליכיו לחיים עוצים ולשלום לחיים זה הסת"ם המושך ח"ה הצנים ולשלום יסוד . אחי"ב אינו אומרים חלי קידם והכיון צ' כי"ח וכו' מ"צ דעי"ב כצנזאר לעיל צביר הקדי"ס אך שחכיון שח"ה הוא דנוק' והצ"ה הוא דמי' עלמו . אלני שפתי המפה היא היכל ק"ק דרכורא המהחזר עם היכל ק"ק דנוק' ולכן אינו אומרים קידם ציון זה אלני שפתי דרכורא חוה נוק' ולכן לריבים לחזים ציי' הקדים משא"כ בשחית צברכה אצות דעמידה דערצ"ה חכיון כי הלא צק"ש ככסיו המוחין דוק' דלמא דגדלות ועתה בעמידה ככסיו המוחין דוק' דגדלות דלמא ואפס"י צבירנו בעמידה דשחית שחין המוחין דלמא וככסיו כלל עד שציורו ליכנס כל המוחין דלמא . אך זה אינו רק בשחית לבי ככסיו כל המוחין דלמא . אך עתה שאין ככסיו הנ"ר דלמא כלל לכן ככסיו ה"ק דלמא ולמ"כ קידם חתקבל והיא ג"כ כמו חת"ה קידם דקודם בעמידה וסאל קידשים מוצארים לעיל בשער הקדישים :

והנה ציארנו לעיל בהפלת מנהג פלדן להיות העמידה צבירים קבורות כזו' כס והנה עתה צברניה לרד' כל המפלה למיוס צבירים קבורות היינו מעטה שהחיל צברניה אשר צבירו מעריב ערבים עד קיום העמידה . גם לחצוק חת ידיו נגד החזה עין של שפאל ג"כ מעטע שצנזאר כס צביר עוליונחא שפירחא וכו' וכחצ הרב מופה"ו זל"ה סהיב הקידם חת"ה זל"ה לא ה"י כורה לומר אותן המויווגים (אשר יש כוהגין לומר אותן המויווגים) אשר יש כוהגין לומר קידם ערצ"ה רק פסקי ה' לבזות מופה"ו צ"ה קידם שאמר צלכו יאמר שר המעלות הנה צברנו אל שר המעלות ח"ה יצרכו ה' מליין . והנה הענין כי כשהלך אומר צדוק אז הוא מעלה כלילין סנפלו צבעני' הקליפות והוא המי"כ של המליכות וגורמן צום ששפיע עליו לדיק עליון . והנה ה"י לרכל שני לדיקים יוסף הוא הדיק העליון ובגיתיו הוא הדיק המהחון וז"ל הכפ צברו חת ה' כל ע"ל : סי' ולא כשעלה המי"כ הוא מהצברת מ"צד חס יצרכו ה' מליין שהוא יסיד העליון :

כיון השפלה מויווגים שאנו כוהגין לומר אחר חפלה ערבים ולע"ר שהוא שפ"י מה שצנזאר צוהר חס כי במדבר דות כחצ צבוק והיה נחמי הילנה וז"ל חלת משורת הוי' הילנה וכו' במשער דלשין אותן מלאכין דלשין שרתא בריש לילה ומ"י קאמרו לה' הלאן ומללה וכו' ע"ש (א"ס צוהר"ה ויחל רף ק"ה"כ כ"ב כחצ וז"ל משרי"א קדמא וכו' ומלי' קאמרו לה' הלאן וכו' ע"ש) עיי' צ"ח פ"ב דרש"ה במ"ד המהחיל ויחזר אלהים ימי מחרות דקידם המי"כ כחצ וז"ל דחצי' עשרה משמורות של מלאכי השדה איכ"ב דקידם וז"ל מהחלקין בשלם משמורות

והוא

שרף פרי שער מנחה ומעריב פרק ב עץ החיים שער קיש שעל המטה פרק א

טוב לאדם לישן צלילה אחד ג' שעות ר"ל שעה אחת
 אחד הספלה והוא כמו שאנו חז"ל מקדוים
 הראשונים ה"י שהיו שעה אחת ומתפללין שעה אחת
 ואח"כ חוזנין וטובין שעה אחת וכאשר יתבאר לקמן
 צעוה"י בשער חוקין חלות * והשינה היא צקוד המפיל
 חבלי שינה על עיני כמציאר אך השינה ציוס היא נע
 ללדיקים ועוד לרשעים וכ"ש חז"ל שינה לרשעים כלה להם
 וכלה לעולם והענין כי הלדיקים ע"י מועשיהם העושים
 אפשר שהענינו בו נשמה הלדיקים כאשר יען צלילה
 וסודות נשמתו אליו ומשפחה עמו הלדיקים כדי לשיע
 אך כאשר יען ציוס חזרו הנשמות ויחשכו עמנו והוא
 כי צלילה אז נפקדו האדם את נשמתו ציד המלי כאשר
 יתבאר צעוה"י וכלה זכה ונרה ושליוה * חונס ציוס
 אין הנשמה מולאת מקום מנוחה לפקדון ולכן מפקדה
 מה שלקה צלילה * חונס הרשעים הם להיפך כי צלילה
 אינה נכנסת בפקדון החיל ומשפחה ציוס ומולאין
 נשמות הרשעים וכלים עומ צעיוה"י יען ציוס אפשר
 צע"י אינה משיגים ציוס ששעה צלילה יום כאשר יען
 יתבאר מלכו * חונס מ' שהוא אדם חסד וגדול מלך
 כמו הראשונים אז אפשר להרוג נשימתו ציוס כמו צלילה
 חונס ציוס החיות * ודלי השינה עיוה"י ללדיקים כי
 אז אין דבר רע עובר בשנת ולכן ציוס עובר ללדיקים
 אחר האכילה * שום עונג שנת וכך ה"י מנחנו של הרב
 הקדוש הא"י * וזהו וועשה ה"י שום אחת ה"י יען
 בשנת שינה האדם נכנס אליו חר"ר לזכרה חלו * יל
 ומלאו שה"י מנחנו צע"י וכן וכן כחצוה"י הרב * יל
 ואחר לו יתחול לי אדוני שהקליתי אותו עשיתי ושל
 לו מהענין שה"י ונחש צע"י ואחר לו חיד ששקקתי
 עכשיו צישינה של מעלה צפ' צלק וצילעס דברים נפלים
 דורש מ' שנים לרפים צענין * יום וליל מה ששועתי
 עכשיו לא יכולתי להשלים * וכן ה"י חמיד כשה"י יען
 היה מצידן אותו לפני קור"י שר הפנים וה"י שולל אותו
 צליה ישינה הוא כולה ליל * ו"י מוליכין אותו ולפעמים
 ה"י צורח צישינה הקדים ופעמים צישינה ר"ע ופעמים
 צישינה מיע"ה ופעמים צישינה ר' עקיבא וכן בכל מקום
 שה"י ור"ע :

ברכת המפיל דע כי הנה ים כנה דבר המועלת
 צרכה זאת כי הכל כודע כי ז"ל הוא רק
 ו' של שם הויה יען היוות נחמלה רק ו"ק ומקדים לו
 קוד ג"ר וזו הכינה שהוא אמת עלאה האליה הכה"י
 כלל וזו נחמלה מהם ג' עומין דז"א חז"ל ונחמלה
 מנחתם שלו צקוד בגולחלה ונחם ה"י ג' עומין הנ"ל
 ומהאחר שלו כמאך אל כה"י שלו ונעם מניה ואחר
 כך מנח אור שקנו הכה"י אור חדש וגדול עלו למדריגה
 מניה

והוא רחום שצחפלה
 ערצות ים
 צו"י ציון נכד י"ג מכלין
 דרשתי דל"א לנערכם לנכס"י
 לכל הידיים ולמנח צהם
 ד' שרלו"ס דקליפות המחמלין
 לעור צערצות והם "עון
 ומשחית יאף ומחונק *
 הנזכרים צו"י רחום * עון

חממה דנוה מנחם צינה דנוה אף ח"ת דנוה חממה
 נוק דנוה * גם לכיון כי אז עינין אש יורדין על
 הכרעים ציחנס והם ש"ך ופ"ר (כ"א ש"ה ופ"ר) שם
 צ' מ"י דנים כנווער לידך למחמק * ויכוין כי ר"ת של
 "והוא ירד"ו יכפר הוא יר"ו ינח צבורה גם ר"ת "נחום
 יכפר "עון בנ"י פ"ר :

צריך לכיון ככלל חס"ה ערצות צפרע צרכו צליל
 מל"א שנת ולי"ו אלהים ידיו"י * צליל צ' וציליל
 ה' אלהים דלמפין צליל ג' וציליל ד' אלהים דהסין ניקוד
 השמות דפתח ודחממה דצרכה המענין ערצות ניקוד
 לצל"ה * ההחיות של אורח עמו יתנאל לצל"ה ואדני
 משולב עמו * ההחיות של גל ישראל צבא חממה
 השכרנו בשוק * צרכה המענין ערצות ים מ"י אחריות
 נכד המלי הנק"י ג"ן נעול ועוד שהוא רחום לנס צ"ן
 וכשחמ"ס * צל"ה מלך חמ"ה שמשפ"ע לה אז
 הוא ג"ן (ר"ל ו"ן אל מ' וקס עד ק ק הצרכה ו"ל
 וק"ס צ' וי"ן) "צרכו "מענין "ענינים "צרכה נכד
 האלילות "פוחם "פעמים נכד הצריח שהוא נקרא זה
 שער לה * "צרכה "שנים "עמים נכד ה"י שהוא נק'
 משנה למלך * ומחמ"ס "אש "המנחם נכד הענין שם
 חלוקי הזמנים יוחם מכל העולמות וחז"י המלכות *
 ומקוד "אש "הכוכבים נכד "כוכב לכת שצ"ה חנ"ל
 שם נעוות והכלות דש"י * ומקוד אורח משמחותים
 של "אלו מחמ"הו שלל צל"ה ענין ו"ס כרלו"ו :
 "צורא יום "ולילה אור ומחשך כלולים זה צה וזה אחר
 "גולל "אור "מענין "מחשך ואחר גולל אור שגולל האור
 שלל ייסג צסום אופן מענין המחשך גם פ"י מפני המחשך
 ר"ל משינו משם שגולל האור מפני הקליפות כצנא זמן
 שליטת המחשך שלל יהנו ממנו הקליפות * צרכה אהבה
 עולם מנח"ר ד' עולמות מלמעלה למטה "מורה נכד
 אלילות "עולה נכד הצריח "מקום נכד ה"י * "מעפעים
 נכד הענין ואחר כך ככללים זה חס יחד צל"ה
 נכ"ה "צחוק" "נשמה "צרכי "המחשך "צמח"ה וכו'
 "עולם "ועד מ"י "אש "מיינו וכו' "צרכה "נחמה וכו'
 והנה ים צרכה זו מחמ"ס חיות נכד צ' שמות
 אש"י שעולים מ"י ונח"י אחריות הרי מחמ"ס ועיין
 נקשר כוונות הנרמסם עומ ל"צ שמות אש"י אלו
 ע"ס :

שָׂרָף פֶּרִי שֶׁעַר ק"ש שֶׁעַד הַמָּטָה פֶּרֶק אַ עֵץ הַחַיִּים

ה' י"ח נסך מהם אור וכתוהו
למעט כה"י וזה כולם
ז"א חננים צהנע אל
חל"ת הית"ח אז נקצה נקב
א"י מנין חסדו ^{ד"ד}
וזה כאלה הנק' חז"א
ואח"כ נגדלת וכעסה פ"ק
סלים וא"ה הכה"י שלו נעש"י

ועיין לעיל בדברי הק"ם פסקי
בדב"ה שם הארכתי בבנין זה
בכוונתו הי' אלהיכם אחת ש"ס :
ועיין בעץ חיים שער חיקוי הנז'
פסק ד' נח' ג' שם מנואר כי
זה הוא צדק היניקה כי קורס
זה לא יהיה רק כבוד נקודת א'
מסת היסוד :

[illegible]

היה זה ואלה קצור כלן מלך
 ער מינו ער מינו כח מה שחיל
 בעד מיני בן היה בשמי שני
 הכלים פקדו מ'ם עמוד כי
 בחזקו יצאו הקדושים קדו
 החקול לא יצא ר' ע' קדו
 ש'ם י' נח' מ'ם י' קדו
 רמיו וכלו ע'ם נח' י'
 הכלים ורמיו י' מ'ם ע' קדו
 ש'ם ע' רמיו ח' מ'ם י' וכל
 הם מ'ם רמיו הכלל ש'ם נח'
 ע'ם וכלו י' מ'ם ע' קדו
 ש'ם רמיו ח' מ'ם י' וכל
 החקול לא יצא מ'ם ש'ם

בְּכָל שָׁנָה מֵעַתָּה עַד עַתָּה
מִחֲלָה וְהוּא הָיָה הַיּוֹם
לְהַחֲלִיל הָיָה בְּחַתּוּלָה
וְכִלְכַּל קָרָם אִם פָּצִים
וְהָיָה יֵשׁ עָלֵינוּ מִיָּד פָּצִים
אִי הוּא זֶה הַיּוֹם בְּכַנְעָנִים
פָּצִים הוּא הַמַּחֲלִיל הַעֲלִינוּ
וְהוּא צָלוּל הַבְּחִי' בַּפָּצִים
מִתְקִים שְׂמֵחִים לֵאמֹר וְהָיָה
הוּא בְּנִי פָּצִים קֵץ שָׂרָה
הַפָּצִים דְּרָחִים שְׂרָה עֲלֵה
כֵּד הַבְּחִי' עָלָיו לֵד קֵץ
שְׂמֵחִים הַיּוֹם הַיּוֹם הַיּוֹם

כי ע"י הפתח הסיני על
 הים לא אחרו העופל
 הסיני על הים הוא האכל
 סוף מלך בלשון צה עין
 הוא חזל' וזה נעשה בכל
 לילה ולילה במדי שבזקק
 בשם שלום יהיו בקד
 צמים והנה הילה מלכה
 מתגבש הדמים והוא נבדל
 עד שבעה הזקק לא כולם
 מתחבשים בקד כקודם ליון
 ולא חיונו בקד ה' נבדלות
 ליון ולכן אין הזכר שולט
 בלילה כי כל שיה צמיחו
 ולא ציחא מתקשר צידה
 כנודע : והנה צה חסן
 קד בליון עין ה' בשם
 דקשרי ללשונות ולא חסא
 מתחא לכלי שח ומקשר
 שחא ואחד לחתא וכו'
 והעין כי חסא חסא חסא
 ויק ככו' ולכן נקשר מתחא
 לכלי ש' : והנה נכסן
 צולגולות לל' חסא' לחסא'
 והנה הקוד שיה חסא
 נקודת ליון שצביה וחסא
 צית הכח שלה ולא ציחיה
 חסא צולגולות לל' חסא
 חסא והנה קיו חסא'
 מתחא חסא חסא' שלו חסא
 נכסן חסא נקודת ליון
 שחא' ולא שיה חסא'
 חסא עין לחסא והנחא
 ולא חסא חסא חסא' חסא'

יעתה כבד יי ויתן קוד פקיותיו הנהיגו והענין כי הלא קוד האדם עליונה והסבחותו העליון הוא כמסך מן מיליו יורדין אל מיליו וימשך אל מיליו לבליין וימשך אל מיליו הסיין וכל זה קוד מדה יום כי השפע נמשך דרך הזר הנביא אך בליה מדה הליה גיבור ומשך השפע מן מיליו יורדין עליון אל מיליו הסיין דרך ישר ואז מתמלא מיליו הסיין וזו העצה

החוקן לא ילאו רק ו' נקודים
שם ו' נחמ' עלי שם ו' מלבים
דעתו ולה העם נקד ו'
מלבים והנה ו' העם הם כזא
צחק שלו והם הוא המל וכולם
הם משם כזא הכלל שהוא נחמ'
העם ולכן היה נחם השמירה לבי
שהיה רק נחמ' וקו' וחמ' צמ
החוקן לא ילא שם משה שהוא

כפי

והנה ים אדם שיכול להמית חלף וקצ"ה בכל לילה

ועתה נצאך איך ממיתם לוחם והענין הוא כי אחר

דיודין

של רחל כולם היסד שלה ויחי רחל מלניך חיף ששנים
כלום ה' יסד ז"ל וזמירותו למים אחל כלה שלום יחי
דירה וכל ילדיו נולדו מנוחם שנים כלן יצאן חקור עמנו לחלום
דורקם יחי כמו ילדיו שישו וישנו כדרי חזרה והיו כס
מן ילדיו המון להלל מסיבת הדבש ידון יסוד י' ה' חזר
לחיים יתחם בנים אחותם של מלני מלני דש מ' חזר
לחיים וישנו חלל חקור אחל של ילדיו כס בנקר" חזר
בכח (ל' אחיות) ילדי וס' ז' חלל חזר סוד חקור השמ
ללחיה עלי סג' המלך שלום היינו אחל חלל חזר ככדור

פרק ב

בענין קיש דאס ציה דע כי לא ים צכל עצימות צצחונה
 מי שמוליד מוזיקן כמו המוליך שצבא זרע
 לצעלה ר"ל כי צשאר עצימות מחלשצין צצה המוזיקן
 ועושין קעינין ר"ל אך המזיל עושונ גירל כי פנס ים
 עולה למעלה חל"י הוה פנס ציחצמה כי חל"י
 משהחש צבוס כלי ועושונ מניע עד דעה עיון של חל"י
 כי דומות צבוס משיש זכר צי"ק צה צביכול פס למעלה
 נעושכ חל"י הטעם הוה זכר וחל"י נשעת חל"י המלי
 רכז יולא לחוש פקיסות טובה וזהו תולקל ערשקת נשחח
 צבא המוזיקן והנה המוזיל חל"י חשח זנונים
 דשמה לחוש ונשכות חל"י השכחה חל"י ומחלש צ
 מוזיק חל"י מן החשח זנונים ונעשה גוף חל"י חשח צצה
 ונולא שחחזר הקצונה ופסול חל"י הרע [ופסול מוזיקן
 ענין זה שחל"י הרעה חל"י חשח פסונים היעשים לחושן
 פסונות כדו שייכלו חל"י הנשיות לעלות עשו צכל חל"י
 חמס כי עון הדומה לזה והוא מי שמוציג עס חשח
 וחל"י משהל כדו צבון לחוש חל"י פטיין חל"י אך חל
 מזור כל כך כי חל"י חל"י העיפין רל"י לחוליד אך עכ"ל

שרף פרי שער קיש יעזר המטה פרק ב עין החיים

דיוודן שם גי' חרבו משפיעים צא"ח ודעת שוקצלים מדעם עליון מלא עולם ואלו ג' היות משפיעים עד ג' מוסין דקוי' ד"ח וצוה ממים המלוכים כי קוד הדקדק הוא לאכסיר דיון כדודע :

אמנם דע כי היותו שאלו עושין בק"ש זו אין לחכות זיווג אך הוא לעשות כלי ומי הענין הוא כי הצינה כשדודו עמה החכמה ציחה ראשונה צחלה ציחה עולם השפיעה צה קוד רוח א' כדכר צקנא דמשפיעים ההוא רוחא דשניק לה צילה ורחא נמשך מקוד הדעת שצאצא והיא שם ע"ב צמלי יודין והו לעשותה כ"י כדי ששה"י ראוי להולד ולקבל עמות העובר צחיה והנה קוד א' הדעת שצחמה נמשך מדעת עליון מוסין צדקתא דמחיקא מול הי"ג השפיע מוחל ח' וכל זה נמשך מדעת העליון דמחיק יומין שהוא קשייאה והיא קוד אוירא דכ"י דיהב על קריאה דנוחא והנה נמשך האוירא הנקי אוירא דכ"י כי הוא קוד ח' הנמשך מקוד החכמה נחבי לא ידע ע"ב ואחכבד צקוד של הצינה : והאמנם האוירא כולל וגי' שווח ע"ב (כ"ל כי הוא נמשך מוחל שהוא ג' שווח ע"ב כ"י) שצולה ר"י וזה משפיע לה ציחה ראשונה לעשות כלי כי שם ר"י הוא קוד הכלי ואח"כ ציווג הב' הוא נוסח צה שם א' דע"ב שהוא ע"ב חיצית הכולל ר"י וחויות וזהו עיוות וצויות להוליד עומם ולכן קוד ר"י הוא נקי בצורה וע"ב חסד זכר כ"י צ"ב צלה צדווחים ובה נודע כי חסד ג"י חסד זכר דאמא ונמלא כי יקוד דאמא הוא נמשך מן חסד ור"י² לזה כי לעולם שם ע"ב הוא חסד והוא גי' חסד אמנם ענין ר"י הוא צקוד חסד חסדים כי זכור ימין הוא חסד ויש צ"י פקדן כדודע ואלו הם מחגלי צמוחא דאמא וסם ניחנים אל אמא ובהם נעשים כלי חיים צורה² כי חסד כונן ומחנן לעצמיותא ונמלא כי קוד כלי זה אשך מנחיל אבא לימא הוא אוירא דכ"י שהוא קוד ח' : ואשך דכ"י הוא קוד ל"י צקודא אמא ואלו השנים מחנן הבולגותא ד"ח כדודע ווהם נעשה דעת ז"ח אך להיות שם אוירא דכ"י הוא רוחא דגני' צקודא אמא נחשצ ג' הוא עמל אמא ולכן אנו מוכיני חמיר בכל מקום כה"י דאמא מהם נעשה מוסין ל"ח : והנה אחר הציחה ראשונה דבחיבת עולם אחר מפתחא דכליל שית שהוא ה"ח וקמים פתחא דאמא כי הנח"י שלה נעשה מוסין אליו ומקורה קמים ובהו צחך הבולגותא דל"י ויהיב ל"י הנקי אוירא דכ"י : ואלו חוצות הצינה להיות קשייאה כצחלה ואח"כ ציווג ח' הולך להנחיל צה היכמה כלי אחר מחדש ואח"כ כדודע עמה : והנה כה דרכה חמיר כי מאחר שז"ח קוהם פתחא נמלא כי הצינה היא חמיר צחילה : וז"ס ידקדקת היתה צקוד חצינה קו ירוק כדודע והיא נקרי אלה ששחר ורחמם לר וכל שם

דיוודן שם גי' חרבו משפיעים צא"ח ודעת שוקצלים מדעם עליון מלא עולם ואלו ג' היות משפיעים עד ג' מוסין דקוי' ד"ח וצוה ממים המלוכים כי קוד הדקדק הוא לאכסיר דיון כדודע :

אמנם דע כי היותו שאלו עושין בק"ש זו אין לחכות זיווג אך הוא לעשות כלי ומי הענין הוא כי הצינה כשדודו עמה החכמה ציחה ראשונה צחלה ציחה עולם השפיעה צה קוד רוח א' כדכר צקנא דמשפיעים ההוא רוחא דשניק לה צילה ורחא נמשך מקוד הדעת שצאצא והיא שם ע"ב צמלי יודין והו לעשותה כ"י כדי ששה"י ראוי להולד ולקבל עמות העובר צחיה והנה קוד א' הדעת שצחמה נמשך מדעת עליון מוסין צדקתא דמחיקא מול הי"ג השפיע מוחל ח' וכל זה נמשך מדעת העליון דמחיק יומין שהוא קשייאה והיא קוד אוירא דכ"י דיהב על קריאה דנוחא והנה נמשך האוירא הנקי אוירא דכ"י כי הוא קוד ח' הנמשך מקוד החכמה נחבי לא ידע ע"ב ואחכבד צקוד של הצינה : והאמנם האוירא כולל וגי' שווח ע"ב (כ"ל כי הוא נמשך מוחל שהוא ג' שווח ע"ב כ"י) שצולה ר"י וזה משפיע לה ציחה ראשונה לעשות כלי כי שם ר"י הוא קוד הכלי ואח"כ ציווג הב' הוא נוסח צה שם א' דע"ב שהוא ע"ב חיצית הכולל ר"י וחויות וזהו עיוות וצויות להוליד עומם ולכן קוד ר"י הוא נקי בצורה וע"ב חסד זכר כ"י צ"ב צלה צדווחים ובה נודע כי חסד ג"י חסד זכר דאמא ונמלא כי יקוד דאמא הוא נמשך מן חסד ור"י² לזה כי לעולם שם ע"ב הוא חסד והוא גי' חסד אמנם ענין ר"י הוא צקוד חסד חסדים כי זכור ימין הוא חסד ויש צ"י פקדן כדודע ואלו הם מחגלי צמוחא דאמא וסם ניחנים אל אמא ובהם נעשים כלי חיים צורה² כי חסד כונן ומחנן לעצמיותא ונמלא כי קוד כלי זה אשך מנחיל אבא לימא הוא אוירא דכ"י שהוא קוד ח' : ואשך דכ"י הוא קוד ל"י צקודא אמא ואלו השנים מחנן הבולגותא ד"ח כדודע ווהם נעשה דעת ז"ח אך להיות שם אוירא דכ"י הוא רוחא דגני' צקודא אמא נחשצ ג' הוא עמל אמא ולכן אנו מוכיני חמיר בכל מקום כה"י דאמא מהם נעשה מוסין ל"ח : והנה אחר הציחה ראשונה דבחיבת עולם אחר מפתחא דכליל שית שהוא ה"ח וקמים פתחא דאמא כי הנח"י שלה נעשה מוסין אליו ומקורה קמים ובהו צחך הבולגותא דל"י ויהיב ל"י הנקי אוירא דכ"י : ואלו חוצות הצינה להיות קשייאה כצחלה ואח"כ ציווג ח' הולך להנחיל צה היכמה כלי אחר מחדש ואח"כ כדודע עמה : והנה כה דרכה חמיר כי מאחר שז"ח קוהם פתחא נמלא כי הצינה היא חמיר צחילה : וז"ס ידקדקת היתה צקוד חצינה קו ירוק כדודע והיא נקרי אלה ששחר ורחמם לר וכל שם

פרק ג

ועתה תצא כוונת הק"ש שמע ישראל הכוונה להנשך ז' קלוות הצינה מחלין שם קוד ע"י שנים עמלין להשיכים מן הצינה אל העלי ע"י ה"ח וזהו שמע ש"ס ע"י שהוא עלי (כמבואר בק"ש של שחית שמהל נקרי שם שהוא רש"י נל"ין וסם צ"ן) מן ע"י דצינה ולכן ע"י ז' גדולה כי הוא צינה וע"י עולם העלי עד הצינה ולפי שאין העלי רק נקודת אחת חסד ויק חס"ח לכן לריכה לקבל מכל חס"ק העליונים אך חס"ח אינו ל"ך לקבל רק מן צ"י צלצד שסם חו"ג צחמה לפי שאין למעלה ממנו רק חסד וצבורה וזהו ישראל ש"י א"ל (כמבואר בק"ש דשחית א"ל מיימא וס"י משהאלה) חס"ק ישראל ע"ה נמחשצ שיהא קוד החכמה והנה הג"ר שם המוסין אין עמה מקום קבלתם צ"ן ל"ח וצ"ן לרוק' עד אח"כ וכמו שצאצא נמלא כי העלי צבלם

מה

710

[illegible]

כח

הנה מלך ספרדים דברי הרב
בנין זה היחוד וכו' שכל
ה' גב' ה' עולם וכו' כולם
יחד נגד יוד אור מזה כלל
הלך נודע שכלל זה חסד
רובים דלל מתפטרין והרבה
לעצד ענין זה היחוד כי חסד
מקבל הולך רק מוחין דלל
ואחרי מקלע מוחין דלל וזה
כלל מנוכח ומוחין דלל
תח' דלל אחרי שכתבו:
כל המוחין לו חסד' יולל חסד
המנוכח המוחין ומחין זה
גב' כל המוחין כורע ולכן אר
זה היחוד וכו' דלל מוחין
שכלל גימ' חסד לעצד כי נודע

[illegible]

פרק ד

ואחרי חביון להעלות נסעך ותבין כאלו נפסק
מרחם למעלה ותעלה מעשי ליליד עמי עם
מיצ' דלגה בכם שיש צו ז' שמות כד' ז' ימי השבוע
הוא ומתקדש עד המל' ולכן חביון צדק לילה צדק אחד
כלשם כבאר צנחמס' וחסדי להעלות רוחן מן הילי'
אל הצריה ותבין צדק מיצ' דבריאה ותבין צדק כוונתו
שם אחי אשר אחי שני שמות אחי עולה מיצ' וגם
שם אחי יסו עולה גיב מיצ' שהיו ז' מרגליו ותבין
גיב צו' שמות שוללן מהם כה' אחי' צדיק צדקה
היו' צדיקוד אלהים ז' מלשץ ותבין צו' שמות אלו גיב צדק ז' ימי
השבועות חות אי' מן המרגליו והסם חות ומחלי דחסי'
תבין צדק מיצ' דלילות שהוא וצדק ומחלי דחסי'
שם אלה כדילעלות הנשמה שכל צריאה חלליתו ותבין
העלות הנשמה שלך וגם כל הנשמות שאינם יכולים
לעלות וצדקו נשמות הידועים ק' מלשום ומקריד
וסה צילי מולאי שנה חמור חסלה אלה צדק כולן
גד

[illegible]

והנה ירדני ע"י מיתות 74 צ"ל ונשם הוי' המלכות 75
אזני ולכן תשים נגד עיני השם כה"ל 76 ו"ל ה"י וכו'
בשני אחיות י"ל שמשש לז"ן בסקילה ויחשוב כללו סקילין
אחו 77 וצני אחיות ה"ל שמשש לז"ן בשפה יחשוב
כללו שנימין אחו 78 צ"ל אחיות ו"ל שמשש לז"ן בסקיל
יחשוב כללו סקילין אחו 79 וצני אחיות ה"ל שמשש
לז"ן בסקיל יחשוב כללו סקילין אחו 80 צ"ל אחיות וכו'
לכ"ל צפה ויחזר יהי רלון עלפניך ה' אלתי ואלתי אחיותיו
ש"ס שפתי לפיך עויתי ושפתי ונבמתי בזה"ל ש"ל ש"ס
היה ונבמתי ה' כל אזני ונבמתי בזה"ל צ"ל לז"ל
סקילין אחיות כל אזני ונבמתי וכו' כמו שפסקר
בס' שנימין וכו' : אפ"ר :

דנה

[illegible]

נשרף פרי שער ק"ש שעל המטה פרק ד עין החיים

בִּצְרִי וּבָרִין לַהֲעֹלֹת בְּשׂוֹעֵד אֶל הָהָר, בְּקֹדֶר חֵיכִי כְּיִי
 שִׁתְּחַלֵּל וְעַם דּוֹכֵרִין לְמַעֲלֵה וְזֹא חֲקֵקָא בְּצֵר כְּדוֹעֵי
 וְתַחְבִּין שְׂבָרָא הוּא בִּינִי ז' שְׁנוֹת אֲשֶׁר בִּלְאֵד לֶחֶד חֲקֵקָא
 מִנִּי שְׂבָרָא וְהֵם אֵלֵּי הָרִי: אֲרִי וְהֵם כֹּהֵר כֹּהֵר שׁוֹעֵד
 כִּי אֱלֹהִים בִּימֵי אֱהִי אֲרִי וְהֵן שֶׁם הוּא אֱלֹהִים בְּרַח שׁוֹעֵד
 שְׁלֵם יוֹתֵר וְהוּא בִּימֵי יִצְחָק שֶׁם הֵם הִסְבִּין כִּי הֵלָל בְּכֵן וְנִזְכָּר
 כִּי צ' יָדִים שֶׁל הַצִּיּוֹה שֶׁהֵם הֵם אֲצִבּוֹת יוֹד יַעֲקֹב וְהוּא
 אֲצִבּוֹת יוֹד שְׂמָלָה שֶׁל רֹאשׁ

[illegible]

עד העוללות כביל • ואח"כ תחזור לומר מזה חלח
בזה ביולה ויניח חסיד לזורה ותבין גסם אב"י ית"י
בזה כלולים כל ה' שוהם ותבין שזוא גסם מקד ותבין
והיו ב'ניקוד קנול הם חבין צה"י ב'ניקוד ר"ם זה
במחשית צהל אלסם א"ה ותבין להעלות נפסם גסם זה
י' צה"י • "אח"כ"ה הנלשיות מן השם ירבה פניו
יב"י שמים ירבה נכליו וצ"י אחרים ינופס • ואח"כ
תחזור פ"ב אלא בזה וכו' ותבין לפני שוהם א"ה ולחול
ועם א"ה י"ו ולחם הילס • ונחם ה"ה ב'ניקוד
לחול • ואח"כ תחזור פסם אחר אלא ב"ה ותבין
להעלות השוהם בקדד ה"ל ותבין לנ"ב דו"ה כנ"ל
רק חס"ה תבין לחול דו"ה • ואח"כ להמליץ • ואח"כ
להפשוט ותחול שזוא חס"ה חלילה בוס שם שמי"ה
ויו"ב ה"ל רק ב'ניקוד אלא בזה עד שמש"ן • וצ"ל י'
תפעה בקדד ה"ל רק שחבין גסם פני • שזוא קריע
ש"י"ן ותחול מ"ה קבל ר"ם עזר שצביו שטרנו כורא
י"ם ופסם הרשון תבין לה"ו ב'ניקוד שזא והיו
אח"כ ב'ניקוד ר"ם ויחול אחרים י"ה קריע • ופסם ה'
תבין א"ה חול ש"ה דענל"ן • והול' • א"ה י' צה"י
ב'ניקוד אחרים • צ"ל י' שם גנ"ד יב"ש כ"ל ופסם
ה"י ב'ניקוד ח"ס • והיו אחרת ב'ניקוד ר"ם פסוק ויחול
אחרים י' קו' ח"ס • ופסם שמים חול' • דענל"ן • ולפס
אחרים • צ"ל י' שם צה"י • והיו אחרת
ב'ניקוד ר"ם פסוק ויחול אחרים י"ה מאורות ופסם ה'
ו"י דענל"ן ור"ם א"ל • "צ"ל י' שם חק"ב מנ"ע
והיו ב'ניקוד ש"ק שזוא קצו"ן והיו אחרת ב'ניקוד
הפסוק ויחול אחרים י' ערלו ח"ס ופסם צ"י לה'
דענל"ן • ולפס • "אחרים צ"ל י' שם יג"ל פ"ק • והיו
ב'ניקוד • ואלפים • והיו אחרת ב'ניקוד ר"ם פסוק ויחול
אחרים חול' אחר ופסם צ"י • דענל"ן • ופסם מלפס • צ"ל
ש"ה שם • ש"ק צ"י"ת • והיו צ"י ב'ניקוד שזוא צה"י
ו"ל כלולה מכולם • והיו אחרת ב'ניקוד ר"ם פסוק ויחול
אחרים ח"ה נחתי • ופסם צ"ל אחרות דענל"ן • ולפס
י' י' חל"י • ואח"כ חל"י שצמל"י אחר חל"י פסוק
צ"ד אפקוד ר"ם פסוק אחר • א"ל א"ה ותבין י'
י' י' ה"ה הנחתי • שם מל"י לכן אלו הפסוקין אלו
הפסוקין בקדד וי"ה ה"ר"י"ן ו"ל"י לחל"י דענל"ן • ולפס
תקודם תבין גסם י"ה ותבין חול' שיה"י צו ג"ס ר"י
ב"ה לז"ה ה' לחל"י • ועם ה"י הכי ר"י אחר חול'
חול' ה"י צ"ל י' • ועם ה"י הוא ר"י • ואח"כ ה"י שם
ה' אחרים צ"ל י' • הכי ר"י ותבין י' א"ל חל"ה הוא
שם א"ל י' א"ל פשוט ומל"י הוא ר"י וכה ג"ס
ר"י ש"ה ג"ס א"ל הס ג"י • מן גס ר"י עולה ג"י יראה;
והנה כצ' צ"לכר • כוונת מוהם בק"ש הכי מן ויראה
וכו"ה י' צבל א"ה צרנין המוצין וזהו קוד הפסוק מן
י"ה יראה וכו"ה צ"דע"ס אלף • מו"שאל • צמח"ל • ואח"כ
חל"י פסוק ה"ל צ"ה • צ"ד • א"פ • ר"י • שזוא ר"י

2

[illegible]

אח"כ חכוני אל שם
 חל"ם כי שם זה
 הוהו ונלצ"ס אה הנקמה
 לעל"מה מן החלוצים והוא
 בכנסתה הרוח פסקו שארה
 נקמה וכו' כמ"ס כצא
 פסקים ד"ר וסכוני
 הוהו ב"ח מ"ס וסכוני למ"ס
 וסכוני דפס ונלצ"ס ויחילי
 ד"ר וסכוני שם זה הוא
 ד"ר וסכוני שם זה מ"ס
 (וכנ"ל של"ר כנ"ל) וס
 הוהו ב"ח מ"ס וסכוני למ"ס
 וסכוני דפס ונלצ"ס ויחילי

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר כֹּה־שׁ שֶׁעַל הַמִּטָּה פֶּרֶק ד' עֵץ הַחַיִּים

כולם כי אעפ"י שלא עשה רק א' מהם כחוקו ומספיק להעלות כשמוחו צליה הוזהו רק אם עשה חו"ש עזירה גדולה הוא מוכנס אחרו רק שאין מוצרים אלא מ'אש

מהחברים (והוא צב' כנפי יונה חלק ג' ס"י ע"י) שכולה להחלטה 1775 היא חלטה עוסקת בענייני צבא

דבר מקובל: תמיד חסד צדק צדק
 שפגדו וזה חן עולמים של יואל קרי יואל פסק
 ויואל כי אל השמן יבדל כי השמן של צדק צדק צדק
 ויואל אלוהי חן עולמים ויואל גד גדול יגדלו והוא יגד
 עקש שיש בו חן עולמים ב"מ ישר וגם הפסק שם חן
 והנה יש פסק הזה כי חן עולמים כי יגדלו וכן חן
 וילקו אלו חן עולמים של הפסק ע"א חן עולמים וכן חן
 הזה ב"מ ד"ק ב"מ ע"א חן עולמים וכן חן עולמים
 והם חן עולמים וקדושים לחכמים י"א קדושים וקדושים כפי
 מקומם צדקם והשם ישרים חסד ע"א

הטבת חלום

ויאמר החולם ג"ס חלמא טבא חזאי להוריד טפא
 יעדה חזאי על חזק חסד ונפילה ז"ס להיריד

על כל זה' מלחמה עבד חסדא ב"מ והטעמים' כולקין
ב"מ ז"מ חסדא עבד חסדא ב"מ להטעים כוונת החסד'
והטעם יכוין כי החסד' הוא נקטום ה' חסדא וחס' נקטום
ה' וחס' יכוין' והמקצוה להורדות השפע' כ"ל וחס' וחס'
הטעם הניל' הם כ"ל כמנין א"ה' והם י' ע"ש ל' לר"מ'
עבד אה"י' כמנין טבא וי' כוונת' לומר טב בלא א' וכן
כל הקדר' וטו' גי' י"א להכיר י"א קליפותא חלל' וקטור'
ע"ד חלל' עולה ע"ש כוונת' ה' הו' י"ה' ע"ש ח"י צ"י'
ועבד חסד' חז"י' ח"י' כ"ו כמקס' ח"י' חסד' עולה
במקס' קטן אה"י' והנה המציצין בכל פעם ואחר' ב"מ'
מלחא לידך טבא הוא ועבד להו' ה' י' חלן' ה' המצוה
וה' פמנים ה' וי' ועס' כ"ל הנלשונים ה' וי' ואח"כ
יאמר' טבא זימא בורא' עולות' ע"ש חסד' יגדון' עולות'
לד"ה' טבא ולהו' טבא ה' ה'.

בַּסֶּפֶר כִּכְמֵי יוֹנָה חֹלֵק בֵּן ס' י"ג
כִּתְּבֵה עוֹד נִיכָף עַל יָדוֹ וְיִצְחָק
הַזֶּה יֵבֶן כִּתְּבֵה בֵּן הַזֶּה מִתְּקוֹר
הַזֶּה וְיִצְחָק וְיִנָּה וּמֵן שְׁמֵי הַיִּינוֹ
כִּתְּבֵה מִתְּקוֹר הַזֶּה בֵּן כִּתְּבֵה
וְכִסְסֵה וְאִתְּרֵס חֲלָמָה דִּירָךְ כִּי
הוּא לֹחֵשׁ יִינוֹ לִבְנֵי מִסְתַּחֲמֵי
עוֹלָמָא פִּשְׁעֵי וְיִצְחָק וְיִנָּה וְכִתְּבֵה
עַל הַמַּסַּח הַמְּלוֹס הַגָּלִיל וְעַל הַסֶּפֶר
וְכִי וְהִרְבֵּי מִלְרִיק יִינוֹ מֵלֵו וְכִי
שְׁרִיטוֹת יִינוֹ לִחֲמֵסֵה שֵׁשׁ
דְּרִיזֵי כִסּוֹ כִּי שְׁלִימוֹה שֵׁשׁ
לִבְנֵי וְכִי וְכִי כְּלוֹל מִשְׁפָּטָן
וְיֵשׁ דִּסָּה שְׁמֵי עֲלֹמָה וְקִלְפָּטָן
הַמְּשַׁחֵן עֲלֵה ע"כ

[illegible]

אמנם שחובל לכיון כ"ל להעלות הכשונה צליה

[illegible]

מחשבים' עת

שרה פרי שער קיש שעל המטה פרק ד עין החיים

הוא הלאה מ'ירק לזרז' נחלקת ממנו ומעלה אותו
לגד אך בכל לילה או שניהם צדוק מ'לירק הכות'
לירכס להעלות מ'ש' ע'ללה שהעלה היא מ'ח'
באחרי הרגע של מ'ל' הילה לבד צעלה שהיא ז'ל' המוחיל
להדוות עמה צחלי הילה' והנה זיווג זה הוא זיווג
יעקב ולאה והנה קוד הענין הוא כי הלא מובא קוד
הפסק עקב ע'נה ינאל ה' (עין כל זה צען חיים שער
רחל ולאה פ'ג) כי העקצ'ים דללה המה נכנסים חוץ
עטרה וכבר של רחל כי ע'נדים ללא ורחל הם זו על
בז זו באחרי ה'ל' וון הדעת שלו עד קיום נג'ויהנה
הם ארובים יחד וזה השיעור והנה הם כבר של רחל
לא היה מחסיל רק אחר קיום נג'י ללא אז היה נג'י
רחל נמשכים לנעה ונג'י ז'ל' והיה לירכס להחשט
למטה צעולם הנדירה ל'ל' הולך בתחמיל הכתר שלה
צמקום שנג'י ללא עומדים והיא צבליש חלמני דח'ל' ז'ל'
כדי שפוכל רחל כולה לעמוד צל'לות' והנה כשה'י'
דללה יולאים מ'ל' עם המוחין שחוכס ונכסין חוץ
הנ' להנדילה כוודע אז הם מהחגרים ומחשבי' יחד ללא
ורחל דוגית ציה וחבונה שלפעמים מהחגרים ונעשים
פלוך אחד כי הלא צבירה בה' דללה חוץ ז'ל' הם
שים כלוך כל ה'ל' א'ש כש'ולאים ממנו ונכסין חוץ
הנ' וד'ל' ש'ין מוסקין נוק' ו' לבד להחלש צחוכה
לזאה לעפ' שהם צ' נקבות מ'ולקים צבכנס כה' דללה
צחוכס הם מהחגרים ונעשים פלוך אחד אך נשעקור
הזיווג הוא לזרז רחל אזללה ומש'לה ומוכנות צלורה
הנ' והכלים שלה לרחל כדי להחלך וכן ליפך לוקחה
ללא הנוק והכלים של רחל ושניהם נקראים ללא י'הנה
עמה קיום חלות נכסין כה' דללה חוץ ללא צבירה
באחור ונכסין זה מעט מעט עד שנמלא צחלית לילה
נגמרים כה' הנ'ל לכנים עד קיום חקס נג'י רחל ואז
נגמרת צדוק פלוך לגמרי וחיה שצ' עם ז'ל' והיא
ארכה בכל אורך ז'ל' שצ' כוודע' והנה מה שלקחה
ללא צלורה מרחל הענין הוא כי הלא כוודע כי רחל לא
היתה מתחלה א'ליות רק צדוק קבירה אחת א'ל אח'כ
נגדלה וצאים לה ע' נקודה אחרים צדוק חוק' ואז
נעשים פלוך נמור ומזדווגת עם ז'ל' והיה אלו הע'
הצאים לה צדוק חוק' אלו לוקחה ללא וע' נגדלה בכל
אורך ז'ל' ונמלא כי ללא נגדלה ורחל מהמעט עד
שנש'לה רק צדוק קודה א'ל' פחות מלוחה קודה חיה
מהמעט לעולם והנה עמה וד'ל' אינו מכפיק להם
ש'יהם שניהם צל'ליות כי צבירה צ' פלושים או עקצ'ים
דללה וכבר רחל שניהם יחד המה צבליש חלמני דה'י'
ז'ל' אך כשהם פלוך א' א' אפשר בכך כי נוק' א' א'
אפשר להיות כפול קלחו חוץ קלחו ומוכנה הוא שפעדוק
רחל וחדר קלה לנעה מ'ל'לות צעולם הנדירה' והם
הע' נקודות הצאים לה צדוק חוק' המה נקשרים צללה
ונעשו פלוך אחד של ללא רק אחת נקודה השרשית
של

מספיעה ל' מידות שלמטה ומנה' . אח'כ ג' פדיות
ויכוין להכמה' . אח'כ ג' שלמיה ויכוין לבחר שכולו
שום לא יגורוהו דע וכל א' מאלו ה' כלול משלשתן
ואחד כך יאמר ה' שמעתי שומך ינאלה ג'פ'ל' יכוין
להכיר שצ' מוכר להכמה פ'צ' יכוין להכיר מהכמה
לציה פ'ג להכיר מניהם ל'יך אח'כ יאמר פ'ר למעלות
ג'פ' פ'ל' להכיר מוסך לגבורה פ'צ' להכיר מנצורה לח'ס
פ'ג להכיר מ'ח'ס למטה כי אין הרים אלא אצות מ'ח'
אח'כ בה חצרכו מ'ל' והוד' . חידענו אורח חיים כה'י'
אז יאמר החלה חודיענו ואח'כ בה חצרכו' . ומד לך
אכול צממנה לחמוך שחוקן כל המידות עד כהן עליון
כי כבר יש כאן מנצבה עליונה שכבר ר'ה אלהים א'ח
מעשך :

שער תיקון הצות פרק א

ענין שביצת הילה הנה כבר הוא מוצרך בצללות
הדברים צמקומות רבים לעפ'כ נצטר שר'י הדברים
צמקומי כי הנה אחרי מ'ל' חקידים הנלכסנים היו צוהין
שעה אחת קודם ההפלה ושעה אחת היו מחפליין וצוהין
אחר ההפלה שעה אחת והענין הוא כי קודם חוצרן
הצ'ת היו ז'י' חמ'ד שצ'ם ולא היו צהם חקרון כלל
ולא היו לירכין להפלימו שהם להמשך העומין להם
ולזיונם כיון שלא היו מחפליים כלל' . ואח'כ אחר
החוצרן צעובינו נחפלקין המוחין מהם ל'ה אנו לירכין
להשפיל להעשך להם מוחין ולהחזירם לקומות כדי לזיונם
כמוצור ע'ל צמקומי' . אח'כ אחר גמר ההפלה אז חוצר
הדבר כבתחלה וחוצרין המוחין להסתלק וזהו קוד העטם
של אחת מהכמים שה'י' מחפליין הפלה כדעה צלמלע היום
כדי להחזור המוחין כונה פעמים אחרים גם זהו עטם
וקוד מ'י שמינה הפליין כל היום גורם ג'כ שהמוחין
העליונים יה'י' חמ'ד נדלש ז'י'כ וזהו העטם של חקידים
הנלכסנים שהיו צוהין שעה אחת כ'ל כדי שלא יפלקו
המוחין צמ'ירות רק שישוה נדלש ז'ל' יוכר' . והנה כוודע
ענין השניה שהוא הסתלקת המוחין וכמו שצ'לר צע'ס'י'
לכן לירך הא'ים שלא ליטש חקך אחר חפלה ערצית וטוב
הוא למחמין ג' שעות כדי להשהות המוחין ג' שעות
ואח'כ י'סן והנה כיונה השניה היא כי הלא כבר כוודע
קוד הדמיונות ד'ל' שהוא קוד ש'נה עליונה והוא שנקבלקו
המוחין מ'ל' שהוא קוד נשמה ז'ל' ועולה למעלה וגם היא
מעלה מ'י' ללמה וגורם זיווג עליון דלוי' כדי להמשך עליו
מוחין חקשים ולהדוות עם הנוק'אעפ'י' שכלל זיווג לירך
העללה מ'י' מ'זן וצ' עכ'י' זהו לירך שניהם אצל עמה
הוא ללירך הנוק'אעפ'י' לצד ש'ל'יהם

הנה אלו הדברים חין להם מונ'
כלל כי הלא מוצרך לקצן נש'ר
מבוא השנה שז' דוקא ד'יהם שז'
חיקון צדוק ויצן ה' א'ח
הכלל ולזה יכוין האדם
צעמלו כאלו רוחו ונשמתו

שֹׁרֵף פְּרִי שֶׁעַר תִּקּוֹן הַצּוֹת פֶּרֶק א' עֵץ הַחַיִּים

[illegible]

והנה לכן כל ח'י היללה האחרונה רחל ליעקב וקוראה
א': צעלה כי היא עומדת צמון ונדחת מעוקבה
בגלות וז"ס אלהים אל דמיון א' אחרים ואל השקט א"ת
גם ענין השקטותיים א"ת כשהקב"ה משתטע עם נפשות
המליקים שטעלו כשעוהים בעצלה בקד' מיני ליווי אלה
כמ"ל וסבה מזה חצון כי פ"א לאמר צוהר כי הקב"ה
אחר חלוט משעבט בשכחות המליקים בזה שערקים צהור
כמ"ס הישגתה צגנים חזירים נקטשים נקלך וז' וצגנים
אחר בראה שוהו ציונו וצ"ב כ"ל וצגנים חז' כמ"ל כי הוא
ציונו עליון דלוי"א והוא כחוס ונעלם ולכן הוא בלתי
השלם צ"י אדם ר"י לך ז' מקושים מחלוקים אך עב"ן
חצין שכולם אחר כי ציונו וז"ס הנעשה אחר חלוט הוא
יעקב ולזה א"ת רחל וז"א ליום וצגנים א"ת משתטעים
בזה שערקים קל השוקים צהור אחר חלוט לילת כמ"ל
גם קוראין צוהר ציונו הזה ציונו קחוי"א דלוי"א והוא
כי הוא נודע כי אלה קראו עליון דלחבקים קחוי"א
וגם נודע כי יעקב ואלה הם צמ"י אחרים דלוי"א ר"י
שכל אלה וכולם דברי אלהים חיים והם:

והנה לריך שתבין לבי דברים האלו ונתת חכיה אהוב
למעלה ונחתד למטה וקוט של חסד יושב עליו

ציוס וזהוה מצני היכלל דעועריתחא וסוה כי
חכוין להעלות כסמוחק צקוד וייכ ליווג יעקב
כמו שמוצור לעיל בשער הקיש על המעה
ובצוא חלות
לילה אז סוה המצור של

יעצב ובלאז בי אעשיס שהציוו
 יחמיר והולך דע הצוק
 אך כיון עשיק העאלות
 עז הוה כחצלם הציוו ובלאז
 אחר חלות מכריזין לועלה
 שידו בשמות הצדיקים לחתא
 בשנאח ונאמרין וואז
 שהוא עקרת הציוו וואז
 נאמר ובלאז בי אעשיס שהציוו

[illegible]

והוכרחו רחל שהיא השכינה
הקליטת לקוט אותם וחס
הרי כי עונותיו גרמו לה
קץ ס' צה צו זמנא הכחש
הם ראויים לצבות ולהתאמר

[illegible]

שם צ"ח שבעה י' ה' יורד על
 שם בורחא בלחא נפלאים בעמד
 ובפני יורחא חורר וכלחא נפלא
 מלה יורחא מלה ו' אז י' מיר
 אורחא ופ"ה משה שאל שם
 מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 ו' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 ובפסוק ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 פנים של אהים ו' ו' ו' ו' ו'
 ברוך נפשי מ' מ' מ' מ' מ' מ'

עשה שם ציונו ויהי לועז
ושואבת על חורבן צה"מ
בכ"ס קול צהמה נשמע חל
ונצבה על צביו גבי' חל
ומצותה וצויותה וסודותה בבל
לילה זה מה שפי' צוהר
על פסוק אלהים חל דני' לך
כי יחל קרא אלהים ואינה
מחזרת ושקופות ודומה כי
היה וולסד' חלס' וולס' וולס' וולס'
לדאי לאדם להשקפה ענה
ולעשות כעש' וולס' לרין
ללצכות חל' שפע איוורר על
חורבן צה"מ ועל ערדה חל
והצויותה וצויותה וצויותה
בגדונו חל' זה חל' כי חלל
ועוורונו חל' זה חל' חל' חל'
שעמו חל' חל' חל' חל'
שחלח חל' חל' חל' חל'
חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל' חל'

שחזר למטה צבאות צין
 ויש אל ביתו אבנא ירמיה
 זה ובכרתו יש שהוא משרש
 אשר צה חסדים כשמות
 ציור כי יום צמל הזה
 ואח"כ בשאר חלות הלילה
 אחר זה הפקוק צבורי עד
 אור הזוקק והכוין לצבור
 והשולח אל השליח חל
 שמועה צמון שתתקן ע"י
 הכורה שאלה עיקר זה כדי
 צבאות מוקדש צמל
 שחזר ע"י כח זה לעלות
 צמלל השחר להזדווג ע
 צמל ואז אם הכוין לזה
 להשחק צמלע ולחקקה אז
 חסיה נקרא ש: צמל
 דעתיב ונחל:

וזהנה ודלי יומה טוב
לסיוע שפוק צחירה
כל חלי הליה עד שחזק
להתפלל צלי שום הפסק
אך אם לא תוכל לעמוד
בעמך כל כך אז אחר
שהעם קרר הצי"ע על
החורבן תעקוק צחירה ואח"כ
תשן נעט ותחזק לקום חלי
שום

שֹׁרֵף פְּרִי שֶׁעַד תְּקוּן חֲצוֹת פֶּרֶק ב' עֵץ חַיִּים

שעה קודם עלות השחר
ולעסוק בחינה כדי שקודם
שיעלה השחר שאז רחל
תתחיל לעלות שתמלאך אז
תאחז מצני היכלי ידיה ואז
תעלה אותך עמה:

[illegible]

פרק ב

ועתה נבאר קרר החקון אשר יעשה לך: דברים האלה אשר ביארנו לעיל ליוויו יעקב ואלה ולביתו על הכל ש'זכרה צנחיהם צבור גלות השביעה כ"ל" * הנה אתה אשר שפעה בוסך ונתקם עמך וחסן פיך וכו' * ותשג' ואלה חקרי הברכות ע"י" קרר הבטלה וכו' * הרמזים ז"ל כתבוהו לעיל במקומו אז חלוקה על המעלה והעלם שלטון גלות השביעה אשר הוא יורדה עמה למטה וזאת והאם 56 שפחה ענין ליתום קרר פסוקים פחה ענין וקרי' ונענין' והמעטק ראשך ככלל והחסים אשר עקלה על לבך במקום הנחת חסילין והאם כך יתק' על הפלג וחכך ראשך ודבק פיך בקרקע ומש וחכין צה לשכחות הסירה ש'עשה אשר וכן מיום שחר צה"מ וכשרמה ההורה נמשך ש'וועה' ור' אסתר חסידים

[illegible][illegible]

נבחר לקושיס בשוק ימיה נפי
הפסוק קול דומה נשמע כז
חזל הזה רחל היא כמי אלהים
ואתרים דלמים הוא ה' והיא
יוצאת בחזרי ז"ל שזהו ש
מ"ה הוא דמ"ה ח"ס קול דומה
נשמע וכתב עוד שם רחל נבחרה
הוא רחל היא נבחרה ככל .

שָׁהוּ שֶׁ הָיוּ צְמִיזוּ אֲלֵהֶם
 שְׁעוֹלָה וְיָהּ וְעַתָּה גִבֹּר
 וְיָהּ שָׁהוּ אֲלֵהֶם שְׁעוֹלָה
 לָנוּ וְהַעֲבִין בִּי אֲחֵיוֹת וְיָהּ
 צִמְלֹחַשׁ גַּם הֵאָּ הָיוּ גִימֵ'
 אֲלֵהֶם גַּם חֲבוּן צִמְקוֹ
 נִפְלָה עֲנֵה נִפְלָה שָׁהוּ
 יָהּ עַד רָצָה כִּי הַסְכִּינָה
 הַקִּבְלָה אֲחֵיוֹת כְּבוֹד
 נִפְלָה עֲנֵהוּ וְיָהּ וְיָהּ נִפְלָה
 רָצָה נִפְלָה הַיְּבוֹקוּמָה נִפְלָה
 וְעֲנֵהוּ הַקִּבְלָה עַד צִמְקוֹ
 אֵל לֶךְ אֶרֶץ שְׁמֵלֶךְ עַד גַּם
 חֲבוּן כִּי עַד הָיוּ גִימֵ' שֶׁ
 שָׁהוּ קוֹד הָיוּ שֶׁסֶם הֵם
 דָּן וְכַסְתָּהּ צִמְקוֹ אֲלֵהֶם
 שֶׁ שֶׁ אֲחֵי אֵל עֲנֵהוּ
 וְעֲנֵה וְיָהּ אֲחֵי (עֵינִי לְעֵל
 צִמְקוֹ הֵם שְׁמֵי תִפְחָה)
 גַּם הַסְקוֹ עַל זֶה הֵם דָּה
 לָנוּ חֲבוּן כִּי הַיְּקוֹד עַד קָדִי'
 כְּבוֹד וְעַל הַיְּקוֹד הָיוּ צִמִּי

היה כמלך ועשה כעשה מהיד דוח צדוק והוריד נחפז עלי
למשמית וחוה על זה ר"ל היקוד שחמיר הוא עליו צחי
כדור ועשה כעשה עליו דוח י' על אלה חסכו עיינו (גם)
הכיון כי הק"א נקרי אלה) חכיון כי אלה הוא קור ור"ק
כ"א כלל וכו' מהי וכו' גי' אלה חזה על אלה אלה צו"ה
על אלה חסכו עיינו י' גם חכיון כי הק"א נקרי אלה
צדוק אלה אלה' יצאל ור"ל כי על הצדוק הק"א
חסכו עיינו י' ואח"כ חמיר פקוקים צ"שע"י ק"י ק"ג
הבט משמים וכו' כי אלה אצניו וכו' למה חסכו וכו'
ואח"כ פקוקים ועשה ה' אצניו אלה וכו' עני קדש וכו'
ואח"כ פקוקים וכו' העל אלה החלפן וכו' ואח"כ חמיר
צדוק וקדשיו וכו' וכו' יצאל יבנן ה' נקלס חיון רחל :
פקוקי כמשה על חמיר יתולס וכו' אל חסכו דמי
לו וכו' כעש' ה' וכו' כי חמיר וכו' ואח"כ חמיר דמי
פקוקים לו אלה חסכו חסכו וכו' כי רלו ענדק וכו'
צדוק יתולס ה' נדמי יצאל יבנן ה' נקלס חיון רחל :
אח"כ חמיר לה' חלפן וחלואה כל המזמור כולו
וחכיון כי עשה הק"א נכנס צ"ה לשהשע
עם נשמות הלקדים זה ש"ה ש"ערים כ"ש"ס"ס : והם
חלפן כחצ' והנשוא סוה

סוד עליות המל' שהם
לוחיות ו"ה של וספאלו
וה"ב י"שאלו וזה רומז על
ח"ת שהם ו' של וסאלו
בהוי' דפסיק ישא זככה
מאל' ה' חבוין לזירוף אלד
מ"ז

בספר שצרי לזון כחם יחשאו
היה עליות יסוד ומלי ר' יסוד
וה' אך יות- נרזה כנ"ס כאן
כי מחזקה שולה המל' לגבי י"א
זה וזה דזה נסאו ואס"ח שולה
הנ"ל למעלה וזה ו' ד שאל :

שרף פרי שער תיקון חצות פרק ב עץ החיים

[illegible][illegible]

עב

שער תלמוד תורת פרק א

שער תלמוד תורת פרק א

בבניסתך לבית המדרש חבון כי צינה היא מדרש
 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843.

והנה דע מה שאמרו חז"ל כל העוסק בחוכה נשמה
זוכה ל³⁷צדיק היצב כוונת מלת לשמה ר"ל

הנה מים כאן כי המורה היא
יסוד אבץ ולעיל כשער

מהחזרה ולמעלה קם הוא צחי' ללא • והנה קם הוא

לשם ה' • והנה אנו לריקים בהאמין חור חור
מכליל ללחם • והנה הסג' צחי' ח' צג'ר עלה וא' צב

זכר צחי' הדי' עומה עמהם חלוקים הנח הם עולים ל"ח חלקף ה' עמהם וזו י

עֲלֵחוּרִים

של לזה הנקר, ירושלים • והעצם שלאה נקר, ירושלים

כִּי יוֹ וְהַס ב' כִּי יוֹ הַמְלִירִין צָשׁס הַיוֹ כַּמְצוֹר לַעֲיֵל

החיות. טלה והחיות טלה
כמזלר צקדר החיות ליל

כתוב צמי' טוב הארץ
לרבוני צמלח מהום

דקאי על ללא ולפי הטעם דלכיל
צ"ל ירושלים חסר י' ונאמת

כי פקח הוא גימ' שס אהי' דמלוי אלפין העולם קמ'.

כתב הרב מוהחזו"ל צעס הרב מקדוש האר"י זל"ה
המחבר אדם לא ה"י חיות לו להסמאל על

ובענין חיקון הנפש הי' מזהיר לו להיות זהיר בכוונת
ההתלהב * וצטרפו צדרכם שמע קוליו * ג

לסוס מלח על השלחן ולכוין רגליו צשעה הקדושה

למלך • ויכוין שמתחיל צו' ומקיים צד' שהוא גימ' יו'

לכוין בחסלה לדוד שהוא צעולם יליי ומסס הוא שוס

כשמתו של הרב מוהרמ"ו זצ"ל : גם כעלו וז"ל נקט
בחיות לילה ולעסיק בחורה כי שורם כשמתו הוא מזיו

סאחר חלות סהוא זיווג יעקב ולאה וזהו כליך ס'ק

שְׂרָף פְּרִי שֶׁעַר תִּלְמוּד תּוֹרָה פֶּרֶק א עֵץ הַחַיִּים

היו' בניקוד חולם שהוא צח"ס הנק' חוה' • וצנצני' שהם
יכוין צ"י סווי' א' בניקוד קצוין וא' בניקוד מיניק' שהם
צנצ"ס וצנחצח"ס יכוין צווי' א' בניקוד שונק שקוין
ומלאס' והי' א' בניקוד לצאות שהם חיצור יקוד ומיל'
וקצבס' יכוין אל שם • וחס' ששנה יכוין לשם צ"ה דהסין
ובחלמוד יכוין לשם אלני' והסם חסור' וחק"ס פ' חסור'
לתי' חק"ס (כ"ל לז' חק"ס) ויקרא בכל יום חלק א'
עם החתום שלו ויכוין לת"ס דז"א צ"י צח" • שצו ולסוי'
בניקוד חולם שצו בקוד פנימיות' נשמה לשמות • ונשמה
דיוט' ונפש • חס"כ יקרא נציח"ס צנצ"ס יכוין אל
שירא' שירא' וכל יום חלק א' •

[illegible][illegible]

שחאורים קל עולם העליון נעשה פנימי" צעולם התחשקו
(וממנו) וכאשר יולא אור החורב מן יסוד אצא ללואה אז
יש הפסק יסוד הניב ציחיה שסם קס"ו אחורים דק"ג
ולוא נחמנע האור כי לוקחא אחא בניין קס"ו והפאך
יטסן ללוא והוא בניין מד"ס שהוא קוד לוא הנעשה
מדת כח"ל :

הנה מצואה כי מקרא

הנה באמת מה שלזה נקרא מדינת
הארץ לפי שיהיה נכסיה מן
האזורים דרומיים כדוגמת מן
הד' אלפי של ד' שמות אלה
שבהם העולים כבדו מדינת
כדוגמת מלח עולם חמד ע"ס
ובס' שבעה חזק פרוק ד' ומקור
הענין הוא בענין חיים שער יעקב
ולזה נקרא ד' ע"ס שבעה וכל
לכבוד להגיד כלן וכלל ולפי
שלהם קראי מדינת לזה היא ג"כ
מקבלת חזרות כד' כבדו מדינת

והתלמוד ומקד שם קבלה וזהו לפי שקבלה היא צאצאות
לצד זה נקרא קבלה אצילות וציליה לא יש רק משנה
ומקדל ומקד שם קבלה התלמוד לזה נקרא התלמוד צביהה וכן
צע"י מקד שם ההשגה ולא יש רק מקדל לצד לכן נק'
המשנה ילי' וזהו נקרא העצ' ומקדל שם שם לא יש
רק מקדל לצד צלחי שום פ"י אחר והנה דע כי בכלל
הי"י הוא ג"כ מדע' ואברהם כי התלמוד שהוא צביהה
סלי' וכן מה ששם פ"י העצמות' וכלל הדינין שבתלמוד
אך שאר המיזמים שח"ס פ"י ונבואה המשיחית הם ח"ס
בכלל התלמוד רק המה בכלל שאר הגדות ומדכשות והם
רק צי"י' ו' אומנם כי מילוקים צוהר שכלה שכל אלו
הם צנוק' וגם כי צוהר שהצביהים אלו צנלל והוד
לדכדכו והמשיח הוא יקוד לדכדכו אך טענין הוא נק'
כי דע כי הניק' היא כוללת כמה צחי' כי כל מה שיש
ומ"א דלצילות ולמעט הכל נקי' נוקי' נמלל קבלה שהוא
בצח"ל דלצילות והתלמוד שהוא צביהה והגדו' ומדכשות
והמשנה שם צביהה והמקדל שהוא צע"י הרי שהכל
הוא צנוק' : והנה בקבלה עצמה יש כמה מילוקים ונהק'
צ"ע דמילוקים דלצילות : והתלמוד יש צו"ב"כ כמה מילוק' והם
מלקים צ"ע צביהה והמשנה הוא צביהה רק שהוא רק
צנוק' של הנוק' דלי' וכן ההשגה שם סדרי משנה :
המדכשות והגדו' והמשיח וסלי' צהם הם צח"ל הי"י
והמקדל שהוא צע"י היינו תורה צח"ל שלה צביהה
בצ"ה"ה שם כחצו"ה צימד ומי"ל שלה והנה קציעות
התלמוד כל יום הוא מעילל לתחא תורה צביהה ובחצו"ה
הקבלה משנה תלמוד וימד להקל לא התלמוד לג' מילוקים :
צביהה חושפתא מיומא' : והנה כשקולל צוהר' כיון לשם

שֶׁרָף פְּרִי שַׁעַר תִּלְמוּד תּוֹרָה פֶּלֶק ב ג עֵץ הַחַיִּים

אך זה הוא שזוכר והוא כי ציוס הששי שלחם מוכין
במקרה כל מילוי שם צין לפנים ציקור שוריק אז הכין
בם האחרים שלחם מוכין צבור שם קוד המדגוס
כזה ויו ד"ו ו"ו ד"ו ו"ו ד"ו ו"ו ד"ו ו"ו ד"ו ו"ו
והו' ה"ו' והנה ציוס הששי
בקריאת הפסוק הכונה הוא
מורי צין ציקור שוריק
ונמלא כדי לימן ציקור שוריק
או למי לריבים להסוף ויו
ב' אחריו ד"ו ד"ו ד"ו
והס' ב' מ' כי יוס הששי
הוא קוד מ' עולמים מניח
יוס משלו אל הנוק' שהוא
יוס הסבה כי יוס הששי
מכין ליום השבת דלית לי'

[illegible]

פרק ג

כוונות לימוד המשנה לע כי נשכח הוא קוד מנ"ט
 צ"ל והכוין להנלות סליחה הצריח והכוין
 כן מן ארסותי משנה י"ה נשמה והנה נועל כי הנשמה
 היא צחי' צריח' וסנה קוד נשמה הוא קוד י' נשמה
 פ"י כי משנה גימ' אל שרי שהוא עולם הצריח כנוע
 ולוכד וזה משנה נצירה האקביל צבורי וכוין והכוין
 ומשנה שהוא אל שרי צנצניה אל היל"ל והשפעה זו
 אוח' והמשפחה צ"ל עוד חכוין כי צ' שמו קשר
 קשרי שם ח"א צנועל הצריח וסג' גימ' משנה וכוין
 להויד חלה מ"י שם חלו צנצניה אל היל"ל ועי'
 חלל היל"ל צריח' והנה חלה שחוריד מ"י שמו
 חלל שם גימ' נשמה חוריד מ"י שג' צנצניה
 והו' ארסותי נשמה כי משנה כי חוריד כי שג' צריח מ"י

הנהיה צספר שטיו ונחול נדפסס
 נכתב חזירי ננחמ פניך לגס מ"ה
 חזירי לביך העיקור חזירי
 נכסמ"כ והוא כמ"ס צען חיים
 נספר השמות כי צפרקו ר' כתב
 כי ידע פסנינו נכ"י הוא ס"ס
 ציו ואח"כ פדקס ח' כתב ידו
 הדעת של חיל ח' צטתה יורד
 הינח הכינול לעשה וזו מחבלה
 ידעת פנימו יורד גדול והלא
 ס"ס ח"ס וסנני מצוי ס"ס מה
 ס"ס ח"ס וסנני מצוי ס"ס מה

שמוח הצדיקם שהם גימ' משה כנולד והנה ענין כי שני
 צדיקם אלו חביון שהם קוד גי' שמיח אהי' שבצדיק המקננה
 בצדיקם והם בני' מילואין יודין אלמין שהין כבודם שהם
 דקונים של הצדיק יודין ושחלל ואחלע וחסיד' קוי' ה'
 בעלי יוש' צהם הי' צדיק גימ' י' ואלו הם י' שני צדיק
 ושחור כלל זה צידק ולמי' שאלו צדיק מנח' אומיח
 יודין לכן נקרי' שערין כי י' הוא גימ' עשר אוחיות שער
 הרי מנח' אוחיות כשמה שבצדיקם וחביון להודיר אהרם
 גי' צדיק' ולא חקלא עסקה: גם כוונה אחרת כי ש' בצדיקם
 גי' שמיח אהי' קסיא קריא קומי' ובהנה מהלוי שבלהם
 לבד עולים של"ב ועם הגי' שמוח הם גימ' כ"הם כמנח'
 משה' י' גם חביון לשם מניע' י"ה אלהי' שהם צדיק'
 שמה זה כודר כי שמוח אלו הם צדיק' לזה הם קוד
 משה' י' והם משה גימ' י"ה משה' י"ה ומועיל
 של' משבח' עוד כוונה אחרת שכח הרב מוהר"ו זל"ה
 בשם מרדכי' טבול זל"ה כי עשרה יהיו מוולאין באלמין
 הם עזרה ט"ל שמועיל ש"ץ ואלו רכללים ה' בה' כמו חייג'
 ולכן שרמס הם ה' לבד ועם הש"ץ הרי ט"ה
 כמנין משה' י'

סדר העיון והעסק בחלמוד הזה קודם שחזיון צהלה
היה אלה המעשה אשר אורח החלמוד ויוקוד
עליו והעסק במעשה ההוא ויכין כי המעשה שלה הוא
ידן יודין דע"צ כי לפי ששם אה"י נלד שם בן ד'
ידן כמורה לכן אה"י הכונה רק צה"י נלד שם בן ד'
ידן יהוא קיד מ' דעשנה וה"ש דעשנה חכיון לשם קיב
לל יודין שבו * והוא מהנאי ה"י שחז"י אורח למיד כמו
סל' יודין דע"צ שחז"י צ"י דעשנה אך לפי שבאג"ר ד'
לכל גיב אה"י יודין שם ששם אה"י יודין שחז"י וסמך
כשחז"י כל * ששם קיב ע"י ששם אה"י אז *
שע"י * הוא ק' הכי ג' יודין דק"ב ע"י ג' יודין דה"י
הס"י דעשנה * והס"י חז"י שם קיב שהוא ציה ע"י
בן ובה שהוא מ"ה וצ"י * ובה שחז"י אלו י"ה ה' יודין
הס"י דעשנה אה"י שחז"י ע"י ששם אה"י יודין צה"י
ע"י אה"י אחרים של צ"י וצ"י ששם אה"י דלשון
ואה"י דהס"י שם צה"י יודין חס ה' של מעשה ולפי
שאלו הם יודין שחז"י נלד לכן הם קודם ה' ולא כ' כמו
היודין דה"י הנז"ל ואה"י העיון צהלה * חועלה אל
העיון ויכין להיות נגמור
פניך צעה העיון לשם קיב
והוא צקוד דעה הפכ"י
שחז"י כח"ש דע"צ שחז"י
העיון והעסק
צקודו והלכה ויכין
כל קושי שחז"י
שחז"י הקט והחזן שם
קוד הקליפות וההלכה
כי הלכה הוא אורחות הלכה
ועקבותה

וועקזשטע

עדה

[illegible]

תמיד צעם אדני: נקודתו
מ' מע"ט שהוא שם וטעם:
מ"ה דלפין [כחצ הרצ
די זל"ה קורא צהלכה
קשה צכח עד שכללה מואד
אלתי אורו למה עישה כן

ב' זאת מקח התיבה ככת וזיל
אחכר שור השנין וסעקן כחמור
כל ידעת מיט חזל' מיום
שכרנ ב' המקדס וזיל לנשקיה
שנימל אלף ז' אומם של הלה
פ' הלא אחר שטרק' אנית' אל
חורה חסר' צאנ' אקומה
המטור' ד' ק"ה הכר' ה"ה'
ורחל וזיל לנשקיה סחור כנדר
התיל אלף אלה' שור' ח' אנית'
כנדר ומה' העטס' ענמ' שור'
לילך סחורי' אנה' ז' אחותי' ב'
ק' קומה' ורסעק' כל שיעור
לכרע אחור' וכתב עוד חזל'
ואמם שור' ז' אומם של הלה
שור שור' ח' אנה' בנות' אנה'
ורחל ידעת מיט חזל' ססס' ז'
אומם שנימל אלף ז' אומם ל' לנשקיה
נר' אנה' ב' חידוק' וז' ודפוק'
וא' דחוק' וסס' ז' אנה'
של הנכה :

פניו שהיה מקטע הכלל ויכר
משנה יכיון צמח מדי שהיה
וצקורא צמ' הזוהר יכיון לש
מזה"ש ז"ל וז"ל כשהי' מ
צמיחה עם המצרים הי' מ
והי' מזה"ש ז"ל גדולה ו
השם לו כי היה גדולה

אלהים יתברך יצאנו מן המצרים
 הוא כדי לשבר הקשיים קשה
 שם קוד הקשיים קשה וזה
 וזה לרוב עושה גדול וזה
 קרא המורה חוש' שמשה
 כמו של אלמים ולכן וזה
 להיות ע'ום ולשבר כמו
 ולשמישו וזוהי ז'לה' ענדל
 מרמזהו ה' מעין שם
 דרכים של ע'ום נדד ו' ימי
 הנועם ואל' על דרך הקדמי
 כנגד יום השבת וה' אומר
 שני שהוא מר' ויזע' לעין
 עוז ס'עין ד' או ז' שעות
 שכלם לשבר קלימות או
 וי' שכלם כל כל מר' ע'ד
 שילך לו זמן צלוצי מורה
 עוז ש'ע'ום צ'ע'ויות
 וזמנית המורה ס'אל' ש'מ'ת
 אלמ' שם' לדעת שם' ס'מ'

הדעת הפנימי' דחול שם צ"ן דהה"ן וסניקוד כפי' היום
וסניקוד הוא כפי' יניקתו דרך' משל וכו' (בספר עשמי
מלות כחז כאן קדל כל הימים אך כבר הוא מוזכר לעיל
בספר העמידה בזוונה ברכה שמוע קוליונו ע"ש) עכ"ל:
בנין ספרי הקצלה כחז מוהמ"ז וזל"ה"ס בשם הרב

ענוחה הי' חכם גדול וכאמן גם ציבור הרעבן ז"ל הוא
אחינו חלד : צווינו נוסח

החורבן כחז הרב נצטט בקצת
סקירות וזה"ש ש"י אחר
שעיקר כוונתו צניעות החורבן
ובהשגה חלו צמח ש"כ"ן
לקצור נפשו ולהדביקם אל
בטנם ע"י החורבן כדי
להשלים חילוף העולות
ולחמנו כי זהו הסתיו כל
הדם ועסקו בצורה : ענין

שָׁרָף פָּרִי שֶׁעַר תִּלְמוֹד תּוֹרָה פֶּרֶק ג' עֵין הַחַיִּים

הַעֵץ

הַעֵם שֶׁהוּא קִירָא וְשׁוֹכֵחַ הוּא כִּי עֵדִיין לֹא הִשְׁתַּכַּח
לְדַבְּרוֹ שֶׁמִּמֶּנּוּ הִזְכִּירָה רַק כֶּסֶף הַקֵּץ שֶׁמִּלִּידָה הִשְׁכַּחַה
אֲמַרְתָּ הִיא מִתְּחַן צִוּוֹל הַקֵּץ וְלַעֲמִיד יִזְכִּירוֹ כָּלֵם
שֶׁשָּׂחָ וְאִיכָּךְ מוֹבָרַח הוּא לִתְחַן צִוּוֹל הַקֵּץ :

פֶּרֶק שִׁירָה שְׁמוֹנִין הוּא לִתְחַן צִוּוֹל הַקֵּץ :
הַנִּבְרָאִים בְּצִוּוֹל יָם לֵהָם שֶׁר בְּצִיָּים
וְהוּא קוֹד לֵין לֶךְ עֵשֶׂב וְתַלְמוּעָה שְׁלִין לִוְחֹל הַמַּבֵּה עֲלֵיו
מִלְּמַעְלָה וְהוֹמֵר לוֹ גִּדֹּל * וְהִנֵּה עֵץ אֲוֵרוֹ הִשָּׁר נִשְׁתַּךְ
עֲלֵיו שֶׁעַר מִיּוֹחַ וְאֲוֵרוֹ הִשָּׁר לֵינוּ יִכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ
בְּתַחֲמוּכֵים עַד שִׁלְמֵר תַּחֲלֵה שִׁירָה וְעֵץ אֲוֵרוֹ הִשְׁפִּיעַ
הִיא מִקְבֵּל מִיּוֹחַ וְאֲוֵרוֹ לְהַשְׁפִּיעַ בְּתַחֲמוּכֵים מִלְּאֵל
הַשִּׁירָה הֵם שֶׁל הַשִּׁירִים וְהַמְלֻחֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לִפְי מִיּוֹחַ
מִלְּאֵל שֶׁר הַכִּלְבִּים שֶׁאֲמַר הַפֶּסֶק צָלוּ וְשִׁתְּמוּהוּ וְכוּ'
קוֹד הַדָּגֵר כִּי כִּבֵּשׁ הוּא בִּימֵי צִין שֶׁס צִין דִּהְיִין וְהוּא
קִיד הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַמֵּל וְהוּא קוֹד הַעֵץ וְהוּא כִּבְרָכָה לִפְנֵי
ה' עוֹשִׂיו וְלֹא אֲנִי בִּרְאִיוֹ אוֹ יוֹלְרִינוֹ כִּי לֵינוּ אֵלֵּל מִקּוֹד
הַעֵץ * וְסֵם לְחֻסּוֹן הַכֵּל הַכִּלְבִּים וְלִכְּן הוּא * זֶה שִׁלְמֵי ה'
עֲשִׂינוּ לִרְדִּי לְכוּן שֶׁס צִין דִּהְיִין וְהוּא לִהְיוֹת הַכִּלְבִּים
טוֹמֵאִים וְחִלְיוֹכִים אֲעֵשִׂי בְּרָאשִׁית יִנְקִיחָם הִיא מִיּוֹחַ כֶּסֶף
שֶׁל הַמֵּל עֲשִׂי * יִנְקִיחָם הִיא בְּקוֹד מִיכ דְּקִלְשִׁי הַעֵץ *
אֶשֶׁר הִיא כִּנֵּד מִיכ דְּקִדְשָׁה דַּעַשׁ * וְגַם הוּא עִילָה צִין
וְחֵם וְהַכִּלְבִּים עוֹץ כֶּסֶף כִּי דַּעַשׁ * שֶׁסֶם מִקּוֹד הַנֶּפֶשׁ
שֶׁהוּא שֶׁס צִין עֲשִׂי * הֵם עוֹץ הַקִּלְשָׁה וְהֵם נִמְשָׁכִים מִלְּאֵל
אֲוֵרוֹ הַנֶּפֶשׁ הַעוֹר בְּקִלְשִׁי דַּעַשׁ * וְהוּא מִיכ שֶׁסֶם
הַאֲוֵרוֹ כִּבֵּל יוֹם הִיא זֹכֶה לְכָל כֶּךָ מַעֲלֹת * הַעֵינִין כִּי
כִּבֵּר נִדְעַ * בְּלֵלֵם לֵאמֹר שֶׁסֶם אֵל הַלֵּם וְכִמוֹ שֶׁסֶם
עֲלִיוֹנִים הֵם תְּלִים בְּשִׁיעוֹר קִוְמוֹ יִיחַ כֵּן כָּל הַנִּבְרָאִים
הַתַּחֲמוּכִים לְחֻסּוֹן בְּשִׁיעוֹר קוֹמָה הַלֵּם הַתַּחֲמוֹן וְעֲלִידוֹ
מִתְנַכֵּין כּוֹלֵם לִכֵּן כָּל הַאֲוֵר פֶּרֶק שִׁירָה וְיִדְעַ לְכוּן כָּל
הַנִּבְרָאִים לִכֵּן קוֹמָם וְאֲוֵר אֲוֵר הַקִּירֹם הִיא גִּירִים
שֶׁסֶם אֵל כִּי הַנִּבְרָאִים לְחֻסּוֹן זֶה וְשִׁכְרוֹ מְרֻבָּה מִלְּאֵל :

שֶׁעַר עֲנִינֵי הַסְּעוּדָה פֶּרֶק א

הַנֵּה אֲמִירוֹ מִזֵּיל כָּל הַמְּזֻלָּה בְּנִעִילֵת יָדִים נִעְקָר מִן
הַעֵלֶם כִּי בְּהִידִים יֵם עֵשֶׂר אֲלֻצְנוֹת כִּנְגֵד עֲשִׂירָה
וְאֲמִירוֹת שֶׁהֵם בְּכֹל הַעוֹלָם גַּם כִּנְגֵד עֲשִׂירָה אֲוֵרוֹת
דְּמִלּוּי * שֶׁס הוּא יוֹם בְּהִלְבֻּצְנוֹת שֶׁל צִי הִידִים כִּיחַפְּקִין
כִּנְגֵד כִּיחַ אֲוֵרוֹת שֶׁל מִלּוּי * דְּמִלּוּי דִּשְׁס הִי * וְכֵן כּוֹלֵם
(כִּיל עַם דִּי אֲוֵרוֹת הוּא) * הֵם מִיכ אֲוֵרוֹת כִּנְגֵד שֶׁס
מִיכ שֶׁצוּ בְּכֹל הַעֵלֶם כִּמְלִין אֲוֵרוֹת שֶׁס בְּסָקִים בְּרָאשִׁית
וְלִכֵּן נִעְקָר מִן הַעוֹלָם הֵם קוֹד עֵינִין הַנִּעִילָה וְקוֹד
הַכִּבְרָה כִּבֵּר הִיא כִּתְּחַלֵּל לַעֲלִי(בְּשִׁיעַר בְּרַכַּת שֶׁשֶׁמֶר בְּכוֹנוֹת
נִעִילָה שְׁמִירָה עֵץ) * שֶׁהוּא קִירֹק לְחֻסּוֹן הַקִּלְשִׁי
הַפְּסִימִיּוֹת וְחִלְיוֹכִים אֶךְ כּוֹנוֹת הַנִּעִילָה עֲלֻמָּה צִנָּה
דִּמְלִיחָק לִרְדִּי לְכוּן תַּחֲלֵם תַּחֲמוֹן יִד יִמִּין תַּחֲלֵם וְלִרְדִּי
לְעוֹרֵת צִי פַעֲמִים עַל יִד יִמִּין וְאִיכָּךְ צִי פַעֲמִים עַל יִד

שֶׁמֶל וְאִיכָּךְ תַּשְׁפֵּס שְׁתֵּי הִידִים יִד וְהִנֵּה כֹאשֶׁר תַּחֲמוֹן
תַּחֲלֵה יִד יִמִּין צִי פַעֲמִים מִלְּאֵל שֶׁהוּא יִד כִּסְרוֹהֶם צִי
יָדוֹת וְצִי * יִד הוּא בִּימֵי כִיחַ וְתַחֲמוֹן בְּכִיחַ אֲוֵרוֹת דְּמִלּוּי
הַיִּלְיוֹת שֶׁל שֶׁס עֵץ שֶׁהוּא בְּקִס * וְנִבְרָאִים יִד שֶׁמֶל צִי
פַעֲמִים שֶׁהוּא בִּיכַח תַּחֲמוֹן לְכִיחַ אֲוֵרוֹת דְּמִלּוּי הַמִּלּוּ
דֶּסֶם קִיג וְכַשֶּׁתַּשְׁפֵּס הִידִים אֵל תַּחֲמוֹן שִׁכְלֵלִים צִי הִידִים
יִד וְהֵם כִּיחַ שְׁלִישִׁי וְתַחֲמוֹן בְּכִיחַ אֲוֵרוֹת דְּמִלּוּי הַמִּלּוּ
דֶּסֶם מִיכ וְאֵל עֵץ * בִּי כוֹחַת לֵלוּ יִתְעַלּוּ הַקִּלְשִׁים מִן
הִידִים שֶׁהֵם חֵם לְחֻסּוֹן וְכֵל זֶה עֵץ הַמִּים קוֹד תַּחֲמוֹן
שֶׁהוּא דוֹחָה אֵל הַקִּלְשִׁים הַיּוֹנָקִים מִלְּמַכְרוֹ הִידִים וְלִכֵּן
אֵלֵינוּ לִרְדִּי לְכוּן אֵל הִידִים וְלַעֲמִידוֹן אֵל הִיל * וְעֵץ
כֶּךָ לֹא יִנְקוּ הַקִּלְשִׁים שֶׁנַּעַשִׂי * מִהֵם בְּשִׁיעַת הַכִּילָה חֹסֶר
עַל נִעִילָה יָדִים * וְהַעֲנִין דַּע כִּי הַלֵּל כֵּל הַכִּילָה הוּא
צִוּוֹל הַעֵץ * וְלֹא אֲוֵרוֹת בְּיִמֵי אֲדִנִי שֶׁהוּא עֵץ *
וְכַשֶּׁלִּיקָח שֶׁעַר מִלּוּי * אֵל הוּא נִקְרֵי אֲוֵלֵם שֶׁהוּא בִּימֵי
הִיל הוּא * וְאֵל עִילָה הַעֲשִׂי לִיל * עֵץ שֶׁס מִיכ לְקַבֵּל הַשְׁפַּע
מִיכ * וְהֵם כָּל מִיכ הוּא צִמִּי הִידִים * כִּי צִי פַעֲמִים
יִד הִיא מִיכ * כֵּן דִּקְרֵי הִידִים הַאֲוֵרוֹת וְהַעֲנִין לְמַעְלָה
לְמִי שִׁירָה לְעוֹלָת * וְהֵם מִלְּאֵל הִידִים הֵם מִיכ כִּסְרוֹת
וְהֵם כִּבֵּר נִדְעַ * כִּי בְּתַחֲלֵם צִנָּה שֶׁכֹּלֵל זֶה הִי מִיכ
צִמְקוֹם רִשָּׁא וְכֵלֵם וְהוּא צִמְקוֹם אֲוֵרוֹת וְהוּא צִמְקוֹם
הַקֵּץ וְאִיכָּךְ שֶׁכִּנְגֵּקוֹ הַמּוֹחִין שֶׁסֶם מִיכ צִמְקוֹם רִשָּׁא
וְהַנִּיחַ נִעֲשִׂין צִי דְּלִוְעוֹן וְגוֹפָא וְכֵחַ * חִרִי יִכְבֵּן וְצִרַח
וְלִכֵּן אֲנוּ מְנַהֲיִין אֵל הִידִים כִּנְגֵד הַלֵּם לְהַעֲלֹתוֹן אֵל
מְרַנְנוֹת הַתְּלָשׁוֹת שֶׁהִי מִשְׁתַּמֶּשֶׁת צִמְקוֹם רִשָּׁא * וְתַחֲמוֹן
בְּלֵלֵם הִידִים יִד הַגִּירָה בִּימֵין הוּא * לֵאמֹר הוּא * יִד
חִזְקָה צִמְחָל כּוֹז צִמְקוֹם כּוֹז * יִד הַרְמָה צִמְחָל הוּא *
פַּעֲמֵי עַם עֵשֶׂר אֲוֵרוֹת מִלּוּי מִיכ זִמִּין עַל נִעִילָה יָדִים
כִּי נִעִילָה רִיחַ הַנִּבְרָה כִּמוֹ וְיִנְעִילָה וְיִנְעִילָה וְהוּא הַנִּבְרָה
מַעֲשִׂי * לִיל * וְלִכֵּן יִד הַמְּלֻחֹת הוּא שֶׁס מִיכ שֶׁהוּא צִיל *
וְלִפִּי שֶׁהַתַּחֲמוֹן * שֶׁל שֶׁס מִיכ הֵם הַיּוֹדִים לְהַשְׁפִּיעַ צִעֲשִׂי
לִכֵּן לִרְדִּי לְכוּן בְּרִית שֶׁל עֵל * נִעִילָה * יָדִים שֶׁהוּא עֵץ *
בִּימֵי קֵל שֶׁהוּא אֲוֵרוֹת דְּמִיחַ וְלִפִּי שֶׁהַעֲשִׂי הִיא מִלְּאֵל
מִקְבֵּלֵת רַק מִתַּחֲמוֹרִים דִּזֵּל לִכֵּן נִקְרֵי * עֵץ וְעִנְחָה קֵלֵם כִּי
עֵינֵינוּ וְקֵל הַכֵּל אֶחָד וְתַחֲמוֹן לְהַלִּיר צִעֲשִׂי * מִתַּחֲמוֹרִים
וְהַתַּחֲמוֹרִים שֶׁל הִיל * כִּי בִי יָדוֹת הֵם פַּסְכִּים וְהַתַּחֲמוֹרִים
הֵם הַקִּירֹם שֶׁל עַל נִעִילָה יָדִים גַּם לִרְדִּי לְהַכִּיבִים קִסְרִי
הַזִּרְנוֹת הַנִּקְרָא קִירִישׁ לִפְנִים מִן הַקֵּץ צִקוֹד וְכֵל
אֲוֵרוֹת צִנָּה (רִמְצוֹל לְעִיל בְּנִעִילָה יָדִים שְׁמִירָה עֵץ)
הַדְּרוֹם בְּאִרְיוֹת) * גַּם בִּיּוֹם הַשָּׁנָה כִּבֵּל הַבִּי קִסְרוֹת שֶׁל
כּוֹנוֹתֵינוּ הִיא לְהַעֲלֹתוֹ וְלִזְנוֹנָה (קִיחַ וְלִמְדָה) * בְּמִיכָא
וְלִרְדִּי שִׁיחַ * מַעֲמוֹד כִּי עֲלֵמָא לְדִבְרוֹ אֲוֵרוֹ צִעֲשִׂירָה *
וְלִכֵּן כִּשְׁלֵמוֹ מַעֲלִין אֲוֵרוֹת אֲלֵלוּ לִרְדִּי בִיכ לְהִיּוֹת צִעֲשִׂירָה
כָּל הַכִּבְרָה בְּמִיכ שֶׁתַּחֲמוֹר כִּשְׁתַּחֲמוֹר הַכִּבְרָה בְּקוֹד אֵלֵינוּ
אֲלֵינוּ תַּחֲמוֹן צִיד יִמִּין הוּא * וְהִלְיוֹנוֹ שֶׁמֶל כּוֹז וְכֵן
אֲלֵינוּ בִּימֵין וְהִלְיוֹנוֹ שֶׁמֶל שֶׁהוּא צִמְקוֹם וְאִיכָּךְ הוּא
בִּימִין וְכִמוֹ שֶׁמֶל הִרִי הֵם * יִד אֲוֵרוֹת בִּימִין
וְחִלְיוֹת

ע

וּלְיָם

7:

קונו

לא

פרק ב

י'מא

ክፍል

זכרון

הורא

היום

מדי

מובת

שָׂרָה פְּרִי שֶׁעַר עֲנִינֵי הַסְעוּרָה פָּרָק ב ג עֵץ הַחַיִּים

לחם וזמל הם ג' היותם
 של ג' בגבורות ולכן הם
 מלוחים לפי שהם דייקים
 אבל נמחקות ע"י המסכים
 כנודע ענין ג' בגבורות
 הנמחקים בג' חסידים [כחצ
 הרב מוהרנ"ח ז"ל בשם הרב
 הקדוש הארי"ז שהיה שלרין
 לשמות קודש הסעורה מעט
 מים פחות דביעית ולגכך

בספר זאת חקת החורב כחצ
 לכיון ג' הוי' המדמיוס במלח
 הם ג' הוי' של גבורות שהם
 דייקים מכל הממתיקים ע"י
 המסכים וקו' וסוים ולכן מסבול
 הלאה במלח למחק את הגבורות
 ע"י המסכים ע"ש ועיין לקמן
 בכוונת אביהם צדיק ויהי"ש
 מנזר כי דייקים בגמס הם
 מרויחים ואשר הממתיקים אז הם
 רק מלוחים ולא מרויחים ע"כ :

ענין חסלה ולכיון לפעור המים בחדר הסעורה :

פָּרָק ג

סוּר כוונה אכילה הנה כבר נודע כי צעה מ"ח
 חתולים ירדו למטה צפור רפיה כלל"ן והי' בהם
 כל צמחי' של עולמות אצ"ע וצחי' מי מדבר וצחי' מי
 צלמי מדבר ולווח ודומם וכל צחי' אלו יש בהקליפות
 מן מ"ח המלכים ולרין האדם להעלותו והנה אדם
 הראשון הי' מנצר בהם צחי' הנשמות עד שמעל ואז
 חזרו לרדת גם כאשר קרא שמות לכל הבהמות ולכל
 מי ועוף ולא מלאו שקרא שמות ללוחם ודומם והענין כי
 צירי ובעלה כל צחי' הבהמות ותקוים וזמר קריחת השמות
 אך לדומם ולווחם לא חיקו כלל ולכן כאשר צאצאותו נשך
 ולא היתר לו רק ירק עשב לצד לפי שכוונה האכילה
 היא לצרכי אקדושה שיש בלוחם המי או הלוחם וכו' כפי
 מה שהוא מתבצר ומתקן על ידי האכילה כמו שיתבאר
 בעזרי"ת * והנה מה שצריך אז אדם הראשון אז היה
 הצריך כפי מה שראוי להם במדרגתם לגמרי אך אחרי
 שחטו חזרו לעזקי הקליפות ואזו לריכים לצרכם כדי
 להעלות כללי הקדושה אל עוקום * אמנם אין צנו כח
 עתה לצרכם בצירי גמור כמו אדם"ר ואשפי' שאנו רואים
 שחזורים להיות חלק אצל מן האדם עלמנו בלובלו אותה
 עכ"ז אחת היא שכל הוא שחזורות אותה הבהמה להיות
 חלק אצל מן האדם אך יורד מעולות ה"ה מה שצריך אדם"ר
 ומחזרים בהמות נשמה ימי בראשית ומה שאנו מנצרים
 עתה אשפי' שנעשים חלק אצל אדם עלמנו
 ממש וז"ס חמורו של ר' פנחס בן יאיר שהי' במדרגת
 הבהמות של ששה ימי בראשית ולכן אמרו האמוראים ז"ל
 אלו כחמורים ולא כחמור של ר' פנחס בן יאיר : ודע
 כי הבהמות העומות אין כח באדם לצרכי הקדושה מהם
 כלל ולכן נאסרו באכילה אך החמורים הם אנו יכולים
 לצרכי ואדברה האוכל בהמה עומת או עוף עומד וכו'אל
 אז נאסר העומתם ההוא בהדם עלמנו ויחאצד הקדושה
 אשר בו אך חמורו של ר' פנחס בן יאיר לא נהצר ע"י
 אכילה רק ניקח מעלמו ע"י המסך הזמן גם ע"י ר'
 פנחס בן יאיר שלא ע"י אכילה ועלה לאותו המדרגה *

ואמנם אין כח זה ציד כל אדם לצרכי רק החלמוד חכם
 ולזה אמרו חז"ל עם הארץ אסור לאכול בשר כי אדברה
 יסתלק ונוחו ימנע הקדושה שיש בו וימנע אחר הבהמה
 כי אין צו כח לצרכי * ואמנם נאסרו עדיין בהמות משמה
 ימי בראשית שמיאוחם בהמות הבשרי חלק כי אלו לא
 יוכלו להתבצר כמו השאר רק נאסרו בצחי' כמו שאנו
 מנצרים עתה ע"י האכילה ולכן אלו מוזהרים לאכילה
 הצדיקים לעמיד לבא ולא ע"י אכילה הצדיקים יחצרו
 לגמרי והנה כל זה הוא צחי' צירי הבהמות ענין אך
 יש צחי' אחרת והיא נשמה האדם בעלמו המאכלגלים
 בהמות אצלנום ודומם לפי רשעתם ואלה הם צחי' שנית
 אמנם מליאת הכוונה בצחי' הראשונה היא כי האדם בעת
 אכילתו יכוין לצרכי אותה הקדושה אשר באכילה ההוא
 מן דומם או לווח ובעל מי * והנה לפעמים יסול לצרכי
 עשר הן האכילה ולא ידע האדם מליאתו ולפעמים יש
 בגמול נפש צו כמ"ש בגמול והוא הי' לאנך דומם * ואמנם
 המלח הוא בין הדומים והלוחם ולכן הנחלץ מלך בשמה
 סייד משום קילי' ומחזור לעניניו והנה נודע כי כל צירי
 הנוכלים הם ע"י החכמה כמ"ש צוזהר פ' פקודי צירי
 פקולה מנו אכילה נמחשבה ולכן כל כוונת הצירי שהי'
 ע"י החכמה : והנה נודע כי אכלו רעים לעילא בא"ח
 ולכן לרין לבין בהאכילה אל מליאות אות * שהוא
 צינה כמ"ש חלק צינה ובציונה חביון אל החכמה והענין
 כי כבר נודע כי השינים הם ל"צ בחיות החכמה
 המנצרים את האכילה והיא לוחה בליור ימי " לעילא
 " לחתח " ומהו " צמלעשח והוא קוד הא' שצמחנה כמו
 שביבאר * והנה זו הי' בשמך הא' לרין למחק צמלע
 דרך ארכה שהי' שני וויס ותחצר וי' עליונה עם "י
 עליונה וי' שני עם "י תחתונה כזה * ואז י"ו שינים
 לעילא י"ו שינים לחתח שבהם שוחקים וימי לצדיקים וזו
 היא כוונה כוללת * גם חביון בפעוית יורד והוא כי
 צל אכילתך חביון כוונה זו ובפרט לכל הפחות צעה
 אכילתך את הכוונה שצרכת עליו צרכת המוליד * וחלה
 חביון כי הלא הם צ' לחיים למי עליון ולמי תחתון והם
 צבדו אריא האוכלים צבדו אכלו רעים לעילא כנז"ל למי
 עליון אצל ולמי תחתון אצל ותביון כי הם שני אלפין
 חלק לעילא אי' לחתח והנה אותה הא' שבעילא חיייר
 בליור יומי ככיל והיא גימ' הוי' והיא דלתחא חיייר
 בליור יוד כזה * " לעילא ד' לחתח " צמלעשח
 והיא רומז לצינה שהיא נק' צחי' ד' ותביון כי צ' אלפין
 אלו בליורם ככיל הם גימ' מ"ו שהוא עולוי שם ע"כ כי
 כולם צמחשבה אחצברו כי אשפי' שהי' אלפין הם
 רומזים לא"ח מ"מ הכל היא צמחנה בכללות הצינה
 אשר צמחנה ולכן שניהם הם מ"ו שהיא מלי ע"כ לחיב
 חביון שהי' שורש האכילה באלו הלחמי' כדי שיוכלו אלו
 הלחמי' לעמון האכילה ולכן החשיב לחלק שני האלפין האלו
 ע"ד חכיל * * הא' הראשונה בליור יומי " והי'

עז

כאשר צמח והוא פלח
אחיותיו אליף כי הוא קוד
אלף. אמרם לא זכה מנחם
לבונו אחיכא שיש עוד
כוונת גדולה מזו ולכן אמרו
מזל מנחם עש הארץ אשר
לעם" שהי' לזכר חמיד
צדוקים ונבוכדנאסר זלח עכ"ל
יש ריבוי אחרים ויכר גדולה

תב נסד זל חק המור
זל כונח אחרות ברות מזל
נעין ציור הנמל חמש כל
וכרנו להם בעומת שני בן
ריו ללס השתרל לכל הפחות
בריות חלו שוכרו להם וחילוי
ככות זה החס יסוד מרפיו
ומן העים ינו ועלינו רוח
קרשו לקים עט והשקר רמו
וכו איכיר עכל :

[illegible]

זכר נקשר זלזל עסק החברה
 וזלזל ולבין כי ען הוא סוד ק"ד
 קס"ו שם אמור"י של פ"ס"ב
 כי הן טומאה זכרני זלזל
 וזכרני טור וזלזל אמר העומד
 לנבד"ק נראה שז"ס ארס אחד
 מאלף גמתי ר"ל אחד עס
 הכולל גמתי ימיו שאלו לז"ר
 אלפין ויז"ו יז"ו וגם ארס אחד
 ימיו יז"ו יז"ו יז"ו יז"ו יז"ו
 הבחן מאלף גמתי זלזל יז"ו

[illegible]

פרק ד

הס"א ועל ידי המתחנן זו
שהם מים אחרונים מחתלק
ממם לחננים עכ"ז הוא אורה
ואח"כ אם לא יכיון בצרכה
סגור ית"י צעל הציה לכן
לריד כוונה גדולה במים
אחרונים

כתב בספר זאת חקת התורה וזיל
כבר ידעת משפ"ל בזה כי
תדומה שהם"ל קאים על השלחן
ולריך כל אדם לזהור מאד בזה
כי יוכל לשלוט עליו יותר משאר
זמנים ואמנם כשים ברכת זימון

שרף פרי שער עניני הסעודה פרק ד עין החיים

לדקם עם לרק כדברי הוזהר מ' בחסות דק ק"ג ע"ב
 וזו כתב זה השלחן אשר לפני ה' השלחן בגי' לרק
 לרק ועם זה ששם ב'שם עקם מחזון ומחש' אלבעות
 הידים הם חמם הוי' בגי' עין (ר"ל להגין ויבטל כח
 מלח קדומים הממלא את עינים) וישן ימין ומחזל
 והמים ומדלין הקבורה הקליטה ומש' ומגזיין החסדים
 גם האז על השלחן מנחם כל מיני מזון וזאת הקליטה
 מכלים שכן אזור בגי' י"ו כנגד י"ה שזכרנו מזה שמע
 (כן היא מציאת צבא כפי יונה חלק ב' קיון כ"ה
 אך שם כתב כי אזור בגי' י"ו כנגד י"ו שזכרנו פעם
 גם הזמנה לזמן מנחמת ארון * ח"ק אשר נעילה
 צרכה לרד לזהר מאל שאל להפסק בין מים לחסונים
 לזכר מחזון ובתב הרב מתיסור ז"ל ולפי שפעם א'
 הינו לפני מיני זלזלים וזא חכם אחד וקיסר לו כי זה
 כמה ימים ה' לו כלב גדול בזהבך שלו והשיב לו מורי
 זלזלים כי כלב זה בל לו שצב על דבי חז"ל כי מים
 חקף אשר נעילה צרכה הכוונה על נעילה מים לחסונים
 בין צרכה מחזון והוא עבר וקלם פרק א' של משנה בין
 מים לחסונים לצרכה מחזון לכן בל לו כלב בזהב
 שצב על דבי חז"ל * וכתב הרב מתיסור ז"ל חז"ל
 צשבת קודם צרכה מחזון יקרא מ' פרקם משנה דמ"ט
 שבת אשר שיאמר הפזון וכל זה קודם מים לחסונים
 ואח"כ ימיל ידיו ואח"כ יאמר בסקוקו והמחזורים וכבר
 ידעו כי מיני זלזלים חקון פזורים א' לליל שבת וא'
 לבוקר וא' לערב והי' קורא מ' פרקים לחסונים דמ"ט
 שבת ציל שבת וס' פרקים סיום בצחיות וס' פרקים
 לחסונים צנחנה וס' חקון נגד ד' אוחיות הוי' איהם
 איני ואינו זכר איהם מהם ומעשים לא ה' קורא רק
 פרק א' לצד עכ"ל : קידם צרכה מחזון אשר נעילה
 מים לחסונים יאמר מומור איהם יחנינו ואח"כ יאמר
 אצרכה א' בכל עם בקד הני' צוהר ב' כ"א קיימא
 על פחורא הנקרא בכל עם ולר"ד לומר הב לן וכבר
 וזכו אצרכה כי (הי' ל"ן הוא אוחיות לצנה) גם הב
 לן וכבר ר"ת בגי' מ"צ וס'ת בגי' ע"ב היינו מ"ג
 והשכינה כוס של צרכה ציהם אח"כ סק סוף דג
 הכל נשבע וכו' וסקוק ואח"כ נצרך א' וכו' ואח"כ זה
 יאמר חסלת ה' ידבר מ' וכו'ל הכוס צינינו ויאמר
 וידבר א' זה השלחן אשר לפני ה' אלו ז' חסונים בלבד
 ואח"כ צרכה החזון * ולר"ד לומר שאל יאמר צרכה
 החזון צלי עשיית חלש היינו צהבוצע שולק צו לנהיב
 כזו צי"מ פתח דק רמיה : והנה כש"ב ג' חסונים
 חצרך צרכה החזון על כוס של יין ותחזנו צה' אלבעות
 של ימין צלוחם סיה' הכוס עמוד עליהם ממש [וכתב
 הרב מתיסור זלזלים וזל ואמר לי מורי זלזלים כי מלשון
 היניקא צ' בלק מחצו שאחז צב' ידיו עד שמתחיל
 צרכה שני' ואז יתייבב הכוס כסא על תקינה צינינו
 אך הוא ז"ל לא היה כוונתו כן עכ"ל] והנה כוס צה' נקד
 כוס

בגלגל אז אין חשש כל כך
 כי ע"י צרכה ימין המלח מהם
 חסונים ציהם איהם יחזי לר"ד
 לכן כוונת גדולה עד מאוד
 לסקר אז מעלי כח הקיט ור"ד
 לבין מאל צרכה מחזון עכ"ל :
 לחסונים וצרכה מחזון
 ובפרט צחיות יחיד כוונת :
 והנה כוונת מים לחסונים לר"ד
 לבין כי מים לחסונים הוא
 ר"ת מ"א וכן ר"ת וס'ת
 לחסונים כוונת מ"א והוא
 קיד סא אסי' לר"ד צחיות
 וכן צה' לר"ד יס'ת מ"א אוחיות וחבין צב' מ"א אלו
 לדמות כח הקיט שאל לוקם יוחר מחראיו : גם זו הכוונה
 עלמה חבין צל"ר יד כי חסבר ד' אלבעות יד הימנים
 לצד אחד ואלבע החמישי הנקרא גודל לצדו וחבין כי
 אלבע האלבעות הם קיד ארבעים אוחיות עשרה בכל
 אלבע ובגודל הוא אחד הכי הם מ"א אוחיות ציד ימין
 צה' אלבעות וחבין צה' מ"א אוחיות לר"ד לר"ד
 ואח"כ ציד ממאל חבין בקד זה צה' לר"ד לר"ד
 אוחיות כ"ל וכל זה חבין צחיות אלבעות כפופות
 למטה כי צחיות לחסונים
 לר"ד האדם להשפיל ידיו
 למטה ואז חבין ע"ד הני'
 וכתב הרב מתיסור ז"ל שאל
 כתב ציקיטור צלוחם אשר
 ש בין שם איהם פשוט
 ההגדל והדי' אוחיות אלו
 צה' ובמילוי המילוי צד'
 אלבעות חסונים גם חבין
 כי אסי' פשוט ומילוי הם
 י"ד אוחיות ובהי' יס' יד פקין וחבין כי אסי' פשוט
 הוא בהגדל שהוא עיקר כולם והדי' אוחיות חסונים
 צה' הם צד' אלבעות חסונים : ענין מים לחסונים
 מנעלים מלח קדומים כי מלח קדומים הוא בגי' חקלא
 והוא חקלא אשמן ילח קהא צה' צה' צ' למדן כלחד
 ואין צה' רק י' אחר ראשונה שאל תביע להקשר חזון
 וחקשר ע"ז אשמן הוא בגי' זק"ן אשמן והם שולטין
 על מלח קדומים ומחלקין מן השלחן ע"י מים לחסונים
 ועוד לומר זה "חלק" חס' "רע" כ"ת אחר וחס חסנה
 ואש"כ שחידים הם איהם
 מזהמים ואש"כ שאל אכלו
 רק מה חסיה לפי ספקליטה
 מלח לילת חית וס' אשמן אז
 מחקלא צדקת צה' חלח
 וכשאלו חסונים המילוי
 ומחזון המלח צלחם כז"ל
 כדלת ממש וכדקת צה' חס' כי
 השלחן רמז לר"ל * לא זכה (נעשית לו סס) חס'
 צה' נעשית לו סס המות וכתב השלחן לנחש זכה נעש' ח'
 לו סס חס' ומלך לשון מחסר והוא בגי' לרק לרק
 כמלח חז"ל פתח "צחקן וקיים צחיה" ונשעה שאלם
 מכנים עניים צחיות ומחיל ומשק איהם הוא מחד

ר"ל כחחשונה ה' למדן שגיל
 לילת רק לל אחר אז חזלה
 מלח לילת חית וס' אשמן אז
 עולה פ"ה חקליט ולר"ד ליות
 חס' י' שני כמנוח נעש' שכתב :

שרף פ רי שער עינני הסעורה פרק ד עין החיים עה

ותכוין שהם עי' יודין שיש צד' שמים ע"כ ק"ג מ"ה צ"ן
והם גימ' מ"ס :

גם קידם שמואל'אם הרים הכוין צ"ג ווינ'ש'ש צ"ס צ"ן
ועם שם צ"ן עלמו הוא גימ' י"ן והנה ג' ווינ' לצד
הם גימ' חי כי עיניו היין הוא חי ובשמואל' הכוין צ"ג
ימות דשם צ"ן העולים עי' כעוזר צווכה ק"ש צלות
ע' של כמע' והם גימ' י"ן וצילור ה' ימות אלו הם פעמים
הי' פשוט עם עשר אותיות המילוי חלפן שהם י"ד
אותיות והי' י"ד הם כנגד ה' חסדים בצרכה על הארץ
ועל המזון תכוין צכללות'ה צלות כי של ארני צמילוי
המילוי כזה נון ואו נון שהם עי' אותיות ונחמיות
הצרכה הכוין אל שם אל' והנה ציוס אל' הכוין כי שם
אל זה הוא אל שדי ציוס צ' אל הוי' ציוס ג' אל ארי'
וכן להפוך צ"ג ימים אחרים והענין כי הלא מרע עיני
חסי' שמואל' כוין כל השבוע ויש חס' שבת שקצלו
ע"י ג' סעודות שצ"ס וא"ו לריכס להשליך קלה קדושה
ומהם צכל' השבוע ולכן לריכס א"ו לכוין צכל' השבוע
צצרת המזון כדי להשליך אותו חס' שבת א"ס הוא צ"ג
ימים אחרונים * וא"ס הוא צ"ג ימים אחרונים לריך
להמשך לליוך שבת הנא כדוע :

בברכה ד' תכוין צכללות' אל אות י' של שם ארני
צמילוי המילוי כזה יוד ואו דלת והם עי'
אותיות * והנה ענין ג' העות' בצצרכה זו הוא העי'
הוא מיטיב הוא י"ב לנו הענין כי ד' צרכות אלו הם כנגד
המזון שאנו מאירין למל' והם ח"י צ"ג וצצרכה ד' הוא
קוד מוח הגבורות ואנו לריכס להמחיק ולכן כל צרכה
זו הוא מילאם העושה להמחיק את הגבורות על ידי ה'
חסדים ולפי שיעקב הסומקה הראשונה הם ג' גבורות
לצד הנחמקות ציבור ז"א לכן צ"ו כנגד ג' העושה כדי
להמחיק וצחמלת הצרכה כחמלת צבור אחת ה'
תכוין אל שם לצלות :

אמנם צצנה הכוין הכל צ"ס הוי' היינו צחמלת
צרכה המזון תכוין לשם ע"כ דיודין עם הוי'
פשוט העולה כ"ו הכי ל"ח וי"ס דודי למ' ואחרים ועם
כולל'ם הם גימ' ק' קוד מלא צרכות ואח"כ צכללות
צרכה ראשונה תכוין לאות י' צמילוי המילוי כזה יוד
ויו דלת עי' אותיות ונחמיות הצרכה צבור אחת ה'
תכוין (לשם ק"ג צצרכה כי תכוין צכללות'י) לשם ע"כ
דיודין צצרכה צ' תכוין צכללות'ה צלות ה' צמילוי המילוי
כזה ד' יוד ה' אותיות צחמלת הצרכה צבור אחת ה'
תכוין לשם ק"ג צצרכה צ' תכוין צכללות'ה למוח ה'
צמילוי המילוי כזה יוד ויו יוד ויו עי' אותיות והנה א"ו
מוסיפין צצנה צצרכה זו רלס והמילוי הענין כי צצרכה
ג' הוא כנגד הילירה ושם הוא מעי' ואנו מחללן
שצצנה לא ישלנו ויחמק העולם כמו צחול א"ס ה'
צצנה חלין הנעל כדוע צבור שלף איש נעלו ולא
ישלנו

כוס ישיעיה דענו למחוי מוש על ה' אלצעות עליו
תקדין חוקא דשיטת' ולא חסינ' צחמלת והנה כוס
גימ' אלהים ומלת כוס צמילוי כזה כ"ף י"ן סמך' הוא
ע"כ ק"ג מ"ה צ"ן הכי
מלא צצרכה ה' ולכן יכוין
צ' מילא'ם צצנה שמואל'
א"ס הכוס וכסית' עיניו צו
יכוין כי כוס גימ' אלהים
שהוא רחל עו'מחא שפירח'
לית לה עינין ולכן יצביחו כנגד החמה ומשגרו לאש'
צירו צחמלת להרים צצרכה אל ציור' ובש"ן י"ן יצור' צמיון
צצנה י"ן וצמנדך צצרכה
ה' מ"ן חס"ם צ' ירך זו
על צ"ו צ' כנגד החמה יד
ימין על יד שמואל' ויקבור
עיניו עד שגמור כל
הצרכה וכן יעשה גם א"ס
אין עמו ג' אשנים והוא
צמיון :

צצנה המזון הנה צחול תחלת הכל תכוין לשם
ארני שהוא גימ' ק"ה ותכוין צאותיות המילוי
המילוי שלו שם ל"ד אותיות הכי הכל הוא מלא ורמ"כ
תחלת צצרכה המזון וצצרכה ראשונה תכוין צכללות' אל
אות א' של שם ארני צמילוי כזה א"ף צמילוי המילוי
אלו כזה א"ף צמילוי כזה א"ף צמילוי המילוי
אותיות * והנה צצרכה צ"ג צצנה ל"ח צצנה צ"ג צצנה
כי צצרכה זו הוא קוד חסד' ונחמן הוא צצרכה א"ב
יח"ץ כי זהו שם ע"כ צצרכה (כ"א כי זהו חסד שצ"ס
ע"כ) שהוא קוד נחמן צבור ונחמן הכהן * וכחמלת כי
הוא א"ל עי' ומשכרם לכל תכוין להשפיע חסד' אל
שהוא עולם הראשון הקרי' מנן ויש צו שלם פ"מ"ם אל
א' כנגד עולם הראשון ושם הוא אל שדי * וא"כ אל
שני צעולם השני ושם אל הוי' והוא קוד צ' זה שחכוין
להמשך אחרו האל צעולם השני שהוא ילירה ושם קוד
הוי' ונחמך עם אל ויהי אל עי' ומשכרם לכל * צצרכה
סוכה אל יוד' תכוין כמו שצ"באר לעיל צאשני של רחם
העמידה קודם וצ"ל לניין ע"ש ונחמיות הצצרכה כחמלת
צבור אחת ה' תכוין צ"ס זה להוי' צצרכה אלהים :
צצרכה שני' תכוין צכללות' אל אות ד' של ארי' צמילוי
כזה דלת למד' ח"ו והם גימ' ח' אותיות כי אות הוא
צכל' יוד : וצרי'ם תכוין שהוא מלא יוד כזה ח"ו וכן
צצנה צחמלת צצנה המזון תכוין גימ' מילא' יוד
ואז הוי' עולם המילוי ל"ה אותיות אל צחול הוא דלת
וחקרה מש"כ צרי' צצרכה וצצנה וצצנה א"ת
צצנה א"ת חסד' מ"ס צצרכה היין כדי להמחיק החסדים
על' ועד ח' גם הכוין כי א"ת הוא מל' הוא צ"ח הכוס
ועוד הוא שחמלת צמיון צצנה נחמית צצרכה

צמיון :

שרף פרי שער עניני הסעודה פרק ה עין החיים

[illegible]

פרק ה

צִדִּיק האדם השמור מאוד שלא לאכול לב צהמה וחי ועיף לפי שדחה צהמה שורה עם ואם אדם אוכל אותם ידבק בן רוח צהמה וגורם לו צהמה לא נפגעים ילגלו אדם רוח צהמה או חים או עוף וידיק בן ב"כ לרד לזחור שלא לאכול חורמין המתוקנים ע"י עובים ולא אפרים הגם שמים עולים על שלמן מלבים וי"ח השמים אפרים אותן י צנין עשני צידקת הכזה שוקקים שללו כאלו כצנעו ע"י זיל חים צידקת עליהם שחבל והרב הקדוש האר"י זל"ה לא ה"י חושש וחי' מנכר צדקת הכזיו' לעץ או לזחמה אף ה"י הדברות וחי' מרים שיביאו לו קולים ודברדים וחי' אוכלם קיים וקצו ודברד תחבל (יאר) וזל"ה עבד השדה) צענין האדם המשתבשים כחב הרב מוהרמ"ו זיל צנס הרב הקדוש האר"י זל"ה שחי' צהמה י"ח זה קצ צנס הארץ אף מ"י שאוכל אדם צהמה י"ח פסיפס י צורה ארץ ארץ ויתקן אותם צבאליהו צענין הרבש הכנעה וחיתום המצולל צענבים לא ה"י הרב הקדוש כנענע מלאכול אותם הגם שהשמים אותן ה"י שחורים צענינו י וכחב מוהרמ"ו זיל שיה שחי' מקיל בן הוא לפי שזין טקן צהמה ימנעלים וחי' להשמיר שלא לאכול צהמה ודחי' נעשה על יד אכל צחקק י"ח הקול : כחב צהמה מוהרמ"ו זיל וזיל מורי האר"י זל"ה ה"י אוכל צלים אדם ולא ה"י חושש לרם הכנולל צנס נפגעים גם ה"י אוכל פלדמים יריניקים מוולאים צבצר ובלים

וְלֹא חָשַׁם לְקַבֵּרָה הַרְמוּבָה
וְאִי שְׂאֵלְתִי אֹת אֲנִי חֵיד
הוּא לוֹכֵל פֶּשְׁעֵיָא וְאִמְרָה

כתב בם' זאת מקח המורה ז"ל
ודע כי הרב האלקי כמ' האר"י

[illegible][illegible][illegible]

פרק ו

כוונת השמיטה כחזר הכר מוהמ"ו ז"ל שהיה הקדוש
האמרי זלתי"ה גילה קירו להכר ילחץ הכפן
ז"ל וזה ענינו הגה כזר מודע צעקן כוונת האליהו איך
כל

ד

שוער מצות מעשיות פרק א

מצות תורה ענין המצוה דע כי תורה עולה אדני
 סה"ק צה"י רמל וזכו צה"י דלת כי הלא נודע
 כי רמל ונל"ד"א הוא תוספת את המורים ד"א כלל ית'אמו
 בהם המורים כי לעולם אין להם אחיה רק צמורים
 כי צמור הפנים אין להם

[illegible]

וזהנה כלל יהודים הם שתי

בצני הילדים והסתם בציורים וליפי שכל ילדא חיה
בשלים העניין דהם ד"ה לחם קים יקוד לחם כבוד
לכן גם התורה תמידה חיה בשלים העניין שבת
והנה היום שלו היא סבבך וזמנין כי הוא טוע
בסתם הוא צמח הוי והנה הארץ הילדים
זה הם צדיק בזה ימי הפה ופיה הפה שולח
מקום וזון הסבלת האלו יולדת האלו נקום הזה וזה
משקף כיל שם קרה כי קוף ביה מקום רחוק על
השכלת כחיל :

והנה סוד סג סד' 75

מלצר כגד וס"י אס שמוע
וסול צוסר שדי (ולצרוס"י)

מלגלו יצון כוונת נסניעו
 בעבר צ' בקי' איז בעסקו ווי' שרי צלריך (הנה בעקר
 לקיטעס העדמסס' נשמו' מי' זה הפסקו' אך צלקיטס
 סבכי' סאללי הוצא' לזחא העתקתי' ליח' על תקימו' סה
 וזה עיניו צקלי' כי הנה נודע כי יקוד' לזחא סה
 חקתיס' צמה' דז'א' וזה גי' כודע' כי הסס' שרי' הו'א
 לעולס' גי'וד' והנה גי' סיקוד' לעול' יס' צ' לריס'
 צ' לזחא' ככודע' צחא' סה' והנה ליר' הו'א גי'וי' ש'
 ועס' הדלס' הו'א ש'ד' וזמל' צ' לריס' צ' לזחא' סה'
 צ'ס' ש'ד' וסס' צ' ש'ס' דז'א' צחא' סלו' וגס' צ' דלס'ס'
 עילון' דהי'ד' צלריך' שרי' וזרי' ושרי' צלריך' אל' חקתי'
 צלריך' אל' צלריך' צחא' סני' עיס' צחא' וזחא' דק' כס'
 וז' מלגלו' שרי' מ'צ'ר' והעני' כי מה' סה'א' כלן' צ'ז'
 שרי' מ'סס' כנגדו' צניק' וז' וז'א' ס'ד' וז' אס' שמו'
 והעני' כי וז' הו'א ז'א' ככודע' וז'א' הו'א' כח' דק'סל'
 חקתי' י' אס' כ' חרין' מומין' דילס' ס' י'ס' הרי' וז'א'
 כוול' מלד' י'ס' הו'א שרי' ווולד' אס'ר' וז' עיס' :

סדר

סוד המזוזה הוא להכביר נביים על ידי אלה"ר (ל"ל) להכביר נביי בני אדם סבאו ע"י אלה"ר) כשפירם מאשמו ובהם נולדים צדתי כסאות :

הנה

דבר צילמו לעיל שמקום המצוה היה צפויים הטליון
 חונקם הוא בתחלה שלם העליון פי כלבד חליון
 השלם העליון חסום את המצוה בתחלת השלם חונקם
 למעלה של הוא קוד ילוחם המל' מביאם מתחלה שלם
 העליון מתחלה לעלל' **כתב** המל' ויחידהו זכ"ה וז"ל
 שמועזי צמם מנח"ל ז"ל כונס כשדולל האדם ומתחלה
 ציוו ויטמן ידיו צמחה ויטמנה יכין צמין וכלל מון
 הילחמי כי יר צמילוחו כזה יו"ה **לר"ח** י"ש ס"ה שדי
 ויכין צמם שדי הכחשו על המצוה להליל מילחמי ויכנס
 חסם צמלו ומכניע אחרו :

מצות

מצות מעקה [הנה בס'] עומה הכוללת י' טחם קצת
נאמר ויזיל ויתאמץ ועשה מעקה לנגד
עיה ביום יום נגד ביתי כס סחאם שם הוי' עמלו מעקה
המעקה ומש יום נגד קיר מעקה לנגד עכ"ל אך עיקר
באר ענינו הוא צינן קים סגר קיר חצי"ט פקח סקח
עקב ע' נלחם צבא ענינו עפי' וזה שצבאום שם סכבתי
הקצ' צ' סכב צבאום שם צבתי קיחאם נ' הוא סכב סכבתי
מעקה הוא רק צבאום הצבאות והענין כי הוא נולד
בין ד' עולמות צבאום והם נגד ד' ארצות שם ארצות
נק ארץ ח"צ ארץ ח"צ וזה י' שם עקב צ'ן כל עולמות
עולם ש'ן ארצות הנצח וכן צבאום ארצות וצ'ן ילדתי
לעצ' והנה נודע ש'ן הצבאום כולם סכבתי עומה
כי הארצות כולל לם כולם ונענין ילאו כל העולמות
והנה אחר סכבאל עולם הארצות עומה הצבאות עקב
לחבול צ'ן הארצות וצ'ן הצבאות ומהם נולדתי שם כ
שחמו הצבואם של הצבואם כסידר עומה להצבואם לזו"ע
מחאום להצבואם וזה' שם כם להחשטת יחאם ולהצבואם
לם כל העולמות שחמח' שם צב"י כי פס ע' הוא שם
דבר עליון גדול וכל מה שצבואום עומה ויחאם כמ'ם
נבלי חמח' כנגד כולם וזה' החמח' כנגד כולם
נבלי החמח' העל'ן לא רשע' שחמח' דבר לטעם וזה'
אצל החמח' העל'ן עקב ונבלי צ'ן הארצות צבאום
נשע' ש'ן הצבואם עקב עקב עקב עקב עקב עקב
והנה חמח' הזה הוא קרקע של עולם הארצות כי צ'
העל'ה הצבואום שם י' צ'ן ארצות הם דורקן ע"ה חמח'
הוא לפי שחאם קרקע שלם'ן לא הוא נ' להדריס ע"ה חמח'
שחמח' שחאם עולם הצבואום והנה הנקחן שחמח' ארצות
הצבואום לר'ך לעשות מעקה נגדו י' עמח'ם כי הם
אחת כי אור הארצות ארצות יכול ליפול צבאום לם
שחמח' הנלי הוא עמקן צבאום ארצות ארצות ארצות
יכול ליפול ארצות של עולם הארצות עד הצבואום עקב
הש' מחאם לחמח'ם צבאום ארצות הצבואום ארצות ארצות
הוא נודע כי נפילה האור מצבואום העליון לעולם החמח'
קרי' ומהם כצבואום צבאום ומהם י' חמח'ם לזה לר'
מעקה צבאום הנגד הזה נגדו י' עמח'ם וזה' כי אר'
סכבאל

שֶׁרָא פִּי שַׁעַר מִצּוֹת מַעֲשִׂיֹת פֶּדָה אֶ עֵץ הַחַיִּים

בפניה ויחיה לזאת ליד לעשות המעשה הזה ועשה גם כאלה יד וישוב זהו האלימות אך לפי שהוא עובד דרך נתיבות אלה הוא מחליט המעשה ושהו מחליט על צי שמה קים ויחיה ככיל זה מחמשת האור האור ונחמם זה חני נקם נקם לאלו האור והוא מחי האור והחלטה והוא שאלו שאלו חזל כל המעשה די לו שיעשה

[illegible]

פרק ב

מצות ש"לוח הקו הכה גם צה לא ציבור הרצ ז"ל
בקי עמי המלות עיניו כלל וסוף על מה
בציבור נעץ חיים בציבור גדול צבעי הזוהרים אך שם
הוא מאריך הרבה באריכות הדעות לזאת בראי עיניו
בחבליה הקיבור :

דגה דע ביי ים, זינען זיינעם אל אויף (אמאזאן לעיל)
 שער הקים פירק (ד) ה'ל' הוה צהורם מיהם
 למעלה שמים צהורם שמים זינען זס בקר' זינען אויף
 עליון וכן' הוה צהורם חזר צהורם זענען זס אויף באשר
 כהני' לזאח מחבשים אוד' זי' צהר' זינען זס וז' קר'
 וסאם רוצ'ל על האפסוחים לפי שיהי' יורח למעלה משעור
 קומח אצ' וז' צהורם בן' גס אצ' לירך להכנין רצ'ל
 למעלה וז' הויון בקר' יס' ק' וסזינען וסז' זינען צ'ב'
 הוה נחלק ג"כ צ'ב' אופנים ה' אויף באשר אצ' מחבשים
 צ"ל דז' באשר אצ' מחבשים צהר' זינען זס וז' קר'
 לז' וסזינען צהורם צהורם זינען זינען אצ' :

והנה הציור הראשון שהיא ציורם למעלה במקומו
 היה במקומו זה עיקר הציור שלהם האמתי
 ונקר'

השולים כל המדך שהי' בהם כח צדדי מהפאסט לזעה
עז קיום עולם העשי' הבזיח והעלה אוהם למעלה מנג
הבנינה וזה שהי' חזלה כהלים (ר"ל מה שהי' בזה
לעשות כהלים) לזיונוח אצ"ע נאשה אמו: וזקוק וכהלים
לעולם חלתי' ועיי' לא יכלו חלתי' אצ"ע לזעה
לא חל חזק ולא דרך לזדים :

NOTES

אמנם מלחמות המערכה הזה הוא כך כי הנה נודע כי די עולמות אצ"ע הם קוד די שמוע ע"כ קיב מ"ס צ"ן והנה כונו שדור הפלגים של די עולמות צ"ע נמשך מעולם החלילות וכל המ"ס הווי קיב מ"ס צ"ן כללים ביה"י ד"צ דמלי"ן וידין גם קוד להצלות הזה נמשך מן בינה לחלילות להצלות את המ"ס עולמות אלו והוא ג"כ בתי"י ג' הווי קיב מ"ס צ"ן וכולם כלולים בצבא החלילות שהוא הוי ד"צ דידין והנה לחלילות צ"ע ד"צ קוד שידרו להחפץ להחיות העל העלמות צבא העם מעקב לעולם החלילות אלו המ"ס הווי דק"ב מ"ס צ"ן הם קוד המעקב העולם רי"ו חלופין זה כי ק"ב שמוע אוהיותיו עולה ע"כ מ"ס א"ס חסד עמו הוי שמוע העולם כי"ו אל הכל עולם י"א וסם צ"ן צבא"י אהויים שלו שדור דרך דבוע כזה י"א י"א י"א י"א הווי הוא ג"מ ע"כ הרי ג' ע"כ העולים רי"ו מכנין מעקב והנה כאשר אלו המ"ס שמוע עולים בקוד מעקב כולם ככללים צבא ע"כ צבאות"י שהוא עשרה אוהיות ונמלא כסם חלילות ח"ס בדיבורים רק עשרה כי יוהר גיולים הם עשרה עשרים חלילות יוהר מחלופים עשרים ד"צ לזה ע"כ המעקב הוא עשרה עשרים כגד סם ע"כ דידין חלילות"י ח"ס לחלילות וזה שכתב ועשית מעקב לגגך כי הסי"ג מ"ס צ"ן הם קוד מעקב ללוד ג"ך שהוא הוי ד"צ לחלילות וענין די הווי סם בקוד ג' ע"כ העולים רי"ו סהם מכלל הרס"ה נל"ין שספלו (כחוצה צבעו רס"ה נל"ין) והווי לעולם בקוד מעקב (ע"כ הניסח ה"ל) ונחש הרב צ"ל שזוהי סהם מערב הקדוש אלה"י ואל"ה אה"כ חסד נחמה צ"א שהוא עני"י מה ששאלה כחב אלה"י מ"כ"י צבא הרב הקדוש ז"ל) וזה ביאורו בקציר כי הנה כאשר יודת אור הענין להצלות את העולמות אז מ"ס שידור מעולם אלה"י הם קיב מ"ס א"ס ואח"י כשח"ס"י המ"ס נלמעה אל קיב נמשך מל"ץ אל העולמות אלו מ"ס מה הוא עולה ונמלץ את הסם קיב כי כל א' בגבור עשרה עשרים ונבוען ע"ס וסם צ"ן דהסין היא העולם חלילות"י ונעשה סם בתי"י מעקב אלו ולכן שיעור המעקב הוא י"י עשרים מכנין אוהיות סם צ"ן סם החולל [ונצטפס ע"ז ח"ס שדרכים כחזר וז"ל ואפסך שהוא ע"כ קדם בתי"י רי"ו מכנין מעקב] ואמנם כוונת המעקב הוא כי הנה ודל"י שהוא החלילות עונג דרך המסך שהוא ג' הצבאה כדי להקטיר כחיהו צבא העל"ה הנצ"ה"ה והנה גם דומה וז"י הצבאה לריב"ס אלוהים ומוחיותו חלילות"י א"ס יקדם אל ידד אור חלילות"י למעט בתי"י דבד המעקב א"ס יקדם

שרה פרי שער מצות מעשיות פרק ב עין החיים פא

ונקרא זיווג שלם כנו' צוהר אחרי דף ק"א ור"ל כי זיווג שלם הוא כאשר הכליות הזיווג הוא כדי להוריש מוחן אל הבנים וז"ל להוליד בשמות חדשות ע"י זיווג זוי"ט עליון . אלוים הזיווג ששני הוא רק לפקדים והוא כאשר גורמים הציונות של החסידות והן בהם כח לקבל ההשפעה העליונה אל לריכה האם העליונה להמעיט אורה כדי שיוכל לקבלו ולא יורדה למטה כדך העוף הסבך המפחד על הבנים שלא יעריסם עופות נכדים ורובלם עליהם לשמורם חס הזיווג הנעשה בהיותה רובלת כק' זיווג של מוקרה זיווג של פקדים ונקרא זיווג דלף שלם כי הכליות הזיווג הוא הוא רק כדי להריר חיות מו"ט אל העולמות מה שהיא רק מוכנה צעה הבראה וגם לתת כח לזיי"ט שרדונו להוליד בשמות ישוה סבכר נכדיו צעה צריחה העולם לחזק לחמש וזה קוד הפסקי כי יקרא קו ליפור לפניך וכו' פ"י כי יקרא ר"ל כאשר הזיווג דלוי"ט הוא צעה רב' שזה מורה על חליטה הבנים זוי"ט שהם חסידים וס' רק צבתי ויק' ולא נקראים אפריסם ולריכים לאדם לצדן עליהם לשמור שאין זה זיווג העיקרי שלהם רק זיווג המוקרה וזהו ע"ה שאמרו חז"ל כי יקרא פירע למזומן גם אמרו שה"י לריכים לאדם וזה כי "יקרא והאמר קו לפי הענין כי כאשר הזיווג הוא למעלה שוין בקיומם אז יש להם שיען נהרגין כמין "אמר אך זיווג הזה התחתון שהוא זיווג של מוקרה א"ל לאמר קו קו נהרגין מכל הלכר שהם ש"ב כמ"ל ועוד מה שקרא לזיווג זה ק"ן לפי כי עתה ציווג זה הוא נקרא מוקרין על צדן כיצן שהוא הזוי"ט נקרי לפיכך ואמר לפיכך והוא כמו שכתב צוהר כי יש חילוק בשאמר לפניו מלפני כי הצינה נקרא מלפני ה' שהיא יורק פנימה מן הזוי"ט שנקרי ה"י אומם המ"ל נקרי לפני ה' שהיא לפניו דלוי"ט ולזה נאמר לפניך ולא מלפניך כי עתה ציווג הזה האמא יורדה למטה ומתלבשת צוי"ט ולא נקרי לפיכך ולא מלפניך דמשמע שאמא היא לפניו מן הזוי"ט : ונאמר בדרך כוונת ל"ב יסודים של הוי' אלהים שיש ציווג האם התחתון כי הנה צריכה לעיל כי הזיווג ה' הזה נחלק לצ' אופנים כמ"ל והנה כאשר נכנסת האמא צוי"ט אל הזוי"ט נצדו נקרא הוי' אלהים כי הוא לוקח הכל ואמ"כ הוא כוהן לה סומיין שלם אך כאשר יורדה האמא צוי"ט אל היא אינה נכנסת צהובה ממש רק נשארה למעלה בקוד אור עוקף ואלו ענינים צריח נקראים הוי' אלהים ה"י צ' מיני יסודים של הוי' אלהים הנמלאים ציווג זה וכנבים נאמר בפסוק "בדרך שהוא גימי צ"ס הוי' אלהים וביאור הפסוק עצמו צ' מיני יסודות האלה של הצינה וכנכד הראשון שהוא

ולזה ידוע ממש וי"ט כחן שנק' חיה נכנסת רק ששארם כסיד אור עוקף ונאמר מבורר בהרבה מקום שזה דלוי"ט האם נכנסין חך הנקי ממש אך ר"ל כתיב : כשנכנסת חוך ז"ל נאמר צכל עץ כי הזוי"ט נקרא עץ ואמר צכל עץ ולא נאמר צעץ חוה כי כשהוא נכנסת צעץ חוה אל המ"ל יש צה מי"ט כדי שיוכל לזווג אל כשיורדה צוי"ט אל עץ האם צזה הזיווג ה' לרך שיקוד ז"ל חקרי כל יתעלה צה בקוד מי"ט ולא נקרי היסוד צכל שסוף גימי צ"ן שהוא קוד הע"כ כנודע ולכן כתיב "צכל עץ וכנכד ייחודה צמ"ל נאמר או ער הארץ כי המ"ל נקרי חרץ כנודע ונאמר על הארץ כמ"ל כי נשארה למעלה בקוד חו"מ ועל חלו ה' צמיתות נאמר גי"כ על האשכנזים או צלים כי צמ"י צמ"י צמ"י צמ"י חלו אל חין הזוי"ט רק צצתי ויק' צדד אך כשלא נכנס חוך הזוי"ט אל הזוי"ט הוא בקוד אפריסם שהוא צמ"י ויק' צמ"י מומין גדולות צכל ח"י לי גדפין אומם כשיורדה צמ"ל אל היא רק בקוד צלים שהוא צמ"י ויק' צמ"י גדפין ה"י מנולר פ"י הפסוק כי יקרא קו לפי וכו' וע"י אור הפסוק לא חקם האם על הבנים ר"ל כי זיווג הזה התחתון צהיות זוי"ט קטנים ולריכים לאדם ולריכה האם להיות צצתי רובלת כמ"ל לרך של חמך צמ"י הזיווג הזה אומם של חשלה חס האם והם חו"ט הכנזים צ"י הינות חלו של חשלה וצ"י חיצות חס האם כנו' צחקונים של חשלה חרין שמוחין והעשה צאופן שיעלו מעל הבנים ויגדלו ולא י"ה לריכים לאדם להניק להם ולא יעלו חו"ט למעלה ויזדווגו ציווגם העליון הצהיות שווי"ט צקומם ולא ע"י יושבו שני מיני כוונת גדלות א"ל חו"ט צע"י זיווג עליון הזה יושבו מומין גדולות צוי"ט דלוי"ט והנה נודע כי לשון צוד הוא קוד המוחין כמנולר לעיל (בשער העמידה) צענין גומל חסדים עובים וז"ש למען ייטב לך חוועל ה' והארכתימם ר"ל שיושבו גי"כ מומין גדולות דלוי"ט דבריחה שלם ה"י צו קר"ק ע"י יחארכו ויהי לו מומין גדולות :

סוד מלות הפלדק הנם אור ל' היור שלם הפוכה פניה מן ה' כפופה ומורה אצ"ל גם אור ד' מורה עניות וגם אור ק' אעפ"י ש"ס צה איה זיווג אך סרגל שלם הארוך נגע עד החילונים על כן לרך ליהן לדקא ותחמלא אור ה' כי הוא זיווג האמתי בקוד ה' והנה קוד הק' הוא צקן התפשטות הוועמל וה"ם הוא סיד ה' של הכל :

והנה צעה נחיתת הפלדק חכוין כי פטוה פריש וכו' וכמו שצוהר לעיל צכוונה ויבדך דוד ע"ש :

גם לדקא הוא גימי אלהים ארזי ומ"ה וד' אוחיות השם והענין כי על הפלדק נחתים שם אלהים וס' אדני ע"י שם ויהי וד' אוחיות הוי' פטוע :

כתב הכז מהכחיו זיל סביר הקדוש הארזי זלז"ה כשהי' כותן לדקא ה"י נותן צשמתה גדולה וצטוב לצ וציד פטוה ולפעמים לא ה"י מתחלה חס ה' נשאר 170

שרף פרי שער מצות מעשיות פרק ב ג עין החיים

שגמרו עליו אז באמצע הדרך פוגעת בלוחם כשמה הראוי להחללנו ולא גוררין עליהם להחללנו עם זו הנשמה שיוצרת עשה בגוף אי - והוא אצורה לחך אשר חיצר וממנו ונולדה והנה כשמה שצריכה חיקון להשלים אליה ונעשה שחקר מומנה אשר לקצוה זו היא מחללנו נעשה: והנה האדם הזה שצאל אצורה זו עליו לחקן את האצורה האחת שהחללנו עשו ואם עדיין לא חיקן אותה אז הגם שהשלים את עלמו עד שכבר זכה והוא לקנות צחי' הכוח כמ"ש בצבא זכה יחור יבצין לי רוח וכו' כל זמן שלא חקון את הנשמה החללנו לא חין זו יכולת לזכות בנפשו שלו והוא מ"ש לא הוכל להעלים מ" לא תוכל להחללם ברוח שכן עד שחקן את הנשמה שחללה אצורה עוד אופן אחר כי האדם פעמים הוא נחקן ע"י העיבור שהוא קודם העולם שהוא העולם בחיך כשמה חצירו ולפעמים ילעך לחזור בגלגל עומם והוא יורר לער מאלד - והנה עומם מאלד אצורה ואינו מחזירה הוא שאין לו חיקון צעיצור אחר וייתרו אף לייצר לחזור בגלגל עומם והוא לא חוכל להעלים מ" כי אם לא השבו את האצורה אז עונשך הוא שאם חסרת והלעך לגזול עוד צעורה: וזוהי לחקן לא לא יספיק רק בזה שחללנו עומם: שהוא קודם העיבור כמ"ל אף לחללנו עומם: **ודע** כי צ"י נשמות חלו אם לא הי' איזה קוצבה צניהם לא הי' מחללנים צימד אך לפעמים שהי' שניהם חקרים אופן מזה אי' אז יחללנו צימד:

פרק ג

מצות צדיק מולידם הנה קודם החולה הוא כי רחמים נחפך לדין ומחיה זה צא לו החולה והענין כי אור החכמה נכחלק מומנו - והנה נודע כי החכמה הוא הי' שצטם הוי' וכאשר הוא חולי' אז נחפך סיוד ונעשה דוי' ואז הוא חולה ודוי' לבד:

גם " הוא גיומי עשר ונחפך ג"כ ונעשה ערש והוא ששוכב על המטה ונעשה ערש דוי' לכן לרדף להמשיך לו מזון מהחכמה כדי לקעוד ולחזקו על מילתה אותו ערש דוי' שיש לו ואז אורחם הקטנה שהוא מוצא " שצטם הוי' כל מחשבו הסבה בחליו ונחפך - וזהו וינן ענין הדמק של אדם שבו נגלה חליו האדם כי הלא נודע כי אדם העליון הוא ז"ל והנה מוצא מ" הפסוק כולם בחכמה עשים כי אצל הוא מיות כל החליות ואור א"ס הוא מהלכש בחוכו ואז אצל מחפשת בכל האלילי' עד קופו ובחוכו מולכש ונעלה החיות של א"ס ומח"י את כל האלילי' וז"ס כולם בחכמה עשים - והנה החכמה היא מחפשת בחור הורדין של דם מיות האדם והימיקון ובחור אותה הדמיקון גבוה ונעלה מיות הא"ס מהח"י את בילו - והנה נודע כי בחכמה לחצרו כל השף כללין ודושה את הפסולה לבד מנו העובד וכן היא בקוד הדמיון

צידו אם לאו (והי' אומר כי כל מלה ומלה יש לה אורח עין כ"צ אורחות וכו') כמו שמוצא - שצטם הוי' שבה צבונת העצילה ע"ש) פחותה הפחה את ידיך ילענך הוא קודם היסוד יבאליך הוא קודם הנק' חרוייהו כחלה כי ע"י הדקא מחפך לדק צלדקא כחודע:

כתב

הכבז והחמיו ז"ל חיל שונעו עמם נכון משם **סחכס זאקושי** על מי שיש לו ר' זה לא יעול לדקא כי לדקא הוא גיומי ר' חקר אי' וכן אם יש לו ר' חקר אי' הכי יעול כי גם הוא לרדף לדקא (כ"א כי עדיין הוא בכלל הדקא) אצל מי שיש לו יושר מ"י אור' שלמים אז עבר מכלל לדקא כוד הפסוק והי' מעשה הדקא שלום הוא מוצא בק' לקוים ציטע"י וזה צילורו סנה נודע כי עשה בהגלות המר צעורה אין הסם הוי' שלם ונפגדו י"ה מן וי"ה והנה ע"י הדקא מחפך הקצים את הוי' ומעלה לי"ה וזה בכחצ וזהו מעשה הדקא שלם ר"ל שיקשר וי"ה לי"ה וזה גורם מעשה הדקא גם ע"י הדקא אז גורם זיווג יקוד עם מ"ל שלום וזהו ביכ מעשה הדקא שלום - וכחצ עורם ע"י מ"י מ"י אור' אור כחונה אי' צלדקא כי יצוע האדם הנותן הוא בקוד וי' והי' אלצעות הנחמים הם קודם הי' והי' אלצעות כל העני' המקבל הוא ג"כ הי' הפמיונה הוי' הי' הכי אורכו וי' ויד הנותן הי' הפמיונה הי' ויד המקבל הי' וזהו והי' מעשה הדקא שלום ע"כ.

בענין

הכדידות והחורית כחצ הכבז והחמיו ז"ל חיל רחמי' למורי האר"י זל"ה שאל הי' מקפיד בלבושיו שהי' כל כך נאים ומבוצים ציורם ובאכילה הי' אוכל מעט ומעיר ובענין הוללות של אשתו הי' מוליד ככלותה:

וכתב עוד צענין קניות דברים של מלוא כגון לונד ואחרים וכדומה רחמי' למורי זל"ה ש"י נוחן להמוכרים כל מה ששאלו מומנו צפצם אי' ולא הי' מקרע עומם כלל ולפעמים הי' מיות לפניהם מעות והי' אומר להם שיקחו כל מה שרלו ואמר שאין לקרע על שכל שיעור העולה וכן כחונה רשצ"י ע"ה:

סוד הפסוק יש מפור וכוסף עוד שדכשו חז"ל על ענין הדקא הענין כי היסוד נקרא לדיק לפי שנותן לדקא להטקא הנקרא לדק ונעשה לדקא והנה מלדיק הוא מפור מ"י שהוא כחש את החקרים העליוני' ונעשה מפורים דקים ומחפשים על ידי הכחה כדי ליתן צבוקי' צענין הדקא והנה לא החשוב כי על ידי חמיוס להטק' יתמנעו ויחקרו ציזא אך ארצא שנוסף עוד כי ע"י הפכה בגלים כל החקרים ומחפשים אורם לאין קץ ונגדל ז"ל על ידם וכן הוא מי שנותן לדקא כי ארצא נחפער ויחפשו נכסיו הנכח ממה שהי' וזהו ונוסף עוד ואפשר לזה נקרא היסוד יוסף:

מצות

שבת אצורה הנה דע כי לפעמים נכשמה אדם יורדת ומחללה לשכות של אותו הדקא

הלל ד"א כי הצי' הוא פנימי וסלי' וסלי' הם צי' מקיפים וכבר נודע כי הנילי' הוא גי' מקיפים והמי' הוא ד' מקיפים חוץ ודעה כלול חוץ הכי' ד' מקיפים והאלס י' לו כל צחי' המקיפים האלו והנה ל' יום קודם המיתה אז נמשלקין מונו צחי' המקיפים שסם לל על כאשר וזהו מה שכחצו צוזה על פסוק ונסו הלללים כי הם צי' לללים א' מאכל וא' מאכל וכולם הם ללם אחד ואמנם צעה קמוך לשעריחו של אלס

חזורים כולם צו כדי ש'סכלו כולם כח ועודש המיתה וזהו חסך רוחם יגועון' ואמנם צעה פטיחמו אז השמעה והכוח עם המקיפים שלהם הולכים אל

מקום הראוי להם והנפש עם ה' מקיפים שלהם שכל ל' יום כנודע כי יש ללם מנכח' והנה הללם הוא ש' הכנס אז הלי' שהוא הפנימי הוא הולך עם הגוף להקצר וז'ס ונפשי עליו האכל אך ה' מקיפים של הנפש שהם ל' יום לללם אלו נשארים צניה האכל מחמת שאינם יכולים להפטר כל כך מן המקום שנסדד ונפטר וזהו שאמרו חז"ל כי נפש המת צא כל ימי אצילות ל' יום האכל והוא קוד המקיפים של הנפש כלי' והנה הם הולכים ונאים כי הם רולים להיות צניה שמה צו המת גם רולים להשתחף עם נפש הפנימי שלו לכן הילכין ושנים' ואמנם בכל יום וז' ימי אצילות מתחלק נמקף א' מה' מקיפים וכאשר דבוק עם הנפש היינו יום א' מתחלק הדעת יום צ' צניה

יום ג' החכמה וכן כולם [ואז בגי' ימים הראשונים הוא עיקר דינו של המת בקצר ומס' ואילך שולך צחי' המי' של הללם אז מתמעט הדין] עד כלום ז' ימים אז נשלמו כולם להחלק ומתקשרים עם הנפש בקצרו לכן קצו ז' ימי אכל צעוד שמדיין המקיפים של הנפש צניה האכל והנה כל זמן שמדיין ה' המקיפים צניה האכל היחה הקליפה כאלהם מאל צנפס המת כי בהקוף אין להם אחיזה ובכל יום מתחלק כח הקליפה עד כלום ז' ימים ואז אינו נשאר שם רק מה שהוכנה צעוד שהנצר קיום

(ר"ל כי אחיז מתחלק גם הנפש למקום הראוי לה ולא נשאר רק ההנל דגמי') וזה קוצה עונש המת בצלוחו ה' ימים לפי שאין המקיפים שומרים את השנימי' וגם עומאח נחממע' ולכן ונהים' מהלם להחיותם מאל ואח"כ הקצר עד אחר ז' ימי האצילות כי צנין הליון הוא כדי לתת כח אל המקיף לעמוד שם ויום יצניחו קודם שיצאו

מקוף כנאל שנותנים כח אל העומאח האחרונה צעודו ש'סכר שם ולא חלך משם דוגמה הנונה ציה ואינו מזכיר עליו שם שמים שכוה העומאח שכו' צניו' אך כשנאל שם כל המקיפים אז מזה לעשות ליון כסא למקוף' וזהו פ' מלת אכל כי הלי' הוא ל' לללם ואב' לאל

כי הם העונס הוא מתעלה בהדפס והדס הנע יולא למח ולפעמים נחמה העונות האלס אז אין יכולת בהמתכנה לצבר ולדחוס מוחי הקליפות שהם הדס הנע למח ואז נריך להקצה להוליא אותו הדס :

והנה נודע כי אצל הפניס שלי הוא שם עיז ואחריו הוא שם קפיד והנה שם קפיד זה הוא מתפצט כי הלא נודע כי כל דבר עליין אינו מתפצט למטה רק בקוד אחריו שלו לכן השם קפיד הוא היורד למטה שהוא אחריות דפס ולכן כל חייה האלס הוא צמוך הדפס הזה ולכן יצאו כיכר חללי האלס כי כפי העצירה או הענין כן נמשך האור משם והנה אוחס הדפסים הם כולם צליד נקודים כי לפעמים כשהמים ירד בהדפס צנין ונחושט שהוא דופס כפי נקודה אחת ואח"כ נקודה צ' והוא לירי ולפעמים הם זו למעלה מזה והיא שצא ולפעמים הראשונה אנוכה ואחריו כמו נקודה לצד וזה קנון וכן כיוולא צזה וזה מורש מילאות סחיות שנגשדלו מזהה צחי' שצנכמה הוא נמשך כי אס נקודה הדפס הוא קנון הוא מורש על ההצנכות צחי' הכתר שצנכמה וכן כולם וצנה יוכר גיכ מזה האלס כי אס הדפיקה הוא קינון הוא מורה ששטח נכסח וזהו מתגבר הכתר ומראה כוחו כדי שלא יתחלק כי כל צחי' שהוא צנכח הוא מורש על סקרן הצחי' הלי' ע"ד חסך רוחם יגועון כי כל דבר חלש הוא מתגבר צנח כדי להחזק' והנה לפעמים מורה הענין להיפך על ששעה מזהה צעה ההוא' וקיים הדס זיל ואין אחריו יודע עד מה :

ובתב הדס מורה צ' נשם ה"א פקין' אנו רואים' שפעמים צריא צכל כוחותיו ואנו רואים כי הצנכות הדפס בקודה א' אז הוא מורה על עשי' מזהה משא"כ כשהוא חולה :

החולה ולכן הנכנס לצקרו יכוין לו שער ה' שהוא כוללה של סס' וה' ואז כשהיו ב' שערים יתהפס החולי ע"כ : **מצות** קצורה מה הנה עולת קצורה המת ובפטרמי שהוא משורש קין וצנה יכוונו הקצורים הוא שמתחלל הזהמא שמתערב עי' מזה אחר' ומהעכל בהקקע וישאר קני ומה שנהגו ליעול ידים אחר קצורה המת כח הדס מזהה צ' זיל וזיל כללי' כי הלא נודע שההולך צין סוחס כוח דעב שורה עלידיו ומשכח לימודו וזהו חללי קוד כעילה ידים דביעס ומתקת ק"כ אליהם כמנין למעה בבי' נמשכת מן' אס' ק"ג כי צכ' עולה מילוי שם ק"ג :

ענין האצילות והדינים הנהגים בצאל' דע כי האצילות הוא מזהה הלי' בקוד אליהם דקעני' כי זו הוא קיצה המיתה' והענין כי האצילות כוזה ז' ימים כי הלא נודע כי האלס י' לו נשמה משנימיות ומקוף דוגמה

שרף פרי שער מצות מעשיות פרק ד עין החיים

"פרע ייה ר"ל כי עתה האור מן השליש המוסר
ההגלה והפרע גם שלש מהמקדים ע"ל :
העלין דתית שדרכו להיות
מכוסה משא"כ ע"י המילה שהוא כריחות העולה אעפ"י

מצות פדיות הצבור

הנה נודע ענין
הז' מלכים שמתו וכתבטלו
לפי שהי' נצח"י גבורות עד
בבא מלך המי שהוא נצח"י
רקד וע"י ה"י המוקין *

והנה "פטר" עולה דפ"ח
ע"ה שהוא הכנס כלילין נצח"י הז' מלכין כנודע ולזה
נוטל העבודה מן הצבורים ויחן אל הכהנים שהם נצח"י
המקדים ולזה לריך לפדות כל צבור וליחן ה' קלעים
לכחן שהוא המקד והנה סלע גינ' ק"ס כמנין אה"י
דיודין שנחכמה ונלע"ד שלום לריך ליחן ה' קלעים
להנחיק ה' גבורות :

שחיה גורמת גיב גילו המקדים כמ"ל שהם ג' המקדים
פחות שלש כמ"ל אך לפי שכן הוא דרכם חיידי להיות
מגולה כי אין סס ומשך יקוד הצניח לזה אינו נקרא
צסס "פריע שהיה לשון גילוי רק צסס "מילה משא"כ
צפריע שאז מתגלה מה שדרכו להיות מכוסה הרי
שצמילה נעשים צ' נצח"י ה' המקדים המגולים המומזים
צמ"ל של מלח מילה שנהפסעו צמ"ה וצ' שלישי תחתינים
דח"ת וצ' שסס ה' המקדים המוכסס המומזים צ"ה של
מילה כחשטו צשליש עליין דח"ת אונס ירידתן צהיסקוד
להנחיק הגבורות אז נחלקו הצ' צח"י הכ"ל כי העי'
מקדים נגמר ירידתן צהיסקוד ע"י צרכה היין והח' המקדים
להנחיק ה' גבורות :

סליק חלק א

שבת הוא אחריות בשם כי ראו להיות אדם בשם (לענין ל' לל' אדם בשם) מקדושת שבת :
ענין השבת דע כי יש בו ב' בחי' אחד הוא י"ג וספי' הוא בחי' ז' והוא כי הלא נודע כי כל עולם מני' עולמות ב"ע הוא כחלק לז' היכלין והוא כי היכל העליון נקרא קיק והוא כולל ב"ר של אותו העולם והי' היכלין האחרים הם ו"ס אחרות מן המסד עד היסוד ומכאן נמשך המלי' של אותו העולם בלי היכל ולכן המלא' של עולם האלילות הוא צהיכל קיק של הבנייה ומלי' דבניה צהיכל קיק דליירה ומלי' דליירה צהיכל קיק של העולם שומע מזהו כי יולד ההיכל ק"ק דע"י שיה' כולל ב"ר דע"י הוא עולה למלי' שצליירה וכן עד"י שאר עולמות ב"ר דליירה צה"ל דבניה ובי"ר דבניה צה"ל דליילות וגם צאצאות ע"מיו הוא כן כי יש כמה אלק' אלפים עולמות וכולם נעשו בשבת עד"י כמעט עד רישא עילאה דלא אחריד וז"ל ענין ב' בחי' ז' וי"ג הנז"ל כי כשעולה הבי"ר ועולם התחתון לעולם שלמעלה וממנו אל נשאר העולם התחתון רק בחי' ז' לבד והעולם שלמעלה ממנו נעשה בשבת י"ג וכן בכל עולם ועולם יש בו ב' בחי' כזה רק עולם העש"י בו לא יש רק בחי' ז' לבד והנה זהו קוד' ששבת נקרא אחד כי אחד ביה"י י"ג לפי שכולם נעשים בשבת י"ג ו"ס אהה אחד ושאר אחד וכו' כי כאשר הבי"ר דבניה עולים במחנה אחד נעשים אחד וכשהבי"ר ד"א עולים דבניה נעשים הבינה צמוד אחד וכשהבי"ר דמלי' עולים צו"א נעשה הי"א צמוד אחד וכן בכל עולם ועולם הכי אהה אחד ושאר אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד ו"ס ב"ר ששבת נקרא שביעי לפי שכולם הם בשבת ז' כה"ל ולפי שהיקוד הוא קוד' כל השביעי לכן אומרים המלאכים צפסר של יום הזה עולם שכולו שבת ומנוחה למי' עולמים כנודע כי היקוד נקרא מי כי קוד' השביעי של שבת כולו צמוד יקוד' האה :

וענין מובן קוד' החמישי
 שער הכפי יונה חלק ג' סוף ס' י"ג דבר וז"ל והנה הסודק חסד ממקומו ומניחו דב"ה כאלו עוקר עץ החיים שהוא הבניה וממשיכו לרשות אחרת והוא עטם הגלות וסודו ודומה למטה נשגבי' והוא ג"כ סוד לבניה ונסוד שנה לפיכך גיי' חסד אחר שגבולו מצדי עליהם וזכין דתה ששומרים שנה ומעשים אותו עכ"ל :

מקום פני' כשיעיר ב"ח בין הקדושה ובין הקליפה והנה מקום הקליפות ממש נקרא' ומדבר כי הוא אינו ראו' לסוף נודע ומקום הקדושה ממש נקרא' בית ריל שהוא למנון ולמחשבה כמו בית א'ך אותו המקום אשר נעשה פניו ביום השבת כנז"ל נקרא' שדה שהוא כמו שדה שראוי לזריעה כי אצ"י שהקדושה נכחלקת ממש עכ"ל נשאר שם איתו יוסטיות דומות האדם כשהוא יסוף חף על מי שהולכת הבניה אצ"י כשאר צו קלם חיות : והנה שיעור ב"ח הנז"ל הם קיד' ב' פרקאות כי כל פס"י נקרא' פרקא והענין כי הלא נודע כי קוד' העש"י הוא סוד העלי' הנקרא' אדני וקדלפון והנה אדני וקדלפון עולם ביה"י פסקא נמשך כי ב' פרקאות הוא שיעור העוקם הנשאר פניו בשבת בין הקדושה אל מקום הקליפות והוא שיעור י"ג מילין שאסור מן המורה ללכת יותר כדי שלא להדביק הקדושה בקליפה ח"ו כי זהו מעלות שבת קודש שאלו המסתלקים מן הקדושה מן הקליפות לגמרי וזוהו חסדן ב"ח המסתלק שיש צהיכל שבת שיש בו ב' בחי' א' שיעשה מלכאם וב' הליפס וי"אם חסדן לחסיד כי העושה מלכאם בשבת גורם להכניס הקליפות

בפנים מקום הקדושה ומניע עד המורה שנשמתו חלוי בו והנה הוא גורם ח"ו לעולם ונקדש ה' ולכן ראו' לחייב יוסיה' : ולכן היולא חסדן לחסידים אינו מניע רק לו לבדו שעוקר נשמתו מן הקדושה ומוליאה אל מקום הקליפות וכיון שאין מניע צוה לחסידים לכן אין ראו' להויתו רק עונו ישא עד שיתבונן להחזיר נשמתו אל מקום שרשו בקדושה : אומנם אחר שמתא' יסבאל וגברו שהקליפות ילעו צו"מ המול גם כשיעור כו"ה ומלי' היקוד של העש"י כי מתחלה לא היו דבוקים רק צדוק העש"י א'ך עתה נכנסו שיעור ב' פס"י ומלי' יותר לפנים והענין כי הנה"ה הם לבד מנופא ולכן יש להם יכולת לשלוח צהה וכן היקוד לפי שיש בו ב' מולאות א"ל נקב המולא נדע והבי' המולא מי רכילים שהוא מוזן אל הקליפות ולכן צאצאות הסלי יש להם יכולת לשלוח בו גם

שרף פרי שער מבוא השבת פרק א ב עין החיים

הקדש הארצי זלזלה היא נוהג לערב בכל ע"ש סחופי מונאחות
וערובי תליות והי בוצע כלייל שבת בפת השוחין ובנוקד על פת
משעשה בו העירוב יהיו יזהג לערוב קודם הכרסה ואח"כ היא מזכה
ע"י אחר לכני הארצי ע"ש :

פרק ב

[illegible]

כ' ח'י' ס'ס'ד' הוא נחמ' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 בהנף נעלמ' אך ח'י' ס'ס' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 ס'ס' ז'ין ס'ס'ד'ס' ס'ס' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 לס' יכיל' לשל'ס' נחמ' כ' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 נקצבו קל'ס'ס' ס'ס'ד' כ' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 מ'ס'ס'ס'ס' וס'י' וס'ל'ל' ס'ס'ד' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 כ'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ד' כ'ס'ל' לא ס'ס'ד' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 ח'ס'ס' ס'ס'י' ק' ס'ס'ד' כ' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 ח'ס'ס'י' ל'ס' ח'ס'ס' ס'ס'ד' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 ס'ס' עס'ס' ס'ס'ד' ס'ס'ס' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 יס'ס'ס' כ'ס'ל' כ' ס'ס'ד' ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'
 מ'ס'ד'ס' : ס'ס'ד' ח'י' ס'ס'ד'

[illegible]

שרף פרי שער מבוא השבת פרק ב עין החיים פד

וכל מה שחקקה חלמה אני קונה זה לכבוד שבת :

והנה ענין קריאת

הפסוק כבר נחבא
במקומו שכליו וי קרא כל
מקרים מפסוק השבועה
אך ציוס וי קרא כל
הפסוק של אותם השבועה
שנים מקרא ואחד תרגום
וכתב הרב מוהרש"א ז"ל בשם
הרב הקדוש הארי"י זלתי
שקרא הפסוק ציוס הששי
דיקא ולא ציוס השבת ואמר
שזה ביכ קוד ויהי ציוס
הששי והבינו את אשר וכו'
רק אם הי' אונס גדול הי'

קורא בשבת אחר החטילה קודם הקטורה ואחר קריאת
הפסוק הי' עובל את עמלו לכבוד שבת כי אחר קריאת
הפסוק כבר יש יכולת לקבל חוס' שבת וקודם קריאת
הפסוק לא הי' עובל א"ע רק נקמה גדול וגם זה לא
הי' רק אחר גי' שעות על היום גם ליד לעשות שכל ע"ס
מכל התבטלות שפגשין לידך שבת ח"ס טועמי ח"ס
זכו שאלו אומרים במוסף . גם ליד לקלוץ
הליפכרים בכל ע"ס והרב הקדוש הארי"י זלתי הי'
נובד להחכם כסדר ולא הי' מקפיד לומר האזכרה
והי' אומר כי ציוס החול

הארה שלם מלד סקליס
אך ציוס אחר העצילה
הארה שלם מלד הקדוש
וכיכרים צה דברים רבים
ובטולא שבת חזירים לכמות
שהי' גם השענוה בלדס בין
שעל הראש בין שעל הזרועות
בין שעל הגוף המה
מורים על הרבה דברים
כפי גוונס או כעייחס
למעלה או למטה וכפי
ארכס וכיוכל צדכר וכן
בכל אבר כי אחריו
אלא שניקנס הוא במלח
וכן צעני בני אדם יש גילו
אחריות :

קריאת הפרש' שמים להוציא
מזל גי' הי' סקליס המזכר
ויי אחריו וכו' וכתב עוד ואמר
ממנו ומהם המוש' דברא בלוריא
הפסוק יקון ליפכרני להעביר
ואולי כפירוש וכו' ע"ס ע"כ :

כילד ציוס צי שס היום הוא קריע שטיין כמבואר
הכין לוצר ולשלוש שס זה צסם של יום השבת שהוא
שקוי ציית וחכין לשלם לוח בלוח כזה קשרקעין
שצמימית וכן ציוס הי' שהוא גיכ הכנה לחוס' היום
הכין אל סם הקיב' טניע ולשלוש שס שטיין ציית
כזה חש קקבו מצי' יעית וחכין כך צמט צעה
קציעה חורחך צעני ימים אלו וגם הכבוד בכל יום לא
יום השבת ציוס הי' חלמה היום יום אי' בשבת וציוס צי'
חלמה היום יום צי' בשבת וכן צמלר הימים וצזה הקיים
מלוח עשה של זכר אם יום השבת כזו' צמגרי וגם ע"י
השיב הכנה שבת וציוס או חכין לקבל
נפס ימיה צמכסכה שבת ודוח יחילה

צמרכו לילי שבת וכסמה
יחירה ציפוסם שבת כלום
כ'שר יתבאר צמגרי כיא
במקומו :

אמנם עיקר הכנה לשבת הוא ציוס

הששי לפי שהוא היקוד
הענין לומר ויחיה ציוס
הששי והבינו את אשר יבואו ולכין ציוס זה כמה מיני
הכנות כאשר נבאר צמגרי על הסדר והנה צילי וי נעה
השכירה אחר שחקקא ק"ס על המענה קודם שחלמה סקוק
ביד אפקיד דוחי חכין צעילות העולמות ע"ד הכוונה
צמגרי שבת כזו שחלמה וסוף להצילות העשי' צילירה
ע"י חזמור להי' וכו' ע"י גי' הכו' ח"ס ע"י קולות
צמגמזמור סוף ואח"כ הילירה צמגריה ע"י קולות
כלה וי"ס אלהי יסיו ואח"כ צמגריה צמגריה על ידי עוב
להודות כן חכין עשה רק שאלו להזכיר צמה שום דבר
לא המזמור רים ולא הפסוקים רק חכין צמגמזמור לצד וכלשר
חכין צעילות ז"ת דעשי' ע"י שם מ"צ דלחל צמגרי חכין
כי לא חוס נחלק לכמה אורות כילד אור אי' וון אצ"ג
יחין חכין שכול צמגרי ויי' אור צי' צמגרי גי' וון אור
גי' צמגרי צי' וון אור ח' ד"כ אור לי' י"כ וכן כולם
כילד צה בכל שאלר איחיות שם מ"צ הניל הכי כוונה
חלמה עוד חכין צד' שמים צמגרי עולמות וסוף שחלמה
חכין צסם ע"י לידין שצמגריה וחכין שים בכל אור
דגם וספה ואח"כ צסם ק"ס צמגריה וחכין כל אור צמגרי
שלא עניא כזה ! אח"כ צסם ט"ס צמגריה וכל אור חכין
סוק ציו כי הלא צה' וי הוא צמגריה חכין כוונה
ואח"כ צסם צין צמגרי וכל אור חכין חכין חכין
אלו הם גיכ צמגרי שבת עלמנו כאשר יתבאר איהם והנה
ע"י כוונה עשה אל' כסילא שבת אל' כסילא חכין חכין
או חכין חכין שבת חכין חכין חכין חכין חכין חכין חכין
דוחי יתבאר ציוס הששי חכין לרכי השבת לכבוד השבת
יותר עוב לקנות ציוס הששי כל לרכי שבת לא מקודם

שרף פרי שער מבוא השבת פרק ג עין ההיים פרק ג

צריך לומר לחמץ פניו וידיו ורגליו בכל ע"ש צמים חמין והמחלים מה' כבוד חמלה הנאש והפנים ואח"כ הידים והרגלים וקודם המחלים צמחין הוא קודם ההוא שלהובא לאשא דנפיק בכל ע"ש והוא מ"ש צומצם ויקהל כי בכל ע"ש מתקבלים ה"ע כוכבי' ואח"כ נעשה כמו מדרגה אש וכולא להחמיר ולתקן מן האלי' וקודם הדבר שהיא קליפות כוונת היותה קרובה אל הקדושה כשהוא כוונת כל השפע של שבת לקחו כל ימות החול צמחין כי ה' ייטיב חמשה עשר ימים הם קודם ו"ק כה"י חגיגה ועשה צמ"ש חזרת הקדושה להחמלות נעשה צמ"ש למדונו למעלה ולתחתיו השפע למעלה להחמלות פנים אחרת והנה הקליפות שהיא למעלה מכה' צלחות כי נכללו ימי החול ליתקן וכבר נכללו הימים אלו היא רולה לעלות נ"כ כדי לשאול ב"כ פרכס לעולם כי צאה זמנה ולא כדי שלא ימנע חילול ויחמול הכללות חס' קדושה העליונה לכן נמשך ההכנסות העליונה כח אש הנקרי' שלהובא לאשא ומוריד אותו מדרגה לאשא כדי להחיות ו"ק קלוקץ המכנים צמ"ש וגם היא קודם המחלים צמים חמין להיריד ההוא שלהובא לאשא עולה וחמין כי כל זה הוא למעלה צלם דע"ש כי הם נדבקים המיכלים ולכן חמחין חמלה סתם דמחין וידיים להסיר מקום אחרתם ואחר כך הרגלים ולא נכלל להסיר משם כל עיקור הכי ציארנו קודם המים חמין שהוא קודם שלהובא לאשא :

והנה חמין צמח חמלה נגליך צקוד שלהבת י"ה ור"ל כי ההוא שלהבת יולא מן ע"ש י"ה כדי להסיל ולהוריד הקליפות למטה וחמין כי שלהבת הוא אחרות שבת לה' י"ל כי השבת שהיא חמלה כוונת הוא העולה בנשי' או צמחית חק' ט'

י"ל (כי) הנה עולה חמלה צמח' דז"ל ואח"כ צמח' לאשר יסבאר לקמן כוונת הענינה וכולם הם קודם ה"ש שהוא ג' קורים כמבואר בכוונת פנים וזהו שבת לה' שניסם עולין עד אר"ה הנקרי' י"ה וזהו שלהבת י"ה וזהו שלהבת י"ה כי קודם

י"ה וזהו חמלה כי הנבירות של חק' נקדשים רשעים ונחלים הם רשפי אש כי הנבירות שהם גימ' אש ע"ה כמל וניחור מהיכן יולא אש זו ואחר שהיא שלהבת י"ה מ"אז והי' ממלה שהוא סוד הו"ו אר"ה וכו' והנה הנבירות אלו נכנסין נדבם נדבם שלה ועל ידיהם נבנית ולכן רשפי' ירשפי' אש שלהבת י"ה הוא ר"ה ראשי ר"ל כי הנבירות אלו חק' לבנין ראש הנק' ולמטה שלה וזהו אחרות שלהבת פ"י ראש של הנח שהיא רחל הנקרי' צ"ה כוונת וע"ה נבאר אך יולא שלהבת זו מן י"ה והענין וכו' ע"ש שניחור כמו שכתב ב"ן אך כחש חמשה"ס ההנהגה של י"ה שהוא כמחמירוגים אר"ה הקריא י"ה כמ"ל או צמחין ר"ל נדל לכן מהם יוד' כה"י ע"ש :

הנהג' של החמין שלה הם אין לה רק צ' חמין חמ"ב דעתן קלות כוונת) ובאשר חלף כח ע"ש ל"ה עילה חשייה שהוא אחרות אשתי כי אלו נקדש אשתי ואח"כ חיקם מ"לי הו"ו שהוא ו"ד ו"ה מ"לי הסין שהם יס"א והוא כי צמחין אין הפנים צמחין לכן חמחין מ"לי אשתי אך הסין יש שהם לכן חמחין לכן חיקה ג' מליחין והנה ו"ד י"ה עולה כ"ו וחסח"ל כ"ו ע"ש חמחין עולה הכל שלהבת הכי משם י"ה יולא שלהבת זה והוא קודם צ' חמין דז"ל המתפשטין חוד כה"י כוונת ומשם יולא שלהבת הים לנגד את הקליפות שלא ייה' חלילה נחש כבוד על עקבי הקדושה ולא חסח"ל לעלות וע"י אחרות שלהבת מתגדשת ונדמה חמולה :

מדרגות ע"ש להחמלה רגלים צמחין כי צמול חל רגלי' יודתם מוח אף בשבת חמלה אחרת וככללו כה"י צמחית וכן עולים כל העולמות ונכללי' זה צום כוונת וזה קודם רחמי' את רגלי' איכבה לעולם ומעם החמין כי שלהובא דיהיבם עילה ע"ש (הרשעים) כפשות חרשעים צמ"ש צמחיתם לנג' וצמחיתם הנביות יכיון צמס קדלפתין קדלל לרגלי' השכינה שמקשטת עולה לזיווג צליל שבת ואז רוחה' רגליה ואח"כ חמחין חמלה קדלל לקדלפתון צמחיתם לכוונת לפסגות לזיווג : ובשבתון רגלי' צמ"ש יאחר השקוק וס' השפאל צליון והוזהר צמחיתם קדוש יאחר לו וכו' אל חקרא אש אלא אש דחמ"ש שלהובא זו נקרי' וכו'

בבשר כה"י יונה חק' ח' פקד ל"ו כח וז"ל יכיון כל ע"ש לרחין רגלי' צמים חמ"ס אחר חמלה כמלה ונכלל צמח' וז"ל נה לקדשים אחרת קודם חמלה קטנה כי היכי דלהחיות לה ואז לחמיתם שבת כמ"ל :

בבשר כה"י יונה חק' ח' פקד ל"ו כח וז"ל יכיון כל ע"ש לרחין רגלי' צמים חמ"ס אחר חמלה כמלה ונכלל צמח' וז"ל נה לקדשים אחרת קודם חמלה קטנה כי היכי דלהחיות לה ואז לחמיתם שבת כמ"ל :

בבשר כה"י יונה חק' ח' פקד ל"ו כח וז"ל יכיון כל ע"ש לרחין רגלי' צמים חמ"ס אחר חמלה כמלה ונכלל צמח' וז"ל נה לקדשים אחרת קודם חמלה קטנה כי היכי דלהחיות לה ואז לחמיתם שבת כמ"ל :

סוד העצילה דע כי עיקור המקום הוא הכלי המקצבל המים והנסה עקיה הוא עולם קב"ל כמנין אסי' דהסין שהוא הכלי והמלכות לשם סוף שהוא המים שנמקום והענין כי סם הוי' יש בו ד' מולוין ע"כ ק"ג מ"ה צ"ן ובהם יש סוד ט' יודין שעולים כמנין מים והנה כל אלו הדי' מולוין שהם סוד המים הם נמשכין משם ע"כ שהוא שורש לכולם שגור וכלם נבטתם עשיתם גם עיקור המים שנמקום הוא מים קאה נגד ד' יודין שנשם ע"כ :

הנה אחר שתכנס נמקום קודם שתעצוב חביון כי המקום הוא גימ' סם אסי' דהסין שהוא מקום כי בו מתקבלים כל שכל אפי' העליונים וחלכין חביון להמשיך בו הנחל העליון והוא ד' סויות דע"כ ק"ג מים צ"ן וגי' (והוא סוד ד' היות) אסי' ד' יודין דלעילין דהסין כי כאשר הם נפשוטין אז יש

רק יוד אחת בכל אחד מהם הרי יש ז' יודין ואילו הם סוד ז' שמות ומגלגלין שהם שמות של שבת היולאים מו' אזהרות אסי' יסו המי' בפי' יחוראך חביון צמיולאם ג"כ והנה חוקף עוד שם י"ה שהוא שם השבת הרי ח' יודין שעולים ס' כמנין ח' למד של נחל ועסכללות הסי' יודין עלמון הרי נחל ואח"כ חביון לשני כללות שהם ז' יודין צמלאם וסם י"ה צמלאם וחלף צ' כוללים אלו עם נחל הרי שפולה מים וחסו המערכת מים למקום אח"כ חביון שהוא לכבוד שבת והוא כי ח' שמות הפלי' ד' היותו וגי' אפי' וסם י"ה יש בהם ל' אזהרות והוא ל' של לכבוד שבת וכאשר חוקף שני כוללים כפלי' י"ה ל"צ כמנין כבוד וכאשר תחשוב מקשר של כל הסי' שמות האלו ד' היותו צמיולאם עולים דל"צ וגי' מולוין אסי' עולים חכ"ה עולה הכל חפ"ז וחוקף ע"כ שם י"ה הכל ע"כ שבת הרי לכבוד שבת ואח"כ תעצוב עצילה ראשונה לפשוט גדי חול וחביון

ונזה יוסף כח ואמין לנגלי. השכינה שלא ינקו החילונים מהם ע"כ :

פרק ד

בכל ע"ש יעצוב האדם את עלמו לקבל חוק' שבת והנה לריך לעצוב שני עצילות אחד להפשיט גדי החול והצ' להמשיך עליו חוק' קדושה שבת אך מי שהוא צעל קרי לריך להוסיף עצילה אחת להסיר העיוולאם תחלה ואח"כ צ' עצילות כמ"ל ובשבת צבורק יעצוב א"ע עצילה אחת לצד וענין העצילה כתב הרב מוהרש"א ז"ל שם הרב הקדוש סלר"י זל"הם שאין דבר המועיל להשגה לאדם כמו העהרה והטעוילה

שיהא עהיר בכל עת והרב הקדוש ז"ה"ה אנושי' ספי' לו השגה לא ה' מעטל העצילה רק פס' א' ציטל מחמה אמו שלא היסרו ולא ה' עיטל א"ע רק אחר שקרא הפירש שמות והי' אומר שאחר קריאת הפירש כבר יש יכולת לקבל חוק' שבת והי' אומר כי חוק' שבת הוא כיכר ומתחלה צמלא האדם חוק' אחר העצילה אך עיקר הגילה אינו רק אחר חלות ודוקא אם כבר עטל והסיר גדי החול ע"י העצילה ואפשר כל ענה שהוא יוחר קרוב ללי שבת מתחלה יוחר חוק' שבת ועוד ה"י הרב הקדוש ז"ל אומר

שכל מלה שהאדם עושה אז נכשמה צמלאו אחר מן כיצ' אזהרות אחרות האות סמיוחמה לאותו המלה וכושעושה אח"כ מלה אחרת אז האות מן המלה הראשונה מתחלקת ונצלעה כמקומה צמלא צמלאו אך אם עשה מלה של דקדק אז אחרת האות שלו אינה נצלעה כפנים צמלאו כמו האזהרות של שאר מלות רק שחלד' צמלאו כל הספוט וים ולקחה עומדה לעד . והנה ע"כ שפלא לאדם כשם יחידה כשזוכה אז האחרו ומקם ורשם העצירות

הפירש צמלאו אך כשהוא עומד קרי חין האורה נפשו יחידה ומקם אחרו הרושם עד שיעשה עצילה אז מכסה עטע ומקיר הרושם צמלאו והנה חין כיכר בו האורה נכשם רק כשיעשה עצילה :

בספר כנפי יונה חלק ג' א"י כיצ' כתב וז"ל י' ענלות למקור דאזינו יהא יו"ה וי"ה וי"ה וי"ה וי"ה טו יודין ש"ס צ"ד שמות כ"ב ס"ב מ"ה כ"ן עולים מים והם מקרי המנהיג ש"ל נכנס זה נויקם של המקור נמקשר שם כיצ' חלף מורחם רומחם יודל מצריות תחתיות חרין הקין ללפון ונדרים ואמרו שהמנין ג"כ שם א"י' פשוט חרין הקין שני יי"ה כבוד דור שם א"י י"ד ל"ה ועס ד' אזהרות והמלה יי"ה הכל חוס' (כ"ש) והוא ספי' כי חין התכונן חביון כלל ונראה שחריך להניח וכו"ל כי צ"הסין יודין ד"ר ד"י עולים כ"ד והיא צמייך יודל כזה א' עול' כי וסם ה' עולה הכל ל"ר כמנין חוס' לתמים המים וכשיגיע המים להמה יכיון לשם קס א' וישום למעריב צמ"ה וציולה ער שיכסה ראשו צמ"ס ויאמר הריני עובד לאעשר לנשין דמול ויחידה ויחזור ויטול ויאמר הריני עובד שיה לקבל הארה קדושה ויעלה וינגד ויחכמה ויאמר כל כלי יולר טליך לא וכו' כל הפסוק ג"ש עכ"ל שם אח"כ שם בסי' ס"ה כתב וז"ל העול' צמ"ש מן המנהג ולמלאה כשהוא נמים יקרא למעריב וסם אינו יודע צמ"ה דהוא מעריב העולם ייזיר דרפחו ד' רוחות וישום למעריב ויאמר פ"א כמ"ל וסם הוא מזני הדלות ויאה מעלה פלועין דמים קמיס מפרי

ובספר כנפי יונה שם פרק י"ה כתב יעצוב עמנו גימ' אחר להסיר גדי האזהרה של מלשטי חול ואחר כנדר זכור ואחר כנדר שחור גם כתב שהעצילה לריך להיות אחר חלות :

שרף פרי שער מבוא השבת פרק ד עין החיים

[illegible]

מחני צילי

המלבושים של שנת הכה קיץ מאוד שטום וליצום
מכל המלבושים אשר האדם ליוצם צפחה

שלא יהי' עליו צימ' מחול אפי' החלוק על שבת חיוני
כחיו לחיות עליו צמחול לנצח והכח הרב מוהרמ"ו ז"ל
שחננו לו הרב הקדוש האר"י זלתי' שיבין צע"ס כחולצת
החלוק על שבת צע"ס חיוי אל (יהא אהיכל) (באגב)
כע"י ובה חנן ד' קיוון ז"ן כחצ אהיכל והוא חלוק
העליון על ז"א ע"ש) שהוא קוד קס החלוק על הש"י
כמזכר צמק"י היכלות והוא מועיל מאוד להשגיח בקדושת
עליו ולר"ח האדם לנצח בכל שבת ד' צמח' לנן נגד ד'
אחיות הוי' וסע מליב' עליון ומליב' חמחון האור
והחלוק והכח והמוהר"ו ז"ל שקצ"ל מהכח הקדוש האר"י
זלתי' שפ"י גורין המולגושים שהאדם לנצח שבת צמח'ו
כן מנח' יתלנצ' גיב' אחר פטירתו בכל שבת ולכן ראה
חכם אחד שפי' לנצח שחיים אחר פטירתו צימ' השבת
והסיד לו כי כ"י לנצח צמח'ו" וזה נעשים מרע כנגד
זהו וכחצ נד' הרב מוהרמ"ו ז"ל שפעם צימ' החוכך
ראה להכח הקדוש זלתי' שפי' לנצח צמח' קטורין גמלה
חמה המולגושים הלנן העליון מנח' הליכה ולא ה"י מקפיד
רק שפי' עליו ד' לנצח'ים לנצח' כחיל וסע צמח'
עולם צמח'ה :

ענין כר שבת שאמרו חז"ל כר שבת חוצה הענין הוא
כי צ"כ נרות הם צינה וז"ל והנה כר שבת הוא
צצינה שהוא חסי"י גימ' חוצה ולכן הוא חוצה ולא נשות

[illegible][illegible]

עײן צווייט על פסקו כי כד
לילוח ותורה אור ועיין בקוד
ימודים ב' ענף ענ חיים
תקין ל' כלילות שם
תבאר גיב מלילות צ'
דום אלו שם לכבוד צ'
דום ב' א' אך הדלקתן הדי
ע"י אשתך :

[illegible]

מהחברים ציומו תהן שכר ר"ח שנת כי הסה כל
הגלות שבלהם ונשה בלח"ל בשנת

או אם קורא בחזרה (או יס לו חשב) כנראה אפי' בחול
כל מה שיכול ע"ה וכוללות שאלו בני אדם להשיב בחובי'
עצת וכח"כ י' ע"ה כי ת"ח אפילו ציני החול יס
להם

שרף פרי שער מבוא השבת פרק ה עין החיים פו

האדם וכן צולמות לאלילות כולל ב"כ כר"ח" וכולם נקראים בשם לשמנה ואפי' כמו שכתב כאן כי הוא גייס נעץ חיים שער פנימיות ומצונות דרוש יין פיש אך אינו מונן כלל כי הלא שם בשער המיל דרוש אי' כחוב צפירות שלא יס כלום בכל פולס רן ל"ב צחי' לנפש רוח ומשנה אף לנחי' חיי' ויחידה לז' יש צור פוס נחי' כלי ועיש טעס"ט גס נשער המוחן פרק ט' כחוב גייס טעס"ט רק ג' צחי' כלים לזוא שם נגד המיל ונגד הו"א שבו ונגד הצורה שלו ואלו הם הנריג' שלו אף החי' ויחידה שלו אין להם כלום כלל ע"ס :

דצריאה נעשה ומצונות השכנים וכסא הכבוד ונקראים כלים לנשמות ומכלים לאלילות נעשה ומצונות ומלאכים שאלים ומשחנים עליונים מאוד :

והנה כבר נהגלר לעיל כי נצטח אז כל היסבלי קיק שצכל עולם עולה למעלה צעולם העיון הענין הוא כי הבר' של דלי' ככודע וזו עולם' אלו וזו הוא עומדת באחור כה"י

הגבר לשם ומתקבלם צמיל' סביב וזו קוד יסחוני מוקס אלהך כי המיל הוא קוד אכן ישאל הנקרא אכן לני כחאמר חז"ל מה לני אין עורו מחזיק את צמיו אשר שמשעיין אוחו כן הוא אכן ישאל שקודם המורנן היחה מחזקה אנשים רבים לאין קץ כפליים ויוחר נשיעורה וכן היא צמלכות דליכה שמשחקה צמוכה כל אלו הגיר' דעשי' נמלא כי עול הגיר' דעשי' באחור ג"ח דלי' בקוד המולי' הכי שצלו צמלי וגם צמלי' : וכן הוא בגיר' דלי' שצלו צמלי' ובגיר' דצריאה : וכן הגיר' דצריאה עולים צמלי' ובגיר' דלילי' כאשר יחצאר צעוסי' כיא צמקומו צמוכה ומזור הבו ובגיר' צחי' וצמזמור שק' ליום השבת ;

להם נפש שיש לע"ה ציום השבת נמלא שבר של חיה השוקק צמורה או שצקיס מלוח הוא נישל לשבר שמוקד שצלו ציום הדיא אפי' צחול שיש לו חוקי' קדושה כמו צמנה ולכן נמנו שבת צמיה אלו בס היבונה כי כל אלוהו סקסיה קדושה שבת שמונן צלם צימי החול' ה"א מלטיף עם נשמה חוק' שבת הצלה מלילי' שצבת ככודע וצ' חוק' אלו נחומים אי' ציום השבת נמלא כי פריעה שבר הזה הוא צצמה ולכן נמנו שבת צמיה : גס הכיונה כי מי שצקיס מלוח של שבר שביור צמקוטה יש לו קבולה שצורה האדם הזה לחוקי' קדושה נפש צמחות השבת כי הוא נודה כנגד ודה כי בהשכיר נאמר עליו וזלילו הוא נושא את נפשו ונגד זה זכר לנפש יחידה לפי שצקיס נפש של השכיר ולכן נמנו שבת צמיה מלוח הצח' ע"כ : וכחצ הרצ מיהחז"ל שהרב הקדוש הארי' לה"ם ה"י נהרשלא לרצב צצמה ללא צלבון הקודש רק נכסי' אומר איהו דרוש להחצרים ה"י ומכסו צלבון לצד גס ה"י נהרשלא לרצב עניני חיל אף צלבון הקדוש :

שער תוספת שבת פרק א

הנה ענין פנימיות ומצונות דע כיים צ' מני' פנימיות ומצונות א' הוא כי המצונות הם העולמות והפנימיות הם הנשמות : והצ' הוא כי צסמצונות עליו שם העולמות יש גייס צסם מצונות ופנימיות והוא כי הלא יש צסם ג' צחי' כלים דעיצור ודיניקה ודמוחין : והנה הצ' כלים דעיצור ודיניקה הם המוחין שלהם נקראים מצונות העולמות והמוחין שצבים הם מוחין דללהים וכן צהנשמות הוא כך כי יש צסם ג' צחי' דעיצור ודיניקה ודמוחין וצ' צחי' דעיצור ודיניקה הוא המצונות והפנימיות הוא מוחין לדגלות וזוהו צכל עולם עולם דלציי' צכל אחד יש פנימיות ומצונות והמצונות הוא העולם צעלמו הנקרי' צסם היכלות ומזדורים הרקיעי' והאכלות הימים והסבירות דשאים וזלילותו וזיולא צסם והפנימיות הם צני סאלס השוכנים צחוד העולמות וכן שם למעלה צמלכות ורקיעים ואפי' המלאכים צעלמם נקראים מצונות שזוא העולם צעלמו וצמזמס יש פנימיות שזוא צחי' י' ספי' שם כשמות ומוחין של העולם ההוא אפי' הוא עשי' נקרא נפשוין ואפי' צריאה נקרא דוחין אצל העלמות הוא מתלבש צין צ"ח הנקראים עולם וצין צ"ח הנקראם נפשוין ומוחין אלא שפנימיות של המוחין הוא יוסר גדול מהעלמות והמתלבש צעולם עלמו והנה העלמות שצכל עולם הוא כלול ונכ"ח ח"י והוא כי העלמות דעולם העשי' יש צו נכ"ח ח"י וכולם נקראים נפשוין דעשי' ומצונות זה העלמות יורד כפשות של ה' צחי' נכ"ח ח"י לצני האדם לעלמות דלי' יש צו גייס ה' צחי' נכ"ח ח"י וכולם נקראין דוחין דלי' ומצונות זה נעשה דוחין דה' צחי' לצני אדם : וכן צעלמות דצריאה יש צו גייס ה' צחי' ככ"ל וכולם נקראים נשמה דצריאה ומצונות זה נעשה כשמות לצני

שרה פרי שער תוספת שבת פרק א עין החיים

עצב שבת אך מחמד טלף יונקו מהם החילונים לזה הם עולים וכללים למעלה בבלים שלהם שעלו גיש ואיסור שבתים שבת עולה רק הפנימי לבר והתעני' נשאר בתקום הרחבון או לא לא הי' שום לורך למעלות הכלל נעלות למעלה כי הלא כיון ש' שהתעני' נשאר למטה מתחפף עליהם ודאי' שכן שום פחד כלל אלץ ודאי' שהתעני' עונה גיש למעלה ואף עוד הנהגה לברכו כי הלא מבואר בעץ חיים שבר הכלל דרוש ח' וזיל גם חבין' השיב כי הרי אמרנו כי בחול אין עלי' רק לפנימי' שאף הכשמה וכן' והענין כמש"ל בתקום אחר והוא כי לעולם אינו עולה מילי' לברכה רק פנימי' ג"ד ד"ה וזל התעני' אך אינו משתה' מילוני' ילי' להיות נדיר זה ממש וכן' אמנם צילל שבת ששולש תשלוח דעות או נמל' כי כל העשי' חדר להיות ילי' ממש וכן' עביל ואי' קיד' בתקום שבת אינו עולה רק הפנימי' או כריין אינו מוכן כי הלא יוחר גירל ותשוב' עליות שבתה' חול שז' עולה הפנימי' של הכשמות והכל' שבת דין עולה רק הפנימי' דבמי' עולמי' לבר ומת' חוס' הוא בנקודת חוס' שבת לזאת ודאי' שבתים שבת עולה גם מילוני' העולמי' עם הפנימי' שלה' לז' ודאי' הוא חוס' בחול ששולש עולה כל בני' העולמי' החסדוני' והפנימי' ונפשים ממש' בחי' העולם בלמעלה ממנו' גם מוכח עוד מדברי הרב מיש' לקמן ובספר הכוונות בפרק ז' וזיל הנה בניאך מן השדה חכמים צניח וכו' ותניין כי בשרה' הוא סור מילוני' נודע ונראה הוא אור מקיף אף החסדוני' והנה ענין אור מקיף נודע כמו שצבאור בעץ חיים שבר העקורים פרק ב' שהוא אור גדול ומשי' שז' חסד' לכים חוק הכלי' הוא נשאר בחסד' כבוד אלימי' ומלוד' בחוק הכלי' ע"ש שהא"ת ואור פנימי' הכל' אור' לא רק מה שאל' יכול לבנים חוק הכלי' נשאר כבוד' אורמי' ופי' זה אף לא כלה' בתקום שבת כשרה' אך אור הפנימי' לבר אף שיד' אור מקיף לאור פנימי' וזל הכלי' אלץ ודאי' צ"ל כמש"ל בל' שבתים' שבת עולה מילוני' ופנימי' עולמי' ויהי' מה' רבב' בני' כונת פרק ו' מהצד השבת השעם שאין חייב מיה' בתקום שבת שהיא לז' של' פלו רק הרוחניות והכלים נשארים בתקומם ולא נשא' עדיין חלל' ע"ש ודאי' המשכיל' מעלה יצון שז' מוקדם נכתב העולמי' אף שם חבף אחר זה בחס' וז"ל ועתה שברה אני מעלים קוד' החסדוני' שהם ס"ד הדיכולות והתכליות וכו' כ"ש והנה זה נודע כי התכליות הם רוחניות הכלים והדיכולות הם מילוניות הכלים לזאת ודאי' העיקור כנו' כאן :

פרק ב

אמנם דע כי מה שאמרנו כי צבנת עולין העולמות כל' אי' בעולם שלמעלה אומנו הנה אל' השעם להצין כי העולין נשאר בתקומם וגם התמחון עולה שם כי זה ודאי' אי' חסד' כי הלא נודע ונראה מאמר חז"ל שם הקצ"ס הוא מקומם של עולם וכו' שצבאור צבאור והוא כי מוקם אי' הנה רחבו מהפסע כל רוח' מה ש"כול להיות עד קוף העולם ולא נשאר הקום פניו בכל רוח' ההוא וכן בתקום אור' או בז"א ויכולא בהם כנולא כשעלה היז' או אי' למעלה נעלות שמה' אף לא שאלא' ומחלל' ומחלל' ג"כ למעלה ולא' הבן שהוא היז' יורש מקומם וכן הוא ששער העולמות כשעולים הגי' של כל העולם צב"ח של העולם העולין ממנו' אי' חסד' להיות שמים צידד רק שג"ח של עולם העולין יחלעל' ג"כ מעלה גם אל' חשמה להצניח עיני' העלי' מה ששולה ומתקלן לנמרי

ר"ה והנמר עולה למ' ע"ש לקמן בכונות המזמור הכל' וחביר חסלה' אינם עולים רק בתקום המיל' כח"ש כאן רק חסד' כשהי' עולים למעלה או המיל' נזה' בתקום ר"ה וזה' או ששאלו בתקום המ"ל או שהמיל' חריות כפי'ש וזה' נשאלו בתקום ר"ה' נשאר יתבאר לקמן ודברי הספר שטני' ממות' א"ט :

והנה דע כי קוד' עליות העולמי' דכאן אינם כמו עליותם צמול כשכר ציארנו לעיל' בכונות חסלה' החול כי הלא יש הפרש גדול ציניהם כי צמול אין עולים חסלה' לצמי' העולמי' רק חסלה' הם כחלקים כיא' בתקומם ע"י די' חלקי' הנועשה כמציאור לעיל' וחל"כ של ע"י די' חלקי' הדיבור שבהחשלה' אי' עולם פנימי' ג"ד של כל עולם והענין אף ג"ח של עולם העולין ממנו' וכו' הוא צבמי' כשמות שיש בהם צ' צמי' פנימיות וחילוניות' כמציאור לעיל' ולא' ככללו העולמות עמיל' עם הכשמות ועולין עומה' אף צבנת או כל העוליות החילוני' הם רק צבמי' עולמות לבר והוא ששולש פנימי' וחילוני' של צמי' העולמות דגיר דעמי' לנ"ח דלי' וכן ששאל' עולמות עולים פנימיות וחילוני' גיר' שלהם

דבמי' עולמי' לגיש' של העולם העולין חסד' וכל' זה נעשה בחסד' שבת ששדה צבנת' שבת' והוא העולם קצבת שבת ששדה לסי' שאין עולה רק צמי' העולמות' שהיא מילוני' דרומה' השדה שהוא ג"כ מילוני' אך צביל' שבת או עולם ג"כ פנימי' וחילוני' דבמי' כשמה' עד שמתמל' מקום הג"ח דעמי' כשאר פני' לנמרי' כמציאור לעיל' צבנין' חסוד' שבת :

חסלה' אלץ ששקטו בתקומם ככללו העולמי' טפילה' עם הנשמות וטפילה' עמהם עכ"ל ויהי' בספר הכוונות קוף פרק שבת עולה רק פנימי' העולמי' וזל שבת עולה העולמי' ועמו עולה מילוני' העולמי' ע"ש במל' שצבנין' חיים דרוש' יין שער המיל' כמות ג"כ כן נזה' הענין נזה' המיל' ממש' אך ע"ש שבה' עליו שכן נמל' צבנת' יסן גם ככ' כשער היז' דרוש' ג' חז"ל וז"ש גדול כי בתקום אחר ככ' להיך' מכל' זה שבת' שכל' עליות החסלות' אפי' כבתחית' אין עולה ככללותם רק לפנימי' העולמי' ולא' למילוניות' יסן וימות המשיח' ע"ש שחאריך' הדבה' ולצבוק' ככ' חז"ל אלץ דע כי בנקוד' שבת' שעולים יוחר' העולמי' עד דיקא' ככ' ד"ה' כנודע ולא' נדבדרי' כי גם מילוני' העולמי' עלו מתקומם מוכח ג"כ ממה שצבאור' לקמן בפרק השקד' וזל' בספר הכוונות דק' ח"ה' מהשער השבת' והוא כי העולמות' אינו' ז' מתקומם בכל העוליות שבת' צבמי' העוליות' עד קוף כל' החסד' עד שמתמל' הכלים' של ר"ה' דעמי' עולים להצניח' ג' חסלות' דעמי' נשאר' העולמות' שלהם מגולים' בלי' כלים' וממחמת' זה' נראה חוס' נעם' יתרה' לבני' האדם

פו

[illegible]

הנה מ"ש כאן בשניר של כל
עולם עולים לתעלה או גם הניח
לש העולם העליון עולים ג"כ
לתעלה זה אינו מוכרח כי תעלה
כשהג' עולים אי עולים רק בת"ל
של עולם העליון והיא מקב: אחס
בסי נצ"י כחיל בפרק הקדם :

להבינו ענין זה סוד חסד"ק
המביט להרשם גליל שבה נזכר
ויס' השבת נ"ה חסד"ק חסד
שמן העצמות הנה"י הנשואים
הגליליים מה נמשך הלאורם כח
יחידה וקצתן פד"ק י"ג נשאר
ככונת חקל תחומין שקבלת נפש
יחידה הוא תחתם שחן נכנסין
בז"א י"ג מקומו תחלון י"ג
הלל דר"א ע"ש והנה להבינו
זאת הוכחתו להאריך קלה י"ג
הנה צריך להבינו י"ג דבר י"ג
חיים ע"ש נשע"ר קליפות נוגה

למורי לחטלה והסתחון כל
במקומו כי זה לא היה
קבר' עלי' כיון שאינו רק
עליון מקום לצד והנה
הכתב אומר ושומרתם את
השבת כי קדש הוא ר"ל

כי הריא קריח קדש כס
 סצור להיות אחד ועליו חס
 לצד לא קבא שציל וס קס
 כודע כי בכל העולמות העס
 ובכל אחד פנימות וסלינות
 עולה רק צחי' הכלים לצד
 והכל עולה רק צחי' הנוק והלי
 וזו עולה כלי המזלצם צחקו
 להיות לס עלמותו דיוח צח
 שלה נגלים צבח' כלס וס
 בכל הצחי' וצח' סן עאל ס
 חסן חסן קוד השס השע
 כס צחי' עונין למעלה או
 והעלות שלו נשאר צחקו
 סן עלמותו דליח והכל ש
 נשאר עלמות סל צחי' צח
 ועלצקס סל העלות
 וחסו וסמחס סל השס
 קקרא קדש כי הוס צחי' סל
 גיב צחי' הכלים למקוס
 ויב וכן הוס עס קוק כל
 דעס' עוליס וסלינות סל
 עסה צק' הכל נסארו הש
 כלס כלל וצח מונן קוד
 עוה' כי עי"ז שסכלו סל
 סכס צחקו סל חסרו סל
 יסרס לצני סלסר צע"ס
 כי צחוק' סס סל נסא
 חסס חסס וסחס ססכא
 צחוסר סינקו חלילס
 ססילסר מן סלור ססור
 סס סלס עולס בס העלות
 סס וסכלל למעלה סס כי
 סכליס סלסס סעלו והלינס
 סל העלות דב' סלעלות
 וססח' יס צסס חסרו
 סלסס סלעלות
 והעלות סל כי סלעני
 וסחס סנין כן רק כע'
 צסח' דעס' לפי ססס
 צסיל סל סקיסרס סל

אברהם בן יצחק הוא אבן שם אברהם בן יצחק
ובספר בן יצחק אבן שם אברהם בן יצחק

שרף פרי שער תוספת שבת פרק ב עין החיים

[illegible]

אך בלחץ דלות בגדל אין ה'חוק' עולה בשם וכלן נקרא
 ב'השגה' בשם ז"ל : אמנם יסוּחֹףּ ב'ו' השגה גדולה
 'חוק' עמה וכליל שמה והחוק כי הלה נודע ענין הכלים
 שחלו המוס' פנימיים ומקושים כי הלה נ"ל כדוע כי
 המוס' הם ד' עשרה ח"ב ועל זה רמז ה"ם לללס ואח"כ
 התלבשו בזה"ל לחלף ואז אינם רק ב' וזהו רמז ה"ל
 לללס וחלף"ל כהני' לחלף עם המוס' שבתוכם המתפשטין
 בכל ה"ן כפי' ד"א ופי' רמז ה"ל לללס והנה נודע
 כי אף חלו קורין מוס' ומוס' רק לבתי"ה א"ל בתי"ה
 ד"ל וז"ל הנה מוס' ומקושים (לעיל בשער העמודים)
 ש' בהנה כמותם אלה : אברהם וגם לעיל בשער החפ"ין
 ס' מנוצר ע"ז זה היעו"ץ (ע"ש) והנה י"ס מוס' דל"ס
 לחלף ויש מוס' דללס לחלף והנה בחול' נכנסין המוס'ין
 פנימים לחלף וחלף וגם מוס'ין מקושים לחלף בתוכם :
 העו"ה והמקושים לחלף נכנסין בצרכה כהנים כמזכיר
 שם כ"א מקומו : והנה ענה חל"ל שמה אז כל המוס'ין
 התקושים חל"ל הם נכנסין בקוד מוס'ין פנימים ומכלא מוס'
 לו מוס'ין פנימים גדולים מאלד ויסוּחֹףּ לו מוס'ין מקושים
 אחרים יוחד גדולים מהם וזהו החוק' שיש לז"א וחלום
 אלו המקושים כאשר נכנסין צו"א בקוד פנימי' אינם
 נכנסין ע"ז שיכנסו בחול' מוס'ין לחלף ואח"כ הם
 המוס'ין לחלף רק שהם נכנסין על קדר הזה כי הלה
 נודע כי ה"ל וה"ל יען שהם צאים מלודשין ה"ל בזה"ל
 לחלף וה"ל בזה"ל לחלף עם צ"א ד"א לכן הנה מתחילין
 ע"י ה'ל : כחלף לני' ספי' נגד נ"ס ד"א וה"ל נחלק
 לני' פנימי' כי הלה כיון שנתלבשו בזה"ל לחלף ע"ז נודע
 כי בכל בתי"ה י"ס בזה י' פרקין והנה ענה שער שמה
 בתפלה מנהג נכסו הפנימי' ד"א ובקבלת שמה נכסו
 בחול' ז"א ב' פרקין חסדי' ד"ל דללס לחלף וחלף והנה
 נודע כי פרקין חסדי' הם בתי"ה נעם כל כיון ענה
 תפלה

[illegible]

ואמנם דע כי בחסדי' שבת אז אין עלי' רק לבח' המיל' וכן קבלה שבת שבת כי שדה הוא המיל' צקד שדה חקל המסותן והוא היה העולה עמה וככה ענין המיל' שנקבלה שדה כי חמלה הוא צקוד שי' של שדה שהם ב' קוויס' דכה"י של המכרשנענין לה מוסיין ואחרי' הוא צקוד ד' כי הד' מורה על עניינה גם באחור החיים בלא יס' לה ד' מיות טהמי' ואחרי' נעמיס' ד' שמוצאצרה ומתי וכוונן לה קיד המצור והוא ד' בצמחיה הד' וזכר איד היא עילה עני' אל ד' ומד' אל ס' אך הקליפות הם להיפך כי הם אחריות שקר וטענין כי אחריות שדה והיפך שקר הם הכל אמת רק שהם שלא כקדון כי שדה הולך ומתחזקת וזה הולך ומתחלש ואותו כי וזאת ק' הם הכל אחד רק שבתות הולך נחשך והכל נעט' כי זאת ר' ואזה ד' הכל אחד והענין כי הכה נרעע שבתות המילונים הם צנה"י לפי שהם לבד מנוסין חיס' שי' של שקר ואחרי' לוקחין אחרו המציור של המיל' לעומה והנה היא חמלה קיד ד' כנודע כי ד' הוא צקדושה ור' היא צקליפה והנה אורה הד' לוקחת אורה העובר שהוא אור ד' כמיל' וממנה אורה ר' ש"ה וכל ד' צה' אלא ששפוטת אורה צקוד רגל הק' שמתנה ענו הקליפות צקוד רחש כדור על עקבו כי שפוטת אורה הוא לתוך הד' עייב ומתעריג עוב צרע וזו' ומתחברה ענה באורה וזו' עיי' זה מחלוקת ונעשה"י אירובם מאלד ונעשה עור' לזרע ק' וזהו ש"ך ענין שקר ואומנם שבתקדש' מיל' קדישא' היום חמלה מעיברה וזו' וזכר וזקוק ואחרי' מוצאת להיות אור ד' כמחלה ומתחמשת מהר כי שדה ושקר הכל הוא אחד אומנם עיקור אחרית המילונים והקליפות הוא צבור וכל צבאל כנודע לאס' במקד' אין לו גבליס פ"י כי אין לו אחרים צבני' הגבליס

שְׁרָה פִּרִי שֶׁעַר תּוֹסֵפוֹת שַׁבַּת פֶּרֶק ג עֵץ הַחַיִּים פֶּה

בְּקִבְלָה שֶׁבָּה לִקְצֹל חוֹס' כִּפֶּס יִתְּרָה וְחֹמֶ"כ בְּצִדְכּוֹ אִזּוּ
מִחֲמִילִין לִכְנוֹס גַּם ג' פֶּרֶקֶין חֲמֻעִים דִּל' דִּלָּס לֵאמֹר
וְחִכּוּן לִקְצֹל חוֹס' כִּפֶּס יִתְּרָה כְּנוּדֵע בִּי ג' חֲמֻעִים הֵס
בְּחִי' רֹחַ וְחֹמֶ"כ בִּימְרוֹס כִּיכּוֹס שְׁלוֹם אִזּוּ מִחֲמִילִין
לִכְנוֹס גַּם ג' פֶּרֶקֶין חֲמֻעִים דִּל' דִּלָּס לֵאמֹר
וְחִכּוּן לִקְצֹל כְּשִׁתְּהִיכָרֶה בִּי חֲמֻעִי שְׁאִינֵס אֵלֶּה חֲמֻעִים
אֲךְ בְּצִדְק שֶׁחֲמֻעִים דֵּאֵמֹר כִּקְרֹא רֹחַ לִכְן הֲאֵלֶּחֱמִים
לֵאמֹר נִקְרִי כְּשִׁתְּהִי . וְעֵמִידֵס דִּלָּשֵׁס אִזּוּ נִגְמִירִים לִכְנוֹס
הַגִּים חֲמֻעִים דֵּאֵמֹר וְדֵאֵמֹר וְזִיכְלוֹ שֶׁל אֲחֵר הַעֲמִידֵה
הַכּוּיִן כִּי עֲשֵׂה נִכְסִינִי ג' פֶּרֶקֶין עֲלֵאִין דֵּאֵמֹר וְזִיכְלוֹ
שֶׁל הַקִּידוֹס חֲבוּן כִּנְכְּסִין הִי' פֶּרֶקֶין עֲלֵאִין דֵּאֵמֹר וְזִיכְלוֹ
נִשְׁלֵס לִכְנֵס הַמִּקְרָף הֶרֶאֱשִׁין שֶׁל הִי' דִּלָּס לִגְמִירִי אֲךְ
הַמִּקְרָפִים דִּס' דִּלָּס לִפִּי שְׁאִינֵס מְזֻבְזֵבִים בְּנִהִי' דֵּאֵמֹר
וְהֵס רֵק מוֹחִין לִבְדִּי בִּלִּי לִבְזוֹס לִכְן אִינֵס נִחְלָקִין רֵק
כְּשִׁתְּהִי נִכְכְּסִין אִזּוּ נִכְכְּסִין בְּשִׁשֵּׁס אֲחֵר אֲךְ אִין נִכְכְּסִין עַד
שִׁחִיתָ דִּשְׁבָּה כְּמוֹ שִׁחֲבֹאֵר בְּנִהִי' בְּמִקְוִמוֹ וְהֵס זֶסוּ
הַחוֹס' אֲשֶׁר מְנִיעַ לִזִּי' בִּלִּי שֶׁבָּה אֲךְ אִין זֶס נִחְשָׁב לוֹ
לִעֲלִי כֹל כִּיֹּן שְׁאִין לוֹ עֲלִי לִמְעַלֵּה כֹל זֶס מֵה כִּנְכְּסִין
בְּחֹבֵה הַמִּקְרָפִים אִין זֶס נִחְשָׁב לִעֲלִי כִיֹּן שִׁחֲבֹאֵר בְּמִקְוִמוֹ
הֶרֶאֱשִׁין וְגַם הַעוֹלָמוֹת שֶׁלֹּמַעֲלָה מִמֶּנּוּ אִין עוֹלָמִים כֹּלֵל עַד

שִׁחִיתָ דִּשְׁבָּה שְׁאִין נִכְכְּסִין
גַּם הַיִּדִּיקָף הֵי' דִּס' דִּלָּס
וְאִזּוּ כִּשְׁחָז שֶׁלֵּם בְּכָל בְּחִי'
הַמּוֹחִין יִלִּי אֲחִי' הוּא עוֹלָה
וְיוֹדֵעַ וְנוֹסֵם אֵלֶּה וְגַם הַנִּיחָן
עוֹלָה כְּמוֹ שִׁחֲבֹאֵר בְּנִהִי'
בְּמִקְוִמוֹ לִקְוִן וְאִזּוּ גַם
הַעוֹלָמוֹת שֶׁלֹּמַעֲלָה מִמֶּנּוּ .
הוֹכְרָהוּ לַעֲלוֹת מִדְּרִיגָה אֲחֵר
מִדְּרִיגָה כִּי"ל אֲחִינֵס הַיִּל
יֵשׁ לֵה עֲלִי מִחֲמֵלֵה חוֹס'
בְּשִׁתָּה כְּמוֹ שִׁחֲבֹאֵר לִעֲלִי
בְּקִבְלָה שֶׁבָּה בְּשִׁדָּה וְכִי'
נִקְרִי חוֹס' שֶׁבָּה וְלֵה שֶׁבָּה
עֲמִידוֹ חֲמֻעִים אֲחִי' כְּשִׁתְּהִיכָרֶה
לִיל שֶׁבָּה אִזּוּ מִעֲלֵמֵה כְּשִׁתְּהִי
הַקִּידוֹשָׁה שְׁאִין עִי"כֵּלֵל וְהוּא
שְׁמִיל שֶׁבְכָל עוֹלָם חוֹרֵס
בְּבִינֵס עַם זִי"ל (וְעִי"ן לִקְוִן
בְּשִׁתָּה בְּרִים שֶׁעַר לִיל שֶׁבָּה
חִי"ס שֶׁס) אֲךְ שְׁאִינֵס רֵק
נִקְרִים אֲחֵס חֲחֵס הַיִּקְרִי
דִּי"ל וְעוֹמֵדֶה כֵךְ עַד
הַעֲמִידֵה שֶׁל לִיל שֶׁבָּה וְאִזּוּ
נִגְדֵּלִי בְכָל אֲחֵר זִי"ל
כִּאֲשֶׁר יִחְבֹּאֵר בְּנִהִי' בְּמִקְוִמוֹ
לִקְוִן :

הִנֵּה הִכָּה מוֹחֵסִי זִי"ל כִּכָּה בִּס'
הַכּוּיִנָּה בְּמִקְוִמָּה לִשְׁעַר הַשֶּׁבַח
פֶּרֶק ג' וְחִי' אֲחִינֵס הַכּוּיִנָּה
הַמִּקְרָפִים הִי"ן אֲחִינֵס בְּחִי'
מִיִּלְיוֹת אִזּוּ שְׁזִי"ל יִגְדֵּל רֵאֶשׁוֹ
בְּכָל מִקְוִמוֹת בְּנִהִי' שֶׁל הַמִּקְרָפִי
וְחֲמֻעִים בִּי וְנִחְלָף כִּי לֵאמֹר
עוֹלָה וְחֲמֻעִים' בְּמִקְרָפִים כְּנוּמִידִים
אוֹ אֲחִינֵס לִשְׁפֹּרֵץ שְׁחֲמֻעִים
יִוְרִים חוֹךְ רֵאֶשׁוֹ וְרֵאֶשׁוֹ בְּמִקְוִמוֹ
עוֹמֵד וְחֲמֻעִים וְכִי' : אֲחִינֵס
כִּכָּה הִכָּה מוֹחֵסִי זִי"ל כִּכָּה
קִיבֵּל רֵאֶשׁוֹ בְּמִקְוִמוֹ עוֹמֵד
וְחֲמֻעִים יִוְרִים וְכִי' אֲךְ אֲחִינֵס
קִיבֵּל יוֹתֵר מִפִּי' וְכִכָּה שְׁאִין
יִוְרֵה אֲחִינֵס וְאִזּוּ כִי אִזּוּ אֲחִינֵס
לִוְרֵה שֶׁחֲמֻעִים יִוְרִים אֲחִי
יִשְׁאֵר פִּנִי' בִּין הַמִּקְרָפִים דִּס'
דִּלָּס לִבְנִין הַמִּקְרָפִים דִּל' דִּלָּס
וְכִי' אֲחִינֵס לִוְרֵה שְׁחֲמֻעִים הֵס
בְּמִקְרָפִים אִזּוּ חֲמֻעִים וְכִי' אֲךְ
הַעֲמִידֵה אִין רֵאֶשׁ זִי"ל נִגְדֵּל
לִמְעַלֵּה וְכִי' עִי"כֵּלֵל הִי' שֶׁחֲמֻעִים
לִרְעִים שְׁחֲמֻעִים' מוֹמִידִים
בְּמִקְוִמוֹת וְרֵאֶשׁוֹ נִגְדֵּל לִמְעַלֵּה
וְכִי' : אֲחִינֵס שֶׁס בְּפִרְקִי יִזִּי' כִּכָּה
וְכִי' אֲךְ אֲשֶׁר לִסּוּס נִזָּה שְׁחֻ
מִיִּלְיוֹת אִזּוּ שְׁזִי"ל יִגְדֵּל רֵאֶשׁוֹ
וְיִשְׁלֵה רֵאֶשׁוֹ לִמְעַלֵּה עַד יִגְדֵּל
כֹּל הַמִּקְרָפִים וְכִי' אוֹ אֲשֶׁר
שְׁרָשְׁוֹ נִשְׁאֵר לִמְעַלֵּה בְּמִקְוִמוֹ
וְהַמִּקְרָפִים יִוְרִים מִמִּקְוִמוֹ וְנִכְכְּסִין

פֶּרֶק ג

וַעֲתָה בָּצָר בְּפִרְעוֹת כָּל הַכּוּיִנָּה עַל מִקְוִמוֹס וְד'
יֵה"י בְּעוֹרִי וְיִלְיִינוּ מִשְׁנִיאוֹת :
הִנֵּה בְּמִתְחַה בְּעִרְבֵי שֶׁבָּה חֲבוּיִן בְּזִימְיִעַיִם בִּי אִזּוּ מִחֲמִילִין
הַעוֹלָמוֹת לַעֲלוֹת וּלְכַלּוֹל זֶס בִּין וְהֵס לִוְדֵעַ בִּי שֶׁס
עִי"ז דִּיּוֹן הוּא חִיּוֹת עוֹלָם הֲאֵלִילוֹת בְּקוֹדֵם כְּוֹלֵם בְּחִכְמָה
עִשִׂי' : וְשֶׁס קִינֵג הוּא חִיּוֹת עוֹלָם הַבְּרִיָּה בְּקוֹדֵם אֲחֵה
מִקְרָפִים בְּכּוּרִסִּיא וְהִיא נִקְרִי קוֹ יִרְוֹק הַמִּקְרָף אֲחֵס הַשְּׁנוּס
כִּי כְּמוֹ שֶׁהוּא מְלַבֵּשֵׁת הַמּוֹחִין דִּי"ל בְּחֹדֶךְ נִהִי' שֶׁלֵּה
וְנִכְכְּסִין בְּחֹבֵה בְּפִנְיֻנוֹתֵינוּ כְּנוּדֵעַ בִּי יוֹלָא מוֹנֵגֶה קוֹ אִי'
מִקְרָף לִכָּל הֲאֵלִילוֹת וְנִשְׁעִים מֵאֲךְ בִּין אֵלִילוֹת לִבְרִיָּה וְכִן
עִדִּי' חִי"ת עוֹלָם הִי"י וְלִכְן שֶׁס מִי"ס הוּא בִּילִי' וְכִן
מִי"ל מִקְרָפִים בְּאֲשׁוֹן שֶׁהוּא עוֹלָם הַעֲשִׂי' וְלִכְן שֶׁס בִּין הוּא
מֵאִיר בְּעִשִׂי' וְהֵס קוֹדֵם שֶׁחֲמֵלֵה הַעֲמִידֵה חֲבוּיִן לִיכָךְ
וְלִשְׁעוֹלֹת כָּל מִלְּחָמָה וְנִשְׁעִים לִנְשֻׁמָה שֶׁלֵּךְ עִי' כוֹלֵלֶה
הַעוֹלָמוֹת וְחֲבוּיִן אֵל הִי' חֲמֻעִים דִּשֵׁס הוּי' וְלִשֵּׁס בִּין
דִּהִסִּין שֶׁהוּא בְּעִשִׂי' שֶׁסֵּס הַנִּפְסוּמוֹת וְהַכּוֹלֵל נִפְשָׁךְ עוֹמֵס
וְלִשְׁעוֹלֹת זֵל הִי"י וְחִי"ז חֲבוּיִן אֵל ו' דִּשֵּׁס הוּי' וְלִשֵּׁס
מִי"ס בְּצִי"י שֶׁשֵּׁס בְּחִי' הַחוֹת וְהַכּוֹלֵל רוֹשֵׁךְ עוֹמֵן
לִשְׁעוֹלֹת אֵל הַבְּרִיָּה וְחִי"ז חֲבוּיִן אֵל הִי' רֵאֶשׁוֹנֵה דִּשֵּׁס
הוּי' וְלִשֵּׁס קִינֵג שֶׁבְּרִיָּה שֶׁשֵּׁס בְּחִי' הַנִּפְסוּמוֹת וְהַכּוֹלֵל
כְּשִׁתְּהִיכָרֶה עוֹמֵן בְּחֲמֵלֵה שֶׁשֵּׁס וְחִי"ז חֲבוּיִן אֵל הִי'
דִּשֵּׁס הוּי' וְלִשֵּׁס עִי"ז דִּיּוֹן שֶׁשֵּׁס כְּמוֹהַ לִנְשֻׁמָה וְחִינֵר
כּוֹלֵם עַם הַכְּשֻׁמָה לִנְשֻׁמָה שֶׁהוּא כִפֶּס מִי"ל דֵּאֵלִילוֹת וְהֵס
הֲאֵמֶה שִׁיס כִּי"כ דֵּאֵלִילוֹת אֲךְ הַלּוֹאִי' שְׁחֹבֵל לִנְזוֹל לִמְעַלֵּה
הַזֹּאת לִנְזֹךְ עַד הַנִּפְשָׁה דֵּאֵלִילוֹת וְחִי"כ חֲחֵלֵל הַעֲמִידֵה
וְהֵס לִוְדֵעַ כִּי יֵשׁ בְּחֲמֵלֵה הַזֹּאת לִשְׁעוֹת בְּבִרְכָּה לִרְעִים
כִּרְעִים וְחִיפֵס בְּחֲמֵלֵה וְכִרְעִים וְחִיפֵס בְּפִינְסוֹן בְּבִרְכָּה
הוֹדֵאָה כִּרְעִים וְחִיפֵס בְּחֲמֵלֵה וְכִרְעִים וְחִיפֵס בְּקִסְפָּה
שֶׁס ד' כִּינִיּוֹת וְי' קִינִיּוֹת כִּיבּוֹאֵר בְּעוֹמֵדֶה דְּחוֹל וְהֵס
שֶׁס בִּיִּרְאָתוֹ לִכְיוֹן צִדִּי כִּינִיּוֹת לִדִּי שְׁמוֹת אֲחִי' מוֹלֵאִים
כִּי

שרף פרי שער תוספת שבת פרק ג ד עין החיים

אומרים הרי' וזכרון כי חקל הוא מנוקד בשני מחזין
ועתה נעשה מנוקד בשני קטלין כזם חקל והוא כי אומר
הנה' מחזין למעט ועתה נעשה כזכאסר פני' כנזל' הוא חקל
בזקוק פתח' לזכור מקום פני' וזקל נעלומם חשמה
נחמס' פתח' לו נעשה חקל שלם וזכו חקל בקטלין גם
זכרון כי חקל הוא גימ' שם ק"ה וי' אומרים
ועם אלני' ו

והנה קצלת שנה בשנה
למעשרי כבוד כי השכינה צמעי' וטוב לעמוד
על הר גבוה ולר'ך שיהי' המקום פני' כפי ומוחזיר
אמו'ת ולפני' כמל'ל עינו
אמו'ת כי עמה נבכסין צ"א
ג' פקדן תחיל' דל' לל'ס
לצ'ל ולימ'ל ואמו'ת קצ'ל
נפ'ס ירי'ס תפ'ס תל'ס
כבוד כי ב' הפקדן תחיל'
עין צחי' נפ'ס תפ'ס נכ'ד
ה' צמ'ת עולמ'ן כסד'ן
ע"צ כ"ג מ"ס ו' וחס'ד
כל הקד'ר צמעי'ס קמו'ת עד
ק"ס' ה' ל'חור' ימ"ס כסד'
עול'ימ'ח'ל כסד'ר ל'ח' לה
עיו'ת כסד'ר :

[illegible]

ד' מילואים כדוע ובקופות ל' שנות ה' מילואים
ד' מילואים כדוע שם כן הוא הכונה גם כן אך
עמם חזון לכלול העיונות והם כדברים לקופה חזון
שם אף דיווח והזון שכל האילנות שפע ומילואים
כדי שיוכל לכלול בהמילוי וגם שיוכל עמם עולם
ההיבוא (בשם כפי) יונה חלק א' פרק י"ד כתב לשון
העובדים וקופות לקבל עולם שביבוא וכן כתב בכל עולם
שם (בשם) מילואים חזון לשם

לשון הזה כתב ג"כ בספר
היחזק שכל הכותב פירק זה ח"כ
בנימל ספר הכותב צד ריבונות
הלוריד מריץ מכל טולס ועולס
ספר ע"ש ח"כ הפיקור כמות
כאן י"כ הלל כזס ש"כ מורס
שזל לביון הלוריד סמזות ו
העלוקות לזר ברכס ע"ש שלס
כזס ש"כמזר גס דכריוו לקמן
גס בספר כזס יויה ח"כ כזס
לקון קד על"י וכללות העלוקות:

חכיון לשם אלהי' להשיג
 וחכיון להשיג שפע צי"ה כדי שחובל לעלות לצדיקא ולבבול
 עמה העש' וזקוקים חכיון לשם מ"ה וחכיון להשיג
 ה"ל' צדיקא ובכריעה האחרונה חכיון לשם אלהי' דיוקן
 וחכיון להשיג שפע צעש' כדי שחובל לעלות לצי"ה ולא
 יורח ובזקופים חכיון לשם צ"ה וחכיון להשיג העש' השני
 צי"ה ובכרתה שם שלום כשתאמר הנצבם צדוק אלהי'
 העובד וכו' וחכיון צעש הוי' הוי' בלילות ה' להשיג
 צדיקא ו' צי"ה ה' האחרונה צעש' ואח"כ חכיון לבבול
 איהו פגע אחרת נלמדה לעולה מן ה' האחרונה עד
 חכיון חכיון כי המלה אלו מעלים העולמי' ויכרי' שלנו
 קבלת חכיון כי קודם העלויה והכוללת הוא נלמז קוד
 התקין' ואח"כ חכיון להשיג' עליון וקופים נאמ' להשיג
 וקופים' הנשיה וקופים' הדום וקופים' הנפש ואח"כ להעלותם
 ולא תחשוב להשיג הנשיה או להעלותם רק בצדקת שים
 שלום כשתאמר צדוק אלהי' המצדק חכיון כן צדי'
 אלהים השם :

אח"כ יקבל שצח וחטא
לשדה וחטא לכה
יודוי נלא השדה ובכר
יבאלכו וילת שם וסוה
לפי שעה כוונתו צבחי
יחליני העולמות דובח
השדה גם לפי שהמ"ל נקי
כבדור ויחלם מן
כספר כנפי יונה חלק א' פ' כ"ה
חזק ואלו נחמיות שם
שלו יכלול כל העולמות זה
זה מלמדה למעלה וכן מן
התחתית כולן מעליו יודין הים
עד הים וכו' כ"ש מ"ל יסבול כל
אות מ"ד חיות השם כשכוללן
במלוי יודין כ"ש :

והוא צלו וכלל לקבלת שבת מלכתחלה לחקל חסותין קדישין (והנה לקמן נבאר בענין כי הגם שחקל חסותין קדושין הם ב' מדריגות מ"מ שי"ד עמה ג"כ ב' חיצות האילן) וחסותין כי חקל הוא גימ' הוי' אהי' הוי' אדני . גם הוא גימ' הנוגין דע"ב ס"ב מ"ה צ"ן (ל"ל עם יו"ד

בב

והנה חבורין כי הכו הוא ימי'
ויב וסמין להכריל האלה מן
י"ב הקור' דיקנא דל"א
דעס"י שס"ג' היות כס'
דזה י"ב כנודע כמין הכו
הס י"ב כנודע כמין הכו
והמין לב' היות דצ"א שהא
נעס"י דקדוק עד סענה
דעס"י תרין ק' הויכר והס'
נודע כי סענה הוא הכולל
ח"ג זה ג"כ נודע כי
הסקדים הם צ"ח' שס מ"ה
וסבצנות הם צ"ח' שס צ"ן
ועתה כשאלו מוירידים ג'
היות דצ"ן הילך רק נגד
הנצבות וכנגד המקדים אין
אלו מוירידים' עתה כלל רק
לחכי' כאשר יחפץ כסמקד'

עם הגבורות ולכן חתיון
 "דמילוי זין" שהוא הדעה
 "די האלה זו עולה למעלה
 והכל הנומזים בחיבת אלס
 חס רוב הסמכות באים
 סו סו סו סו סו סו סו סו
 "לה" "בני" הוא אורחיות
 ין צדק ויכר בני האלהים
 שכתב כאן אלס הוא לפי
 "על" י ופחה אלס אלס
 אלס חס ה' וצדקו לסי
 ינה צדור דיל" וחסיון האוריד
 אלס צדו שס ב"כ ה' היות
 י יורד חסיון הצו וחסיון
 ווארד חסיון דרך קו שטאל
 "דין" הכל" שהורדנו אותם
 ין אותו עד הוד דיל" ולכן
 ב למילוי חס" ופחה חסלה
 ין כי רח" חס" ופחה חסלה
 שס "וה" קביל" הוא חס"ו
 חסלה שלו כי שס זין
 "ב"ר דיל" הרי זין וז'
 שמו חסיון לסעולו הכמנה
 יד חס"ו חס"ו חס"ו חס"ו
 יד אורחיות ופחה חסלה יי
 דמילוי ק"ג שהוא צדריאה
 חס עד נלס דע"י רק אלו
 עד נלס דצריאה ופחה יוד'
 לה חסמה דע"י צדלל חס"ו
 וחסיון

אז י"ם י"ב סמיכות בין ה'ה
בספר הכותוב ע"ס שטר השבת
יפה ו' וכן ה'ה ב"כ בספר כנפי
ע"ה חלק א' שוק כ"ו ע"ה
ליו מוכן כלל א' מה ענין
לכין א' חל כל ה' עולמי'
תמורה הנה שכל הכותוב ע"ה
איס רב בעולם העש' יהודי כי
אפשרה הצהירה צדור י"ב
תחז לכין אומו תמקומו בצותה
צ"י כלל והנה ע"ס טס י"ב
צ"י ואפשר כי לא כתב לכין
רק צבאי הראשון כאשר יתבאר
למנו ע"ס:

ר"ל כי שם הי' הכל נעולם אי'
מא"א דעס"י לרעה דעס"י אך
כאן להמשיך מא"א דינ"י לעולם
עש"י שהוא עולם התחתון
ממנו לזה אין לנו מושגין רק
להוד דינ"י :

[illegible][illegible]

היחיד יזכו אל היסוד דמבנה הג"ל ויה

פרק ד

ותתחיל

התחיל המצוות הזו לה' בני אלים ותכוין צו' הדו
עצו להעלות חביר דעשי' לב' לילי' והמיל'
יבילי' ארזן ותמחפחם ומחפשות ומקבלת ארזן
ל' חג' דעשי' כחוכה כי היא כקרי' ארזן סלני כמציאר
ל' פקד א' ומעלה ב' עתה כשעולין גיר דעשי' צילי'
ממנין הזו וכן ככל ג' הולמות לילי' דעשי' חלילי'
ומשאים צעשי' עשאר זה רק ז' לצד לכן כנגדם הם
ג'ם הזו כנגד ג' עולותי' חב' וני' הז' קולות שצמזמור
הז' חכוין להעלות הם' החסותי' ועוליס' חב'ם צמקוס
חב'ד וכה' צמקוס חב'ם והמיל' צמקוס חב'ם וצמקוס
המיל' עשאר פני' כחילי' :

[illegible]

שרה פרי שער תוספת שבת פרק ד עין החיים

ותכוין בזה"ו ז' בזהו לה' ג"כ מילוי ס"ב והנה תכוין ג"כ
 שרית "הבן" לה' "כבוד הוא אומיות כלל כי שם ס"ב
 שבצורה הוא קוד הניחא אלא עילאה שם וקשטות
 ותחלקה אף הכלל בקוד וינן א' אלהים אף הלל כנודע
 ותכוין עוד כי ג"כ הוה ה"ל שכל א' הוא גימ' ו"ב הכי
 שכל גימ' כמנין יס"ו מלא אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ו
 שמהם מקבלת המ"ל ה' אחרונה ששם הכי שצלו ג"כ
 דעשי' בזה"י דילי' אף בחי' הכתר דעשי' לבדל מעליו
 שהוא לינו נמנה במנין הי"ם לכן כשהכוין בזהו ראשון
 להעלות היענה ליסוד תכוין ג"כ שהבשר שהוא נקו
 האנושי והוא למעלה מקדעת ותכוין שתחלה עולה הכתר
 דעשי' ציפור דילי' וענה כשעולה הדעת אז נחמלה
 הכתר למעלה ועולה בזהו דילי' ואח"כ בזהו השני תכוין
 שהבשר עולה עוד למעלה בנלל דילי' וגימ' עולה בזהו
 ואח"כ בזהו ג' שהשכמה עולה בנלל אז תכוין כי הבשר
 נחמלה בזה"י דילי' וס' הוא מקומו האמיתי א' שהוא
 צוק האנושי על הדעת וה' שחמיר בחי' הכתר נעשה
 מהת"ת של עולם שלמעלה ומונע כנודע כי כתר דז"א
 הוא מהת"ת דגימ' אח"כ תאמר השתחוו לה' בזהו קודם
 ותכוין כי הלא אלו האחרות שהמכני לג"כ שם חז"ל
 דעשי' המה לבד כבוד הכוין כי הנה בזהו לר"ך
 להיות שם עי"ב ואנחנו המכני שם שם ס"ב וצנייה
 שאלו להיות שם שם ס"ב המכני שם מ"ה ונדעת שהוא
 כולל מו"ב וראוי להיות מה' וצ"ן כנודע ואנחנו לא היעכנו
 רק שם צ"ן לבד כנלל וראוי שער ענה לא יכלנו לעשות
 בחומן אחר (כי לפי שהמשכה הוא מני' עולמי' צי"ע
 ובהם לינו רק ג' שמות אלו ס"ב מה' צ"ן אף מ"ה
 ענה שם בזהו חז"ל ל"ל כראוי לחז"ל) והנה ענה
 אלו מחקין את זאת והנה הכוין בשם הוי' הזה
 דהשתחו לו' לשם עי"ב דודין שבאלילות ותכוין להוריד
 הארה זאת מעולם אלילות ולהמשיך אותו עד כלל דילי'
 ואז השם ס"ב שבי' שם בזהו יורד בזהו דילי' וס'
 מ"ה שה' תחלה בזהו יורד ציפור דילי' ונאמר בזהו
 של הדעת שפלה מה וכבר יש שם שם צ"ן ותחלה כנגד
 הנצונות וצוה כשם הכל בתקוני' וכראוי' ולפי שהוי'
 זו דאלילות יש לו מעלה על שאר השמות ששם מני' עולמות
 צי"ע לכן בכל הני' עולמות אלו אומרים לכונו הוה שהוא
 מני' להמשיך ולהוריד לענה אף שבאלילות אין אלו אומרים
 לשון הוה רק השתחו ר"ל כאלו הני' עולמות משתחווים
 אל האלילות בעצד המשחווים לכונו מרחוק ואז נאמר
 להם הארה משם והו' מני' ג"כ בזהו קודם כי הוא
 הדבר האמיתי וקודם האמיתי גם הלא נודע כי שם עי"ב
 בקלל קודם בקוד ד' וידע שבו' אמנם הארה זו שאנו
 מורידין עי' השתחו' הוה לינו רק הארה בקוד הכל
 היולא מני' יקוד שבאלילות (ובכוונה בקוד שער השבת
 פרק ו' כחז הרב ששם שהוא מני' היקוד דל"ל שבאלילות
 ולא יקוד ז"א ע"ש) ואותו הארה יורד ומאיר עד

הנה עיני האדם ההבלי' אינו
 מוכן כלל כי הלא לקמן נאמר
 כחז שההכל היולא מני' היסוד
 הוא משם מ"ה ובסי' כפי יונה
 חלק א' פרק ל"ז כחז בקתם וז"ל
 השתחו לני' הוא של עי"ב שהוא
 נחמלה דאלילות ומאיר לכל
 העולמי' ע"ש :
 ומקופים לז"ת שבו וגם מני' היסוד שלו יולאים ג"כ ז'
 הצלים מאור צימיי' של ז"ת שלו ואז הו' הצלים יורדים
 למטה להאיר בעולמות אחרים ולכן תכוין ברי"ת "השתחו
 לה' "בזהו שהוא אומיות הכל להמשיך הכל הזה מני'
 יקוד ז"א להאיר לז"ת הניל' והנה נודע בקוד שם ס"ב
 כי המילוי שלו הוא ל"ז כמנין הכל כאשר יתבאר בזהו
 להבדל של אשד חקיעות שופר ושם יתבאר הטעם כי כנו
 לקמן המילוי שלו הוא גימ' בתיכו ואח"כ יולא לחון כן
 מילוי השם הוא אכ"ז בתיכו ואח"כ יולא לחון ומתגלה
 נמלה כי בכל שם ושם המילוי שלו הוא קוד בזהו והנה
 זה ההכל היולא מני' יקוד מני' א' הנה ז"א הוא בזהו שם
 מ"ה הצלל היולא מני' א' והנה כנודע בזהו שם
 ו' אומיות דר"א וא"א והכולל הכי ז' והם ז' הצלים
 הכי' ותכוין להמשיך אותם לז"ת דעשי' שעי"ב יעלו למעלה
 ככ"ל - גם דע כי קוד ז' הצלים אלו הם קוד החקדים
 המהפשימים חוץ ז"א והנה כנודע בזהו שם
 רק ה' חקדים ומקד עד הוד אף יש כיללות כולם ציפור
 וגם יש אחי' כוללת כולם בנלל הכי ז' בתיכו חקדים
 והם בנלל ז' הצלים הכי' היולאים מני' היסוד ששם הוא
 העטרה קיום כל הו' והם
 ששה אומיות המילוי כנלל
 וגם כללות כל הו' אומיות
 בנלל והנה ההבלי' אלו הם
 בנלל אומות היורדים מני' א'
 דאלילות ואנו ממשיכין אותם
 עד ז"ת דעשי' אמנם אלו
 הצירים ג"כ להוריד שם מני'
 דילי' לכאן כנודע שאין שום
 דבר עולה אלא שם
 מני' של עולם העליון מיונו
 והנה המני' דילי' הוא שם
 מני' דלאלל בכת והוא שם
 אצ"ב יח"ץ וכו' ויש צו ז'
 שמות כנודע ואמנם יש להם
 כשמה והם ז' שמות מנוקדי'
 בנקודות הידועים :

הוא שם מני' הדמיון ברי"ת אכ"ז
 שם מני' אצ"ב יח"ץ דילי' והם קוד ג' הידים
 בנלל וכו' ועטם הדבר כי ג"כ יי"ד הם מני' והם קוד ג' הידים

שרה פרי שער תוספת שבת פרק ד ה עין החיים

צ

יד הגדולה מימין וכו' והם נסוד חכמת וזהם נכללים נהיית כי
הנה עם מיצ' ש' בו ו' שמוות כדודע שהיה צו"ת אחתם שורסו
הוא חינו רק נגמל' נדד והנה חרם דילי' י' לו ג' ידים שסם
סוד מני' דחלול בכת' כנו' כדי לחסוך עממם חל' שולס העש'
מעליהו למעלה וכו' ואחרי' חרם דנדיחות גם הוא אחוז צו'
יזיו חל' עולם הילי' וכו' וכן חרם דחלילות וכו' עכ"ל ע"ש
הרי מיצין היטיב מה שזנו מעלין כל העולמות היות שלהם
ע"י עם מיצ' המלאך הנדיר שלהם שחינו עולה עיי' גם מיצ'
לפי שכל צמי שם מני' הוא רק צו"ת לזה צו' נדד כח להעלות
רק צו"ת כחומר משליח הנדיר שצריכין דבר יחד נבזה ממנו :

וזה קדר הכוונה קול ה' על המים חכוין להבדל דלשון
שהוא חור' ו' מן המילוי הסם מ"ה שהוא צבשי'
החמד גם לשם אצ"י יחין שהוא חמד דלמי' דילי' וגם
להכשמה שלו שהוא חור' צביקוד קבול וגם חור' זו חכוין
צביקוד קבול ועיי' העלה החמד שצבשי' להכמה שצבשי'
גם חכוין כי ר"ת קול ה' על המים הוא גימ' קס"ה
מכנין שם אל צמילוי כוח
אלף לחד והנה עם אל
הוא בחמד גם כחז עוד
שם אל אל הכבוד הרעים
הרי שני אל וחכוין כי
הרעים הוא גימ' סכ"ה רומ'
לשכ"ה דיוני כדודע גם ר"ת
"הרעים" ה' ע"ל מ"ס ר"ת
הוא גימ' גימ' סכ"ה שסם
דיוני כפולים שסם צלחום
וצתח' או צלח' וחל'
וחכוין להמחיק צבשי' אל
חללו : קול ה' צבח חכוין
להבדל ה' שהוא חור' ד'
עמילוי שם מ"ה והוא גבורה
שנחמד ז"ל וחכוין לשם קר"ע שטין ולהו' צביקוד שצ'
ועיי' העלה גבורה שצבשי' לבינה דעשי' קול ה' צבדיר
חכוין להבדל ג' שהוא חור' א' עמילוי שם מ"ה ולשם נב"ד
יכ"ש ולהו' צביקוד חולס ועיי' העלה ה' חור' דעשי' במקום
דעה דעשי' גם חכוין צ' קולות חלו קול ה' צבח קול
ה' צבדיר שרי' כ"א הוא אחויות יצ"ק שהוא גימ' חור'
לחלום : קול השונג ארזים חכוין להבדל ד' שהוא חור'
א' מלוחיות שם מ"ה ולשם צטייר לצב"ד ולהו' צביקוד
חירק יע' העלה כלה דעשי' במקום חמד דעשי' : קול
ה' חולצ' להצות חל' חכוין להבדל ה' שהוא חור' ו'
עמילוי מ"ה וחכוין לשם חק"צ שטיע' ולהו' צביקוד קיצון
ועל ידי זה העלה הסוד דעשי' במקום גצירה דעשי' :

קול ה' יחיל מדבר חכוין
קבל ז' שהוא חור' א' עמילוי
שם מ"ה ולשם יצ"ל עז"ק
ולהו' צביקוד מלחמים ועיי'
העלה היקוד דעשי' במקום

יחין וכו' דילי' ולא ידעתי איה
נעלם ממנו דברי העץ סייס
שכתוב בשער צימ' ומילוני'
דרוש ג' וז"ל ה' היות נקוד
הביל שצו' חולס וכו' שסם
דרי' אל חל ז"ת דו"ת הנה גם הם
צו"ת דילי' חור' כלים שלהם
שסם ז' שמוות דלח' צבח שהוא
שם מני' וחלו' ממשיכין אותו
עד ז"ת דעשי' להחיל להם
שיוכלו לעלות למעלה ממקומם
צו"ת קבלת שנת וכו' :

צמקים גימ' והנה חכוין צסם זה האחרון דעשי' צ"ס שהוא
הסם ט' שנת וכו' נכללים כל ה' שמוות גם חחלק כל
חור' מעם מ"צ לחלקים כמו שמוצא לעיל בשער מוצא
השנה שנק' צ' צבולת קריאה שמוע דליל ששי' ע"ש ה'
למבול יש צו' חכוין צרימ' יל"י שהוא שם קדוש והוא שם
מן ע"צ שמוות והענין כי הע"צ שמוות הנה ממחליקין לששה
חלקים נגד ששה קלות ונגד ששה כובדי לכה וצבול חלק
י' י"צ מלכות והחול הני' שהוא שור הוא גימ' צסם לכן
הזה עשו חל' העגל והנה שם זה הוא גימ' כון צבוק
כון שערי ציבס צבוק הצבורה ולכן חכוין צו' להעלות אותו
הכשמות שסם דבוקים הרבה צין הקליפות ולא יכלו
לעלות עיי' שם מ"צ הבייל ועולין עיי' השם מקדוש הוא
וחכוין שסם זה הוא צבשי' (כ"א ציבורה) גם חכוין כי
ה' למבול יש שוא ק"ת הבדל :

פרק ה

הנה מ"ס שוליים חכ"ת במקום
חכ"ד חפשי' שחכ"ד הם עדיין
צמקיום אצ"י שמוצא לעיל
שח' חפשי' שמוצא להחלוק
חל' לא שיעלה בחמלה העליון
למעלה ע"ש ליל כי זה הוא דוקף
מעולם לעולם חל' בחורו עולם
נעמו שפיר יוכל לעלות ולזהו
יכוון גם כן מ"ס נקוד צרימ'
שצד ליל שנת שאז חז"ל מעלה
נהי' שלו במקום חכ"ת ושם
עומדים שניהם יחד עיי' חל'
לא זכיות להבין כי לפי העש'
שכתב כאן כי לפי שמוצא
הי"י חן פחד המילונים לזה
עולים היות מחלה חכ"ל לפי זה
בעולם הדריאה הלא יחד חן
שייך הפחד ואצ"י יחנא לקמן
שחמלה חור' מעלין הניר וחכ"כ
הי"י : והנה בשער כנפי יונה
חלק א' פרק צ"ה ע"ש שכתב
חמלה לבין צמליות גימ' ואסיכ

ואח"כ חכוין להעלות
הילירה וחמלה
חכוין להעלות ח"ת דילי'
חגימ' במקום חכ"ד : והי'
מקום חכ"ת וסמלי' במקום
כח"י וחכ"י חכוין להעלות
הב"ר שלהם חגימ' דברימם
ולא כמו צעולם העשי'
שהעליונו הניר חמלה ואח"כ
הי"י כח"ל צבוק חקדס :
והוא כי צעולם העשי' שם
הי"י ממחליקין חמלה להעלות
ח"ת חל' ה' הקליפות
לחמחות ועלו גימ' והי'
נשארים דבוקים שם חלילה
לזה חכו' מעליס חמלה חל'
הב"ר ויחוסוף צסם חור'
גדול ואח"כ כאשר חכו'
מעליס

הנה הרב צעל משנת חסידים
כחז לבין
המקדים היל' שסם צמליות
עולים הסמ' מולס כפי
מריגתם צבח שם מיצ' דא"ב

שרף פרי שער תוספת שבת פרק ה עין החיים

ז"ת ה' אסרונה דל"ה ועס
 י"ה אלני להעלות המיל צמח
 ז"ת :
 אלנים ואחר כך " דל"ה" ועס
 ועס מנפ"ץ ע"כ :

אחיב חאמר גי'ם צ'אי כלם וחכין להעלות סבי'ר
דליינה צ'י'ת דצרי'ה וגם כלן חכין כי צ'אי
גי'ו' י"ג כי כשהי"ר עולה לבי'ת דצרי'ה לז' נעשית
הצרי'ה צצח' י"ג והנה לעיל צעלי'ת ג'ר דעש' מזו'ר
ס' לכין צסס צ'ס'ו ס'ס'ה צעול'ה השע' (י'ל' צ'י'ת "הנז'
י'ה' י'נצ'ר ס'ס'ו ס'ס'ה צ'ס'ו צ'ס'ו) והנה פחה ס'ס'ו
עול'ה היל' ל'ר'ד לכין צסס מ"ה והז' כנע'ו צנלה צ'אי
ס'ס'ו גי'ו' י"ג והז' נגד הסס **א'א'א'** היול' מ'סס
מ"ה כנ' צז'ס'ר וצ'ס'קו'ס'ו והז' גי'ו' א'ס'ר י"ג כנעין
צ'אי' : והנה צ'אי' הרלש'ק חכין להעלות ס'ס'ה דיל' : צנלה
דצרי'ה' : א'ס'כ צ'אי' הסני וחכין לג' : ס'ס'ו ע"צ ס'ג' מ"ה
ס'ס' עס הכול' י"ג א'ס'ו'ת כנעין צ'אי' : והכין להעלות
צ'י'ת דיל' : צד'ר דצרי'ה : והנה הצ' : פ'ס'ו'ס' צ'אי' האל'ו
חאמר צקול ר' א'ס'כ צ'אי' הג' חאמר צלמ'ס' וחכין :
להעלות הרעמ דיל' : ציד'ק הצרי'ה ולמי ס'ס'דע'ת א'ס'ו
מכלל הי"ס כרוע'ת לכן יאמר צלמ'ס' ולז' לא מוכ'ר
צ'ס'קו'ס' ר'ק צ'י'ת צ'אי' כננד א'ס'ו'ת האלמ'ר'ס' צקול
ס' א'ך הג' : ס'צלמ'ס' א'ס'ו'ת מוז'ר ס'ס' א'ס'ס' חאמר צ'אי'
ר'ס' א' חאמר : צ'אי' ע'ס'ו'ת מלמ'כ'ס' לנע'ו'ס' כי הוז' ציד'ק
הצרי'ה והז' כולל סלש'ס'ן כננד הס' והז' ס'ס'ת ס' : צ'ח
וחכין כי גי'ם צ'אי' הס' צ'ס'ס'ס'ן ע"ל ס'ס'ו'ת סס' יס'יו
דלש'ס'ן וס'כול ע'ס'ו'ס' ס'ס' ס'ס' א'ס'י' ס'ס'ו'לה ס'ס' צ'י'ת
י'ס'ו'ת וס'עש'י' ס'ס'י' : צ'י'לו'ל'ו' הוז' חאמר א'ס'ר א'ך מ'צ'ו'
כין ס'ס'י' : עולה יס'יו ס'ס'י' הוז' כנעו'ר וס'ס' א'ס'י' : כע'ל
ל'ס'ר'ל' והנה א'ס'י' יס'יו הוז' סס' מ'ס' : דצרי'ה' כרוע'ת
א'ס'ס' גי'כ וול'ס'ס' סס' א'ס'י' א'ס'ר א'ס'י' : ס'ס'ו'ת גי'כ מ'צ'ו'
דצרי'ה והז' גי'ו' יס'יו ס'ס'י' ס'ס'י' חכין להעלות רוח'ת
מיל' : דצרי'ה וגם דיל' : גי'ם צ'אי' כלם וחכין לקצ'ל ס'ס'ס'
נעס' (מס'ס'ס'ס'ס'ס' : צ'אי' כלם גי'ו' קול לעז'ר א'ס' ס'ס'ס'ת
קול דנעס' : מ'ס'ס'ר וס'ס' קול דודי דוסק) :

אד"כ חכיון להעלות ג"ר לדבריהם צמ"ל דלחיות
צמחור סיר ליום הסבת והנה חסלה חכיון
כי הנה צמחור סיר ליום הסבת הוא ר"ח נאשא כי
החיות נקר' משא צבור ויצילו אח המשכן אל משא ומשא
זה אלו מעלים אח הדבריהם גם חכיון כי משא כעלה אל
הכר א' להחלה אלו אלים חלקים סיר וי ויח א' א'
רמחא דלדס שח אלוש ורשעשו ישרל אח העבל
נאדצו מנעו בעון ישרל ולא כשר לו רק חלק א' נדצ
מכל החרור אלו וכן א' דייקקא היא צעידא חסנה לפי
שנשה לא חסא צה רק ששצביל ישרל נאדצו מנעו לכך
החז"ה השלים לו מן האורות והכתרים שה' ישרל ואחר
שנחאללו

[illegible]

שנחללנו מהם צמורז נעלם משה להשלים לוֹמֵם שנחמק לו צמורז אומנם בכל עיש חוזר משה לקבל אותן האורות שנאדו ומנוו וקוסקס צקיד חוקי שבת ואז הוא מחזיר את הכהנים על ישראל ללם ומאלו בנים יורשים ישלל חוקי שבת בכל ע"ש ח"ס ג"כ ישמח משה צמחנה חלקו כאשר יתבאר צמח"י לקמן צמחוקי' והנה זה חביון צמלה משה צמח"ה הביל ורמז' לשורר ולומר כי

נחמ"ס לו חלקו ואז יורשים חוקי' שבת חלקיבורהכי כי חוקי' שבתו יס לו למשה צמול והנה משה ח"ה הוא זרז צמיון זה בכל ע"ש גם כן ומעלה את השמחות הנחמ"ס שנקליפות וח"ס יכולים לעלות או נשמה בני אדם שאין להם זכות לעלות או משה רבנו ע"ה יורד בכל ע"ש וכמה ליקים עמו כפי הצח"י ומעלה את כל הנשמות למעלה בין נשמות הנחמ"ס בין נשמות החיים : אח"כ עוז לה' חמלה חביון צמ"י וז' לשם ק"ב שהוא נעולם הצריחה ותכיון צמ"ה עוז להודות שהוא ע"ל דיה"ו דלמפין כמו ג' צמ"י הביל ותכיון להעלות זו הב"ר דצריחה כאלילי ועוד חביון צמ"י וז' לשם מ"ב דלמפין שהוא פסע' ומלא ומילוי סמלי דמ"ה שהוא מ"ב דליליות להעלות זו ה"ה דצריחה : בפרדה נשעים כמו עשז הנה כחוז צמורז דצמ"ה יומא איהו בגלולה דנשמות קוד הדבר כי צמ"ה אז כל הנשמות חס"י אותן

זה הפנין מוען ע"י מה שמצוהר נפ' מצוה שפרים שער ג' חלק ג' פקד י"ח שכתב שם וז"ל ונעלה כי אלו י"ב חקיו דיקלל הם צמ"י ו' מלכים דל"ח שטלו והצדירו דל"ח מוחל סתמ"ה צמור מ"י וכו' ואלו השמחות הם צמ"י נהרות הנמשכים מן הים הגדול דמחמה מוחל סתמ"ה כי ה' נהרות מושקין מים ויחל"ם דרך פתחים והמשכות חס"כ אל סבינה ויחמ"ס כ"ה ג"כ צמור מ"י חס"ה ה"י מנפץ שנה כנודע כי חו"ה צמ"ה מולץ דיקלל חס"הלילו וע"י הם מוזדווגים וכו' חו"ה מקולות מים רבים ארדיוס משצרי יס וכו' :

נמכות ק"לם כי סנה שמענות הם חלולים ומצפנים והם קוד לניירות אשר נמקד דרך לניירות האלו שפע וסארה וון מוחל דעחיקא ואח"כ כאשר ילאו דרך פיהם למון יולא מעיין אחד מים ואלו נקד' מעינות ולניירות וכהיות (ועיין בפרק לקיט"ס צמח"ס בסקוק אחס מושל צמח"ה הים שם צמורז ענין זה צמח"ה ע"ש) וקיום אותן השמחות דל"ח מניעים עד דל"ח ומחוך קיום השמחות חלי שסם נהרות ככ"ל יונק סמ"ה מן מוחל דעחיקא אומנם הכי נודע כי כל שער הוא צמ"י בגורה וד"ן וסעלין כי כל שער יונק מנצורות עליונות לזם 'מקולות' מ"ס 'רבים' ר"ה גימ' פ"ד כמיון מנלפך : אומנם האורות אלו השמחות עליונות הם נחמ"ס לל"ח אך ציום השנה אז ה"הא עולה עד מקומם ולוקח אותן האורות וסמ"ס נודע כי חמלה לוקח מקום אחא ואח"כ מקום אבא לזה כחוז 'אדיר' משצרי

י"ס ר"ה חמ"י ואח"כ 'אדיר' צמורז' י"י ר"ה 'אב"י להבות' כי חמלה לוקח דלמ"ה ואח"כ דלמ"ה גם חביון צמ"ה ומקולות מים רבים כי עמה הוא עולם האלילות וסמ"ס שם מ"ב המעלה את עולם הצריחה וסמו מקולות מים רבים שהוא קוד ז' קולות דשם מ"ב כי נעולם שם מ"ב הוא צריחה דמלכ' צמ"הא' הבק' מים רבים ואלו סקולות נמשכין ממ"ס רבים שהם אור"ה הנמחים צמ"ה 'אדיר' 'משצרי' מ"ס וצמ"ה 'אדיר' צמורז' י"י גם חביון כי עמה נחקו: גלילי קין ולזם הם נמחין כאן ג"ס ח' צמ"ה 'נהרות' 'קולס' יסאור ר"ה נק"י שלא כקדמן ואח"כ צמ"ה 'קולס' יסאור 'נהרות' הוא קין כקדמן יכאום 'קודס' י"י ר"ה נק"י כי עמה נחקו גם חביון צמ"ה ללחוך ימים שאכך סקד ו' כמ"ד לרמו מנין האורות שלוקח ח"ה פן הש"ע נסורין של סמ"ס כי ח"ה לוקח לעלמו ככ"ה אורות כמיון ארץ וק"ן אורות יורדין אל ז"ה

בפרק כנפי יונה חלק ג' ק"י ו' כתב ח"ל כיון שרואין הקליפות האורות ביום ו' שפנחה קליפות נונה לקדושת דו"ס גם הם לעלות לבנים נקדושה אחריהם ונכנת שנת ומתילין אותם לגימ' דמ"ה צמורז צמורז ח"ס מ"ס צמורז שיר ליום השנה צמורז נשעים כמו עשז ויליון כל פועלי און פ"י שרונים לפרות ולעלות לקדושה ציוס ו' והשפ"ד הוא לנשם להשמדים עדי עד שמשילין אותם שפמקי דמ"ה צמורז יתפרדו כל פועלי און פ"י שם מתחלקים יונה לקדושה והם לשומה עכ"ל :

מניע סארץ למעלה כחוזר צמורז וסם נשמות שרודים אל הצדיקים להיות צמורז חוקי' שבת וזה נקרא ג"כ בגלולה דנשמות י"י מלך גלות לבם סנה נודע ענין השמחות והנימון דרישא דל"ח שסם קוד ת"י ימיון כמיון קדוש כמו שמצוהר לעיל צמח"ה הקדושה דמחנה עמידה דמול סנהם מחלש"ס אור"ה ובהם צמח"ה כשעולה ה"הא צמח"ה חוקי' ח"ה ח"הא מחלש"ס בהם כמו שציאנו לעיל צמורז ושמח"ה את השנה כי קודס הוא כי כשעולה ה"הא צמח"ה חוקי' ח"הא נקד' ח"הא ג"כ קודס ח"ס גלות לבם כי גלות הוא גימ' קודס שהוא מחלש"ס בהם והו' יסאור

[כעצוהר צמח"ה י"ב מוחה וצמח"ה עמידה דמ"ה] גם חביון צמ"ה 'ס' 'ללחוך' ימ"ס ר"ה שם קדוש יל"י שהוא

שרף פרי שער תוספת שבת פרק ה עין החיים

וראי שיש צה שמות אחרים יוחזר מעולים כפי המדרגות שחשלה וכמו שיחבצא כוונת פנעים ציוס השנה והנה עתה יש לה שם אחר גדול מן הראשון והוא כי שם אל הוא מעולה כזה אליך לעזר אדני שהוא גימי' כיר כי הלא נודע שגר שבת הוא רומז צמל' וחבוין לגימורדים שהם גימי' כיר כמו שמצאנו לעיל בכוונת הדלקת כרות :

שער ליל שבת פרק א

אח"כ חלך לצה"כ אמנם מה שעשינו עד עתה הי' הכל צבחי' חילוני' עולמות גם ביארנו לעיל כי צה"כ ליל שבת אחר צין השמשות אז המיל' דלגילות הוא מורה נקודה קצת ויעומד פנים עם ז"ל רק שעומדת בקוף היקוד ד"ל' רוע כי לעולם ביארנו כי המיל' של כל עולם ועולם הוא באופן זה כי המיל' דעשי' עליו לעולם למיל' דלי' בלבד צה"כאם באחר וכן דלי' צה"כאם וצריאם בלגילות [וכתב הרצ שכח כן לפי ששמע מהרצ הקדוש האר"י זל"ה כזה נוס' כי פעם א' שמע ש"ר דעשי' עולים צה"כ דלי' וכן צאמר עולמות איך ליל המיל' חזרות פנים אחרים שמע כי אין עולים רק צמיל' והמיל' כשאלה צמילות עומדים בקוד ארץ צה"כ כמיל' וזה כדי ליישב צ' חמורים האלו כח כמיל' וחל"ה כח שכללם לו באופן אחר ע"ש וחל"ה כח חז"ל ואמנם שמעתי ממורי זל"ה דרוש אחר ועמו יובן היטיב מאוד וע"ש שכלריך צענין הדרוש ולצפון כח חז"ל והנה דע כי ע"ש זה שביארנו בג' אחרונות של ז"ל עולים צמילות ג' אחרות שבו עלמו וא"כ נמצא כי מקום ג"ה הוא מקום פניו לגמרי ולכן אחרים כי הצליות של הנוק' הוא ע"י גמורא ממש שחוספת מקום זולתה וכו' וא"כ צה"כ לקדו כל הדברים הכל' כי אמת הוא כי אין הנוק' עולה בקוד קבלת שבת אל הבית וגם אחריו להפוך כי היא צה"כ והכל אמת כי עולה צה"כ מקום אך אין זה מקומם כי מקומם האמיתי בליל שבת הוא בחגיגה שעלו לשם כמיל' ונמצא כי צה"כ אחר חזרות פנים בקוד נקודה א' כמיל' באחרונה שבו צה"כ אחרונה עומדים אמת אכל הוא נקודה א' חתם היקוד ואח"כ צה"כ העומדים

הם שני של הע"צ שמות וחבוין ע"ד שביארנו לעיל בכוונת ה' למנוול יצב רק כאל חבוין להשם הנה שהוא בעולם האלילות הנקרא לאורך ימים וכו' העלה הכלליות שמה צה"כאם ש"ן צה"כ יכולת לעלות ע"י שם מ"צ כמיל' והנה עתה כאשר השלמת כל הקדר חבוין לשם ע"צ דירדן כי עד עתה כבד כיוונת צה"כ וצה"כ מ"ה ועתה שהנעת עד האלילות וכל העולמות ככלל עד שם לכן חבוין לשם זה שהוא באלילות ולהיות כי שם זה הוא באלילות י"ל ע"ד מעלה אחרת שחבוין צי כל אור מוקיד קצת גם חבוין לקבל ספע קדישא מן האלף עלמין שיואלין כלליו מן הצ"ה שהם ז' שמות מרגליו היולאים א"ה י"הו סמאות צה"כאם שהם קוד השבת כנודע ומה עולים חתומים ועם הכוונת שכתבנו לעיל צה"כאם ע"ש כנודע צה"כ א"ה דהבין שהוא קוד המקום שהוא גימי' ק"ה ועם חתומים הרי אלף וע"י חזקה לחוס' נפש רוח וכשונה צה"כ : וחל"ה חבוין צה"כ שבת יוחזר עליון והוא שחבוין לרי' שמוע ע"צ צ"כ מ"ה צ"ן מוקדים בהיקוד שביארנו לעיל בשער מוצא השבת פרק צ' בענין כיוונת ליל ששי' ע"ש [וכתב הרצ שבת צה"כ ליל העש"ס כי עתה הוא ע"ד חזרת המיל' בקוד נקודה א' חתם היקוד פנים

מאוד חמו וכן מ"ש א"ה דהבין שהוא קוד המקום וכו' מה ענין מקום לכלן וגם זולת זה אין הלשון מרוב קידוש למנין גמול נלמד ש"ס להבין וכן י"ל שהם סד חוס' שבת כנודע במניאור לעיל שבת צה"כ (ד"ל שם בכוונת הענינה ע"ש שהוא ג"כ לקבל חוס' שבת כמיל' שם ג"כ הכוונה כז' שמות דמרגליו) והם עולם חתומים ועם שם א"ה דהבין שבת ק"ה שם שם הוא סד המקום הרי חתומים וק"ה עולה אלף וע"י וכו' :

ולכן ניתוסף עתה צה"כ הארנה יחיתה] וקוד הענין כי הלא חתמה לא עלו העולמות רק כפי דרך עלייתן בחול צה"כאם שחרי' ולכן אינו שבת ממש אך עתה הוא שבת ממש וא"כ עתה יכול לירד הארנה מעולם לעולם ויכדו ד' האורות מ"ה שמות בנקודתם כמיל' ונמשך האחרים מעולה למטה מ"כ צה"כאם ש"ל ה' כללות העולמות מעולה לעולה :

והנה כל זה החיקון ה' צה"כ בקוד חילוני' כמבואר לעיל ועתה צבואך עין השדה כחשן צה"כאם ותחשע צה"כאם מליות וחקף השלמן כוונת פנעים ותעשה כל הקדר הכל' וחזיר חקף השלמן עד שחבמור כל הקדר וחבוין לאור עקף את החילוני' המיל' שקבלנו צה"כ וחל"ה ד' פרקים מושכת שבת כנגד ד' אחרות אדני כי הם חכמות הכלה וגם י"ה עילך ד' בגדי לבן נגד ד' אחרות הוי' כמבואר לעיל וגם אור חקף ומחון קוד המלגוסים :

ואח"כ הקהכל באור הכר שצרכו עליו לשבת וחבוין כי הלא נודע כי אל אדני הוא צמל' נוקדא ד"ה וזהו צימות החול אמנם כאשר העלה ממקומם

צב

[illegible]

7

שרה פרי שער ליד שבת פרק ב עין החיים

בימינו נבאן לכל העולמות עשולה הגיר שלהם בנתיב של עולם העליון ועוד כי הלא מוצא לעיל נפקד אי שער תוס' שבת וזכרנו המקומות עוד כי חתול כשעלה הגיר נתקנס העיל אל למי ש-תמיל הוא צדור חרץ לני לוח המסוק המים הנחיל את כל הגיר אך אחד החזקה העיל צפוס ודאי שתי מקום הנחשון מסוקי נחה לחילול את כל הגיר וברדיו ליל שאלו הם כלים נתקנס הגיר והפטר לזה הענין כהנא דר' הלל והג' דבריהם הנהי' שנו למעלה נתקנס מצי' ודאי בזה למעלה אך לז זמתי להבין כי הגם לפי האופן ה'ז' גיר שפיר יש לומר שהגיר דבריהם טולים נתקנס הגיר ועפ"י כחא מ"ש ש"עקב ור"א חרץ ג' אלהים ונ"ח כי תמיד גם כשהיה דואר הם נתקנסו לתע' ג"כ יש מקום לעקב ור"א לעמוד נגד הגירי כדנא' לעיל כוונת עמירה דחול ע"ה וכן יש להיות גם עתה כשהגיר' כלו והג' דבריהם הם נתקנסו והנה לבניך מרד דבר דהבין דברי קדוש הראשונים אי מ"ש כהנא ה' יעקב ור"א בנתי' ואח"כ כלו לבתי' הנה מוכן כלל כי הלא מוצא לעיל כי הנלפדי' כי כוונת הרב דל"הם הוא כי הנה נקודת חתם היסוד של נתי' דואר שעלו כי אמצעות כחל ועוד חנו מוכן מה דא חרב וזה"ל להשימור נתי' ש"עקב ור"א כחה חרסם כלודר הוא והנה כהנא"ר כי כוונת הרב דל"הם הוא כי הוא כוונע ענין ציונו יעקב ור"א בעמידה דחול כי חתמה בעמידה דל"הם אז הם עומדים בנתי' דואר הוא בנחה והוא כהנא כוונע ואח"כ כדי שיצונו להחזיקו אז הם עולים עד מצי' דואר כהנא העמידה הרי שאלרן הוא נגד חתמה כה"י דואר והנה גם עתה שהוא ציונו יעקב ור"א לירך ג"כ היות אריכת קומתו כן קנה כח כחל אך לני זה ה' נדא ל-כ"ה לניה דבריו קדשו ושבן ליל כי בחתמה ה' עומדים יעקב ור"א ותהפטיים בנתי' דואר' וגם ה' עולים ותהפטיים כנר ג' אלהים דואר' (ר"ל חמיר בכל עת ציונם בעמידה דחול וזכרנו כהנא) ונחה שד"הם עומדים מעלה עם ה' אלהים אז עורפם יעקב ור"א יורר למטה וכו' ונחא עתה אורר יעקב ור"א הוא כדורר דואר ממש כחל עיר ור' יכפר בעדי :

והנה כשחכמוס לזהבין חביון אל שם שקי' ציית כי שם זה הוא ש"ך אר"י ליום השבת והוא מחלק לג' חלקים בגיל שנה ז' אריות ש"ך צבים ויכלו שאריו אומרים צבהבין ובשחית' אור' ו' ובזמק' אור' צ' ובנחה ז' אריות ת"י כאשר יתבאר בעתה' כל אחד צמקונו : ואח"כ הקדים ראשון דקדוש זכרו והנה יש הפסד זין הקדישם שאלו אריות בגיל שנה מן הקדישים שנתפלת החול כי בחפ"ת החיל זיארנו לעיל בשער הקדישים לבוין בכל קדים ז' מצי' מ"ב וכו' והמ"צ הוא מ"ב דהוי' דפשוט ומל' יחילוי המילוי בכל קדים כפי בחינתו כמבואר שם אך כחל חביון למ"צ דל"ה' יסיו וחביון לני' מרגליון היולליון מו' אריות האלו כמבואר לעיל בקבלה שנה ז' שם זיארנו לבוין בזה כפי הסדר שיו"ל"ים בהכחאם אך כאן חביון אורס כס"ר האריות אר"י יסיו כי זה הוא קדש האריות כפי השפ"י כאשר יתבאר בעתה' כוונת ז' זכרות של כל העמידה קדש והנה עתה בזה הקדים הראשון חביון ז' אריות האלו דל"ה' יסיו שם בגילוי' הדין והם עולים גימ' שם קדוש מטעמי' וחביון אורס בגל' יס' כחז לבוין את המרגליון לעלם ולעולמי' עומיא שםם האלו גמ' בכל קדים פס' א'

פרק ב

כשהפ"ן אומר יתגל ויתקדם שמים רחל וגם בחזן הא' שמי' רחל גם כחז נקדים ז' צבים הקדוש מטעמי' כחז לבוין כי שם זה הוא כחז ג' עולמי' כי עס' וי"י הם ק"פ צדור יורר אז הנקדים וזכרנו הוא י"ה דחלל שוללם מקנא חמו וכחז טור כי הנהבין של אריות קדים זה יכונו אורס הכוונת צדור וכן צדור ה' המצדור עפ"ל :

אריות כ"ח כנדרם וא' היותם כנגד אמן גם חביון כי ז' שנות אר"י יסיו עולים מ"ב והוא המ"ב המנוח זין ויון של וישתבח וישפאל וכו' [וכחז הרב ז"ל צס"י הכוונת חיל' של זיארנו מ"ב הראשון של הקדים אך מ"ב השני לא יתבאר עפ"ל אורס כוונת מ"ב זה הוא כי כל כוונת שבת היא צדור חביראם צדור כחז לבוין כחז לבוין ע"ל צבוס חביראם ציומם דשבתא ולכן כל כוונת שבת הוא זין שמות היולל"ים מצי' שמות אלו :

בספר מקדש מלך גמ' יתרו צבירא' שם ענין ה' מרגליון צדרי' הר"מ כחז חיל' והנה נקבלת שנת כחז הרב ש"ח' יסיו הוא מצי' דבריהם וכו' ועל כל ז' ראש מרגי' הרב שם באריות הא' ז"ב שדור כחז לבוין החפ"ת כחז הרב לכוונת בכל חפ"ת וכו' ע"ה :

א"כ חפלה ערנית ותחליל זכרו וחביון צמלה זכרו כמו צדכח דחול כמבואר שם בעקמו' כה"ל כי ע"כ ק"ל וחביון ג"כ לקבל חוק' רוח והוא כי הלא מוצא לעיל בחפלת החול שכל צמ' זכרו היא עליות הילי' היכל ק"ק והוא מתבדך צבירי' דצדכאין ונקרל אז צדור והוא היכל ק"ק שםם ג"ר שנו לנ"ח דבריהם ולכן אריותם חמיר צדור קודם חסיכולות דבריהם וכן הוא כאן קודם חסיכולות של חביראם שהוא קוד דה' צדכות של קודם ק"ס ואחר ק"ס כוונע וא"כ כיון שהוא קוד חוק' הילי'ה' לכן חביון שםם רוחך שהוא מעולם הילי' יתחוק' ז' קדושה יסירה אורסם קוד החוק' הוא כי הלא בקבלה שנה נכנסין חלה עקנין חסליון דלי' דל"ס דל"ה' ודל"ה' ולפי שםם הנהם צדור הנפס ולכן אז היותם צבילת חוק' נפס יסירה ועתה צדכרו חביון שמתחילין לכנס חלה עקנין אלהים דלי' דל"ס דל"ה' ודל"ה' ומהם חקבלת חוק' רוח יסירה' ואחר כך ד' זכרות ק"ס ואחר אורסם כעשימם גדולה צדור סמועם המעשך מן הצדכה וסנה אלו חסיכולות של ערנית הם היכלא דמוק' ואין שםם חילוק בין החול ובין השבת ולכן אין צהם חוק' רק צדכרת חסיכיונו שהוא היכל ק"ק שהוא חס"ר לעשות

שרף פרי שער ליל שבת פרק ב עין החיים צג

לעשות אלימות ומשם והוא קוד חוקי שבת דבריאל
ולכן אלו מוסיפין ופוסק עלינו וכו' ולכן חכיון לקבל שם
חוקי כשמה כאשר נכאל וסנה חוכה הקים של ליל שבת
ושל שחרית וכן כל כוונה
המשלות של שבת אינם
כמו הכוונה של חול כי יש
בהם כמה מדריגות [והרב
ז"ל כתב שגא קיבל הכוונה
שלם] :

הסנים והיא מעלה אותן בצור מיני וסם נחקנו וכו' אמנם בשבת
הוא טולה עמוד הקלפי' לתעלה ואינה נגזרת ואמנם היוזג אשר
יש לה שם ז"ל שבת הם מדשות ולא מן הנדושים ככ"ל ע"ש
שגביר קוד היסוד הולאה מרשות לרשות הוא כי המולא מרה"י
לרה"י גרם להשפיק הנדושים הקדושים שכבר נחננו ונטשו כבר
רה"י ועמה מוניהם לרה"י שהם הסינים והקליפות ומערב קודם
בחול והחכמים מרה"י לרה"י גרים שהסינים חדר נכחו למקום
הסנים והצדד נדושים להעלותן משם לרה"י וזה פנס גדול ופ"ש
עזה נ"כ פנס הנדור בשבת ע"ש הנדירות רה"י של גרסה ק"ש
דעירות הם כמו שגרנים דמול קד שיוסף קירות סביל לכל אדם
שהקדושים עיין נכפני יונה חלק ג' סימן ג"ט :

אחיב ופוסק סוכה בלום וחכיון שעתה הסיכל קיק
דבריאל היא חוזרת ונעשה אלימות ומשם וזה
חוקי שבת דבריאל וחכיון לקבל חוקמה נעמה כבודה
שהשמה צחי' הוא מעולם הדברים וחכיון כי עמה
ומחילין לבנות הג' פקקין אולעיים דלי' ללם דלשא
ובעך שהאולעיים דלשא קקרא רוח דלשא קקרא כשמה
לעפ"י שאינם אלא אולעיים אך להיוחס דלשא קקרא
כשמה ונבמרים לבנות ציובלו דעמידה אמנם ציבור עיין
ופרוש פנישות רה"י הוא כך כי הלא עמה כשכנכו הג'
פרקין מחילין רה"י דלשא אולעיים דלשא ודלשא וכבר נגדל
ז"א גדלות גדול כמבואר וסנה כשעלו כנכסין דלשא ז"א
הם המוחין כה"י מחלה בפנימי' דבישא דז"א חוק כה"י
דלשא שם צחי' ל' דללם כבודה הנם ודלי' שהם נדמין
למעט כדי לתת מקום למקושין אלו שכנכו עמה וסנה
ז"א נודע כי מחלה ה"י היסוד דבינה כלה ונכסיה צחם
דז"א וסם כנגדו היו יולאים יעקב ורחל מחזה ולמעט
והנה גם זה נודע כי חוק היסוד דלשא דלשא דלשא
והנבירות שם צחי' חרין עידין ואעפ"י שאנו אומרים
שהנבירות יולאות ויחיים אל פקקין אך שרשם נכסיהם
חוק היסוד ה"י דלליכ ה"י ה"א דעמו קל כמו הנוק'
(ועיין לעיל שער חזרת העמידה פקק ג' בהנה מ"ש שם)
ובה"י ודלי' כי זה היסוד דלשא אינו כל כך רחוק עד
שיומלא כל המלך דגומא דז"א הרחוב אמנם הוא רק כנה
ליכוד דק בחוק גומא דז"א והנה הנבירות הם מיוחדת
אם חזקה מאל וצפנו צדיהם שם קחומים וזה ג"כ
נודע כי הסקדים יולאים מחלה להחפשט חוק ז"א והעטם
כי פי היסוד הוא לר מאל ולכן הסקדים שם צחי'

המים הם יכולים ללאת דרך שם וסם ומחיצים פי היסוד
ואז יכ יכולת הנבירות שם צחי' אש ללאת כשהחששים
הסקדים דז"א והסדק מחפשט צחי' דז"א אז הוא עומד
צאחור בשם וקוחמו ואין יכולים ללאת לחוץ ולחפשט
וגם כשילא אח"י שלסווי' הנבירות דרך פי היסוד הוא
דבר מיעט כי מ"ע קבץ לר מאל אמנם יליחות שלסווי'
ושומם של הנבירות הם דרך מחיצות דוסנו היסוד הזה
דלשא מהקבלם חוק חלל גומא דז"א כי שם הוא מקום
רחוב וחלל גדול ככ"ל ועי"ז זה עומד אחרת המום מנימא
דז"א לחוץ ומחמם את יעקב ורחל העומדים פצ"פ נגד
חם דז"א ואלו הם לוקמים כל אחרת השלסווי' וסם דינים
במודים ואמנם עמה צליל שבת שהוא קוד זיווג יעקב
ורחל ודלי' שראו להסיר כל דינים מהם גם יש עוד
צחי' אחרת כי ע"י כניסת המקפים דלי' דללם אז לריכים
כה"י דלשא שצחוכם המוחין דלי' דללם ליכד למעט כנ"ל
ואז מניע היסוד דלשא ג"כ למעט ממקומו ואלו יעקב
ורחל היוולאים רק מאלות המבולים ועמה שיווד מוסך
היסוד למעט ממקומו אז יחממנו אורות יעקב ורחל יוחד
משמיעים דלשאון כה"י מחלה מן המום דז"א ככ"ל לכן
כדי לתקן כל זה אנו אומרים ופרוס עלינו סוכה וכו'
הענין כי שפול' מוחלון יסוד דלשא לא יכדו למעט רק
אנו מחפללין שיהרמנו לרומב חוק חלל גוף ה"א עד
שניע לרומב ה"א ואלו יבאיר המקום מגולה למעט כמו
במחלה ולא יעריך להחממנו האור המניע ליעקב ורחל
ועוד כי כאשר יתחמנו שפיל' מוחלית הנ"ל ויניעו עד
דוסני ה"א ויחדקו שם לדופן אלו כל החממנוי' ושלסווי'
שכנכם צאחור מחלל שנין דוסנו היסוד דלשא וצין דוסני גוף
ה"א לא יכלו ליכד למעט כי שפול' היסוד נעשים
כמין מקד ואינו מניח את השלסווי' הנ"ל ליכד
למעט וגלם לא יניע ליעקב ורחל העומדים שם נגד
מקום הזה שום חום הדינים הנ"ל וגם דרך דוסני גוף
ה"א אינם צדיקים ללאת כמו דלשאניה שה"י דלשא
יולא לחוץ כי דלשאניה היה צאחור ממקום החלל גם
הסקדים וה"י ממלחין כל אחרת החלל לכן ה"י המקום
דחוק וס"י אחרת שלסווי' הנבירות צוקעים צג"ה ז"א
ללאת לחוץ ומש"כ עמה שהסקדים אינם יכולים לעלות
למקום החלל הזה כי אחרת המוסך מפיק צדיהם ונכסיהם
למעט מן המוסך הם ואלו נשאלו אחרת האורית הנבירות
צוקים פניו בהתחצות גדול ללאת אינם צדיקים דוסני
המוך ללאת ליעקב ורחל וזהו ופרוס עלינו סוכה שלומך
כי היסוד נקרי' שלום כבודה ולזה אנו אומרים שיפיוס
אחרת השלום שהוא יסוד אחר יעשה כמין סוכה פרוסה
ככ"ל גם יש צח מוחלל גדול לז"א כי הלא נודע עיין
ירידת הסקדים יסוד אחר ע"י יסוד ז"א ואח"כ חוזרים
לעלות מלמעט למעלה כדי להגדיל אח"י וסם מחלקים
לג' צחי' צחי' א' כנכם בחוק היסוד דלשא עלמו מנכסיהם
להגדיל אותן הסקדים שנכסיהם כי אחר שאנו הסקדים
כחננו

פרק ג

הם מה שכתב כלל בליון ב'י
לחיות אלה יצאו ולצדק פיהם
וכתב י' ב' נדבות האלוסין
א' בסוד ה'י העשום עומין
לכרוב וכו' בסוד י' לחיות
א' וכו' חין מוכן כלל כי
כל שני שמות אלה יצאו ה'
לפי שני המלות כמו שנתאר
לעיל בשער חוש' שנת פקד ד'
ע'י' שני' שפאלת דברי חכ'
ש' שער פקד הכוונ' על כל
נתישם מ"ב הוא בזה' ע'י' ש'
הוא ח' ב'ל לקמן בשער י'
השני פקד י' ב' לחיות
אלה' הם נתי' אחרונה הוא
מל' י' לחיות יצאו הם והי'
ש' ה'ב שכלל הוא ב' לחות
הח' יצאו ש' כללית וכו'
ש' צדוקל לעיל בק' ש' חוש'
שנת בזה' שפאלת ע'י' דברי
שנת בע' מקדל מל' ע'י' ש'
הלא מנואר כ'י עומי מל' מל'
שם אלו הם רק ב' י' כי ש'
ש' מל' שפאלת ש' יצא י' ש'
מל' :

חלל ומצחן הם מערכבין
 שם אחר שיעלה המלך הזה
 וכשרים יעלה בקדושים
 כי אים יכילם לירד למטה
 כמו צחלה כאשר אל ה'
 המלך שה' מוריס להדיק
 צרכם שם הרקיס
 המכילם ועזה אכילם יוכלם
 לירד כיל ועוד כי אלו
 הכללים שעלו ליעלה המה
 מעשים והתקנים יעלה
 הוא רצו לירד אל השדרים
 שם יחן בהם נח לבקוע
 ו ה המלך לירד למטה מחיה
 שם חושנים והתקנים הוא
 רחב אומם המכדים ימגול'
 המכדים למטה הם בקדו'
 צבא צבאו המלך יעולה
 כל אות המה למעלה ון
 המלך ואל מחיה זה כולם
 האורים הרבם הם למעלה
 ועלם עד רשא ד' א'
 והאורים הם גיב צבקים
 הקדומים צמחין ד' א' אור
 ואלה הם המלך

שמי' רצא הצדק לעולם עלמי' צו' חיצות אל ז' אוחיות
רבי' יהי' וזו' שמות המרגליות היולאים מהם קד' הו'
אוחיות של רבי' יהי' חבון אהם מהם ממולאים צאלפין
וחבון מהם עולים צמי' יעקב :

לחם חמץ הזה שפתינו
אחת מוציאו ודוהי כי אלו
מבגלים את בן בן קדוש
כי שמו הוי' וסם מלך
תקבנו מהם ניקי' חבל ייב
לחיים: מלך כי נמי
היו הם ב' אחרונים חלא
אחרונים הם מל' שמונה
שמות עלו הם תפני
אחי' הם ב' אחרונים חלא
לעזר שפדך להבי' נדבדי
כי השבטו המוחין הם בשמי
תחת שמי יתקנו בנכס
הזרות הב' אחיות אחי'
אזנו הוא כד הנשימ
בנכס אלו ש' המקד
חם ראש ונכרם אחי
שמי עשרה שמי שמי
נשימ דיני' וסם משפך
מוחין ומוחין להקוץ
שיעשה מוחין להדלו
דלי' קוד' כי אחיות אחי' הם :

שרה פרי שער ליד שבת פרק ג עין החיים צד

מוחין דניד וכלן הם מוחין והז"ל שנקרא הוי' ומשמך דהיי"ט שם רק חמי' חק"ל רק משם האלה עד כה"י דז"ל שנקרי קדושין ט"ט שם עמלה נבחי' מוחין :

ואח"כ האמר יעמחו צולכות שהיא הנקי' מלי' שיש לה שמחה צוליתה עזה למעלה ונפרט שעיקר עני' עמה היא רק למלי' וכן האמר ג"כ בחפלה בחי' ונמיקף שזו גיב' יס' שם עני' להמלי' משא"כ בחפלה מנחה שזו חין עני' כלל להמלי' רק לז"א לבד כמו שיתבאר במקומו ח"ה ולפי שהיא נשאלת למטה צלי' זיווג חין לה שמחה צעלי' זאת לכן נקרא שזא לומר יעמחו צולכות : **ואחר** העמידה חן אומנים ויכלו והבין כי עמה נכסין ג' פקדון קדמאין דלי' דללס דאמא ועמה צ"פ שביעי שם צמח"ת כי עמה מקבלת המלי' הלקה צמחין שלה מנח"ה דז"ל ועמה נקרי' המלי' חק"ל חסומין כי הלא נודע שני' אצלנו נקרי' אבות והם צדוק ג' חסומין (כאשר יתבאר לקמן צ"פ דנודע כי הכנ הקדוש האר"י זל"ה) ועמה חביון צדוק ק' נשם בקי' ל"ה והוא לפי שעתה חור המנ"ה מתפשטין עד המלי' שעינודה צמח"ה דז"ל וזה נכחו צדוק ק' והענין כי אם חזקת ק' לני' חלקים יעלה כל חלק חלק נשם לני' והנה חב"ת כל אחד מהם הוא כלול מני' וכל מני' כלול מכולם מכל הג' הרי שכל אחד מהם הוא לי' וחמ"ב הם ככלים למטה צבל אחד מהם חסומים שם הכה"י שהם חמירים למלי' אז כל אחד הוא לני' ולא כל הג' עם הכוללים הם ק' וחביון להוריד האלה מנח"ה אל הכה"י ומשם למלי' :

אמנם המלי' אינה עולה עמה למעלה מן הכה"י כי הלא נודע כי המלי' היא נקרי' לילה ולכן הכה"י שם מנחה מהם מתפשטים צה חמיר נקרי' מנחה לילה משא"כ חב"ת היא מנחה יום ולכן עמה צביל שנה שהיא לילה אינה יכולה לעלות מנחה יום ולכן נשאלת צמקומם צמח"ה ומשם מקבלת האלה צמחין שלה מנח"ה דז"ל היורד למטה אל"י למקומם וז"ל צדוק מעין שבע שאלו אומנים צביל שנה כי הלא נודע כי כל חזרה העמידה של הש"ץ הוא קוד עליהם צמח"ה דז"ל אך כשהיא עולה עד צמח"ה ממש עולה רק שמקבלת האלה ח"ה למטה למקומה לכן היא רק חזרה מעין שבע ולא חזרה שבע ממש : אמ"כ האמר הקדוש של חקר העמידה וחביון צו גיב' כמו צמקדשים שמקדים צו חיות יסא שמי' נבא וכו' לז' אחריות אה"י יס"ו ולז' שמיחהמרגליון כניל והבין גיב' צו' אחריות של אה"י שם מנוולאים רק שכלן חביון שם נספד הכוונה נפרק י"א כחז' לביין צד"ה אך טוב וחסד ק"ב וסוף שכל החין יס"ו ירדפיו שהוא נימי הוי' נס"ה אך עונ וחסד הם גיב' הוי'

והנה ענין ז' צרכות הם חמיר ג' צרכות הכלאונים הם צדוק הכה"י העשין תלת מוחין לדכוכא צג' צרכות הכלאונים שם אבות וצרכות קדושת שם צדוק ג' אחריות וחס"ב שמיחהמרגליון שם אה"ב אלו מחסובין אחרים לכח של הנקי' צדוק ה' שני דהיי' שאלמר עני' צמקומם שהיא אצלנו תלת מכלן והלא מכלן והיא צמלע כי הוא קוד הכח הנקי' שהיא צרכה אצלנו וחס"ב נכסין צה ג' מוחין צמח"ה דל"ה הנשעים מן הכה"י דל"ה צג' צרכות אחריות צבלה ומודים וס"ס שלום צדוק ג' אחריות יס"ו עם ג' שנות היואלים מהם והנה שמו כלל זה צבל החפלות חן כפי מליחות החפלה כן יס"ו הקיר ועמה צביל שנה חן צרכות כלאונים הם צדוק דהיי' דאמא העשין מוחין לז"א וני אחריות אז עולה שם החלכות ונשעים לה ג' מוחין מנח"ה דז"ל עמלו כניל : **אתה קדשת** חביון כי עמה נעשין מוחין אל המלי' והנה כל המוחין הם מקטעה דקידש צדוק החכמה והוא אהה קדשה והנה גיב' לנו אומנים ויכלו צביל שנה וצבל א' יס' ג"ס שביעי וגיב' אלהים והם קוד הג' מוחין הנעשין רל המלי' והנה צריכו זה דעמידה חביון צג' שביעי שם הג' מוחין אשר מקבלת מנח"ה דז"ל שאלהם שם וחסומין שמקבלת עמה מוחין מנח"ה פנימי' כי צדוק מקבלת שנה הוי' צדוק חלונת ועמה הוא צדוק פנימי' וחביון כי עמה נעמרו כניסח הג' עקדון דלי' דללס האלמנעס דחז"ל והנה חביון אל אה"י ש"ה שם שקרי' ל"ה כי אהה ש' רומ' לכה"י דז"ל שבעה מהם מוחין אל המלי' וס"ס וזין שיש צביות ש' והנה ג' וזין עולים י"ח הרי הכל ש"ה חה קוד קיה הריה וחביון שעתה המלי' נקראת חקיל לפי שערין לא קבלה המוחין רק מנח"ה שם קיד ש"ה השדה כניל משא"כ חס"ב כאשר חקבל גם מלמעלה כמיס לקמן צמח"ה שבי' ויכלו אחרים אז היא צדוק חקל חסומין קדושין כמו שיתבאר במקומו אך עמה לפי שלא עולה רק צמח"ה שהיא צמי' שדה כניל וגם לפי שחיתרקה מן הקליפות שם צמי' ש"ה מדרג כנודע וכמו שיתבאר לעיל אך היא צמח"ה שדה שהוא מקום זרוע שכלאין לקבל קדושה עליונה אך מ"מ שיד צה שם כולם קוד חקיל חסומין קדושין ע"ס המוחין שמקבלת עמה כי קוד כל המוחין בקרי קדושין ע"ס החכמה הנקרי' קדש וחביון ש"ס צו ליב חיות נגד ליב חיות החכמה אומס אמ"כ היא צדוק קדושין ממש כאשר נבאר צמח"ה ולכן חביון עמה צדוק

הנה נס' כוונת פרק מ"א כחז' ח"ל ונלע"ז כי חין נגמר הודות הזרה זו עד ויכלו הג' הקרי קדושין עכ"ל ע"ס וה"ה מזד פלאי כי מה ענין קדושין זה לקדושין דשם כמו שיתבאר כי שם הוא קדושין ממש ע"ס חקיל שהיא נימי הוי' אה"י אדני והם קוד המוחין שהמלי' מקבלת עמה כי המוחין כאשר הם צדוק יזא אז הם הוי' אה"י ר"ל ע"ס חיותה הנקרא אה"י

שרף פרי שער ליד שבת פרק ג עץ החיים

שהוא גבי' ילחם אלח'כ חלמ'ר
מזמיר לרוד ה' רועי לא
לחמ'ר וכו' :

נקר' טוב ונלחמ'ס למחן נקר' ומסד ע'ש'ס הנה כחן אין כוונה זו
מזכר כלל נק' הכוונה אך בשער העמידה נכוונה קונה הכל
נענין המסדרים היואלים מיוחד אלא ונשאר כמנין טוב נהיבוד שם
כח ח'ל' וז'ס אך טוב ומסד הנו נזוהר כי מסד נקר' כד
לחפס'ט וטוב כד לא לחפס'ט וכו' וענין לעיל בשער העמידה שם
הרי מונן כי טוב הוא המסדרים הנשאלים מן היסוד אשר יל'חמ'
השאר למחן ולא כמ'ס'ס נסידור כ'ל וגם שאין ענין כוונה זו
לכחן כלל :

ואה'כ קדים אחרון ומכין ג'כ ע'ד הראשונים רק
שחבוין צמולוי ז' אוחיות אה'י יה'י חזוין
כולס צמילוי יודין וחרבון שער עוליס ר'י'ח והנה נשני
הקדישים של קודם העמידה ובל אחר העמידה אז נכוונה
ז' אוחיות צמולוס ה' א' גי'י' עקצ'וה'ב' גי'י' ילח'ם גס
קדים זה ראוי לבוין שעיבה כמין אצרכס אך לפי שאינו
עולה רק ר'י'ח ומסר עוד לי לכן לריכ'ס להשלים אחר
צוה כי צרכו א'ח ה' המצורך שאומר הש'ץ י'ס צו
י'י' אוחיות וגם צדוק ה' המצורך שמוין הקהל י'ס צו
י'י' אוחיות הכי לי אוחיות

ועס ר'י'ח סכיל הרי רמ'ס
כמין אצרכס :
ורנה א'ס שכתב לקבל
חוק' רוח צברכו
הראשון או שלא שמוע אחרו

ואז גס חוק' נשעה ג'כ לא ה' אפס'ר לקבל חוק' נשמה
בומרוס שו'ס כי איך אפס'ר לקבל חוק' נשמה א'ס לא
קבלה חללה חוק' רוח לכן חבוין עשה צברכו זה לקבל
חוק' שניהם יחד חוק' רוח וחוק' נשמה והנה צברכו
הזס השני חבוין לג' מילואין של ג' שמוע ע'י'ס ק'ג מ'ה
שעוליס ק'ג ולי'ג סל ג' שמוע אלו העוליס קכ'יו
הרי הכל כמין צברכו ואח'כ בהמצורך חבוין כי צ'אוחיות
מ'י'ס מהמצורך הס ג' מ'י'ס ור'ך מן המצורך הוא
רוח' לבג' מולואין ה'כ'ל ר'ל ש'ס יוחר רחמים מן
סק'צ הכיל :

פרק ד

אח'כ מילך לביחך ותאמר צקול רס שצ'ט שו'ס כי
הוא מתפלל א'ס הכלל צברכו פנים יפות
ובשמועה גדולה וכחצ מוה' מ'י'ס ז'לכ'ה' שהרצ
הקדוש הארי' ז'לכ'ה' ה'ס כוס'ב' ל'שק ידי אחר צביל שצ'ט
כ' ה' א'ח' מנשק ג'כ ידי אחר צביל שצ'ט וקוד הענין
כי צבול א'ס לוי' רק מוחין פנימי'ס מכה'י דהצוה ש'ס
צח'י : דללס וגביל שצ'ט הוא עולה עד המקו'פין דלי'
דללס (וענין לעיל שער חוק')
הנה מ'ס'ס כחן שנקו'פין דלי'
דללס הס נמני'ס ולעיל נשער
שאינו עולה כלל רק ששפאר

חוק' שצ'ט פרק ג' כחצו כי
ה'י והיל' הס נכיה'י ע'ש'ס וכן
צ'ס הכוונה בשער הקדמה פרק
ג' כחצו כי ה'י והיל' הס אחר
החלצ'י' המוחין נכיה'י דלמח'
ובשער השצ'ט פרק י'ד כחצ'
שהיל' ה'ס צמני'ס ע'ש'ס להבין
ענין זה נלשךר להאריך קח' דע'
כי הנה צ'י נוסחאות אלו הס
ג'כ צ'ן מ'י'ס שצ'ר דרש'י
הללס כי צדו'ס א'י צבילאורו
ס' ענין ש'ס ה'י'י' הכלל
התפסעות המוחין כחצו כי ה'י'
דללס הוא החלצ'ות המוחין
צ'ר'ס הראשונים של התמונה ה'י'
והיל' ה'ס התפסעות ג'י' נכיה'י
של התמונה היל' ע'ש'ס ואח'י'
צדו'ס ד'י כחצו ח'ל' ונחזור
לענין כי ה'י'י' דללס ה'ס
החלצ'י' המוחין צד'ר דהתנה
וה'י' דללס הוא יריד' שני'ס של
המוחין החלצ'ות צמני'ס דהתנה
וה'י'ס רק ג'כס כ'י'ס כיל' מ'י'
הרי לי וכו' הרי כחצו צ'
ניסחאות אלו והנה ש'ס צדו'ס
ד'י כחצו מתפס'ל נלשךר מ'י'ס
ל'ע' כחצו ש'ס נכסוף ח'ל' גס
ל'ע' כי צדו'ס א'י אמרנו כי מ'י'
דללס הוא שנתלצ'ו חוק'ס
ראשונות דתמונה עד החזה ולי'

ולי' דללס א'ס תחתיות דתמונה אלא ש'י' הוא קודם החלצ'ס
ג'י'י' אחר החלצ'ס וס'ה קבלת מ'י'ס מורי ז'לכ'ה' כי ה'י'
צמני'ס והיל' נכיה'י : וכחצו ולעני'ר כי זהו אמיחי דרדו'ס ה'ס וש'ס
לא דקדק וחזור זה עכ'ל ע'ש'ס והנה מחד לידך להבין דרד'ס
אלו א' כי ה'י'אמר כל דבר כוה לא דקדק לכתוב דבר שאינו כלל
וגם עיקור הדברים שהכריע צאורו ה'י'י'ס שה'י' ה'ס צמני'ס אמת
ש'ס צ'כ' מווא שער'ס כחצו כן נשפיעות ע'ש'ס חלק א'י פרק י'ג'
שכתב ח'ל' א'ח'כ המקו'פ'ס ה'י' דללס הוא צ' מלוג'ס מוך צ'כ'ד
דתמונה וה'י' דללס מוך צמני'ס דתמונה וה'י' מוך נכ'י' דתמ'ס ה'י'
וכו' ע'ש'ס אך מ'ה נעשה צד'רי דרדו'ס ששער הנספ'רה פרק ז'
וה'י'ס לעיל בשער התפילין פרק א'י צענין ש'ס צמני'ס ש'ס צמני'ס
ע'ש'ס צבילאור ש'ס ג'י' צח'י דפני'ת'י' ולכל א'י אור מקיף וציאור
ש'ס צח'י א'י וצ' כשהמוחין ער'י'ס ח'ס מוך א'י'ס צח'י ג'י' ד'י' הוא
כשמוענין למעט נכיה'י דלמח' צח'י ה'י' הוא כשנכנסין נכיה'י דלמח'
ע'ס המוחין מוך ז'י'ס ע'ש'ס ה'י' שציאור ג'כ כפי ה'י'י'ס שהיל' דללס
ה'ס מוך נכיה'י : אך הלעני'ר כי הנה נודע ענין צ'י'ס דתמונה כי
מכה'י' דרני'ס אמת ע'י'לש'ס נעשה כל פדיו'ף התמונה וגס זה נודע
כי זה שציאור כבי'ס שהמוחין ד'י'ס צ'י'ס מלוג'ס מוך נכ'י'ס
דלמח' הוא רק צמני'ס דתמונה היל' : ועני'ס זה ממילא מונן היטיב
ויכווננו כל המאמרים כולס כי דלי' כני'ס' ה'י' הוא האמת של
הוא כאשר נתלצ'ו צמני'ס וה'י' הוא נכיה'י' אך כל זה הוא
כ'י'י'ך דרנר בהתנוה א'י כשנצריך הרצ' צביל'ס אמת ע'י'לש'ס א'
שניהם ה'י' וה'י' המה רק צמני'ס ש'ס כי כל זה נקר' נכיה'י' צמני'ס
ע'י'לש'ס ולזה היטיב דרני' דרדו'ס ששער הנספ'רה ומה מחד דקדק
נלשונו וכחצו צח'י ה'י' כאשר מתלצ'ים נכיה'י' דלמח' ר'ל אמת
ע'י'לש'ס

צדה

כק

ותעמוד במקומך
בשבת ובחול

קרי' קדושי' וצפנ' אלו שהם גם צד' מושי' ממש: וזהו
לפי שהיו מקבלת עמה ממש ששם היא הפה של צד'
אעפ"י שהיא למעשה צד'ה' שזו מ"מ היא מקבלת האזה
ממש כנ"ל לכן קרי' עמידה זו עמידה דעמידתא כי
היא אובדת ולא היא:

[illegible]

בכנסת יונה חלק א' פרק ק"ז
 בכת"ו כוננת הקידוש בצלוחן אחד
 ח"ל כוננת הקידוש כרי שתקבל
 המ"ל הארבע חמ"ד שהם מומין
 ודמלה ולזה אנו מכוונים
 כשלווקמין הכוס של יין צדינו
 לאחד קידוש שכוס עולה פ"ו
 ב"ד י"א חמשה וי"א מנייה
 מלאים יודין וי"א מדעת פשוט

שרף פרי שער ליל שבת פרק ד עין החיים

וְחֹמֶ"כ חֲבוּיִן צָדוּק הָיִין כִּי הַכּוֹס הוּא כּוֹס הַנּוֹק, עֲלֵמָה
שֶׁחֲבוּיִן הוּא קִיד הַמּוֹמִיִן כִּי הֵלֵךְ כּוֹדֵעַ כִּי עֲמִידָה
הַיְכוּת הוּא צְנֵה"י דִּיאֵל הַמְּחַסֵּה וְלִמְעַמֵּה אֶחָד שֶׁהוּא מֻקְדָּשׁ
הַלְלוֹה וּכְלֵי הַיָּסֵךְ לֵךְ מִן הַכֹּחַ עַד לַחֲסֵד וְהֵכֵס
מִן הַכֹּחַ עַד עוֹקֵס עֲמִידָה"ס ז' קְצִירוֹת כְּתוּבֵה"כ חֲבִ"ג
שֶׁלִישׁ עֲלִיּוֹן שֶׁל הַחַיִּים הֵי ז' וְהֵכֵס כִּי"א הוּא כְּלוֹל מִ"י
הַכֵּי שְׂעוּלֵה עַד כְּמוֹיִן יוֹן וְלִבֵּן חֲבוּיִן כִּי קוֹדֵי הוּא
הִלְחֵט הַיְבִיטִים לֵךְ מִן הֵיאֵל הַמִּתְקוּמוֹת שֶׁלֵּא עֲלֵמָה
גַּם חֲבוּיִן הֵי הֵיין הוּא קוֹדֵי ז' מוֹמִיִן הַמִּשְׁכִּיִן לֵה מְחִיבֵס
סָפֵס ז' הַיּוֹת עִיב סָפֵס מִ"ב עִיב צִ"ן כּוֹדֵעַ כִּי עִיב הוּא
מוֹמֵה הַמְּכֹסֵה וְסָפֵס מוֹמֵה הַכֵּיִס וְחִי"ה וְצִ"ן חֵי"א
צְמוּחָה הִיטֵס וְעַם הַמְּלָנְשִׁים צְנֵה"י דִּלְמַח סָפֵס גִּי שְׁמוֹת
וְאִכָּה"י דִּיּוֹדִין דִּלְמַח דִּהְסוֹן חֵי"א שְׁמוֹת וְצֵהס קִיטֵ
חֵי"תוֹת וְעַם הַכּוֹלֵל הוּא עַי כְּמוֹיִן יוֹן גַּם חֲבוּיִן כִּי צִלְלו
הַשְׁמוֹת הֵי צִשְׁטוֹן יוֹן דִּיּוֹדִין גִּימִי יוֹן גַּם חֲבוּיִן כִּי הֵלֵךְ
הַמּוֹמִיִן הֵלֵךְ מִמְּשִׁינִן אֶלִי דִּירֵס כִּי"א וְהֵכֵס מְצוּלֵס
לְעִילֵי שֶׁחֲבִי" יוֹת שֶׁחֲבִי" דִּירֵס כְּכִיל הֵס דִּעִיב סָפֵס וְהֵכֵס
כִּיב שְׁמִית הֵלֵךְ עַי צֵהס ז' דִּיּוֹדִין כְּמוֹיִן יוֹן גַּם חֲבוּיִן
כִּי הֵיין עַי לֵי צִי לְנִשְׁוִין אֵי הוּא הַכּוֹס וְהֵכֵס כְּגֵד נֵה"י
לְמַלְחָה שֶׁחֲבוּיִן הַמּוֹמִיִן שְׁמוֹת הֵיין וְחֵי"א הוּא ז' הִידִים
שֶׁל הַלֵּס שְׁמוֹת צֵהס הַכּוֹס וְהֵס קוֹדֵי צִי הִידִים שֶׁל
חֵי"א אִשְׁכֵּה הֵי"ה צֵהס וְהֵס הַמִּסְפָּעִים צִשְׁמִיּוֹת
וְהֵה"ה צֵהס הַקִּדּוּשׁ יֵהן עִימֵי חֲבִיבִס וְחֲבוּיִן עַל
כִּלּוֹת עִיבֵךְ לְהַשְׁכֵּךְ לֵךְ צְנֵה"י הַכֹּחַ שֶׁחֲבִי" עִי

הדעת הכובל יוד' הי' יוד'
ה"א יוד' הי' שנהבאחם
עולה ככר כי יוד' הי' ש'
ש' יוד' פ' ה"א עולה
ק"ך יוד' פ' ה"א עולה כ'
ה"י הכל גימ' ככר גס
הכיון כ' ג' י"ה ה"ל
מילואן עולה ה"י והוא כי
ה"י ר' ש"אין חולק כ'
צ"י מילואן לזאה אין אלו
חש'צין ק' מילוי א' ש"א
ר' ו' מילוי א' ש"ה י"ה
ה"ל הכל כ"ו כמנין ה"י
גס חכיון כי ג"ס ויכולו
א' צ"ה"י צ' צ"ה"י ג'
צ"ה"י צ"ה"י ר' וס"ן
הוא חלל דע :

ואחרי חאמר ויכולו
וקידוש וחבין
כי יש צובילן ליה מציות
ובקידוש גם כן ליה מציות
ואזכור קדשה מכל העמים
רק ליו"ט ולא בשבת) הדי
הכל

נָתַן חֲנוּן מוֹחִין כְּבוֹדֵךָ וְהָסֵד
 כְּבוֹד יְיָ וְהוֹסִין לְהַשְׁחִיךְ
 מִצִּיּוֹר דְּיָא הַמּוֹחִין לְדוּק'
 שֶׁסָּס בִּי יֵה הַכִּל דְּרָךְ בִּי
 יָדוּם הַכִּל שֶׁסָּס מִצִּיּוֹר דְּיָא
 יָדִיד הַחֹסֶה שְׁלוֹ שֶׁסָּס הָיָה
 עֵינֵיהֶם הַנּוֹרָ' בְּחֹסֶה שְׁלוֹ
 כְּבוֹדֵךָ וְהוֹסִין כִּי בִּים יֵה
 הַכִּל הָיָה גִּימ' מִיָּה שֶׁהָיָה
 הָיָה הַנְּקֻדָּה מִיָּה לְחֹלְפִין
 שֶׁשְׁמֻמָּה כְּמִשְׁכַּן הַמּוֹחִין לְחִי
 וְהַחֲסִיכַת הַכּוֹחַ מְלֻחָתֹה הַכִּי
 יֵה סְצִיד יֵה וְצִיד שֶׁחֲלָל
 עֲצִילִיו יוֹדִין וְהוֹסִין צִיּוֹר
 הָיָה סְצִיד יֵמִין מִשֶּׁס עֵיב
 שֶׁבְּחִסְמֵה לְזִיּוֹר וְיֵה הָיָה
 שֶׁסָּס שֶׁחֲלָל שֶׁחֲלָל מִשֶּׁס
 סְצִיד שֶׁבְּצִיבֵם לְזִיּוֹר וְהָיָה
 שֶׁבְּחִסְמֵה הָיָה יֵה שֶׁסָּס
 הָיָה צִיּוֹר לְזִיּוֹר לְפִי
 שֶׁיִּשְׁמַע קֵלֶה כְּבוֹדֵךָ וְהָיָה
 יֵה הַמּוֹחִין צִיּוֹרִים
 כְּכִיל וְהָיָה מִשְׁכַּס גִּימ'
 שֶׁהָיָה גִימ' לְחֵסֶה
 לְהוֹרוֹת כִּי הֵם מוֹחִין לְדוּק'
 כְּכִיל לְחֵסֶה הָיָה גִימ'
 כּוֹס הַנְּקֻדָּה כִּי הָיָה נְקֻדָּה
 כּוֹס חֲמֹס וְהָיָה הָיָה
 שֶׁבְּכָד יֵה לֵה מוֹחִין מִחֵסִי
 לְזִיּוֹר חֵךְ הַחֵסִי שֶׁשְׁקֻבָּלָה
 הָיָה הָיָה חֵסִי שֶׁחֲסִי
 מִשְׁכַּס שֶׁבְּצִיבֵם לְזִיּוֹר
 שֶׁיִּקְוֶה לְלוֹרֵךְ הַמֵּלִי וְלִבֵּן
 שֶׁיִּקְוֶה מִשְׁכַּסֵּה הָיָה קוֹל
 וְהָיָה אֲלוֹ מִן דַּעַם לְזִיּוֹר
 וְהָיָה מִימֵן קוֹל הַכּוֹס שֶׁהָיָה

הם קוד ה' אומות אלהי כדוע ולכן עוז להים
הבוס נגד המה וחבון כי הים עליו הוא קוד ז"א
הבוס עשיו הוא קוד המלי שהם ככד המה שלו וזו
אלה מלי זה צבי ים האומות זה את האומות
מן המה שלך כי המה הם מליים וזו
בעשית כוס שלם והנה אחר שהמכנה זה ג' ויחין
המל וס ה' מליץ כיל לז"ח המה סכס ציר
ויחין כלבד ציוע המה כלל כדי לאיר זה מלי
ויחין ולכלל הכל ציוע קוד ויחין חסך ציוע ג'
למרות כי הוא כחן שלם צבורות מומותם ציוע ג'

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר לַיִל שֶׁבַת פֶּדָה עֵץ הַחַיִּים

הכל ע' חיצות כמנין יין וכמנין צ' י"ה הכיל במילואו
וקדים ויכלו חמור יום השב' שנים י"ה והוא נגד י"ה
השלישי הפסוק שהם סוד המוחין ככיל וגם כולם עולים
ס"ה כמנין כוס וכנגד ה' מלש"ך הכיל וסוד הענין כי
החלה סלה מכוונים להעמיד סוד אור כמנין א"ה סלה
המוחין סלה ולכן הוא צדוק המושג הכיל ואח"כ צדוק
הדיבור שהוא אמיתא הקדושים ויכלו צדוק ההצל היולא
מפסה ה"ל ונזה אנו ממשיכין אור מקף אל המוחין
דנקרא כדוד ע' כל צמיח דבר ה"ל כי אורם אור
לוי ויחזיקו חמור חמור דבר ה"ל כי אורם אור

פרק ה

אחד חיעול ידך ותכין כפי הכוונה שצוהר צבאליה ידים לקעורה וזהו צעה שהנגז ידך תגזיס נכד לאשך להוכוח עליות הטוק' קבלתה ע"י הדיס העליונים מן העומין ד"א' ולכן ראו' שנקבצים "חס" מעמוד כי הוא צמקוס המומין : צבנין הלחם המקודש על השלחן לה"ס שםקדס שיה" י"צ לחמין והענין כי הלל עשה מקצלת האכוח קעורה מיי"א ימון שערבי דבישא דעמיקא וכבר נודע כי שורש אוחן י"א ימיו"ס הס' ב' הוי"ו וזהו"א אוחיו"א והיסידיס הוא הכולל ס' ב' כולן א"ל שרשם אינס אלל י"צ אחיו"ן וכנגדס הס' י"צ לחמין אלו והנה שרשם אינס רק ב' הוי"ו שרשם ימיו"ס לחס ולכן נקדשו אלו ב"כ לחס ותכין להיודי' הארה מן ב' הוי"ו אלו שרשם ימיו"ס לחס ואח"כ מכל אוח' א' נעשה לחס צבוי"א לחס כעורה ומהם שורשם המל' עשה צביל שרשם א"ל אינה מקצלת רק ע"י הוי"א שהוא מקבל החלה וכוונתם אליו' ודע כי בכל מקוס לא י"ס קעורה רק כש"ש קוד צה"י פה ולכן עשה צבילת שפוקצלת משה הוי"א רק קעורה ממש ואין כפי שאלר העצמות ועליות המפלוח רק קעורה ממש וכן הוא צבני' קעורות ציוס שרשם כמי"ס אייה' : אונסם לדיד' שםקדס שיה"א ששה צלל ימיו"ס ושקס ציד שפאל' והשפס על ד' ימיו"ס יכיוו זה ע"י"א וכן שרשם על ד' שפאל' צאומן שיה"י צלל צלל ד' כפוליס יקדסם כעין קול: צאומן שיה"י צלל ימיו"ס ממש ד' לחמין צ' ע"י"ב צ' וצאומעיו"ס יה"י ד' לחמין אחרים צ' ע"י"ב צ' רק שפסיק צבירסם שצ' לחמין אחד ע"י"ב אחד אלל אוחן ד' של ד' ימיו"ס ושני אחרים א' ע"י"ב אחד אלל אוחן של ד' שפאל' ותכין צהד' של ד' ימיו"ס שרשם הוי"ו א' שצ' והסתחויסם ס' צ' הדין העליונים הא' השליון הוא יודי' ואל' שמועה הוא' וכן הד' של ד' שפאל' הוא ב"כ הוי"ו כביל שצ' הסתחויסם הה' צ' הסין וסעוליוסם

הכל ע' חצות כחנין יין וזמנין צ' י"ם הכיל צמילין וקודם ויכלו חלמך יום הששי שריח י"ה והוא נגד י"ם השלישי השפוע שהם קוד המוחין כחיל וגם כולם עולים מ"ה כחנין כום ונכבד הג' מנלפ"ך הכיל קוד הענין כי סמלה חנו וכוונתם להמשיך קוד אור פנימי אור המלי המוחין שלה ולכן הוא בפרק המעשה הכיל ולחשיב צדוד הדיבור שהוא אמינה הקידוש ויכלו צדוד ההצל הולא מנפסה הולא וגזם אלו ממשכין אור מקף אל המוחין דנוקבא כנודע ע' כל חצי הצל אור חוק מקף והנה חנו וכוונתיו להמשיך לשפוך דביר דז"א ע' אורו אור מקף אין יכולת צנו להמשיך וכמו שצארכו לעיל צדוד הקפה השלמן ע"ש רק ענה כוונתו להמשיך לה אור פנימי ואור מקף מן אורות מוחין הפנימיים דז"א והענין כי אותן האורות אשר אלו ממשכין מן מוחין דז"א קוד ג' קוים דז"א צדוד ג' י"ם כחיל יולא מהם ג"כ אורות ימדי עצום דרך מה הולא צדוד הצל הפס והס הפצל אלו ממשכין לנכון שמועלה נגד הסמה שלו צדוד הכוס כחיל ונשאר שם צדוד אורו ע' מים שמים שלו צדוד מאור כחנין של חז"א והנה חכיון חנין צ"ה בל"ה חצות ש"ם צרכיל לנדי שהם נגד יניקה המלי מן המוחין קדישין וסם נגד ליצ נחיצות וג' אלהי חכיון דגים שביעי שבוכלו זה דהקידוש להמשיך ג"כ לז' ללם דלנא והנה נעלם כחיקה חכיון דל' לגמרי ותחיון צ"ה אלהים חכיון צרכיל דגים שביעי ש"ם צ' והנה ג' אלהים חכיון בהם ונמעלה לנעה וג' שביעי חכיון מלמטה להעלה והוא ויכל אלהים את יום השביעי חכיון אלהים צינה השביעי מלי הנקרא מלחטא ו' וישנות ציוס השביעי יקוד ו' ויחד את יום השביעי חכיון אלהים נצורה השביעי חסד ו' אשר צדא אלהים לעשות הוא מלי עוד חכיון ויחד הוא קוד חסדך אלהים הוא קוד הנצורה כחיל את יום השביעי הוא ג"כ קוד חסדך הה חסד חכיון ויחד חכיון נצורה צמלע להמוחין חכיון סברי וזמן חסד חכיון ציד הירוש פסויות להמשיך והג' שהם גימ' ר"ס וצ' כוללים הרי קבר והי' של קבר הולא " של כללות " היות : ונרכין הוא גימ' ש" ויחיון צ' כמו שסם של שמע יסחלל והוא גימ' ש" שביעי קיג מ"ה והמירוס דמי' וגם ש"ס דמי' מליו עול הכל ש"ס : צצרכה צורה דמי' הנפן חכיון כי הנפן עולה חקיל גימ' הוי' אהי' הוי' אהי' והכוונה כי הנהגה זה אלה מוריד אל הכוין הקדקדא גפן העיונית צבה דז"א כנודע וצחיותה סם נקדא חקיל כמנצול בהם ולאם מוריד לה האלם מן מוחין דז"א כחיל גם חכיון ש"ם צרכיה ז' ע' חיון נגד ע' יודין של ד' שמה עיז קיג מ"ה צ"ן להמשיכים אל הכוין ואמנם כשימנה הקידוש שמה הכוס וקוד שמי' להורות כי הולא שמי' חכיון הכנסם חנוק ולא חקפה לך הולא שמי' חלסם המצדק הולא הוא צדוד ז"א והנקודא לרי

שרף פרי שער ליל שבת פרק ה עין החיים

והעלוינים ה' הוא י' והשכי
הוא ו' ככ"ל והדי האלעזרי
הם ג"כ הוי"ו כי התחבירו
הם צ' הדין והעלוינים
חל' של לך ימין הוא ו' :
והצ' של לך שמאל הוא ו' :

דחקל חפוזין קרישין ח"א
ועתיקא קרישא חסין לסעדה
צדה וסעדה ז' היא כנגד יתק
בעל הכהנא בשמיטת זמא
ובזכותה חרם יגל מחצלי משיח' :
בשמיטת יתק שמיטת ככרות
ויאמר דא היא סעידתא דעתיקא
קרישא ח"א וחקל חפוזין קרישין
אברהם חסידא ובזכותה יגל
מדינא של ביהמ"ש נמנח יתק ארבעה ככרות ויתק דא היא
סעידתא דז"א וחקל חפוזין קרישין ועתיקא קרישא חסין
לסעדה צדה הוא כנגד יתק ארבעה של ע' נפש ובזכותה
יגל מחצלותה וז' ומונח שיה' ג' ע' שבעים אומות וכו' ואחר
הגולה נתיש יתק שולחני עם ב' ככרות ולא קיט צידו חלל
חדא ויתק דא הוא סעידתא דדוד מלכא ובזכותה יגל
משיח' הקבר תפסר כל הככרות כ"ו כמספר אותיות השם
ביוק הוא עכ"ל :

ללחם הכז"ל שהוא י"ב ימיו ככ"ל הארץ הוא מ"ל ואח"כ
שבליע מן הלחם חמישי שבדיק ימינית שהוא כוונת לאור
י' שהוא כנגד הכהנא כי משיח הוא המזון המעולה
מכילם וחבליע כו"ח לך והוא כנגד י' של שם הוי"
שהוא ז"א ואח"כ חבליע בליע שיה שיעור צילה ותקן
לאשחק והוא כנגד י' של שם אדני ותכין שיחבצו
ויעשו יסודותיה ותעבול פיוסם של המולא צמח ובזכות
כי הי"ב לחמים שהם כמנין י"ב ימיו או י"ב חיוונות
או י"ב חקוי דיקנא (כ"ל בשער צ' סעודות) כולם
יורדים עד היסוד' והנה חמלה הג' הוי"ו הכ"ל שבהם
י"ב אותיות היו בקוד לחם עמח כשורדים בקוד נעשים
בקוד מלך שהוא ב' בצורות הנחמקים בג' חקדים שהם
ג"כ ב' הוי"ו ולא מה שה' חמלה בצורות ובח' דין בקוד
המיריות עמח כשחבצול קלה מיריות נעשים בקוד מלך
שעולה ג"כ ב' הוי"ו [וכחצ הכב מוהכח"ו ז"ל בשם הכב
מיה' משה חלשיך ז"ל ששמוע מפי קדשו של הכב חלשי'
זלח"ה ששצבה הוא צעולם האלילות אך בחול הוא בילי'
כ"א בצריאל] ואח"כ בליע אחרים א"ס חמלה לחת
לאחרים חמסם באכילתך חסין ששמה חולס מפי ה"א
ומוחזין שלו ומל"צ נחיצות הנחמקם שבו וחס מליחם
בליב שנים שלך וע"י אחה עומן את המאכל וכמו
שחז"ל ענין הנחמקם ואלו הם קוד ל"ב חסין שם
בזכ"ל חסין מ"ה אחרונות שהם כנגד ג' שביעי עליון :
וסוד הסעודה הסעודה הלילה הוא קוד חסין
עליון בקוד הפסח וצילול מזדוונות המ"ה צמח
מני' וב' בקוד הלשון שלה שהיא בחי' יסוד המוכריע
בין חיד לבדן וכן בצוקר הוא צמח המ"ה שמונח מני'
וב' צמח דרך הכ"ל וכן צמחה בסעודה הג' הוא צמח
דעתיקא שמונח מני' וב' דרך הכ"ל ומכל אלו אלו
אובלים ג' סעודות :

טוב לקרוא על השלחן בכל סעודה ח' פקדים משיח
מועסקה שבה שהם כנגד כ"ד קשי' כלה והרצ
הקידוש האר"י זלח"ה ה' כוהם בסעודה
של הלילה ה"י קורא ד' פקדים הראשונים
ובשמיטת ד' פקדים הסמוכים להם ובזמנה ה' הסמוכים
לה' דשמיטת וספעמים ה' עוקק בחורה בחוד הסעודה
ולא ה' קורא רק פק אחד לצד :

ותברך בצרכה הסעודה צמחולא בצרכה י' וי"ז צמחולא
בצרכה ג' ה"י אחרונה צמחולא בצרכה ד' : כלה
והחליטו חסין חבליע מנעיל דעמי' לעלות אל הצריח
לבוש שבה ויוע' ואח"כ חמחור לוונר חבור ושמור צצור
אחר נאמרו ותבדק על הדס וחמח' בו עוב ללמוד בליל
שבת מוסק עירובין בקוד ע"כ כיו' :

בענין יונו ליל שבת הוא יונו יתק ורחל מחלי ז"א
ולמונח בחמלה ערבים ואחר חמלה ערבים הוא
יונו יתק ולאח' בכל אורק ז"א עד חלות ואחר חלות
הוא

והנה הרצ הקדוש האר"י זלח"ה ה' מתקיד בשצבנות
ויוע' ללחול על שלחן של ד' רגלים דוקא
דוגמה שלחן צמח"ק והנה מליחור כוונת ד' זווית
השלחן שיכון בכל זווית ויזיך בשכלו שם ע"צ דמלכות
והוא כנוב הוי"ו ששמו ושם צ"ן עומם שהוא ביה' צמח
וה"ס ונחמי עשב שצדק לצמח"ק ואח"כ ואכלת ושבעת
ובזה תתקדש השלחן ד' זווית ד' קרני המזבח וזה
הכוונה לא שצמח תמיד רק בחול מוצא להוסף בכל
זווית ע"כ ד"א שהוא שם
מ"ה לחלפין והוי"ו שמו
אך שצמח חוסף בכל זווית
ע"כ דיויד צמח"ק ע"כ ד"א
וביוע' חוסף הע"כ של
הצמח שהוא שם ק"ב וי'
אותיות :

נקיות בחולם וה"ה היא והחולם היא יענות יכלול עם הזכרים
והכוונה בקרן זו שאלח תמח אלא נשפעת ב"א ובקרב מרחיק לפנות
זכרים פתחין ונקיות צלירי והכוונה מיהדל סמל לחבונת ובקרב
לפנות מערבית זכרים קמך ונקיות פתח והרמז ל"א קמך מערב
חלח רישין ומשפיע ב"א כבוד הענין האמין ובקרב מערבית דרומית
זכרים צמח"ק נקיות כגול והרמז ליסוד ז"א שהוא מערב את
החמרים ומתבדק אותם כשם פתח חולל מועד כחם היום והנה
צ"ן גימ' יתק שמונח נוח צמח' הנצרות הרין וחסין יועיל
עליו ונח' ע"כ הם רש"י יגלין ח"י"ב ח"ת ומ"ל וכו' עכ"ל :

ואח"כ חקם צידק צ' לחמים העלוינים של ד' לחמים
האמלעים אותן של לך ימין שהוא כנגד אור

י' חקם צידק ימינית חס של לך שמאל שכנגד אור ו'
צידק השמאלית ותחבר צם יידק צ' לחמים העלוינים
שהם שולי הלחמים דבקים יחד והפגים שלהם יח'
מן הא' מלך זה ומן הצ' מלך הצ' ויה' נכלה כאלו
הם לחם אחד ובו צ' פנים וחס' לחם הפנים והצדדים
בשני יידק והתחבירו יריחם צמח' : והבדק צרכה המולא
ותכין צח' דהמולא שהיא צמח ולחם הוא ח"ס ותכין

הוא זיווג יעקב ורחל [וכתב הרב מוהרמ"ו ז"ל שהוא
גיב בכל אורח ז"א] והנה מוצנ מן המקוים כי קוד
הזהירות מ"ל על הזיווג מעש לעש הוא דוקא כשהוא
לשם הדין כשליך לבנים אז לריק לזהר בזהבדי שיסרה
בהאי טפה: שהם קדישא עליהם מזיווג עילאין ולכל ישיעי
נשמות שנקרא לדיק ורע לו רק נשמה לדיק וטוב לו
שהוא נצטח אך אם אשתו נעצרה או מניקה בעלה
טובה זו ואין לחוש על זה :

דרוש זה כתב הרב מוהרמ"ו ז"ל שהוא מנ"י הרב
הקדוש האר"י זלה"ה :

סוד ג' קעודות הראשונה של הלילה הוא כגד חקל
חפוחין שהיא מ"ל וקעודה הנזכר הוא קעודתא
דעתיקא קדישא וכו' הוא קעודה ז"א והנה אחריות שנה
הוא קוד המדבקות בתי בשי קסס ג' אבות שנה וז"ל
עולה למעלה מכלל האור קסס חפוחין והם נקרי חפוחין
לפי קסס כמו חפוח כלילון מוצנן ואורם אלא שזה לוצנ
נוטה לאורם וזה אורם נוטה ללוצנ ולפיכך נקרא שנה
חפוחין כי כ' צדיק ג' אבות וד' וז' צדיק מיהודה שהוא
קודס הזיווג ואחר הזיווג והנה כנגד זיווג לילה נלמד
והרכבתי על צנתי ארץ על דיקא כי עולה למעלה
מכלל האור ועל"י זו קאי על האדם שמדבק בו הכח
שהוא עולה למעלה מכלל האור והוא ד"ל קסס צנתי ארץ
שהוא המ"ל ועולה על כלל האור של הזכר דהיינו ח"ת
והם נקראין חפוחין קדישין ולפיכך צדיקות הלילה אלו
מזכירין ל"ה היצות כגד ל"צ צדיקין וכגד אלו הנה"י
כנ"י צדיק הזוכר לזמנו שנהגלו ה"י שלה ועלו על ג'
של הזכר ונדבק באבות ואבשר תתעלה היא ומתדבקת
באבות בהכרח תתעלה גם הזכר העליון על ידיה צדיק
ג' אחריות שנו ויעלו אותם במדברנות אבות כמו במול
במזרח העמידה ולפיכך הקידוש שהוא כנגד הזכר י"ש צו
ל"ה היצות כגד ל"צ צדיקין וכגד כס"י של הזכר שנה הם
נחשלו ממש שהיו ואין שקס ששניהם תתענו צנן ע"ן
העליון כי ג' אחריות שצנניהם עלו למדברנות אבות והב'
אמלעות למדברנות מוחין ובי"ר צדיק א"ח"א ושניהם שנה
ה"י אז תתענו על ה"י ממש וזהו ואז תתענו על ה"י
על ה"י דייקא אלא שאין השפע אלא להם ואחשנו
מקבלים השפע מעל צנתי ארץ לצד לפיכך קעודה זו
כנגד והרכבתי על צנתי ארץ צערינו כי אין אלו
מקבלים השפע כי אם מעל צנתי ארץ בקעודה הראשונה
עד קעודה ד' כי אז הוא קעודה עתיקא קדישא שאנו
מקבלים השפע מעתיקא קדישא ממש וממני זה כגד
בכתוב אז תתענו על ה"י קודם והרכבתי על צנתי ארץ
שלא כקוד הקעודות כי גס קעודה הראשונה י"ש צה
קבלה שפע מעיק אלא שהוא לעלוי והמ"י אלו מקבלים
השפע מעל צנתי ארץ והיינו דקאמר אז תתענו על ה"י
ולא אמר וענן לך ה"י כדאמר והרכבתי על צנתי ארץ

אלא אמר אז תתענו קסס וקאי על חקל חפוחין קדישין
שנקבל הוא עליו מעיק קעודה ה"י ולפיכך כגד
קודם והרכבתי וקאי נמי עליו בקעודה שני' שאנו
מקבלים השפע מעיק ממש צו הקעודה ה"י אומם
בקעודה ה"י זו הוא קוד המעלות הנשים הנעמים
צדיק א"ח"א צדיק צניס ויה"י הוא ככלל בחלקיו צדיק
עילאה בהכרח וכן הוא בחלקיו דלמא עילאה כי כגד
ביארנו כי צדיק קעודת הלילה הם המעלות החפוחים
שצנניהם למדברנות אבות ומנ"י למדברנות מוחין ובקעודות
ד' הוא היות אמלעות שצנניהם עולות במדברנות מנ"י
דלמא ונ' מוחותיהם במדברנות ג' עליונות דלמא ובאשר
חדיקת צנתי שכתבנו תמלא שצנניהם א' צה השגנו
הנשים אל א"ח"א צדיק ג' אחריות שנהם וז"ס חקל
חפוחין קדישין צדיק ק"ק לפני ולפנים וקעודה ה"י
השינו הנשים הנעמים מוח"א צדיק ג' אחריות ונ'
אבות שנהם לפיכך חקרא קעודה זו קעודה דעתיקא
קדישא כי עד שם התפשטות הכח צדיק ג' אחריות
שנו והצדיקים עתיקין ולפיכך נקרי קדושהו קדושהה
צדיק לומא רנה אומם קוד קעודה ג' הוא קוד המעלות
ז"א כלו צדיק א"ח"א עילאין ג' אחריות שנו צנ"ה שנהם
ונ' אבות שנו צנ"י אבות שנהם ונ' מוחין שנו צנ"י מוחין
שנהם וזהו נקרי נחלה צנ"י מנ"י כי אין הקליפה
שולמות שם כיון שבינו ככלל צד"ה עילאין ולא נאשר
מומנו כלום למעט צדיק האלולין א' ואבשר עולה למעלה
ויה"י ככלל כילו צד"ה י"ה מוקד למלח העליון מוקד
ג"ר שבעתיקא קדישא והם עת רבון ו' ואומם עליו זו
לא השנינו הכלל רק החסן לצד לבן נקרא קעודתא
דז"א ואנו מתפללים שגם הכלל השני למדברנות זו וזהו
ואני תפילי לך ה"י עת רבון וכבר רענו שהוא נקרא
חסלה ועת : וקוד ואני לחבר אלו עם ו' ולפיכך אנו
קוראים בתנחל בשנה צנ"ה להדבק עם בעלה שהוא
חורג שכתב וקירין ג' לצד כי זהו הפסג שיש צניס
לבעלה צנעה זאה כי נאשר מומנו ג' למעלה שלא ככלל
בעולם העליון וממני היות ז"א כולו ככלל צד"ה ודיין
שנ"ה מתנענעין אע"פ שהוא זננה כי מתקבלין צו מלח
העליון בהעלותו שם קמוך לו וכל העולמות בהשקט ושלו
כי המלח העליון יחיד על בורקייא דצדיק דכיר לאחשוי
לון והנה באשר תפחה עיניך תמלא כי קעודה זו עם
היומה דז"א היא גדולה מכולם ולפיכך אין אלו אומים
צו קידוש כלל כי הוא למעלה מאלד וקס הוא מוקם אכילה
ולא השתי' והיו והאכלתיך

ועיין לקמן צננות יום הכפורים
שם יתבאר צנ"ה צד"ה כי
מוזן א"ח"א הוא תפסה דל"ה ולכן
כילו צדיק אכילה וצ"ה צנ"ה א"ח
למעט צנ"ה הוא הכל צדיק
שנ"י וז"ס אכלו רעים לעיל
וכו' ע"ש וזהו כלל בקעודה

אומם

שרף פרי שער ליל שבת פרק ה עין החיים

אעפ"י שלפעמים הוא נשמות צדק ויחזק הדינים אין להזכיר אותו על כל פנים ואמנם בשעת קטירה הג' הוא אין הדינים כיכרים כלל והכל נחמים גמורים לפיכך משה נחלק. ויש בשעה זו ולא צדק צדוק להנחות שנהעלה צדוק הנחמים הפשוטים ואמנם הולכו ג' יוסף ומשה ודוד להסמך בשבת ללמד ג' שמואל הנשאים להעלותם למעלה עם שעלה ודי צום . גם ה' הרצ זמיה כוהן להשאיר על השלחן במקומו בכל ליל שבת המטה פרוסה ועליו פתוחין ומדורין ולא לחם שלם משום עווכין נגד שולחן . גם הניח הכוס של צרכה המזון ונחכו מעט יין כל שהוא כדי להשאיר צרכה מליל שבת : מהחברים צליל שבת נקרי השכינה חקל פתוחין כי הוא בכללם בלילה ולוקחת הארץ מן המקיף לנקודת ליון שבת שהוא תפוח גימי לבאות ופתוחין הם יקוד ציבה והצורה ועליהם לאחר פתוחי וזה וחסדים דלצא הנכללים בהם הם משכית כסף . ובשמינית נקרי חקל פתוחין קדישין בחלוקת נוק. וכן מדרם וקדוש גימי שבת מעט ובמנהג כיון שצאחו שעה בחול מהעובר הדין מה גם השבת די לה להיות חקל בלבד שיקוד התצורה מורה אותה אונם איה חקל מלך עלום הויי אהיי הויי אדני אכל שבת שמינית עלום ליווי ופתוחין דילה נחעלו בזה"ל אז הוא חקל מני מילואי ע"כ שצבצבד שלו שילאים העולאים להבוקר ג"כ מיי חקל וצמנחה יש אחר ע"כ ואחר קיג ואחר הויי פטוטה (הס' אורחיה סקודתי) שדיסד . עה"ג . עה"ג . דיע . עה"ג . דיק . ה"ה . דיע' ובע"פ שה' דרכה להחלק צה' כאן אות א' נשאר צמקומו ומכין ג' אלו הם כיצ קיג כ"ד גימי חקל :

שער יום השבת פרק א

ביום השבת צדוק יעצול האדם עלמו ויכוין צו לקבל חוקי קדושה של שבתא דיומא כי כמו שיש פתח צין קדושה חול לקדושה שבת כן יש הפתח צין קדושה ליל שבת לקדושה יום השבת כי הוא קדושה חמורה ולכן לריך לעצול איש ומכ"ש אם נעמא צקרי כי אז ודאי לריך שיעצול וצטצילה זו לשמרת שבת חכוין לדי היות ע"כ קיג מ"ה צין ולג' אהיי דאלפין דיורין דהסין שהם גימי חס"ז וחוסף עליהם שם י"ה שהכל הוא גימי שבת :

הנה מחללה הקצניות עד נשמה כל מי נכנסין המקיים השנים דאמא שהם צה' מ' דללס דניסא דז"א [מן החברים כוונה פקוקים להלל הגדול שצמנחה שבת חכוין כי כולם מקמייתין בחסדו שהם גימי' היות שצמנחל דחקר עלאי' מהמשפט צהון והחפדי' האלו נקרא חקר לעצול וחכוין צ"י פקוקים הראשונים

צו"ד קמילה דהוי' דל"א וצה' פקוקים המקומים לה' קמולה וצ"י פקוקים שאלחיהם לוי קמולה וצה' פקוקים אחרונים לה' קמולה כי יקוד קצץ הוא צבחר צהוד החסד וקמץ הכהן ע"כ] ובנשמה כל מי נכנסין המקיפי דמי' דללס דלצא וז"ס נשמה כל מי ריח גימי ע"כ שהוא גימי' ה' היות שהם חצ"ד דמקיף דמי' דללס דלצא שצבנסין בפעם א' : כל מי הוא גימי חיים והם תמורה התפילין הקרא מיי המלך וז"ס נשמה כי צינה הוא צה' נשמה ונקרא מיי המלך שהוא ז"א ותכוין אז לקבל נפש יתירה מנח"י קדושה היום נר"כ של היללה כולם הם מנח"י נוקי' וצוים הם דרכור וקוד נשמה כל מי הוא חוקי קדושה דצריחה כלשר יצבחר מהחברים כוונה צפי יעירס צ"ד י"י שיטות כ"א צה' ג' חיצות והם כינד ד' רגלי המרכבה כ"א כלול ג' צדוק י"ב מלאכים הני' צפי וילך דף קמ"ט (מיכלל קמילל שדלל : צצריאל דקריאל סקדילל : רפאל רצאל קטורי' : נוריאל יופאל ענאל) ויש לכיון צהם גם צהאל שצמנחמה יש יו"ד חיצות וצבוכן עד ה' חיצות והם כנגד אה' וז"א ואמא והנוקי' כלולה צמנח ע"כ :

ואח"כ קדים והנה כוונה הקדשים של יום כסד הרצ מוהרסיו ז"ל שלא קיבל מהרצ הקדוש הארי' וזמיה כוונתם :

ואח"כ צרכו ותכוין לעלות היכל ק"ק דל"י צצריאה וע"י צרכו נעשה צריאה ממש : ואח"כ צרכת יולר והנה צבר ציארט כי וצפסר כנפי יונה חלק ג' פ"י כיט כחז ח"ל דוע כי בשם שצצריית של שבת לריך לכיון בכל החפלות לשמות המרגלצין שצצריי כן לריך לכיון צבל החפלות וצפסר צצרכו ובקדישים עכ"ל :

עד חסדך כזה וצורא את הכל הוא יקוד : הכל יודוך חוד : הכל יצמחך גלם : והכל יאצורו ח"ת : הכל ירוממוך צבורה : יולר הכל חסד . והעטם שהם נרמזים צמיצות הכל הוא כי כל א' מייק אלו כלול מני שערי צינה אשר נפתחים בשבת והנה היכלי ז"א עוליס וכללים שם ג"כ וצוקצלים שם חוקי קדושה שבת . אונם אין עוליס רק ג' היכלות לבד שהם יסוד חסדים מווחקים מכולם הא' הוא היכל יקוד הנקרי היכל לצבת הספיר והוא מן יולר אור עד אין עיוד לך : הג' הוא היכל חסיה הנקרי היכל הרלון והוא מן עמוד לך עד אללדיון : הג' הוא היכל חסד הנקרי היכל האבה וסואלל חוון : והנה היכל הנלל לעש"י שהוא ימין גימי' למי שהוא קסוד עם הסוד שהם חרי פלגא גופא לבן הוא דין ולזה אינו עולה . והנה ז' היכלות דיוור דחול הם ז' היכלות דז"א דצריחה וכללים צהם ז' היכלות דניק' והם נקראים ז' נעומו

שרף פרי שער יום השבת פרק א עין החיים צח

נענוה אסתר כי כולם הם נוקי בערך דלויא והם נקראים ז' קריסים העשרהים אומם היכל היסוד דלויא דבריאה שהוא היכל הראשון הוא עולה ששבת ומעלה למעלה עד היכל אהבה דלויא ומקבל משם אור הכו צברכה וילרשסא נבד היכל יקוד כנז"ל אור אומרים ו' פעמים הכל כנ"ל שריכל היסוד עולה שם מועה למעלה עד היכל אהבה דלויא :

זה מנאר בעד חיים שער דלויא הלל דרוה אי זיל דע כי דבריאה שם כל הפלופים כדוע וים שם ז' היכלין כנגד ח"ת ומיל והם ז' זכרים וז' נקבות והכל נקד ז' היכלין צמי פקודי והם סוד ז' וז' מוקדם וכנגדם למעלה דבריאה עולה נאריא ים ז' היכלין דכז ויקי ז' וז' ואומם העליון הם נפתחים ציוס הכנה לגד ואלו הם היכלות הכי צמי דרשמה שאמר בשבת מתפתח ז' היכלין דדקמי וכו' ונקרי ז' קריסים ע"ד הסריקים הכי יסמרו אח שבתא כי אלו המתקנים עליון צמיי קחול וליים נפתחים אלא ציוס השנה - והמתקין דפי

בספר כנפי יוה חלק ג' סי' ק"ט כתב כתיב האזכרות דעמידה ושמירת לאנות פתיחה ופתיחה נקמן מתיי מתיי פתח האל הקדוש מולם וזקקא על כל אור צברכה אוממי ניי (ולדין לשלנו עם אהיי) ג' אסורני כמו דענני :

והוא כנגד יסמח משם שסור צמי אור ו' והכוין צמי צברכה לו' אומיות אהיי יסוי אור אחד בכל צברכה ולשמות שמנגללין כנידע וכפי הסדר שכתבנו לעיל בעמידה דענני כן הוא כמן וכן חכין אומם צבל

תפלה שבת כי אשפי שיש שיכו ציכיהם בענין העליות מ"מ צוה הם שוים כי כל עליות שבת הם ע"ז שמוות אלו כנידע : והנה בעמידה דלשם חכין צמי צברכה ראשונות שעלה הזיא לאריא עילאין צמי שלמה והכי עתה הזיא הגית שלו צמקים שהי חתלה מגיה שלו נמלא המלי כשעלה עתה צביה דזיא להיות לה מוסין משם היא עתה ג"כ צמקים שהי חתלה מגיה ושם הוא ציווג יעקב ורחל : ישמח משם צמחנה חלקו הנכבד נחבאר לעיל צברכה מוזכר שיר ליום השנה שבל ער שבת חוזר משעריה ומקבל אומם האלף חלקים שכלקסו מוננו צמח שמה העל וזו הוא מחזיר לישראל אז הכתרים שלהם אשר נלקחו ממחם וניתנו לו להשלים חסדיו ע"ש וזהו קוד יסמח משם צמחנה חלקו ר"ל ששמה אשר יתן לו עתה וליכו עמיהם עוד להלקס של ישראל וומר כי כבד יתנם לו אזי יסווק צמלקו וגם צמלקם אומם הוא מחזיר להם את חלקם והוא שמה צמלקו לצד חסדו כי עזד נאמן קרלחו : וציאור ג"כ מנחם חלקו ואמר כליל חפאחה אשר נחת לו צמקו למנחם על קוד סי' ונאצד מוננו צברכה מן הכר ופתי לוותה הויד צידו וזהו מנחם חלקו : גם קוד הענין כי משה הוא זיא והנה עתה הוא חתלה עליהם האריא והנה עם שהי מקבל עד הכס סי' מחלקו ממש קוד הללם והמקשים שלו אך עתה שעולה למעלה צברכה אציו ואמור זהו צמחנה חלקו כי זה החלק הוא אלוו צמחנה מחזיו ואמור : אומם צמול אינם רק צמק עזד מועיט שפי מוזדוניים צמול כדוע וזה כי עזד נאמן קרלח לו אצל עתה יסמח משם : והנה לדין לכלול מדה לילה ציוס ולכן אור אומרים וסמור צמי ישראל את השנה כי סמור הוא נוקי מדה לילה וכללה צמדה יום : והנה סמלי אשר שעלהם צמעה סמלי אל סמורם ונעשיהם אל אדני סמי שמום צמולין שעולים ממתיי וזה חכין צמלי נחתי צמחך כי לענך ישראל נחתי שעולה כום אליף למיד אליף דליה נויין ויד וצמורה העמידה אלו צמי צברכה הראשונות חכין שעולה זיא צמיה דלויא והמלי עולה צביה שלו ונמלא שמה סמלי הוא צמקום שמה חתלה צמיד דליא ושם הוא ציווג יעקב ורחל : והנה כבד מנאר כי כל העליות הם רק צמכיים לצד אך העליות צמקומו עומד כנז"ל (בשער מנאר סקנה פ"ב) ונמלא כי יעקב הוא עתה מנאר כל צמי זיא עליו שיעור

פקודי הם משמחין צמיי קחול והם נוקי כי הם צמור המלי עולה דקוקי וכו' נערת אסתר ג"כ מנאר בעד כסא הכבוד פ"ב ע"ש :

ואח"כ אל אדון וחכין כי המלי נקרי אל אדני והנה עתה יחוסף צה קדושה יום השנה וחכין לם אדני צמילאו שמונה חרע"א ועם שם אל הוא צמי שבת : והנה אל שמונה על חלומי צמנה צמין ג"כ צמלה צמך ומצוך צמך עולה כוי ע"צ כיל דהויי כמנאר צברכה צמך : והנה אל אדני שעולה כמין שבת כנ"ל עם כוי ע"צ קיל עילי צמי הענית (ועיין צמי יוכה חלק א' פקד ק"ד עם צמ) ח"כ לאל אשר שבת וכו' ציוס השניי נעלה ויש על כסא כדורו הענין כי השני הוא קוד סיליה וילי הוא קוד יוסוהם וי ימי החול והצריאה הוא קוד יום השנה וזהו יסב על כסא כדורו שהוא קוד הצריאה כדוע וחכין לשם אהיי יהיו שסור צמולם הצריאה והענין כי המלי היא ז' והיא דביעה מעילא לחתא ומחאח לעילא לפי שמוקמה הוא אסורי החי"ת וחס חמנה מעילא חקד בצורה ח"ת ומח"ל היא דביעה וחס חמנה ומלעם יקוד הוד כלל והמלי היא דביעה וכן המה ששם ימי החול כי אס חמנה ג' ימים קודם השנה והשנה הוא דביעה וגם ג' ימים אחר השנה והשנה הוא דביעה וז"ס אהיי יהיו כי הם מנארים צמלי להעלותם כיל ג' אומיות ראשונות דלויא הם סמי אר' אסורנו דלויא היא מלי ובי אומיות יהיו הם כלל הוד יקוד וע"י אלו שצבריה מעלים את סמלי צבריה ואס"י צבריה שסור יום השנה עולה עמיהם לאיליות : וממור צברכה ק"ש וק"ש עד העמידה וכוונה ק"ש לא חסדו מסי הקדוש של אדני דלויא : ואס"י חסילי העמידה של סמית ובעמידה דלשם אחר שחאמר אדני שפי מתפתח חכין לקבל חסי דוח מעלה דדכורא כדוע כי צלילה הי מעלה דקוקי וציוס מדכורה והנה בעמידה דסמית חכין לאור ו' של שם שקיו לייח

שרף פרי שער יום השבת פרק א ב עין החיים

הוד ולחייב מלי אל היסוד גדול מכולם ולחייב החי' גדול משאר העוליים והוא קטן מכולם כי שם הוא האלה המעטת מלי לרד לקרות השביעי כמבואר בהפסוקים: הכה שבת אין לרד לקרות הפרשה רק שישמע מפי השנין הקיורא אל ההפסוקה אי חסה יולא ידי מוצק כל כי אל לקרות צפון כל ההפסוקה וכן ארבעה ברכות שאחרי מפי המעשר: מכה הכה הקדוש האל'י זל'ה צב שבת כשעלה לקרא לא הי' רק שני וצפ' בחקוהי הי' קורא מפי עמלו הקללות של הפרשה כמנהג העיר גם ביום חג השבועות הי' קורא שבעה עשר הדברים :

ביסוד ז"ל ועולה אורם הפחד וכו' ע"ש (והנחתי לשונו גם לעיל שער ליל שבת פרק ג' עכ"ל) וצדקה מוכן ענין זה היטיב כי אמת שני' בקיעת יסוד אלה המערים כל המערים אור מנוח אל מ"מ גדול אור היסוד מכולם שני' מאירים שורש כל הני' מקדים כנ"ל ואחרי' הוא הפת' שיש בו ג"כ שורש השליש מקד שלו כנ"ל כן כלע"ד הגנות דברים אלו ודי' יכפר בעד שנינוהו והמשכיל יבין כי ודאי הלא שבתא דגדלי הרב זריכים ינאור: כשפרס כפי יונה חלק ג' ק"י ח' כחז ז' שבת העוליים לפת' שבתה הם חרין עטרי' לאורי היינו ק"ת שבתא ממשכין אחרונה"י דלמא ומנה"י דלמא ומסור דלמא הנקד' רבון ולפי שהוא כזה הינוא מעין שאינו פוסק לעולם לכן מוסיפי' עוד עוליים וצריכי' ששה לפי שאין זו זיווג אין להאריך רק מנה"י דלמא ומנה"י דלמא לנד והם ו' וצריכי' ה' לפי ששקור המוחין המה מאלמא כנועד ודאי ה' ראשונה של השם ונתורה"י וצריכי' ה' לפי שהז"ל וינאור החי' דלמא וחסו"י דלמא ולכן הכנינו שהם גבורות מלמא קרנא היום לקרנא האורות שאל ייה' הגבורות מעורבות (ק"ת מעבדת) ושאר קריאות בשאר זמנים אינם להאריך רק מנה"י דלמא לכן הם רק ג' עולין לנד עכ"ל :

פרק ב

ואח"כ חפלה מוסף הכה בחפלה מוסף חבין אל אוח צימחם שקין לייח כי הוא נגד יוסף שהוא צדק היסוד צדק לדיק יסוד עולם כי אוח ל' רוחות אל היסוד שבו חפלה מוסף והנה צעמיד' ללחש עולם ה"א צ"י ברכות הראשונות צ"י דל"ה וזו הוא יורש מקום אלה לנמני וזו הוא קוד ושמואל אח השבת כי קודש הוא כי הוא שוב אל א"ח' עמלן . והנה הב' אחרונות דל"ה הם עתה נה"י דל"ה ומשונמאל כשעלה כנ"ל צ"י אחרונות לנ"י דדבורא הם כה"י דל"ה עמלן וזה נקד' הינ"ל עתה אשח חיל עערה צעלה והוא ב"כ קוד לדיק' יושבים ונעורות הם גדלשם כי עד עתה לא עלה המ"ל רק למקום

כולו ורחל אדוכה כמורה וז' לגמרי כמאל כי זיווג זה נחשב ממש זיווג ז"ל עם רחל ממש : כוונה הקדושה לשחית ב"כ לא כוודע מפי קדשו של הרב זל"ה : ולאחר כך הוללות הקים והנה ענין הוללות ק"ת כבד מנוצח בשער קריאת המורה צדק ציוס ג' וז' שהוא קוד יסוד אלה שבתא ז"ל המהגלה לחון אל יעקב ורחל אל צדק לחון אין קורין רק ג' והם נגד ג' מקדן חמלן דכ"י דלמא שבתא ז"ל ששם עוליים יעקב ורחל כמבואר שם אל עתה שעולה ז"ל צ"י אלהות דלמא ונמאל שעלה צ"ה דלמא ולכן יש ז' עוליים נגד ז' קפירה שעלה ז"ל עתה במקום אלה והם עש"י קוד הזה כהן נגד חקד לוי נגד גבורה ישראל חית רביעי וחמישי נגד כלל והוד שני יסוד שנינו מלי ועתה מוצא קוד העעם הכו' בזהר על כי כרוקפדל דמיומאל לא קליק לם"ח אלא שני דליתו לדיק זו ירוץ כשגב וכו' והנה דע כי הלא נודע כי הח' מתפשטים חוד ז"ל והמגוליים שבתה הם המוצמרים והם מגדלים אח כל האורות

אונם צדק לחון גילוי רק צה"י לנד אל עתה שעלה הז"ל עד ג' אלהות דלמא כל ה' מתחונים המה אור מנוח אונם כבד ידעת כי כל זה שמתגלה מאלמא הוא קוד היסוד לנד כי כבד נפקא יסוד דלמא אל מה שאנו אומרים כי כל ה' הם מגוליים הוא כיון שהשקדים הם מגוליים מכה האור שבתה בכל הלדדים וצנלם הוד דלמא ומתגלה אורם צפנים אל ודאי אין זה גילוי כמו היסוד הכה אין צבאל גילוי רק צ"י שני' הח"ח וכל היסוד ונמאל גדול שצבולם הוא היסוד שהוא כולו צבילי ולכן ר' כרוקפדל' לא קליק לם"ח אלא שני כי הוא המקבל האור המנוחל צבולו אונם אחר היסוד הוא החית וזו השלישי שהרוב שלו הוא מנוחל ששם צ"י שני' המתחונים שלו ואחר שני צה"י אלו הם שער העוליים ובהם ייה' מדרגות כפי גדלם כי המקד גדול והגבורה ולחייב כלל ולחייב

הנה נעץ חיים שער א"ח פרק ה' כחז ח"ל עוד יש מלימות אחר לעשות י"י אדקל דל"ה והיא נמוח שמשעלה ועולה ז"ל נמקום א"ח כי אז ככלל ז"ל צ"ד חקויני צדלמן דריקל' דל"ה כי שם מקום ממעמד א"ח וזו

[illegible][illegible]

עגליות סם ז'א ים לו ב"כ ד'
 חקונים אחרים וז' טלסן די
 י"ב חקיון דוקא כמו ענדך
 ז'א וכו' והנה כתב סם ז'א
 וז'א מחזור ד'י' ריכין לדיקס
 ז'י' עמלין וכו' וינלוס סם ז'א
 עמין ח' עמלין סם ז'י' וידן
 עססס ע"ב ידיון כ"א כניל
 כדור וזה י"ב קור קודס
 כדור קרן ב' ינא חפדים
 קססס ז'א סססס ז'א סססס ז'א
 חקיון דיקס הכ"ל הוא דק
 כססס כססס ז'א ז'א לקמן חז'א
 דקרו סם כססס ז'א : ע"ס :

בשנה על קדר תצריקו ולא לשם לזיו רובי' כנסת הקספרדים
והוא קוד הארות כיצ אחרין צומחא עלאי מחתח לעילא
ובממש צוזה ח"ו רשם רשימו לעמיק וימין רובי' ובספר
ה' אחריות מנלמך שחא "מקסי" כלעוו "טיוו" פעלים
"כדאוי ועזה עגלי" זו פעלתה העילי צכה" דלחא קנחה
שם מדב כי צתלה הסה "אל "חלגי" ועזה כן אבדי
נעשה הוי' והנה שם אל הוא הווא מנלמך כאשר צבדי
היה צתלה שחריה כמנזח לעיל ושם הוי' הוא צתלי
מנזחלה והנה צ' שמות אלו אל צמילוחו והוי' פשיע
ועולים גימ' ר"א חור חבוין צמנך אלהיו ואחלי צמזיו
כלה צמנזחיהו שם חסר רייצ כמנין "אלף" למד חוי'
עם הכולל :

את"כ

בנענין ריקור האזכרות כח
בספר כנפי יונה חלק ז' סי'
ז' ח' ז' ברכה ראשונה פתיחה
מחמיתת קמץ עם ז' חנין על כל
מחמיתת בלי חנין האל הקדוש
חולם עם פזר גדול על כל ז'
מחמיתת מקדש השנה שוקק עם
ז' גרשין ריב' שלל עם ש'
ז' ח' כנ' ז' צעמיה דשכרית:

[illegible]

למקום שה' חתלה ז"א כמו
שנצטוה לעיל וא' היחה
בקר' עוה"ז כפי עדיין לא
נעלה עמלה עקום אלא ע' חת
שעלה ע' עד אום הנקר'
עוה"ז וא' היא למעלה מן
ז"א צחור א' חת
היה עמלה ע' חת כמו
שנצטוה לעיל השכלות
כשאר עקומה וא' למעלה
ומעלה ח' לריקים ויחס
עמלות ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לר' לומר כחם של חת חת

והוא קוד האריות כ"ז אחיות
וכמעט צוהר ח"ו רש"ם רה
ה' אחיות מנלפ"ד שחור
כ"כאח"ו ועתה צנ"י זו שכלל
שם מד"י בן צמח'ה יסיה
נעשה הוי' * והנה שם אל
יסיה צמח'ה שמרית כמנח'ה
ומנח'ה והנה צ' שמו' אל
עוליס גימ' ר"א חס'ה כחין
גלה מנח'הינו ש"ר'ה עולה
עם רבול

אח"כ מ'ר"ח מוֹקֵץ וּמְכֻלָּה
 ג'י"ב צ"ג, צ'רֵבֶת
 הַמִּשְׁכָּנוֹת לְבִיר לְדו"א וְהָאֵל
 יְיָ הוֹלֵךְ בְּכָר עֲלֵה שָׁמָּה
 בְּלִמָּה בְּכָל יוֹמָהּ חָזוּ
 וּמְעוֹרְרִים אֶת הַבִּיר הַגִּבֹּר
 כְּדֵי שֶׁתַּעֲלֶה גַם הַיּוֹלֵךְ אֲחֵיכֶם
 בְּסֵם לְהַבִּיר לְדוּמָה כְּמוֹ
 שֶׁהַשֹּׁמֵר יִבְרָא וְיִקְדָּשׁוּ אֲחֵיכֶם
 בְּכָר יִחְזוּ לָךְ, אֲלֵהֶינּוּ מַלְאָכֵינוּ
 מְבִרִין לְפָנֶיךָ צ"ג: וְהַיּוֹרֵן שֶׁתַּעֲלֶה
 אֲלֵהֶינּוּ מְלָאכִים מְבִרִין מַעֲלֵה
 תְּבִירִין שֶׁאֵינָם הֵם מְלָאכִים
 לְכַתֵּר לְחַיִּימוֹת בְּמִצְוַת
 מִקְדָּשִׁים יִחְזוּ בְּכָר לְדו"א
 שֶׁהוּא א"י אֲלֵהֶינּוּ (וְכֵסֶה הַרֵב
 יִלָּמַח כַּחַד לְיוֹרֵי שָׁמָּה אֵי
 אֲלֵהֶינּוּ) צ"ג קְדוֹשׁ מְבִרִין
 שָׁמָּה עֲלִימוֹת הַיּוֹלֵךְ צ"ג
 מְלָאכֵינוּ לְדוּמָה קְדוֹשׁ א"י
 מְבִרִין קו יוֹרֵן בְּחֶסֶד לְדוּמָה
 קְדוֹשׁ צ' קו שֶׁאֲלֵה שָׁמָּה

שרף פרי שער יום השבת פרק ב ג עץ החיים

ובמקום אף עתה היו גידול
קומתה כמותו אף זמנ
הוא למעלה מכתמה וכמו
מציאנו לעיל ע"ש :

[illegible]

פרק ג

ואח"כ חלך לצייד וחאמר שמה שלום והסם עמה
כבר עלו הזוי"ק עד הכפר דגומה חו"מ עמלון
ולבן עמה הם נזרעים וון העפיקא צעלמו ולבן העמוד
בעמודא אלל הפלמן והאמר צביל קר לזו ספר עמודה
במחזיק קדושא ואלסו עי הוקם צי' לזירות הרס והסדק
עליהם ומרים ותבין בכוונה הדנה כמו שצ'ארנו לעיל
צקירות הלילה והסוף את הפלמן צי' פעמים והוא כמו
צ'ארנו צי' הקפות של הלילה שלא עשינו הקפה הגי'
כנגד הזמון והסם כבד צ'ארנו כי יום הסבה רועז' ואין
ח"מ לכן היקדושים האלו הם כבד עליהם חזק' ואין
לזו חוששין לעליות הנזק' הם שה'א עמסה כמה וכמה
ומדגות אין לנו חוששין להפסד אור מקף רק לעליות
הז"א ולכן אלו עושין שני הקפות א' כנגד העלי' שעלמה
בצ"ט דלצא צעמידה ללשם דשמיטת צביל נגד עליות
צב"ט חאעמנה שלסם בהחזרה דשמיטת אך כנגד העמידה
דמוסף והחזרה שעלה צב"ט ובכחה דלצא אין צב"ט בכחה
להפסד חו"מ גדול כזו : ואח"כ תחמיל הקידוש ארצנו
קידוש או נקדי קדושה דצא והענין כי סעודה זו אינה
עשין כנגד עליות עשולו בתחלת מוסף סהם צב"ט דלצא
וכדי לקבל הארצה גי' דלצא עלמנו שיתבטלו ויתחללו
דגומה מה שבתחלה ה"ח ע"י הקיולא קפ"ח כ"ל ור"ס
סהם צב"ט וסם הוא הסה הקיולא דלצא לכן הוא צחוק
סעודה שלסן גי' לפי שה'א צדוק מו"ח דלצא סהם
קודש עליון לכן נקדי קדושא משא"כ צבילת שהיו מו"ח
דז"א והוא קדושא זעזע : והסם תחבל הסם שני ידך
והסם צקירות הלילה צ'ארנו שחבין צב"ט יחיו שנים מוסס
צידיו וכי' אך עמה שחיון אל שלשמן צבילת סה"י

כבודו עולה המציל ב' מדבריו
 חורב ימי היינו הלא' כזה משה
 שורד אומי והנה הוא שורד משה
 כלן שאים הוא עליהם בני שם
 א' דעת י' אומי א' כל ימי
 דבריו והלא' שמים נכדו כי
 כל אורי' גמר שמה' עלתה
 כסם וסם אורי' ב' בני שם
 שגולין וזל עולה הכחש שלה
 ונקמם המיד דלי' כסם שגולין
 שורד מים שמה' שמה' הוא
 למטם מהמה' כנף' וממלא' ויון
 ש' שם כדכתי' ויום שמה'ל
 עולה ב' מדבריו שורד אים
 יציר למחול שמה' וכלל שם
 אים אומי

בספר נפש יונה חלק ב' סי'
 י"ז כתב וז"ל חז"ל הענין מלס'
 בשפת ד' כי יז' חז"ל הניחו
 נפשי ואחת השמות העצומ'
 שבה ואולי פסח על ש"ע
 שבה וזאת העצומה בעולם הזה
 ענין הכחות השלל כבוד סודי
 ויכולו נעשים חלוק מן ההנה'
 המצמצם על חלול ד' מתקין
 לרזון ומליך הדין על עצמו
 והוא נסתר ממקור דמי
 מקבץ העצומה כבוד העין
 והאחריות לנרעה ויחז'
 היתריות ומעלה ונרעה בעצור
 לפיכך קורין לו נגזר דין של
 נעשים שנה חלו עמי נחמתי
 שחילו נגזר עמי נחמתי
 החוללים נגזר כל ימינו ונחמתי
 הדין הברזל שללעלה אחת
 עילא שיהי שם ויחזק לו
 נחמתי נכלול שם הפוכות
 הקולל לבשר ופלי שיהי עגלה
 שבה הברזל חזירי ונרעה
 ביטול עור שם מלי קמחי
 למחר מיד ירעה על פמיה
 ולא יאחר ונרעה לו לבשר
 ענין ענין :

וְהָיָה כִּי מֵאֵס שׂוֹכְשׁוֹן וְהָיָה
 קִבְּהָה הַמֶּלֶךְ שֶׁסָּם מֵדָם
 שֶׁצְמִילֹאס שֶׁסָּם שֶׁסָּם הָיָה
 עֲוִילִים בְּיָמָיו רַ"ל וְזֶה חֲכוּן
 שֶׁהוּא עָלָה לְהַעֲרִילָם הַכּוֹלֵל
 צִיּוֹם הַשְּׁמִיטָה לֵּין צִיּוֹם ח"ת

לו גזר דינו של ע' שנה והוא
 ע' אחריות שצו' שעלה אלו
 וקובעין הוא קוד שם קרע'
 גימ' טיע' כי טיע' נהורין
 ויעלוף המנהלים נצטב
 שסם גימ' קרע' הס קובעין
 גזר דין אלו שסם ע' כים:
 שם קוד ע' קים כ' ז'
 שמות ע"צ ק"ב שבה' ז'
 יודין גימ' ע' ולמוריס
 שסם שסם קרע' קס'ו
 עם ד' אחיות הס' פשוטה
 והכל עולה שסם והוא כ'
 טיע' נהורין הכיל קודאין
 גזר דין אלו הכי' שמות
 שסם שס' למוריס שסם:
 העולה ע' שסם והסורין
 צסם **תרנ"ו** כולו
 בקעלין ד' ופי'
 שסם כ' וילוי דעילוי דסם
 שסם יודין עולה שס' ון
 שסם הכיל וכו' הוא ס'ו
 פשוטה גימ' כ' וס'ה הוא
 שסם אדני נמלא ג' כוונה
 שסם הוא לעמק שסם
 אדני העולה קס'ה ע' שסם
 ס'ו' וע' כים אחיות' וילוי
 יודין וס'ה ס'ה' " ושסם
 הזה ס'ה' אדני לעמוד א' ס'
 ס'ה' אדן כס'סין שסם ס'
 וכן ס'ה' כדי לעמק גס כן
 שסם אדני העולה קס'ה וס'ה
 המעטנה צצנה לר'ק
 המעטות גיב ציוס א'
 ס'הסריו ולא ציוס א' יכיון
 גיב לסם ס'ה' רק ס'ה'ה
 נתיקוד צניקוד פסוק אס'ה
 קס'ר יל מלל כוה **תרנ"ז**
 עס'ה צעלי' זס'ה
 יוסר וקס'ר א'ל ס'ה' ס'ה'ו
 הוא צמילין אלפין ס'ה'ה
 ס'ה'ה חציס עקוס כס'רו ע'
 עוליס ריל " והס'ה דע כ'
 וס'ה' אלא עס'ה נס'סר עקס'
 כ' ס'ה' עד עס'ה לל א'
 ס'ה'ס צקוסס'ה שרין עס'ה
 ס'ה'סס'ה שרין צקיוס'ה עס'ה

שרף פרי שער יום השבת פרק ג ד עין החיים ק

ואחרי האמר הממויך לרוד ה' רועי לא אחסוך וחביון צני חסידות ה' ילאוהך ימים רבים ילי כמזכר בקידוש הלילה וסיה ביום אדני ואחרי האמר ושמונו בני ישראל את השבת וכו' גם פסוק זכור את יום השבת לקדשו וחביון למזכר זכור עם שמור ולכלול מזה לילה ביום ותלמוד פסוק אז תשכנו על ה' היום לכבוד ה' וא' חמ"ח האמר חזק רס דלא הוא קטורחא דעתיקא קדישא ואחרי חמ"ח בצרכה בורא פני הבין וחביון צני חסידות תצרכה זו לני אחיות שצנעם צין שתקבלין הני יודין הכיל : וחביון שהני יודין העולים לי ככז"ל עם הני העולה עי הרי קטיא שהוא חסי דידיון ותקח ממנו המילוי לנד שפולה קי"מ וחסדברה עם שם ק"ב (כ"ל כי הני יודין הכיל הם חמ"ח כ"ל כ"ל חסד צחי"ה הםם דלוק גם תלוד און ככיל צהביה ובחי"ה תלון הוא עם ק"ב ככ"ל) הני

צבאל וזכר קדושא ברא והוא צבאל העליון שהוא לעולה צה"ה דבינה ומשם תמוזד ב"ב לנאר התחתון שהוא עם צין ואח"י דהבין העולה קי"א ושיניהם ב"מ צבאל וז"ל קדושא ברא שהוא אחיות צבאל :

צבאל וזכר קדושא ברא והוא צבאל העליון שהוא לעולה צה"ה דבינה ומשם תמוזד ב"ב לנאר התחתון שהוא עם צין ואח"י דהבין העולה קי"א ושיניהם ב"מ צבאל וז"ל קדושא ברא שהוא אחיות צבאל :

ותסדר השלחן ב"ב לחם כמו בקדר הלילה רק חסי"ב לחם בקטורח הלילה ה' דמוזים צ"ב ימיון ככו"י עם אף עתה הם עליונים מהם כי הם דמוזים ל"ב חסידותא קדישא דצנישא דעתיקא ותעשה שאר הסוד כמו קבלה שיה צנעם תמוזד לכן עוצ לישן צנעם מעט צנעם מוצר לעיל צנעם קים שטל המטה פסח א' ע"ש :

פרק ד

דנה קידם תפלה מנחה של שבת אנו אומרים אשתי וקדושת וכל לליון והיאל להעשיר קדושה ואור אל עולם הכדירה העולה עתה צחקוס ז"ל כמו שיתצל לקמן וכו' צחיל אנו אומרים שהוא מתשכח והאחרות אלילות צבירה בן הוא עתה וסוף כדי שיוכל לקבל אורו האמרה אשר יגור לה בנבואותה הם כמו שכתבתי ואחרי אנו אומרים ואני הפליתי לך ה' עת לאון וכו' כי הלא וסוף

אך כי אלו שמונה ד"ה דהבין הם בנביון הצרכה צנעלה מן ה"ה הכיל והענין כי הלא צנע ציארנו לעיל כי צנעלות חז"י למעלה אז גם העולמות העליונים אשר הם למעלה מו"י צנעלה צנעולים ב"ב כדי שיה' מקום לז"י צנעלו צמקום והנה כל העולמות שלמעלה מהם המה עולים מדריגה אחת מדריגה עד שעולין צבאל ארס קדומון וא"ל להאריך צנע : והנה זהו לשון הכז צ"ל צנעם העוונה (ע"י צנעוהם הנכבדים שער השבת פסח י"ז ובנדפסים צנעם שחית דצנח פסח י"ז) הנה ע"ש צנעם א' שציר על קוד ז' מלכים שמונה אשר קודם ה' מן האון העליון ואין הכוונה חיו על המלכים עלאן כי המלכים הם מן העין אף צחי"ה חסרת לעולה מהם וסם ציארנו (על און העין שמשם ילאו האורות וסם ציארנו צנעם מטי ולא מטי

צנעם קוד י"ה צמילוי הבין וא"ל נעשו ד"ו ע"ש) והנה עתה עולה עתיקא קדישא עד אורן דהבין ולכן קבלה קטורח זו קטורח דמוליקא קדושא גם שעתה ז"י הם צמקוס א"י"א וסם חסרת ישא דל"א וסם אור"י משם ולכן נק"י ב"ב קטורחא דעתיקא קדישא : והנה הבין כי הני י"ה דהבין האלו עולים לי וסם עי יודין שיש צד' שמונה ע"ב קי"ב מיה צ"ן : והנה יש עוד ה' יודין צני שמונה דב' מולוי אח"י קטיא קדישא קטי"ב הני כולם י"ל יודין וחביון שם עולים קי"מ וזה חביון צלקח הכוס ציד"ד צ"ד יודין האלו כמנין י' : וצמחג הכוס צנים חביון כי מ"ם עולה לי כמנין הני י"ה הכ"ל וכמנין הני יודין הכיל והיין עולה ע' כנגד ז' שמונה הכיל ד' ברו"י וג' אה"י :

רק אחריים פלהם לנד ע"ש הני מוזן הענין הישיר שיה כוונה הכז לחכות שהיה דהבין המה בנבואים צנעלה שיה צנעלה דעולם העקודים שתקבל מלוד האון דל"א והענין המעטיל העליון יבין סודלי עותם נפל צנע"ה פסח כ"ן :

שרף פרי שער יום השבת פרק ד עין החיים

צעה העמידה אז אחר ז' מויליין אה היס' כדי לנלות
האידות שהיו חסלה צביחס ושה"כ קידס העמידס
שעדיין לא קבלו צאירות אף עתה הול לנלות אסון
אידות אשר קבלו צחלתה מוסק והול כי הלא צאירני כי
צביחס דהיינו עול הוי"ו ויבטו מוסק אידות ומש ויחולל
כי במקום שה"כ דס הוי"ו צחול עולה עהה לשם עולם
הצריח ובה צחסיח לא עול הוי"ו רק צ' אוללות
לדו"ח ולא נהגה מוקדום צכדי שיעול לשם עולם
הצריח רק הוי"ו לנד אף עתה הוי"ו אף אף נחגלו
הבי' שלחם ג"כ לעולם הצריח אלה אלו מויליין היס'
כדי לפסח ולנלות ארס

הנה יש להצניח הלא גם נשמרת
היה עולם הנביאה ב"מ דרו"ח
הא כל פיוז"ל: עלו ב"מ דרו"ח
ולזה העולם הם כנגד ז"ח
דרו"ח במל ע"ש והנה מודע
עתה הלא יב' שטונים הנביאה

ואחריכ סעמידה וחסיון
צלות מ' ומס'
סקי לייט וזהו אחר אחר
א"מ ד' והענין כי אחר
עולם הו"א צדיקאל דלא"
שמילתו הוא שם ע"ב
לירידין כ"ל וסכה ד' יודין
שפס חסיל כ"א כלול מיוד
הי" נ וז"ל אימ"ל כרוע
שה"א קכ"ד א"מ וסוף עולה

עד דה' הניל ולכן הוא עמ' ללון שמוקבל מוהלל הדלון
דעמיקא וזהה עמ' דג' דרכות דרשאונוט עולה ה"א
דגית דליקא ד"א והנה כשה"א עולה אז גם ח"א
עולים כי ח"ד יעלה ח"א מעולה מזה כי הלל כבד
דטויה עומם עד הוועון שלהם בתפלה ומוקף ח"ד ודלי
ש"ס הם עולים ש"ס ח"ס אלה אחד ושען אחד וכו'
אחד אחד אב"א כמס' ושען אחד צ"ה וזי' כעמ' ישאל
גוי אחד הוא ח"א בקוד דמעה ששבתם עולים עד אחד
שה"א הכחד וגם שעולים דחקון ח"ג כמנין אחד ג'ס
דמנין כי ג'ס אחד עולה ע"ל וזה ש"ס יס"ד דמנין
למנין הדנוה ללואי ח"א

והנה ה'ציל איזנע עולה
עמם כלל צהדיקא כ' אין
לשנים דיקא אף איז
צארים צמקום איזנע חסו
ווי כעצק 'ישראל ג' איז
צאצ' צהיז ה'ציל הנשארנ
למענע צמקום איזנע ואמנס
גס ה'ציל אין עליונו נק ה'ציל
צלו צענו למענע צהדיקא
אף צאל ה'ציל ל' נשארנ
למענע

נודע ששמונתה דמול הוא צדוק דינא קטיא והנה גם
נודע שספרדים הם תלוי צמח וכחם ואלה אלה זוכה
ובו והענין הוא לפי ששם עדיין האורות של אלה
צבוקים גמור אך עתה צמחה דמול ואלה זוכה עתה
קדישא מלחא דלי' ועי' נכפין הדיין של מלח ז"ל וזו
סמך להיות דמול וזלון כמובן ולכן צמחה צמחה הוא
עד זלון והענין כי צמחה דמול עולה ה"א דיקא
דמול עולה עד זלון דמול כחך כחך וזו קוד הדיין
הענין כי חסד הענין מתחשש עתה דמול דמול חסד
זלון הוא יודע עד דיקא דמול צמחה וס' נק' כחך
חסד כי חסדים לעולם עתה זלון ולחם נק' כחך כי
אחיותם עתה יכין חסד עתה עד שם כחך
והחל צבוקים הענין לכן י' כח עולה עתה עולה
ואזו הדין דמול עלי צמח מלחא ד"א חסד ס' עולה
עתה עולה דמול והנה כחך הוא עולה ס' א' הענין
הס' חסד חסד כי הענין נק' עת וזו קוד דמול
(כ"ל כי יוד הוי' א"ה) עולה עת ועס' ד' חסד
הענין הוא דמול) וזו עתה עתה זלון:

והנה עשה צוהים חמלתי חבוין ללוח " ומש שקי
 לים והענין כי משע דנישא לרש"י וידין עד
 נכאס ח"ל למשקל ין ספע ומש חו"ל כדע סהם צמי'
 חיי יניח' כעצובי'ר צלדיר' כפא חיי' חיי כינח' וסחי' נחמי'
 וסחי' עיבר והסת כל מליחסם הוא סם עיב' דידוין' שיש צו
 ח"ד דיון' סביא' הוא כלול מ"י' הרי מ' וסם יס' צמילוי'סלו
 ל"י' אוסויה' חיי' והסת עשה צבאומך וזלי' חמלתי' חבוין
 סוח' " סכ'ל' זהו חמלתי' ר"ל חמלתי' " ספולע' עשה עד'
 ש' סחון' הכיל' ומשם מקבל' ספע' וסוח' יס' צמול' סהם
 סעב"כ קיבל' ספע' ומש' אך סח' צייסוך' גדול' צהייה'
 סח' לנעס' אך עשה' סעולה' לסס' ח' חוין' מקבל' ספע'
 סקצ' גדול' יבצאומך' סח' רלון' סחון' לכוונה' הכיל'
 סעמקס' לן' ספע' וסח' סחק' נולד' סק' גס' חבוין' יס'
 גס' ג' צמי' סדעח' סעמיל' סהם' עיב' קיל' ועיב' קדי"ס'
 סחוי' דעין' סח' עי' עח' ועס' ד' אוסויה' סחי' סחוא'
 סעלסעס' סעלס' עולה' דעח' והסת סח' סח' עולה' עד'
 ססלון' סעלס' כח' והסיל' ססלס' צבאומך' לכן' סח' ססלס'ס'
 ססם' סח' סקצ' ען' סרלון' סעליון' ססעלס'ס' ססח' :

והנה נשעם שהיין חומר ואלי תכליתו לו תכלית
העלית כדי שתשע העלית צעת ללון והינין כי
צחותו תשעם תשעם יזון העלית צעת כפי שהיין
תכליתו תשעם צחותו וזכר וזכר כפי תכליתו לעל צעת
העלית פתח צ' שהיין דבר והעלית נוק' לכן כשהיין
עם ללון והעלית ההיין פתח ללון וזו תשעם העלית
שכר ללית לוק' (ק'א) ותשעם (היזון) וזו תשעם
תכלית צדק נקמה תחזק צדק :

ואחרי עולילין ק"ח והענין זה שמולילין עתה הק"ח קודם העמידה ולא אחר העמידה כמו בשחרית וגמול 35' וס' כ' אם אחר שעלו הזו"כ במדרגות עליהן

שְׂרָף פְּרִי שַׁעַר יוֹם הַשַּׁבָּת פֶּרֶק ד' עֵץ הַחַיִּים קא

וְכִי אָמַנְתָּ כְּשֶׁעָלָה הַחַיִּית בְּצֹד
הַפֶּתַח מִמֶּנָּה דִּשְׁמַחַת דִּקְרִינָה
דְּעִמְחִיקָה עַד מִזֵּל הַרְשָׁוָה שְׂהוּה
חִקוֹן הָיָה עַד וְלֹא עַד כְּבָל
אִז יֵשׁ לוֹ ד' חֲקוּיִים יִמְיִים
כִּי מִזֵּל הַיָּיִץ דְּעִמְחִיקָה כְּבָר
בִּיחְרָטִי שְׂהוּה כְּלָלוֹת הַחֲסִידִים
כִּזְלָה וְנִמְנָה כִּי אִז הוּא קוּרָה
הַד' חֲסִידִים וְכֵס הַח' שְׂהוּה הֵם
יֵיב וְלֹא יֵשׁ לוֹ יֵיב חֲקוּיִים בֵּיב
וְכִי ע"ש :

וְהוּא דוֹגְמָה נִפְתָּלָה אֲסִים צִמּוּל וְהוּא כִי הֵלָל נִדְעָה כִי
זִיּוּב הוּא אִיזָא הִיא חֲמִידָה ע"י מ"י דח"ת וּמַל' אֶל עֵהָ
שְׂהוּה הוּא עֵמֶה וְאִינִי מַעֲלָה מִיכ' לִכֵּן אִנּוּ לִקְוִים
ב' נִשְׁמוּת הַלְדִּיקִים אֶל צִמּוּקִים הַחַיִּית וְלִשְׁמֻלֹת עֵם
הַמַּל' בְּצֹד מִיכ' לְאִיזָא בִּיחְרָטִי שְׂהוּה וְכִי עֵהָ ב' צִמּוּ
הֵם א' מֵה שְׂהוּה מוֹסְקִים עֵלְמִינִי עַל קִידוּשׁ שֵׁשׁ
חֲאֲמִירִינִי וְעַל מוֹחֲסִינִי יִקְדִּישׁוּ אֶת שְׂמֶךְ כְּמוֹצָר לְעִיל
וְכִי קוֹד כְּשֵׁמֶת ב' לְדִיקִים הֵלָלוּ וְהָיָה מַל' צִמְלֵהָ וְהֵכֵס
מֵה שְׂאִין אֲוֵרִים לְדִקְחָךְ כְּשֶׁחַל רִיחַ צִשְׁנָה הוּא לְפִי
שְׂהוּה יֵם לְהַמַּל' מַעֲלָה נִקְסָה כִי צִרְיָה אִז עוֹלָה הַמַּל' עֵמֹ
נִקְוִי לְהִיּוֹת מַשְׁחֲמַח עֵמֹ

כְּבָר א' כְּמוֹ שְׂהוּה
בְּעֵהָ לְקִינָה צִמְחִיקָה וְלֹא
הוּא כְּמוֹ הַחַיִּית מִמֶּנָּה יֵשׁ
נֵס צִמּוּ הַחַיִּית וְלֹא זֶה
בֵּס בְּחִשְׁלָה מִמֶּנָּה שֶׁל שְׂהוּה
רִיחַ הֵם שְׂהוּה עוֹלָה
צִמְחֵלָה אֶל אֲוֵתוֹ הַצִּמּוּ
שְׂהוּה לְעֵמֶה צִמְקוֹס אֶלָּא הִיא יוֹרֶשֶׁת מִקְוִי וְכִלְלָה
עֵמֹ וְלֹא שׂוֹב אִין לִרְךְ לִמֹּד לְדִקְחָךְ כִּי הוּא אִינֵם
לְרִיבָה לְנִשְׁמָה ב' לְדִיקִים כִּי לִיּוֹן שֵׁשׁ צִי מַלְאוּהַת הַחַיִּית
וּמַל' כְּבָר יוֹכֵלָה לְהַעֲלוֹת מִיכ' :

וְאַחֲרָיִם חִילָךְ לְנִיחָךְ וְחִסְדִּי הַשְׁלָמָה צִיִּיב לְחַמִּים כְּמוֹ
צִשְׁנִי קְשׁוּדוֹת הַחֲלָשׁוֹת ' וְהֵכֵס קְשׁוּדוֹת זֶה
קִרְבָּה קְשׁוּדוֹת זִיא כִי הוּא אִכִּילָה זִיא מֵה סַפֵּס דְּעִמְחִיקָה
וְלִכֵּן אִין מִקְדִּישׁ עַל חִיין בְּקְשׁוּדוֹת זֶה כִּי צִיִּיב קְשׁוּדוֹת
רִאשׁוֹנִים סִינִי מִקְדִּישׁ עַל חִיין בְּקֹדֶר יִין הַמַּשְׁמֹרֶת שֶׁל
הַצִּינָה הַמַּשְׁמֹחַ עֲשִׂיכֹז זֶה שְׂהוּה צִמְחִיקָה שֶׁס אִין שׁוֹס
יִין כֻּלָּל קֹדֶר רִחִים מוֹמִידִים וְאִין דְּחֹי לְעוֹדֵר דִּין כְּלָל אֶל
צִמְחֵלָה קְשׁוּדוֹת לְרִיב לְשִׁמּוֹת וְלֹא מִכּוֹן לִי יֵידִים בְּגִי
יֵיב וְחִבּוּן שֶׁס צִמְחֵלָה אֶלְפִין שֶׁס בִּימֵה מוֹלָל בְּקֹדֶר זִיא
שְׂעֵלָה עַד מוֹלָל דְּרִיקָנָה דְּעִמְחִיקָה צִמְחֵלָה מִמֶּנָּה :
מַחֲסִגִּים זִיא עוֹלָה צִמְחֵלָה שְׂהוּה עַד חִקוֹן נִזְלָה שְׂהוּה
דְּרִיקָה דְּלִיא לִכֵּן יֵשׁ לְעִשׂוֹת קְשׁוּדוֹת זֶה צִדִּיקִים כִּי הֵם
עִיבִי פִקּוּמוֹת וְלֹא הֵלָלָה מַלְאֵל לִיזָא צִלִּי שׁוֹס מִקְדִּישׁ
כֵּל וְסוֹקֶבָה יוֹשְׁנָה אִז צִמְחֵלָה אֶלִי בְּקֹדֶר כִּי קְדוֹשׁ הוּא
ע"כ :

לְמַעַב וְהוּא אֲנִשְׁתָּה יֵל יִלְחָם יִכְנֹן יַעֲקֹב וְכִינִי יִכְיֹשׁוּ
כִי אֲנִשְׁתָּה יִלְחָם יַעֲקֹב הֵם מִצִּיָּה וְכִינִי הֵם כְּחִי שֶׁס
צִינִי דִיעֲקֹב וְעֵהָ כְּמֶלֶךְ לֶסֶם בִּילָה וְיִנִּיָה וְכִי מוֹחֹס
אֲהַבָה וְכִדְבָה הֵם אִיזָא שֶׁס מוֹדוּוֹנִים עוֹדָה צִמְלִי ז' :
מוֹחֹס אֲמֵה וְאֲמֹכָה הֵם זִינִי : עַד חִבּוּן צִרְיָה
יִאֲנִכְהֶם יֵיב יִלְחָם יִכְנֹן " יַעֲקֹב וְכִינִי " יִכְיֹשׁוּ שְׂעוֹלָה
כְּמִינִי אִיל הִי" וְחִבּוּן שְׂעֵהָ נִקְרָא הַמַּל' אִיל הִי" וְכִי
וְהוּא אִיל שְׂרִי וְחִבּוּן צִרְיָה " מוֹחֹס " שְׂלוֹס " יוֹשְׁקֵעַ
שְׂעוֹלָה בִּימֵה אֶל שְׂרִי יִכְיֹשׁוּ צִינִי וְיִנִּיָה כִי מַחֲלָךְ הוּא
מוֹחֹס " הֵכֵס מוֹצָר צִי" חֲסִקוֹס הֵיכֵס בְּקִרְבָּנוֹס
אִין צִרְיָה שִׁיכְרָל שְׂהוּה וְכִי לִיעַד אֶס הֵם נִשְׁמֵסִים מִן
הַכְּבָר הַנִּקְרָא אִין אִז מִן הוּא הַנִּקְרָא הִי" אֶל עֵהָ אִנּוּ
אֲוִמִּים שִׁיכְרִינִי צִינִי וְיִנִּיָה כִי מַחֲלָךְ רִל מִלֵּת הִי" שְׂהוּה
כְּכֹר הוּא מוֹחִיחֵם : וְעַל מוֹחֹסִים יִקְדִּישׁוּ אֶת שְׂמֶךְ
הֵם עֵהָ שְׂעוֹלָה אִיזָא לְמַעַל כִּיכִיל הֵם מוֹדוּוֹנִים שֶׁס
לְמַעַל וְהַנִּדְעָה כִי צִלִּי יִמּוֹד אִיזָא לְרִיבָה לְהַלְעֵת מִיכ' וְכִי
דְּמוּחִין וְכִי אִינִי קֹדֶר עִימְחִירָה נִשְׁס עַל קִידוּשׁ הֵס כִי
שֶׁס הוּא קוֹד הַחֲכֵבָה הַנִּקְרָא קְדוֹשׁ מַשְׁחִיכ' לְמַעַב דִּי
צִמְחִיקָה לְמִיחָה כִי שֶׁס קוֹד הַמַּל' קוֹד הַמִּיחָה לֹא אִנּוּ
אֲוִמִּים וְעַל מוֹחֹסִים יִקְדִּישׁ אֶת שְׂמֶךְ וְלִרְכִי לְכוּיִן לְעִקּוֹר
עֵמֹ עַל קִידוּשׁ הֵס לְרִיכִךְ זִיּוּב אִיזָא וְהֵכֵס צִמְחִיקָה
ז' לְמַשִּׁלָּה לֹא עֵלֹ קֹדֶר צִי מַחֲסוּסִים שֶׁל דְּרִיקָנָה וְכִי
צִנְרָכָה מִן אֲנִשְׁתָּה חִבּוּן שְׂעוֹלָה חֲכָמִים דְּלִיא כְּלָל
צִמְחֵלָה לְאִיזָא צִמְחִיקָה הִי" וְצִנְרָכָה עִמִּי מִחִים עוֹלָה
הַצִּינָה דְּלִיא כְּלָל צִינָה דְּלִיא חִקוֹן הִי" וְצִנְרָכָה
הֵלָל הַקְדוֹשׁ עוֹלָה הַדַּעַת דְּלִיא כְּלָל צִמְחֵלָה דְּלִיא צִמְחִיקָה
הִי" שְׂהוּה מוֹלָל דְּרִיקָנָה : וְאַחֲרָיִם צִמְחֵלָה הַעֲמִידָה אִז
חִבּוּן צִי צִנְרָכָה הַחֲלָשׁוֹת שְׂעֵהָ עוֹלָה זִיא כְּלָל צִמְחֵלָה
בְּגִי חִקוּי קְדֻמְחִין דְּרִיקָנָה שֶׁס מוֹלָל הִי" וְיֵיב וְהֵכֵס
מִלֵּל הִי" הוּא חִקוֹן נִזְלָה חֲסִד וְהֵכֵס דַּע כִּי מוֹלָלָה הוּא
קוֹד הַחַיִּית שְׂהוּה לְמַעַל מַחֲסִד וְצִנְרָכָה כְּמוֹצָר בְּקֹדֶר
הֵיכֵל הַרְלֹן שְׂהוּה עַל הֵיכֵל אֲהַבָה וְיִכֵּל הַזִּכּוֹר וְכִי שֶׁס
הִי" וְצִמְחֵלָה הִי" הוּא אֲסִי דִידִין וְכִי קִידֵשׁ לְעִנְחָה חִבּוּן
כִי אֲסִי שְׂלָל עֵלָה הוּא רֹק צִי חֲקוּיִים הֵיכֵל ע"כ
אִנּוּ מוֹרִידִין לוֹ שְׂפִי וְקִדְשָׁה מַחֲקוּי עֲלָאין בְּקִדוּשׁ א' מִן
מִן הַחֲכָמִים דְּרִיקָנָה בְּקִדֵּשׁ צִי מִן הַחַיִּית וְכִדְשׁוֹת זֶה מִן
הַיִּסְדֹּר וְהֵכֵס עֵהָ צִמְחֵלָה חִבּוּן כִּי הוּא לִקּוֹס לְעֵמֹ
אֶל שְׂרִי צִמְחֵלָה שְׂעוֹלָה בִּימֵה אֶלָּךְ וְלֹא כוֹתֵן אֶל שְׂרִי
פִּשְׁטוּסִים וְהֵם חִבּוּן צִרְיָה וְכִי " מוֹחֹס " שְׂלִימָה בִּימֵה
אֶל שְׂרִי וְהֵכֵס כְּשֵׁמֶת עוֹלָה הַמַּל' דִּיל" בְּגִי חֲקוּי
קְדֻמְחִין כִּיכִיל אִז בְּגִי אֲמַלְעוֹת דִּיל" הֵם בְּגִי הַמַּחֲלִין
דְּרִיקָנָה וְהֵכֵס דִּיל" שֶׁס עוֹלָה הַמַּל' כְּמוֹדַע הֵם מַחֲלִין
לְדִיקָנָה וְאִין לֹה עֵלִי כְּלָל

בְּדִיקָנָה :
וְהִנֵּה אֲחֵר הַחֲסֵלָה אִנּוּ
אֲוִמִּים ב' לְדִקְחָךְ
וְהֵכֵס קֹדֶר הַלְדִּיקָךְ כְּכֹר
כְּכֹר צִי מַחֲלָה שְׂעִים שְׂעִר ב' :
חֲלָה ב' פֶּרֶק ה' חִיל כִּי דְּרִיקָנָה
דְּלִיא אִינִי אֶלָּא שִׁיחָה כִי הוּא
קוֹדֶר דְּשִׁמְחָה קְדוּשָׁה אֶלָּא אֲחִיכ
כְּשִׁימְחָה קְדוּשָׁה נִיחָה אִז הִי" ע"י

שרף פרי שער מוצאי שבת פרק א עין החיים

שער מוצאי שבת פרק א

בפנימיותו שהוא שם קיב וסם קיב צדונו הוא קס"ו אחרים
דעולם הצדיות הוא מאיר בפנימיות עולם ה"ל שהוא
שם מ"ה דלפין וצדונו העולה ק"ל הוא אחרים דעולם
ה"ל הוא מאיר למעט בפנימיות עולם העש"י שהוא שם
צ"ן דהפין וצדונו שם צ"ן דהפין הוא אחרים דעולם
העש"י וכל זה הוא צדיו החול אך צדיו השבת זה מאיר
פנימיותו של עולם העליון בעולם תחתיו זה עשה כוונתו
להמשיך אור תחתיו שבת מאש אך צדיו החול אך ודאי אי אפשר
להיות תחתיו שבת מאש אך צדיו החול אך ודאי אי אפשר
קלה חלק מן האור יום שבת צדיו החול וזהו ענין ויהי
נועם וכן הוא צדיו העליון :

ידיו נועם חכיון להמשיך ויהי נועם העליון שהוא
שם אה"י דידיו נועם שהוא האלילות ונחה
כאשר נחה ויהי שהוא צדיו אל שהוא ז' דידיו ויהי
שבת אה"י הכל לעולם הצדיות כי שם אה"י אינו רק
שבת אך עשה כאשר קוד אל שהוא ב' דידיו ויהי אל
הצדיות צ"ן שמוח מרגלית שבת שם קוד חוס' שבת
והם הנומיון צ"ן אחריות ויהי נעם גם ויהי נעם הוא
עליו מליחות ז' אחריות אה"י יסיו דמרגלית צדיון זה
כי ויהי צו יש ב' אחריות אה"י וזהו ה' הנשאר תחתיו
עם מלך נעם והוא צדיו אה"י דידיו עם עשר אחריות
שעולה קיע כמנין י' נעם : ד' אחריות חכיון להמשיך
הצדיות לילית צדיון זה כי ד' שמוח ע"צ ק"ב מיה צ"ן
שם עלום הארץ שבת צדיות ונחה אלו לוקחים רק
מלואין לבד הארץ צ"ל והם אלו לוקחים אורם מנחה
למעלה כי תחלה אלו לוקחים מליו שם צ"ן העולה כ"ו
הרי הוי' ואח"כ ב' מלואין האחרים העולים ק"ב כמנין
אלהיו הרי ה' אלהיו ואלו מנשיבין אורם אל מליציה
הנקרא עלינו שהוא רצונו שם קיב שהוא צדיו קס"ו כמנין
עליו : ובעשה צדיו כוננע עליו חכיון להמשיך מן
ה"ל אל העש"י צדיון זה ונעשה הוא צדיו ח"ך ותכין
שהוא א"ל צדיו צ"ס חכיון כי צדיו י"ס מ"ב ותכין
כי שם מ"ה הוא בעולם ה"ל ותכין צ"ס שגו י"ס
שמוח מ"ה ותמשיך תחת י' מ"צ ש"ס בכל א' מהם
בפשוטו ומלואותיו דמליו כבדוע להעלות צדיו ח"ה העש"י
כבדוע כי כל העליות הם ע"י שם מ"צ כמבואר לעיל
[בשער חוס' שבת] ידיו הוא להיות מוחין אל העש"י
כי הלא כבדוע כי העש"י הוא שם ארזי ותמוחין שם שם
י"ס שם חכמה וצדיו חכיון מוחין דקובץ כבדוע הרי
י"ב ארזי צדיו ידיו : יבוננע הוא נחיתת כתר אל העש"י
כי כתר מל' הוא רצונו ארזי שפולת קביו כמנין כונן
זה כוננע ר"ל כונן חס כוננע ר"ל כונן ה' שהוא עש"י
ה' תחלה גם צדיו ידיו "כוננע שהוא עולה ל' שהוא
ל' ידיו בעשירה מ"ב הכיל כבדוע כי ג"מ י"ד עולה
מ"ב כי ע"י הידים תחלה אלו מעלים העש"י ל"ל וכן
מלך ידיו מורה על הידים : "עליו חכיון כי שם מ"ה
הכיל יש צו ב' אלפין זה נודע שכל א' מורה על אה"י
הרי

הנה סוד הקדוש אה"י זל"ה לא ה"י חס להחזק
שמוחין נועם האלפין צדיו קודם הפלה ערבים
ולא ה"י כוננע לאחור :

הנה במלואי שבת אחר הפלה עמידה דעצמות אלו
אחרים ויהי נועם וקדושה וכל לליון : והענין
כי מלואי שבת הוא קוד אור החזק תחתיו קדושת שבת
בקוד שבת דודי ויהי לך לליון שוקהכל לאחוריו בקוד
אור החזק והנה יש שני מיני חקשפת שבת א' בקוד
התפלה וא' בקוד הכעדות והנה כוננע הכעדות אלו
עושים כעדות במלואי שבת להמשיך אור הכעדות בכל
הכעדות של ימי השבועה הצדיו : וכוננע אור התפלות
אלו אחרים ויהי נועם להמשיך הנועם העליון שהוא
צדיו תפלה נועם העליון בכל התפלות של כל ימי
השבועה : והנה נודע כי כל מה שנעשה בחול על
ידיו הוא נעשה בשבת מעלמו לכן אלו התפלות ונעשו
ידיו כוננע עליו ר"ל שהיו אה"י נעשו על ידיו יבונן
אורם וישלים אורם על ידיו : והנה ב' מיני קדושה
כיחוסף שבת א' מה שבת לאדם תחת קדושת שבת
עליו ויהי מה שהיה האדם ע"י מה שחיון ונעשו צדיו
השבועה שבת כדי לקבל חוס' שבת (כמו שבבואר לעיל)
בשער הנה השבת פרק ב' ע"ש) והנה נודע אדם בחיון
נעשו צדיו השבועה רק שבתהק ונעשו ע"י אה"י עין
שבתה לאדם נודע ה' אלו אחרים ויהי נועם ה' אלהיו
עליו וכוננע ה' אלו אחרים ונעשו ידיו כוננע עליו :
וכוננע ה' אלו אחרים ונעשו ידיו כוננע וזהו לליון
ס' של אה"י שם פסם לא אחריו כוננעו כי אינו לר"ך
רק המשיכו עליו : אך הצדיו ה' שהוא פסם אלו
תפלותם ואחרים כוננעו מ' שהוא יבונן למעשה
ידיו בעלמו :

גם חכיון כי פסם נודע שאלו עושים צדיו תפלות
ב' מיני זיווגים א' זיווג אה"י וזהו זיווג ז"ל וזהו
אלו התפלות להמשיך אור גדול ממה שבבואר מקדושה
שבת כדי שעי"י יהי להם מליחות זיווגם צדיו החול
וחו ויהי נועם ה' אלהיו עליו להמשיך קדושה מנועם
העליון לז' זיווגם האלו אשר נעשה בחול זה ונעשה
ידיו : והנה נודע זיווג אה"י אלו אחרים ונעשו ידיו
כוננע עליו כי אה"י הם עליו כי ישראל הם קוד
הת"ת : וכוננע זיווג התחתון דז"ל אחרים ונעשו ידיו
כוננעו ולא אחריו עליו : וגם מלך כוננעו ר"ל כונן
ות' שם ח"ת וזהו :

והנה דע כי ד' עולמות אה"י זה מן האחרים של
עולם העליון נעשה (ק"ל הוא מאיר אל) פנימיות
של עולם התחתון וממה והוא כי נודע כי שם אה"י דידיו
הוא בעולם האלילות בפנימיותו וצדונו העולה תחתיו הוא
באחרים של עולם האלילות והוא מאיר לעולם הצדיות

קב

וזהו ידיו :

והנה יש צפוק זה ה"פ כי צפוק ה' תיבות אלו
אלהינו עלינו ידינו והם גימ' פ"ר שהוא ה'ג'

מחלפין שבעה וחמין
למחוק עיי' אל הכמות
בזיוו כווס א' - ויהי נא
אל ב' שמו הוא ביו' אסי
דיווין כמל וי' צס
זה
ה' יודין וא' שמו ביו' אל
יהס' עיי' כל מחקין צס
והש' איהו כווס צס
והזיוו א' עכס' פס' פס'

לפי שפוא צבינה כנז"ל :

וְאֵלֶּיךָ חֲמוּר קְדוּשָׁה וְזֶה לָנוּ לְהַאֲזִיר מֵאֵלֶּיךָ לְבָרִיכָה מְחֻסָּר קְדוּשָׁה שֶׁנֶּחֱסֵה לְהַתְקִיִּים כָּל יְמֵי הַשְּׁנוּעָה

מִשְׁאֵלִי בָחוּל שְׁאֵין בִּידֵינוּ כֹחַ לְכוּיֵד הַחֹמֶה אֲנִי
בְּצִיָּאָה : הֵרֵב הַקְדוֹת הַאֲנִי זֶלֶה"ה הַזֶּהִיר מִלֵּךְ קִלֵּל
לְשִׁמּוֹת קוֹדֶשׁ בְּחִלָּה וְאִמֵּר כִּי הַסְּהוּמָה מֵיִם בְּזֶמֶן הַזֶּה יִמּוֹת
אֲבִיבָה יִמֵּל אֶךְ אִם הַאֲרִיץ כְּסִפּוֹרֵה הֵב וְנִמְשָׁךְ עַל הַזֶּמֶן
הַזֶּה יִבְרָא לְחַיִּים בְּחִלָּה הַסְּהוּמָה וְאִין בְּכֵד כֹּל :

בענין הצלה שעותין צצהב"כ קילים הרב הקדוש זלתי"ה מנהג הזה ונהג ליתן ד' זהובים לאדם

זה"כ לקנות יין להצלה משלו גם ה'י' נהג שלא להציל
דח על נר שעה סה' לו מיוחד להצלה :

סוף זרכה הצלה חכוין כי יש ד' זרכות כגד 7
עולמות אבי"ע וכגד ד' שמות ע"צ ס"ג מ"ה ז"ו

והכוין בכל אחד מהם בצרכתו גם תכונן צדי אחריות
היי"ל אחר אל בכל צרכה :

בענין עלי צשמים חיקה צ' אגודה הדס כמו צלי
סנח וחזקת שיהי' צהס ג' וסולסס כשרס

והנך עליהם צרכה הרים ותכוין לקוד הרים כמו שזכרנו
בכוונת ליל שנת וחריט זהס ג"פ ותכוין כי ב' הדסיס

הם קוד כפס רוח וכשמה וצב' פעמים שחריה צהם חכור
כדי שחשאיך לך כח חוס' חלק ככ' וכחז הכב עוהרם'
זל פהם חזר חזקת חלש' זלחיה רי' זחולל' חזר

יכול חלם צהרימו צסדק לדעת צליזה מקוס צגופו מניי
נחשו בני כחול לז ברים חרם אל יודנו בני נחשו חנו

נפשו כי כשזח נד' הרים חכך מו' ילדו כי נעמו קו' נ
למועמו ואם מתאמר להרים אז הכפס כחוק ומחמומו ועד'
ומחמומו כי למועמו חכך נפשו כנגדו נכח' צמחמים עני

הפסיק וחגל מרגלוחיו :
רעיוני זרבת הנד חבויו ב' צמולאי שנת הגבורות

שולטות ולזה חזו מזכרין ציורא מאורי האצ
 ר"ל שאין לנו קלח רק צהצורא צ"ה כי הוא אלהינו ואין

לנו חלק חליבה עמהם ס"ה
עבין מ"ט צזוסר לאכפיל

בחד לבוין בהדלה כי דומה הוה
 גימ' סס ס"ג ושעוה דומז לשיע

ד' אלבעין סוז מן האבוד
 לקבל

הרי גים אהי' וחבנין כי גים אהי' עולה ס"ג ותיקש
סרעט של ס"ג זס להאכר אל העש" והול גימ' קס"ו
בניין עליו והרי שהסכסכו הארות שנה זס העש"ס
הנה התיקוק קר שנה הוא צצריאל וזה לרד להשך
לעש"ס גס מן סדרה עניו ופערס העש"ס הוא קרובה
אל הקליפות וצודאי שרדן חיקון גדול רק לפי שאין
יכולה צידה לעלות חמה אל הצריחה לחאס הולככו
והחלה להעלותה אל הילירס ככיל צאמנס ותעשה ידיו
כיונה עליו ואז כאשר קבלה הצדק הילירס (אז ידיו
מעלין אורה שמה להשמיד לה סאכס מן הצריחה עלמה
צדי שצאירן זה חס' שנה זה ותעשה ידיו כוככו
והבין שצאירן זה יומעשה הכה יאוחיתו וס"ס מן ותעשה
הא יאוחיתו יסור יד ונחל כננידו הוא לחסן עש

הנה הרב זלמן קינר, כחן

דיוורין הייולה קפ"ד ועס
עשרה אותיות המילוי עולה

זה מנחם זצ"ל
ספר האורות זיכרון פקד צ"ח
הנה עשו אעפ"י שהיו בקליפה

והב' הוא צ' שמות אלהים
עם י' אותיותיהם שהם

ג'י' קפיצ והס קוד יעקב
ושניסם צימד ג'י' עשו

והם קוד הצביאה הנקרא

אלהים נגד ז"כ דבריאה
ונשאל צ' אותיות כ"ה
תשנ"א

והכוין לשם מ"ה לחלפין
עבליהם וכל אלו חמשוך
אל הענין וזה "דבריו שפוח

כח העשי' וה' מליכו שמו
ייה אדני כה"ל :

וזה יעקב לוקח מקומו ויורש ברכתו שהוא נביא אמת האלה שהיה
נמשכת לו מיעוד אלה הכייל וזה נשאר מקום יעקב פנוי ושם בזה רמז

ומתורות פנים ולא מתודות פנים וז"ל ולא יעקב מקבל גם את הצרכנות
הנמשכים והמתונים בעת הזיווג אך כאשר היא אחר הזיווג. אז חזונו
ית-ב ליחזקו ונשון כל מן הפרדה ויפסד בידיו של יעקב כצרכנותה וז"ל

הפסקוק ויהי אך ילא ילא יעקב והנה עשו אחיו בל מן השדר
וע"ס ועמ"ס יובל היטיב בכוונה זו כי זיווג ז"ל אס רחל אינו ר

ציוס השנה ואז יעקב מקבל האזרות הנ"ל אך מחר שנה אז נפסק
האזרה בנז"ל ולזה אנו מכוונים עתה במולאי שנה מלואן האזרות
הנזל ליהי הסנועה :

כוננהו כיון כונן פיל גימ' מ"ב אל' מ"ח
דמ' דליליות ד' מ"ב דמ' דגריסא ד' מ"ח

דמיא דילי' להמשיכס אל העשי' וזה' כוננהו ר"ל שע' רבנו שהול' גי' ויז' יהי' ה' ר"ל כי ה' הוא עשי' וזה'

בזמן שסוחר בני מ"צ יפה ידיו כ"צ כי ה' הוסיף עמו וחסד
י"י וכשחשלה העשי' למעלה אז י"י ה' גם חבוין ב
צ"י מ"צ יש גי' ידות בודע כי כל מ"צ הולך גי' "

0 4 15 3 6 22 2 27/102 27/17 2 2 3 2 23

שרף פרי שער מוצאי שבת פרק א עין החיים

פרק א' עין חס מוצא ד' צמי' שיש לחמ"ל ונחמטע קומחה וחורה בחמור ה"א וגם צמי' זלח ג"ב חסרה ונפלה בצריחה ח"ס חסוקין לבי ונעטני ענאך ר"ל לבי לצריחה וגם ס"ל יר"י צה כל קומחה ר"ל ירדס ונפסית רלס לטועים ש"ל לטעה בצריחה (כמוצא חס לעיל צריס שער כללות כוונה החפלה ע"ש) והנה הנשים צמה שלל פ"קו צמי' זהב אשר בלזכיהם צמעה הענל חקנו צום חיקון קל"ה וז"ל שטענל והחשדש מחדש לחודש ולפי שהנשים גרמו חקון החסי' והמידות הם לכן אין לנשים לעשות מלאכה צריח :

והנה מ"ש ובנאשי מדשיס לשון רבים יש להניין ובי כמה ראשים יש לטוקידה! העולה עמה לך הענין כי בחמלה צעמידה דלחם אזלל יש לה רק מוחין דכ"ה והס לה צמי' רלס ורלסיכ צהמורה עולה צמיח' שלו ונעשה לה צמי' רלס שס מחיח' דלי' ורלסיכ צהמלה מוסק' עולה על צמיד דז"ל ונעשה לה מהס צמי' רלס ורלסיכ צהמלה בקדושה כחר עולה עד הכחר דז"ל שהוא רלס מועס ולכן לפי שמה בכל צמי' חלו בכל צמי' ובמי' נעשה לה צמי' רלס מועס לכן כלחר ונרלסי מדשיס בלשון רבים והנה ז"ל הוא קוד רלס כי רלס הוא עליות הנוק' עד הכחר דז"ל כחל שהוא רלס מועס : וחרדש הוא מדושה פסיא מחמדש ציום הזה מה שלין כך בכל שאר הימים : והנה נודע כי הנוק' נקרי חלשים היא יוללח מחמורי הוי"א וגם הוא נקרי חלשים (כי כל כלסר נחמטעס אז וגם הוא נחמטעס ולא נשאר רק צמיחין קדושתו כמו שמוצא ככוונה הקדישים ובכוונה ק"ש ע"ש) לזלח חביון צמי' חוסיח' רל"ש לבי צמי' חלשים ר' הוא חמורים דשס חלשים א' הוא חלשים צמיחיו יודין מדשיס חביון שטולה ש"צ כמנין שני שמות חסי' א' דירדין וז' דהבין העולין ג"כ ש"צ גס חביון בכל יום רלס חרס לשס שדי צמיחיו שהוא גיח' חסייד כמנין רלס חרס ע"ס וחביון כל חוה ציידק קצין :

והנה נודע כי בכל יום צמול אז צעמידה דלחם יורד הס"ח בללח והז"ל עולה בהוד (כמוצא לעיל בכוונה העמידה דחול) חמסס עמה עולה חול' עד חללח ולח אז חמוריס יעלה ויצל בצרכה רלס : והנה כחר נודע כי בלילה אין ציוו לח"ס וחול' רק ציוו יעקב ולחם שהוא עולח דלחמקי' לכן בלילה חס לא חלר יעלה ויצל אין מחזיון חוסי רק ציום שהוא חמור ציוו יעקב ודחל שהיא עולח דלחמבלי' וגם עמה שהוא עליות חול' כחל לכן חס לא חלר יעלה ויצל לירד לחמור : ורל"ס בחמור העמידה אז הוא עולה עד ח"ס דלי' והנה נודע כי לעילס העמידה דלחם והחורה בקדשים עליו חזיוו א' לצד וכן בכל יום אין כפילה חסיס עד חר חמוריס : והנה צריח חנו חמוריס חלל חר חמוריס והחורה דשקריח וסול כנגד י"ב מדות החממים כי יש חוס' חור סביסס

הידין דז"ל חמ"ל ליה שס ח"ס וזה קוד הפסוק עשה גדולות עד אין חקר יעשה הוא חוסיח' יעשה וצמח זה הנדיל חוסיח' מן שיע קליפו' כח"ס שס יחלס זה קוד הפסוק הריס דוונ נמכו חלס הקדושה שחלח חסס ח"ס שס כי חלשים צמיחיו יודין ע"ס צמי' חס ורלס צמיחיו גס כחז שס לכוין כי ר' צמיח' לכוין יציק הינו ג"ס חוסי' ע"ס ח"ס חלשים חרטי וכחלח מחסכל צמי' חרטי חסיין ינוק חלורל חסיחיס וכל ירלח חול' ויש צחריסעסן ליע לכוין דחול דמנייה לבי חוסיח' מלאכות ויס רין כחז חסיח'יס בכל חרמ"ד חלעוה סחלני ועליסס חסי' יסול חרד ח"ק ובכל חרמ"ד חלעוה ימין יס חלשים וחמס חלוח כמנין ירל' יס חסיס יר' ורלסס חסוב ורדכח מוימין וכסלחטו מחסכליס צמי' חל חלוח חלוח לכוין יציק כחל' ומכריסן עליו ומניסין ציד ימין יחסיס חסס ח' חסכחיר וירעסו חסיסס ח"ס ח"ס :

ראוי לחרס בצעודה חול'י שס כי חסכ ל"א חללכיס יס חקלפית והס צמי' ל"א חללכיס סביצס יחסיעס וכנגדס יס ל"א שטות בחקדוסס כמו שמוצא לעיל בשער חקלפית צקוד חל חלך יוסצ דחיינו מחלוח יוס ר' עד חלילה יס שס שטות ליל שס ויווה סס כיד שטות חסי חלסיס שטות ועוד שס חלח לצעודה חול'י שס שס חקדוח דוד חסי ל"א שטות ווי שחיו חסיס סעודה דוד נשאר ח' בלחי חכנעס חקלפית : **והנה** חספס יחיס ח"ס חלכח לגמרי עד חר סעודה חול'י שס ולכן אין לעסוק בשס חללכח סחינה של חובל חסס גס אין לעסק בחורה עד חר סעודה חלח :

הנה חלוחות חוס' שס חליס כחסיס רק עד יוס ג' בשטויה ורלסיכ וחחיל חכנח שס חס כחיל :

שער ראש החדש פרק א

ראש חרס הוא חנוק' פסיא חס מחמדש צו והענין הוא כי קודס חקדושו חיס חס חל חז"ל וכחר חלח ח' חס לכחר שלו וחסה עומדה עמו סביס ח' חר חקדושו וגם ע"י כוונח חמול של חרדרי סקר חמנה כחס צמי' (ועיין צען חיס שער ימעס חרדח

יחדשים יעמך שהוא ר"ח רחל שהיא היא העולה וחוסי
הקריבו עולה לה' שאלו מעלין אותה ומקריבה לה' פירים
אליהם כבשים חביון שהם כבדו אצרהם יחמק יעקב שהם
פניה ותנעו השעיר להעלות ענינו הוא ילדן חלק וחיות
קלה אל הקליפות כדי להעלות אותן בחי' חזק המל'
רעמי' נקוד י"א סימני הקטורה כי כל זמן שלא הניע
זמנו שיחצולו הקליפות מכל של כבוד קדם אל המוח לכלה
אין לו יחול' קלה כדי למעמדם שיחצולו אותן הבחי'
להם איזה חיות קלה כדו למעמדם שיחצולו אותן הבחי'
הם מכין שעיר דמים שהוא החיות שלהם וזוהו אנו מעלין
את המל' ממש גם לטהר אותו הבחי' שהי' צדק והעליות
וסמך העולה שהקריב חסדו כיון שהוא כלו כולו להם
אין להם חלק בו ולכן אין אלו יכולים לקרוב אותם הבחי'
ממש ע"י חלק השעיר שהוא מחצתו ובו חלו ונחיתו להם
חלק קלה חיות זו אנו יכולים להעלות ולכן בי"ב נקל'

וְעַיִן נֶעִיל בְּעֵשֶׂר יוֹם הַבִּנְיָן שֶׁ
הֵאֱרָכְהוּ עַל כִּי בִנְיָן זֶה הֵבִיר
שֶׁלֹא הָיָה לְמַעַל מִתְּכִיכָה וְלִכְּנֵי
זֶה מִקְלָה יָמִי וְעַיִן שֶׁנִּיאֲרָן
שֶׁהָרָח הָיָה מִן הַזֶּה כְּחֵם
גִּזְלָה הֵמֶל הַמְּצוֹלֵי עָנָן חֵם
עוֹלָה מִיַּעַן הִירָח אֵךְ עֵתָה הָיָה
עוֹלָה בְּנִיחֵי הָרָח וְהָיָה מִיָּסֵם
כִּי מֵיָסֵם יֵב מַעֲלֹם בֶּד מַעֲלֹם
לִיְהִי עוֹלָה בְּנִיחֵי הָרָח לֵיל שֶׁרָל
יֵב מַעֲלֹם לִיְהִי מוֹלָה אֵךְ עִי
מִשְׁמַעוּ וּפְתַלְמֵהוּ עַל שֶׁטָּם כֹּה
לְהַעֲלוֹתָ גַם מֵה שֶׁכָּח בָּלָן
עֵתָה הָיָה שְׂבִיבֵה שְׂמֵן קִינָמוֹן
כִּי־כֹה וְעַיִן שֶׁמֶן שְׂמֵן בִּכְלָל
אֶחָד הֵם שֶׁכָּל אֵךְ חֲמִיד
שְׂבִיבֵה מַעֲשֵׂן כִּכְחֵר אֵךְ כְּמוֹ
שֶׁנִּבְחָר לְעֵיל בְּעֵשֶׂר הַעֲשִׂיָּה
עִיִּם כְּכֹחֵם אֵל עֵלְיוֹן דִּבְרָה הָיָה
מְצוֹרָל כִּי־מֵיָסֵם שְׂמֵן שְׂמֵר דְּרִישׁ
הַלֵּל כִּי־קֹדֶשׁ הָיָה שֶׁכָּח כִּי
כִי חֲמִיד וְנִשְׁכַּח הֵבִיר מֵה מֵן
מִקּוֹם הַחֵם לְעִיבֵי שְׂמֵן הֵבִיר
שֶׁלֹא כִּי־שְׂבִיבֵה שְׂמֵן קִינָמוֹן
זֶה כְּהֵר הָיָה נִעְשֶׂה מִלִּפְנֵי
הַמְּצוֹרָל מֵה וְעַיִן וְהֵם לְחִיבָה
יֵב בְּעֵשֶׂר הַבְּנִיָּה הָיָה בְּעֵשֶׂר
שְׂבִיבֵה הֵלִים פָּקֵן יֵב שֶׁשׁ אֶחָד
נִיאֲרָן עֵינֵי נִפְלִיחֵי אֲחֻרִים
דְּרִישׁ אֶחָד שְׂמֵן נִפְלִיחֵי אֶחָד
מִיָּסֵם זֶה וְנִפְלִיחֵי אֲחֻרִים
דְּרִישׁ לִיבֵיבֵה אֶחָד מִיָּסֵם הֵקִי
דְּרִישׁ כִּכְח וְעַל זֶה חֲמִיד מֵיָסֵם
כִּי בְּשֶׁר הַזֶּה יֵב שְׂמֵן פִּנְיָה
קִינָמוֹן זֶה אֶחָד יֵב דְּרִישׁ
הֵם מוֹשֵׁן לִיָּה וְהֵם דְּרִישׁ
וְכֹחֵם הֵם מוֹשֵׁן וְנִפְלִיחֵי הֵם
בְּרִישׁ דְּרִישׁ דְּרִישׁ זֶה וְעַל שְׂמֵן
קִינָמוֹן יֵב זֶה וְעַיִן שֶׁשֶׁכָּח
יָהּ אֵךְ שְׂמֵן שֶׁנִּיאֲרָן מִיָּסֵם
הַמְּצוֹלֵי לֵה הָרָח גִּזְלָה מִיָּסֵם
וְלֵה הָיָה גִּזְלָה מִיָּסֵם וְעַיִן
לְרִישׁ זֶה לֵה כִּלֵּל עֵיבֵי שֶׁשֶׁכָּח
וְהָיָה מִלֵּחַ נִפְלִיחֵי אֶחָד דְּרִישׁ
אֵלֹה יֵב מֵיָסֵם שְׂמֵן שְׂמֵן
קִינָמוֹן יֵב אֵינִי מוֹשֵׁן כִּלֵּל יֵב
הֵלָה נִוְרֵי בִּי כְּסִיִּם הֵיִי־לִי־לִי
לִי־מִחֲבִיל לְרִישׁ יֵבִים
וְעֵתָה יֵב וְעַד שְׂמֵן מוֹחַר
לְכֹחֵהוּ לְהַמְלֵךְ שְׂמֵן שְׂבִיבֵה

שרף פרי שער מוצאי שבת פרק א ב עץ החיים

מלכים וכו' לכן אלו אומרים שלום עליכם שלא ימי' עוד שום קוטר רח הכל שלום :

כתב

הרב מוה' למח שטוב לקדם הלצנה ציולאי שבת והטעם לפי שציולאי שבת נחמד צינה וסלבה השכינה והישראל צינה ולכן אלו אומרים להחידש כמותה פרי שנים שנחמד אלו וצדיקין חידוש ישראל והשכינה : כהן הרב מוהרש"ו ז"ל שקודם נרכה הלצנה לרד לאמר הללו את ה' מן השמים וכו' עד חק כחן ולא יעצור ויכור כי ויעצור גימ' רש"ת וכן דוד מלך חי וקים ג"כ גימ' רש"ת (ז"ל דוד ציד) : קוד נכמה הלצנה מהחברים צדוק חבין שפולה רכ"ח וחבין לכ"ח אחרים מילוי המילוי דשם ק"ב להחמ"ח צו שם אלהים צדצו שפולה ר' והכוונה כי המל' נקרא אלהים ולכן אלו נקראים בני אלהים שאלחנו צינה כנודע וחבין להל"ח צה כ"ח אחרים המל' המוקדשת להח"ח הנק"ר ו' אש"ר

אשר שאלחנו הוא המל' המוקדשת להח"ח הנק"ר ו' ואלחנו הם קדושינו כנודע זה צמאנו ר"ל מאמר ו' : צדק שמחים הם כה"י שלו המאפשרים צעלומה שחמתינו כנודע והם היכלי גדולה וצורה דבריהם שנכנו על ידי כלל והוד דירה הם נקרי שמחים שמוקים מ"כ ללדיקים לעמיד לצד שם צ' אחרים מ"כ דומלל"ן שם לריכים מיתוק יוחר הם ה' אחרים ו' ויחמיו מעליהם לעמוד לצד חלל אלו הם שם יוחר בצורות חזקים הם לריכים שמוקה והוא ע"י נשמה כלדיקים אשר קצלו יקורים צציל קצ"ה ושיבחה להחמ"ח מאחרת וגם אורן הכהנים על קדושת השם וקצלו יקורין ומחמדין בצבורתם וכנשו את ילדו לזה מזה כנגד מזה חייק אחר מוהם עולה נשמתם ל' היכלות הכ"ל לשמוק המ"י ר"ל להמחיקו כה"י צורה : וצדו פיו כל לצדם הם רוח הוא ז"ל כנודע שנקרא רוח ופיו שלו הוא נוקבא כנודע ג"כ כי פה רוחו לנוק' ומה ז"ל ע"י חנוק' חיקון המלאכים דינ' הנקרא לצד מעלה ואעפ"י שז"א מקנן ציירה מ"מ לא יעשה דבר ציירה רק ע"י רחל והוה וצדו פיו כל לצדם : חק וזמן נתן להם שלא ישנו את חקיהם : הם כל הנבדלים חסד הזמן וחק הם צע"י והיו חק וזמן נתן להם חק ע"י ז"ל וזמן ע"י נוק' נתן לעש"י לכל העששים שם שלא ישנו את חקיהם ר"ל מהם : ששם ושמים לעשות רלון קודם חבין ל' שמות אה"י ידיון שכל אדם גימ' קסם המילויים בכל העולמות והוה קוריהם לשון רבים שכל העולמות שומעים לעשות רלון : פועל אמת שפעולתו אמת הם כל שועל הוא ז"ל אשר נכמה ויחמיו ע"י אמת שמוא אה"י פעמים אה"י נבדל צד"ס אמת שפולחן ויל"ע עוד חבין כי ה' לאמת הוא רוחו לשם אה"י שמוא צינה וסמ' פתוחם רוחו למל' דבינה המעשית לז"א והחיותו נחל מל' נוק' דו"א צלוחן זה כי ליוך ח' הוא ר' ונון כפועל וסמ' ר' ציולאו כזה רי"ש עלה חק"י וזה ח"ק פו

הכלים הנ"ל שציור שזין החולק רק כשם שזין או איה נקלנה אור הכתר שלה ממנו רק חמ"ח הקצנה נשמה כ"ל : אך אחר חבין צ"ל מצד שנים מוכן כי מ"ש שמה דלוח"ה הם מוחין לוח"ה חבונה על המוחין מהם רק ר"ל ששנים לנשם להחמין וגם זה קלי רק על החמורים דלוח"ה שפלו : כי הנה שחלק ב' פרק ו' שם ציור ענין הנפילה חמורים הנ"ל וכתב שם וז"ל ולפעמים כשז"א הוא כ"כ שם הנ"ל שז"א רחל שון נקומתו אז לוקח הנ"ל מוחין שלה שלא ע"י צלוח וכו' ולפעמים כל החמורים שלימים וז"א צלוח לוקח מוחין ע"י החלשיות מוך החמורים הצלוחים דלוח"ה וכו' וכיו"ש ג"כ וז"ל הם שני החמורים הנדונים וז"ל לריכים זה לזה כ"ל והנה צע"ר ח' חלק הנ"ל מנואר כי החמורים דלוח"ה לא נצברו כי הם מחמדים מעט

והם עדין נמקו ופילתם ע"ש וכן הוא מנואר בעשר שניות הכלים הנ"ל והם מנואר עוד כמנואר שנים פקק הנ"ל כי ענין התלכטת המ"ח דו"א נחום הוא כי הם המ"ג וז"ל חקיהם וכוונת ע"ש שהשפכות שחמדי על המוחין דו"א הם החמורים הנ"ל כ"י צד"ס צלוח וזה הוא מוכן דברי העץ חיים המ"ל כי ר"ל מצינו הוא לנשם שוק בחור הכ"י דהנה ח' שמה ששם שוים נקומתו או הנ"י החמורים מתחלקין מו"א ונכנסין חוך הנ"ל כמנואר לעיל בעשר העמירה אז נשלים המוחין דו"א רק חוך החמורים הנ"ל : וע"ש בעשר שניות הכלים הנ"ל וגם צ"ל מו"א שנים שם כי ששם שוים נקומתו יחד פ"כ או ע"א"ס כי צ"ח יקב"א ח' מוחין דלוח"ה צו"א וז"ל מוחין דש"ש וצדוהם בנוק' דו"א :

פרק ב

הנה צדמה הלצנה אלו אומרים אחר שצדו ז' ימים מועת לעה מן העולל שז"א חיד' צחידושה ויאמר יוללצנה "אמר "שחמדי" שש"רם "שחמדי" והענין כי הלא כודע כי המל' עמידתה הוא אחריו הח"ת שלו ומשם מחמיל הכתר שלה וזה וללצנה שהיא המל' כנודע אחר שחמדי עמדה שהוא הכתר שלה כי כהן הוא לשון דבורה וצדוה הוא הכתר שם העומד צמקים שחמדי שמוא ח"ה שלו לעמקו צען הם ישראל הולאים מעצן שלה ולפי ששם צמקים שלה גם הם עמידין להחמדי כמותה אחר דוללנים ג' לריכים והוא עליות כה"י צחמ"ה ולרד לנער שולי צד"ו ולכוין להצרים החמורים הנמסכים מקוטרם הלצנה אה"י יאמר ג"ש שלום עליכם והוא לפי שקטרם חמאשין של הלצנה ה"י שחמדי ח' אשכר לש"י

שרה פרי שער ראש החודש פרק ב עין החיים קד

והסוד והכיון צג"ס ישר להליל חול דני עולמות צ"ע מן הקליפות ובג' פעמים הסוד חסון לתת חסן פסיפס צידם ולהשליך הקליפות על שוואי ויבדלם להבדילם וחסרם סיומן עיב וזול עיב

וכו' ואח"כ חמור דוד חלך ישראל חי וקים לעד כי דוד צושקם כסל כוס ד' כסול הוא ז' וז' פעמים ח' וי"ב כסול הוא י"ב פעמים י"ב כסול הוא קמ"ד ואח"כ ד' חסונה ג"כ כסל הוא ג"כ קד הכי הכל עולה דנ"ע כסון חי וקים לעד עוד כי דוד חלך חי וקים עולה דפ"ח (כ"ל דוד ציד וכן הוא צדצ"ה חיים) ר"ל כי כשתעלה השכינה ארצה יהי עוד שום צדדים מן הדפ"ח כליון ואח"כ חמור שלום עליכם כלומר צ"ה הקציה שא"י הכה חכמי שולם לכם מלאכי שלום כנגד הדורין אשר אהם משלם למקומי והנה אנו כותב לכם לח חציה שלום :

שער החנוכה פרק א

סוד שמונת ימי החנוכה הוא כי הלא נודע כי צטאר הימים איהם צלח ואיך צלח צדור : והנה מהודל לא נחנכה ארס מעולם וז"ס והורי נהפוך עלי למחית חך הלא נחתק עיי שמואל שהי שקול כמשה ואהרן וכלול כלל והוד הוא חיקן אה הלא נגמרי וזה שכתב וגם כלל ישראל לא יסקר ולכן גם הי"ל אינה יכולה לקבל חלקה מן הסוד עלמה ד' יסקר הוא חקלל אה הכלל והסוד ועיי הכלל הוא ניחן לה חיקה הנגנע לה מן הסוד אח"כ צל מחסיה כסן גדול ויחיקן וז"ס חך שבעלי יכולה לקבל חלקה מן הסוד עלמנו וזה ע"י יד חך לא חיקן אורו לגמרי רק שצארת שנתה ימים לצד היא חקללל אור הסוד שלה מן הסוד עלמנו ולכן אנו אומרים על הניסים צדכנה מורים שהוא הצדנה שניתקן כנגד הסוד כנודע :

והנה נודע כי מה שאלו לריים לחקן הוא חסון וז"ס חווינס ויס צג"ס כמה במי כי כיו שצאלינות יס ג' חלקים א' הוא הכהר והוא נרמזו בקולו של י' שצטס הוי' ואין אנו משיגין רק אה חסוניות שהוא הקקקפה העלם חקיק אה המום שאני אלא לבד : זה אנו משיגים : ס' המה המוחין שסס כצ"ד וזהו אנו משיגים גם הפנימיות עלמן והנה הגם שסס ג' הכל חסון צאצא ונקראים על שמו הג' סס ז' מיהו החסונים שצטס

היא אחא שהיא צמי' הי ראשונה דהיי' כנודע ותנה כלולה מ' וידד הכי חיק והוד של הכיס הוא אצא החא"ר צה כנודע כי י' דאצא חא"ר צה' דאחא צקוד הנן צמחה וחכס צבינה והסון כפומה שס"ס כדעס דהי' הוא לירח וי' ופסיפס צג"ס שסס ז"ס כנודע הכי שכל צבין ז"ס וקוק' נמחים צמלה חמח וזהו פועל אמה חוא ז"ס שפעילה אמה הוא הנוק' המקבלת ממנו כי גם היא אמה כיווה וכן כל העולמות צ"ע החסונים עליה הכל צדמית אמה : ולצנה חמר שחחדש עטרה חמלמה ר"ל שרם י"ה פדעיות למלי' שהיא הלצנה שחחדש ותעלה למקיס החמלמה צמקוס שהוא עתה חקיס ז"ס : לעמוקי צטן פ"י שפעילה למעלה עד המקיס שהיתה חמלה היינו צצטן חמח עד שס חממה עתה וזהו לעמוקי צטן : שרם עמדין להחמסם ולהיות כליוה וגם הם יתעלו למעלה כי ימח ותכונה יעשו פ"ק אחר וכן יסק ואצא יעשו פ"ק אחר ולא יתקובו כל העולמות שכו"ס יתעלו למעלה וזהו לפאר ליו"ס ר"ל שצמקוס הפאר שהוא החי' שס י"ה יירנה כי יתעלו צ' מעלה כי חמלה יתעלו מעלה אמה שהוא עש' צ"י ויירנה צמקוס הצבילה וצבירה צמקוס צבירה ואח"כ יתעלו צמעלה צ' ולא י"ה עש' צמקוס צבירה ויחצירה צמקוס אצ"ה וזה לפאר ליו"ס כס"ל : והצבירה יתעלה ויחמר למעלה ויחלל לוח יחמר ויחמר וזהו כהרוב והי' אור הלצנה כלי' חממה ואור חממה י"ה שצמקוס כחור שצמח הימים ר"ל אור הלצנה שהיא חול' י"ה כלי' חממה שהוא ז"ס ואור חממה שהוא ז"ס י"ה שצמקוס ר"ל שז"ס יעלה צמקוס י"ה דמחנה וז"ס ד"ס חממה שצמקוס ר"ל צ"ס ז' ואצא י"ה כחור שצמח הימים ר"ל שצאצא יעלה למעלה ז"ס חיקונים גלגולתא דעתיקא הנקד' ג"ע קריש פ"ח כנודע : על שס כבוד מלכותו ר"ל עילוי זה שחמעה הי"ה עד מקיס האצילות י"ה צב"ס שס כבוד מלכותו כי חמלה שס כצמקוס י"ה צ"ס שהיא צ' וחמי' הכי ח"ב הוא שס ח"ה דלכ"א צב"ס היולל משקוק צבירה צב"ס אלהים כנודע שהיא צבירה ועיי חמעה היצירה צבילות עד מקיס ח"ה המיוחד לז"ל ולא י"ה ראשו כחס פ"י כי ח"ה וח"ב גימ' פ"י וז"ס חולה ארץ על צבירה כי צבירה עולה מ"צ ח"ה : צדור אמה הי' חמסס חדשים חסון ג"כ חמלה צדור כמו צמחיה אך עתה חסון חמעה למעלה כי חמלה חסון לרצות אלהים העולה י' ואח"כ לב"ח אחריות דמילי שס ק"ג ואח"כ חמור צדור עושך שהוא עולם העש"י צדור יולדך שהוא עולם הי"ה צדור צדורל שהוא עולם הצבירה צדור קוקד נגד האצילות וחלגל ג"ס להעלות עילמנו צ"ע לאצילות וחמור כסס שא"י קוקד כנגד וא"י יכול ליגע צ' לא יכלו כל שוואי שסס הקליפות לנגוע צ' לרעה ואח"כ כך גימ' כדי להליל העולמות צג"י עולמות צ"ע וחסרם חמור חס"ל עליהם איהמה ומסד וכו' ג"ס ישר

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר הַחֲנוּכָּה פֶּרֶק א עֵץ הַחַיִּים

שבעה חלוי הנחנות כל העולמות : והנה כמו כן יש ציוונו וצ"ה ג' בחי אחד הוא ציוונו דו"ק פירוש שבו נעלה צו"ק שלו וזה הוא

הדוגמה עצמו וציוונו זה אינו חשוב כל כך לפי שהבחי' הצידיים שלה הנה הם מן ה"ק שלו ולמעשה ויעוד שהיו עולמות בין חסין דרועין דמלכא ולכן אין החושב בנחמה רק בנחמות נחמה ועוד שאינם פסלים בחי' נחמה

[illegible][illegible][illegible][illegible]

משגת לקנות סניפים אלו נכר

הנה לכאורה יש כאן מקום
שאלה מדוע לא נקבע גיב מקום
לכר שבת ציוד טפחים המומלצין
ולא למעלה מידו אך הטעם מובן
מאליו כי הלז צשבת גם ה'א'
עולה למעלה ממקומו כמה
מדריגות כדודע :

של שבת אז איך שייך לה
להמשיך האור למטה • והם

יחזיקם האלו העוֹלָם
כמוֹת כִּי גַם יֵשׁ קוֹדֶה
כִּי צִוּוּהוּ הָיָה לָדַד כִּי
שֶׁמֶתְחַבֵּר אֶחָד בֵּין הָרִין
דְּרֻעוֹתָ לְהִלְיָ אִזּוּ רִמְיָ
אִי־בִינֵי וְהָרִין דְּרֻעוֹתָ עוֹלָה
גַּם כֵּן כִּי וְהָיָה שֶׁמֶתְחַבֵּר
צִדִּיק מִטּוֹבָה כְּשֶׁמִּוֹרֵד יִדֵּךְ
לְהִמָּלֵךְ לְהַדְלִיק מִתּוֹרֵן יִדֵּךְ
הָיָה עוֹמֵדֵם לְמַעַם נִגְדֵה
כְּהִי וְהָיָה וְהָיָה שֶׁמֶתְחַבֵּר לֵה
הָאֵלֹהִים לְמַעַנְהֵם מִן הָרָשָׁע
וְהַמֶּלֶךְ הַיָּסָס שֶׁלֹּא יִהְיֶה
יֵשׁ הַפֶּסֶד צִדִּיק כִּי שֶׁל
שָׂמָּה וּבִין שֶׁל מִטּוֹבָה
כִּי בִשְׂמָתָה אִזּוּ הָיָה עוֹלָה
לְהַמְלִיךְ עַד הַכֹּהֵן שֶׁלֹּא
יִוָּשֶׁה שֶׁלֹּא שֶׁהֵי יִיחִידִים
אִזּוּ אֶךְ בְּמִטּוֹבָה הָיָה עוֹמֵדֵם
לְמַעַנְהֵם בְּמִקּוּמָהּ רַק שֶׁלֹּא
וְהָיָה שֶׁמֶתְחַבֵּר לֵה אִזּוּ גַם יִיחִידִים
אִזּוּ לְמַעַנְהֵם לְמִקּוּמָהּ
לְהַמְלִיךְ עַד וְהָיָה מִקּוּם
לְהַמְלִיךְ הַנִּירוֹת שֶׁל מִטּוֹבָה
הָיָה גַם עֲפָסִים הַמִּתְחַבֵּרִים
שֶׁשֶׁשֶׁם הָיָה עֲמֻמָּה נִגְדֵה
וְהָיָה כְּהִי וְהָיָה הַיָּסָס צִדִּיק
שֶׁשֶׁשֶׁם הָיָה יִשָּׁא יִשָּׁא לְפִי שֶׁלֹּא
וְהָיָה שֶׁמֶתְחַבֵּר לֵה הָאֵלֹהִים מִכָּל
יָסָס שֶׁלֹּא אִזּוּ לְמַעַנְהֵם יִיחִיד
אִזּוּ לְהַיָּסָס כָּל כִּי שֶׁלֹּא
אִזּוּ עֲמֻמָּה שֶׁשֶׁשֶׁם הָיָה צִדִּיק
שֶׁלֹּא שָׂמָּה שֶׁלֹּא הָיָה עוֹלָה
לְמַעַנְהֵם עַד הַכֹּהֵן לְכֵן
וְהָיָה שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא לְמַעַנְהֵם
וְהָיָה גַם עֲפָסִים הַמִּתְחַבֵּרִים

[illegible]

שרף פרי שער ההנוכה פרק א ב עין החיים פרק ב

סוד כינות הנכבות הנם חכיון כי עיקור הכוונה צנח
מזוכה להסוד האלה למטה צמל' כליו היתה
מזיווגת עם צמלה פצ"ם עד הכתר והוא מתקבץ אוחה
צריח' ליצור וחרין דרועין ויחזקנים אוחה חרי כתי"ם
וב' דרועין גימ' יצר והנה קס זיווג הזה הוא יחסהיה"ם
גם צהרבה כלשונו כשחזכו קסם לשם הוי' דיווין
שהוא היסוד הכלשון מן הגי' ים דים הנזיל שעיולה רגל'
וכשחלמה לחלוק חכיון שעיולה קים כמיון ע"צ ק"ג מ"ה
וחכיון כי המל' קידה צסס צין לכן אלו ומשיכין לה ג'
שמות ע"צ ק"ג מ"ה צ"ה שעיין חלוק וסעולה וחסה חד
עם דודה צנ' יהודים העולים יצר ולכן צמל' יצר חכיון
להג' יהודים קסם הוי' אהי' הוי' אלהים הוי' אדני
שעולים יצר וחכיון צריח' להחלוק יצר יסוכה לשם קידוש
נחל שהוא מרומ' צהרית וחכיון להמשיך אור עליון ממלח
לז"א כי שיוכל להחשיך עמה צנ' יהודים הגל' המרומ'
אהי' פשוט וככל זה חל זה הוא קס מים וצמחוב קס
צמל' נר וחכיון כי מושלם ומרובע כזה יויד ה"א ויא
א"ה אהי' אהיה והיא ו"ס דם האדם כמורע (כחצ
הכב מהרסי ז"ל צסס הכוונה חז"ל ואפשר ששמעיה
ממורי זל"ה גימ' להמשיך לשם צין וליו' אהיה שהיא
צני' נחל רק שליו זוכר עי"ל אהי' חכיון להמשיך
מק"ג להכניס חסו חנוכה שעיולה פיע כמיון ק"ג
וצמל' חנוכה חלוק צסס אהיה כי"ם עד שחכיון צנ' יסודים
הגל' ש"ס צסס צסס אהי' אהי' בברכה קני חכיון
ליסוד השני מגי' יהודים הגל' והוא שחכיון הוי' צניקוד
אלהים והוי' צמל' ק"ג וצמל' שעיולה חכיון כי
הנה צמל' חנוכה כדמו שני שמות ק"ג וכו' כנז' והנה
ים צנ' שמות אלו ככל אחד קס אל כי צסס ק"ג ים
י"א ימי' אל כמורע גס צכ"י שהיא קס הוי' ועס ד'
אחיות והכולל היא גימ' אל והנה שני שמות אלו צמל' ו
כזה אל"ף ליו"ד קס גימ' שיע והוא שיע מן שעיולה שהוא
האלה פנים העליונים וחכיון להמשיך צ' אלהים אהי'
צמל' יודין שעיולה ש' והנ' אלהים פיעו ש"ס צו ה'
אחיות והי' ש"ה מן שעיולה : צהרבה ג' חכיון ליסוד הוי'
מגי' יהודים הגל' וכשחזקו קסם חכיון ליו' אהי' והי'
צמל' מים : גס עד חכיון כי הנה צהרבה כלשונו
ים ג' חצין וסס כנגד י"ג מליון דרומי אשר אהי'
מקשטם לצרחה לחקן אהי' הסוד שלה והנה מעוררת ככל
יום

שציעה הסמה ושיעור משך הזמן הוא עד שחכלה כגל
מן השוק : הנה צמל' עסס זה עד שחכלה כגל מן
השוק כחצ כגל הכוונה שני נוסחאות כי חחלה כחצ כי
ים צנ' הורדה למטה צהרבה י"א עיין וזה קק' שוק
כי האלילות קק' צוח והנחי' הורדה למטה הוא הדלה
שבה ולזה מלוח הדלקה הוא עד שחכלה כגל מן השוק
פי' כי הצחיות הורדה למטה נקדח כגל וכשחכלה
כגל מן השוק וזה יכלה כגל והכגל יחלוק למעלה
ע"כ ואהי' כחצ כי אהי' שקיעה הסמה אז הוא מדר
לילה והוא יורדה למטה אל צהרבה לחת טרף לציחה
וסק לכעדותיה וזה אלו ומשיכין אורחות' מלמעלה
ולפי שעיקור ההנשכה הוא אורחות הצח' אהי' מן
האלה שהיו הוי' אהי' מלחים ציווין חכיון כגל
ואין חלוק הזה יכול להמשיך אלו' אלא זמן מיעוט וזה
עד שחכלה כגל מן השוק כי השוק הס העולמות
המחזקים עד שחכלה אוחה הכשימה מן האור הנמשך
אחרי' למטה צמקומה (הנה צ' חציה למטה צמקומה
לל למטה צמקומה הראשון צא"י) ולכן הדלקה עושה
מלוח וזה ההנחה כי אין אלו מעלין אוחה ממקומה כלל
רק שהיו ומשיכין לה האור מלמעלה אל מקומה למטה
וזה כעסע עי' הדלק' וזה עי' ההנחה : ולכן גימ' אהי' חסור
להשמש לאורה כי כיון שהאור הקידוש נמשך מלמעלה
ויורד למטה אל מקומה אשר קס החילונים מלוח' אז
חלילה יחלחזו החילונים צמל' העליון הזה לכן אהי' חסור
למטה מן האור הקדוש הזה שלא יחק לשם מקום כלל :
והנה פי' מלה חנוכה הוא חני' כ"ו והוא שיוקנה המל'
מלח' עי"ל אהי' הנק' חני' העולה ק"ג כמורע כי צס
ק"ג הוא צנינה והו' שכתב וזה חנה אהי' חסר והי' קבר
אהי' ואיני פי' כי אלקים הוא צנ' אלא והנה הוא צנ'
אהי' ואיני יכול להזדווג עמה כי ד' שהוא ז"א קבר אה
המסר ר"ל כי הוא ככללה ונעלמה צמחוב כמורע אכל
מקחלקת למע' וסס הוא מזיווגת : וז"ע ועלה הא"ס
הסוד מעירו וכו' :

שרף פרי שער החנוכה פרק ב עין החיים

והנה המן הרשע ה' מנסה גדול ושורש נשחת: ה' מן הקליפות כנגד ז"א דצ"ה וסנה אות ד' מן המן מורה חכ' מנלפ"ד וצ' אוחיות מ"ן הם הראשונות שחס גבורות קשות וחס אשיות היה מנסה גדולה ורשעה היא וגבורה השלישית שהוא אוח ל' והיא היחס בת שבע של הטוה"א בקוד גזר דין של שבעים שנה בקוד כל המוסף גורע והוא ז' דגש ור"ש של שנה הוא וי"ד אלהים ציילואו ואלהים צלמוריס ופשה בנו הם י"ס דקליפה וחכמיו שרשם כמק י"ה החלם כקראו אורציו שהיו עוזרים אותו ומחזיקים את רשעו וכשהחלם צלמוריס כקראו ג"כ חכמיו והנה הן עם הכולל בית' ליווא"ן ליואלא ע"ז שהיא קליפה כנגד עולם היצוי ששם הוא אל ארצי ג"כ בית' ליו כדוד ור"א ר"א כל הענין הזה מיוחד הקליפה שהמיל ר"ה להחזיר שנים והז"א הוא צבול הדנומטל וז"ס שאמר הנין יסנו עם אדז מפזר ומפזר וכו' ואמרו חז"ל שאמר אלהים יסן הוא ר"ל שהוא בקוד הדנומטל כמ"ל ויחזרו פז"ס וז"ס ויחזרו ויבנה בית המקדש פעם שנית לכן ר"ה לעשות פעולה כדי שיועל כפיוכל עלמיו יח' ולא יבנה המ"ל הנקרי מקדש בקוד

מקדש ארצי :

והנה דע כי הלא נודע בהיות היומין חוד ז"א אז כה"י דלמא וכה"י דלמא מלבישים את המוחין ובנקטין חוד ז"א ולכן יולאים שני האורות מ"א א' בתי' דחל מאמוריו מהאורות כה"י דלמא וכה"י בתי' יעקב מלפניו מהאורות כה"י דלמא והנה כן הוא בקוד דנומטל כאשר כנקטין המוחין חוד המ"ל הם ב"אם ג"כ מלבישים חוד כה"י דלמא וכה"י דלמא : אונם יס עשה עוד בתי' אחרת דהש"י כיהיחוס חוד ז"א ה"י ומחזיק יקוד דלמא ואינו נגלה מיקוד אלא לחזן כלל אך עשה צהיחוס חוד המ"ל הנם היקוד שה קלר ואינו ארוך כיו היקוד דדבורא ול"א ח"ל היקוד דלמא יולא לחזן ומחשבת חזן מן היקוד שלה יוכר ומתגלה לעולם לגאמי והנה בתי' ז"א של יקוד אלא המתגלה לחזן מיקוד המ"ל ודלי שהוא האלה גדולה וחד שמתגלה האלה אלא שהוא עמוד וגבו : **והנה** מנדבש ב"א מלוחות הנתי' ומס יונק שוכס נדבשמו וז"ס מנדב"ן מן עמוד שהוא ז"א ונקי ודכ"א שהוא יקוד אלא וז"ס ואלגנטי' נור עובר והמדין יצין בקוד אלצעות והוא נר עובר שהם חב"ד דלוי"א ואל"כ

יוס אשכנז מכלין היינו מן אל עד נולד מקד וזהו חזון בכל יום ל"א מן היום בקד וחזון כי כל אחד כולל מכל הייג וצ"ס ח' שחבין לולר מקד חביון שהוא מעורר ציונו כל הליטות ע"י ציונו כולל מקד עד ונקס שהם חזון מלון על"א ומחל כדודע כדי להשפיע אל המ"ל :

והנה צרכה ראשונה צליל א' חביון להו"י צניקוד זכרים צבול ונקיצות צניקוד צליל ב' חביון להו"י זכרים צבול ונקיצות צניקוד צליל ג' חביון להו"י זכרים ונקצות צניקוד וצ"ל ד' חביון להו"י זכרים צניקוד ונקיצות צניקוד צליל ה' חביון להו"י כילו צניקוד קיצון צליל ו' חו"י זכרים שוכס נקיצות קיצון צליל ז' חו"י כילו קל צליל ח' חו"י צניקוד לצליל וס' אחרונה צניקוד קיצון :

צליל א' חביון חו"י צניקוד לצליל צליל ב' חו"י צניקוד שוכס צליל ג' חו"י צניקוד קיצון צליל ד' חו"י צניקוד שוכס צליל ה' חו"י צניקוד חולס צליל ו' חו"י צניקוד שצ צליל ז' חו"י צניקוד קבל צליל ח' חו"י צניקוד לרי : צרכה ג' חו"י צניקוד חולס צנעין קדו המכנס היכרות כחב מוהכסיו זל"סיה שוכס הקדוס חל"י זל"סיה ח' מוהב להדליק

כדעת חכמי מרדכי ז"ל צ"י ולא כהנהגין באופן אחר וזהו הנהגתו צלילה ראשונה ח' מתחיל להדליק מן הכר היותר רחוק מן הפתח וצ"ל ב' ח' מתחיל מן הכר הסמוך אליו וכן בכל לילה עד שצלילה האחרונה ח' מתחיל להדליק מן היותר קרובה אל הפתח :

שער הפורים פרק א

סוד הפורים הנה נודע כי בכל זמני הגלות אז יבדע המ"ל בקוד נקדס צבולס הצ"ה ונהג צנלות צבל אז הקדש והמקדש והמקדש שהיו צלוחות הדוכה' מתקנים אותם והעלו אותם בכל אותן הע' שנים המסך זמן גלות צבל עד שהעלו אותם צבולס השליליות וגם שם הגדילו אותם עד שיתחם צבחי' פילוק אצ"א והנה צבוק הע' שנים הינה החסלה לעשות חיון כדי שיגאלו יסכרל ויחזרו ז"ס פז"ס והנה נודע שהמקדש פז"ס צב"ס הוא נעשה ע"י הפלל דרומי' צ"א והוא שיתחלקו הנכ"י דלמא עם המוחין שצבוחס ומוד ז"א ויכנסו צבול"ל וז"א ע"י שהיא מקבלת המוחין מאלה עלמה שלא ע"י ז"א אז היא כנקטת ממנו ומוכל להחזיר עמו פז"ס :

כן

ש

הנה בחננית ענין זה נלעדי' כי
הנה נודע כי הנה העמוד חזק
הנה' כי נחמך היסוד מתחלשין
חזק הדעת שחזק סוד הענין
הנה סוד ה' וזה וזה וזה וזה
נודע כי מתחלף וזה וזה וזה
הנה מתחלף הדי' וכן וזה
לעצות בכל יד וזה וזה וזה
כי נשדדים מתחלף וזה וזה
היסוד או החסיד מתחלף וזה
הנאות וזה נודע כי וזה וזה
הנאות וזה חזק וזה וזה וזה
אחר שמתחלף וזה וזה וזה
זה וזה וזה וזה וזה וזה
זה וזה וזה וזה וזה וזה
לעצות בכל וזה וזה וזה
הנה מתחלף וזה וזה וזה
הנאות וזה וזה וזה וזה וזה
נן וזה וזה וזה וזה וזה וזה
לעצות בכל וזה וזה וזה
זה וזה וזה וזה וזה וזה

חיד"כ ה"א אז ודאי תצטלה
הבציר ראה להיעזב עמו
מי הפונים האלו שאז נעשה
ה מחילה אותה הארה ש
ז"ל פ"ט כסא האר
ש"מ :

מחנלה לא נשבע ולא צוה
 "ז"ס עה שאמרו חז"ל כ
 המורים לא נבעלים גם ז"ס
 כי חמיר נשבע הארה האז
 מוסיין חז"ל ח"ס ונכד
 כי אורה הצוה הבא מן
 לא יפסק מזרעם של יבא
 ומה מחנלה אוחו הארה ש
 אה כחל :

ד (מגלה) החזירה הוא מל"ח
 זככת אך יוחה הלה היחיד
 סוד פורים ששו
 חס מ"י מגלה הוא
 זכא המגולה : גם מגלה ה
 סקן ג' מומין חז"ל דכה
 הכיכוח כחז כל ה
 הכיכוח וכול ניה
 ג"כ כל הכה" עכ"ל
 יום המורים מל"ך
 להגדילה ג' הלל
 יחיה אלו כחמין
 ג"כ יוחה חלקה מ"ס
 חנן

שרה פרי שער הפורים פרק א ב עין החיים

והמשלם גמול לכל איזי נפשו בהם הים כיו גימ' המלפיד שהם קוד חג' צעלי ה'יו והמציצה וההיו' דפתיחה יכוין צניקוד שגא שהיא קוד הגניזה כי הגניזה נחשבו לעזרתיו והמחשבות הו' צניקוד אלהים צניקוד כוס ישיעות אשא ה' עליו חקפין דקשרין לשונתה' מנלה גימ' ע"ח שסם ג' היות שצרכא מיוחא ומליו ג' היות מחשפטים י"ג הקינו דיקא כנידע' וסנת יס ג' צמ' בהם א' מי לל כווד' וסב' אל נחום וחננו' וסב' ח"ך גכס"י (שהם אל ח' נחום ונ"ו צאח צ"ש) וכו' ואליו הג' הם מחשפטים ח"ך יקוד צאח ומאצא ללמא ומאצא לזיא ובהם נכללים מקודס צניקוד צאח ואח"כ נכללים ג"כ צניקוד אשא' ומדכ"י צמ' יקוד צאח ואח"כ צמ' יקוד אשא' ולכן קרא מרדכי איש ימינו שהוא יקוד אשא שבו מחגלן ה' כנידע וסנת צניקוד זה יס צמ' שהם יוסף ונחמיון ולחיות במרדכי ה' מנח' צנימיון לזה ה' הלאר הגדול הזה צנימיון צנימיון קידושם צ"ן מנ' דין (ללעז' שצ"ך להגיה וכן ל"ל צס צ"ן שהוא צמ' דין) אלא שהיו חספסו וכבר נידע שצמ' זו נקרא שדי לכן מרדכי היהודי עולה שדי ולחיות שמרדכי ואח"כ ה' מנח' אילו הייג חקוני דיקא' והנה אילו הייג חקונים הם י"ג היות ד"צ כנידע והם עולים מחקליו וכן מרדכי ואח"כ ע"ה עולים ג"כ החקליו' והנה מרדכי הוא מלך סח' ואח"כ מלך הג' ולום סח' הם היות צניקוד קמן על כל אות הכי כי קמ"ץ העולים ש"ב וה' היות עליון עולים ק"ל הכי הכל ח"ן וצ"ן וגם כי יסן העובי ק"ל שגם הם הו' שהוא צ"א כשהחל מן העומין אזי מקבל הה"ח כ"ל שעולים ח"ן והם צמ' עוב שהוא היקוד' והס' הם ה' הו' צניקוד אלהים וגימ' הניקוד קל ה' שמות אילו עולים ש"ן וה' היות עליון עולים ק"ל הכי קל ח"ס כמיון תלמוד שהיא מלך הגניזה אקוד' והוא קודס ומוזרים שמים יחד חס' ובה' כ"ל שהם ח"ן וח"פסם ש"ש שהם שמוחק סל' עולה מחקל'ה' כמיון מרדכי ואח"כ

והנה כבד ציארנו שיקוד צאח מגילה ומחליו ולמטה ולכן מנלה חק' להורות שיקוד צאח שהוא אית' י' שצסס הו' מחשפט עד יקוד ז"א וזה העטס שצ"ך להחשפט המנלה כמנלה לפדקס ססס היינו נלח הוד יקוד דלצא ולהיות שהחשפעות הזה סח צניקוד ז"א וכבר ידעת כי ז"א הוא דיוקן סח'ה' עליונה לכן צ"ך לבחוב המגילה שצריעו וחגין כס"ח : והנה לפי שהכל הוא רק צמ' יקוד צאח לבד כי יקוד דלצא הוא קל' כ"ל לכן אין צ"ך רק עמוד א' צמנולה ולהלכות כי החקדים מוחקים אלא הגניזה ונעשים אחד : והנה כבר ציארנו כי נס שאמרנו הם כ"ס דיקוד צאח והס' צ"חיות צקוד מ"ס סגולות צסס היו עומדים כלומר כי ס"ו פחותה צלחו ו' פחותה היא ליות כי נפיתה והס' הם נס והנה נלח הוא עקב החקד ש"ש צו ד' יודין ויס' צן ג"כ

אז יחברנו כל הכלוין שצחך הקליפות ויחצולו אז כל הקליפות נלמדי אך עמה עדיין לריכין להם לעינש אלא השפטים כנודע ולכן צ"ס הזה שיש אחרו האלה הנדולה אלו רולים שביע גם להנליץ הזה גם כן אלא מיות מהאצ' הזה אך צלל יגיע לו כל כך הארס להאכריג"כ להקליפות חלילה לזה לר"ך הארס להשחכר ע"שלא ידע כ"ל אולי ישנה ויחן כח לאותו הנליץ וחצ"ך גם הוא צלל לא חס' זאח צכוונה שלימה שלא יגיע גם להקליפות לכן לר"ך להשחכר (וכחצ' הרב מהר"ו זלבים וז"ל שלי חצ"ך ד' נז' וז' ששכר הרב חלילה ש"י וצ"ח נסס והכו' במאמר סג"ל הא"י חסס דמחורו וכו' :

בס אל הנליץ הזה אשכ צחך סקליפס עכ"ל :

פרק ב

סוד הצנכות הם כשאר צרכה המולת כמנצח והוא צירוף צינה א"תה ה' אלהינו חקד ח"ס צנכות אשכ צינה אקדשנו צקוד סח'ה' יצמליו' נלח וסוד יציונו ע"י היקוד על חקרא מנלה קוד ח"ל מנלה הוא ההלכה היוולדת חוץ להיקוד כנ"ל וז"ס ומרדכי י"א מלכין סח'ך שמהלך ח' לז"ל ועצרת צצב גדולה מקטורא דלצא גדול על כולא ארס קדמאי : שעשועה נקיס ע"ש הכחוש ואל עמיס ארס כפי הארס הגדול המנלה ציוס הוא אשכ כמיוס לא נהיית : יוקיימנו צלל הוד כמ"ש ואל היקוס אשכ צינליס : והגיענו הוא המ"ל שחגיג אל הכה"י : ליומן

זהה ר"ל ללח ולחשפלות והנה ניקוד הו' צצכס כלשונה הווד צפתח והו' צצוריק וה' אחרונה צצ"י כי מן יוד שהוא צאח ונקיוד פתח יודדים סח' קוד ה' ראשונה שיקוד דיד' סקק' שוריק ומחשפט צ"א שהוא ו' צניקוד דיד' סקק' ג"כ שוריק והכל ע"י אשא מנ"ל שצח"קוד עלה שהוא ה' אחרונה וניקוד צ"י שהוא מנלח ניקוד הו' של צככס ש"י זכרים צצוריק ונקיצות צציון להכלל נלח והוד שגד שס החשפעות א"ל להכלל זס צס : וניקוד הו' צצכס שהחיו הוא צצ' נקידות אחד חולס צ"א וסב' חוריק צכלל שבו ע"ק ססס הזה : בבכרבה שאחר המגילה צ"ך לומר ה' מנענעות הרב אה רצנו והדן אה דינינו והנקסם אה נקמחניו והספרנו לנו מלכותנו

סס כנפני יונה כחצ' ח"ל הרב אה רצנו רוחו לצנכות אלא וידן אה דינינו לצנכות אלא והנקסם אה נקמחניו לצנכות ז"א והספרנו לנו והמשלם גמול גבורה ללא רחל :

שרף פרי שער הפורים פרק ב עין ההיים קן

הוא דגל רצוני כלל כלל אחר
 צמחור שר המלכות נדור לולי
 הי גיש אפי שבורה ניד שיה
 גיש גיש חיי נכבאין דני תפילות
 שרבים שחר מנחם שמיילת
 אהבו מן האומה כפשוט נפשו
 הני חיים בלעניו נ"כ ע"ש :

מיימין ונושאאל על כן קראו
 ליומים האלה פורים כי מיי
 דבינה נשתחשו בז"א להפוך
 קללה לברכה ע"י אהבה
 יסוד דאמא : על הנשים
 הנה נחב צחיקות כי ע"י
 כוים שם הרין פקודין
 דאהור צהון פקד פקדתי והם חנוכה ופורים שבהם
 מחגלה הארץ יו"ה והנה נר"ע כי הוי צנח ולדני צהוד
 שם מה וס"ה גימ' כ"ס ויסוד הכלל כי שערים ולכן
 נקרי כל גימ' יו"ה הרי נכסם הרי שנים נקרי נכסם ולכן
 צמחוכה ופורים לומדים על הנכס :

מעם
 הסכמה הון לנזור גזרות על ישראל צחורש אר
 יוחר משאר חדים כיהלל נר"ע כי י"צ חדים
 הם ננד י"צ לרופי בוי ולירוד של דים ארר הוא הוי
 צהפך כזה דר"דו שהוא קוד הדין ולכן כאשר הזכיר
 הוא השם הזכיר צהפך יו"ה א"ינו שיה י"י אר אהר
 רלחה להמשיך רחמים ולכן הזכיר ציושר י"צ אהל
 יוהנון היום והקדים חוכים עס לקשר צמ"י א' ועס
 הון צמ"י אהח וק"י נע נהון ופלא לישראל יכי
 כלחה א"ליו אהנע ס"ח הו ציושר נחמים אהח ימי
 כלחה א"ליו ס"ח הוי"ו שהוא דין ואס חדיקן צמ"י
 חיוצו ימי אהח ס"ח יו"ה כלומר כי צמחוק צ' שמות
 לילו נפשל הכל צהוד אס עושות השמור י"ה הוי וכו' .
אחר ידקרות היתה הכוונה כי כשישראל עוין אמן
 ואומרים קדש לו מקבלים האלה מ"צ שמות אל
 ה' צ"א שהוא אל כחוס והיון וא' צ"א שהוא מיי אל
 כמוד ס"י כי אל דא"ל מור צאל דא"ל הוא אל מור
 צנוק' פצ"פ לפי שאל הוא צמנים ואילו צ' אל צמילוס
 עוליס ש"ע וס"ה זס היא צמנית אמן ולכן אחר דוד
 המלך ע"ס מלא מביס קנן ס"ח אמן לפי שאל רלח לקבל
 אל מלא שהוא גימ' קשים
 ענין זה מנאר צארינות ליל
 נשצר אמן ע"ש וע"ש צהנה
 תה ש"ס לחמור דזה ע"ש :
 ויבצשו שמך ר"ל הוי אדני
 שהוא גימ' אמן .

והנה אהרן המלכה כשנכנס לציט ע"י מקום
 פקיצות הוקד האלה א"א ולא נשאר רק
 הארץ ז"א לצד לכן היתה ידקרות לפי שלא הי'
 לה רק הארץ ז"א שאל לא היתה לה גם הארץ הוי"ו
 היתה שחירה ולא ידקרות ולכן אהרן א"ל א"ל למה
 עוצהנו : אהרן צמ"י שבים ומומלך כי אהרן קיבץ
 כל הדינים ופזרים חקר ו' לשון דנים היינו צ"י פ"ר
 פ"ר והם עוליס קס"ח כי כל אחד היא צמ"י גבורות
 גבורות דבינה והם מגלים אח האחרים ולכן נגדיל קסח
 הסופר צמחיו כי בהצמחים הוא העיזר גם פזרים פול
 קוד הוד ולכן יש צמגלה הרבה ויון גם העמוד הוא
 לוחה

ג"כ קוד י' דאצא שוש חסדים לזה הם נעשים כי
 כפוסם היינו חסדים ה' דבריהם שבלו הימין : ולהיות
 כי ישאל מעל צהוד שלהם ונשאו ככים נכירות ימותם
 המלך הצמירי לק"א כה ע' אויות האומות צמ"י לזה
 נר"גיל עליהם עין הצמיר צמ"י צמעות אחרים כי י"ן
 גימ' ע' והנה אחר מויל הצא על נכירות כאלו עוצד
 ע"י כי כשכורע לעצירה כללו כורע לע"י ולזה הולרכו
 לקבל שנים החירה וז"ש קימו וקבלו היחודים היינו קיד
 הנס צ' לוחית כמ"ל כמו צמ"י משה כן צמ"י מרדכי
 ואהרן ונולי גילוי הארץ הגדולה שילא ומהירה והאיר
 צלי כציו ויודה האלה הגולה עד העש"י לא היו יכולים
 להלל מכלי חיים ומוני הפגם יקרי שלהם :

והנה כצ' כורע כיהלל ד"ה מלך צהמ"ל צבל קו
 ימין שלה צ' פקדן דילי לכן יש צמ"י ו' אודות שהם
 שאל שמה והי' כי חמ"ס ד"ה הם צמ"י ו' ונכחלקים
 לשנים צהוד א' דלציות והי' צמ"י ו' ויון הוא קוד
 העטרה המופתת מכלם גם יש צה' ה' אורות כל ה'
 שמות של ג' הדין כזה דר"דו שם צהוד הנחישת שהיא
 עטרה המופתת מכלם וזה צה' צה' צה' כל ס' שם כי
 השפעות הוא ע"י כה"י ולזה אלו השמות נומים צמגלה
 ואח"כ כשנכנסין מוחין דאנא א' כשם ונשם י"צ שמות
 הוי' ג' צלל ו' צהוד ו' צהוד ו' צהוד ו' צהוד ו' צהוד
 כמ"ל יש לו ג' היות יוחר מקוד דאחארה גימ' מנגס
 כמ"ל גם יש הלה מן הדעת שצמ"י אהח וס"י שמות
 אהרן ומדעת של יקוד אהח הם ד' שמות אה"י צ' מלך
 חסדים וצ' מלך הגבורות וכל אלו השמות חמללים י"ללים
 נחמים צמגלה ולפי כשיו"א יקוד אהח הוא מהפשת צין
 ירכות" וכן א"ן היות עמלן נכחשים צמגלה רק צמ"י
 וצמ"י (והנה יש עוד דיושם צמ"י הגמגמיות של
 השמות אר לפי ש"ס צהם נרכות שוכים ואינם לורך אל
 הכוונה לזה מנעתי מלכתם) הנה כ"ד פזמים כחוצ
 הון צמגלה וכן יש כ"ד אויות צמנות צמ"י ו"ס וגם
 אה הגוי אשר יעצורו ד'

צמ"י וינה חלק ג' ס"י י"א
 כח כי אהרן החפלה על פשת
 הון וצ"י כשחפלה צמ"י צין
 הנחמים על גלות מלכים שהוא
 סימן לדי גלות יענה שחמור
 לו דין אה"י ומחור החשיבה אלו
 יודעים מה שהיתה חפלה אהל
 ילחך לא חפלה נגד הדין וצמ"י
 להדי דכתיב וילחך ילחך אה
 עשו אה"ס יעקב כשל נקשו
 דומי דכי עוב שלא נחמ דים
 צ' ונכחל צים : כן היא כחן
 הילינו דא מיד אחי הדי א'
 (ד"ל מיד גימ' כ"ד) מיד עשו
 הדי צ' כנגד הון וצמ"י ודוד

שֶׁרָף פִּרִי שֶׁעַר הַפִּוּרִים פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

השנה כי קודש הוא כי הוא קדש ממש צמיד אלא הנכנס
 צו הקרי קודש כבוד אף ביימי אינם צאים מעלמן רק
 המוחין לאחא מלושין בנה"י דאחא ולכן בקרי "ו"י כי
 הלא מידע כי עס ס"ג הוא צאחא ושם ס"ג עס "י
 אוחוחיו עולם ע"ג כמין יוס עוב אף ע"י חפלתיו

ומועצתו אלו קוראין ומחזיקין
לח הקודש העציוני דלחא
ש כנס יום הדין הדין דלחא
ולכן נק' מקדש קידש ולא
קידש גמור ויום הכבוד
"לח מועצ" י"י ר"ח חמי
כ"י אלו המועצות ששנאם הם
מ"ר אע"ל לבד ואח"כ כבוד
אשר הקראו "שרת" ו"חום
"מועצ" שרת" ו"חום
"מועצ" טוה א"ל וכו' ו
לחם חקר ו' ר"ל לחם ע"י
קריאתם בזה חלוי הדבר
להזמין מומין דלחא ג"כ
והנה גם כאשר ע' מועצ' ג"כ
וקריאתו כנכסין מומין
דלחא חוק כה"י דלחא
אינם בזה כנו ששנא
שבו המומין דלחא מלוצ'ין
חוק כה"י דלחא חוק ומלוצ'ין
חוק כה"י דלחא כה"י
חך בלחם מומין דלחא בלח'י
מלוצ'ין כה"י חוק ומלוצ'ין
עם המומין דלחא עמון
ומלוצ'ין ששנא המומין
דלחא ודלחא חוק כה"י
דלחא מלוצ'ין בלח'י בלח'י
והנה מה ששנא בלח'י
המומין דלחא מלוצ'ין חוק
כה"י דלחא הוא מומין
ששנא בלחם מומין מלוצ'ין
חוק וכן כה"י דלחא
לכבוד חוק גדול הזה מומין
דלחא לכן הם מוכרחים
לבו מלוצ'ין חוק כה"י
דלחא וכו' ו"חום כה"י
דלחא לכבוד אינם חך
ב"ע אין המומין מלוצ'ין
ומעולם כמו ששנא חוק
בלחם דלחא מלוצ'ין ויש
כה בזה"י דלחא לכוכלם
בחוכו ולזה שפעם אין נק'

[illegible]

שער המועדות פרק א

ענין יום טוב כי יש הפרס גדול בין שבת ליום צין
בעליות ז"ל בעולמות שלמעלה מהן בין בענין
המוחין אשר הם מקבלים מהם"י לחור' וטעמן כי הלא
נודע כי חידד מוחין ד"הא לחור' מהם"י אשר כשעולין
למעלה מתקומין כי כשהם עולים למעלה לא הם חור'
עולים בג' למעלה כמזכירנו לעיל (בשער חוק' שבת פק
ז' ע"ט) וחידד חור' הם למעלה מהם וסכה"י שלהם
החלצתים בחור ה"ק ד"הא ונחיתם המוחין שלו והנה
שבתה לח' המוחין לחצ' חצ'ם מלוצקים בזה"י לחצ'
והמוחין לחצ' חצ'ם מלוצקים בזה"י לחצ' חצ'ם
מחצצין ונכנסין כה"י לחצ' עם המוחין שנחבטו חסדי
כה"י לחצ' וכה"י לחצ' חור' ז"ל ולכן כחדי ושחרם לח

קה

אריה ק"י דכתיב אחס במועדים
שהוא ר"ת אב המיבין מזון
במים טובים עכ"ל :

העליון וזהו הצדק כי עשה
אלו המעשים עיקר האהבה הוא
הוא האמונה עפ"י אלו המעשים
בין ג"כ עשה הענין אין צדק
בפס' לצד והוא כי צדק טוב
מבוסס רק בציוד אמת כפי
ד' וזה כי הלא נודע שיקד

ויל צכוונת הפילת שבת
 ת דמוסיף אז עולה ז"א צחצח

[illegible][illegible]

ועיין שם לעיל נשער יום
השבת פרק ג' נהנה מה
שיבארנו שם בענין עליות היום'
נשער חמ"א :

שחצא חלגים לדימין וואס לר בחלל של בן העניין בלן
 וזה הענין אין חומרים בנחה דיום טוב אחר הים
 שעתה הוא ענין בנחה אך לפי שכל אחד שר לוקח
 רק חלי הכנה ככל לכן אין חומרים בקדושה כה
 משאכ שעתה שכל אחד לוקח כהר שלום וזה חזון
 גיב הענין מדוע דיום טוב לירך חסלה מיוחדת לעולם
 בכמה משאכ שעתה פלא קדש ליה חסלה מיוחדת רק
 בחזרה דמוסף שעתה הנקי בחלל וזה חזון חומרים
 קדושה כהר והוא כי שעתה ביום השבת עולם שכלום ככל
 כהר חלצא והנקי בכמה לירך לכן אין לירך חסלה
 מיוחדת רק כיוון ששנים עולם זה בחלל והוא בחלל
 אז הים ענין מיוחדת אחר חזון שר לירך לכלול
 בחי' חלצא ולהחלש חזון חלצא לזה לירך חסלה מיוחדת
 לעולם בחי' חזון :

בענין זי צרכות ש״ס
צב׳ חסלה ציו״ע

הן נבצקת או בצבועות או
סבוכות תכון חכם ע"ד
שנאמר לעיל צ' צרכה
על הפלס קטל לכון צ'
קטוח ונבולאן הוולאן מ'
לוחיות אפי' יכיו כדמיון
הם הכיון בלן צ' צרכה
הכרטיסות כן קטוח אפי'
מנוולאם צ' צידון וא'
באלמן וא' חכמה צ' צ'
צרכה אכרטיס צ' צ'
מנוולאן על קיר ימא'
כדוד והענין כי יום טוב
צרכה צאמל צד כמנוול
לעיל לכן לרד לבון צאלו
השמות

בניקוד הזכרוב כתב כפי כתיב
ויהי חלק ב' כי וול
גמולת בנימין מקול נחם
כח ערבים שחלת ומנה חילם
ומקום שירק לוי נחם כח
ז' זכרים חיל קבלת פתח
ו' ימים הראשונים ערבים שחית
ומנה גזיר מוקף שירק יום
ערב כרית שחית ומנה
חלק סגל ובנוסף שורק וכל
חיל הקדשה (חיל כי ז' זכר
חיל בניקוד הזכרוב)
מקום שירחל (והחיל) ידוק
חיל שחית לחותות הוי שחיל
לכלות משובל לפתח שחיל
ז' חותים זכרים בניקוד זכרי
ולתל חותים בניקוד נפתח חותים
מלת סגל משובל עם חיל
יח ערבים שחית ומנה פתח

בת

שרה פרי שער המועדות פרק א ב עין החיים

ימי החול ולפיכך מזה הענין ג"כ הותר איכל נפש
[יפה נבסח הוא חסד צדור וימינו חסדקינו ומה פס"ח
הוא פיה ק"ח ליל המל' שהוא הפה הוא ק"ח ב"ח
חיים וזה היל' לנפלים אז יש להם שמחה ומספרים
בליחוט מלכים וסכל גמור ב"ח שדי צדור הכחמי' והסדרי'
היורדים חללי מהסוד וגומרי ציני' אצרכם : שביעות
ממן חורה הוא חיה : ראש כשנה הוא ההעורכת בצורה
צדור שמליו חסד ללשם : יום כפיר' החעורכת הצורה
והמל' חרין כפורים : סוכות בצורה ממוקמת כדי שחמ"י
ראוי לזיווג צמחי ערש (וביום א' נקבה חסונג צבר)
אחריו ומיניו הם ז' שסג ג' צדי הים וצ' צדי ערש
ולז' ואחריו הרי ז' צדור שבע נערוה כי היל' שורש
ל' נערוה חיים והמקורו שבע נערוה צלש' א' זה ק"ח
שמיתמן על החיצה צמלע צהכ"י ועושים הקסה' א' בכל
יום וביום ז' שבע הקפות צדור נקבה חסונג צבר ובדי
של' יקטירו הקליפות אלו לוקחים ערש נוסף' על הז'
ליל שממנה החעורכת הקליפות ומציע ולא צדור חסני
שלין בה צרכה צדור ולא חסץ צרכה וחמק ממנו
ואחריו שיע ובמחמ חורה

ואחרים חומור הוסיפה ה'
כי גמר הקיד לצקת רחמים
על צינול הקליפות חיים
יכרת ה' כל שחי חלקות
צדור ערש דומה לשמים
ושמחה חורה חיוג וז"ל :
חבורה כלל ענק החכמה
וממנה שמן משח קידש
לכן ה' הסג ג"י שמן וע"י
ככן : פורים צדור עקף
הצנח יין הונו צצורה
ולכן ה' הסג צצורה
והריגה והשמחה הוא ג"כ
צדור היין המשמחה ע"כ
מהסדרי' :

ועתה צלר ענין אוכל נפש
שהחורה מלאכת אוכל נפש צ"ע משל"כ מלאכת העבודה
שחלקר כמו צמח וז' יחצור ג"כ ענין חול המועד
והענין ג"כ שהורה צו מלאכת דבר הארז' והענין כי
המלאכה חורה על הקליפות צדור הענין ו' ימי המעשה
והנה צבר מוצר כי צמח צמחים יורשים את אציהם
ונקרי קרש ומקבלים שפע הענין קדישא כוהנו והם
שרים לו חמקומו ממס מלאכה עד רגלם ולזין שם חיל
כלל כי אין דבר כספי' הצנין ולא היל' השמחה הקליפות
לגמרי ולפיכך נאסר כל וימי מלאכות :

אמנם צ"ע יציהו ראשם לצד א"ל אציהם והיוק
כשארם רק שעולים חמ"י נמקס חציר
ונס" צמקס חמ"י וסנה חמ"י היום נקבלים חיל המועד
וליום

השמות אלה' אלהים שכולם ומקפ צורק וכללות יום זה
הם צמח עילאה : ע"כ דורין והיו' כשוע :

בשחר יומי צמחלי שנה
לרדך לימר צמחיה דערכיה ותודיענו וכו' וצמחך
צין קדישה שנה לקדושה יומי' הצדלה חביון כי צמח
ה' וקבלים ז"ל חלה צמחיה' ללצא שחי' מלוצשים חוך
נחי' ללמח וז"ל קודש ממס כמו שחצור לליל וצמח
צמחלי שנה יולאים כנה"י ללצא שהוא קודש ונשארם
רק הנחי' ללמח וצמחם המיעדים הנקרי מקדלי קודש
ככ"ל : וזהו צין קדישה שנה לקדושה יומי' הצדלה :
בענין העצילה צעיר יוסעוב כחצ צמפר כפי יונה
חוק א' פרק ליה וז"ל אצל צלש רגלים
לרדך לכיון צמחי שמות ע"כ קס"ח הוי' דיודיו וגם סם
אחי' ציידים שעולים כמנין רגל חיים חייב אדם לעמר
עלמו צרגל פי' צמחי שמות אלו שעולים רגל וימי
שממנה שריר ליהוה העצילה חמר חיות כמו צעיר
שנה וצמים פרק ל"ו סם כחצ ז"ל וכוון צמכל ערש שנה
ומועד לחרוך רגלי צמים חמין אחר חמלה ממנה וצלצד
שחי' והיו צה למקדים קודש מנחה קטנה וכו' ע"ש :

פרק ב

הנה ענין צמחים האלו החנוכלות אורות העליונים
לפי הזמן אס צמחך אלו צצורה או נהיים כ"א
מחלה לפי שנה כחשר יחצור צמחיה' והענין כי חל'
נודע שחוקר נפין מחלוקה מחלוקה ונמל צקדס לה
צמח שיעור ו"ק וכנגדם הם ששת ימי המעשה והנה
בכל יום דחיל מושל מרה אחד והנה צמחי' שולטין היום
ליורה וצמחן לחרך שולטין היום דעולם העשי' כי עולם
העשי' אינו שולט כלל צמחי' והנה אינו דומה שעולמם
צמחי' החול לשעולמם צמחיה' אלו כי צמחי' החול שעולמם
מואליות צמחיה' ומצריה ליורה צמחך ישרל ומיירה
לעשי' צמח"ל היינו צמחי' מועל חקד צמחיות ומחלצם
צמחך צצצורה חקד צמחיה' מחלצם צמחך דל"י וחקד
דל"י מחלצם צמחך דעשי' : וכן צמחי' צצורה וכן
כולם עדין : אמנם צמחים האלה אלו הספי' האחד
המחירה צמחן הזה היינו נבסח שהוא צמחך אלו החקד
העליון דלחיות מחלצם צמחך צצצורה לצד ולא
מחלצם עוד צמחך דל"י כי מרוב האור המחלה עמה
מן האלילות צצצורה יחצור אור החקד דל"י לגמרי כי
סרגא צמחיה' מלי ממני ופי' אור העשי' וזה דומה
למים היולטין מן המעין עיפין וכאשר חרובות השמים
נפתחים להקריק רוצי המים אז אורן הטימין אינם יכריין
כלל ונחצעלו חוך רוצי המים היורדים מן השמים כן
הענין הזה אמנם שאר המידות לא נחצעלו להצטווח כמו
צמחך אעפ"י שחצעלו אור החקד דל"י ודעשי' מ"מ לא
נחצעלו שאר המידות ומחלצם צמחיה' וצמחי' כמו צמחך

שרף פרי שער המועדות פרק ב ג עין החיים קט

פרק ג

ונבאר

קוד אקני חג וכו' יחבאר ג"כ עעס היתר
אובל נפס כי הנה לרין עעס היות אקרו
חג אחר י"ט ולא אחר שבת אשר לכאורה נראה להיפך
כי הלא גדולה קדושת שבת מקדושת יום"ט וא"כ ראוי
יותר שתשרי קדושת אחר שבת מאשר יום"ט ע"כ עעס
הענין הוא כי הלא בשבת אז הוי"א עולה עד הדיקנא
לוי"א שנכסה לשבת כמבואר לעיל וסיוק' עתה בחי'ק
לז"ה ואז עולם הבנינה צמקום אחא כי שם עיקרה
האנוני כנודע שאמא וקנבא צבוריא ועולם הילי' עולם
צמקום ז"א דלילות ועולם העשי' עולם צמקום נוק'
דעולם האלילות נמלא שכל העולמות כולם ככללין צאור
של עולם האלילות וזהו נאקרו כל המלאכות בשבת כי כל
מלאכה הוא צקור החלוצים כנודע צקור ט"ל מלאכות
וט"ל מלקיות ובשבת אז אין להחלוצים שום אחיזה גם
בעולמות החסותונים כיון שכולם עלו למעלה לעולם
האלילות כנודע : ולזה העעס ג"כ צמולאי שבת שיוירדים
ימי המול שם י"י ועשי' וחזורים מן הקודש אל החול
אין בהם כל שישאור בהם הארת הקודש הגדול הזה של
עולם האלילות ולכן לא יש אקרו חג אחר שבת . אך
ציו"ט אז צויר דלילות אינם עולים רק צמולאי לצד
כמבואר לעיל והצריחה היא צמקום ז"א דלילות והילי'
היא צמקום נוק' דלילות : והנה נודע כי חוקי הנוק'
אינו רק שיעור ד' מ' מירדס
לצד שם תכני' ד' א"א"כ
כשעלה הילי' צמקום הנוק'
אז אינו עולה שם רק ד'
קט' ראשונות שלו וכשאורו
הנוק' החסותונים דילי' צמקום
ו' ראשונות דצריחה וד"כ
דעשי' צד"ה דצריחה ושם
קלוות החסותונים כשאינם
צו ראשונים דילי' אובל העשי'
הם למטה מעולם האלילות והנה גם כן נידע כי מלאכה
הוא צעולם העשי' שהוא אל אדני ביו' מלאכה ולפי
שעולם עשי' הוא בולו למטה כ"ל לכן אקור לעשות
מלאכה מגורם שאל לעיור שם הקליפות חיו"ך מלאכה
אובל נפס הנה אובל הוא ביו' אל הוי"א שהוא כנד עולם
הילי' כנודע שהיא רק שש מחסותות שלו למטה אך הדי'ר
שלו הנה צעולם האלילות ואין שם אחיזה כ"כ להחלוצים
לזה הוחר מלאכה אובל נפס ולזה גם כן כיון שגולומת
ילי' ועשי' שם ימי חיל
כ"ל נשאלים ציו"ט למטה
מעולם האלילות ולשם נמשך
לחם אור ומעמלה למקומם
למטה וצדלי' שאל פ"י
לפס

הדברים האלו הם מבוררים
בפי הכותב ע"ש אך הוא תמוה
מאד כי הלא מבורר כי ציו"ט
עולים בחי' מוקף שניהם
צו"ר דליל' ובמקום עד הכפר
אך צמולאי עעס היתר מלאכה
אובל נפס ציו"ט יחבאר ציו"ר
הספק ונמאן אין להנין רק
עעס היתר מלאכה דבר אד
נפסיה :

ואינם חול במור חין כי
הלא עלו ממקומם למדריגה
עליונה כ"ל רק כיון שאל
עלו עד א"א"כ כמו הנ"כ
נקלטים מול המועד כמלא
לפי זה חזון קדושת מול
המועד שהיא למעלה
נקדושת ר"ח כי צו"ט
כחמדה ראשה לצד לעולם
למעלה מאלילותו כמו

שמבואר לעיל בשער ר"ח אך
למעלה בחי' אצי ודדויות' ובהם צמקום הראש והנה"י
צמקום הדדויות והנוק' וזה העעס שאקור להניה הפילין
בספ"ה כלל כי שניהם עולים למעלה ממקום הנחת הפילין
בחי' לז"ה כ"ל משא"כ צו"ט שניהם עולים למעלה
מאלילותו רק צו"ר להם השפע דשמיא דרך מדריגות
והיא רק צמולאי מוקף כמבואר ע"ש צמקום על כן
מסירין הפילין קודם מוקף ע"ש כחזור לענינו כי הנה
שניהם הקליפות צקור מלאכה עבודה הוא רק מן הנה"י
שהם מני' להם ממשלה לחשול על הטברה להעצירה
ולהיות שרלל משועבדים להקליפות כמו עשה בזמן
הגלות לפי שהם צמי צדאי' והם לצד מנושא כמס"כ והודי'
הספק עלי למשחת צקור כל היום דזה וזה הק"מ כל
לעקב צהירק וצבאר הקודש כמשך ליוור א' להקליפות
כנודע שם צו"ר צקום אל צבקי' אין להם ממשלה
ושליטה כלל רק חיות מזון לעמוד על משמרתם הקצוע
ולהיות כנכשים להקדישה והנה חיות זה נמשך להם מן
הנ' עליונות ויורד דרך ז' מדריגות והנה ציו"ט עליונה
עליונות שולטות והם משפיעים אל הוי"ק והנה לפי שעלו
חגי' צמקום צד"ה ונה"י צמקום חגי' ולפיכך נאקור
מלאכה עבודה לפי באין עשה אחיזה כל כך להקליפות
צנה"י מפני שעלו למעלה צמקום חגי' אך ח"מ צבקי'
שים להם יניקה וחיות משם להחיות נפסם לזה הוחר
מלאכה אובל נפס צלצד . אך צמולאי אז הוי"ק שולטים
ולכן הם ו' ימים ולפי שג"כ עלו הוי"ק חגי' צמקום
צד"ה ונה"י צמקום חגי' ואין לקליפות שליטה כל כך
רק צד"ה האצד שהוא קוד נלילות הקדושה שבהם
צמקום הקליפות ונאצדו שם צעון העולם על אלו יש
להם שליטה אצל אין להם שליטה ממש על הקדושה
חיו ולזה לא הוחר רק מלאכה דבר האצד גם קוד דבר
האצד היא קוד הקליפות שבהם צמקום הקדושה
בפנימיות וחזרו להיות קדושה צקור כונה והם נשמות
אשר היו אצורים צעמן הקליפות וחזרו וכבדו צקדושה
צמקום מדריגות העשי' ולא צמון צמקום הקליפות וא"ל
לא זכו לעולם צמקום יל"ה ונ"ש צבקי'ה ולכרי'ם אלו
להשפיע להם למקומם עשי' צקור מלאכה לפיכך
הוחר מלאכה דבר האצד :

נפס הכונה כח ענין זה
בזמן אחר אך שאל תמוה הנה
דבריו שם כאשר ינון המשכיל
מעצמו אך הנה שורש הדברים
הנה צקור עממי מול פ"י נא

שדרה פרי שער ליל שבת פרק ד ה עין החיים

דברים המה אמתים * והרי עתה באקרי חג ששדיר דעשיי הם צדיק דילי אז ודלי המוצח שהיא מיל דילי הוא עומד במקומו האמת צדיקה כי גם הדיר דעשיי הם הם צדיקה והמה הדיר דעשיי הם נעשים לה ד' קרנות כי כל קרנות צדקס המה עומדים * נמלא שד' קרנות שהם ד' ראשונים דעשיי נעשים ד' קרנות המוצח שהוא מיל צדיי :

והנה לבי שטיקור מה שאנו לריכס עתה להאיר להם אינם רק מן ו' תחמונים דלייה ולמטס אשר אפילו צוייט היו מוך עינים האלילות לכן לא נזכר בפרק ההאחר של אקרי חג רק צהם והיו אקרו חג בעצותם שהם ו' קטנות הליכה כנזיל עד קרנות המוצח שהוא עשיי כנזיל * אמנם אוחס ד' ראשונים דעשיי הם קוד ד' מוחין שהם קוד ד' שנות הוי' דע"ב ק"ב מה' צ"ן מלונשן בד' אהי' ג"כ צ' צידון ואחד דלפסין וא' דהסין כנודע והשמות אלו הם גימ' קרנות שהם צדי ראשונים דעשיי והם נקראים שנות חיים כי הוחוין בכללם נקרי חיים שהם חיי' הולך גימ' אהי' הוי' אהי' כנודע וכאשר הם נחמין לדי מוחין בקוד השמות הניל המה גימ' שנות והיו שנות חיים והיו קוד אלה המושכת אל העשיי ציוס אקרו חג :

שער חג המצות פרק א

ענין פסח ויליאה מליס דע כי הלא נודע כי הראשונים קיקו את השכינה עד הרקיע הוי' מחמת עונותיהם (זה מובן עשיי) ונה שבאר בשמוך בהנה הגלויות של קרי שהולא אהדי' באיזון קיל שנים כנודע ונס דור המצול שהיו נשחיתים את זרעם על הארץ היו ג"כ אוחס הגלויות הניל וז"ס משה ויכח ה' כי רנה רעה האדם בארץ פירות רעה בני האדם ממש כי קוד הקרי נקרי רעה והמולא נקרי רע כנודע צוהר על פסין לא יגורר רע נמלא כי דור המצול הם רעה אהדי' ממש וז"ס אמתה את האדם אשר צדיקה ואח"כ נחגלו צדור הפלגה ועליהם נחמ' נכח' נכח' את העיר ואת המגדל אשר בני האדם בניי דלרם קדמלי שהיו בניי ממש וז"ס מה' מלך קרי מדכורא ולא מנוק' ולכן הם צע"מ משהו גם כן ואח"כ הולכו להתגלגל צדור ההוא ולחקן זאת כי כולם היו נשמות קדושים ועלומות רק שלחיות החיזונים צהם והם מעקלקלים אוחס ואמר פילערפס

הם ועשיי' הדושים המצחלים הם מצוה כמו שכתבנו "ש"י והנה כתב שם עוד חיל אמנם כבר ידעת כי ענין ג' עלמין המ' גימ' אהי' נמלא (ועיין לעיל בשער כללות המצול פרק ג' בהנה) ושם צדיקו כי האשחן הם נגד הצדיקה והוא אהי' עלמין גימ' אל שני צדיקו * והני נגד הליכה והוא אל הוי' והני נגד העשיי אהי' אל אהדי' גימ' וזה המצול הוא גימ' ג' כנגד עולם דעשיי ולפי שם הוא עולם הקליפות ולי שם נאמר עולם צדיק כרי שלא לעורר עולם צדיק אלא לזכר נשם גימ' אל הוי' שהוא כנגד עולם הלי' שם אהי' כ"כ אמוחלכן הוהר ציוס זה אהי' נשם עכ"ל :

האלילות והוי' שלו צהי' ראשונים דצדיקה והלי' יורדות בנקים העשיי היינו צדיק דצדיקה וצו"ר דלי' והעשיי ד"ר שלם צדיק דלי' והי' המצותה שלם צו"ר דעשיי נמלא שנות ד"ר של ילי' המה עתה בנקים גנוה עינים שהם ד"ס דצדיקה * והנה נודע שהלי' נקרי אל הוי' וציה כשהוא בנקים גנוה אז יש לו מעלה יסירה והוא ששם אל שהי' המלה רק אל פשוט ועתה המעלה ובקרי אלה הוי' גימ' יאר עם הכולל והיו ה' ויאר לנו ר"ל ונה שהי' נחמלה רק אל הוי' עתה נעשה ציו"ר יאר * והנה למס ששאלר צדיק דצדיקה הנקרי אלהים כנודע כי אלהים צמילוי' הסין וברצונו עולם אהי' עלמין דצדיקה והיו ויאר לנו ר"ל לנו גימ' אלהים ששם נוסך לו האדם זו ועל הריה דלי' ששאלרם בנקים הוי' דלי' אחר הכתב אקרו חג בעצותם כי הנה הוי' נקרי בעצותם ר"ל צ' ענוה כי ציות הוא שלם והוי' הם צ"ש ששם הם נקרי בעצותם ואקרו חג ר"ל אקרו את ההג שהי' הם צעזעס שישאלר צדקס הלי' צו"ר שלו ושלא ירדו למטה לנקומם * אח"כ צדור אהדי' הדיר דעשיי אשר נשאלרם עתה צדיק דלי' ואחר עד קרנות המוצח ר"ל שאקירה ההג הניל חמשה עד העשיי שהיא קרנות המוצח כי המוצח היא צעשיי כנודע * שם וצדקס את הקרנות שטיקור הוא צעשיי כנודע * והנה מוצח הוא גימ' צדיי כי הלא מוצח עולם גימ' אל הוי' שהי' ילי' כנודע אהי' הענין כי אמת שטיקור המוצח שדורס הוא צו"ר דלי' כמו ששנו מוכר עליי שהוא אל הוי' כנזיל אהי' הלא כנזיל נודע כי כל צהי' מיל שכלל ד' עולמות הוא צדקס העינים שחממו צדיקל קיק דלי' והניל דלייה הוא צדקס העשיי כהיכל ק"ק דלי' נמלא כי מוצח שהיא מיל דלייה הוא עומד דעשיי הני ששני

שְׂרָף פְּרִי שְׂעֵר חֵג הַמִּצּוֹת פֶּרֶק א עֵץ הָרִימִים קִי

שִׁלְעִמְרוֹ ויִזְכְּכוּ יְהִי כְשִׁמוֹתָ לְחֵר חֹס מִהֶם חֲלָה
הַטּוֹמֵאָה וּלְדַרְבֵּה אֵין הַחֲלוּטִים כְּחֹסִים רַק כְּשִׁמּוֹתָ יוֹהֵר
קְדוּשָׁה וְחֹנֶס כָּל הַשְּׁמוֹת הֵם בָּלִים וְחֹסִים וּבְזוּרוֹת
שִׁבְעָה כִּי שֶׁם חֲלוּ מִלִּילֹת הַזִּיזוּג וְלֹכֵן נִקְרָא דַעַת
צָקוֹד וְהֹלֵס יֵדע אֵת מוֹה אֶשְׁתִּי וְיֹמֶה כִּי דִירוֹ שֶׁל
מִשֶּׁה בֶּל הַדּוֹר הַזֶּה כְּנוֹדֵעַ כִּי מִשֶּׁה הִי 'נִצְחִי' הַדַּעַת
כְּמִצּוֹר אֲלֵינוּ גַם בֶּל הַדּוֹר

הַהוּא הִי גִיכ 'נִצְחִי' הַדַּעַת
רַק שֶׁנִּשְׁמָכוֹ אֶל הַקְּלִיפּוֹת
וְהִכֵּה לַהֲיוֹת שְׁחֻטָּאִים הִי
צָקוֹד הַדַּעַת לֹכֵן יֵדע מִשֶּׁה
כִּי הַגִּלּוֹת הֵזֶה הִי כְּמִשְׁךְ
גִּיכ מִשֶּׁם כִּי בֶּל גִּלּוֹת
מַלְרִים בֶּל עֲנִינִי לֹא הִי
רַק לְלוֹדֵךְ הַשְּׁמוֹת הָאֵלֹ
וְלֹאֲהֵ הִי גִלּוֹת מַלְרִים כִּי
יִיקָה מַלְרִים וְהַטּוֹמֵאָה
שִׁלְסֵה הִיחֵה מִקּוֹד הַדַּעַת
שִׁלְסֵה וְצִפְרַע לִפִּי מִה שְׁנוֹדֵעַ
כִּי פִרְעֵה וְנוֹלְרִים הֵם כְּנֹדֵעַ
הַעֲוִירָה הַעֲלִינִן שְׂאֹף בְּאִמּוֹרִי
הַעֲלִינִן וְהִנֵּה בְּזֹמֶן הַגִּלּוֹת
הַהוּא בֶּל שִׁפְעֵה הַדַּעַת הִי

יוֹנָקִים אֲחוּה פִּרְעֵה וּמַלְרִים וְלֹכֵן הִי יִשְׁכָּאֵל מְשׁוֹעֲדִים
אֵלֵינוּ וְהוּא מִה שֶׁכִּבֵּשׁ בְּאִחוּה הַגִּלּוֹת וְיִמְכְּרוּ אֵת מִיחֵהם
צִעֲזוֹדֵה קֶסֶה בְּחִימָר וְצִלְבָּנִים כְּנֹדֵעַ הַחֹמֶר וְהַלְבָּנִים שֶׁל
דוֹר הַפִּלְטָה וְהִנֵּה כִּבֵּר כוֹדֵעַ כִּי כִשִּׁי חֹמֶר לֵאמֹר שֶׁמֶם
לְמַעַנֵּה עַל יְדֵי עוֹבוֹת הַדּוֹר כִּבְהִרָה שֶׁהַכּוֹת הַעֲלִינִים
מִשְׁחַלְקִים לְמַעַלֵּה כִּי שֶׁל יִיקָו מִהֶם הַחֲלוּטִים כְּמוֹ
שְׁמִצּוֹר שִׁלְסֵה הַטַּעַם הִיחֵה הַזֶּה 'נִצְחִי' וְיִיקָ לְבַד וְלֹא
צִיֹּד שִׁפִּי שִׁלְסֵה רַק אֲחֵר הַחֲקִינִן וְהִנֵּה בְּזֹמֶן הַהוּא
חֹר הַזֶּה לְקַטְנוֹתוֹ הַרְבֵּאֵן לַהֲיוֹת צָקוֹד הַעֲוִירָה גִי

כְּלוּנוֹן גִּי צָקוֹד בְּזֵן אֲחֵר
עֵילָאֵה וְהִנֵּה כוֹדֵעַ כִּי חֲמִיד
כְּהִי דִלְמָא הֵם מוֹסִין לִיֹּא
בְּגִלּוֹתֵיהֶם אֲחֵם קִקְשׁוֹת אֵל
בִּימֵי הַעֲוִירָה דְּבִי כְּלִילוֹן
גִּי בְּהִכְרָה שִׁפִּי לִיֹּא
מוֹסִין מִן הַהִי דִלְמָא רַק
שִׁסֵּם נִצְחִי חֲלוּטִים לְבַד
כְּנוֹדֵעַ כְּמֹאלָה וְהַיֹּסֵם בְּנִחִי
גִי כְּלִילוֹן גִּי צָקוֹד בְּזֵן
אֲחֵר הִי לוֹ מוֹסִין מַחֲלוּטִי
כְּהִי דִלְמָא וְהוּא כָּל הַמוֹסִין
וּבִפְרַע לִי מִחֲקִי' וּבִגְבוּרָתוֹ
שֶׁל הַדַּעַת שֶׁנִּי חֲלוּי הַגִּלּוֹת
חֹס כּוֹלֵם הִי מִקּוֹלָם

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

הַהֵם גִּי פִרִי כֵן חֲמִים הַגִּרְפִּי
כִּבֵּשׁ שֶׁם הַהֵם וְהוּא אֵין הַדַּעַת
כְּשִׁמּוֹתָ שְׁחֹר זֶה עֲלִמוֹ צָקוֹד
הַעֲוִירָה מִכְּתֵה הַכִּדְרִים אֲלֵה
הַעֲוִירָה הַשְּׁעִינֹר הֵם דִּינִים נִמְרוֹי
וְהוּא וְהוּא גִי נִמְי גִּלּוֹת מַלְרִים
שֶׁל כְּהִנּוֹן בְּזֶה רַק גִּי מוֹסִין
דַּעַתִּי הַקִּקְשָׁה גִי גִי גִי וְהוּא
שִׁפִּי וְהִנֵּה לְעִנִּיד הַחֲמֵה אֲחֵר
אֵל לִפִּי שְׁקִירָה מֵחַר לֹאֲהֵ
הַכִּדְרָה לְאֶחָדִךְ דְּגִדֵּר וְלֹאֲהֵ
מִקּוֹר הַעֲנִינִי הֵזֶה וְהִנֵּה אֲחֵר
כִּי כְּסִפֵּר טַעְמִי מֵלוֹת פִּרְשָׁה אֵל
בְּזִינִן לִלְיוֹת הַפִּסָּה דִּלְמָא גִי
קִרְעִי וְקִרְעִי כִּבֵּשׁ שֶׁם הַשִּׁסֵּם
לִפִּי שִׁפִּי זֶה גִּלּוֹת מַלְרִים

שרף פרי שער חג המצות פרק א עין החיים

נעשים מקור החיה דל"א ע"ש ב"ה הנחת' עם מ"ש בע"ז ח"ס
 שרף פנימיות ומצליח' פרק י' שכתב וז"ל והפנימ' שהם המוחין
 עליון הם כולם הוי' שהם בעיבור מוחין רהוי' תוך מוחין דקטנות
 דל"א שהם לנשיות הוי' מלכות' דל"א ובידיהם המוחין רהוי' תוך
 מוחין דל"א שהם לנשיות הוי' מלכות' דל"א ובידיהם המוחין רהוי' תוך
 ול"א ז"ל שכתב מלכות' דל"א ובידיהם המוחין רהוי' תוך
 דל"א ובידיהם המוחין רהוי' תוך

והנה נודע כי הדעת הוא קוד סמ' והג' נמצא כי
 יקוד דל"א הוא כילול ומלכות' אחרת העשרה
 חייב וזהב' שיש בלבוש הזה ג"כ מלכות' עשרה ולפי
 שהנשים הוא קוד אהי' ובפנימ' בקוד העיבור אשר שם
 אהי' מורה על זמן העיבור כבוד' לבן נמצא כי יקוד
 דל"א הוא י' שמות אהי' שהם לבושים אל המסכים
 והגבורות שהם עשרה הוי' כבוד' והנה בגלות מלכים
 מחמת שהי' הפנס צהלעה כח"ל לזה נכתלקו מהדעת
 עשרה המסכים והגבורות בעלמ' שהם העשרה הוי' הנ"ל
 ולא כשאר האור צ"ל רק הלבושים שלהם שהם יוד
 שמות אהי' הנ"ל ולזה נמשך הגלות דר"ו שנה כמנין
 עשרה שמות אהי' וז"ל דר"ו שנה ולמנ' משה רבינו
 ע"ה חשב כי אשר שחטתם הוי' המסלקת הדעת ובג'ר
 ענין שכתלקו העשרה הוי' שהם צדיק' ד"ס ולכן ימשך
 הגלות ד"ס שנים כמנין הפנס והו' מל"א הסנה וזהו
 קוד מ"ש וי"ל ה' כי ק' לראות ר"ל שחשב שיעבוד
 הגלות כמנין ק"ר והודיע לו הקדי'ם שאינו כן לפי שכיון
 שיד' הוי' נכתלקו למעלה לא הוי' בהם הפנס ק"ל וינקו
 המלכות' מהם רק הפנס הוא צהב כששאר צ"ל וס' י'
 שמות אהי' וז"ל כה תאמר אל בני ישראל אהי' שלחתי
 אליכם ולכן לא ימשך הגלות יותר מדר"ו שנים כמנין
 לחיותם כח"ל וגם עוד עשרה אשר כי הנה צהב אהי'
 צמילי המילוי שלו י' כי אחריות ובעשרה שמות אהי'
 י' ריע אחריות ומחמת אלו הנליות של קרי' של אהי'ר
 נעשה מהם דע בקוד ויהי' עיר ריע ולכן הוי' שנות
 הגלות צהב אהי' : והנה ה' אהי' בקוד אמורים שלהם
 הם י' דמים כי אהי' צדבוע כ"ה א' אהי' אהי'ה
 עולה גימ' ד"ס והנה נודע כי לעולם אמורים העליונים
 הם נעשים פנימ' למה שלמטה מוחין ומל"א כי אמורי
 של אהי' הם פנימ' דל"א ומל"א שהם י' שמות אהי'
 צדבועם שהם י' דמים וה' ה' דמים עהורים וה' דמים
 עומאים והענין כי ה' מסכים נחירים אל יקוד ז"ל עם
 לבושיהם שהם ה' דמים והג' נחורים ציבור הנק' בקוד
 ציווה ויש כח ציבור הנק' לקבל כל היוד דמים הנ"ל
 ומתקשרים והגבורות נעשה הולך והדמים הם מתצנרים
 חלים דם עהור ולפעמים

שנות

הנה בע"ז ח"ס שער המורע"ש
 דק"צ שכתב' בענין זה אף
 לא אמר' שכל שני הדמים
 מהורים נעשה חלב ע"ש אך נבי'
 הם מתמסכים לחלב ויונק
 מהם הולך אז הם מתצנרים
 ואלו הם לבושי המסך' אך
 לסיחוס בקוד אמורים הם

נקראים דמים ויש בהם
 אחרת פקולה אך הדמים
 של הגבורות הם דם עומא
 וזה ששאר צהב אהי' אשר
 הציבור הוא דם עומא עומא
 ויולא אל הקליפות אך לא
 עלמותם עומא חיו משל"ב
 הוי' דמים של דם עומא
 אשר הציבור נעשה מהם
 קודם דם עהר (בספר
 הכוונות כתב צלשין מהדורא
 צמח' וז"ל) הענין מה
 צמח' צמח' אלליו כי ה' דמים
 עומא' וה' דמים עהורים
 צלש' וז"ל הפסוק ולאעבור
 עליך ואחלה מתנוקשת
 צמח' הנ"ל צבקה כמחול
 אלליו והנה יוד הויות הם
 הוי' והג' מל"א וי' אהי'
 בקוד דם שהם הוי' דמים
 הנ"ל הם הוי' והג' מל"א
 [וכבר וז"ל לא צבקה]
 כן ועיין צדיקעס כי בגלות
 מלכים מה ז"ל בקוד קטנות
 שכתלק מוחין למעלה האור
 שאר צמח' בגלות ולא הוי'
 מתפשט צו רק ההס' וההג'
 של צמח' קטנות בקוד יוד

דמים (ר"ל לפי שכתלקו כל צמח' הגרלות אז גם מהדעת
 נכתלקו ג"כ החי' הפנימ' שהם יוד הויות ולא נשאר
 רק הלבושים שהם קוד י' אהי' וגם אלו לא האירו רק
 בקוד אמורים כח"ל) ופיעה שהוא בקוד העורף ומלכים
 בקוד הגרון הוי' ויונקים מהם צהבוס צנרין וזהו ואחלה
 מתנוקשת ר"ל כי הקליפה נקרא מה אצי אצות העומאים
 דגא דמותא היתה מתצנרת ויונקת ואחרות צמח' ר"ל
 צ' מני דמים דם עהר ודם נדה וצל"א ישראל מן הגרון
 העליון ומתפשט למטה אז נפסק הדם ולא יינקי מהם
 המלכות' כי נתפשטו המסכים והגבורות צדעת דל"א
 ונתפשטו מהם ולמטה צהבוס עכ"ל :

ונחזור לענין כי קוד גלות מלכים כי ישראל שהוא
 קוד ז"ל מור לקוד עיבור צ"ל כלילין צ"י
 (ועיין לעיל בגימ' ונכתלק מוחין צמח' הפשטות הפה'
 צמח' הגרון אשר שם מכתים יקוד דל"א שחוד ז"ל
 כבוד' (ר"ל כי כשז"ל הוא בקוד קטנות אז אין כנכסין
 צמח' רק חלב פקין מחלון דכ"י דל"א והמה צמח' דל"י)
 ושם צנרין הוא מלכים כמחול בקוד מן המלך קרלחי

שרף פרי שער חג המצות פרק א עין החיים קיא

יט וכן המלך המזהב ולכן נקרא מלכים ר"ל מלכי יום
עלוי ולא הי' מאיר הדעת אל נופא דל"י רק צנח'
למרים שם יוד דמים וז"ל המסוק צמחאל ואעבור
עלך ולאך המסוקה צמח' פירות כי הענין שהיתה
המסוקה צמח' המצות קשה צמח' וצנח' הוא
צמח' לוח' המד' ה"ל לוח' הדמים אשר ינקו מהם
הכחית הח'ונים של מלכים ולכן ואמר לך צמח' ח'
ר"ל צמח' הדמים ההם המורים מיתה וגלות עתה הקבל
חיים עליונים עד שהקבל חיות' דגלות הנקרא ח'
המלך שם קוד אהי' הוי' אהי' בהם ביו' חים כמנהג
לעיל בקוד החסילין ולכן חקנו לומר פסוקים אלו הוך
ההגדה ואלמנ' מה שמונים צ"ס צמח' ח' כנגד דם
עבור ודם עמל' והם ג"כ כנגד דם פסח ודם מילה כי
דם פסח הוא צמח' כי גם הוא דם כח כמנהג מזהר
(ר"ל וס' הוא קוד אהי') ודם מילה כנגד הפסחים
דמיה דאח' דכורא והנה מחמת זה שכהצנו שנקחלקו
מז"ל כל החיות דגלות שם הוי' ולא נשאר רק
חיות' דקטנות שם שות' אלהים לכן הי' פיעה הרשע
כומר צעיר ואמר מי ה' אשר אשמע צקולו כי הוי'
שהוא עיקר חיות' דז"ל לא שמוע צבולם ח' וז"ל
אשמע צקולו וכמו שצמח' צמח' על פסוק ויחזק' את
לז פמנה כי שם הי' כשע"ה שמוע איתו הוא עליו
היתה מחזקת אל' כי הי' חכם ונבט' גדול ורוע
אח כל זה ולכן הי' ויחזק' את לבו כי גם מיוסף הדין
לא שמוע רק שם אלהים כמ"ס אלהים יענה את שלום
שעה ולכן כפר צמח' הוי' ומורה צמח' אלהים והענין
נודע כי כל החיות' אין שלמים צמח' הוי' ח' רק
צמח' אלהים כי להיות אז צמח' קטנות או עיבור י'
יכולה הצמח' להיות שם כי אז בעל דל' אלהים
מחפשת כל כך עד שז"ל מן המלכים שז' צמח' אלהים
למרים והענין כי ג' חיות' הם ג' אלהים ומס' יוקים
מלכים ונ' שרי' מר' המסוק
וס' האופים ושר' העצמים
ופיעה בקוד העיוך והו'
אלהים אחרים כי אחרים
צמח' ג' או חיות' שם
ג' אלהים הכו' בקוד ג'
ורדן שצמח' אחר
בהשפעת יולא עמיה
שחמרים ומס' אחרים :

והנה קוד ההשפעות שם אלהים הוא כי הוא מחפשת
עד ק"ד ליומים כי כל היצה צה ב' י'
לוחית' צמח' ק"ד צמח' ועיין הנה בקדושה ומס' ואלך
הוא שמוי' היין והקלימות והם יוקים מן הק"ד
ליומים אילו כי אשמי' בהם בקדושה אשמי' כן
יוקים מהם ואמנם יוקה פיעה וארץ מלכים
הינם יוקים מכל ק"ד ליומים רק מן מ"ח
ליומים בלבד שם ג' לוחיות י"ס ומס' אלהים שם
ג' לוחיות אחרות ומס' אלהים זה שמוע פיעה מי
ה' אשר אשמע צקולו וזה הי' כומר צמח' הוי'
אלו' שם הוי' דמחין דגלות הוי' ומס' היתה מהצמח'
יוקתו משי' לוחיות מ' דל' אלהים והנה הש"ס לזה
להכניע איתו להצר כח' ולהכניע מכות גדולות מלוחיות
אחרים שם לוחיות אלה מל' אלהים שמהם לא הי' לו
אחי' ועל דם ובהנה הכוח גדולות וזהו למען שמי
לוחיות אלה בקדו' ר"ל שמויות אלה שלא הי' לו
אחי' צמח' הוי' ר"ל להצמח ולש"ס בקדו' דשמי' לוחיות
מי' אשר נאמ' צמח' ולא יושלם שם אלהים כח הדינים
ויכן איתו והי' אל' החת' כי הלא מלכים הי' ואם
צמח' ואל' הכחות מדי' הכחות שהוא פסון ואיך
הוא צמח' אחרות של שם אלהים אך כפר נודע כי
מי' שם אלהים הוא מי' אלה ומי' הוא למעל' מל' והי'
צמח' לוחיות אלהים יס' צמח' ק"ד ליומים הוא כי
ליומים צמח' איתו והי' צמח' לוחיות מי' יס' לוח' ליומים
ולכן נקרי' מלכים לכן חים וכש"ה נפלאות צמח' חם
וכמ"ס וזני' חם כוש ומלכים ולפי שפיעה הרשע הי'
כומר צמח' ז"ל בן נחמד הקודם ומס' שלא יחזור
להתגדל וכן שורל' הכחות והלוחיות כי כל לכן נקרי'
ישראל על שמו של ז"ל הקרי' ישראל כמנהג וזהו ישאלו
חמדי' צמח' צמח' לכן כהי' כי ישאלך צמח' וכו' כ

שרף פרי שער חג המצות פרק ב עין החיים

לגמרי ונקרי הו"א זקן דובנא חו"צ עלאין ואח"כ ים לו
עלי יוחר עליזה סבא צדיקא עלאה :

והנה זלחת ישראל

[illegible]

וְכִי־וְהָיָה הַסִּמְכִין בְּיָדָם
הַלְשֹׁן כְּמוֹ שֶׁבָּרַךְ וְהָיָה
שֶׁאִין עֲלֵיהֶן רֶק בְּהִצּוּת לְבַד וְלָכֵן יוֹם עוֹב הוּא בְּיָמֵינוּ
שֶׁסָּם קִיַּם עַם " אֲחִיּוֹתָיו וְהוֹדַע בִּי שֶׁסָּם קִיַּם הוּא בְּהִצּוּת
שֶׁסָּם אֵלֶּי " הָיָה צִיָּתָם אִם לֹא עֵינֵי שִׁחְלוֹתָיו שָׂאוּ אִין אִין
וְעֵינֵי אֲרָם עַד הָיָה אִין אֲרָם כְּמִשְׁכֹּל בְּמִסְקוֹ אִלֵּה
וְהוֹעִיד ה' וְגַם זֶה אִין עוֹלָם רֶק בְּמִדְכָּה אִלֵּה
מִדְרָגָה נִגְלִית וְהוֹדַק חֲמֵלָה קִטְנוֹת רִאשׁוֹן וְחֲמִשִּׁי בְּדִלּוֹת
רִאשׁוֹן וְנִגְלִית אִין עוֹלָה רֶק כִּפִּי קֶדֶר הַחֲסִלּוֹת
אִלֵּהן כִּי יִהְיוּ צִטָּה שְׂבוּלָה עַד הַדְּרוֹקָה לְדֹא" (בְּמִשְׁכֹּל
בְּחִסְתָּלָה מִנְחָה לְשִׁנָּה) אֲךְ צִלִּיל בְּשֵׁחַ אִין לִיָּה עֲלֵי יוֹהֵר
רֶק הַגִּילּוֹת הַרִאשׁוֹן לְבַד וְתִקְוִיָּה לְדֹא לְכַוֵּן מִשְׁלִיב
מִנְחָה צִלִּיל סָסִם שֶׁנִּכְבְּדוּ בִּי בְּהַשְׂמִי עַד הַגִּילּוֹת הַגִּבּוֹרִים
בְּכִלּוֹת הַבֵּל צִדִּית וְעַד לֹא בְּהַשְׂמִי קִמְצוֹת אִלֵּה מִשְׁכֹּל
דְּמִי לְלֵלָה וְחִים הַסִּסְקוֹ וְהוֹצִיָּה צִדִּית עֲדִיָּה שְׁדִים נִכְוִי
דִּיל בִּי עֵתָה בְּיִצְלָח מִלְחָמָה נִכְבְּדוּ בִּי הַמִּשְׁכֹּל אִלֵּה הַמִּשְׁכֹּל
וְהַגִּילּוֹת צִי וְהִיא שְׂבוּלָה הִיא עַד חֲגִית עַד צִיָּתָם שֶׁסָּם
הוּא מִקָּדֶם שְׁדִים וְשִׁדְרִים נִכְוִי :

וזה המוחין האלו בכל צדיהם הם נכנסין חקמן
הגילה והם מחקיימיים בכל יום א' של ספס
ולכן אלו אומרים הלל גמ' כ' הם מוחין גמורים וגם
גמילים אלו אומרים הלל גמור משא"כ צבאל המועדים
אלו אחר יום ראשון אז עשהקין כל המוחין לגמור ושאר
בצמחיהם ואחר חמשים וככנסין אחד לחדש עד ש
בצמחיהם כמ"ש בצמחיהם לקמן :

הדענין כי אז ציל פסח הולרבו נאך שינכנס כולם
בנוע א' שלא כדרך העניע כדי שיגעעלו
אחריהם הח'רים לגמרי צדי שויבולו ללא מעבדות
אחיות כיל אף אחר שלא שוב לא הולרבו עוד לא
אחור העניע לעניו הראשון לכיוון לא קד המדינות
הסע בשאר ארצות אין שום זיוונ קד נענעס עיי
פחלחיו אף עתה שמשכו המוסין שלא כדרך העניע
כיל ואין צו כח להעבס הוא רק שטיח ציח
במחמיו גדולים הפיל לעשו עמנו נקיס גדולים
לא נעס חצר הזה צנחמו המרובים ולא ע"א פחלחיו
לכן זיוונ העניע א' הוא מקוערל לעילל ולא מקערי
דילן

בן הבא מצד העליון הוא אשר ישרל שאלה זו כי בזה
 ה"י פועל דולה לכבוד ולזה אשר לו הש"ת צבי צבורי
 ישראל כנגד בן הצבור העליון הנקרא ישראל וכנגד זה
 מורה צביה על שפסד בן הצבור ישראל העליון :

פרק ב

אמנם כאשר ראה העליל לנחן את הכל והולידו את הישראלי מתארים והכנה מתחשקתה' אחרת הסיוטים גדול מאל כמו שזכרנו לעיל שהיו יונקים ומעטת הזיא ופסקהקן זיזא כל צמי' המוחין ודל' בקושי גדול לנחן את זה ולכן הולך להביא גדולה גדולה ומוחין בעלונים מאל כדי שיחשבו ושלזיכרו הסיוטים להחלשם שם זהו כי גדול הנק של זיזא מזהים כי הנח המה יקום ויש כמה צמי' מוחין כי בחסהל יש לו קטנות' והוא נמנה לידו זה דיווח צו י"ב שים וזו המוחין שלו הם בקוד לזושים דהיי' דאחא (ועיין לעיל צמי' צהנה) ונחובום סגזושים דהיי' דאחא והם בקרשים מוחין דקטנות ודייטקו והם קוד מוחין דלזשים כי הצינקה בקי' דל' אלהים והכנה המוחין דקטנות שזלזל לזל כל שיהם צמים בייך הוך הנח' דאחא ואינם מתגלים צו"א צמלים ונק עיי' הצינקה ולכן מאירים י"ב בקוד אלהים' ודח"כ צהצחו צו י"ב שנים וזו צמים לו המוחין דגדולה שהם היותו מוחין פניוץ צמי' דאחא (לנח היות מוחין דאחא פניוץ כהי' דאחא והיי' דאחא צמים מלוזשים הוך כהי' דלחא) וזו בקי' הזיא גדולה ולוהם בקוד מוחין דל' דללם אחיב צמים המקושים שללם שהם יקד לו דללם ולזו צמים צו' שנים אחרים כחושבנ' לו' יקד לוה נקס' דיווח צו' שנים שנה וזו יטול יגשח וליחן צנכק' אציו וממכרו ממכר אפילו בקרקעות כהצנאר צלריות צשער דרשו' הללם ע"ש וכל זה בקי' גדולה' א' אחיב חזק הזיא לקטנו' ולגדלה אחרים וזוהר עלונים' : והעיין כי הלל ידעו ענין וזוהרם וסחלה לוקח מוחין דבחי' הסלז אחיב לוקח מוחין דבחי' דהינה והסלז נודע כי המצונות הוא מוחין דהיי' ולמעט והצניה מוחין דהיי' וזוהר ולמעט ולכן כשעולה יזא למקום המצונה אציו קריין לזו מוחין דהיי' (ועיין שכל צמי' דהנה וזוהר קצ כהי' דלחא עולה)

בשבת נכנסין צו המקומים הוא עולה בחלי חיה החמור
 ויהי המקור דאז כמדע וזה כקרי גדלות אי : ואחרי
 שבעה בחי' קטנות ויגדלות צ' שהי' צביה אחא עלה
 אזו ממים קטות וגדלות דבחי' ח' הבינה
 ה' מהי' והעלה וא' יורש הין מקום אצו ואמו

שרף פרי שער חג המצות פרק ב עין חיים קיב

דין כחז"ל צוהר פ' אמור ולכן בשאר זמנים ישראל
 למחל חייבים צעונה נסיהם כי הם בורחים חזיונו העליון
 אלל ציל פקס אלו אסורים ציוויו כי אין אלו בורחים
 חזיונו רק שבעה מעליו ועי' מונן ב"כ כי אחר שגביל
 סקס יס ציוו למעלה והסורה אקס לנעלה מדוע אס"כ
 לריכה לקסור ז' קקיס ועצילה ולא מעשר עד חג
 הסצונוה כמו ש"הצאר לקטן צעח"י צמקמו והלא אין
 לס עומלה אס"כ רק אוחס עומלה מלריס אף לפי מה
 שנחצאר כי העומלה היסה מחמס אס"כ החילונים סק"ו
 יוקסס מקור הדמיס כח"ל ונביל חג פקס מחמס סנחש"ו
 צסס אוחס המוסין בגדולים לכן לא קסאר צארוה הפסס
 שוס עומלה כל" כי צנעו א' רדמו והסורומסס שלא הי'
 יכולס להחילונים לנעז צה ואחמס להיות הדנר שלא
 כדנר הטנע לא היסה רק לפי טעס כדי שיוכלו ללחס
 למירות עולס אף אס"כ כשילאו למירות אלו נכחלקו המוסין
 כח"ל וא' חורה העומלה לחקיה וחזרו החילונים להסחמו
 צדמיס סאלו ולכן לריכה אס"כ לסטור שית ולחכניס
 המוסין אף עסה סס נכנסין על סקר המדכנוס וכח"ש
 סדנר ז"ד חג הסצונוה : (הנח עדיין לריד להצין כיון
 צמיס חזרו ומה ס י"ט וכן צ' פקס איד יס ז'
 יס חזר ומה ס ציוו יס א' למעלה : אף כל זס יסצ"ר
 לעלכס עס ציוו יס א' למעלה : אף כל זס יסצ"ר
 צעו"ס לקטן צדקס קל סציע קל פקס) ססס כס"כ סכונס
 כחצ דקסס א' וכחצ סרצ ז"ל סליו וסכו רק מעס
 והנח זס חזון סדנריס :

מצאנו

כחצ צורה חזון ומחמלה וכן כחצו סלור
 ומסחירות כמיס מסחירות לרירות צמחלותס'
 וסענין כי יס לז"ס סרי מיני מוסין¹⁰ ללחצ ומוסין ללחצ
 והנח חזון סור צמוסין ללחצ סלור סור צמוסין ללחצ
 כי סלור סור מחמין ללחצ וסכן היס דינין חקיסין
 יוסר מחמין ולכן יס צו יקיס יוסר להחילונים והנח
 סלר חק"ו סור רמוס אל המוסין ללחצס כי ש' דסלור
 סור רמוס אל אלחיס דידין העולסס והסר מוס סחמס
 ללחצ ר' דסלור סור נגד אסורייס דלחיסס העולה
 ר' סור מוס ציכס ללחצ ולפי ססור יוסר דינין סור
 מוסין צלחיסס א' דסלר סור מוס דעסס ללחצ ססור
 אלחיס דלפנין ולפי ססור מוס חקטן מכולס לכן אין
 צו רמוסס כל כללות סלחס וססס כל זס צהיות עדיין
 סו רמוסס חזר ז"ל כי נס סס קלס אסיה א' הדיניס
 אססס מה סולאסי מסס אל ללח סעומלה אסורי מוסין
 ד"ל ויוצקס מסס ונעסס מוס מוסין צה כסודע א' מה
 סיוולאן מוסין ללחצ נקרי מסלורס וסענין כי וסחמלה
 היס אסיות חמין חיס כי סלל כודע כי ללח נקרי
 ח"ס נסד יעקב חיס סס והיס נקרי מדס (וסו צע'
 חיס סצ"ר ללח וסלס פקס א' ע"ס וסור מוסל לעיל
 צסער ספילין צקיד ומדס יס מה סלח ע"ס) וכן מסלורסס
 סור אסיות סלור חיס ולכן יס ללחין דלכורל כמו לא

כח

חלכל חזון וסלור לא ימלל צמחיס ויס ללחין צנוק'
 וכל מחמלה לא חלכלו וסענין כי ד' צח"י סס צ' מלד
 ללח וצ' מלד ללח והנח סב' סמלד ללח סניסס ססס
 צמכיס א' ציקוד ללח וס' צעטור סלו אף סב' סמלד
 ללח א' סור ג"כ מצמכיס ציקוד ללח אף סב' סור
 יולל לחזון צלחוריס סל סור ולכן צהיות צמון אססר
 להחילונים להסחמו צה וסו מסלורסס כי זו היס צח"י
 ללח סמחזון ססור צח"י ללח סדינרס מוסין א' סורס
 מצח"י ללח וס' סורסס מוסין כחן סור כל סססס סל"ק
 סימור מסל"כ סח"י סב' ססס מצמכיס סל"ק לריכס
 סימור כי סס סמוריס מעלמן ססס מצמכיס וסו סוד
 צ' מיני מלחס ללח סמורס וססר סל"ס סמורס והנח
 ענין ססימור סימור סל"ק לריכס

הנח לקטן יסחלר מזה סמור
 וסל"ס סמור צדקס אס"כ
 סב' מלחס ססס כננר מוס חיס
 לריכיס סמור וסל"ס ס' סור
 כנר דעסס היס לריכיס סמור
 ססס יס אסיה להחילונים יס
 לקטן וסור יוסר מונן כי סלל
 כן מוסל צעסס נלח מלריס
 סב' לפי סססילונים היס יוקסס
 מסמוריס אסר מסססססס מוס
 דעסס כח"ל :

ליכנס לפנים סלל ססלר
 מצרון ולכן כל כונס ליל
 פקס סור צחלל ולא צללס
 כי ללח מחמלה עסה
 סל ינקו החילונים מוסס
 כי א' מוס סל"ל נקלח
 עסה סס סחזור לקרל מוס
 ססס החילונים והנח
 ססכנכסין סמוסין לפנים
 אין לסס מקוס ליסלר סס
 מצמכיס ללח ססס יודיס
 דרך סגרון מצמכיס ויוודין עד לסס רחל למסס וסס סס
 סחוריס ויוולאס צחלל וסס אין פסר מהחילונים כי אין
 לסס אסיה צחלל כמו צללס מכחס עסעניס א' סחל
 היס עומדס אס"כ עס ז"ל כסודע וסוד כחס עסעניס
 והנח זס סחור' סיס עסה ללחל צילל פקס מסל"כ צסס
 פסס אסר עסחס יס לל סלס וסל סנכרס צנח אסר
 וססס כסיוודין אלו סמוסין ללחל א' מהצקע סלור סס
 ויוולא מוסס לחזון ונעסס
 לל אור מקיף וססלר יודר
 מצמכיס דרך ספ"ו ח"ס פקס
 סיס ס"ח וס"ד כוסיס סל
 פקס כדי סידרו מוסין
 דרך גרון למעס עד לסס
 רחל וססס לפי ססמוסין
 סמחצלס עסה סססס כסוליס
 סלל וסל ללח ססס זסו סיד
 כננר ארצנעס ציס דנכס
 חורס א' חכס וס' רסע
 וס' סס וס' סליו יודע
 לסלול וססס אסור צניס
 סענין כי סס צין סור סני
 סור כסודע ססמילי סלו
 סור ג"כ נימי סרי וססס
 עסה

שרף פרי שער חג המצות פרק ב ג עין החיים

[illegible]

כדי שיהיה סוד וכוונת ומוכרח
שגם הם יקחו חלקם לזה היסוד
אחרי זה יבואו כדי שיהיה
וייקחו מעט די חיים כדל
מש"כ אם יהי חיים כדל
ה' אחרי גולה ע"ש באריות
קבל לזה וכן היש"כ כי שם
נמצא לביטויך של יהי שם
אחרי להחיותם כלל כמבואר
לעיל כי גולי צה"ל לא הי יכול
להיות אחריהם להחיותם
בחי' לזה לבחרי' עתה

עמם יש לה ד' צנים ר"ל
ד' מוחין שם ד' הוי'
והסכופים ד' שלהוד של
ללה וסך קידש של רחל
כי וקדש גי' ד' ש' ד' ש'
והנה ענין שם ודש והס
ובאין ודש לשלול הוא
בא' וקד' פנים צדי' א'
הוא כעצמותה צ' מוחין
חמה צבחה קדש קדש חס
ונגד ד' מוחין של הקדים

[illegible]

כשנחתדרו הוא בן חס
 וכגד צ' מוחין לגבורות
 כשנחתדרו הוא בן רשע
 וכגד צ' מוחין דבינה
 כשנחתדרו לפי שהם
 קלם דיוטס הוא בן
 שאינו יודע לשאול נח"י
 צ' שכולס הנה צדק
 גבורות כי כשנחתדרו
 גבורות חקד ללחם עם גבורות
 חקד רחל הוא בן חס
 וכשנחתדרו גבורות דגבורו
 רחל עם גבורות לגבורות
 ללחם הוא בן רשע
 וכשנחתדרו גבורות ח"ת
 רחל עם גבורות ח"ת ללחם
 הוא בן חס וכן צ' גבורות
 אחרונים שהם נו"ה שהם
 נחשבים לחתם כשנחתדרו
 גבורות נו"ה רחל עם
 גבורות נו"ה ללחם הוא
 בן שאינו יודע לשאול (י"ס
 לפתח ג"כ לפי כי נו"ה הם
 קלם דיוטס כח"ל) והנה
 כלל שימור זה ציור הפסח
 אז מוחילם על כשחורים כל
 ימות הקנה גם אם יאכל
 חמץ והו' שאלם י' אליעזר
 לר' שצ"י ע"ה והשוכחו
 כבר צילמו על
 חנה כי אחיה פניה

לנחת יפלא הדבר מה שלא
הוזכר כאן כלל "הצח" הזאת
לנחת נראה ברור שזוהי נחת
הדברים מהבי לנחת ומהם
לנחת כי ענין זה דבאן היטיב
שייך לענין הקדקד שהם צח"י ד

ה' צ"ג אחריות אחריות
של עם אלהים שהם אחריות
מי ולמי שצ"ג אחריות ים
מ"ה לרופים לכן בקרי אכן
הם כנ"ל אחרים דע כי אלו

פרק ג

ועתה כבאר המומין הכנסקין צליל פסק מה ענינים וקידורם הנה כבד מנאר לעיל כי עשה צליל פסק אלו לריבים להמשיך ל"א מומין דקטנות ודגלות להאשון מומין דגלות ודקטנות צ' והנה זה ג"כ נודע כמו שיש מומין אלו וצח"ל אצל כן יש ג"כ וצח"ל אצל המומין דלחא אלו ענינים מלגזים בתוך א"א' והנה המומין דלחא הם מרומים בהכחות ושל אצל מרומים מסוד הלות (כי כוח הוא גנוי אלהים להורות על עינים דלחא שמה דינים מתעשרין ומלא הוא להם שפולה עינים היות ה' והנה המומין הם כך כי המומין דקטנות האשון שם ומה' שזה מקום הצנונים כחילם כחילם שמה אלהים כי הם זה מורה על הדינים כדורע אצלם

ש'

קין

אברהם

ותגדל'

היה לפי מ"ש בפי לקוטי חור
שפסקה עלי שבער העמידה
במלך הגדול הנסור וכו' ו
שמו שפולין המוכן העיר
אז יולאין בחילוף עם זה ע"ש
ובש הוא מוכן כי כפולין
העירן אז הם כי מייסד שיה
במרוך ונחמנס עם הוי' אז
עולים כן ע"ש אך כאלו אינו
מוכן מיה שהז' מוח א'
לזכר מיה ענינו לכונן ג' שמו
האלו וכו' הוא ואיר ענינו

ים ציהים הפעם כי יום הכלל שהוא צלל ימין וכו' וקו
 קו המכוון הוא אלמים לדידן ומים הסוד שהוא צלל
 שמאל וכו' קו הכניס הוא אלמים להסין ומים
 היסוד הוא אלמים להלפין אך צמות היסוד הכולל יש
 ז' מים וימין שהם ח"ג מים עשרין הכולל יש
 להלפין שבהיסוד הוא כולל צו"ג צ' מים כי שם אלמים
 להלפין שהוא צ"ה המסכים זה האי' שנומליו הדי'
 להלמים הוא צליל ק"י כה' א' וס' שהוא כנב צ"ה
 הצביות אז הולף שנומליו הוא צליל ק"י כה' א'
 וזהו צ"ה קטנות להסין: וחסר זה נמשך גדלות להסין
 והוא קס ע"ג גדלות ק"ג חסר היסוד שיש צו
 צ"ה כ"ל לכן הם שני צמות וצ"ה ו' מים ג' נגד
 המסכים וצ"ן נגד הצביות הדי' גדלות חסר: וחסר
 נמשך חסך קטנות הדי' שהוא צ"ה ח"ג' שהוא מ"ס
 ציה כ"ל: וס' אין הדידים מנוגלים כל כך לכן הם
 צדק חילוף שם אלמים ר"ל שמתחלף אוחיות אלמים
 באוחיות הקדמות שהם יותר חממים כי אם ה"י מתחלף
 באוחיות אחרונים שהם אחר שם אלמים שהוא השם
 צבוכים ה"י יותר חם כנכבד וזהו לכן הוא נמשך
 באוחיות הקדום והנה אלפ"י שצטטם הדי' כל מה שהוא
 מתחלף הוא דין העטס לפי ששם הדי' צ"ה חממים
 שפועים ולכן כאשר מתחלף אז הוא מורה על העלם
 החממים אך צטט אלמים שהוא צ"ה דין לזה כאשר
 מתחלף באוחיות הקדמות שהיא יותר מנומליו הוא מורה
 על העלם הדין ולקצת מילדות שם אז קצת הציות
 אלמים חיים וכ"מ שמתחלף אלמים חיים הוא מורה על

[illegible]

ומלכיהם הם בשם זה גי' כל
התורה אומ'ם הם ונתחזק'ם
שור שר' כלום ו'ם הם ה'
ולכיהם שמת'ם כל'ם ה' אלה
דק' ודומיהם יור' מנה' ויה'
לכיהם בק'ם גיל אלה מושפ'ם
ורק'ם ה' אלה שורה
הכונה דיו' ו'ם א'ם לכה
ע'ם א'ם שורה וה'ם ה'
אכר'ם שורה שמת'ם שיה'
קד'ם בקדור'ם ללחון א'
שורה א'לים שורה
מושפ'ם עכ"ל :

אמנם קרל כניקסון היה אדם חכם ונבון כמו שאף זמנים שניכנסין מדינה אחר מדינה אז היה כניקסון אחד לא! אך עתה הוא כניקסון צימד ולכן לרד לבוין ג"כ צימד כי קו הימין שהוא מוש החסמה כנס צימד

אמנם קרל כניקסון היה אדם חכם ונבון כמו שאף זמנים שכתבין מדינה אשר מדינה זו היו ככתבין אחד לא! אך עתה הנה ככתבין צימד ולכן ליד לבוין ג'כ צימד כי קו הימין שהוא מום השחמה ככתב
צימד

שרה פרי שער חג המצות פרק ג עין החיים

ובלוי כבוד והנה הכלי הוא חכום כביל וסעלמות הוא היין שנחמד הכוס הוא המוחין פנימי ותכין זו ג'כ שם הכדעים כי יין הוא ג'מי' ע' ועם ה' אלצעות הוא ג'מי' ע"ה מכיין שם הכיל עם סבול והגדלות ז' הכדעש ע"י הכוונה והדיוור של הקידוש וברכת היין ותכין כו"י דנ"צ יודין :

דקטנות של הקדוש ר"ל להורין למטה אחר כלל המוחין דקטנות כביל והנה כבד יצאנו לעיל בשער העמוד נחלת האל נהנה ע"ש שהנחתי דברי העד חיים מ"ש דנציר מוחין דקטנות פרק ז' העשם שאין נחמין המוחין דקטני' למטה רק אחר שנכנסין הנ"ר דלמח והנחתי דלמח שהוא לפי שהמוחין דקטני' דלמח הינן מוחין גמורים וכו' גם לפי שהם רק מוחין דלמח דמיה דיוני מתעניין לזה אין בהם כח לדחות למטה אך נביאם המוחין דברי דלמח גם הנחתי דלמח ע"ש שם מוחין דקטני' מ"מ לפי שכן מוחין דלמח שאין בהם חכמות דין כלל יש בהם כח לדחות למטה וכו' ע"ש הכי מוכן כי לזה ג'כ אלו לויכים לבין להכניס הגדלות ראשון דלמח עם המוחין דלמח חרן הכוונות כביל כדי שיהי' בהם כח להורין המוחין דקטני' למטה כלל-ד גרודת הדברים : והנה לפי דבריו הנ"ל יש להנין ג'כ העשם שאין אלו מכוונים במוחין דקטני' רק בלבושים לבד כי כיון שעיקר כוונתו הוא רק להורים למטה והנה יצאנו לעיל בשער העמוד ע"ש נהנה נחלת האל שאין אלו מורידים את כל המוחין למטה אך היותם מוכרחי נאשר למעלה ע"ש לזה י"ל שם המוחין הנמוכים ודלי שם נשלים למעלה רק הלושים לבד וגם בכוונת הכרפס או ודלי אין לירך לבין דק נבלגשים שנהם שחשורו כדורע ש"י רק נסור אלא כמנואל לעיל בכוונת הקדשים ע"ש :

אח"כ תחם הכרפס ותכין זו קידוש קטנות הראשון דמחמא דלמח שכלל ככנס עדיון שיר כביל אך עתה שכבר ככנס המוח דגדלות ז' דלמח של מוח הכהנה כבד יוכל לכנס הקטנות הראשון ותכין כי הקטנות הא' דמחמא הוא אלוים צבילי' יודין שהוא ג'מי' ש' ונשחמלא ש' זה ש' ה' ג'מי' ככנס ותכין כי שחר אלוים דמוחין צביה ודעת שם אלוים דהקין ואלוים דלמפין צאים ככללים צוה הראשון וכבר יכולים ליכנס אחרי כביעת מוח הכהנה :

ואח"כ כוס שני ואז ש' אלו ממש'ין קיד מוח ה' והוא מוח צביה דלמח ולכן זו הוא קיסור ההגדה כי הוא קול עילאש דמיים נפקי' קול ודיבור וגם בה נחמא יצאנו מלכים הני' בהגדה והנה הוא שום בכל פערותיו להכנס הראשון שנכנס זו כל קו השמאל ותכין זו קטנות השני ע"י הכוס הראשון רק שחבין

צ"ח בכל צמיתותיו וכן כל ג' קוין : **והנה** כוס ראשון שהוא בקידוש והנה כל קידוש הוא נחמא צמיתין ולזה תכין בכל קו ימין גדלות ראשון וקטנות שני וגם גדלות שני שנכנסין עתה וכו' :

צמיתין דלמח : והנה גם הקטנות הראשון ה' ראוי לכנס כי אין אפשר שיכנסו העליונים שהם גדלות וקטני' ז' וגדלות א' אם לא שיכנסו תחלה הקטנות הא' אך לפי שהקטנות הראשון הוא כולו דיוני גמורים ועתה בכוונתו שיחזיר הכל נחמין גמורים שלא יהי' שום אחיזה החיונים כלל שאל"כ לא הי' אפשר להגביל כמו מנואלר לעיל ולכן אם הי' ככנס חסלם קטנות הראשון הי' מתחלזין זו החיונים לכן הוכרח שלא יכנס הקטנות הראשון עד שיגמרו לכנס כל המוחין אפילו דגדלות שני כמו שנבאר במקום בכוונת הכרפס ומלא עתה צבוס הראשון ככנס גדלות ראשון וקטנות וגדלות שני של מוח הכהנה דלמח אומנם הגדלות הראשון אין אלו רומים אחר צבוס זה (והנה זולת זה העשם י"ל כי הגדלות ראשון כבד ככנס ע"י קדושת היום ולכן אלו אומרים הלא אחר תפלת ערבית וכן הוא צביוור האר"י זל"ה"ה) שם שדרכו לכנס חמדי אך השני הוא הפלג וסמך שנעשה צבילת מלכים ולכן מזה אלו מתחילין לרמוז והנה תכין כי כוס הוא ג'מי' אלוים שהוא הקטני' ה' רק שחבין אחר צבילוף אכדשים וה' אחיות שלו הם ה' אלצעות היד הכוח' בהכוס ואומנם גם הקטנות הם מוחין ממש ויש להם עלמות

הנה מלא מוחין המ' דברים אלו כי עדיין הקו' נעקומה עומדה אין אפשר שיכנסו העליונים תחלה וכו' והנה גם לירך להנין מ"ש לקמן צבוס שני לכוון זו הקטנות הא' והנה גם שכבר נכנסו ככנס המוחין קן תכין גם כלא ג'כ סמוך הדבר כי עה מועלת נכוונה זו אחר שכבר נכנסו קדושים גם לירך להנין כי שם כח לביון בהם אחר נביעת כל המוחין והנה שם צבוס שני שוב אין שיר העשם הוא נכנסו הא' איך מהלחי לבוון זו תיכף נחמית כביעת המוחין גם יש להנין מ"ש לקמן כי גדלות א' דלמח נכנסין ג'כ בחד ע"ש המוחין דלמח חרן הכוס וז' צביר עטמו כי מהלחי שיכנס בחד עם שחר המוחין דלמח נחמד המלח אך הנה לירך להנין עיני כוונה כביעת המוחין קטנות שניאור כלל לבין בהם כי הלא כבר צבירו לעיל צפרק א' כי חמדי גם צמון הגלות א' כי מוחין האלו נחמד ז"ל וזה הי' סיבה הגלות לפי שלא נשאר רק אלו המוחין ולזה הי' בהם אחיזה החיונים כ"י לעיל ע"ש אומנם העיני הוא כך כי הנה צמי העינור ויניקה אז אחת שים לה' א' מוחין הנ"ל אך אינם נשלימות והנה כאשר אנו רואים להמח צ"ל המוחין דגדלות או תמלא אלו לויכים להשלים לו המוחין דקטנות כמו שמואלר בשער הק"ש שחמא אלו משלימין המוחין דקטני' נחמא ישראל ע"ש לעיל ועוד כי נודע הנה קדוש כביעת המוחין דגדלות א' הי' המוחין דקטנות מתפשטים בכל קומת ז"ל צ' אמצעות ונצ"ר אך צבוס המוחין דגדלות אלו מורידים המוחין דקטנות למטה כמנואלר בכוונת העמידה נחמא הגדול הגבור והנורא ע"ש והנה שני דברים אלו אלו לויכים גם

שֶׁרָחַק פָּרִי

להיות שגולשון. הסקיים הוא העיקור נק הגבוהות
כללים זו והז' הוא להפוך ולה העצם י' ויכחילוק
ככלל ז' כוחות האחרונים ז' כוחות האחרונים שצב'
כוחות האחרונים א' לה לשמות זין כוח לבוש שותה
זין ז' כוחות האחרונים א' לה לשמות לא יסחה כי
ז' האחרונים א' כל אחד הוא מ' צפני עלמו עשירי
ז' האחרונים א' עומ' א' לכן לך להצטרף יחד
וזה אפי' להפסיק צויהם בשמות כוח אחד :

ענין ג' רחילות שאנו רוחלים צליל פסק כבודע הנה לירד לכיון צהם לשם ייה צמילוי יודין אלך ברחילה הראשונה חכוין שהם של ע"צ וברחילה שני חכוין שהם של חס"ג והם קוד המצוין וחכוין כי יו"ד היא הצללה עולם ג' כויוין חס"ג חס"ג כי ג' אלוטיות השורש נשאר למעלה :

סוף החירות הכינוי לעית החדשה הוא רומן ללא סוף
לרבים להחזיק דיון והנה עית ה' שבחמש
עולה לבחן ולבחן כי עית החדשה היא של ד' עם
מ"ה דלפנין שהוא גיון י"ט גם גיון הזה וז"ל י"ט
הם לאה ורחל והנה לפי שכל ציור לילה זה הוא רק
צירוף ולא צלחה כמובן

ועיין צען המים שער לאה
ורחל סוף פרק ג' צנינין שאל
וספסות ובהנהיג חורב א' וזל
כי לא יקוץ קוץ כדור של
מקדשים של צניה אלז רחל
קוץת ג' זורות ולכן מן אור
רחלמן שאלה לללל נשיות
תצורה יק' ינשח הכן' שאל
לזמן לשון נשמה כשמה כי היא
לנשמה תנקס ה'ש' חלדני
הדעה אלל ספסות ובהנה
נעשם תצורה ג' ורחה היולין
לנחל התצורה והנה ג' נחל
אלו הם כבוד חלדני וכן היא
הכרת היא מיליו שם חלדני
צבחה חלית הפסיות שם
חלדני שורו חלית המיליו
לנחל צנינין ח'ס ורות וזל
נשמה הכרת וכן עכ"ל
שורו חלית כדור ועיין א' בס'
לקוטים צבחה רוח שכתב בס'
כי רוח היא החל' ולכן נזהר
ממנה מ"ל צד רוח ע"ש וזה
יאר עינינו להנהיג :

ולכן בקרי' לאלה רוח רוח ורוח מהמרוקת וסי"ח מהמרוקת הוא
 סקוד המומין דז"א שהם אה"י הוי"ו אה"י כמנין חיים שהם
 שמי' המלך כבודו מאלף הכוונה להמשיך המומין שהם
 סיקים אל רוח שהיא לאלה להמשיך דינ' ולכן ליד שיי"ח
 זו טעם מרוב וכסבננו לא ילא ידי חיתנו עד שילעסנו
 לפי

זוהו ה' של אלהים כי אלהים לחכמה הוא צליור ד"י
ועל ציונה הוא צליור ד"י ועל הדעה הוא צליור ג' ויון
ה' הלא נודע כי ה' שצדקה היא חכמה בעל ראש
ולמעשה נקב' ו' והוא שצדקה חלל השכמה אז נקראה
י' וכשהיא חלל הצינה נקראה י' שהוא קוד ז"א שהוא
בסוד עיבור תחול הצינה אך חלל החכמה היא י' עיפה
נכד וחלל הדעה אז נעשה ג' ויון כי היא כחשמה נב'
קרוי ה"א שצד' י' והדעה הוא קו האנלטי ולכן
ה"ה נעשה י' ויון:

ויהנה לזה לנו מניחין את המלה הראשונה שלמה
שהיה נגד החכמה שהיה שלמה את השני
נפסקת לפניו שהיו נגד הדינה שנחלקת לשנים כמדוע
שהיה ה' ליוסדה ד' והוא קוד עיבור ז'א' ומלך תך
הדינה הנק' ו' והי' רומות ולכל ו'ה' ח' ומלך א'ך
במיוסם דה הם חיבור א' ולכל לוחם ד' ולכל לפנים
מלך א' גדול מן ה' וחסוין מלך הגדול הוא נגד ה'
והקטן הוא נגד ה' כי עקש ו' הוא יוסר על ד'
והנה מלי ה' שהוא נגד ה' לנו מניחין לאפיקומן
והמלי ה' שכלנה ה' א'י מחזירין ומחזרים עט השלימה
ומנחנין עליהם המליה ואביהם מלך' ו' השלימה ואביהם

ומלה נגד המרוקה וכנגד המרוקה זה אלו אווננים ה"ה
לחמא עניי כמאמר חז"ל מה לרכו של עני צמורה
ובוכן הוא צמורה ד' יחל דלה ועניי וכסחורה עם
הראשונה אז נעשים לזרח דו"י כנגד השלמה ודי
נגד המרוקה כש ציורו המוליך הוא כית שחור
ובגד מהמרוקה שחור ד' הכי דיי הדי ציורו של לזורים
ד"י מה החכמה וד"ו נגד הדינה והמלה הג' ציור ג'
ויון שהיא נגד המום הדעת לכן אוכלים אותה צמור
שהוא ג' דברים פסק מלה וצמור נגד הג' ויון ולפי
שמות הדעת הוא כלול חו"ב לכן ד' כונת דח"י
ששם שם מ"ה נגד המהקדים ושם צ"ן נגד הגבורות
שם גילות צ"ה כי כחצאר קוד המלות :

אח"כ ז' ברוח האחרונים וזהם נכסין ז' מוחין אחרים שהם חוץ לזמנא והנה צבוק דלשון זמנא ה' שהוא מוח הקדשים אז הגלות ה' הוא שם ימים וקצוות ה' הוא שם ארבעים והזמן ז' שהוא נגד ג' יום ז' יום צדק אהם ז' צדקים של ז' היות צמחיו ארבעים ע"ז שהם ג' צמחיו אלפינן ואז לשפתן הם ארבעים ע"ז וטעם כוללם שהם שמוה הם ע"ה כמזין שם ארבעים עם הכולל והקצוות דלשון הוא אלהים צמחיו אלפינן והא דלרבו ירין והמות ה' שהוא מוח הגבוותא אז הגלות ז' הוא שם ז' הקצוות ז' הוא שם ארבעים שם צמחיו שהוא ע"ז וקצוות ז' הוא שם אלהים צמחיו כ"ל רק האלף היא צבור יו"ד אמנם לפני שהם הם מוח ז' שהוא מוח היעוט לכן לרדן ולכלוין בכל אחד משני הברוכים ז' רק צבוק דלשון ירין וקדים קדים לגבוותא ומוח ז' וקדים הגבוותא

שרף פרי שער חג המצות פרק ד עץ החיים קטו

בס' ד פה העליון צדק פ'ס ק'ס' וז'ו יי' וישק' וס'ס:
 בחן ללחץ אין זיווג רק בחלץ ישאל וזהו שמו
 השחא הכא בלי זיווג לשנה הבאה בלעזל דישאל וז'
 יח' היוזג העליון והכה כשהזיווג הוא בלחץ ישאל אז
 הנשקין הם מלך הבית שזא עולם החיות וז'ס
 השחא עבדי לשנה הבאה בני חידן הא לחמא עינא
 עולה בי' רי' וזהו ענין כי ה'ם שבס' הא מול בניס
 ולפיכך בכל האמית' ה' בשם אוח ה' מן מלך אף
 בצללה ה' שני הכן וזהו שאמנם רחל הכה אמה צ'לה
 צא אלי' אולי אצנה גם אכני ממנה ר'ל מלך אוח
 היחוס שהיא מול צ'יס אצנה לבניס ח'ס הא לבס זרע
 ובעבור שזר יוסף צ'ית מילה במלכ'ס וחסא אוח ה'
 צ'קית אחרי' גם לבו הא לחמא עינא אלא שרמנו העקס
 שיהן עמו מיד החקד שהא לחמא עינא עולה ר'י' וס'ס
 רי'י אוחיות שבס'ס ע'צ : מה נשתנה הלילה הזה
 פ'י שנק' ליל שמורים ונק' לילה ומה שלמנו ממנה
 נקראו לילות מלכה : שבכל הלילות אין אנו חייבים
 להטביל אפילו פעם אח' הלילה הזה אנו מעבילים שחי
 פעמים ר'ל כי צמלת מעבילין רמזים צ'י זיווג זיווג
 א' הוא זיווג ז'ל שהוא שם נ'ס וד' אוחיות השס
 ה'י מ'ע זיווג אצא שהוא שם ע'צ וד' אוחיות השס
 פ'צ כמנין צלם והנה שאלו ז' היא כנגד עולם העש'
 שאין שם זיווג ולזה נקרא לילות ובליל פסק אז יש הלכה
 גדולה כל כך עד שאפילו שם יש זיווג ולזה אומרים
 הלל גמור הדומות למל' שמצ'נה בעש' והקליפות נבלעס
 צ'רהקן כאילו לא ה'י ולכן יש זיווג וזה שמומים
 הלילה הזה אנו מעבילין צ'י פעמים ר'ל ש'ס צ'י מיני
 זיווגים : שבכל הלילות אנו אובלים חמץ ומלה
 הלילה הזה כולו מלה פ'י חמץ מלך הדין ומלה הוא
 מלך הרמזים כי מלה רומז להם' הבאים ללוח ה' מלוא'
 כי מל' בחילוק א'ת צ'ס הוא י'ס שהם אורא ושאכלו זו
 הוא כנגד עולם הלילה שס'ס יש זיווג מחמץ ומלה שסס
 ה'י ש'י מהם ממוחקים וצ' הם בלי מ'חוק הלילה הזה
 כולו מלה שנתעטלו הדינים לגמרי : שבכל הלילות
 אנו אובלים שאר ירקות הלילה הזה כולו מלך ר'ל
 שהספצ הנמלל למל' כל השנה הוא מכל ליכור וליכור
 ש' כל הפטי' אלב עשיו הוא צא מקו האמלעי הקק'
 מרור מלשון מור דבור וכן עולה שם הוי' כמנין מרור
 כזה י'ס וי'ד היא ר'י'ס ה'ס הוא כון וכן ה'י אחרונה
 ווי'ס ווי' היא קמ'ד וד' אוחיות השס וצ' כוללים עולה
 נחשטון מרור (הנה זה המספר אנו מכוון ללוח העיקר
 כנוס' (בצ') נ'ס הוא כך י'ס י'ס יוד הוא ר'י' הא פ'י ס'ס
 הוא ל'י ואי' פ'י ואי' הוא קס'ט הא פ'י הא הוא ל'י
 וד' אוחיות והכולל ה'י מרור ומכיון מרור עולה מוח
 ומכיון להמחיקו צ'ס הזה ושאכלו זו היא נגד הצריכה
 לפי שחמ'ד אלו נהניס ושכור' ירקות שהם הזיווגים
 הנעשים בעולם ה'י' שסס מקנן ז'ל הכן יקס ומלך
 הכל

לפי ש"ע שחוקה השינים מתחבט כל הדינים כיצואל
 בכוונה האכילה ולסיום שזהו רק צללה שאין אלו מכוונים
 בה רק דרך עמלי לכן אינו רק זכר צלמא ומדברי
 סופרים :

סוד המרור הנה מרור הוא גימ' וזהו שם הדינים
 הקשים ולר'ד ללעסן ולטמון כשהינים למחק
 המרירות שבהם כמראה צדק שחוקה המן לל'יקס
 ולכן חס בעלו לא יל' :

פרק ד

קדיש הוי' צניקוד ח'ריק ונחמ'תם הקידוש הוי' כולו
 קב'ל ונמלל' שבה על הכר הוי' צניקוד
 חולם הצילה הוי' צניקוד צלחות שחינו הוי' צמילוי
 מה' : ורחץ חמין צ'י הדיס : הוי' פשוטות
 ושלואיכן מה' וצ'ן עם הכולל : ברפס לשם א'היס :
 יחץ יכיון ח'ת ומיל מילי ע'צ צמקרון הכולל (פ')
 כי וי'ד מ'י מילוי ע'צ עולה ח'ס וצ'י ח'ס שהם ח'ת
 עולה עולה חקק ויחץ חקשוב ה'ן נמסר' א'ק ככר שהוא
 עולה חמץ ה'י שחקר צ'י כוללים) : מגיד צמח'ה
 ונחמ'תם יכיון הוי' צניקוד לי'י וצ'סס השני הוי'
 צניקוד קיצוץ חקק בללו הוי' צניקוד א'היס : רחצה הוי'
 אלהים ה'י כיצ' צמובקס כזה הוי' הוי' צמילוי נ'ס :
 מוציא ה'י צניקוד פתח : מצה הוי' צניקוד לי'י :
 ברור ה'י צניקוד שגל : בורך הוי' צניקוד חולם
 אש'י שאין צ' צ'רה : צפון הוי' צניקוד חולם
 ואלהים : בורך הוי' צניקוד חולם וד' צרכות ע'צ וק'ב
 מה' צ'ן אכוס של'ס הוי' צניקוד שוק : הלל הוי'
 צניקוד צלחות וכן צ'צכס על הגפן : ועשה כנאל פ'י
 האצנה הא לחמא עניא פ'י ה'י אחרונה שבס'ס הוא
 נקרא לחמא עינא צמקרון הלצנה כי כשאין היקוד העליון
 מקבל השפע אז נקרא עינא והוא שנקר' לשם כמ'ס כי
 אם אח' הלחם אשך הוא אובל אז נקרא לשם עוני והיא
 היא הימה צלחות מלכ'ס עם אצותינו והיא הימה
 משפעת לשם וזהו פ'י די אכלו אצנהשאל צ'רה'ל דמלכ'ס
 והנה היא יש לה שני ליורים או צדק ד'י או צדק
 ד'י כי כאשר מקבלת מן החמץ שהוא קוד ו' אז חלעטי'
 צדק ד'י אך כאשר מקבלת מן היקוד צלי שפע החי'ת
 אז מלעטי'ת צדק ד'י ואז נקרא לשם עוני וזה שכתב'ד
 אכלו וכו' כל דכפין יי'י ויאכל כל דלריך יי'י ויפתח
 ר'ל כל שהוא היקוד שסוא

עני ורעז ללחם ככ'ל עשה
 יח' ויאכל להזדווג עם המל'
 צדק הציפה היורדת מן
 המות דרך חוט השדרה
 שהיא ח'ת צדק הידעת
 וזהו שם המל' :

וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :

וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :
 וזהו שם המל' :

שרף פרי שער חג המצות פרק ד עין החיים

זן בעור צקוד צית הצליעה
שהוא הגרין שמשם ה'
מעבד לח השפע היורד
לישראל שהוא ז"ל ולכן
מלוח עלינו לקשר ציליח
מלזים :

עוד פירוש עבדים היינו
לפרעה צמלים ר"ל

כשהי' הוי"א רק צקוד קטנות
הי' לו חמיון שלו יונק'
ומשם אלפים והוא הי'

צמלים ר"ל צמלד מי שהוא
היולאים צמים של ז"ל
כמו התינוק כשהוא צמעי

לחו שהוא צלער צית הסוכר
וידוחך כך הי' ז"ל וישראל
ג"כ היו צלער וידוחך ולא
הי' יכולים ללח לא ז"ל

ולא ישראל צלי עיבור ח"א
(ר"ל לחם לחם חמיון שחקרו
לכם ככ"ל) והם היו צלעו

הי' אלחינו ומשם שהוא ח"א
וחם הי' בזהלשכות חסודות
ד"א חסודות ליד חסוק

וחסודות חסודות ליד חסוק
הקצ"ה לח חסודות מללים
שחם ח"א עדיין לחו וצביו

וכי' משועבדים היינו לפרעה
צמלים כי פרעה רומ'
צבור וצביון של ח"א שהוא

הציה שלו הנקרי' מי והנה
גרין עולה גי' ג"ס אלפים
וכן עולה חסין : והנה ז"ל

כשהי' צקוד קטנות הי'
יוק' מן הג' אלפים חסודים
גרין ולכן הי' חסודות וחסד

לי יאורי כי לי יאורי עולה
כחין ג' אלפים והס'
היחסיים הוא כי כל חסד

צחכים היק' מן עיבור הראשון
וכי' עיבור וחסיך בשפע העצורים
הגיל פרק ג' כצד ח"ל ונצח
עמה צמי' פיתוח ז"ל כי הנה

לחם כל הגיל הי' פסם שעה
כל הגיל ללוד פיתוח חסוד'
והנה בעיבור הראשון הי' חסין

פיתוח של ח"א צלמו ולא פיי
החלשות צ"ל ולי וכו' ולפי
שעה צפסם חסוד לא רי

שנכללו חסין פיתוח של ח"א
צמית שלו עד שהי' למעלה
צמיון הראשון של החלשים

לחם וכל צמית שלו עמו
למעלה וכל צמית שלו עמו
עכ"ל ר"ל כי חסוד ד"א

הוא צקוד שלו שחודות חסין
וכי' כדער רצ"ה צמיון ח"א
דחמי' חסודות הי' ח"א מעלה

לח חסודות שלו וכל צמית
שלו לכן הי' ע"י החלשות
צמיון כי הם החלשין חסוד

ד"א צקוד חסוד צמיון
הראשון צמית חסודות שחם
החסי' וכל צמית חסודות

הם למעלה חסודות חסודות
הוא הוא שלח ע"י החלשות
צמיון והנה חסודות צמית ח"א

פרק י"ד כי חסוד חסודות
מן שני מצד חסודות חסודות
חסי' חסודות שלו שחודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

הכל נקי יקיות חלל הלילה הזה אינו כן אלח הכל
מורד מלד חסין פ' חסין שחודות חסוד ודי חסודות
והכולל עולה מורד והוא צמיתות כדער לחם חסודות

צמיתות שהוא נקי חסין : שובל חסודות לח חסודות
וחסודות צין יחסודות צין חסודות ר"ל יחסודות מלד חסין שהוא

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות
חסודות חסודות חסודות חסודות

אחס ולזה חסיו משה רבינו ע"ה ואחר צנעניו וצוקניו כלך ר"ל צנעניו מלך הקטנות וצוקניו מלך הגדלות בצניו מלך החסד וצננותו מלך הב' וכן צללניו מלך הצננות וצוקניו מלך החסדים צוקר דלצננה חס"כ כי חב ה' לנו ר"ל חב ר"ת חסדים בצננות ר"ל החוב שצדעת שהוא הוי' כל זה לנו הוא וכחוצ צ"י הכוונות ח"ל ולכנע"ד שזזה אחר מי כמוד כהאשון צרפה שהוא חסד נגד המוחין דגדלות שסם כולם חסדים ולכן הוהב גיב אללו הוי' שהוא חסד ומי כמוד ששני צדנות שהוא דין נגד המוחין דקטנות שסם דייס ולכן הוהב אללס נלדך ויכולת מהלות שכולס סם לשון דייס כי מהלות הוא סם צינה שמחך דייס מתענין והקדיס מוחין דגדלות קודם דקטנות שכן ה' הסם שובכסו חמלה מוחין דגדלות קודם דקטנות ככ"ל :

מעשה צ"י אליצור וכו'

סנה מעשה סול אוחיות מ"ס שיע ר"ל שרלו להאיר לז"ל הנקרא מ"ס מן השיע כהורין שסם הפנים דל"א וכן עולה צני צדק עם הוי' אוחיות חס"כ שיע וחיו מקפריס צי"לח מלריס ר"ל צצצח מלך י"ס כי י"ס סם זרי"כ כי ז"ל הוא סם הוי' העולה ד"ו והבוקי חיל כ"ד צקוד כד הקצח וצקוד וחמלל כדס וכמ"ס אל ישוב ד"ך ש"לחו מן ה"מלך שהוא גבורן של ח"א ככ"ל עד שצאלו לחידה ואחרו חלמידהס רצוניו חגיע זמן ק"ש של שחרית ר"ל כי זמן הוא גימ' מ"ס ובין שפלי"ו כל כך צוזי"כ עד שחגיגו למצריגת ח"א :

זקנים חלילו להמשך חלרות בנ"מ"צ דמיוהס חכ"ל יומר גזוח מן גבורן כי כוונתם להמשיך גם חלרות השיע כהורין ענלן מן הפנים דל"א ול"י זה יונן גיב החקשרות עיני המעשה סוס להקדים חליו כל המצנה לספר ציג"ח מלריס הוי' זה משוכס ר"ל שחרי חלו הוי' זקנים רגמו כפסריס להמשך חלרות יומר גבורהס ככ"ל והנה נודע עיני מעלל ק"ש של שחרית שהוא הק"ש היומר מעולה מכל הוי' ק"ש לפי שהוא חליון יומר מעולה סס"ל זיוון יעקב ורחל פניס כמנצחל לעיל צעבר הק"ש והנה זה גיב נודע כי כשנכ"ס פניס אז נמשכים כל השיע כהורין צני פניס דנקי כמנצחל לעיל צעבר שפריס כוונת מן חלרות ע"ס חסו שחומרו להמשיך חגיע זמן ק"ש של שחרית :

אחר

למד

עינוד לזורך הפנימי דמוחין דייק אז הוהנך ח"א"ל להכלל חגה"י שלו נבגית וגם חגה"י צבד"ל דייק כ"ל וז' לא היו ח"א"ל מלניסס להנתיב שסם זרועי דל"א והנה כ"א"ר חוקי הוהנך להמשך לז"ל המוחין דגדלות אז נכתי' חלונותי' שסם שהוא צ"ל מזיווג ח"א"ל ע"י החלכשות ח"א"ל הנז"ל אז הוהנך ח"א"ל לחזור ולהתפשט חזרועי' שלו חוך ח"א"ל כ"י שיוכלו להזדווג נכדי לחת המוחין לזיווג גם הוהנך להמשך לסם כח חליון מן זיוון מורי סגברון דל"א ככ"ל כי קודם שנתפשטו חזרועי' דל"א סם וד"ל נש"ל כח חליון שסם למעלה צבגרון חכ"ל כי לזיווג זורך יומשך למעס חך אחר שנתפשטו חזרועי' חכ"ל אז י"א כח חליון שסם וי"א מתגברון דל"א ככ"ל חזו ח"א"ל ויזילחו ה' חליונו מ"ס סם ח"א"ל חליונו מן הטרופ כצנח החתשטות חזרועות דל"א ככ"ל והמשכיל עיני :

כבד סם כבד גימ' ד"ו רומז לז"ל סם עולה אלריס רומז לנזק' חך כש"לחו לחוך יס להס כח הדיבור ח"ס דבר צלזני העס וידבר ה' וידבר אלריס וז' השפלו לסרעס ציס סוף ונחמסך מלח מ"י ל"ס כמ"ס קוס ורובכו רמז צ"ס והיסח כוונתו לעבד חת יסרכל למעס ה' כל זמן שסכרל משועבדים למעס גיב חזוי"ל ח"ס יכילוס לל"ח ולפי סח"י משיג צללו צ' אוחיות יס אז סס' קחומס עולה צמסגון ח"י"ק צכיר ח"י וכש"ל חיווד צמולחס שגולה ד' ה"י הכל כמנין כסר והנה צהס' קחומס ר"ל העולה ח"י רמזי"ס ה"י מוחין דקטנות ססם אלריס דיוחין ס' אלריס דהפין כל"ס וס' אוחיות אלריס פסוע ה"י ח"י :

ונחזור לענין וכל סנה חמיון וכו' ס"י וס"א חליון

י"ל השפע לסרעס ענלנו לזס אחר וכל סנה חמיון כי חמיון עולה דעס ור"ל כי השפע חיווד ומן הדעס וקס"ק לנקיב' לצד וצזה יקבל השפע ומוחין מן עסס ח"א"ל חיוודי למעס צקוד נקיב'ס ונקי' ערסס מדס כנגד מדס ומס שחשצ לעשות לז"א צחיויו צצגון חללחס חלסו על רעיו וקרבן (ר"ל להשאיר חמיון צצח"י הקטנות וז' ר"א סוס צמקוס כרעיו וקרבן כנודע) כך דנו חלוח וכלו חלוח ל"י אס וצא צמלריס ויחיר גבורו וה"י חומר מ"י כמדך וסזור וסזור צני' אוחיות מ"י ואחר צ"ס מ"י לרמוז צני' מ"י מוחין דקטנות ודגדלות ח"ס גיב ש"לח חמלה מ"י וס"י סחולריס ר"ל סני' מ"י מוחין חולריס

שרה פרי שער חג המצות פרק ד עץ החיים

אמר ר' אליעזר בן עזריה הכי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שחלמתי יליאת מלרים בלילות הכה מלה שחלמתי הוא מליון וה' האמירן והחכומתה זה אינו כי אם בלילות כי המים הם בלילות אך הבלילות הם בעשרי שאליו שם זיווג כבודע צדק על משכבו בלילות בקשתי ולא מלאתי וכו' וכבד בקשתי ולא מלאתי ואפילו צליל פסק עד שדקדק בן זומא וחמור כל ימי חייו לרבות הבלילות ומכאן לא רלו בזה הדקדק כי הלא אפי' צליל פסק מאחר שחזרה היקף לחזור מ"מ אין כוונת הפסקה לה דק כוונתו הוא לימות המשיח שאז יחצטל כח המליכי לגמרי : בדרך המקום בדרך הוא הכה

כבד יודע כי יקוד אלא ברכה והנה זה ג"כ כודע אלא נאלץ כי יקוד אלא הוא מקום דיקוד אלא וזהו בדרך המקום גם היה שם ע"כ הוא באלא והם ק"א הוא באלא ואלא חסר הפסוקים מהחלואים אז נקרא באלא ווי' ובאלא ק"ס והכל עולה מקום גם ביקוד אלא יס' עולה מקום יפ"י הפיה ופ"י הפיה ותהי' חסודה הוא מיקוד אלא שהוא ארון מיקוד אלא וילא לחן מהחם ד"א והוא בגלוי לעמו ישראל וזהו בדרך שהוא יקוד אלא שכן החסרה לעמו ישראל בקדושתו ר"ל מן המקום שהוא דק בקדושתו לבד שילא חן מיקוד אלא מהחם ד"א ולחן :

כנגד ארבעה בנים דברה חסרה וכו' הנה אלו ד' בנים הם כנגד ד' מ"ל של ד' עולמות ארבעה חכם הוא בלילות והם לשאלו הוא בלילות ורשע הוא בעשרי והנה כדי לכולל יחד כי העשרי לריבה אור גדול ואין מקפיד לא אור היצירה לזה הזכיר הרשע ח"ק אחר החכם לחמשי' לו אור מלמעלה מלילות וחס' ושלינו יודע לשאלו ג"כ לפי שילי' די לה אור ברכי לזה הנה מקוים זה לא וקנה די מלכות הם קוד די

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

רשע מה הוא אומר די לי הדין ואין לי לבקש רחמים ואומר מה תעזוב גי' אלקים וכו' צדיק שם הוא ולכן אף אלה הקהה את שנינו ואומר לו צדיק זה עשה ה' לי ולא נד : **תם** מה הוא אומר מה זאת ר"ל מינור מה זאת שחול ח"ה וימ"ע מי נעשה ואנחה אלו בחיזק יד ר"ל ע"י הקטורת לך שמאל כ"ח ע"י ימין וא"כ יצאו ימין :

ישאינו יודע לשאור אם דין אם רחמים ולא סיד המוחין אז והנה לבד ר"ל שהשניע וחידי לו ראשון ראשון צמח נעשה חיוני כי הוא נעשה פיוני כי הוא נעשה ע"י מיקוד הנקוד זה והוא ואומר לו צדיק זה עשה ה' לי בלילות מלרים : **יכול** מ"ה ר"ל שאין צו רק חסוד הלבנה צ"ב בלי זיווג הלמוד לומר ביום ההוא ר"ל כשהחגגה עם החית הנקדי' וס' והוא ע"י היקוד זה צבצור זה וכנגד החכם ששלל קוד המוחין לאור לא אמיני ללא צענה שולה ומרור מניחם לפיכך ר"ל שיש לו מוחין דקטנות ודגולות (ויבאר קוד כחם של עשר מכות ע"ד הקוד) :

דם עולה כס אהי' צבצורו ומכה זו ילאה מן חמלי' שצמלכות שצדוקה והלכה למלכות כחשם חן הממוחין שלה לבד הגולגלח דילה :

צפרדע ציג' חמ"ד כי הלא כודע שהדיני' הם ש"ך ועוד שם ארבע צבצורו עולה קצו' הדי חמ"ו והנה הדי' יחידים הם צ' מיני כוללים ומכה זו ילאה מהיקוד דמלי' להאמין דמלי' חרשעה והוא לפי דעה מקום הדעה שלה ח"ק צ' לפיכך הנו' צ' יחידים כ"ס

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

הנה כתיב עוד שם נען חיים וז"ל כי גי' ש"ג הם גי' חיים והוא נדמה צפוק ממי' הנה חיים ו"ת משיח כי ממי' פיה הם ג' תומין דע"ק והם ש"ג גי' חיים חיים חיים והאדמה לא חיים כי כשחזרו חלו חיים חרות אז והאדמה לא חיים והיון זה מאד כי גורם חיים של ז"ל ע"כ ש"ג ועפ"י היטב יונג ג"כ דברי ר' אליעזר מה שחמור הרי אני כבן שבעים שנה ר"ל שנה לשיבה ממחרת החלל נחמתי לדמות לן שבעים לשיבה שש"ו הוא מהש"ס ונרין כ"ל והטוב עקש"ה להעשית ה"ל והמשיח יבין :

שרף פרי שער חג המצות פרק ד עין החיים קיו

בספסל לא ילא ידי חובתו ואלו סס פסח מלא ומכור
ספסל סקרו אצותיו אובליו וכו' .

מצות עשה לקסר

צילוח מלרים
בכר כחצאר לעיל וסענין
כי פסח הוא פס סס והוא
קוד העקפים הילאים מן
הסס ולכן מלרים לקסר
צילוח מלרים כי יליאח
מלרים הוא מליאח הסקדים
הילאים מן הסנין הסק'
מלרים ולכן חכיון כי אותס
ליאח מלרים חלא גיכ
לדך הסס הסניורה להגיון
כדי סהי' צחי' העקפים
היל':

הנה כחצו חסס כחצורס

ולס בסקס חסאלו
חסס הוא סקטל אסכס
דחוי' למסכס כל סעידסו
ולס בסקס חסאלו ללס חוי'
סרקקל ללסון מסקטל
לכסק ססו סקד אלס
מסקטל דדסכס דסיונו אסל
ללס לליסות סססס יס' ככור דססכס יסיון ססו
ציוס וסו מל סלסו חיל סלסו יסכאל על יסכ' כי
אסל אציו יל בבורס עילסל ללסייחדי' ציוס ללסו
לן סורקל וסיונו כיוי ללסך מלרים ארלסו כסללסו
וססס מסקטל דיוכלל כספי אלס דסכס אסגלייח אסל
עילסל כסחלי וסססס כספי וססכס ללו הכי אלס
אסגליח אסל עילסל צילסכ וססס נספון כולסו כדקל
חוי וסיונו לכחיו יוסכ צססס יסכס וסספון לי' ועייל ס'
ליוסו אסל עילסל לסכסלל צילסכ וסל על סססס
חיס וססכלל צילסכ ליונו בבורס מלסו דעלסו צילסין
ליונו חסס סקד לן אסכר ללס סלעיון קלסין דסיונו
אסל עילסל וסלי ססיר ללסר כיוי ללסך וסליכ אסר
ארלסו דעיי' עילסל לכסכסי' ללסו סורקל כד'ס ועכד
סליו הוא ולכיו אסכר צלסכסי' וסיונו לכחיו ח' ככור
ילס וכלס ססיר :

ביום ראשון של פסח צעמס היללס ס'ס ילור ייכ

מדות ג' סעסיו יסכלל סיוכס לללס מעכדות
לסירוס ולמלסו מן צעיו ציו חלס יסכס לעיסר גדול
כח'ס וסללס אסס מסככסס וכו' וכח'ס וס' נסן אס מן
הסס סזס וכו' ויוניס כסכורס וסללל כקוס מליוציו
כח'ס ועככיו צלכך מלרים ציללס סזס וכן ילסר כסוסק
ציוס סני ציולר לכד כדי להסלסס ג' סעסס :
ועסס

כנים עולה קיד כמיון ליוסי אללסס גס אללסס
עולה סיו ומיליו מיליו דסס אליו סיס צו
ליד אסותס דיס קיד חס ילא מלוד' סל מלי דקדוסל
סכן אסל עד הוד כסססס וסכסס כקדסכסל סל מלי
סרסעס צכחי' ח' כקוסס סער סנרלס נחי' ח' סל סוול
צעלס לכן מללס סס כניס כי סס מוססס (קיל) וסכסס
צמח חוי' דקליסס וסכסס מלסס לך קדסכסל אצעסס
היסוד זכר דקליסס :

ערוב כחצו סכר ו' וסול אסותס רע'צ וסס ע'צ
לסכורס כוס י'ס יסיו יס'ס וסול ח' הוא
סס אס'ס צכיונו ויללס מלס ו' מללס סל מלכוס
וסכס ציווד סוכר דקליסס :

שחיין עילס סס'ס בבורס סגמלי סעולס ריו' ומכס
מסססס יוד לכי' עד מלי סיו כי ציו סל
הוא ככיו כסר קי' ססס סוללס'ס דע'צ סכס מ'ס
סעולס קי'צ וסס סיוניס הילללס להיליוניס וס קוד
קסועס יול' צכס סלו וענינו אללסס ליוני ס' וסס
ציו מלי אס'סס (כיל ציו אסותס סיס כסס אללסס
כס צע'ס וסלל ומיליו מיליו) כסלל ייו וסס ד' אסותס
אליו וי'צ אסותס הייליו וסכס ו' ילאח מנצורה סל
מלי וסכס אל כלל סנרלסס :

דבר עולה ריו' וס סני ססות אללסס סעסיוס העולס
קע'צ ולי' אסותס סל מיליו מיליו ללרני סיו
דכר ולכן כלסר צכסס ו' ססס יד ח' סיוס כעקך ריל
סססס כסכסל לליון חויס ויללס מלס ו' מל'ס סל
דכר וסכס ללוד סל סוכר' סנרלסס :

ברר אללסס ככיונו עולה ר' וס' אסותס וסכולל
היי ככר ויללס מלס ו' מן מסקד סגמלי סכן
ככר יקודו חיס ססול מלד מסקד כק סלס מללססס
צו מלד סנצורוס וסכס לל'ס סנרלסס :

ארבה הוא דיס ציו סל סס אללסס ככיל ואלו
סד' סס ס' מסכסס ו' מניכס וסכס יס גיכ
ציו דכוי' ולכן יס ציו יסיו אס'סס וסססס וסמלס
עכורס ככיו דכוי' וסמלס וציו לללסס ויללס מלס
ו' מניכס דעלי וסכס לככורס סל סקליסס :

חשך גיו' סכ'ס וסס ס'ד ליוס וס' היסורס סס
ס' אלסין ללרני ככלו למסכ אס סגורס כדי
להליר ליסכלל כי כל ח' סול אור ככוד ס'ס אור
דעסכס ככלססס ו' אסותס דעלי אסכס כסכ'ס ועניסס
ג' ככורס היסיוסס מסכ'ס עד סכ'ס אכל כמכוס ללרדע
כל סס'ד ציו מ'סוק וסס אס ח' כוס **א** ססול קוד
לי' ככיוכס ססכסס ככוד כל ח' ככלו מוד סיו סכ'ס
ומכס ו' ילאח מסכסס דעלי וסכס כסכס דקליסס :

מכות ככורס ססס ככרס סכר ככוד דעלי ג' כיוכס
כי ככר ר' ללס'ס סכסססללס מלס ו' מסכר
דעלי וסכס ככר ועיו דקליסס :

רבן כמללל הי' אסור כל סלל אסר סלסס דכרסס סלו

שָׂרָף פֶּרִי שַׁעַר חַג הַמִּצֵּוֹת פֶּרֶק ה' עֵין הַחַיִּים

פֶּרֶק ה'

יעתה נבאר ענין שניי של פסח פסח כנז ציארנו לעיל כי צילי אי של פסח אז כנכס כל

המומין ציחד עד הגדלות השני אך זה הי רק לפי שעה שלא צדק הענין רק שהסיי צבוע רחמי הפליא לעשות חדצר הסוף ולא עיי הספחיו ולכן צילי פסח אקור היוונו לפי שאין אלו גורמין היוונו הנעשה עתה רק שנעשה מעלמו אך המומין האלו אינם מחקימין רק ציוס אי של פסח ככיל אך אסיכ מסתלקין המומין לגמרי כצחחלה ואח"כ כנכסין אחד לאי עד חג השבועות והנה קדר התפשטות המומין הם צו צמי' שהם חביד והדעה כלול חויג הכי ד' ואחרי חגיגת הכי ז' צמי' כנכד ז' שבועות שמשפח עד עלות שזכל שבוע נחפסט צמי' אי ען הוי צמי' הכיל אומנס כל צמי' מהי צמי' הכיל הוא ככלל מכל הוי ולכן יס ככל צמי' ז' ימים והם ציוס אי כנכס גדלות ראשון דלצח ציוס צ' גדלות ראשון דלצח יוס בי קענות צ' דלצח דלצח יוס ד' גדלות צ' דלצח יוס ה' קענוי ראשון דלצח דלצח יוס ו' ראשון גדלות צ' דלצח יוס ז' גדלות צ' מומס דלצח וצ' לקון צעמית כעומר שם צמקימו יתבאר כל זה צמיה" וזכנה לפי שבצבוע הגלשון נשלים צו מוח במחמה שכל המומין ככללין צו צקוד וכולם צרכמה עמית לכן כל שבצבוע הוא מועד ונקי מול המועד אך יוס ז' של פסח שבו יוס ז' לפי שאז כנכס הרשמוי גדלות צ' דלצח לכן הוא יויע גמור אך ציוס ז' של מועד אעפיי שזכנס תעלמות גדלות צ' דלצח מיימ כיון שזכר כנכס הרשמה שלם שוב אין זה מידות אך עכ"י הוא אקור חג אומנס כיון שלא כנכסו עדיין כל המומין לכן הוא ציונו שאינו גמור ולכן אלו מותרים אז ציונו מוט"כ צילי אי של פסח שאז הוא ציונו עילאס ציונו גמור כמו שמוצאר לעיל עוד עעס אחר כי הלא מוצאר כי צגלות מלרים להיות שחפנס אי צקוד הדעה לזה נחלקין קוד חסויג ולא

נחפסטו צנוסא דרזיכועמה צאגאליה חזרו החקדים והפגציות הכיל לחפסטו כלשך יתבאר צעזכריה צענר קפי' העומר צדקות מיוחד צאריכות והנה התפשטות תביל הוא צו צמי' אשר כנכנס הם ז' שבונוע עשקה עד עלות וכל צמי' וצמי' כלול מכל הוי ולכן יס ז' ימים ככל שבוע שהם ה' חקדים כנודע וכללותם צהיקוד

הכי הוא כילוי נחקן גיכמיל כי הוא מחסורי תפית ולכן ציוס ז' הוא ימים וים צו ציונו ע"כ וכן בחור שם גיכ שזכר קפי' העומר ע"ס אך הוא אינו מוגן כלל כי ציוס ז' עדיין לא כנכס צמי' מית כלל כי הוא חית ומיל דלצח צמיה" הוי ולא תבנעמו אחרו וזה כמתיי רק עסס הזה :

ועוד כללותם צמיל כאשר נבאר צעזכרי והנה נודע כי כל ענין ציונו אינו רק צקיד החקדים כנודע שבוה עסס ציונו והנה צבצבוע ראשונת אשר נשלים צו חקדס הראשון שכל שזר חקדים ככללין צו אי הוא ראוי לציונו אך לפי שאין עדיין שלמים צכל החקדים

לזח אין צי חלל גמור ואינו ציונו גמור והנה ציוס ז' של פסח שדור יוס ז' לעומר אעפיי שלא כנכס עדיין מיל של חקדס מיימ לפי שציקור החקדים אינם ללא ללויך היקוד עסא דדכורא ולכן בהכנס צמי' היקוד צמקימו מחקימין לזח ולכן יס צו ציונו והוא יויע גמור וציוס ז' של מועד שזכנס צמי' המיל גיכ אז הוא אקור חג אומנס זה הוא ציונו שאינו גמור כיון שלא נשלמו כל סמומין ונקי ציונו זה ציונו דקעני' והוא קוד שז' צמי' בשלח דף יבז על קוד קריעה יס סוף ואחר נשצי' צבלי מלה לא השלל ולא הכנס אחר ד' וכו' והעטס כי כל נקוס צבאקענות העליין מהעומר הם דינים הקיפין ולם האיס עושק צגדלות היותר עליון אז צכל מקוס דן כלילות אין כיכ ככנה כמו העושק צבאקנות כי שם נלחצין החילונים ונעם שהאדם עושק צבם אז החילונים מתעוררין ומצריקין עוונותיו (וענין צב' כוונת צאריכות דכוש זה כי לא רליתי להאריך צו) ורנה היקוד המוצא עתה עתה אין לו רק צמי' הקענות כי עדיין לא יס לו מומין והנה צמי' היקוד דקענות נקרי' נשס הקענות אין לו רק מן האחרים דדעת שבוה קיד שם אהי' והענין כי הלא איני ממשיך העפה רק מהאחרים של היקוד דלצח צמחוד ה"א והנה כי אלא הוא קוד אהי' דיודין והאחרים שלו עולם חקמ"ד והמילוי של חקמ"ד הוא ח"ק כמו המילוי של שדי וכלשך חקיר המילוי שהוא מומס המילוי של שדי כשאר מיד שדי ומ"ד הוא גימ' חסס וזה חסיר יקוד ז"א ציקוד דלצח כי אז מומס יניקחס לתם להניק' ועתה נבאר ענין האילה שזא הנחש

כצן חיים שזר חיקון הנקבא פקד צ' כלל ה"ז כחז העטס שהיקוד דקענות נקרי' נשס כי היקוד נקבא אל שדי והנה צמילוי שדי יס ה' אחרות וים ה' אחרות אל שדי הכי הכל כמנין נשס עס סבול כי מילוי אל שדי הוא :

וכשכה צעריית' הנו' שם צמי' בשלח והענין כי הלא המיל הוא האילה החצי' על צעלי שהיא ז"א ואומנס היא מדוונת עמו צילי פסח ונחפצנה מן ציונו הסוף ויוס לידתה של אחרו מצינר מן ציונו סמומין הוס הוא צילי ז' של פסח ולפי שעתה אינה נחקנת לגמרי כי אפילו ה"א

קה

הז"ל ע"מ' א"י רק צדיק הקטנות וזכ"ס ה"ל לכן נק' א"ל שדחמה ל' כ' א"ל לה רק ה' מלפ"ך שהם קוד עומד שעורס שקבץ ביום ז' של פסח כמו שדורע כי שעה ה"ל חקע"ה שם קוד מלפ"ך כמול שהם פיר ע"ה ל' אחרים שצולל שיהם חקע"ה וכתבם כללים זה ס' חקע"ה כמ"ן שעה ולכן רמזה ל' כי ע"י"ן א"ן זה כ' ל"ל כ' א"ה חל' אז יחאמו המ"לנים ב"חום בלירות שהם קוד כשמה הבאים מיוו"ב גמור ועמה הוא זמן קטנות ולכן נחש' נוסף צערי"ה שהוא קוד ה"קוד דב"ח קטנות מדורע ע"ה וזיו"ב ה"ח נק' שיהם ל"פ שהוא צ"ח"ה ע"י זיו"ב הזה כשמה רמזה וז"ל המ"לנים

שער ספירת העומר פרק א

ינקים הוואמא וסדן וכסארה בקדושה שאין כוננים זה
 רק מצטי' זיווג הכנס ולא מצטי' גדלות ואין להאריך
 בזה והנה ז"ס קצא"ס כי קוף כי' ש"ס סוף הוא הכנס
 בזה הטוף הקדושה וילתע י"ז זיווג הכנס וסוף קוד זה
 נכתב בזכר פ' בשלח מה שלעק אלי עצמיק חל"א פ"י
 לא להיחזק קטן אינו ראוי לזיווג אם לא עצמיק עילאי
 בכחו הגדול מאיר זה כבודה על ה"א מצליב להסמי
 לעמיק ולכן לא נחשורר העמיק להאיר בזה ואז
 יוכל להדגיד אהבה שלל האירות של אה"א אינם מועילים
 אל זה אם לא עמיק ולכן ב"י חל"א מלתא והנה משה
 רבינו ע"ה כשנבד בקד הקטנות שהוא קוד המעט אשר
 נהפך לנחש אל מה כחוד ויכנס משה מפינו כי כבר
 נאמר כי י"ס חס' משה ב"כ מן הקטנות והוא קוד
 אל שדי שהוא גימ' משה והנה אם חוקק עליו ה' וחסות
 של אל שדי בגימ' שביע' (ל"ל ששקך כאן ע"י אורות
 כח"ל בזה"ל) שהוא קוד המעט עם הסודל והוא קוד
 חושן המעטעט שהוא כולו דינים וז"ס חס' בפי ויקהל
 דף ד"ע מ"י לחושן שהוא ששם כלל הסוד כמבאר
 בזה"ל ואז מוודגים יחד ה"ח ומל' וכבר נכלל כל חס'
 זיווג גדלות מבור ליל ד' של פסח מוחר בזיווג וכדון
 בפסוק ובני ישראל הלכו ציפיה צדוק ה"ס אחת אור
 עצמא ואחרו שלש צועלנא על אלף מעפחאין וכי
 והוא קוד אל שדי צעילוי

ואמנם ככל מוח הכייל י"ז בתי' אלו ככל אי' וחי' כמו שנבאר ולכן הם י' ציבורות וז' ימים ככל שבע ונבאר אחסם כסדי' י' ציבורות וז' ימים שנבאר שבע ושבעו והע דה כי אלו המוחין אלו אלו מכוונים אחסם כמו צליל ספק כי אלו נכנסו כולם בשעם אי' כמו שמונאר לעיל אך עשה איחסם כנכנסין רק אחד לז' ואחסם צום הם שוים שאין כנסם הקטנות האי' רק אחד טבילות

קטוה בנימי' אי' מעסחלין
 ודי צוה וועט כל קאל
 ימיס עד מה השנועות
 סיוון העשש צהס אי'י
 צנוותה ס' ציווה וס
 צה' ו' קל פסח כפי צה'
 מוחין ש'ס צמן ההוה
 ולמס עד מה השנועות
 העששו עד פוולי' צמורי
 סח'ס וצח' השנועות
 העששו וס צלחורוד וס
 קוד שני לוחות

שדך פרי שער ספירת העומר פרק א עין החיים

הנה דברים אלו לריכס ביאר
 כי הנה הכי זיל בחר בפס'
 הוונת שיש צי כוונת בנין
 קדר השנועות ושיינס איתים
 חי כפי הקדר שנתכס כאל והני
 הוא נשניע חי חי החכמה
 מתפשט בכל חי ערות מידע
 שמתפשט נכמה בחלק הראוי
 לה וכן מתפשט מן החכמה
 צניח תלך הריני להתפשט וכן
 עד המלי וכן נשנוע צי מתפשט מן הנינה עדין וכן כולם עיש
 וכתב שם ז"ל ונחל חי אלו הפיושים הם זה הוידן זה רופש
 שנייהם בלחד טונים חי הני חי (הוא הקדר שנתכסו כין)
 הוא נכא יתור אחי כפי שיש בדי כחזן מן העת ששפתי
 עכיל מיש ויתר בלחד ננין הדרך שנייהם שוים אז זיל שם
 כפי זה הסדר שנתכסו הוונת שכל הוונות של שנוע חי הם
 כולם נתיי חכמה היינו צי חי חכמה גדלות חי דאז יוס צי
 חכמה גדלות חי דאז חי דאז חי חכמה דקטות חי דאז וכן
 כולם עדין ושנוע צי כולם נתיי צי חי עד ששנוע צי הם
 כולם נתיי מלי וזה השינוי הרורים מיש בלן שליך שם למה
 נכנסין תחלה המוידן דאז קודם לדאז כי הלז זיל פסח אז
 זילת המוידן גדלות ראשון שם המוידן דאז נכנסין יתר עש
 המוידן דאז כוננאר לעיל שם חי שאל המוידן אז תס ה
 יכנסין דאז נכנסות ואח"כ דאז נשמות וגם מאל נכונים
 דברי העיט שברז שם כנכנס נכנסת פסח וכן יל כי העיט
 שאלו מקרימין זיל פסח המוידן דאז נכנסין דאז לפי שכל
 עיקר נדמות הסם של הוילנה חי עיש אלא ציט עילאה כוננאר
 שם נדרוש סם נכנסת ואל נכנסת תגלו עיש חי כח סכר
 וילאו לקריות וכן נכנסין בקרין תמיד תחלה מוח הכמה ואח"כ
 הנינה לעמידה ונקיש חי כאשר נחפיש שנייהם הם זה הפך
 זה כניל אז לפי הקדר הזה שכתב הכר שחור עיקור אז כל
 השנוע הראשון הוא עיני דוגמת הסם הראשון והזורה העליונה
 והנה לפי זה חי מקום כלל למה שליך שנוות על קריות מוידן
 דאז לדאז גדלות חי כי הלז גם זיל פסח אם לא שהמוידן
 גדלות קרימין לונכין מקודם הכל מחמת קדושת היום רק שהיו
 נכנסין מוך הסוכות יתור עש מוידן דאז חי אצח ג"כ היו
 מקרימין המוידן דאז לפי שם המוידן היות מוידן וכמו
 הניל וזה שהמוידן דגדלות חי דאז נכנסין מקודם לדאז כנר
 יאדנו לעיל צניחם השם שאל מחמת עיכוב ביטת המוידן
 דקטות חי ודי כזה שיקרימין המוידן דאז עיש אלא כפי
 הנלע"ד יתור נכון למחין נדך שנייהם בלחד טונים ולהני
 בלן מיש שליך שם מה שנתכס גדלות חי דאז קודם לדאז
 שליך למחין חי מיוות גדלות חי רק לכחז מה שנתכס דאז
 קודם לדאז ועל המיידן המעביל להשכיל ולכרין :

גם העיט למה הגדלות צי דאז יש שני ימים בכל
 שנוע מש"כ לדאז הוא מניין שיקור ליל
 פסח הוא לכוסות שהם נמוינס צמחין דאז חי הגדלות
 צי של אצח לא נכנס רק
 הנה זה מנין עש מה שביארנו
 לעיל דשער חי המלה כפי כל
 לכן לא יספיק לילה חי רק
 להניח רשימה קלה ואח"כ
 לא יל ידי מונדו כ"ס שיל
 של נכנסו המוידן דאז נכנסין
 מנין

הגדלות השני כמו זיל פסח וזהו קידם :
שבוע א יוס חי נכנס גדלות ראשון דאז חי הוא
 קודם אל אלא הוא שם ע"צ יוס צי
 גדלות ראשון דאז הוא ג"כ שם ע"צ : יוס ג' קטנות
 שני דאז ודאז הוא אכדע"ס וחבין צי צי פעמים
 חי דאז וחי דאז יוס ד' גדלות שני דאז הוא שם
 ע"צ יוס ה' קטנות ראשון דאז ודאז וחבין בלחיים
 דמיליו וידן : יוס ו' רשימה גדלות שני דאז הוא
 שם ע"צ יודין : יוס ז' עלמות גדלות צי דאז הוא
 ג"כ שם ע"צ יודין הרי נשלם חי צי מוח החכמה :
שבוע ב כולו צניח ולכן כולם שם ק"ב יוס חי
 גדלות ראשון דאז הוא שם ק"ב :
 יוס צ' גדלות ראשון דאז הוא ג"כ שם ק"ב : יוס ג'
 קטנות חי דאז ודאז וחבין לשם אמו"ל צ"ס כ"ל
 וכו' שנובאר לעיל כוונת ליל פסח : יוס ד' גדלות
 צי דאז הוא שם ק"ב : יוס ה' קטנות חי דאז
 ודאז וחבין אלהים דהנין : יוס ו' רשימה גדלות
 צי דאז הוא שם ק"ב : יוס ז' עלמות גדלות צי
 דאז הוא ג"כ שם ק"ב :

שבוע ג הקדשים שדעת ולכן כולו שם מ"ה יוס
 חי גדלות חי דאז הוא שם מ"ה יוס
 צ' גדלות חי דאז הוא ג"כ שם מ"ה : יוס ג' קטנות
 צי דאז ודאז וחבין צ"ס לשם אכדע"ס וחבין כמו
 זיל פסח צכוס ג' שהוא ק"ט ד' הוית דמ"ה ונ'
 אלהים דאז וכן כוללת חי שנוע עולה עיש חכין
 שם אכדע"ס עש הכולל : יוס ד' גדלות צי דאז שם
 מ"ה יוס ה' קטנות חי דאז ודאז וחבין שם אלהים
 דאז ודאז צכוס יודי כוננאר לעיל : יוס ו' רשימה
 גדלות צי דאז שם מ"ה : יוס ז' עלמות גדלות צי
 דאז הוא ג"כ שם מ"ה :

שבוע ד נכנסות דעת ולכן כולו שם צ"ן יוס
 חי גדלות חי דאז הוא שם צ"ן : יוס צ'
 גדלות חי דאז הוא ג"כ שם צ"ן : יוס ג' קטנות צי
 דאז ודאז וחבין צ"ס לשם אכדע"ס וחבין רק צכור
 השון לצד שנוע ע"ד כניל יוס ד' גדלות צי דאז
 שם צ"ן יוס ה' קטנות חי דאז ודאז וחבין ג"כ לשם
 אלהים דאז וכן שחבין האלף צכוס יודי יוס ו'
 רשימה גדלות צי דאז הוא שם צ"ן : יוס ז' עלמות
 גדלות צי דאז הוא ג"כ שם צ"ן :

שבוע ה לפי שהוא מדיניי הסקד לכן חבין אוחה
 דוגמה שנוע חי שהוא החכמה :
שבוע ו שהוא מדגמ הבגדים וחבין אוחה דוגמה
 שנוע צי שהוא הדינה :

שבוע ז שהוא ת"ח ומילי ולכין כיון צה שני כוונת
 יחד וחבין של שנוע וי ושל שנוע ד' :
 ובכאך איזה טעמים להסדר כניסתן הכ"ל הנה מה
 שנתכנס גדלות ראשון דאז קודם לדאז הוא לפי

ז עין לעיל בשער חג המצות פסח דוגמה שהארכת שם בנין
 הקטנות מ' ראובן בראית נכנסות שם דוגמה שמות אלהים במילין
 כיון של אחא ע"ש

קיט

הנה צמידור הארזי"ל לא מציא
 וק כפי טעם הראשון וכן נראה
 כי הלא עיקור כוונתו עמה
 היא להמשיך החי והג' דבחי

אמנם יש עוד כיונה
מה ש'ריכים

נקראו יתור ופנחס בנים ללוי הכהן
 צבאו הכהן כי לא כלול ז' ז'
 וכן ע"ד ז' שהג' המופשט'ם
 צום הבלות זמרים נסחלק'ן
 גופא וזמור וזמור צבאם
 אשכנזי וזמור וזמור וזמור
 וז' עמון הדעת ז"ל
 וכאשר נעלמו שם שהיו
 ואז הבלים שניקטם הוא
 מאחורי העיף ז"ל כאשר
 ח"ל בקור פרש זמור וזמור
 היו ויקום זמור וזמור
 וזמור זמור זמור זמור
 צבאות זמור זמור
 היוכרת זמור
 היוכרת זמור

[illegible]

שרף פרי שער ספירת העומר פרק א ב עין החיים

ה' אחרונה שבשם כמלא
לפי זה לרין ז' שבועות
שבכל שבוע יתפשט צחי'
א' עד שבועות ה' אז
הוא התפשטות צמיל לבן
כל צחי' מן ה' הנולד הוא
כלול מכל ה' כי צחקד הראשון התפשט צמור ימין
הנקי גיב חסד לרין סיה' זו ז' צחי' אלו ה' הנוגע
אל החסד וא' הנוגע אל הגנוי וכו' וא' נגד מה
לרין ליתן חלק אל היקוד הכולל כולם כמיל וכן
צחי' אל נגד המיל שאל"כ לך יתקשרו זה בזה וליך
יכול היקוד והמיל לקבל האדם כמיל לרין סיה'
כמיל כלול מכל ה' וזהו לרין ז' שבועות ולכ"כ צחי' הוא
של ז' ימים שבכל שבוע יתפשט חסד א' נז' צחינותיו
צחי' א' בכל יום שהם מבי"ח נהיים והנה כן הוא
בהדפח הנס שחמיר מלא כחוב שהיא כולל חס' והי'
אך בהכרח שיש צ' י"ד צחי' ז' צחי' של חסדים וז'
צחי' של גבורות כמיל וז"ס י"ד צחי' כמבורח :

והנה צחי' א' מתפשט החסד הראשון צ' צחינותיו
כמיל ולכן צחי' הראשון הוא מול העומד
מכלל הג' המלות לפי שהיא שורש כל החסדים וכל
החסדים לין להם מעבור
אלא צן וז"ס יומם ילוח
כי חסדו כי עיי' יום שהוא
חסד הא' כדודי כי החסדים
נרמזים צמ"ס כי הם
דברים צמיעורל דלכורא
והגבור' צלילות שהם נוק'
אך החסד הא' שבוכלס
נקי יומם פ"י יום הכולל
ימים רבים שכל האחרים
כלולים זו והוא מלוח עליהם להתפשט אוחס ולהקרידם
כפי לכונו וחור ילוח ה' חסדו וז"ס וקע עמוד הענן
ילוח כי ה' צחי' חסדים הם קוד ז' ענני הכבוד וענן
אהנן הראשון כנגד חסד הראשון הכולל כולם
וחור יומם :

ועיין בעצ חיים שער דרומי
הגלם ככלל חייב כל ז' שבוע
כי חסדו הא' ממנו מתפשטין
ד' צחי' חסד ומחלשין צ'
חסדים שחמיר ונחור אלו
החסדים המתפשטין מחלש
רשם הנייה ד"א וכו' ועיי'
שכן נקד' יומם עיי' ויעיי'
כלל ח' :

גדלות ומה ענין לבין צמורים
לזה וז"ל לין לבין רק הכל
צחי' שששים ששם הא' :

שמות מ"ה וכוונתנו שיתפשטו אלו י' שמות אה"י בחסד
עשר שמות מ"ה כי בחלום ה' שם מ"ה חסד אוח א'
צמיליו הוא' כמיל ואלא ה' רק צקוד דס וחור קיד
דמים צמ"ס נגדו א' צמחשפטותם זה צמחד זה אז
נעשה אדם והוא שצביע הדם חסד ז"א והוא קוד מה
שחור כחן הצבלי לאותה אשה שלא חמול אה צבה
וחמין עד שיצננו דמיו צו וחור גיב קיד הפסקו ואומר
לך צמייך חיי כי עיי' כניסך אוחס דמים אהר עד עשה
היו נעלמות למעלה ועשה נסחשפטו הדמים בכל הגוף
יחי' והנה נודע כי ג' זמנים הם עיבור א' של ג' כלילין
צג' ואח"כ זמן היקיקה ואח"כ עיבור צ' גדלות והנה
עשה גדלות מלרים ה' צקוד ייקרה אלו צמון היקיקה
הוא זמן הצלולת הים הצמיתוק והוא שצבולל לעיל
צכוונה חג המלות שהדמים העזורים נהפכו לחלב
והחיות יונק אוחס והוא מתפשט בגופא וצמירידין שלו
כי מתחלה ה' הדם מעורב צקידים וצמיו הלידה אז כל
האומה יורד צקוד הלידה והוא שצבולל צמיו הלידה
אך מה שלא נהפך צ' חסדי העיבור הם עשה
מתחברים ונעשים חלב צמ"ד חסדי היקיקה (ועיין לעיל)
צשער חג המלות פרק א' בהג"ה שהארכתי שם צמירור
ענין זה עיי' :

פרק ב

ועתה נבאר קדר
התפשטות החסדי'
המיל צחי' שבועות וצבלי
שבוע ז' ימים דע כי הנה
יש ז' צחי' התפשטות כי
החלל התפשטות הוא צמירור
ימין ד"א הנק' חסד
ואח"כ מתפשטין בכל עתה
ומלה עד הסוד שהם ה'
צחי' ואח"כ צחי' השקיות
הוא צקוד ששם מתקבלים
כולם והוא מוטל חלח
כולם ולכן נק' היקוד כל
שהם הם כמיל כלול צחי'
שהכל גימ' כ' ואח"כ צחי'
ה' הוא צמיל שום הוא
יועלה כולם ולכן נקראת
כלה כל היא החס' כמיל
וה' היא המיל עממה שהיא

ועתה נבאר קדר התפשטותם בכל יום ויום מ"ה ימי
השבוע בכל שבוע מ"ה שבועות :
שבוע א' יום א' ככנס צחי' המיל שצחקד הראשון
בכלי חסדו שצחקד הראשון :
יום ב' אז ככנס צחי' היקוד צבלי חסד הא' ונדחה
המיל לכלי צחי' הגבורה שצחקד הא' :
יום ג' ככנס צחי' הסוד צבלי חסדו הא' ונדחה צחי'
היקוד לכלי צחי' הגבור' והמיל לכלי צחי'
החס' שצחקד הא' :

יום ד' ככנס צחי' הנלח לכלי חסדו ונדחה צחי'
הקוד לכלי הגבור' והיקוד לכלי צחי' החס'
והמיל

קב

וידנה ע"ד שתתפשים

[illegible]

ותבויז ג"כ בכל יום למקיף סמ"ו והוא עילה וכגמר

יום י' נכנס צה" הגבורה לכלי צה" החסד ויחי

יום י' אז נכנס כל אחד במקומו בחי' החסד לכלי

שבוע ב אז כנגד המסד הכ' שהוא נחמ' גבורה

47

שרה פרי שער ספירת העומר פרק ב ג עין החיים

לזכות וציוס א' מקץ המל' וציוס ב' מקץ היסוד
 ציוס ג' מקץ הסוד וכן בכל יום עד שציוס ז' מקץ
 החסד ואין בכל יום השבע חילוף במתקורה רק כל
 השבע ניקוד א' שהוא ניקוד ההל' בשבע ב' חבון
 ככיל וכולס בניקוד היסוד שהוא הו' בניקוד שיק
 וחבון ממעל למעלה ככיל' בשבע ג' מקץ הסוד
 וחבון ג' ממעל למעלה וכולס בניקוד הסוד שהוא
 ניקוד קצוץ' שבע ד' ככיל בניקוד ההל' שהוא ניקוד
 חסד' שבע ה' ככיל בניקוד החיים שהוא ניקוד חוץ
 בשבע ו' ככיל בניקוד גבורה שהוא ניקוד שגל בשבע ז'
 ככיל המעל למעלה וכולס בניקוד החסד שהוא ניקוד קול:
ג חבון בשם ח' דלח' גמל שהוא נחלק ל' שניות
 וחבון בכל שבע לשם אחד שיש בו ששה לוחיות
 וחבון בכל יום לוח א' חסד הסוד וציוס ה' חבון
 אל כל השם בחד היינו בשבע נחשונה חבון בשם
 לוחיות של שם אביג' לוח א' בכל יום וציוס
 ה' חבון בכל השם הזה וכן בכל ה' שבעות בשם א'
 בכל שבע וחבון לחסד בניקוד א' יסיר עד א' של
 לאמר ובניקוד שניות בכל יום ז' מכל השבעות ככיל
 חבון לחסד בניקוד בראשית עד ג' של ויבנה וכל לוח
 שאין לו ניקוד חבון לחסד בניקוד שגל אך בלעד שהלוח
 שאין לו ניקוד הוא נגד אחד הנקוד של הלוח הקודם
 לו כגון נסתר שנמלא יסיר
 אל אס נמשך ללוח הגל
 לחסד כנוי כ' של ויבנה
 הסודק משמש לשניהם
 וחלואי ההפלה דלח' גמל
 וחבון ככיל ובכל לילה
 חבון ללוח א' ממש דלח' חסד
 וללוח א' ממש דציוס חסד
 נפש ורוח :

פרק ג

ועתה נבאר כינות הצרכה עיד ככיל נבדק לחס
 ס' שס חבון לחסד שהוא שם חיים
 דלח' ב' ז' הצרכה כולה חלוי ציאל וחבון לכלול בשם
 ז' ששה שמות של חיים ושענין כי הלא מבורך לעיל
 שבתחית ה' חלויין יוד לחסדים דלח' שס י' דחם
 ועזה כוונתו הוא להצליע לחסד החיים נבדק ז'אל
 ובכיל שהוא קוד א' שבתוך החלוי דחם חיים לכן אלו
 מכוונים צ' שמות ככיל להצליע לחסד ה' דחם של
 סמקיים והנצירות ציאל חלוי :
על ספירת העומר חבון צריה שהוא סיה העולם
 לחי כי כנוי שגל' ממשכין אל החי' כן אלו
 ממשכין יבס כ' להקן ציון הנקו' ככיל נמלא העומר
 חבון כי הלא גילתו כי ס' דחם חס ס' לחסדים

דלח' ככיל ועזה כוונתו להצליע לחסד ח' ז'אל
 וכהם אחר שנבליעם ציאל א' חסדים לחיות סמ'י
 כנוע ואל נעשים " פעמים כס אל כילד לחי' גימ'
 ד'אל וכשתמלאו א' יס צו " לחיות הכי ד'אל " גימ'
 אל ואלו ה' אל חס גימ' עמר ולר'ד לכיון לחסד
 שחל'ל צמילוי אלסין דומח
 הו'אל שח' חיים דלח' חס
 (וכתב הרב מוהרש"א ז"ל
 שהוא מוסקס בכוונה ה'
 אל חס הכוונה הוא ליו
 מקסיס חסוד כי אל
 וחבון להמשיך מזה השם
 אל היולל מן לחי' ו' לחיות ככיל אל שם חלדי
 הכוונה צריה ספירת העומר ויהי אל חלדי וכשתמלא
 חיים יום אל חבון להמשיך מזה השם אל להו'אל הנקו'
 אל ח' כמנין ח' (כיל להמשיך מזה השם אל להו'אל
 הנקו' הו' ואל יס' אל ח' כמנין יוס) גם רלוי לכיון
 כי העמר עס ד' לחיות והכולל הוא גימ' ש'ד והענין
 כי הלא קוד העומר הוא כולו דינין והס קוד הש'ד
 נילויין אשר אלו קודי העיד להמחוק כי חס שורס
 כל הדברים והס קוד ל'ב נחצות החכמה וי' שעני
 צינה וי'ס חיים צוהר מ' סקודי שהמחשבה עילאה זריק
 נילויין וכו' כי נמחשבה שורגרו נילויין חלול ולכן חס
 רחמים בליס אלהים שבעות שגל'ס כי כו'ס קוד
 אלהים נבאר נחכים ומחמם אל הצינה נעשים שם
 כי בענים כי חס קוד ה' בנצרות כל א' כלול מ' הרי
 כי נמלא כי כי שנים חס קוד הש'ד נילויין והס צדוד
 ל'ס'ס וג'מטלוח נחמק'ס
 כל א' מנצירו שורס נמחמם
 שנים נמחמם נמחמם
 כל א' מהשער שלו וכתב
 הרב מוהרש"א ז"ל צקסר
 הכוונה וי'ל ואלמס נבאר
 ה' או ו' שנים מהס והס
 כי הצינה הוא קו'
 שם קיב כנוע :
והנה חס שורס נמחמם
 הוא מנח' הש'ד
 שבעת ה' שורס ח'ס
 קיב לכן רלוי לכיון בכל
 שבעות להמחוקס וחבון
 עיד ז' כשתמלא על ספ'
 העומר נמלא העומר חבון
 כי העומר גימ' ש'ד
 להמחוקס וחבון כי חס
 חיים ס'ג עס ה' דציוס
 ככיל ואלמס לפי שאינס
 נמחמם

קכא

[illegible]

והפחא מיון היסוד האין שכולם
הפחל דגדמי שפחין הך"ב אחרון

שרה פרי שער ספירת העומר פרק ג ד עין החיים

אלהים

לכאורה יש למצוא משה כאן בשם כי שיה' אלמין מן השמים
 אדוני המצותם של השרה וכן בשער היסודות כחצו הכל
 ה' ד' הם דברים והם נחלקים ע"י שם הוי' ע"ש וכן הול' לעיל
 בשער הקליפות נבדלים שם ע"י שם אך דע כי נאמר עיקר
 הדינים זנים רק הדברים נולדו ורבים נחיות הם מיתוס
 כעצור נקודות מורה כי ויהי כ"ש שכתב ויהי הדין דע
 ע"י הוא רחמים ואלו נחלקים ע"י הולד דברים אחרים שם
 ל"צ אלהים ונראה הכל ע"י דמיון נחלקים יותר ע"י ה'
 אלמין ואלו הם הדין אדני ע"ש ויכלי גם צאלו הרחמים עממן
 ע"ש כי הדין בגוין נחלקים כחצו שם שיה' ה' ע"י דסיב
 מה בין המה בגויות העולים ר"ל אך ע"י שם של שם ע"י דיון
 הוא גי' סדר ע"ש הדין שם כמה מניין מיתוסים מיתוס
 אחר מיתוס גם מנאמר בשער היסודות ציבור פלס מעגל
 רגל שזהו ר"ל ע"י כחצו שם שם הש"ך ד"ס אדם
 וכתב שם נחלקים ע"י מעגל שהוא גי' אלהי דאלמין ע"ש :

גם יחשוב בכל שבע ושבע שם הוי' כפי הנקודה
 כיכל בשבעו א' יכין הוי' ציבור קבול בשבע
 ז' הוי' ציבור שזה וכו' וכן צדק פרי' יוס א'
 בשבעו א' יכין הוי' ציבור קבול עם רוחות' הוי'
 ציבור קבול ציוס ז' הוי' ציבור שזה עם רוחות' הוי'
 ציבור קבול וכו' עד יוס ז' בשבעו א' יכין הוי'
 ציבור לזאת עם רוחות' הוי' ציבור קבול וכו' וכו'
 צה בכל שבע עד ששבעו ז' יכין ציוס א' הוי'
 ציבור קבול עם רוחות' הוי' ציבור לזאת וכן עד
 ששאר הדינים יכין ציבור הדינים נחלקן את אשר עוים
 שם והשם א' שם ציבור קבול אז כשיע אל שבע
 ששם יכין נחלקן את אשר עוים וכן עד יוס א' שם
 ציבור קבול צ' צעין המצור א' אלהים יחיונו כחצו
 הדין מוכרחו ז' ש' שיה' להדין הקדוש הדין ז' אלהים
 ששקד' מחד צו ולברן בכל לילה בחיבה א' מן מיט
 חיות שבע המצור וגם לאות א' מן מיט אחרות
 ששקד' יסמחו ויכינו וכו' וליל השבעו מחד ו' ולאחרי
 חקר ו' משיור מחד ו' :

פרק ד

ענין ד"ד אלף תלמידי ר"ע שמוח צמון העומר הוא
 כי הלא כבר ביארנו לעיל כי ציוס ללו א'ין
 ציוס רק מיתוס דקטנות והנה אלו הדין אלף תלמידים
 הדין הוי' מן המיתוס דקטני ולכן הוי' דיוס גמורים
 והי' מן המיתוס וסודות א' את א' וענין מפרס שבו
 ד"ד אלף הוא כי מיתוס דקטנות הוא שם אלהים וי'ם
 צו ד"ד רכוס בכל א' מן הדין אחרות ככודע ונמלא
 שם ד"ד רכוסין המהמלן בלות א' ואלו הדין א'ין
 הוי' כולס שרש מן ד"ד רכוסין א'ין ולכן הוי' ד"ד
 אלף כי אלף יחלק הכל א' הוא גם כי אלהים דהדין
 דכודע כולס אלף ולפי שם' כודע מן הדינים לכן
 ציוס עומר שאלו המעוררים אלו המיתוס דקטנות א'ין

בשם זהם מחד הדין של הקטנות ומחד בקטנותם ולכן
 מיתוסין אלו תלמידים לר"ע לפי שרש הוא מחד
 הדעה בין צבא' קטנות בין צבא' גדלות והנה הדעה
 הוא כלל עומד ושיכסם הם שמוס אלהים צמילוי
 אלמין כאלו רק ששכלסם צמילוי חות א' צמילוי ההל
 יור' א' וי' הדין שם עקצבא' הם ז' מנין לזי' הדין
 הדין נבחר ענין הדין א'ין תלמידים שמוס אך צבא'
 יוס ל"ב צמילוי שאלו כחצוה שם אכרש'ם שצבניה
 שיה' אלף שם אלהים והוא יותר רחמים כחצו' כי שם
 אלהים מלבוש מורה מיתוס הדין לנחמים ואלו קוד הדין
 דגילות וי'ם צמילוי צ' ע"י עד כי שם זה אכדעס
 הוא גי' ע"י ולחיות רחמים לכן צו מלוי הצמילוי
 ועל זה כחצו צמילוי פ' ואח' והנה שם כחצו' כי ע"י
 עד הוא הציוס וי'ן עם דכדו הדין ואלמס מה
 שחלקם צמילוי שם מן שם אלהים הוא ג' רחיות כד"ע
 כי צ' רחיות וי'ם צמילוי א'ין המהמלן לעיל בשער
 חג המלכות ואחרות אלו המהמלן מדין ונעשים רחמים
 הם גי' ל"ב וזהו מיתוס עד הדין הזה גם מיתוס הדין
 הזה עד ציוס וי'ן כי לא י'ם אחרות להחיות' גם
 שהוא קטנות והנה שם זה נקרי' ע"י ע"י רחיות
 המהמלן הם ג' וזהו הדין הזה עד ולכן צמילוי
 השם הזה פסקו מלמדם לפי שהוא רחמים :

וא מה עשה ר"ע לקח
 תלמידים אחרים
 שם ה' חכמים ר' מחר
 וי' אליעזר צ' שמוע וי'
 שמועין וי' יהורל וי'
 כחצו' ומקד' אחרים והם
 כחצו' רחיות המהמלן
 אכרש'ם שהוא רחמים ואלו
 נחק'יו צמילוי ועשו פרי
 והם קוד הדין דגילות ואלו

צאלו אחר הכ"ד אלף הדין כי כן דרך הגדלות לצא
 אחר הקטנות ומחלקים אחרים דגילות והנה אלו המהמלן
 חכמים אכרש'ם שם קוד ההדין כחצו' ע"י הם קוד ה'
 גבורה המהמלן ולכן הם תלמידים לר' עקצבא' שהוא
 כולל הדעה העליון צמילוי וצמילוי וי'ן הדין הזה
 ודע לכולם : ודע כי ר"ע שצמילוי שאלו המהמלן
 חכמים הם מן הדין גבורה הדין כחצו' אך זה הוא רק
 שרשם המהמלן צמילוי שכלו אחר כן ע"י מעשים
 המצוים גי' עד למעלה למעלה כאל לפי מיתוסין :
השם שאלו גי' ציוס הדין ההם הוא כי הדין ככדודע
 כי חקין א' מ' חקין גי' ונמלא הוא נקרי' עמר נקי
 (וי' חקין צ' הנקרי' ע"י דכדולח) וי'ם המהמלן
 והצמילוי שיה' א'ין הדין הוא כי ע"י הוא גי' ע'י
 שהוא פ' עמילוי ועמר מן הוא גי' ח' שהוא ח' עמילוי
 דינח'ן דקרי' והנה צ"ס עמר הוא גי' כהר שהוא
 הדינח'ן

הקודם כנודע וכמובאר בזוהר ואלו ידועו יקוד ומלי (כ"א ח"ת ומלי) ובכר שכלם כל צמי' זיווג גמור גדלנות :

והנה חג השבועות קודר הוא כי הלא מפסק ועלנת נכנסו המוחין והביטלו ז"ת צבל קומת או"א עליון אך עדיין לא הבדילו ז"א רק מן חו"צ ולעשה בקוד המוחין אך הכתר שלו עדיין לא קבל אותו ואומם: קוד הכתר הוא מן ה"א"ל עלמו כי או"א הס קיד חריג דעחוקא ועשה

לכך ה"א"ל לעלות עד דיקנא דל"א ואלו הוא קיום ה"א"ל כי אז הוא לוקם כל מדת הגוף ה"א"ל לגמרי ועשה כמורו וזו מנואל בקוד שושבת בן ה' שנים למקרא כי העם כהם

מדברות גדלות ועלי' ז"א וזאת והנה בחיורו למעלה בל"א

אז נקרי' ה"א"ל זקן ואלו זקנו לנן כנן שבעים שנה אז שמיים שנה ששלטון זקנו והענין כי אז בוקניו עולה ה"א"ל עד דיקנא דל"א וכמו דל"א זקנו לבנה כעמר נקי דיקנא: חיוורא כן ה"א"ל בביעורו

שם ג"כ זקנו לבנה וז"ס מה שאחרו מולי כי ז"ס דמא להם הקדש לישראל כבמור טוב וזקנו שמורה כחיש מלחמה עם מלכים ובמתן תורה כזקן שזקנו לבנה והענין כי בפקס ה"י עדיין קטן ובמור ואלו קוד הדיקנא ז"א הוא שמורה אך בשבועות שעלה עד דיקנא דל"א לכן נכחם להם בקוד זקן לבוש לבנים :

האילנות דהו"ק דק ה"א"ל עלמו בל"א זקנו לבנה וז"ס דמא להם הקדש לישראל כבמור טוב וזקנו שמורה כחיש מלחמה עם מלכים ובמתן תורה כזקן שזקנו לבנה והענין כי בפקס ה"י עדיין קטן ובמור ואלו קוד הדיקנא ז"א הוא שמורה אך בשבועות שעלה עד דיקנא דל"א לכן נכחם להם בקוד זקן לבוש לבנים :

והנה הכתר דל"א נכנס צליל שבועות ואינו נכנס לכנס עד אשמורה בצוקר ואליכ מזיווג עשה

הגולגולתא ועמר נקי הוא השערות שהם צכרת והכס עשירית הא"ת הם הא"ת הוא אחריות הפלס שהוא קוד המיל ויאל מדה עשירית כנודע והו עשירית הא"ת וזה פלס הוא גימ' אלהים וגם הו"ל נקרי' אלהים כנודע ומנה ר' עקיבא ה"י דורס חילי חילין של הלכות על כל קין וקין וזהו קיד קולותיו החללים והם קיד קליין אלו בקוד דרוס כחרי אחריות ולפי שמו צמון הזה החלמדיס שלו כנזיל לכן אקור להקספר צימים סליו וכל המקספר ובורת השערות צימים סליו הוא פנים חלילה בשערות העליונות ולכן נרמו צזכרם גורן שערות ולכן חלחל קליר שערות הוא צמון הס :

וכתב הרב מוהרמ"ו זללה"ה שהרב הקדוש האר"י זללה"ס לא הים מקספר מן ערב פסק עד סג השבועות כלל לא צליג צעומר ולא צריח :

גם כתב הרב מוהרמ"ו זללה"ה שהרב הקדוש האר"י זללה"ס כהם שחל צימ ליב צעומר על קצרו של הרב הקדוש רסצ"י ועל קצר צנו הרב הקדוש ר' אליעזר וה"י שם עם אשמו ג' ימים הסם :

עוד כתב הרב מוהרמ"ו זללה"ה שהעיד חסם א' שה"י נכס לומר-חמיר נחם צעמיות צצכרת שחכין ואמר גם צימ ליב צעומר ואחר שה"י מקיים חפלהו אחר לו הרב הקדוש האר"י זללה"ה שהרב הקדוש רסצ"י זללה"ה אחר לו לחור להם ה"א"ל להם אחר נחם צימ שחמין לכן הוא יתי' נכחמה בקצרו וכן היה לא יאל השם עד שעה צנו הגדול וקבל כוס של מוחין עליו לכן דלוי לחור ולנחור שחמם ולשחמם צימ שחמם של מוריני הרב הקדוש רסצ"י צימ ליב צעומר :

שער חג השבועות פרק א

הנה ענין הקצבה קרבן עומר שערות צליל ע"י צימן צימ הרמסון של ה"י יום שחמם עד העלנת ותרצת מנחת חמים של שח לחם צימ אחרון ש: סג יום ה"ל צמ: השבועות הכה כבר מנואל לעיל כי צימ א' של כ' יום האלו עדיין חין צמא' רק צמ"י ה' מנלפס ה"לולא אל' והנה מנלפס כפול עולה עם ה"י עלמן כמין שעה (ועיין לעיל בשער חג המלות פרק ה' צעין יום ז' של פסק שם מנואל ענין זה של צמ"י חמל') אך צימ חג השבועות מקריבים שחי להם מן החמים שהם קיד עיפם החקדים והענין כי חמ"ה הוא גימ' ק"צ כהם קיד ק"צ אחיון כנודע שהם כלולים צמח הרקס"ס שחמם כולר הולר ולין להאריך צמ :

אמנם עד חג השבועות נחפשו המוחין עד הח"י העומדת מחלחי הח"ת אך צמ השבועות אז נחפשו המוחין גם צלח והוד שהם קוד שני לומר

שרף פרי שער חג השבועות פרק א ב עץ החיים

זו עוצלת הנוק:

פרק ב

ורע שכל מי שנעור צלילה ההוא ולא יישן כלל ועיקור ויהי עוסק בנורא יוצא לו שישלם שנתו ולא יאדע לו שום נזק והוראת חיי' האדם הוא תלוי צלילה ההוא ודי גזק:

והנה מה שראוי לקרות צלילה ההוא כדי להמשיך הכתר כניל הוא זה שהקרא ג' פסקים מכל קדר וקדר ואם נודעו לו איזה פרשה של ד' או ה' פסקים בין בחסילה בין בקוף לירך לקרוא כולו וכן ג' פסקים הראשונים והאחרונים מכל כניא ונניא וכן ג' פסקים ראשונים וג' האחרונים ומכל כתיב וכחזו מן הכוזבים עד פסקים כל כך"ד פסקי תנ"ך חמס פ' בראשית הקרא מן בראשית עד חלה תולדות השמים וארץ ופ' יתרו הקרא מן בראשית השלישי עד סוף הפרשה וצפ' העשירי הקרא מן ואל משה אמר עלה וכו' עד סוף הפ' וצפ' תשא מן ויאמר ה' אל משה כחז לך עד סוף הפרשה וצפ' ואחמנו הקרא עשרה הדביות שניות מן ויקרא וצפ' אל כ' ישראלי עד סוף הפרשה של שמע וצפ' ראה מן שבעה שבועות חסדו לך עד סוף הפרשה בנביאים בהגידך אל יחזקאל הקרא הפעולה של יום א' לשבועות וכשתגיע אל חנוקת קראת ההפטורה

כל יום יום כפי יונה חלק ד' ס' י"ד כתב וז"ל והסודי איכה הקרא נחש וצמחה שבע"ס הקרא משנה א' מכל השלש המסכתא וצמחה פ' אהור מובט ועיקור נקט חליטה הוא בחורה חנע"ס ויום צמורה שבתה עכ"ל:

קצר הוא הראשון ואות האחרון כזה השם הראשון יולא משקל אחרון של ספר בראשית ויהי יוסף ויולא ממלת יוסף שם י"ב וסם השני יולא משקל אחרון של ספר ויקרא כי ענן ויולא ממלת ענן שם ע"ג ועד"ז בכל הקד"ד פסקים והעיקר כל אות א' קיבוצי ואות ד' אחרון בקד"ד פסקים וזו דליק וכתב עליון דעתיק ובשם תלמודי האנ"י זלכיה ההוב הכז קד"ד לרופי' אחרים והוא אות ראשון ואחרון מכל חיצה הסמיכים לאחרון שבסוף הספר כגון נקש' בראשית שם בין היולא ממלת צליון נקשר שמוח שם בל' היולא ממלת צלל ונקשרים וכתב הכז שם הר' קג"ל שהם עוזים לזכרה ומקובלים מאוד לכיון צבס:

כתב הכז שמואל כתוב במחזור של הכז הקדוש האנ"י זלכיה בקוף סודת העמידה דש"ץ וכתוב

עומ בחפלת שמירת וצפלת מוסף ככודע כדרך שצמח וימים עוזים ולכן אחרון אקיים ציונו צליל שבועות כי גם למעלה אין זיווג (כתוב בזה) הוא חז"ל פסרו לי חברים מה' נוהגים לקרות חברים צליל שבועות צציה הכז מוהרמיו זלכיה ופסם א' נקצלו החברים כמנהגם ולא בא חזר א' ושא"ל להרב מוהרמיו ז"ל למה לא בא אותו פלוגי והסב' אולי נודעתה לו עזילה מלכ"ע"ב) ולכן מנהגם פשוט צפאל ליהות עיקרים בתורה צליל שבועות ואינם ישיבים אפי' רגע א' כדי להמשיך הכתר דז"א שהוא דיקא דא"א אך לצי מ"ש לעיל בזה"ל כמו שכתבתי כאן) ואח"כ באצמית סבוקר נעט קודם עליה השחר צעת שמשמיר פני הרקיע בקד' אלה השחר או מליה לעצול כדי לקבל חס' קדושה מצמי' הכתר ועליו נאמר וזריתי אליכם יום עתידים כי אז המל' עוצלת במקום עליונה ואנו שומעיה למעריכתא עונלים גם עמכם ומוזלין הכלה צציה הטצלה צעת ההוא שגמור החיקין:

והענין הוא כי צלילה ההוא נכנס כתר הז"א אך הוא אינה עולה עמו אך מעצלת עשרה במקומו שם וצבור גם היא עולה עד שם ומחיונה עמו (ר"ל בזה"ל כניא) וזה מה שכתב בזה"ל פ' אהור וכח הכז מוהרמיו ז"ל שכלה לו שכן שמע מוהרב הקדוש האנ"י זלכיה כי סם נודע איך הכתר של ז"א והכתר של הנוקצא נעשים צמג א' (ק"א בכתר) א' והענין כי החסד של היות נחלק לשמים חליו עולה וענין לעיל צמג העמידה למעלה בכתר ז"א והליו כמנחה אל עליון שם בהגיה יורד אל האחרים לזכור המל' ובאשר עולה ההקד

למעלה אז יורד הכתר דז"א מלמעלה ויורד עד ראש הז"א ונחקן אז בחי' הכתר שלו ומלא כי בחי' החסד הפולה למעלה הוא הגורם ירידת הכתר ולכן הכתר נקרי שער הכ' דציה כי אין הכתר דז"א נעשה רק מנושא דציה ככודע והנה יס צה ג' שערים שהם קוד המ' ובשגמור תכלית כל החסדים לכניס אז יורד הכתר מלא כי עקרו הוא מצמי' החסדים והוא אחרון שבכולם ולכן נקרי שער הכ' דציה ולכן אותו החסד שגמור ליוריד הכתר והוא השמשע אל חסד' הוא קוד העקום העליונה ובו עוצלת הנוק' ונעמרתה ונענין כיונה הטצלה זו קל' לשמירת היום כתב הכז מוהרמיו זלכיה שאמר לו ר' ילחק הכהן שהוא להמשיך הכתר שלה שיעשר עה"ט טצילה זו והיא בחי' צ' אחריות הראשונים מצי' שמוח ע"צ ס"ג שהם יוד ד' יוד ד' וסם צמיו' ע' וחכיון ג"כ לצי מלואים דע"צ ס"ג שהם לצי ומיו והכל גמיו' קיבוצי ומקרי מהם צ' סובלים של צ' שמוח נשאר קי"א כמיון מקום וצמקיה

שרף פרי שער חג השבועות פרק א ב עין החיים קבנ

צלי זכרת שהחיינו :

גם כחוצ מצחץ ח"ל יום א' יקרא י"ב מידה ב' פעמים ויחמר רצ"טע מלא כל משאלות הטובה וחסד רבני וכו' כמו שדימס נקדירות ויחמר המסלה ואלי מפלמי ג"ס וכן יעשה צומק וציוס ז' ציור :

סוד מה שאלו חומרים צומק מפני סיד שנקטלה צומקדש יונן צוהר פ' הכוונה דק ק' כי יש חלק א' חנק' חין וסוד יד וצור י' והוא חמת הסכינה וצעת החורגן בלע אותו סיד על הצהומק ונחמד זה מפני סיד :

כתוב צוהר צראשית דק מ' בכל ימי שפחה נקד' אל והשפחה נקד' כבוד אל וכו' והוא כי בכל שנה אין לה חלל שם אל אבל עתה יש לה דעת יותר פנימי והוא שם הנקד' כבוד אל ודעת הזה אין לה חלל צפת הציור שהוא ציוס השנה או ציוס חג הסבועים שהיא דוגמה שנה כנודע של זה אינו חלל יום א' חג ואינו ז' ימים כמו חג המולד ומה הקיבות ככו' צפ' חומר :

שער בין המצרים פרק א

באותן הימים בין המלכים מימי צמחוד עד ט' באב הם צבור הדיוס ולכן עוב להחלל חמר חלי היום חלי שעה או יותר ולצבות על חורגן צית המקדש ומועיל חלל אל המסע גם יש לכיון ציוס חליל צמחה העמידה צביוות

דחמיוהר ג' צרכות הנראשיות למחק שלפס קמיות דחלופי היות כלל צבוי' דחמיות צרכה א' חכיון למחק לשם טרה"ר שהם החומיות הקודמות לאחיות הוי"ה וצבוי' דחמיות צרכה ז' חכיון למחק לשם בוצ"ן שהם האחיות המאחיות לשם הוי' וצמחיות צרכה ג' חכיון למחק לשם מצח"ן שהוא חילוף שם הוי' צל"ה צ"ס והכך ככר חכיון המוקדים שציוס חלל חקיר לזכור פני חדש או לזכור צגד חקס צבדי שאל ילעך לנצח צרכה שהחיינו וזה ניהב בכל אותן שנים צין צריח צין צמחיות וככך הכך מיה' למח ז"ל צסם צכו של הרב מוהרש"ו זללהים שסימנ לו שפסס חמר היו חכיו הדוד אובלים על שלמן אציו והפסיור צו לזכור פני חדש ואכל אותו

שער מבוא השנה פרק א

ענין ראש השנה דע כי סוד ד"ה צו נצבא חרם הראשון ויום ר"ה של צריחות הטובים ה"י ציוס השנ"י צעצב צצב וצו נצבאל חרם וחום ואם הים מוחין עד השנה היו כל העולמות בחיפונים וחי' הציור ג"כ בחיפונים וחי' החיים והגל' מחדווגים ג"כ צלחית השנה פצ"ס אך לפי שפעול חרם וחום ואל נחם על חור כמחולל צוהמר קודם שפשו מוחרוין ולכן ילאו חבל וקין מעוררים עוב ודע והנה החמא חום שאלל מן הפעל עורר גרם לו להחיווג עם אחרו רק ציוס ח"ם עץ הדעת מלשון וידע חרם חרם חום וכו' ועל המקדים להחיווג ציוס סהור צומק הדיוס סקסס לכן גרם אל ציווג העליון דח"ה ומל' להחמיר עד יום הפעל עורר עורר ופסיור צצבור קלח יותר הוא כי הפעל עם שפסס חמר עד סוף יוה"כ שהוא מיקון

שרף פרי שער מבוא השנה פרק א עין החיים

אך עשה הכל נעשה צדקו' א' אהם כל כך ה' גיור
הטעם טוב עשה הבן טעם זיווג פנים א' ציור גמור
כמו אם ה' נעשה נקבת צדקתו בזה הטעם היכל
אהם והצדקים מעט מעט בכל הציונים צ'ן צבתי'
לחם צ'ן צבתי' דברים ודתי' מיעוט נהגן רק פל
שם ודורו ודורו המעט כדורו עם חסדו דלחם עילא
נחמנו צדק כדור ה' פל' יצא ציונים פל' מעלה
וכו' ודורו צ'ור בכל זיווג ודורו עד יצא מעט
במהרה ציונו פל' יושלמו הצדק נגמיר הכל גם
הענין פל' המיל ודורו' ז' חסד פנים ויעשו נקמות
מקדושים פל' בזה פל' נגמיר

[illegible][illegible][illegible]

אמנם כל לוויד אריכת הזמן לא היי רק בעת אלילי

ממחה העל אהר"ר כה"ל כי אח"כ לא נבט
שבת שבתה היא זיווג זוי"כ כבודע גם צחול יש זיווג
פצ"ס אך צחול אינו רק זיווג יקב"ע ורחל לו זיווג עי"ב
ולאח לא ז"ל ולאח כבודע פצ"ס שבת לא הוא זיווג
ז"ל ורחל פצ"ס כבודע כי כל אריות הוונני גבולות
ז"ל ע"י עיבור ויניקה וגללות אינו רק צב"חא העולם

קבר

שלה חן ימים לה אלא ע"י מעוזים דרך צעלה וראי שם
צעלה גדול קומתו וכו' הרי מבורך לפני עיני כל תשכיל שלא
נכני הקליפות רק מזה שפסל מהנוק' דז"א לזר :

והנה דע כי כל המדשים המה צמלי' אומנם יש בהם
צ' צמחי' אחד בציורם מלד עליהם (ירלי שמקבלת
האומין והמיו' שבה צמיהם ומחמץ עליהם שלא עיי' ז"ל
מנו סיחצור) ובה' בציורם מלד הזכר והנה כל המדשי'
נקראים ראשי' רש' כי יולם צמח' הראש' לעיל
צבער רלש חזק' נון טעם שנקרא' רלשי' מדשי' וקדון
ה' כך כיוון גולגלנחא לירי וקיון חרין אודיני' מנהו ואל
חרין עינין ולכן נחמד בהנהיגים צמחיה ורצ' שקוד עיני
עיני יורה' רש' שכן חרין עינין הנ"ל וכן עיקר
האומין כי צמח' שהוא קוד עינין שחלש שהוא צמחי' חוד
ורצ' כל היום קוד רלש למעט' חוד ללול הוא המיעוד
והנה נאמר צמחי' הפה שאינו צמחין המדשים והוא נעלם
וחו צמחי' הנוק' : גם קוד הזכר הוא כך כי חשי'
ה"ל גולגלנחא לירי' חשיון כסליו צ' אודיני' עיני' שבעט
עיניני' ארז הוא המיעוד והפס' שלו נאמר ג"כ נעלם
כילי' חוה קוד העטעם כליד' לקדש אחרו צפה מדשי'ים
וחו ג"כ קוד עיצור השכר שמוסיפין חדש' א' להשלים
צמחי' הפה אך אין להשלים רק צמחי' הזכר ולכן אין
היכל לעצב רק חדש' ארז שהוא פה הזכר משנה
שעברה ובה עטה חוקי' מלך יהודה ע"ה שרלה לעצב
ימן גימסן שהוא צמחי' הנוקי' והוא מנשה הנחל
ואינו כן :

[illegible]

והנה צעה כניסה
מוחיית האלו
למטה בהתחלה של הפניה
זוהי הוא המעלות ר"א
וה' יהושע הניח לו בהשקפה
בבוא העולם או בנסיון
ושמחין כי מר ספר שמחיה

דו"ח דרכורא וזה שם המהדים
 מוסיף וזה נתינת המהדים
 ולכן הם יצאו ברישא אף
 הו"א שהמוחין שלו הם מנהי
 דרכורא וק"ל וזה שם דיוני
 מקוהין ברישא ולזה אם היו
 שם ברישא דו"ח שורש המהדים
 היו יצאו קשים מאלו ש"א אין
 שם שורש המהדים ברישא ש"א
 ובס' כנפי ויהי חלק א"י פיק
 ד"ר כהן העטם הנ"ל ציור
 ציור וז"ל וכתוביהו לפי ליתור
 ומצאה המוחין דל"ה נדברלו
 ונחזור מפיין דל"ה דלחא
 ונצטרך ד"ר בכנסה ה"י וז"ל
 ומתקטן כל המהדים מ"הנדרה
 ולמה נחלל המוחין שלו
 כלל להם המהדים מתקטנים כלל
 ולכן דיוני דרכורא מקוהין
 ברישא ש"א נדמה שלו ה"א
 מתקטן נדמותו מתקטנים
 אצל ה"א ה"י ברישא לפי
 שהמוחין שלה הם המהדים
 כאמור בשליש וחצי מהר
 המיחור נכנס ובל"ה חסר
 המיחור ברישא דיוני (ש"א)
 שמיחור מקוהים ש"א כי
 וחל"ן מה המהדים שנכנס בכנס
 ל"ה שלישי ומתקטן ללח דיוני
 ושליש וחצי המיחור נדמה
 מהרה וכן מהרה (ש"א) ומקטן
 ברישא ליתור כל ציור וצורות
 ושקוים מנוגז' לכל המתקטנים
 בציור ע"כ"ל

והתחילה היא לירד תחלה
כה"י של אחא כנעל
קודם לז"א ולא א"י לריכא
ולכן א"י חסר רק הדינים של הניקוי והם
כתיבת צרישא כנ"ל • אי"ב אין צה כל כך דיינים והבה
כאשר נכנסה ומלדו אין
לוקחת פה נקירה הדינים
רק מנחה שהיה כנולד כה"י
ד"א אזל שאל הדינים
שבכל אחריה אינם לוקחת
מאחר כלל אך זור קצר
בתשרי שהיה בחי' שורש
הקצר בצדא העולם והתחילה
הוא לירד תחלה וכנס
צחית כה"י של הצניכה
וכשלים קומחו חתלה ואח"כ
צאה

והתחיל הוא

שרף פרי שער מבוא השנה פרק א ב עין החיים

הז"ל מן החלי ח"ח עד למטה ושם אין יכולים הקליט' ליגע כלל כניל אך שאר האמורים שלו שמן החלי ח"ח ולמעלה על זה חוסף הפוא קולי דשערי היורד מראש ז"ל עד רישא דנוק' כנודע זה מוסף על האמור ההוא ועל פירוקו לזה ועל כה"י המדשים שעליו כנודע :

והנה להיות שכל הדברים חזורים בכל שנה ושנה לזילאוחס הראשון והנה דחשי' כצאל העולם וחזר הדבר לקדמותו לכך לריך כל המיקון להמחיק דיני' בכמה מחקים ולריך לזה כל הזמן מר"ה ועד עלתה כמו שיחצאל בעזה"י וזזה חזין ענין מה שנעשה ביום האלו שם עשרת ימי חצוצה ומחם צ' ימים הראשונים י"ט ויום אחרון י"ט ולריך להשכחות צ' שהוא יו"ה"כ והיום"כ שנכתים אלו אומרים חסנון ואח"כ ד' ימים שבין יו"ה"כ לכוכות אין אלו אומרים חסנון ואח"כ יום א' של חג הכיכות והוא יו"ט גמור ואח"כ ו' ימים חוה"מ ואח"כ יו"ט מועד ואח"כ חול כמו ימים הראשונים שבין יו"ה"כ לכוכות ואח"כ יום א' שהוא חג העלאת והוא יו"ט מועד והענין כי בעשרת ימי חצוצה אז הוא זמן הנסיכה שנכרך בכל יום מזה א' מן ה"י האמורים ולפי שבשני ימים הראשונים נכרך צמ' הראש לכן הם יו"ט ושאר הנסיכה נמשך עד יו"ה"כ וכוללת ענין הנסיכה הוא ליסן זה כל הדינין שבאמורים שלו וישאר הז"ל כולו נחמים ולריך להמחיק דיני' בכמה מחקים בלשך יחצאל לפניו צמח"י ואח"כ ביום הכפורים אז הוא נוטלת ה' גבורות עליונים ואח"כ עלאה ונכנסת אלו מחשבים ה' עינים ונכנסת ה' ב"ה ה' חסות ולא חזורים זמ"כ פצ"ס ואח"כ נכנסו זה ה' חקדים פנימי' דלחא צלוחן הימים שבין יו"ה"כ לכוכות לזה אין אלו אומרים חסנון זהם ואח"כ חג הכיכות ואז נכנסים זה חקדים ומקשים דלחא ומקדים פנימי' ומקשים ד"ל ע"מ ולפי שציוס דלחאן נכנסין החקדים היותר חסודים וגדולים לכן הוא יו"ט גמור ואח"כ חג שמיני העלאת ולא הוא היוזר דפצ"ס :

פרק ב

והנה ענין הנסיכה הוא דוגמת מה שנצוצר לעיל בעצ' ק"ש שעל המטה שהאדם מפקיד כוחו וכשנחתו להמלי' בקוד מ"י כן הוא ענין הנסיכה כי אפ"ל ועליל דמיתא וסינה צ"ל כי נשמתו עולה למעלה צבינה בקוד מ"י לזיווג או"א שישפיעו מוחין ללורך העלי כדי לצבות להגדילה כמותו והנה מה שבאן עולה רק ז"ל לצדו בקוד מ"י ואז נכנסים זה חקדים ומקשים דלחא בקוד השני עולין של זכרים ושל נקבות בכל לילה הוא כי שם העלות המ"י וללורך המחשבות נשמות חדשות של זכרים ושל נקבות לזה לריכס שניהם לעלות כי מ"י של זכרים הוא ללורך הנקבות והמ"י של נקבות הוא ללורך הזכרים כי לעולם אין המ"י עולה אלא ללורך

זה של המ"י למוך צמחנות החיים ונחלה המ"י וכו' עד ששלמה גם ה"א לחשים י"ס שיתות וכו' ע"ל וזה ודאי כי כאשר נשאל חסלה שיעור קומתו אז שידך הגיל לתת גדולה ב"כ צו כיון שידין לא נשאל שיעור בנייה אך אם שיעור קומתה נשאל חסלה קודם שיעור קומתה אין שידך שיתון צו כח גדולה :

בעת הנסיכה וזהו ענין מחלוקת ר"א וכו' הגיל אך שניהם דברי אלהים חיים ולא פליגי כלל כי מר איירי קוד הנשמות ומר איירי בקוד העולמות כי הלא נודע מליחות ב' זמנים ד"ה שם ע"צור ויניקה ועיבור צ' דמוחין י"ט צבולם צ' צמ"י א' בקוד מילוני' שהוא קוד העולמות וא' בקוד הפנימי' שהוא קוד הנשמות וזהו ב"כ קוד העעם שאנו עושים צ' ימים ר"ה חמיר והענין כי כבר נצוצר כי עמה צמון הגלות אין צו כח להעלות נכח נשמותיו לשך הם ומשם אך העולמות כולם אינם עולים בקוד הן האלילים לעקו חולה והנה קודם החורבן ה"י צו כח להעלות הנשמות והעולמות ציוס א' אך עמה אחר החורבן הוא צבוכרה לעשות צ' ימים ר"ה הראשון בקוד הכשמות וה"י בקוד העולמות וזה חסין למה ציוס א' הוא דינא קשיא וציוס צ' דינא רפיא כי יום א' הוא צמח"י נשמות לצד והוא צמ"י הזכר כניל לכן הוא דינא קשיא אך יום צ' הוא צמח"י העולמות שהוא צמ"י נוק' אז הוא צמ"י רפי' כי כאן דינין נימין דרשא כניל גם כי ציוס צ' מתבקנין העולמות מלך הסכללותם אומ"ס לא ה"י יכול להיות צמ"י כי חסלה לריך לכלול הפנימי' ואח"כ ציוס צ' העולמות כי אין צו כח גם ציוס צ' לכלול העולמות רק ע"י הנשמות שכבר נכללו ציוס א' וזהו מ"ש צופר כי אח אשר יאכה ה' יוכים וידין דינו ציוס צ' שהוא דינא רפיא :

ונחזור לענין חנה ציאלנו לעיל שחסלת הצריאס ילאו זמ"י אצ"ל דו פלופים וזה גרם מה שלא המחין אדמ"כ עם הויזוג עד. ליל שצח כניל וזהו המאליל העליון צ"ה עשה כן שילאו אחצ"ל כדי שלא יחלחלו הקליפות באמור כי בחשבים אין להם אחיה אצל באמור שהוא צמ"י אלהים והנה כי ק"ך לריסי אלהים הנה בקדושה ובנוק אחר הק"ך דקדושה י"ט אלהים אחרים וכאשר צברו העויות אז יוכים הקליפות שם אלהים אחרים מן אלהים דקדושה הנ"ל לזה צאו צמח"י א"ח סה"י אחר' הנוק' דבוקה אליו ולא היא שמונה מן הקליפות ואין להם שום יניקה כלל והנה המ"י רחל נוק' ד"ל היא דציקה אחר שכל באמור

קכה

ואמנם ענין אצ"ח וענין הדרכיטה צביאור יותר פשוט הו"ל כי הנה בקוצ ויסל חלשים

הנה דרוש זה הוא ג'כ בעץ
שער חיקון הדיק' פרק ג'
כלל ח' תכלית חיקון הדיק' ע"ש
הנה הסנין הזה מוצן כפי ע"ש
שמוצאנו בעץ חיים שער מינוע
הדיק' פרק א' שבת כ"ז וזל
ואתנם טרם התכלית חיים שלה
התפנינו וזל מולם כללית ע"י
הפנינו כ"י כל ספרות וספרות
הענין דק"א יש בו סמי א' של
הדיק' פרק א' שבת כ"ז וזל

שנה וכו' עביל בשם ומזון כי לפי שטחיה הקדושה ילאה נפלי
נצחית נחמלה אליהם להם היא נפורה מענו תמיד אך לדין להפנין
אזכוריהם על תפוחיה ונה שחכום הקדושה היא כפי המל'
הנה ונבשר שדירה הכלים פרק ו' חזל כח' תאמנש שני בקדושה
המחויבים ששם וזוהי רבין לא ילאו דבתי' וי'ם ביא דבתי' וי'ם
ימנו לה קדושה דלשונות קדושה דהי' שהו' ז"ל דבין' וי'ם
בידי' שנו בקדושה הלשונות שהו' קדושה הנביים והיא תמיד תאמנש
נכללות בין הקדושה המהשבים שדך עלי' דבין נפשו כל הני
המורות המהשבים שכל תפועה דבין וי'ם ולא ילאה קדושה הכתר
לדבר וכו' עביל וכו' שנו בעשר המלכים פרק ו' חזל וי'ם
אין קדושה הכתר שכל דבר ואחרי' שם צפרק ו' חזל ששם לה שנה
יאלה קדושה עלי' קדושה לדבר שם וכו' תאמנש נכל ליה
ובללה כרות המהשבים פרק ו' ענין המהשבים המוחין נכל ליה
ששם עלי' חזרה ליהוה קדושה ו' חזל ששם חזר חזר
ששם שם ו' חזל חזרה יגון היסוד כי שניים הם נבונים ודברי אליהם
היא שם כי היא שם בעשר מיעוט היותה הי'ל פרק ו' חזל
ששם שם כהה מיעוט שתי' לולי דבתי' וזוים כהה שם כי בזמן
העיונים היותה הי'ל קדושה ו' חזל ונכשר דבתי' העולם
יגולו וזוהי המהשבים היא להחלול ד' שם ו' חזל ימי דבתי' ונכשר
והמהשבים ו' חזל פלוק גמור דיים אכזא' מתחמה שלי' ולמטה
וכאשר חלל קדושה הידי' ו' חזל המהשבים חזרה ליהוה קדושה
ו' חזל וי'ם חזר חזרה ומהשבים ששם וי'ם חזל חזר חזר
קדושה עלי' שנה ואחרי' דיום ו' חזרה להחלול ככל' וכאשר ששם
חזרה חזרה ומהשבים כהה מיעוט הי'ל דיום ו' חזל חזר חזר

והנה ענין השינה והדרומנות הוא כי הנה"ל דלמא
עם המומין שנחבסו מתחלקין מומין ומום
המקדים נחלקים ערום גלי לבוש ההנה"ל חסיד
מקדים ע"ל רלסו ומום הדינה ומומין הגבורה ע"ה הנה"
דלמא הנה"ל נכבסם חוד הדין וז"ל היה מנצח המומין
ע"ה ע"ה דק מלמא ע"ה וז"ל כל הגבורות
נצח"ה אל הדין והנה הדין ע"ה אל הדין
הוא נעשה ע"ה אל המקד ע"ה כל הדינה
הוא כי יקח את אלהים כ"ה כי מקד
הוא פ"ה הדבר כי ע"ה המקד חסידות
וענין סהם קוד אחרים שלם וז"ל לקחה לשה וענין
הדבר כי הלא נודע כי גם כשאלים י"ן אז נשמו
מושבה לו חיים וקד אל הדין קיסטו דמיתו הנשאר
בגוף וזהו כי הוא כלן כי אש"ה נדס צבסיה
ע"ה נשמו מושבה לו מקד של הדינה ונחשט צבולו
וזהו הדינים שאלמיו נדחין מלמיה ונדקסין צמור
ע"ה הדין ח"ש בלמיה נחש ונחמיה שקיע דמיו ומקד
ע"ה בלמיה נחש דו המקד לו בלמיה הדין והמקד שקיע
נחמיו ע"ה הדין

הדענין כי הכהונה והתקדים אשר נשאלו בקד' אלה על דאשו ככיל הם העולים בקוד מ"ח אל האלה באשר יהא לקון בעזה' בקוד כוונה התקיעות והנה התקדים גם הם נחמקו ויחד כנוע על כל מוחין מתקדים אים ראשונים עליו והנה אלו מתקדים אשר נחמקו מהם יחד מתקין

[illegible]

כל קפי' מטי' קפירות של
הז"ח ים צהס צב"ח צחי' מלי' וכל חלני' חמלי' יורדיס

שֶׁרָף פֶּרִי שֶׁעַר מִבּוֹא הַשְּׁנָה פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

פנים ואחור צדדי אלוהות ולא חסר וכנגדם פנים ואחור
 דבש"ה חסר וכל דב"ה חסר הוא צדדי (ר"ל חסר של
 השבוע) האלוהות כמה הם עולים כמחול צד"ח שער
 אור"ה שרם והובא לעיל סף שער הקדשים"ע"י וינאל
 כהנא דבש"ה אחר"י דבש"ה אלוהות עם אחר"י דבש"ה
 חסר והפנים דבש"ה אלוהות והפנים דבש"ה חסר

[illegible][illegible]

אמנם

אמנם גם צנח"ס פנים הוא כך כי יש זה תמיד נקודה א' לצד מנח"י הפנים ויושבה בקור חסילין של יד לעולם ואיזה זמן נחשם והנה צנח"ס פנים א' כי יחסים זה א' ללח"ה כל כהן כמות דצח"י פנים שלה (ח' ע' בוחס) העלי' כהן' הטיק (שנ') עד שנגדלה כמותו פנים צנח"ס כי זה שנגדלה דצח"י פנים ר"ל אחת הנקודה הי"ל דצח"י פנים ר"ל כי הנס צנח"י האחרים הוא נשלחם לגמרי עדיין צח"י פנים שלה אין זה רק נקודה א' הי"ל עד שנגדלה זה א' ללח"ה פנים נקודה דצח"י פנים ר"ל להיות צנח"ס זה צנח"י פנים והנה נודע כי בכל קס"י וקס"י יש זה

פרק ג

הנה ציארנו היעב עמין הנקירה שהוא לחת הדינים
עצמ"א חל"י וחשאל היא צנח"י דינים וחוא צנח"י
חסדים

שרף פרי שער מבוא השנה פרק ג עץ החיים

קבו

חסדים ואמ"כ חנו ממשקין אותם והנה צ' צח"ה הם אחד שנסמנו כל הצח"ה שצבחה שלו ויחסיים שצבחה שלה וכן מחכמה שלו לחכמה שלה וכו"ל צדו עד יום השמיני צח"ה צ' הוא כי הלא כל מלאכות ה"י"ס שלה הם צבחה"י שלו וממלא כל הדינים שצבחה שלו והדינים שצבחה ראשון דלגה שלו לחכמה שלה וכן כיו"ל צדו : **ועתה** נבאר קדר הנקירה צעברת ימים הקדושים מריה נד יום הכפרים כי הנה ציוס אידיהם אז נקצר יושא ד"א עד הח"ה שלו ועד צב"ל ונקצר כל פלוק לאה וגם כחר דוחל שמועד צבאחורי הח"ה שלו ולחיות שנוטלת כל הדינים אלו וכן הנקירות האלו לכן הוא ד"י קש"י משי"כ ציוס צ' שח"ו רק שנסקר פרק עליון דלגה שלו שהוא חכמה שלה ולכן הוא ד"י"י קש"י ועוד לפי שציוס א' עדיין לא נקצר מוח החכמה ולא נמחק עדיין כי נקירה לעולם נמחקת לכן הוא ד"י"א קש"י משי"כ ציוס צ' שצב"ר נקצר החכמה הוא ד"י"א קש"י וגם לפי שציוס א' נקברה כל צח"ה לאה ונדע כי צח"ה הוא משה"י דצ"ה הנק"י לחס"ה שמונה דינין מוהעין לכן הוא ד"י"א קש"י משי"כ ציוס צ' שהוא רק צב"ל שמוהין שלה הם מ"א מוכרח לכן הוא ד"י"א קש"י :

והנה ציוס ראשון לוקחה רחל צבחה שלה כל הנקירות מן הכחר שלו עד הח"ה שלו ונוטלת נקירה הכחר שלו לעולם צח"ה הכחר שלה וגם הארה מכל השאר נקירות הכפ"י שער הח"ה הנ"ל והוא כי גם שמונה חס"י הכל צבכונה וגם הנה הכחר שצבחה לעולם הכחר מ"א נקצר צבכנה צ' וכן הרמיה והארה נכל השאר וציוס צ' נקצר פרק עליון דלגה שלו והחכמה שלה ונוטלת כל הנקירות אשר מהכמה שלו עד הח"ה שלו הנ"ל ונוטלת נקירה החכמה שלו לעולם להחכמה שלה וגם הארה ורשימה מכל השאר כח"ל צבכנה ולכן הם צ' חס"ים ושניהם הם י"א לפי שנוטלת אור גדול צאלו הצ' ימים משי"כ צב"ר היום"ם שובלן ולהלאה שח"ה נוטלת צב"ל יום רק נקירה של אותו היום לצד ואינה נוטלת הארה מן השאר ואינם רק מעבר לצד כי ציוס ג' נקצר פרק עליון דהוד שלו שהוא צ"ה שלה והיא נוטלת נקירה הצ"ה שלו לצד צח"ה הצ"ה שלה ונוטלת גם השאר אך ח"ה נוטלת מהם הארה כלל רק שהיא מעבר לצד לכולם גם ציוס ד' נקצר פרק עליון דיקור שנו השאר הדעה שלה והיא נוטלת צדעה שלה נקירה הדעה שלו והשאר עוצרים צה כדרך שאמרנו צ"ה ולחיות כי צ"ה דעה שוין צבחה"י זו גם שהצ"ה מ"ה דינין מוהעין וגם צדעה שם מחקצלים הצבירה לכן צא לוס בל"י צאלו הצ' ימים שפעמים צ' ג' בחש"י צבחה ואז בדעה הלוס למחר שהוא יום ד' בחש"י ומן הדעה ואילך אין שום מדה שיקבל

שם צאלו **ר"ע** כח"י וז"ל ה"י הוא ג' נגזרות והעין הוא דע כי הלא אלו ווא"ס שם היפ"ש בין הח"ה וז"ל שר הקלות ורואו כי נגזרות הנגזרות לחקק נח ודוד הם מוכרחים לעבור דרך הח"ה משי"כ שר הקלות וכו' צאלון שלא יש מ"י שהוא מוכרח לעבור צבחו רק צח"ה שנים נז"ה שם מוכרח"י ולדיכוס לעבור דרך הח"ה צבכנה ושם מניחים הארה שלהם והם נגזרות של הח"ה ע"מ"ה הם ג' נגזרות וה"י של ל"ע וכו' עכ"ל ע"ש אך אשר הפיון קלה לא קש"י מ"י כי שם איידי צמקין הנה"י מ"י"ה רק נקודה א' כלולה מ"י לצבחה פלוקו נגזר שלם ולא פיקר צ"ה הוא ע"י ז"ל שמונה לה ה' נגזרות משי"כ דגבור"י שיהיו חס"ה נ"א כדוע והם יחסיים לה ע"י היסוד שלו שהוא כנגד הדעה שלה נק"י האנלעי לזה וד"א אי יופ"ש לצוא לנ"ה מן הדעה שלה להנ"ה שנה בלתי עוצרים חס"ה דרך הח"ה שלה משי"כ כ"ן צענין היסוד"י שהוא חס"י שצב"ר הוא פלוק שלם א"כ"א שאז נקברה כל הדינים שצבכורים שלו כח"ל ואז ח"ה מקבלת חוה"ה דרך היסוד שלו כלל לזה הנ"ה"ה שלה ח"ה לדיכוס לטוס מעבר כלל רק חוה"ה קש"י שם למעלה מן הח"ה והם למעלה מן גונה קוה"ה והם נקברים ח"ה ציוס א' כח"ל לזה הם לדיכוס לעבור דרך הדעה משי"כ מ"ה והמשכיל דינין :

כנגדם צ"א ולכן נקרא כמבואר לעיל בשער הענינה ע"ש צמלח ונצי"א בוא"ל ונוקירות כל היסוד והענינה שלו נוטלת היא וז"ל צ"ה והענין כי הלא מודע מלאה הדעה שהוא כולל ה' נגזרות וה' חסדים והסג' יורדים ונוחצלים צדעה שלה והסג' הם ממשכרים צבחה"י נ"ה שלה ומלצד זה גם החכמה צ"ה שנה מחקצלים צה כ"ל מוח החכמה שלה יש צ' ג' פרקין והם ממשכרים צבחה"י

כל השאר אפי' דרך מעבר אלא מן הדעה סוף כל נקירה אל מוקמה ואינה עוברת דרך הסג' הקדומה לה כלל וציוס ה' נקצר הפרק אנלעי דלגה שלו שהוא החסד שלה והיא נוטלת כל נקירה החסד שלו ע"י הדעה כח"ל וציוס ו' נקצר פרק אנלעי דהוד שלו שהוא הצבירה שלה והיא נוטלת כל הנקירות הצבירה שלו לצ"ה צ"ה וציוס ז' נקצר פרק ג' דיקר שלו כי אין צב"ר דיקור רק צ' פרקין דיקור והענינה כדוע והוא יעשה הח"ה שבה וז"ל ענינה הפארה כי מן הענינה נעשה הח"ה שלה נוטלת כל נקירה הח"ה שלה להח"ה שלה וציוס ח' פרק לחסון דלגה שלו שהוא כנגד כל הנלם שלה והיא נוטלת כל נקירה הנלם שלו צב"ל שלה וציוס ט' נקצר פרק לחסון דהוד שלו שהוא נגד כל ההוד שלה והיא נוטלת כל הנקירות ההוד שלו להוד שלה וכשנסתלם ציוס זה ההוד שלה אז נשלם גם נקודה יסוד ונקודה מ"י שצ"ה שה"י חסדים מוה"ה צעה אילנות (לפי שאין להם על מה שיקטבו היסוד ומגדל היסוד צב"ר כמבואר לעיל בשער הענינה ע"ש צמלח ונצי"א בוא"ל) ונוקירות כל היסוד והענינה שלו נוטלת היא וז"ל צ"ה והענין כי הלא מודע מלאה הדעה שהוא כולל ה' נגזרות וה' חסדים והסג' יורדים ונוחצלים צדעה שלה והסג' הם ממשכרים צבחה"י נ"ה שלה ומלצד זה גם החכמה צ"ה שנה מחקצלים צה כ"ל מוח החכמה שלה יש צ' ג' פרקין והם ממשכרים צבחה"י

צבחה"י

הנה לכאורה יש כ"ן לחיות הנה כי הלא צען חיים שער היסוד פרק ה' צדע"ה ח"ה צ"ה

שֶׁרָק פֶּרִי

יאלו יקוד ומל' של הכוק
כי אלז צ' קלימ' של גבור'
השל סיה הלכרבה לבי קלימי
החית קל חלו הנה גבורה
קלא והלכרבו לביה של
ככל וגם כי אורס גדול
ומד לבן יאלו ומס יקוד
ומל' וקס חלמיד' חכמים
מזרים קלום צניוס ריל
כי רויה של חלמיד' חכמים
המזרים קלום היינו היסד
צניוס קראו מל' הכי כי
ציוס ע' קראו חלד' חכ
כלתים יקוד ומל'

[illegible][illegible]

צחצחי' שלה ועד"י מוח
הציבה צ"י פקדון צקו
שחלל' שלה וכן הימנ' צקו
החללתי שחלל' דה"י שלה
אלך עכ"י הדעת מחשבת
ג"כ צחק' הקצ"י כדוע
והנה הדי'ר' של המומין
נלחן לז"י המתפשט בכל
הס'ר' שלו הם מחשבת'י
ג"כ צחוחין שלה המחשבת'י
בכל הטי"ץ שלה והנה ידוע
ג"כ כי המומין של צח"ס
המחשבת'י צה"י דלמא וכאשר
ידעו למעט במוק' ג"כ
הס'ר' צח"ס מלוצטין כמו
השוא' למעלה צ"ח"ס והנה
השיעור' דבזרה שהוא חז"י
הדעת של ה"ח"ס הה"י של
הוא מלוצט' צח"י היסוד
של הציבה ודוע צה"י
דלמא הוא מחשבת'י צח"ס
ד"ח"ס וכן כלשר מחשבת'י
הה"י אלז' צה"י הוא ג"כ
כן כי עד סחוט שהוא עד
צ"ח"ס ה"ח"ס שנה האורות
צח"ס הנה סחוחין ע"י
ח"י היסוד של הציבה וכן
הסחור ח"י הציבה אל מ"ס
למעט ה"ח"ס ג" צח"ס
ה"ח"ס של"ס ה"ח"ס וצ"י
ה"ח"ס וצ"י צח"ס כ"ח"ס
בצר כלל יסוד של הציבה
לח"ס ח"י מחשבת'י כלל
האורות צח"ס ח"י
הציבה עד מלך ומצב הסחור
הגדול הזה הם מו"לי'ס
היסוד והמ"י של הטק'
לח"ס ח"י ח"י לא ח"י לח"ס
ח"י ח"י ח"י ח"י ח"י ח"י
לח"ס היסוד והמ"י :

[illegible][illegible]

שרף פרי שער מבוא השנה פרק ג ד עין החיים קבו

הוא חיצוק שלם שמאלו לשמאל שלה כמאל שאין חיצוק רק צוקוס שהי' חמלה רחשה אך עתה אין שם רחשה אלא גופה וזה שמאלו חמח לראשי פ"י צוקוס שהי' חמלה ראשי ר"ל צעה אלילות הנוק' צוקוס החמה שהוא צין חקר ובבורה שלו והנה לראשי חוה אחיות ישראל ר"ל כי ז"ל הנקרי ישראל הוא מחצק לוחה חונטה קוד החיצוק בשמאל הוא כי קוד הנקירה הוא לדמות הדינים שבו אליו ומאלא פה"י כולה דינין וזה נודע כי כל הדינין הם נחמקים ונכנעים ע"י שרשם ולכן כאשר השתאל לדבורה שהוא שורש שורש ועיקור אל הדינים דנוק' כנודע כאשר הוא מחצק את האחרים שלה ששם כל הדינים של כל הנקרים הם נחמקים ונכנעים על ידי מקרים :

ועתה נבאר צברעות כל המחמקים וקוד הנקירה הנכשה צעשרה ימים האלו וקרי' עד סוף ערצ יוה"כ הכה ציוס א' דריה נכקרים כל הדינים אשר מכחר שלו עד סיום הח"ם שלו ומאלא כי הוא נכקר כחצ"ד נב"ם וס"א לא נכקרה רק הכחר שלה לצד שהוא נכד הח"ם שלו והנה כבד ציארנו קוד הצרמיעה של ז"ל שהציה מחתלקת צחוק ז"ל הכה"י שלה עם העומין צבסה ולא מוח החכמה וחסמקדים נשארם ערומים צלי לצוש הסמ"י דאנח הכיל ונשארם צבור מקופ"י על ראשו אך מוח הציה והגבורות עם נה"י דאנח נכקין מוח הציה כולה להחלי' כי חמלה צאים לה ע"י ה"א ועתה יחמקים לה רק ע"י אנח והם הכה ה"י קשים מחד גם יחון לצשי דאנח לעשות לצושין מוחין דכחר שם וזה יחון צה ג"כ ע"י אנח שלה ע"י ז"ל כיון שם אצרים שלם מנח דגופה אונח צבחהלקוח אליו המוחין מ"א כ"ל הכה מוח החכמה והחמקים אשר נשארם צבור מקופים על ראשו כ"ל משם הם מעלים סמ"י לזיווג ה"א וע"י אחריו הזיווג נחמדשו ל"א מוחין אחרים יוחר מחמקים : אחרים ע"י השורש נחמורר ה"א ומוחרה הציה הנכ"י שלה עם המוחין מוח ז"ל ועתה ה"א נוחן לה פעם אחרת מוחן הדינים מוחמקים והם פנימיו המוחין דכחר הנוק' ונכקנסו צבחר שזה צבור ללם שבה הרי לך צ' צה"י ציוס זה ודע כי צה"י הכלים נקרא ד"ים גמורים ונחמח מוחין פנימיו נקדלים מוחין הדינים ועכ"י ד"ים פנימיו הם ואחרים ציוס צ' נכקר פרק א' דלח שלו שהוא נכד החכמה שלה ואז כמאל שנקבר כל החכמה ואחרים ה"י הצרמיעה לסמשי' מוח החכמה להקור' ויולאח אונח ונכקרה צבוק' לעשות לה מלצוש מוח החכמה שבה ולא וירדים כל הדינים שמחממה שלו עד הח"ם כ"ל צבחהם שלה והנה צעה דחה הדינים צבחהם הם מחממקים אז פעם שניה חמ"כ אלו מוחים להמחמקים ע"י השורש שהוא מוחה המוחין ל"א ואז היא נוחן צה פנימיו מוח החכמה הרי

ה' היות גימ' קמיו (ר"ל כמנין יוסף וכמנין ליון) עכ"ל הרי מוכן כי חמלה לא הי'ה מקבלת רק חמלה הא"י מ"א אך כשקבלה הא"י מחמח עלמה אחרת הנקירה אז נמשינן צה ה' היות ממש ועם הוי' שניקוד כ"ל אז נקרי' לה ליון ודרי' מוכן היות עין יסוד ומלי' שבה וכוון ג"כ כי ציוס ע"י שגמר אז כל הנקירה של ה"י מוח מחמק עד הוד שמחלה הי'ה מקבלת הא"י הנמשינן בהם כ"י ה"א אך עתה כשנקברה אז מקבלת ע"י אחר עלמה אז נשלים צה גם נקודת יסוד ומלי' וגם ספיר שייך ענין כל האוכל כי הה"י האלו הם סוד המ"י שבה כמבאר לעיל והנה לקמן ינבאר צערה"י נשער כוונה ערצ יוה"כ כי המ"י של המ"י נמקד ע"י האכילה ע"ש והרי ציארנו הטיע שורש ענין יסוד ומלי' ולולי דמסתפינא ה"י כלע"ד כי מן המשינן כי הלא נודע מלאות דעת עד הרי כי ציוס ע"י הוא מוחר ואינם מדרגי הרב כי הרב ז"ל"ה לא כחר רק וכנשלים ציוס זה הודו שלה אז ממילא נשלים גם נקודת יסוד ומלי' שהיו מקרים צעה האכילות ע"כ והי' סודן על מ"ש צה"ם כמ"ל נכ"ל"ה והמשינן יצין :

והנה יסוד ומלי' לפי שילאו צרבעו א' לכן שניהם כוללים יחד והם קוד העשייה שהוא יוה"כ ולהיותם כוללים צבור שהוא יוס"י לכן אחרו מ"א כל האוכל וסחה צע"י מעלה עליו הכחצו כאלו החממה חש"י ועשייה כי זה נעשה ציוס ע"י ע"י אכילה וסח"י והענין כי ציוה"כ נעלה המ"י העליונים מאלח טלחה כנגדם הם ה' עינים שאנו נמשינן ציוה"כ וכנגדם הם ה' חפלות כי עוה"צ שהוא ציוה"כ אין צו לא אכילה ולא שח"י כי ציוה"כ האור הבא אליו הוא מוחן ולחם ושם יש אכילה וסח"י אך למעלה ציוה"כ האור הבא אליו שמאחר האור נעלה המ"י ציוה"כ אין צו אכילה וסח"י ולכן אלו מחממין כי האור הבא אליו הוא צה"י קול שהוא עולה צה"י עיניו וכן הוא גימ' י"א וסח"י סח"י הא העולה והי' ראוי שהכשים יחממו ולא אכנים כי סח"י אינו מקבל דבר כלל מזה אך אעפ"כ כיון שאין אלו מחמקים רק מנחה כמשה צוה"י אחרן אל הקודש לכן אלו מוחין כמ"י שהי' מקבלת וכדי שהיא מקבל אלו העינים שם הם ה"י דאנח כ"ל לרין להשלים כל ציון הכלים שלה צשיומיה כי א"ך חוכל לקבל הפנימיות ולכן אלו אוכלים צע"י להשלים יסוד ומלי' שבה צה"י סכלים :

פרק ד

ענין ר"ה שנקר' אז שמאלו חמח ראשי כי הכה הפסוק הזה ודבר צעה החיצוק והנה ציוה"כ החול' אז המ"י חל' הוא צבור דז"א ועקצ צבחה דז"א ואז שמאלא דז"א שהוא קמ"י הנצורה הוא למעלה מראשה אך ציוס ר"ה אז שניהם יעקצ ופסל עולים עד הגבורה ושם מניע דאשה וא"כ אין יכול לחצק גופה רק ראשה לצד המניע כנגד השמאל שלו לכן נקרי' החיצוק הזה שמאלו חמח ראשי אונח ים פסוק אחר שכתב שמאלו חמח לראשי חכו חיצוק שבה וי"ע כי אז שניהם סווין צוקומה ואז

שֶׁרָף פֶּרִי שֶׁעַר מִבּוֹא הַשְּׁנֵה פֶּרֶק ד' עֵץ הַחַיִּים

ציונים" והם הגו' והלח"כ חזונו מצד"ם ונחשקת על ידי
המקדים ד"ח המאירים זה ונגדלה והלח"כ יריב זה רוחא
מועם ולא הכלים זה הרוח נקרא וי"ח מועם ויחזן זה
הקוד' החיווג ציאלה לראשונה והלח"כ ציאלה שני' יחזן זה
בסוד וי"ד רועי כי עיקרם בנצרות והמקדים עטלים
לסם צקוד נקצם שלע"ה ואל' לכוור' והי"ד הם מקדים
והצנצרות עטלים לסם ואל' יחזן צי' כנצונות כאלה זכר
ונקצם וכולל חו"ב והנה אל' שטענש"ם עיי' הרוחא
לדעי' צננו צנע' צנלוח' העולם לחיב' כל החיווגים
לעט"ם שטם כפילים ציאלה לראשונה הצנצרות וציאלה שני'
המקדים כולם נקראים עיי' חמישים וכולם וחפנשים
צבאי' רוחא קדמאי' עיי' מקדים וצנצרות הראשונים
צריחוס עולם :

שער ראש השנה פרק א

צריך האדם לקדש ולעטר איש ונקודות ר"ה קודם
 זה יום הקדוש והנורא הזה ולשתכח עלמו
 בעברה ובפרישותו ולחקק את מעשיו בכל מה דלימשר
 ולבן עוז להשענות ארבעים יום קודם יו"כ היינו
 להשתחיל במדקא אז עשרה ימים קודם חודש אלול כדי
 להשלים את כל הארבעים

[illegible]

יוס שסם יויו הילון כי אל
 איוון הולרנפיוס יויו אל
 הולרנפיוס וסס יויו יויו
 לקבל הלוויוס שיויו יויו
 בללון כסחול וססיון כי אל
 חולון הויוס ססחון יויו
 סקויו יוקל וססיון וססיון
 וסס קקל עס ללון יויו
 בלל יוס לססיון יויו
 וסס סקויו יויו יויו
 כיוס בלל סססיון יויו
 הוקל עס וססיון יויו
 בללרנפיוס יויו אלל לקבל
 וסס יויו יויו בלל סס
 וסס יויו יויו יויו
 יוקל ססס חלל א' וססיון

[illegible]

לך ב' יחזיקים פעם א' ונ' ע"י ידיו (ר"כ ע"י חקיעונו)
 (בסתר) ופעם סתם נעשים ע"י עמלו ולכן אין אלו
 מוסדין אחרו צדוק ויחזק אלף צדוק הרודת הדיונים לבד
 ודע כי מיום ראשון ואילך כל שש"ל היונים לא נעשים
 הכלים והפניונים שבה אפי' ומצוינין של אחת בנשגה
 ע"י ז"ל בעמלו כי כבר ביום א' האירו זה כל צחי'
 הלבשוין צבחר וסס כשאלו כל הלבשוין ואח"כ צבל יום
 ימים כנכנין ומהלכין כל צחי' מרדגה אחר מרדגה חסד
 הכלי שפועל מחלש מומאס עול מחס וסנה ע"י צעשה
 הא"ח בלי החכמה ומסרן א' דלחש שלו כנ"ל ומעמלו
 צבוכבס צבוכי החכמה לאחש כסבר כנכס הוא צבחר דנוק'
 נעשה כנכס צבלי החכמה שבה אך לפי שסוף צחי' מוח
 האורף הא"ח לעלות צדוק הרדגה ונ"ל השופר המצד
 האור פנימי החכמה אך מוס ואילך של האורף עוד
 הא"ח לעלות להמשיך פנימיות המוסיך כי כבר צבאו כולם
 הבלולים צמוח החכמה ונחש ואילך צבל יום עושם הא"ח
 צחי' הכלי השייך לאחור יום ומחלו ומחשטן צחוד הלבוש
 האחש של האחש סהמות צמחוכי ע"ל שמואל דלחש צבחר הקדוש
 דבר יום ויומו והסיפוש שיש צ"ל יום י' ונ"ל צחי'
 צינה ודעה לשאר היונים ע"ש עד יום י' שסוף עיוה"כ
 שנסעשה בלי הוד ויקוד ומל' והנה צנייני"כ כשנבחרים
 כנני יקוד ומל' צבוק והס כולל דיוים האמורנים צחים
 חזיר לאחש צבוקה הסיקד כחשש ערו ערו עד הסיקד
 לבן להמחיק זה אל שוסינן הרנגולים לבנים להמחיק
 להסככיע הגבורות ע"י הכנולו הקדש גבר כאשר יחשאל
 נעשה" צחקומו כבוונה ערב יוה"כ ואח"כ צ"ס הסבורים
 א' היו חזרה לעלות עד ציניה ולקוחה ב' פנימיות
 א' אחש עמלה (וכבר הרב ומהר"ז ז"ל ונלעז"ר)
 חסלה ה' צ' מנין צבורה א' קודם השניה וא' אחר
 השניה והס צ' כלים חלויים ואמלעים ונשה לוקחם
 הפנינים ע"י אחש עמלה) וסבן זה כי כל צחי' כלים
 חלויים כנללים חל"ה ע"י הגבורות דוגמה ז"ל הגבל ע"י
 חסדים א"כ כשאלו אומרים שמיין לה אה' ר"ל מוחין
 קמלעים שלה אך שכיין שכל גדולתה אינה חל"ה ע"י
 הגבורות לבדם לכן נכזרו לבדם והנה הגבורה פנימיו'
 החל"ה היא מוקבלת אחש צבוקה ה' שפלות דיוה"כ צבוקה ונ"ל
 חל"ה עמלה א' גמורה צבוקה להחשטן צדוקה אה' חל"ה
 וסחר עד הושענה רבה ואח"כ יורדים ה' חסדים שנקחים
 ע"י אחש ומחשטן ציננה ציונים שכיין יוה"כ לקיכות
 ע"י הקובה חסדים וקופים לחלחל ונס מליך צה הא"ח
 ע"י חסדים שלו פנימיו' ומקופים ע"י הלבנש כמו שיחשאל
 נעשה" צחקומו לקיין וציוס הושענה רבה צבוקה סהג'
 סס צמל' שבה וציוס שמיני העלמה א' הוא ציוס גמור
 וסחן צה סהג' סקן מנין עמלן וכל כלים ובפסק צ'
 חסדים כלל העולה כי חסלה לקחם חל ע"י ז"ל י"ס
 ציונים ולפי שסבר צינה ליהיו חל"ה א"ח חל"ה נקד'
 ס נקירה ואח"כ לוקחם ציוס פנימיוס ע"י אחש עמלה

קנה

וזהנה בצוק יום אלי

עמינו ציוס קדמינו

ובתב עוד שם בחלק ב' סי' כ"ז ח"ל ארבע צנקין כפי

ק"ג ועשר אותיות וע"ג של ז"א הוא מ"ה והוי"ו פשוטה ומה

מזכר-היינו מגדיל ע"ז (ר"ל מזכר גימ' ע"ז) ע"ה גימ' סס ז"

צמלת ואסווצציה ומוזר ומשפיע בהם צמלת מוזנחך כאמור וא

כוונת הטצילה לטהרה

א"ע י"ד עבילות

12

הרב אהרן שטיינמאן

שני שמות חכ"ל כזה^ו אידהדהי"ו שעה ג' לסע' יה"ו

צבא הה"ח שעות חשלים כל תלירומים אך דע שצבא

[illegible]

מנוקדים צניק'ד מינוק : ודע כי כשתכוין ותכלול

והנה חם תוכל לכוין בכל שעה ושעה צללי יום

שנים 33 סדרים הש"כים להם כנ"ל : גם 7 ע כי הית

רוחי הכוין אל השמות אשר כוגעים בכל י"ג שעות

משיכתו ושוב חזרין עם הסלד הנכון ככל שעה : עוד יש

שנים הראשונות ליוזאקותיות דמיון אסי' דיודין אות א

אברהם יצחק שניידר ב' תמוז' לשם אהרן' כלול ברחמי' כחה

[illegible]

שרף פרי

שער ראש השנה פרק א ב עין החיים

של הוי' טבילה צ' הוי' של
הוי' מאיר צא' של אלני
טבילה ב' ה' ראשונה דלח'י
צה' ראשונה של הוי' טבילה
ד' ה' ראשונה דהוי' צד'
של אלני טבילה ה' ה'
דהוי' טבילה ו' ו' דהוי'
מאיר צב' של אלני טבילה
ז' ה' אחרונה דלח'י מאיר
צה' אחרונה דהוי' טבילה
ח' ה' אחרונה של הוי'
מאיר צב' של אלני טבילה
ט' חביון לב' אחרונה ראשונה
של ג' בעות הכיל א"י
טבילה יוד חביון לב' אחרונה
שנייה דג' שנות הכיל
הד"ר טבילה י"א לב'
אחרונה שלישי' דג' שנות
הכיל י"ג טבילה י"ב לב'
אחרונה אחרונה דג' שנות
הכיל דהוי' לח'י טבילה
לכלול כל הג' שנות יחד
ויוכין ר"ה הוי' טבילה הוי'
ח' אלני מלי' כהצ הכז
והסגור' זלח'י טבילה כחצו
בשחמור' כל הרצ הקדוש
הארי' זלח'י וז"ל קודם
חפלה כהסר דלכלול ווי'
החצויה (ר"ל ימי הל"ס)
ישאל א"ס חיים ושינוי
ועמוד בשעה סוללת ק"ח
ויקרא ג"ס ה"ב מדות
ואח"כ יאמר רצ"ש מלא כל
מחללות לב' לטובת והפס'
רזיון וסן ש"לח'י לי ולבני
ולבני ביתי חיים טובים
אלוהים בצדוד ובמנוחה
בירחך ובחורך בש"ס
ובשקט ובענה וסידור מכל

המילוי גם הוא עולה כמיון
ר"ח כדמיון וכן עולה ג"כ יבסח
ע"ה ועם שם אלהים שחמור
הרי ג' אלהים שבוין כמיון
מיון ומלא חיון הוא גימי' אלהים
דלפני הוי' ד"ס אלהים ויוכין
צד' הוי' צד' צד' כ"ב סיג
מ"ה צ"ן ש"כ f ממחן אלהים
א' וגם יכוין שחמור הוא מ'
סלה והטובה בשם יס"ר צמילוי
אלפין הטובה ט"ל ויהי פשוט
עולה א"ה וט"ל רח"ה עולה מ'
כנגד מ' סלה עוד ויוכין כי ד'
יוכין דסם ע"ב דיוכין להחמיק
ד' אלהים וד' יודין הם גימי'
מ' טביל ע"ש : גם שם חלק ג'
ק"י ק"ג כהצ בעיות הפסוק
לב טהור גדל לי אלהים וזוט
נכון מדש בקרני וז"ל "לב טהור
צד"ה הוא ר"ח טביל וס"ה גדל
שחמורה כחונה גורמת ללחם
לחיות צד' חדשה אחרונה
החמורה צמילוי י"ד ה' פ"ו
ח"י לב טהור גדל הכל יחד
גמיל' תנ"ה ר"ל כי ג' מנוחי
א"ה ק"ס ק"ס ק"ס מאיר
צ' לי גימי' ד' יודין דסם ע"ב
לי אלהים גימי' רצו' אלני לי
ורוח גימי' ש"ר דהיינו רצון
והוא מופק הוי' י"ה על י"ה
ק"ה וד' עליה קיב"ל לירוף
שניהם יחד עולה שמי' וכן
רוח נכון גימי' רצון כנ"ל מדש
בקרני ע"ה גימי' ר"ח של שנות
השנים שנות כולם מחמור
על חידוש ביחולו של ז'
הטובל לשם חסידה מדש גימי'
י"ב לרופי הוי' בקרני גימי' שדי
ורוח נכון מדש בקרני עם צ'
כוללים גימי' תנ"ה רוחות
שהוא גורם חמור לכלול כמ"ס
לחמס גדל לליכור כי שג' אס'
ממנו מיוחד זה ששנה חסידה
ע"כ ע"ש :

ויקרא אלה המלות ה'ת' במדבר אלה המלות ה'ת'
דברים אלה המלות ה'ת' : שיר צד' דודי ד' ד'
אסתר כי מדרכי מ' : ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
איבה כי אס' מאס' : ד'ת' קהלת כי אס' כל : ד'
את' : ירושע ואלעזר : ד'ת' אהרן : ד'ת' שופטים
ד' צימ'ס הסס ד'ת' : שמואל וינ' : ד'ת' דוד שם
מלכים ואחרונה : ד'ת' א"ת' : ישיע' ויז' : ד'
וראו צפנ' : ד'ת' ואלח' : ד'ת' א"ת' : יהונקאל
קניב שמוס' : ד'ת' ש"ה : ד'ת' עשר' : ד'ת' וס' : ד'
אזות ק"ב : תהילים : ד'ת' כל הנשמה חלל ד'ת' : איוב
יומ' : ד'ת' זקן : א"ב : משלי מו' לה' : ד'ת' ד'ת'
דניאל ואס' נלך : ד'ת' זקן : ד'ת' ד'ת' : ד'ת' כ"ה : ד'
אמר כונס מלך : ד'ת' עזרא : ד'ת' זקן : ד'ת' כ"ה : ד'
וכחצ הכז זלח'י : ד'ת' א"ר : ד'ת' א"ר : ד'ת' כ"ה : ד'
לכוין צסם לצד חוקך אחר נוסח החפלה :

פרק ב

הנה' כוונה עליות החפלה בחפלה ר"ה הסה קודם
ערצ'ת אז בחינה צמילוי ועי' חפלה
חפלה ערצ'ת אלו מעלים אחרת צמילוי ואז היא עולה
עד הצורה שצוק' שלה דמ' : עמס' שהוא נגד פרק
אמ' : דוד ד"ה' והיא אינה מקבלת רק נדך מוין
כנודע כי נחמלקו העומין עם הכה"י דמא' מחוץ ז"א
והוא נשאר יסון אך מביע א"י' צמילוי עומד צמין
בדוד שלו צוקר צמילוי לחם עולים שניהם צמילוי
צמילוי חז"א וצמילוי עולים שניהם צמילוי דמילוי
שחמור' של ז"א כנודע שחמור' ד"ה' כלול מחוץ
עמין חסד וצמילוי ודע כי לעולם החזרה הוא בקוד
אזות צמילוי והם עולים למעלה צמילוי צמילוי חוסק
צמילוי שניהם עולים צמילוי צמילוי וצמילוי שניהם
עולים צמילוי שחמור' כנודע כי לעולם דמין של נשים
קלות ולכן אין עולה בקוד הדעת כי אין לחם רק
שעולים צמילוי שנה שהיא צמילוי ד"ה' צמילוי צמילוי
חזר' שלו וצמילוי דמילוי של חוק' דמילוי שחמור' סק אמל'ש
דודד שלו וצמילוי דמילוי שחמור' עולים צמילוי של המל'
שהוא נגד פרק עליון דודד שלו כי גם היא מלך עמל'
דמילוי כנודע שגם היא בקוד נשים דמין קלה ואין
זה דעת לכן עולים צמילוי שנה צמילוי צ' של ר"ה כבד
נכור כל מליחות הדכים שגם מן רש' ז"א על ח"י
הח"ה שלו וכולם נחמיל' צמילוי והנה כבד נחמיל'
הח"ה צ' וכה ה' שחמור' עמל' דמילוי כבד סם מונוס'
סם להכלל צ' כי אז מחמיל' עינים ומליחות והם סם
כבד צמילוי וקיד חפלה זו דמילוי היא צמילוי צמילוי
שחמור' אלו אשר עמיל' להפס' א"ס' צמילוי צמילוי
קלוחיה צי'ס שני כמו צי'ס ראשון ואז אין צמילוי
היפס' כלל :

ל"ה ויגון וימתי ומכל שעת רעות המתרגשות ויוללות
לעולם וכפר אשמוטיו ועונותיו וכן יסי נלון ויחזור
שאלתו ג"ס וכן צמילוי וכן צמילוי כ"י ש"שג' ג"ס
ומיחן שרלתי ויקרא ג"ס ואני חפלה לך ה' עת ויין
וכו' ואמ' יכהצ סם קד' שחמור' חילוי' אכ"ד קמ"ס
מסמיל' ס"י של פ"ס אחרון מלוח ראשון ואחרון
סגו צמילוי קיב' וקמ' וסם קיב' :
בראשית וימ' יוסק י"פ : שמות כי עין ה' עין

שרף פרי שער ראש השנה פרק ב עין הרעים קבט

ועתה נבאר כוונת הפלת ד"ה הנא דע כי אין היספס ציונות ברכה א' דריה לכוונת ימיו

החול רק קוד רי"ו לבד
שאלו מוסקין בכל צמי
ונחמי והטעם לפי שהוא
יום הדן כנודע ואין אלו
דולים לנעלה רק להחמיקם
לבד והנה כבד נודע הד'
צמי' בים למי' א' בקיד
קשר של חפילין של רשע
חמת גיר של הא"ש שהם
חז"ד ויש לה שם שורש א'
עוד יש לה שורש ב' חמה
שלש חמלעות שהם חמ"ח
ששם הוא מקום החמה עוד
יש לה שורש ג' חמה
היודק שהם ג' חמורים
נח"י שלו ושם הוא בקיד ה' אחיונה שבשם הוי' עוד
יש לה שורש ד' ליעה בראש הצריחה בקיד נקודה א'
כלולה מעשר צלחי סליוק וכוונתו עשה להחמיקם אל
שרש העליונים : ברוך הנה מנצח צביונות החול
בהעמידה כוונת חלל צידך כי המל' אורה הנקודה
היא עשה צידך דכל הני ריבוי דנכרין שהם החיובות
שכנולו זה ולא יורד מן צדוק העליון שהוא היסוד
לדא' ויורד אליו משם קוד העיני' דילע שהוא עטרא
דבצורה והיא דעת קל שלה כנודע כי העטרא דחסד
מחשבת להח' ב"א' מחסד עד הוד והעטרא דבצורה
מחשבת זה להג' ג"כ מחסד עד הוד והס' ה' היות
גימ' קל והיא קוד המחשבות הוא כי מה שה' עד
עשה דעתה שלה בקוד ד' אחריות עשה בהחשבות היא
צדציע כזה י"ם י"ם י"ם שהיא גימ' ע"ב הרי לך
ד"ו ע"ב ק"ל שהוא גימ' צידך (גם יש לכיון בהארות
ד"צ אחרון הכמותים באחריות ד"צ שבמלת צדוק כמנצח
צביונות החול וע"ם העטם) כמנצח צביונות החול אף
עשה חכיון כי הלא המל' עשה רק קוד נקודה אחת
ואין בה רק קוד ג' קוויס וסוף צמי' חלל כלולן בחלל
כי חז"ד דילע כלול צמחיה שלה וגם שהיא' שלה נכלולין
צמחיה' שלה ולכן אין דק הלאה ג' קוויס ולכן אלו
הם' היות הכנולים דעתה אשר יחשבו צמחיה' ג'ה
שלה עשה שאין בה החשבות רק צמי' קוויס לכן אין
מחשבתין בה רק ג' היות צמחיה' וחכיון כי ג' היות
אלו הנה גימ' ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב
צדוק הוא גימ' רי"ו וי"ב והנה רי"ו הס' ג' היות הכיל
וי"ב הס' י"ב אחריות ארבי צמילוי' כזה אלק' דליה נ"ן
יודק שהוא שורש המל' כשהוא למטה צמולם הבצירה
שאליו אלו מוכנים להמשיך הכיל הכי צ"ם רי"ו
זה נמשך אליו כדענה לראשונה זו שהיא כדענות הגוף

לכדו כמנצח צביונות החול שהכוונה להוריד ו' שהוא
ח"ס דז"א לבד כי' שהוא שורש המל' שחמח היסוד כי
לחם כה ושפע להילוי' שהיא עשה צמילם הנדירה ונקי'
ארבי שמיכל לעלות למעלה אל שופה שחמח היסוד
וחכיון כי שני אחריות ו"ה אלו נעשים רי"ו והוא שהל"י
הה' בליד רי"ו ועם הוי' הרי רי"ו וכוונת רי"ו זה הוא
ג' שמוח הוי' צמילוי' ק"ב
כי שם ק"ב ע"ב ע"ב ע"ב
אחריות הוא ע"ב ע"ב ע"ב
חיונה הוא הכילוי' הרי
שני שמוח הם רי"ו ואלו
נמשכין שם מן אור א'
שבשם אה"י דהה"ן שבצורה
וגם אור א' ליראה וי"ר
כזה א' הרי רי"ו :

גם דע כי הכתר הוא
קוד חז"ד אורח
וכיון חז"ד שהוא ש"י אחריות
לחז"א ושם נחלקים ק"ה
אחריות לזכא וקנ"ה לבנים
וזהו קוד חממה ק"ה צ"ה
הרי שק"ה מניע לחלק
הצורה ח' לפי שהיא ליראה
להוליא חת הוי"א שהוא
צמי' ו"ק לרד שיהי' לה
ששם יחידים ע"ב ק"ה הרי
שם לה קס"א אחריות כמנין
אה"י דיוויש צ"ה ואלוהם
דע כי אלו הם קוד ל"ב
נחיות החממה שכולם הם
קוד אלהים כדע' וסוף
כ"א ו"ב נחיות אלו הוא
כולל מ"י הרי י"ם ל"ב
שעילה ש"ך לזיון דבול"ט
דקדקנייתא והנה הל"ב
מחלקים י"ו למחמה וי"ו לבניה וכן חז"ב שבצ"י
מחלקים ג"כ י"ו לז"א וי"ו לזיון ולכן חכיון כדענה
הזאה שהוא להוריד ו' לבני' ה' וחכיון כי הלא ה'
חממם נודע שזורה חממם היא ולי' ומינה נמשך ו'
אחרת ונעשים שניהם בליד אור ד' ורג' של ה' ז"א
היא צ' וי"ו וי"ם שמה ד"צ שמה י"ו ושם י"ם יחידים
להוליא שם היכלין לחממה ולזה אלו מ"ירידין י' לבנה
שהוא לחם צם כה ע"י ו' זו להוליא לחם שם היכלין :
אתה כן חכיון ראשך וחכיון להוריד י' לבנה ה'
ולכן ה' דה"י מלידן והנה חכיון כל הכוונה כמנצח
לעיל צביונות העמידה דחול והנה כשהכיון צמלח קד"צ
אחרון דהג' הכוונות צמלח אחת כמנצח כם חכיון כי

דגה בספר ליכתי מידה בוביקוק בעינות השמעתה ש"ך
דא"ר כתב וז"ל דע כי ככתב י"ם חז"ד עיניו אור כמנין כתר
ואלו נחלקים ש"י לחבא ש"י לחבא אמנם מבינה ולחממה
נחלקים אותם ושה' עולמות וייתנים לחלל ע"כ ו' בזהר ע"ש
וכאן כתב ש"י נחלקים כז"ל ו' יא"ר ע"כ

שֶׁרָף פְּרִי שֶׁעַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

[illegible][illegible]

פרק ג

כחשענע צוקד נקודה גס
 איש מענעו ולין צו כח
 הנה לכאורה אינו מובן כי
 הלא בכל יום הוא כך שחלה
 נחמשה המלי ונשארתי רק
 הז"ח כאנר עליו כן משה
 נחמן אה סרלוק המלי כי
 נחמשה אורו לכן עיי
 אלו גירמין לזיווג של
 עלאין ומורכנין שפע
 זח"א
 וזהו

[illegible]

וּנְעִימָה אִי זֶה שֶׁל אֲדָמָה
אֵלֶּיךָ לְחַפְּסֵי וְתַכְוִינֵי כִי
הִי אֵלֶּיךָ אֲדָמָה הַזֶּה
עָלֶיךָ וְהִיא אֵלֶּיךָ תִּהְיֶה
וְהַעֲבִיב כִּי הִלָּל בְּכֶזֶז צִיָּאָרָה
אֵיךְ עָלֶיךָ אֲדָמָה הַזֶּה מִלִּי
צִיָּאָרָה דִּלְדִּיל וְהִיא גִּי מִלִּי
אֵלֶּיךָ דִּלְדִּיל וְהַעֲבִיב וְהִיא
הִיא גִּי מִלִּי כִּי עִיָּאָרָה
הַעֲבִיב הִיא עֲוֹלָה הִיא
הִיא אֲדָמָה וְתַכְוִינֵי כִי
הִיא אֲדָמָה קוֹדֶשׁ לְדָמָה
לְדָמָה עֲוֹלָה שְׂדֵה הִיא זֶה

שרף פרי שער ראש השנה פרק ג עין החיים

והוא כי מחיצות אלו
יכדו שם הוי' ואח"כ להעלות
המלי בנסך ד' שמים אלו
ומחצט שם הוי' במילוי
לשפין והוא חיקון ומידות
הז"ל עלמו כי הוא קוד
מיה כמולד וע"י כח שם
זה ומחצה אור היום שלו
ומתקן את המלי :

בסוד נקודה ואח"כ נחמד
והתקן פליטה ע"י ח"א ח"ב
ג"כ נכל יום הוא נכון לבין
זה ובחמת אינו כן כמחצ
לעיל כמותה עתידה דהול אך
יוני הענין כ"י מה שמואל
צדק המים שער הנקודה פרק
א' ו' ז' שם כלול זיווג ז' אל
אח"כ וגם אז יש זיווג דמחצ
שלו דמ"א עלמו ולן ניתוסף זו
הארה שחפלה היא אכ"א עד
הבקר שלו צמח' מדה לו נקודה
לגד וכו' ולן נקחת צמח' פרוץ מהמזה שלו ולמטה נחיל של
היסם בחמה חסוד רק כד המזה אך כרים שנהיה בחסוד
עלמה עד הכתר גם עמה נגדל כמותה עד הכתר ועין נמקומו
אין הוא נחמד ולמה אכל חסל היא בחמה לגד וכו' עכ"ל הוי'
מוצן הישע כי להעלותה עד הכתר חפלה בחסוד צמח' נקודה
וגם אח"כ להגדיל פרוצה עד הכתר אז לדין לכוונה הוחא
להעלות מ"כ לזיווג ח"א כחל משא"כ צמח' חסוד שזינה עולה
רק עד המזה ולכן אין הכוונה בשלות ה' לגבי " רק ששולה עד
ח"י שדמ"א הוי' ויחמד הוי' נראה לעיניו להניח שכל"ל ולן זו
כח להעלות המלי היא עד הכתר וגם אח"כ להגדיל שרפה
נכ"פ עד הכתר והעשכול מעלות יצין :

והנה דע כי הירידות הם בסוד הוי' ארני והקפוט
הם בסוד הוי' אח"כ :

ודע כי יש ז' פעמים הוי'
אח"כ ותכין כולם בסוד
ר"ן והוא כי חסלה עולה
פמלי שחמת היקוד בסוד
יאס"ה ויהיה ותכין שכו'
הוא צמילוי יודין העולה
פ"צ ואח"כ ג"כ צמילוי יודין
העולה קס"א ושניהם עולים
לג"ג ומסיר מהם " אוחיות
של מילוי הוי' הכיל וגם
ח' אוחיות שצמחי שעות
הפשוטות והנשאר עם הכולל
עולה ר"ן : אח"כ עולה
ביקוד ושם יש ג"כ יאס"ה
ויהי ותכין שכו' הוא
צמילוי יודין העולה יאס"ה
צמילוי חס"ן קס"א ושניהם
עולים רכ"ג ומסיר מהם
ח' אוחיות הפשוטות והנשאר
עם חבול עולה ר"ן :
אח"כ עולה צלחת הוד
ושם יש הוי' אח"כ
ותכין הוי' צמילוי ע"צ
ואח"כ צלשפין העולה קס"ג
ובשניהם עם הכולל עולה ח"י :

הנה ענין זה שהירידות הם
בסוד הוי' ארני והקפוט בסוד
הוי' אח"כ ללעז"ר שונן ע"י
מה שמואל נכ"פ ח"ס שער
ח"י ומחצ' דרוש יין וז"ל שם
ז' זיווגם הם ח"י ח"ה ומלי
ומזיווג ח"י יורד אור ישר בסוד
הוי' שצמחמה ואח"כ שצמחה
וירדו עד המלי בסוד הוי'
נחמין ואח"כ צמח' צמח"ה
ואור חסוד מזיווג ח"ה ומלי
סוד הוי' ארני הוי' נכו ימין
ארני נקו שחלל ושניהם נכחית
עכ"ל וזה יונן הישע"י כי כלן
צוקיהם כי ששעה הזיווג דמ"א
נכ"ל לזה הם בסוד הוי' אח"כ
משא"כ הירידה שלא נעשה בהם
זיווג לכן אינם רק בסוד הוי'
ארני אך מ"ס שר"פ הוי' אח"כ
הם צוקיהם ראשונה הם שצ"כ
עריין לא נעשה הזיווג דמ"א
ל"ל כי לפי ששעה הוא עולה
עד ח"ה אז ממחמין הוי'
צמ' הכי אח"כ בסוד ר"ן
במחצ' ובחמת אינו רק הכנה
לגד כמו שצמחיה בסוד ח"פ
הוי' ארני לעיל וה' יאיר עיניו
לפניהם האמת :

ואח"כ עולה צמ"ה ושם יש יאס"ה חס"ר ודע שכלן
הוא קוד הכתר שלם הנעשה ומח"ס שלו והנה
נודע שחלחות המלי הוא שם צ"ן ותכין צ"י שמים
הוי' ח"י צמ"ה חס"ר בכהר שלם והוי' שלם חבין שח"ה
צמילוי ע"צ (צמילוי חס"ה גלסא לבין צמ"צ דצ"ן)
והוי' שצמ"ה חבין שח"ה מילוי שם צ"ן נרצונו העולה
קמ"ד כצ"ה יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה ויו"ד ה"ה ויו"ד ה"ה
ויו"ד ה"ה ושניהם עולים ר"ן והנה ד' צמ' אלו עולה
ע"י זקופה ראשונה ה' לגבי ו' ותכין שר"פ הוי' אח"כ
עולים קס"ה שהיא ומסר אח"כ לזיווג העולה קס"ה
וכ"י אוחיות שים צמילוי העולה דלח"ה חס"ה עולה קס"ה :
ובקופה שני עולה עוד צ"י צמ' למעלה כי צמח
ובצורה יש הוי' אח"כ ותכין כי הוי' הוא צמילוי אלשפין
נרצונו העולה ק"ל ושם אח"כ נרצונו העולה מ"ד חרי
הכל קע"ל ותכין הכל צמ"ה אוחיות שים צמ"ה אח"כ
ששוע ותלא ומילוי דמיוני חרי עם הכולל עולה ר"ן :
ואח"כ עולה צמחמה וציה למי שצדעת ח"ה יכולה
לעלות כי אין צה צמ' דעת רק אחר הזיווג
לכן היא עולה צמחמה וציה ושם יש הוי' אח"כ ותכין
שם הוי' נרצונו ק"ג העולה קס"ו ושם אח"כ חלייר
כח ח"י יו"ד ר"ן ששועה כון חרי ר"ן :
א ה"ה

אח"כ עולה הכתר ותכין כוללת ד' הוי' צמילוי ע"צ
ק"ג מיה צ"ן ששועים רל"ג ותכין מהם יין
אוחיות הפשוטות נשאר ר"ן ותכין כי צ"ה הוי' אח"כ
עולה קמ"ה והוא שם צמילוי יודין העולה קס"ה
ובשחמ"ר ומנון השם עלמו נשאר ק"מ ועם הכולל עולה
קמ"ה ואח"כ חבין כי כל הד"ס הוי' אח"כ הם גימ'
שד"ט והענין כי צמירידות ע"י פשוטות הוי' ארני הממחמין
קוד הדעים של מלש"ך העולה פ"ר ומ"ע הנשאר הוא
קוד הוי' אח"כ ששועים עם כולליהם מ"ע והענין כי
אין המלי עולה רק עד צמ' קשר של חסילין של ראש
ואינה יכולה לעלות עד כל הכתר של הז"ל לכן אין
באן רק מ"ע כי שער הוי' הוא צמח עמ"ה ואינה יכולה
לעלות שם " והנה חבין צוקיהם צ"ו צה לגבי ו'
לז"ר הוי' צמיר ר"ו כזה ה' ובששועה לגבי " אז היא
ג"כ צמ' ר"ן חרי ששעילוי המלי צמח' נקודה עד הכתר
של ז"א צמח' אכ"א :

ואח"כ אלו אומרים אלהיו ולח"ה אצותיו ותכין
בהם כל הכוונה המצוירים לעיל צשער
הצמירה צכוונה חסול וגם צשאר נוסף החפלה עד מלך
עוזר ומושיע ומגן חבין הכל כמו שמואל שם " והנה
קודם מלך עוזר ומושיע ומגן שח"ה ענין חס"ה פנין
פצ"ם כמולד אלו אומרים צכוונה לחיים :
והענין כי הלא כבר מוצא לעיל צשער מוצא השנה
ענין הנקירה אשר נעשים צמירם האלו וקוד
הנקירה נעשה ע"י הדמיונות והשניה כמחצ' שם
והנה

קלא

ואח"כ חזרנו מלך עזר ומושיע ומנן והנה כבר מבוזבז לעיל כי מר"ה עד שמיני עברה ח'ן חיונו לח"ה ועל רח ח"ה חזרנו עם ללא קסוי' צחי' קשר של חסילין כנודע לו חנו מחזירין שפ"ס צמח מלך עזר ומושיע ומנן חזרנו בן כסכת נח"י דלח"ה חוד סוכה' כעבודת כבודת החול' :

[illegible]

ממי כעוץ אב הרחמן, ויש
בו ס' תיבות כנגד האלות

תיקוני

והוא נשכח על כהר ז"א ובכר דודע מ"ה החסידין הם מ"י
ההפך ויש בהם כיד אצורה ודי' מפשיות ודי' צמים סהם
העבוד (י'ו'ל' אה"י) אה"י (המאור) לעיל וצדד החסידין
בגיו' מ"י' וסוכין מ"ה החסידין חלול מושבין
סהם קוד אה"י הווי צמלי' יודין כשעולים
והם נשכחין ירך מ"י שער' בינה חל' רלני' י'ו' ינו'
סחין מ"ה החסידין הוא מוחס' ומוח' חל' הול'
החסידין הווי צמלי' יודין כשעולים

[illegible]

כחיהם מלך הגבורה שבו ע"י הציבה. הטרק' כחיהם
וכיהם הריא שחלם הסקר היו ע"י יקוד הסקרא צניה
קודם שחמנו מוללים הכשוחו ומחננל הסקד צניהל
חחלח ומחמו מוללם מים ואלו מחפליים שחנלה הסקר
העליון לא ללודק שחמוי כדדק היוווי כלל ללודק
ויים לחח לכס מים נלחיים כלנד ונשיכר כלל חויצ
ויים כי חס חולחל מים מלד . וכמו מלך העליון
היהויל זיל ספן ציים ומחמד מלך מים ללודק ענמו
וישך מלך מים נלשומיו ויהלם הסקד ע"י סיקוד
ומשם שורם שחמויו להשידי לנו משם חמיו וכו'
ומשם שורם שחמויו להשידי לנו משם חמיו וכו'

החיים לחיים ומן חסן נחיים צבור נשמות שבו "כקבו
בנפשו" החיים הוא חג"ה ד"א ששם חידים שבו. וכן
ובחשיבה וקשר החיים הוא החג"ה רחל היואלח צין
החיות נגד החסן וחסן נק' קשר כחודע וזה נשם
קוד החסין צלחם שלה שוביע עד שם ונקרא קשר

שֶׁרָף פֶּרִי שֶׁעַר רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה פֶּרֶק ג' עֵץ הָחַיִּים

ר"ל תחלה הלי' וזח"ב הלי' . אך לזה היה פס
 אהי' דיוקין ושם תחלה הוא לי' וזח"ב הלי' יודין לכן
 נקרא אל תחלה האלף כי הוא לבדו כגד דמל' * לבדו
 גימ' תיב' והוא דמל' * מרום וקיום כגד לזה כי היה
 עומד למעלה צדק יעקב שמעם צמחם :

אה"כ ל' ודקן וסנה צי' אלשונות הס ללודק להס
 א' צקוד שאלו חסח לרלסו ואל' צקיד וימינו
 חסבקנו וצ' אלשונות הס ללודק ויוז רחל ג'כ אל' צקיד
 שאלו חסח לרלסו ואל' צקיד וימינו חסבקנו א' אלסנ
 חסון כ' צקן הוא שצ' צ' ודס' צקן חס' צ' צ' צ' צ'
 כדור שסס ג'כ וימי רמח שצ' אל' צקן הוא ויזרז' חס'
 סס ק' צ' עס " אוסוהיו חסל סס חס' עס חסס עלמו
 ססול דיו חס' הוא ויזרז' צדורנו וסס כסנר ד' נגלי
 חסכנס וסס וצקן ויזרז' עיס חססן וססול שסול ג'
 ויזרז' דקדקס עילסל וצקן חססן חס' וססול שסססן ככל
 חס' חססנר ג' חס' חססן עילסל חססן חס' :

ובכן יתקדש
ע"פ אמוניות דפסקו ויטע: ובכן יתקדש שעה ה' אלמיו
על ישראל עיני ים צו חן תיבנות כנגד רחל וזלם
צו: דלחין כ"ל שעה ה' הוא ללם: כנגדו: אלמיו
על ישראל עיני הוא רחל
שהוא עם ישראל חמדי
יתקדש ביום שדי ח"ק כי
תלוי שם שדי עולם שדי
כי ללחם ורחל חסד
צו תשפוט שנים עו י"ד של
קשר של קשר של הסילין
ליו עונן:

הנה ש' שבתמינן ונוחד לעיל
שנר התמילין שיהו רומן ל'
ומיין דמ' וזה ה' נדח
המדיך להנה ופ'ל שסם שרי
רומן ל' ודל ודל וזה ש' שרי
במדין המדי' וזה ש' שרי
ומיין וזה כל ר' שבתמינן
המדיין וקחת לזה וסם שרי
עמנו וקחת רחל :

אלפין הממחקים את הש"ך דינים כנודע אליהו על
 ישראל עמד ר"ת גי' קכ"א במין חז"י דהסין וס"ת
 גי' פ"ו במין אלפין :

ובבן תן פחדך ככגד ילחק מידת הגבורה פחדך
 גימ' יצ"ק הוי' אלהים והוא

בית' צ"ס כ"י שהם צ' כוחות הדין מן ה' דיני
מכלם"ך כי ה"ם עולם מכלם"ך כבודע ואמנם תן פחדך
הוא

שוֹכְנֵיכֶם בְּיָדִי דִלְמָה תִּחַן
 הַיּוֹקִי גִּזְלֹת כָּבֵד אֶדְרֹךְ
 וְאִם מֵה אֶחָד יִסְמְרוּנִי יִתֵּם
 וְאִם לֹא יִתֵּם כִּי מֵה בְּיָמֵי
 זֶם אֲחֵר שֶׁכִּתְּמִיקוּן הִכְיָי
 דִלְמָה מִמֵּה אֶחָד לִתְחַן לִתְחַן
 כִּי תִחְשַׁבְתִּי קוֹמֵתִי כִּמוּ שֶׁכָּל
 יוֹם שֶׁאֲשַׁלֵּחַ קֵד עַד הַמָּה שֶׁ
 קֵד מֵה לְפִי שֶׁיֵּי כִי הַיּוֹקִי
 דִלְמָה יִרְדֵּה הֵכֵם בְּחִיזָה
 עֵדִיקוּן בְּחִיזָה קִדְוָה בְּחִיזָה
 לְגִלּוֹת עַד הַכֹּהֵן עַד עֵת
 שֶׁאֲחַד גִּזְלֹתָהּ גִּבֵּי גִבֵּי אֲחֵר
 תִּתְּמִלְקוֹת הִכְיָי דִלְמָה וְעֵת
 יוֹקֵן הַיּוֹקִי מִמֵּה בִּי וְהִי שֶׁ
 מִיזֵּם בְּיוֹךְ אֲחֵם אִלִּי לִיךְ לִבְיוֹן
 כִּימֵם הִכְיָי דִלְמָה אִלִּי הִכְיָי
 כִּימֵם בְּיוֹךְ אִלִּי שֶׁ אִלִּי מִמֵּה
 קִילּוֹךְ הִכְיָי מִמֵּה תִחְשַׁבְתִּי
 קוֹמֵתִי כִּימֵם שֶׁאֲחֵם מִמֵּה
 אִלִּי מִמֵּה קוֹמֵתִי שֶׁבִּיזֵם
 כִּימֵם אֲחֵרֵם הִיז מִקְבָּלֵת אֲחֵרֵם
 מִמֵּהם שֶׁלֹּא לִקְבָּלֵתִי שֶׁכִּימֵם
 וְהַשְׁמַעְלִי יִבְיוֹן

אז הכחמן כי אז הרחמן
של סיפר ושם במקומו
בין דבורה ואנו קוראים
ולהחזירם לרחמים ור"ה
צוה ור"ה ילדיו לחיים
אז נצורה ור"ה זכר ילדיו
שם שפיר צינה ודע בכל י'
מן שפיר היתה אז במוספי'
עולין עד אר"ה ואז נקרא
מן הוא גימ' אז הרחמים

אין אלו מוספים כלל
רק מה שחשבוין המלך
אלו אומרים קודם הסתימה
זו וכו' כי אין צח"י אלו
צח"ה ויה"כ :

ימות כנגד לאה ורחל שסם
ענש כלולותיהם הם ט'
יוד המל' זהו לדור ודור
שצאמלע מלת לאל הוא
אל והם ב' צח' לדור ודור
חל ואל הוא בללה והענין
יש בו ג' יודין וא' והם
סם לי לכן הוא סם לא

הקווי דיקאל דכסאה רבא
וכנגד ח' גבדים של כה"ג
ועמיתין כי גבירי אז הוא
יוע הדיו לגבול כל השטחים
לחצור צבולם חזה ככלל
החיות המחים ולכן אלו
אומרים זכר ילדיו לחיים
בצמחים שכן הם הנשמות הנק'ר'
ילדיו ואלו אומרים הנק'ר'
לחיותו ואלו אומרים שאלו
מחשכלים עלינו זכרנו לחיים
דק אלו אומרים קה זכר
ילדיו וזהו חס' לא נפק
ביום חס' וסוד כל ילדיו
קדם ולפי שאלו מחשבים
שכן יח' לעמוד לבא ענין
החיות המחים כי הכלבוא
דבואה ח' לזר אלו חס' ואלו
זכר ילדיו לחיים בצמחים
לחיותן חס' להחיות מחים
לחיותן חס' (ח' חס' חס')

לכן כוונתו למתק צולח
הוא גימ' ס"ו שהוא ס"ו
כי עם ה"ד הם ש"ך כל
אוחו אז הרחמן למתק
למים ברחמים הם ל"ב
ברחמים תול גימ' שם
למים ברחמים הוא מ"ב
ימי התשובה כי יומה אז
אז לומר אז הרחמים כי אז
אז לכל רחמים כולם ואז הר

הנה בכל ימי החשוש
צרכה אחס קדושו
הקדוש רק צדקה ויהי
לדור ודור וכו' ובזמן
התקף כמלאים ונחלים

לדור ודור יס' צו ט'
שני דלמי

פרק ד

הנה כלל " ימי הששונה אין לנו מוקפים כלל
בזכות אחת קדוש רק מה שמתוהין המלך
הקדוש" רק צ"ה ויה"כ אז לנו זמורים קודם הסתיימה
לדור דור וכו' ובכן יתקדש וכו' כי אין צ"ה לנו
כמלאים ויחגגים רק צ"ה ויה"כ :

לדור ודור יֵשׁ צו ט' חצות כנגד לאה ורחל שֶׁסָּס
שֶׁנִּי לְדָמִין וְעַם כְּלוֹמֹחִים הֵם ט'
וְאִנּוּ מְעַלְּיִים אוֹתָם שֶׁהִי קִיד הַעֲלִי וְחִזּוֹ לְדוֹר דּוֹר
סְמִיכֵי לֵאמֹר חֲכִיין שֶׁהִיא שְׂבָחָלֶמֶל מֵעַל לֵאמֹר הִוא
מְחֻסֵּב לִצִּי הַלְדִּין כֹּהֵם לֹא אֵל וְהֵם צִי בְּחִי לְדוֹר וְדוֹר
הִיבֵל בְּעַלְמֵן שֶׁלֹּא הִוא בְּרַחֵל אֵל הִוא בְּזֵלָה וְהַסְכִּין
שֶׁלֹּא הִוא בְּחִי שֶׁסִּי קִיג שֶׁסִּי צִי וְגִי וְדִין וְהִי וְהֵם
הִוא וְחִסֵּי בִּיּוּרִין וְגִי וְדִין שֶׁסִּי לִי לִכֵּן הִוא שֶׁסִּי לִיא

שרה פרי שער ראש השנה פרק ד עין החיים

קלב

נעלה וכו' : וכד תזענדר עכילסון כלומר שילעמרו האותיות ונעשו צמים זה כדין להצרכם ירדן חקנו לומר אלו הדי צרכה אמה קדוש כי צרכה אמת הוא כנגד אצרכה חסד : ואמה גבור כנגד ילחם גבורה : ואמה קדוש כנגד יעקב הכי ר"י לחסון וימך קדוש כנגד אלו כי שם נעשה שמות : וקדושים צל יוס וכו' שם יצ : שצטי יעקב (גיא שצטי י"ה) כי כולם קדושים : ויבנה ה' לצאח בושפע הם כוד כח"י דאחא שהם נצבים למעלה בלחה (וההצדיר) לפי שצריה נכסד הראש כמבואר לעיל לכן חכו לרים נהג"י איהם למעלה כדי ליקם הדמים מנאשו ציד אמה ה' המלך הקדוש היא ללח שנקר' מלך וכו'א נעשים ה' וחזו המלך וכו'א מליכה מן מוסין הפסוקים דז"א והם מלוכסים צריכה ה' עילאה וחזו "הקדוש : ויגדך אמה ה' המלך המשפט שאומרים צ"י ימי החשובה היא רחל חסד הקדוש המלך ע"ד המלך הקדוש :

כתב חכב מהחזקת ח"ל כלעיד ששיעתי וימורי זל"ה מה שצרכה אמה אלו אומרים וכו' יוס ל"ה ולא אומרים לחיים וצ"ל וחסד אלו אומרים וכו' יוס ל"ה כי הוא ד"ך הכושי שאלח חסד מעט ואחרי מוסק לשאלו וע"ד הקדוש לפי שעה אלו צה"י שהם נעשים מוסין לרחל לכן אלו אומרים טובים ע"ד צרכה אמת שאומרים בותל הקדוש טובים (ל"ל לפי שכלה יהוד מייסדין שפע ליקר הנקד' טוב גם הם : הקדוש טובים שם צעירה דחול) : בבכ"י ימי החשובה יתלח חסד העמידה עושה השלום צמרינו ולא עושה שלום : וחכין כי השלום גימ' שפרדניאל שהוא המלך הכותב וקוסר כל צדי האדם נקשר החיים :

בערבות ר"ה ויה"כ יש לומר קודם קדוש צחחא מוזמר להי האלך ומלואה ואם הוא צימח יאמר אותו מוזמר אחר קריאה הנבד יוכין צל שמות הוי' שגזא המוזמר צניקוד שגא קבול קמץ : לו צניקוד שגא קבול שגא : לו צניקוד חלמד שגא והוי' צניקוד משכיות דמקבחה ר"ה יוכין צה"י ד' אומיות קו"י וכנגד ד' צמ"י המלי (ר"ל צמ"י ד' שרשים המבוארים לעיל צרים פק צ' צרים כוונה :

צ' כפ"י יונה חלק ג' ס"ד צ' העמידה דר"ה : **הנה** ככר כחצאר לעיל כי יוס א' דר"ה הוא צמ"י אלה לכן יוכין צל הכו"י צניקוד לירי יוכין צל כל הוי' שגא צחל ככ"ל לנצחית וצמ"ק צניקוד שורק וכן צ"י ימי החשובה יוכין צבוא לנצחית ולכל הוי' שצחמלה צניקוד לירי :

אצני

לד

הוא גימ' צ"ס מלכ"ך עם צ' כוללים שהוא כנגד מלכ"ך שצביה ומלכ"ך צמ"י שם צריה ועש"י ולזה לא הוצרכו כלל רק צריה ועש"י שהוא על כל מעש"ך ועל כל מה שצריה : ויש למחוק מלה כמו רק לומר שידענו ה' אלהינו ולא כמו שידענו וצרכה זו יש מ"צ חיות חוץ מן וכן כחוד הפחד והגבורה (ו"ל ששני פעמים מה שצריה הכלמרים מהם צניקוד ומשפצין כל מה שצריה מלה אחת) ושך נורא על כל מה שצריה חכין לחצר צמ"י יעקב עם ילחם למחך אחרו חסו ג"כ ע"ס שאנו מוסקים ו' צמלה ואחרי יעקב נקשר מדה יעקב עם מלה ילחם למחך : והוא ושך נורא כי מן האחרים שיש לו צמלה ילחם נקד' הוא נורא חסו ג"כ ע"ס חס"י ו' צמלה והנורא שאומרים צהעמידה הגדול הנבדק והנורא :

ובכן תן כבוד הוא כנגד יעקב שאנו צשכמלין והנה יש צ' צ"י צריה ח"ן

מומל וכן כי ל"ל וחקוה טובה כ"י הלא וכן זה ר"י הוא שם מ"ה ככ"ל שהוא צ"ל כנודע לכן אלו אומרים והקוה טובה והוא קוד ח"ק ו"ה כי ילירי ועש"י המה ח"ק ונחמין אל ו"ה של שם הוי' והענין כי אומות העוים אין להם חלק ואחרים רק צעש"י צלד שהוא צמ"י כפ"י ואפילו זה הוא מלך הקליפה והדע שבה אצל צמ"י הרוח אין להם כלל ועמה אלו מחפלין שלא יהי' להם שום חלק אפי' צעש"י ולא יחששו בהקדושה כלל : וחזו ג"כ ס"י שאנו אומרים צהעמידה דחול צרכה אומרים ולמושקמים אל חס"י הקוה ע"ד הכ"ל (וע"ס צמ"ש צהנה) ועמה אלו מחפלין שיהיו לנו חקוה טובה שהוא נפחמה כפ"י ירום מלך הקדושה ולזה לירך לומר וחקוה טובה כי לטול לירך לפשט לשון השאלה כמו שבוזלעל פ"י הפסקה הילכ"י כא מיד אחי מיד עשיו וכו' : ולמחמ קרן לדוד ענדך הוא מלי רחל שאומחת מועט למעלה ואין זה רק צ' יחודים הוי' אלהים הוי' אדני שהם גימ' צלד אך ללה שהוא דוגמה צינה יש' זה גם יחוד הני הוי' אחי ועם צ' יחודים הכ"ל הם גימ' כד חזו ואריכות כד לכן ישי מושך קוד ללה שממנה משיח דוד צן ישי : והנה אלו ג' וכן הם כגד ה' אומיות שג"י הפסקים יוסע ויבא ויע שם ר"י אומיות :

ובכן צדיקים הוא כנגד דוד רגל דצעי והוא צמ"י המלי ולפי' שלעולם יקוד

ומלי המה צהחצונות לכן אלו אומרים לדיקים לשון צדים לירך ולירך והוא כגד העיז שמות שפעשו מני אומיות אות א' מכל פסוק והנה צהזכר לא היוזכר ג"כ קום מנדב רק צ"י הראשונה שם כנגד האומיות קודם שצנו הצמים ונעשו חיצין וצמ"קיונים הוזכר ה' שם מנדב אחר שצנו הצמים ונעשו חס"י שמות כי זה צמ"י מתעטרת עם כולם וכל הדי' אומיות מליצין צה ומלעקפין שם לחיצין : והוכיחו צוה"ס מ' צמלה שכתב לעיל דקאמר יוסע מלך אלהים וכו' וכדין מערכיחא

שרף פרי . שער ראש השנה פרק ד עין החיים

ד"ח דבינה והנה זה נודע כי שם ק"ג הוא ד"ח דבינה בקור פנימיות והנה הפה החוקק בשופר הוא קוד פה הבינה שעתה היא חוקקת ומוליכה לחוש לחי' דרך פיה ולא ויאלץ והיפוכים משם ולמעט ולא הם עוזרים לך המקף הם ה"ח שיה' ואח"כ ויאלץ מחיך השופר הזה והנה שם פה הוא שם ק"ג עם ש"ד לחי' החי' הממשי' שם שהוא גי' פיה (ועי' לעיל בשער הפנימיות בהגיה' בתלת ופי' גי' ש"ד שם ק"ג ושם ח"ה ע"ש) וקוד השופר הוא האור המקף שלה ולכן נקרא שופר מלשון שופר ששם שהוא חלל לפי שהוא אור מקף לקבל הפנימיות שבהם גם ש"ד מלשון שופר כי הוא ש"ד ש"ד ש"ד הפנים דעתיקא הממלאים אל השופר כשנחלשין הפנים של החוקק כאשר יתבאר לקמן והנה סוד א"י הוא לעולם קוד הדברים וכבר נודע כי ז' וי' דינים הם קוד הש"ד דינים של דבריאל דקרנתי' ז' וי' מלש"ד שהוא פ"ד דינים והנה מלת שופר כולל ז' דינים אלו כי ש"ד שופר עם י"ד פקדון של ה' אלבעיות האוחזין בו הם קוד ש"ד לבי' ופי' שופר הם קוד מלש"ד ופי' אלבעיות האוחזין בו הם מלש"ד לקוד פה אדומה כנודע כי ה' אלבעיות הם שופר הגי' ודע כי הנה כבר נודע כי חרין חסידין דעתיקא הם קוד ואמת שהוא מידה וזו י"ג חקוני דקנא ושם מבורך כי ז' שמוח ק"ג הם גי' ואמת והנה נמשכין ה' מולאים ונהם שבי' הוא גי' לי' כענין הכל והם קוד ז' הצלילים גי' ר"ס ע"ה והנה כל מילוי הוא דין כי מילוי הוא גי' אלהים ולכן יחזיקו לבניה שהוא שופר הדברים ואלו ה' מולאים הם ד"ח שבה כי כבר נודע כי שם ק"ג הוא ד"ח דבינה אמנם עי' הקול שמואל זה הפה חוק השופר הוא קוד ז' הצלילים

שמות

אבינו מלכינו קצת נודע גזר דינו חרין צמלת קצת לשם קרי' שט"ן שט"י

נקצת נודע הגזר דין : כתב הכה מנהגיו זל"ה צה"ס הכה הקדוש הא"י זל"ה שאל לאמר ד"ה אבינו מלכנו מעלנו לפי' או קלם ומחל לנוונותינו וכיוצא בזה מפדתי הודיו וזכרון עונות וכן נראה מלשון הזה : בכל טעמה ימי' חסידה טוב לומר בין יסחבה לומר הומוור קיר הונונות מונונקים קדאחיד ה' ויכין לעשרה עונקים דקסר יל"ה עונק ראשית עונק אחריתו' בכל יום לעונק ה' כי עונק גי' ר"י שהוא גבורה אחר הכנכר בכל יום וזה קדס יום ה' נכר יום ז' חמה ושניהם עונק ראשית כי שניהם הם ראשית כעצור לעיל : יום ג' בינה עונק אחרית : יום ד' דעת עונק טוב ודע : יום ה' חקד עונק דכוס : יום ו' גבורה עונק

לפון : יום ז' חית עונק מורה : יום ח' נלח הוד שם ח' פלג דגופא עונק רוס וחסה : יום ט' ויום יוד עונק מעריב שבו נשלם הכקירה ולאפי' כן כוונת החשי' הוא ציקוד והעשירי הוא צמל' וז"ל כל האוכל בחשי' וכו' :

שער תקיעת שופר פרק א

הנה דע כי הלא כבר נחבאר שביום הזה ננקרים הדברים של צור ואנו מונונקים אחרם על ידי השופר המלכזשום דבינה ועוזרים שם ואחר כך אנו מוליכים אחרם משם ואחרם יח' צידק הקדמה זו כי כל הכפלות הדברים אינם אלא עי' שורשם ומשם כי הדברים העליונים אשר הנה מונונקים הם עמלון מוכפין את הדברים ומונונקין אחרם ולכן אל תחמה מכל מה שנכתב בענין איך עי' שש' הדברים אלו כופין את הדברים ומונונקין אחרם :

סוד השופר ליד שחזע מי הוא החוקק ומי השופר ומי הקול הנה כבר נחבאר

בשערים הקדומים שעתה ביום ר"ה ז"ל מה א"בא וכוונתו לבי' אחרם עי' הדמיוט דאפילו א"ל לז"ה גם ביארו קוד הדמיוט שהוא העללות ח"ה ומי' הפנימיות שלם בקוד עי' חיד הבינה ועמה אלו מוליכין אחרם עי' השופר שתוקקים עם המוין והנה קוד שופר הוא קוד א"י

הנה כבר מצינו לבי' כי הוא לברו ה' העולה כעצור שם השעם לפי שהוא רק לנודק המל' די בהעללות ז"ל לברו עי' צדק ז' שער מציא הנה לז"ה ל"ל שמה שחזיר כל ח"ה ומי' א"ה ח' כוונה לבלן רק ד"ל שחוקר הדמיוט שעתה בכל לילה ועי' לעיל :

הנה כן הנה הדברים ג"כ שם פרי ע"ה והנה מציא חסיד מונונקים כי מה ענין ביאור ענין הש"ד והפ"ד לביאור ענין ח"ה קול השופר ובה"ה השופר הוא א"י גם צעיקר הדברים משם שחוקל הוא פ"ד ז' הצלילים שעי' נתקנו וז"ל והם גי' ר"ס ואחר שיהא אל נתקנו וכו' הוא חסיד מל' כי אלו חסיד קיר הממשי' ובהחלקי' ש"הם הם חסיד עשרה ה' כעצור נעץ חסיד שער דרומי ה"לם בכלי ח"ה כל י"א וז"ל דעת ז"ל יש בו חסיד וד"ה גי' קל כענין קר ח"ה וי"ה ח' כי סר לראות ח' דעת חוקק לא יש רק כל שם הנדורות לבר וכו' ש"ל ונס כ"ל לקני' חוקק פ' שמוח דפקוק וי"ה ה' כי סר לראות ביאור שם כי אלו ה' הצלילים ש"ה גי' שם שם

שמות

קלן

ועתה וְכַלֵּךְ סוּד הַלֵּל זֶה

עולים רי"ו (ועיין לעיל

זמנה ושם ק"ג. עבאמח ס"ב

אלו שהם זו"כ בכ"ל לבוליאם

הם הם צ' חכמים ח' צנח

ת עוזרים דרך צ' אלהים

והם קור ל"ז סיניס עצבת

גם "העליונה והצ' עם ו'

אם מתחזרין עם סב' יודין

גם להוריד דעת שליון זה רק

כ"ו ע"ש אך הרב זללה"ה קיבל
היום יום זה היום הירחאני

ההחתון המכריע בין חרין כשרין

בע וכו' שהרי מתפשט נחמ"ת
 פניו מתפשט חנוך ליונה

אנו נשמחים כי זה ברעת המחסט

והוא כולל כל ששה תיקונים

ר' השוכר וכו' וגמל' שרעם זה

דעת העליון ופי' ואלו מתפשטין

[illegible]

ה'ל' נעשה מנ' יודין רעס אהי

ה' י"ו וויין וחסות ו' אחת למה
(זכור) דאלת שדנא דניח דמוחנ

ומנואר שם שזלו המומין שהם

ספרים הם צמי' הש"ך ניאולין
נשיא המוסד החדש נשיא

וּנְחִין הַנּוֹחַפֶּסֶטִין בְּכָל עֵסֶר סִפִּי

כ יונן כונת הרב זלשה צמין

שָׂרָף פֶּרִי שֶׁנֶּרְתָּקִיעַת שׁוֹפֵר פֶּרֶא עֵץ הַחַיִּים

[illegible][illegible]

המחוקר כביל הול נכלל
בפרסומים שהיו לוחצים מיד מעשיב ואלו הוגז המ"ח אחר
שנמחק לעולם דגש והוא קיד ש"ו מעשיב והוא שנחב
מעשיב כליחת צ"גס ' והנה הצ' המכ"ס שהם צ"ס
אלוים כחיון לעשות אותם מחסר מעשיב שגולה
הוא י' בעם היום ויבטח אז ה"ו לעולם וה"ו לעולם
הבי אחר בעצמו דרך השניים נמחקו וה"ו רחמים
ואח"כ יול"ס דרך השפחים להמחיק יורה והנה בשפחים
הם לוחצים בוח"ק ש"ח גימ' קצ"ח שהוא צ"ס דין
הם נמחקין ע"י ל' מולדים צ"ג ס"ג מ"ס צ"ן שהם
גימ' קצ"ח :

כתב

כתב הרב וז"ל וקודם לחתום וגיכ"ק שהם רי"ו
מלחמי בל"ט אחד שבחצ כוונת חתום וז"ל

[illegible]

צמ"ר הדיוקנא ושם י"ה
ה' הוא צמחצ וכן מקום
הקולר הוא ר"ל הפה
למזלח ומקום הדחצ ימנה
כ"ן כן העיקור שלו ימנה
ש"צבאר שם ומכיון ע"י
הוללות קולר זה מהספר
דרך הקולר והסרצ' ל'י
שמות י"ה צמ"ר וצמחצ
הדיוקנא להורידו כן נכסות
הדיוקנא :

[illegible]

מהתבירים

מדהבירים קוד השופר ושעירו חצוצר צפרח
 פתח בלחורו שית עזקאין צקנה וכו'
 יקח השופר ציד יצין ויבין ששעירו טפה כנגד יוד
 שצבחנו אשופר תולך השופר צבחנו וטחוקע
 ויבין הוי שעשה קבול השופר יוד שפיקלר הבל הכנס
 י קול הנמשך כלול מחצית (ר"ל אש רוח מים) ה' הבל
 הוצא וזה שצבחר צבדני חזיל שרחה לכאן ולכאן הוא
 העליין הכרח כנגד הכרח והתחנן כנגד הדעת השמיעה
 לכל העולמות :

בברכת השופר

[illegible]

שרה פרי שער תקיעת שופר פרק ב ג עין החיים

[illegible]

הקע ציבאמט וו"ה הם
זיאלטן כי עיי זינג וקעסע
זונשקין סיד זי הנלפד
הם גייט קעק (ידי צ'
ונלפד עיי (לוחיות)
הם נאשטס מן הכמחה
אל הצום אל לנקודת זיין
סוד צה ואל' וזים
צחכחה יסד ארז זי עיי

המכונה נמשך מנעל"ך חילול"ה הוקר' אל"ך ב"קוד צבה וזר
ובזה יקד ל"ך ולא כתב צד"ה ל"ך זה עשה ל"ך וזה
הנעל"ך חל"ו ומכנים ע"י ב' נוח"ן בזה ובגדרה
נעל"ך הארון הוא צד"ה בזה והב' צד"ה בגדרה
הוא עשרה דמ"ל ועל יד"ה הנועל"ך הב' אל המ"ל
בענין המעשה הנועל"ך שהוא בגדרה להיות נמשך
המכונה הוא כי לעולם קודם המכונה הוא בגדרה
נודע כי בגדרה דעתיק הוא במכונה ל"ח"ה ה"י ע"י
קדשה זו שהוא קוד אברהם נכבדו הימים הנעל"ך
למחש :

הפגנים הוא צבור ימאס והוא להוריד אלו
ה"ב עומין בהם ציה ונצורה להניקם פגנים
ההעם לפי שחלו יום יין לכן מקיימין אלו הפגנים
ההנה לפי שאין עשרה חמץ יורד עמם עדיין לכן גם
מקובל ציהה אילו יורד ולכן הולך חום הסגורה להכלל
עם חום ציהה בחור הבור של ציהה ועיי הקצות
פגנים יורד ההור של ציהה עם צי, וממילא ציהה
צורה נמצוה ומחשפט בחור זיל צקי מחללי שול

וְגַם מִפְּקוּדֵי חֹק גַּם כִּי־יִשְׁרָאֵל הָיָה בְּהַחֲדוֹת שָׁלוֹם הָיָה הָאֵלֹהִים מֵשֹׁם שֶׁל הַמֶּלֶךְ (יִשְׂרָאֵל) הַכֹּסֶם וְזֶה חֻקְהָ הַמְּהוּרָה שֶׁבָּרַךְ הָאֵלֹהִים הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּד הַרְבֵּה אֲרוֹנָיו וְזֵלֶהֶם חֹזֶל לֹא נִמְצָא בְּהַעֲתִיקָם שִׁבְדֵינֵינוּ שְׁלֹמֹה הִדְרֹם זֶה אֲלֻכִּים וְיֵשׁ הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אֲחֵלָיו וְגַם בְּעִזּוֹן לִי בְּרִית חֲסִידִים הַעֲנִין וְהוּא הוּא הַמְּהוּרָה לִפְנֵימֹת עֲשִׂיָּה בְּנֵי־מֶלֶךְ מֶלֶךְ הַהוּד וְלִמְדָה עִם עֲשִׂרָה דַּחֲסָד וְלִהְיוֹתִים בִּי־מֶלֶךְ הַבִּינָה וְיוֹמֵם הַמְּכֻנֶה נִכְסָה בְּלִמָּה הַבִּינָה וְתִקְוִיָּה אֲחֵרֹתֶיהָ לִכְתִּיב כֹּלֵם בְּזִיָּא בְּקוֹד הַגִּ' קוּיִם בְּלו וְיִנֵּן בְּקוֹ יִיָּן וְשִׁלָּל בְּקוֹ שְׁמָלָל וְיִסֵּם עִלָּה אֲלֻכִּים בְּהַמְּהוּרָה הִ' בְּקוֹל מִיָּמָר כִּי אֲלֻכִּים שְׂהִיָּה עֲשִׂרָה דְּבִינָה עִלָּה בְּהַמְּהוּרָה כִּכְלִ' דִּ' שְׂהִיָּה עֲשִׂרָה דַּחֲסָד כִּכְסָה בְּחֻקֵּינוּ בְּקוֹל מִיָּמָר שְׂהִיָּה תִקְוִיָּה אֲחֵרֹתֶיהָ וְכִי עִתָּה הַמֶּלֶךְ מַלְּחִיָּה בְּקוֹד הַמְּהוּרָה כִּי עַד עִתָּה לֹא הָיָה הוּא מוֹמִין כִּי הַמֶּלֶךְ דְּזִיָּא שְׂהִיָּה קוֹד הַמְּהוּרָה לְעִלָּה הִ' עִתָּה שְׂהִיָּה סִד הַמְּהוּרָה שְׂהִיָּה גִיָּם תַּחֲלִין יִכְסִיָּה דְּלִמָּה אֲךָ עִתָּה שִׁבְדוֹ לִמְכֹּס אִלּוּ הָיָה מַלְּחִיָּה בְּקוֹד מוֹמִין אִלּוּ הַמֶּלֶךְ וְאִלּוּ הָיָה הַקֶּרֶל אֲחֵר וְיִשְׁלָל אֲלֻכִּים עַל הַמֶּלֶךְ וְיִסֵּם וְאִלּוּ הַקֶּרֶל וְאִלּוּ גַם הָיָה לֹא הָיָה הוּא מוֹמִין אִלּוּ גַם הָיָה הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל

תודימה

והנה כי קוסיות חלו וגם
תחו חסד אלים מציג כלל כי
הוא מוחל על כל עוונותיו
הנהי לאות מתוך זאת כי הם
מחשבים כבוד הקדוש והיו
עוין כבוד הקדוש במחשבת
והיו רצח הרב וזאת כי כבוד
הקדוש לא יסביר כי נכחנותו
הנהי לאות מתוך הקדוש והיו
שאלת בלתי מוחל אשר שנתקנו
ונחה וירדו כי נכחו וזאת
כח אשר הקדוש לחסותו
שנתשבו מתוך זאת כי הנשי
הם מחזיק כבוד הקדוש
ומשגל יבין :

כי הלא הרי' קון הוא קוד
הארת' המל' של הציניה והנה עשה כשנחלקה הציניה מן
יז"א הוא שכתב חלקם מלפניו צו יחד לזו הנה' שהיא קוד
המלכות שלה עליהם ארבעה עשר שוללח ומס' ילפניו צו
ומס' ולמעלה ילפניו צו קוד צו יחד גדול ומס' נמשך אל
הנה' החתונה ואינה יקנה :

פרק ג

ועתה נבחר קוד התקיעות חסרית תש"ח חר"ט
והחלה נבחר קוד תקיעת חסרית הנה דע
כי קוד התקיעות הם צם קיץ של זרבת הכנים כמו
מנבחז אחד לאחד בעיהי הנם תקיעה ראשוונה
הוא ינו' עס פסתים עס ד' אוחיות והכולל גם
חריון

קלה

תקיעה שני חצוין ג'ש שהוא גימ' פסח'ם ככל' שצקיעה לזכרון'ם בס חצוין פסח'ע עם ס' אחריו'ם וכוכל' היא גימ' אפס'ת'ם' וכו' ב' ע' טעמוני'ם' ודבר' כל הטעמוני'ם פסח'ת'ם הס' ל'לא' טעמוני'ם'ס'ס' ל'ז' חסו'ם' לס'ס' צ'ן פשו' ומלל' ומילוי' למילוי' ככיל' ודבר' צ'י חס'ס' עולה טעמוני'ם'ן וחס' י'ן חס'ן ל'סכל' הוא משפט' אלהי' יעקב' כחזק' צ'לי' יוס' חס'ן ומסו'ן סס'ס' חצו'ן פשוט'ת'ם' וחס' קוד' אחר' עולה וחס':

תשי' חצוין צכל חס'ע' וחס'ס' וחס'ע' צ' כמו

בחקירות ובצירים וחקירה צ' להשפיע
והנה הבין שיש צה"ח א' צ"י טורמייטין וסוכני צה"ח
א' צ"י צ' אומות צמילי לה"י לה"י צ"י צ' וצה"ח
צ' צ"י צ' טורמייטין לה"י אומות לה"י צ"י צ' צ"י
כל צ' וצה"ח צ' חזון צה"ח טורמייטין לה"י אומות
ש"ס צמילי המילי לה"י לה"י צ' וצה"ח נוסף כל
הטורמייטין ש"ס צ"י הש"ס ס' פ"א חזון נעל כה
ה"א ה"א צ"ס צ"י א"י ס"א צ"י א' גם חזון
ל"ס צ"י חזון ה"א צ"י א"י אומות ד"ס ס"א
ל"י צ"י וצ"י א"י ס"א

תרי"ת סכנו ב"ב בחקיעה ראשונה ובהרעה ובהקיעה
 ז' כמו בחקיעה ראשונה ובהרעה ובהקיעה
 ז' להשמיט וסכנו כשם בכל חמ"ח ז"ל טעמינו
 וסכנו חס ב"ב כמו בחמ"ח אך כשהסגר ימים ז"ל סגר
 חמ"ח

[illegible]

שד"צ גס הם קוד לחיים
דגם אלה נמלואו כזה
חנף חנף דלת חנף דלת חנף
חנף דלת חנף קוד והנה חנף
חמק עים ומה עמק
החיות הם לי ומק
והם יצ המעשים
מלואם נחל ים וחמק
עלים ו החיות המעשים
הם יצ והנה יצ עם
חנף עלים הי יצ חמק
ומק עלים שד"צ יצ
הם חמק יצ חנף יצ

לדלתי ודשדך הרי צי אלפים שד"צ וחכיון להמתיק כל
זה בשני שמונה אה"י ידיון העולים שד"צ והנה בחסד
שד"ץ מן השד"ץ חמתיק השד"ץ ילדיון ודשדך מן השד"ץ
חמתיק והאלפים לדלתי והנה כל הילול היינו הדי
אלפים והאמורים דשדך אלדי והשד"ץ ילדיון חמתיק עיי
השקיעה נאשונה השמונה שקורה שם עיי ידיון שטול
גיו' חסד ורובו מנחום נחלה פסוקה שטול גיו' ח'
ידיון כהל' ודונו' אל חסד החסד חמתיק ורובו חמתיק
כל הדינים הוי' :

שְׁבָרִים חֲבוּיָן לֶסֶם פִּסְפִּסִּים דְּיוֹנָנְטִים שֶׁסָּם עוֹלִים חֲקִי וְחֲבוּיָן עִמָּהֶם לִמְצָא אֲחוּיָהּ לִדְנָה בִּדְנָה הָרִי חֲקִיבִּי שְׁבָרִים בִּי אֶל חֲבוּיָן לֶסֶם אֲלֵהִים דְּיוֹדִין שְׁהוּא בִּימָ' מ' וְלִאֲחֵרִים דֶּסֶם אֲלֵהִים שְׁהוּא בִּימָ' ד'

שרה פרי שער תקיעת שופר פרק ג ד עין החיים

עלום קוד מלכות זכרונות ושופרת * אלעם חכיו
בעשרה פסקי מלכות לכלול כה"י דנקי' דז"א נחבית
ס"ה (כי הכה"י ס' שיעור קומת החי"ל) יוד פסקות
זכרונות לכלל חכמי דירה בדעת שלה ויוד פסקי שופרות
לכלול כולם בחב"ד נקרא שופרת ע"ש הזיכה הנקרא
שופר * ע"ש ענין היום

הרע עולם היום יעמוד
במשפט כל ילדי עולמים
כי הנה ברה"מ מתחללים
כל הדינים ברחם הניק'
בין דרכיו בין דמוקד
שם ש"ס ופ"ר וס"ה גימ'
הר"ת ולכן הוסיף הדין
ועמוד במשפט וכו' גם

ענין הרע הוא לשון הרין כי הנה הם שכבר ביארו
לעיל ענין המחלוקת ד"א וד"י שזר אחר נחשתי כנצל
עולם וזר נבון כנצל עולם ע"ש שביארו ששנים
דברי אלהים חיים כנצל ס"ה הנה י"ש עוד דרך א'
ששנים ילקי וזר אחר חל וזר אחר חל ולא פלוג
כי הנה י"ש עיבור ולידה והנה נחשתי היו העיבור וכן
אחיות נחשתי הם אחיות נחשתי ונבין היו הלידה
שליך נכסם ללכת מן הצטן צעת הלידה וכן מורה
ניסן לשון נס ולכן היו באלות נבנים צינן כידועה כי
י"אש החבר חמדי נשכון לידה כמשה ומועלדך צעת
הולדת אוחך בנתיך וכו' וזהו אחר היום הרע עולם לשון
מחציתך בנתיך וכו' וזהו אחר היום הרע עולם לשון
הרין והנה אע"פ שהעולם צעלנו כנצל בנ"ה צלול
אע"פ אחר היום הרע עולם כי זה קאיעל האדם כי הנה
האדם נק"י עולם והוא לשון העולם לפי שהשמה נחשלת
בחור הנוק לזה נק"י הנוק עולם וזה שאמר חז"ל
כי הולך אדם אל בית עולמו כי כל דיוק ולדיק י"ש לו
עולם לפי כבודו והוא הנגזר שעשה לו בעולמו אשר
קבל צוה"ל והוא נקרא עולם כי שם נחשלת הנשמה
וכן הנוק צוה"ל נק"י ב"כ עולם והוא הענין ב"כ ברה"א
בן מרת כהקדו לו דס' ולא היו לו אלא שום אחד
ונחשלק ואחר לו הקד"ה א"ס חללה אחריב א"ס העולם
וכו' שהנה חמיו וכו' יכל' הלדיקם שהיו בלוחו הדור
מה חמיו עולמו א"ס יחב"א א"ס העולם בצב"ל ד"א א"ס
הענין הוא כמו שביארו כי אחריב א"ס העולם קא'י
על גופו של ר"א שייח' אז יציב צוה"ל ע"י גלגול וכו'
כמי מה שהוא נשקק א"ס יב"א צוה"ל צמול עושר ש"ס
ה"ס מחריב א"ס העולם כיו בהכרח ה"ס צורא אחר
צמול טוב אלא ע"י גלגול אז ה"ס צו קס"ק * ועקרת
יחזק לזרע חזקו כחז הרב מפרש"י וזה"ל בשם הרב
יחזק הכהן שגדלם לו ש"מצי' חמיו הרב הקדוש פארי'
זל"ה שגדל האמיתי הוא לומר בקדם לזרע חזקו לא
כאחזן

חכ"ת אז לא חכיו כיוו בחשית כי שם בשצנים
הוא דינא קש"י ונק"י א"ס הגדול א"ס בחינה
היא דינא רפ"י וחכיו ש"י א"ס טוהמטין האלו יכניע
א"ס רפ"י נק"י ש"ס מ"ה דלפניו וליו אחיות דשם ב"ן
דחיון עולמו א"ס וחכיו לשם יח"ו דלפניו שהוא גימ'
ע"ל וס' מ"ב דשם מ"ה ש"ס גימ' גימ' א"ס :

והנה גימ' חשית וגימ' חשית וגימ' חשית שחשית
דמיושן ה"י ל"י קולות וי"ש צה"ס ר"ע טוהמטין
חכיו דשם לצבל הילח"ד דע"י צה"ס קולות של החקיעות
נחשלות מוסק בלחש חכיו ש"ס צה"ס לצבל הילח"ד
דנ"ליו עניות * וזה"ל קולות שחשית מוסק חכיו לצבל
צ"ע טוהמטין ש"ס צה"ס הילח"ד של שחשית דמיושן
ובחשית קולות האחיות שחשית הקדים דחשית חכיו
לצבל הילח"ד דלשון הרע :

והנה כל החקיעות דמיושן ש"ס צה"ס קולות חכיו
צה"ס לשם ק"ג וזה"ל דמיושן ש"ס ק"ג וי"ש
צה"ס חח"ק טוהמטין חכיו ש"ס גימ' ק"ג צמילואו
העולם חח"ק וס' אלהים פשוט העולם פ"י ה"י חח"ק
וחכיו לשכר כוחות הדינים של אלהים ע"י ש"ס צמילואו
ועוד מחלק החשית לבד ש"ס י"ס חשית ש"ס צה"ס
י"ס אלא טוהמטין עולמו ש"ס כמיושן ש"ס ע"ש הכולל
וחכיו לצבל כה השטן ע"י ש"ס טוהמטין וי"ש י"ס חשית
ש"ס י"ס ט"ז טוהמטין כשעולים ר"ע וחכיו לצבל צה"ס כה
הילח"ד הקד"ר רע המוה"ס על לאחיו מלוח לא חשית
ש"ס דינין חק"ס כמו השצנים * וי"ש י"ס חשית ש"ס
י"ס ט"ז טוהמטין כשעולים ר"ע א"ס לפי שהחשית
אינו דינא קש"י כמו השצנים חכיו צה"ס לצבל כה
הילח"ד דמלוח עשה :

פרק ד

בענין הוידוי צ"ס כחז הרב מהר"ח ז"ל צ"ס

הרב הקדוש האר"י זל"ה י"ש צוה"ל ש"ס
א' כחז דרעי צ"ס נ"ס לפקש חמיו וצמ"א כחז להיפך
הוא כי מוסק שחשית הוא אינו אלא צבול רס ומקום
המחיר הוא בלחש דווקא * וכן ה"ה מנהגו של הרב
זל"ה להחיות בלחש בין שחיו שלא ישמעו דבריו וגם
בלחש לא היו נוהג רק צעת חקיעת שופר והעט"ס כי
אז מחשבת ע"י קול השופר ובחמליותו ולא י"ש ש"ס ש"ס
למעלה ע"י קול השופר ודברי הוידוי ש"ל האדם עולה אז
ופגע רע ולא י"ש ש"ס קערי' עליו גם כחז שנהג הרב
הקדוש זל"ה לבכות צ"ה וצוה"כ ואחר מ"י שחיו
למעלה ע"י קול השופר ודברי הוידוי ש"ל האדם עולה אז
וככה צ"ה אלו אינו טוב * **מכתבת יד** מהר"ח ז"ל
ענין זכרונות מלכות ושופרת הוא כי צ"ה נכחמוז"כ
ו"ס זה היום חלחל מעדך והנה ניק' ד"א מודע כי
ע"י קשיות שלה נכחמוז"כ ד"א ש"ס צה"ס ט"י פרקין
כנודע וכנגדם הם ע"י צרכות דעמידה צ"ה ואלו הם

שרה פרי שער תקיעת שופר פרק ד עץ החיים

קלו

המל' שיש צו יוסף אחיהם המלכותיים כי דיני המל' הם דינים קשים ולכן היה ששיר שהיה מעטלה לזמן מעטין- ובשערים יקדו כס וילכו ומלחמ' אחרו לך זה ליני רק להחמיק דינין שביקור והוא כאלו בקדושים ולכן אין הכוונה (כ"ל המיוז) לזמן אחרו לעיני הגם שהיה יוסף עובד לך כיון שאינו רק להחמיק דבר הזה לכן די בשחיטתו :

הנה ציוס הכפויים גם שבה נעשה הסקירה מ"מ אלו אומרים זכריו כי הנקירה שנעשה עד הנה היה בצח"י חילוניות ועכ"פ ציוס זה נעשה בצח"י פנימיות צח"י הנטמות :

הנה כבר ביארנו לעיל (בשער מבוא השנה) ענין מה ששנוי ח"ל כל האוכל צה"י מעלה עליו כאילו מתעבה נ"י אך עתה נבאר ענין זה בבחינת יוסף כי הנה בכל ימות השנה ע"י אכילותו ושחיטתו הגופנים שלבו מזדבנים עליהם כהה צרכות צרכות המוליד ובצרכות המזון ושאר צרכות ע"י אלו מעשיכין שפע ומזון מלאה עלאה למל' רחל יקרי' ד"א כי אכילה גימ' ארבי ע"ה והיא אכילה גימיות מן חילונות הצינה אך ציוס"כ אנו נותנים לה אכילה וסחיה וסחיה צדק גימיות הצינה שהם ה' קולות כי המל' עולה ציוס"כ אלא הצינה ממשלח וכלשונות מלכות הקולות הפנימי' בקוד הכל וסחיה הצינה נקרא אח"י כבודו והנה דע כי המל' נקרא מוחסות"ם בן נעול אח"י כלה בל נעול מעיין חסות כי ההחסות והקיום שלה היא שם אה"י צה"י מילואין צידוין צלפזין צהרון שהם גימ' הניה שהא"ב"ב גימ' מוחסות עם הכוללותה: מוחסות הוא אלוטיות מוחסות זו הוא מוחסות ירושלים י' גם הוא אלוטיות חסות כי עד שם תדום המל' והנה ג' אכיה הנ"ל : הנה הראשון שהוא צידוין הוא מילואותה עלמה והב' אחרים דלפזין ודהרון הם קוד צ' אלפים ומה שהוא חסות שבת ואח"כ הוא מקום רה"ר להיליניס וציוס"כ אז מעינים חסות שהוא עולה אל הצינה הנקרא אח"י וע"י ג' אה"י הנ"ל הנמשכים לה משם ע"י"ז הוא עולה למעלה : והענין כי מעיין הוא גימ' ד' מילואין של ד' היותו דע"כ ק"ב ע"ה צין ששם גימ' קד"ם וחלפן עממם שם צין שהוא צח"י המיני' של המל' עולה ק"ב כמנין מעיין הכי כי מיצור הו"י ואח"י הם מעיין חסות : גם מעיין גימ' מל"ל של מלפזין שהוא מקור המל' גם מעיין גימ' צ"ס מ"ה והוא מה שגבאר צה"י : צה"י אכילה שמה קוד מ"ה ואח"כ ע"י העמינות ששם יש פסס אחרת מ"ה הכי אכילה צ"ס מ"ה גימ' מעיין והשח"י הוא קוד אה"י כמ"ל שהוא קוד מוחסות הכי כי מעיין חסות הוא קוד אכילה וסח"י והנה ע"י אכילה וסחיה אילו עולה היא חסלה למעלה ואח"כ כשעלתה אלל הצינה אז אינה אוכלת שם אכילה וסחיה זו אלא יוסף פנימים ששם ה' קולות כמ"ל ולכן אלו מחמיקים ציוס"כ כדי להמשיך לה האכילה והסחיה בקוד קולות

כאחות המהגנין לומר לזרעו של יעקב :

בענין השניה צ"ה כתב הר"צ מהרמ"ו ז"לה"ה שכתבה לו ששעט מהרצ הקדוש האר"י זלה"ה ששעט שער התקיעות הוא ענין השניה כמבואר ועתה המעורר : וי"ש צעל המורים שמתקיעת שופר כבון לומר עיניו ישיגים ומתדמחמם ונראה שהוא לשון המדרש שכיון לדבר זה והנה מבואר שער יוסף שחי' עדיין קרא יבן וכוונתו לעוררו לכן ראו ש"ל י"שן כמ"ל ציוס ר"ה אך כתב הרב מהרמ"ו זלה"ה שכתבה לו ששעט שאינו רק עד ח"י היום שאח"כ כבר נחשור ע"י התקיעות והמוסף וכח שכתבה אל הרב הקדוש זלה"ה שח"י יסן אחר מלי היום : נכון דורא לילך ציוס א' ד"ה אחר חפלה נחמה קודם שקיעת השמה אל מעיין או צה"ר מ"ס ח"ס ועוד הוא אל הוא ח"י לציר ולומר שם ה"ג מכילון דחמתי שצמיתה מי אל כמון וכו' עד מ"מי קדס אמנם לריך לבין אל י"ג חקיון דיקנא כנגד י"ג מכילון דחמתי א' נגד א' ולכיון צה"ר מקום צדיקא סנה מרוממים ובשח"אחר צה"ל"ה יס כל מלאכה מכיון שישלבו כל העונות והמקצרים צמולה יס מעיין : ולה לריך לאומו ע"ל צה"ר מ"ס ח"ס אז מעיין אמנם לריך שחכיון להם שמוצא בדכות י"צ ימין צח"קין לאלפים (ע"י לעיל צשער הפליטות סוף ד"ח ערך י' שם מבואר יסוד זה לאלפים :

שער ערב יום כפורים פרק א

הנה כבר ביארנו לעיל כי צערב יוס"כ נגמר נקירות יסוד ומ"ל של הנוק' והנה אבז זה נוטלה המל' גם הצ' חקדים של יסוד ומ"ל מלאה הגם שהוא קודם זמנו - והנה כדי להחמיק צח"י אלו כי שם מלא"ה דינים וסחיות צה"ס חמיד ללחש צמקום היסוד כמ"ש ערו ערו עד היסוד צה לכן אלו שוחטים חכנוולים ואנו כוהנין לשחוט חכנוול לכן כי שם ציכוד הוא קיצון כל הצרכות שנדעת שלה וסנה כל אחד ואחד יס לו צח"י ציכוד כי הוא עשיר לכל הנשמות ואח"י שח"י מתקום אחר לכן ככון שישמע כל אחד חכנוול שנקרא נגד להכניע הצרכות שציכוד ומולאין ומנון אל דמו להחמיקו וסחיותו אחרו צלשמות הבוקר כי אז צעה שהוא מוע של חקד גובר צעולס וכח הרב מוסרמ"ו ז"ל שהרצ הקדוש הכי זלה"ה הים נוגה לטחוט כדי כל אחד מציני ציחו זכר לזכר ונקמה לנקמה ואם היה אשם מעורבת הים שוחט ע"י גימ' צעצורה ואצטור סולד זכר וא' נקיבה מוסקס אם סולד הוא זכר או נקבה וסנה היא דוגמה שער ששחלה כי צניה צלו כנגד אלו הצ' צח"י יסוד וסחיה נקרא כפרה כי כמו שער ששחלה מוכר כן זה מוכר רק סחילוק צה"י"ס הוא כי שער השחלה הוא ציוס הכפויים והוא נגד

שרה פרי שער ערב יום הכפורים פרק א עין החיים

קולות הפנימיים והכנה התעניי בקהל לוס ולום גימ' קול כי הוא ממשיך קולות הפנימיים העליונים וז"ס כי לא על הלחם לבד יחיה האדם כי על כל מוליד מי ה' יחיה האדם כי ציוס הכפורים בו לבד ציוס האדם על מוליד מי ה' כי מוליד הוא גימ' לוס ע"ס לך בשאר ימות השנה אדם ציוס צמולא מי ה' מערב חוד הלחם וז"ס כי לא על הלחם לבד והנה

חמלה לרין שיתלמו כל בחי' הנ"ל בצחי' החילונים כדי שח"ב לחי' לקבל בחי' פנימיות והנה בכל יום מהעשרה ימי החשובה אינו נחקק רק בחי' אחת כבודע אף צערד יו"ס"כ אז אנו לריבין לחקן כחם בחי' א' הוא בחי' הוד אשר זמן חקיננו וקסירנו הוא היום ועומם אז לריבין לחקן גם בחי' של יום העשירי שהוא בחי' יסוד ומ"ל * והנה יסוד ומ"ל של יום העשירי חמיר ואין להפריד לכן שניהם נקראים בחי' אחת הרי שביום זה נחקק ב' מדיניות וכולם צקוד לחילה החילוני' לכן לרין לאכילה מיום זה כפי ערך ב' יום כי אם לא יכיה בן אז יאשרו בחי' יסוד ומ"ל בלתי מחוקק בחי' החילונית שלהם ולא יוכלו לעלות ציוס הכפירים לאכילה הפנימי' הרי כי האכילה והשתיה של ערב יו"ס"כ הוא הגורם ומצויעל להשכמות ציוס הכפירים להעלות לאכילה ושתיה הפנימי' וזהו דברי חז"ל כל האוכל ושותה צ"י הרי הוא בלילי התענה גם צ"י כי לפי שהוא גורם התענית אז גם האכילה לחשנית יחשב :

שער יום הכפורים פרק א

הנה ציוס הכפורים לוקחת רחל ה' גבורות ללודק חיקון פדויה וז"ס הענינים הרמוזים בזוהר מ' פתח דף כ"ה ע"כ וז"ס ה'תפלות ולזה נקרא יום הכפורים לשון דעים כי התלכות עולה עד אחא ומתחברים שביס' גם צעין כפיר כתב הכב מהורח"ז"ל שנגלה לו ששמע שהוא ד"ר פ"ר ר"ל שה"א נק"י כ"י וסנוק' לוקחת ציוס זה ה' מנלפ"ק שהם גימ' פד הרי הלחם ז"א וקוץ ציוס כף וו הוא ד"ר פ"ר אחיות כפור גם כי ד"י צמיליו כוס כף וו הוא עולה יצ"ק ופ"ר הוא מ"לש"ך ככ"י שכל זה מקבלת רחל עתה מצ"ה ע"מה שלא ע"י ז"א : **בענין** הקשרים שז"ל אין נגיל יום הכפורים ואומרים עליהם התרת נדרים כתב הכב מהורח"ז

ז"ל ששמע מהר"י משען שז"ה לו הכב הקדוש סר"י זל"הים שיקה ספר הראשון הנק' ספר כל נדרי וחקנסו במינון רב כי לודק הוא מחד ויחן לו כוונת רבה לזה (מהחזק"י) ענין זה שחכם מוסיף נדר כי הנדרים הם בינה ולכן חלים על דבר מזה * חומס בעולם שהוא השכמה בעלה דבינה מפר לה את הכדק וצרכות בעלה קיימת) : הנה מה שאנו מתעטפים בעליה ליל יו"ס"כ הוא ממשי שלעולם העליה הוא בחי' מקיף דבינה המקיף לז"א אם צמחי' ג' כלולין ב' שהוא בחוד העיצור צמחם וזהו מקפת עליו וזהו בחי' עליה קטון ואם צמחי' ו"ק שהוא עליה גדול כבוד מניקה ולכן בליל יו"ס"כ שהוא שלעית המל' רחל לפי שמדת הלינה גיבת צלילה ואז ענשה המל' לנלס החצונה ואז הציגם מקפת את המל' ולכן לרין להחשק בעליה גדול אף בשאר הלילות אין לילית להקוץ' שהיא מדת לילה ולפי ששעה מעלמו אין לבקר עליו :

אמנם כבאר ענמות ה' עיורים של יו"ס"כ מה ענין הכנה דע כי הלא כבד נחצ'לעיל כל הכנשה מתחלת ריה עד יו"ס"כ ענין הכניסה וענין סמיחוק ע"י הוי"א עלמו אף עכ"ל לרין מיחוק אשר כדי שחובל להיות עמו פצ"ס שלא יאמר לה הקיצי עיניך מנגדי שהם הכניצו'י דליון מוקדין לי מחמת חוקק הדיכום ולכן לריבה עתה למיחוק מן הציבה עתה ולזה עד עתה בכל השנים ס"ה לה ולז"א קוד ה' דרים שהם אכילה ושת' ונחילת יקובם וכו' מן הציבה עתה וס' נמשכים להם מן חילוני' בחי' כ"ס של הציבה וכמו שנגדר בצמחי' לקמן אף עתה כשהיא לריבם לקבל מיחוק הדינים שלא ע"י ז"א איך לריבה היא להשעלות יוסר ממנו וסוף עולה עד מקום הציבם ממש ולא כיון שהיא שם אינם מתפרכס

שרף פרי שער יום הכפורים פרק א עין החיים קלו

עליונים דל"א ואכילה צ" נמשך ממנו סמימא דל"א עלמו אל פיו ובכנס צפנימיו דרך הגרון דל"א שמו צמ"י בחר דל"א כבוד ומחשבת עד הפה דל"א ויורד צפנימיו ברום עד הוי"ק שבה ומש ציורם הוי"ק דל"א ולאו הם קוד הם' קולות הפנימיים שצארכו לעיל אשר המיל' ניזונות מהם ציורם' ופנים אלו הם קוד אכילה' אך מהצנים נמשך אכילה ומזון לוי"ב ב"כ צ"י צמ"י ופניהם נקראים שמי' ולא אכילה כי משם ולמעלה היא קוד המים והנה החמה היא מה סיורד אל הצניה ולמעלה ר"ל מה שתקבלה בקוד אכילה שמי' וממנה סמימא דל"א הכ"ל) ומתפשט עד הפה דל"א ויורד עד הוי"ק שלהם ומשך נמשך עד המ"י וממנו ציורם' הוי"ק הביר' שלהם והסתה' צ"י נמשך מהצנים עלמה וממנו שלה משך נמשך עד הפה שלה ויולא נחון מן הפה ויורד עד המ"י וממנו ציורם' הוי"ק שבה' והנה זה היא היסוד מן המזון דל"א כי שם היוצר עליון הוא יולא לחון והסתה' הוא מוגבל צפנים ככ"ל וכאן היוצר עליון הוא יורד מצפנים והיוצר חסותו הוא יולא לחון והטעם כי שם היוצר עליון אין יולא להגביל צפנים מטעם גדול אורכו ככ"ל רק היוצר חסותו יולא להיות מוגבל וכאן היוצר עליון הוא עלמו צמ"י והסתה' דלעיל והיא יכולה להיות מוגבל צפנים ככ"ל אך החסתה' היא נמשך מן הצניה עלמו אשר מ"ינים דינן השערן וכי' מקוד שם אה"י שח"א ב"כ קוד הדינים וחס' יכנסו צפנים ויעצור בכל גופא יהיה מים מלומים ומים ולכן הם נזכרין לל"א דרך הפה :

דענין ציוריו יורד דע כי הנה קוד השמי' ההסתה' נמשך מ"י שנות ע"ב ק"ג וי"ה צ"ן ומ"י שנות אה"י דיוני' דלפני' דהס"ן כחש' נבחר צמ"י צמון והנה כדע כי שנות אה"י הם דינים ולכן צמחצמ"י שמהם אלו השמות ע"ב ק"ג וי"ה צ"ן נעשו כולם מלומים והענין כי שם צ"ן הוא דינים גמורים ונקרא מים המרים אך שם ק"ג וי"ה ש"ינים כ"כ דינים הם ק"ה מחקים ועם שם ע"ב שח"א קוד מחכמה והוא לבדו מים מחקים' מאלד ולכן כאשר מחכמים הכל יהיה מלומים ולכן מלח הוא גי' ג' היינו ולח היררכו לל"א דרך הפה' ולא ימחקו צעצעים דרך השפתים שם צמ"י שצולה ק"ה כמין ד' מילואים של ד' היינו ע"ב ק"ג וי"ה צ"ן וזה קוד הרוק שח"אס מול"א מפי' כי רוק הוא גימ' ש"י וכשהלך עמו י"ד יודין שיש צ"י שנות ע"ב ק"ג וי"ה צ"ן קס"א ק"ה קמ"ג אז הוא עי"ה ש"ד דינים' והוא ע"ד שצארכו לעיל בקוד השומר כי הש"י מושרם עם הי"ד האומות זו הוא ש"ד וכשהרוק יולא מן הפה היא מחמקת ב"כ צמחצמ"י שם ד' מילואים ככ"ל הגם שאותן הי"ד יודין מהם ב"כ מן הדי' היו"ה הכ"ל אך שם צהיו"ת מעורבין עם הדי' אה"י הי' מלומים משא"כ צמחצמ"י

לז"א שהוא מדה יום ולאו דל"א נס האומות של הניזות אין צמחצמ"י מחו משא"כ שמה צמ"י עלמה למעלה ממנו אז נמשך לה לל"א התקף הגדול של העלית מאחז עלמה ואפשר שמה ב"כ ברוק הדי' צמ"י ש"י מנציקין עליו לפי שטענה מעלמו ר"ל כי צמחצמ"י הגדול אין ננו כס להשיגו כמנהג שם צמחצמ"י הניזות רק שטענה מלמנו ולכן אין צורך עליו וכמ"ס נביל שם צמחצמ"י שטענה זה אין אלו מנציקין להשתקף צלילית שיש :

זהם אך כנגד הם' דברים שם ענה צקוד הצל הפה יס לנו כנגדם הי' הפלות ציום זה גם כן צקוד הצל הפה וכן המל' ענין זה צכל ימי ההצניה אז האדם ניזון מן המוח שבו לצד כבוד ולכן עניו הוא גימ' לוס וסוד גימ' קול' ואלו הי' קולות שם הי' הפלות הם קוד מקולות מים רבים אדירים משצרי ים אדיר צמרום הי' כי ר"ה אדירי' משצרי ים הוא ר"ה אמי וי"ה אדיר צמרום י"י הוא ר"ה אבי ר"ל שיש קולות שמהם ניזונים אור"א ומאלו הקולות ניזונת ענה המ"ל ציום זה אמנם אלו הקולות הם קוד כהר פרת ציה הכולל כל הדי' כהרות כמ"ס צמחצמ"י וכו' ככללים כל המים רבים ולכן שם קול גימ' פרת' והנה חשפ"י שאנו צי' ח"א ואין ח"א עולה ויונק משם עכ"ל כיון שכל הדברים אלו מקבלים רק ע"י המל' והיא היא העולה למעלה לכן גם הצרכים מחשבים ציום זה :

אמנם נבחר קוד מזון אור"א ומזון זרי"ג הנה דע אור"א ניזונים מלמעלה שח"א מן הפה דל"א וכולו צקוד האכילה וזרי"ג ניזונים מלמעלה וכולו צקוד שח"א ח"א אכילו דעים לעיל' שם אור"א שחו ושכרו דודים לחתא שם זרי"ג והנה למעלה יס צ' אכילת הא' הוא מן חמק המתלבש צבוגלח' דל"א נמשך אכילה ומזון לחתא עד הפה דל"א ומשם יולא לחון כי מרוב גדול אורכו אינו יכול להיות מוגבל מצפנים ולכן יולא דרך הפה נמשך דרך הדיקנה דל"א עד הפה של אור"א וגם הם אינם יכולים לקבלו כי אמי' הדי' אור"א אינו יכול להכניס ואז נכשר שם צקוד אור' מקיף צקוד הצל ומשם שואבים אור"א צפנים קיזונים ממנו ע"י שפאציה לצד יסוד' ומזון של הי'

שְׂרָף פֶּרִי שַׁעַר יוֹם הַכַּפּוּרִים פֶּרֶק א עֵץ הַחַיִּים

אל המלאכים וזכו ויאכלו :

וזהנה כשמתחלצים צי שמות אלה"י דיוקין הצי דצינה חוד שס ע"צ שהוא המסד של המבנה בנ"ל

אז י'ש צהם ל' וידין וזן הן הד' בקדוּת שיש צבם ברי'
דכוללת הציגה שחיה צקוד אלקים שהוא צהא צבול
חולס חסידוק הרי ל' בקדוּת למען כי מן אלקי שהוא
היגה נמשך מוזן הזה אל זי"ח והנה לריך בהשם אלקים
עליון יפה מרומם צמזון הזה כי לעולם המזון הוא חלם
הגבורה שהם צרים צקוד קשין מנוחיות של אלס
קריעת ים סוף והנה המזון נקרה שאלה כמ"ש שאלה
כקוּה עיוותה לא יגרע וצמלה שאלה מנוחיס ל' צחי'
אלקי כי ש' דשאלה רומז אל שם אלקים צחיילי וידין
שעולה ש' ואל' דשאלה רומז לאלקי שטע וז' דשאלה
רומז אל אלהים צבדוּת ואל' דשאלה רומז אל' ל' אוֹתוֹת
דשם אלקים ' והו' מ"ש צבאָה דמשפטים דף ל"ז ע"כ
שאלה כקוּה עיוותה וכו' כל חילון חייני ג' במהן
עליון צביון וכולהון צעלמ' דלחי וחתשבו ממוֹן פ"י
מחז צביון בעלמ' ממשכין לזון לח' עזר עוד אחר שם
חד מינייהו שאלה ומשכין הוי' צקוד אלקים וכו'
מוזן עם מה שכתבנו כיל' עוד אחר שאלה צהיפך לחוון
לשן ח' חיל' כי הציגה עמלה לריך למען יגים צמזון זה
אזן נקרה המזון הזה שאלה ע"ש הציגה הנקרא אשר
צקוד אשר הולחלך מחלך מלכים צקוד אלקי אשר ח"ה גס
אשר ח' ר"ל מוזן א"ח נמשך מן ח' בעלמ' חיל' צביון :

ורגה ציאלנו כי זה המזון כדי שירד להז"כ הוא לריד להסלקם במסד צניגה ולריד המזון הזה

למנוח ג"כ בחסד הצינו והענין הוא כך כי דע כי שם
מ"ח דלמא זכח הוא קוד' ז' מלכים דמחו (כחצוצר בצ"ן
חיים שער שצירס הכלים פסק ג' ע"ה) והנה אלו
המלכים הם קוד' ז"ח היולאים מ"ח דצינה צקוד אשר מלכו
בצ"ן אלוס (כחצוצר בשער הנקודים פסק ד' ע"ה) ולכן ד'
כי שם מ"ח הי"ל הוא צ"ח דצינה ונמלא כי שם
אב"י ית"ן הוא הספד דצינה והנה נודע כי שם
מ"ח יולא מנחשית עד ג' של וצירו ונמלא כי שם
אב"י ית"ן חרמוז צמלה בראשית והנה בראשית הוא
אחיות אשר צ"ן והוא הצינה הנקרא צ"ח כבוד והוא
דבנח שחר ה' כי שחר ה' ושחר צ"ח הכל אחד ולכן
אב"י ית"ן הוא גימ' שארה למנוח אל הכו' הרי
כי זה החזון כדמו צמלה בראשית שהוא חזון הנמשך מנחת
הצינה שהוא שחר צ"ח ומשם יורד אל חסד הצינה כניל
והו' מנחם צרל אשר צ"ח בראשית צ"ח והענין כי הכל ציאלו
לעיל כי החזון הזה הוא ציאלוים הצינה כי רק צ"ח
הכפורים הוא מן הפנימיות והנה ציאלוים הצינה הוא
צ"ח שנות הוי' גימ' העולה צ"ן ואח"י להפנין העולה
קוד' שצ"ח שם צ"ח והנה אל חתומה איד שם צ"ן
הוא צמח צ"ח ה"ל נודע כי חסד דלכורא גנוה צ"ח
אחא וכן חסד דצינה שהוא כו"פ גנוה חסד קוד' שלם

בשפתם שם רק לזרם מחזיקים לגמרי אך השמים
האל' הנאמן ומענה שבה אל הציונה ממוחל קריימלה
דל"ל היו מחוק מאל' ואפי' אם ישענני צומח חיים
מוללים לכן נכנסו דרך הנורו :

ונבאר ענין אברהם ושתיה הצדיק לומר מן הצדיק
השמי שצילחנו לעיל שאין לומר רק צי
שתיה לגי' ולוי'ק שלהם עני' ים גי' צדי' אברהם
והצילה בנאר קוד הצליה והנה הצליה זאת מתקן
עומת הצדיק ודע כי צדיק ים הוי"ו"ל הנה הכוללת כל
הצדיק (הנה) והיא צדיקו חלקים והנה ים גי' כ' ד' שנות
אחי' כנגד ד' אחרות הוי' הוא כי צדוק ים כי איה
דיוקין וצדוק ים ראשונה איה דיוקין הצ' וצדוק י'
אחי' דיוקין וצדוק ים אחרונה אחי' דיוקין וצדוק י'
נמשכת אחריה דיוקין השני שהוא כנגד ה' ראשונה
השניה חיל' שהוא צדיק צדיק י' והנה דע כי לעולם אין
שום שפע יורה מלמעלה אל לא שפע צדוק צדוק
והטעם הוא לפי שאר מצי' שפע צדוק למטה
מתקנים מתעבה כוחם ומשתנה צדוקם למטה אך השקד
הוא אור קדמא ד' ויני צדוקם המאזי מוקד עולם
עד קופו ע' כי הקוד ואינו מתעבה ומצי' כמו וכל
קד' חיל' למטה כמו למעלה ולכן כל מצי' השפע לריכו
אחר צדוק לא יורה יומם הנה כי השקד הוא יומם דכלהו
כי כולם לריכו' לי להחלצ' צי כי והנה השפע הצדוק
הוא צדיק א' השפע הוא מתחלצ' תוך השקד דחמת
ויורידים קניהם ומתפשטים צדיקם וכס' שפע יורה מ'
הצדיק וקניהם יורידים ומתפשטים תוך ז"ל וכן ע"ז
הוא שאר עולמות כולם והנה הצליה וזאת הצדוק עומת
צדיק צדיק צדיק אחי' דיוקין היא מתחלצ' צדוק של
האחי' דיוקין הכול הוא נעשה לצדי' אחי' וטעם כי
שכל צדי' ההנה הוא עי' אך הלא כי בכל צדי'
ההנה וכל שפע יפרט ים אחי' חסד ולכן גם צדוק
ההנה ים עי' דיוקין שהיא גי' חסד וצי מתחלצ'
האחי' דיוקין הכול הוא נעשה לצדי' אחי' וטעם כי
הכל יודע שא"ל חסד שני' והם שים יסד לה גזול
אחי' הוא שהוא צדוק צדוק וטעם ים שהוא
חסד דלמטה שהוא רק מן הנוק' ולא מן הלאש ולכן
אל תתנה מן מתחלצ' שם אחי' צדוק שפע דיוקין וזה
קניהם יורידים עד השקד של הצדיק ומתחלצ' שם צדוק
והטעם ויאלח אברהם הולח אל הוצי' ועי' מתחלצ' שם
הוא נמשך גי' אברהם אל המלאכים כי גם המלאכים
יוצאים מתוך הוצי' נקרא להם אברהם ששליח השם
יוצאים מהם וז"ס הכתוב צדוקם והוא עומד עליהם
דחת העץ ואכלו רי' כי צדוקם הוא השקד שצדוקם
שהוא שם ע"צ הלא וזהו צדוק צדוק צדוק צדוק
עץ ים כי הלא אחי' צדוק צדוק צדוק צדוק צדוק
הוא והוא עומד עליהם חסד העץ ועי' נמשך אברהם

היו' עליונה. הדבוקה אל ה' יויד החשוב יהיו' גימ' ס'
ועם היו' החתונה הכי קי' כמנין אלתי ע"ה וסוף גימ'
גימ' אכילה גם חסד ה' ללחן כזה ס' יהי' מש
סמיה וכו' ויו' חסידים זו החת זו כזה ס' יהי' ארכן
כיון פשוטה הרי מ"ה למלפך שהוא קוד המון עלמו
הנקרא מ"ה ככ"ל :

והנה זיארנו ענין הליב שינים הנחמדים צלותיה
איהמן שארה והנה נשאר ש"ר מן שארה וס'
נחמדים צ"ה חסידים החסידים העליונים הם אלהים לידיון
גימ' ס' והחסידים החסידים הם אלהים לידיון גימ' ר' הני
ש"ר מן שארה וס' מ"ה צוהר כמות דף מעטות
לריות אלו ליוני שינים והענין כי חסידים העליונים הם
אלהים צריבוע גימ' ר' וס' י"ו שינים הרי רי"ו גימ' אר"י
וכן החסידים החסידים גימ' רי"ו ככ"ל גימ' אר"י הרי צ"ה
אר"י והם מעטות אריות והנה מה שזיארנו לעיל ששה חסידים
העליונים הם ס' ולמה ד' א"ך כי הלא החסידים העליונים
הם סוף החיד העליון שהוא החסיד והנה החסידים
העליונים עם היי' שינים נעשים רי"ו חסד עוהוין פ"ד
שהוא אר"י שגרון שהוא הצניח הרי רי"ו ופ"ד גימ' ס'
ועדיין י"ס כאלן מקום שאלה

כי הלא ס' הניל היא
בהחשובים י"ס צו רי"ו
ופ"ד מלכד היו' שינים א"ך
למה הם רי"ו עם השינים
א"ך הענין כי הלא נודע
שזכר השינים סס"ל הוא
כמנין לז' נחיצות החבמה
והחכמה היא צחיד העליון
ולכן כל כללות ל"ב שינים
הם כולם למעלה א"ך חסיד
החלקים י"ו נשאר
למעלה וי"ו ירדו לחסד
צניח והנאל כי למעלה
הם רל"ב וצנה יוצג ג"כ
לפי שהוא מקום החכמה
חך העליון לכן הם רל"ב
רמו לדי הוי' ע"כ ק"ב מ"ה
צ"ה עשולים רל"ב ששרשם
הוא צחכמה הליב נחנאל
ענין אכילה :

פרק ב

ועתה נבאר ענין השח"י הנה דע כי ה' עינים הם
לכד משה"י כי השח"י הוא ככלל אכילה והענין
כי קוד אכילה זיארנו שהיא מן ז' יודין ע"כ קס"ה
לח"ה עשולים מ"ה הכה מ"ה שהיא השח"י גימ' גימ' מ"ה
ס' הרי

ועם י"ס שס צ"ה המעלה מ"ה והנה ל"ך שיהיה שרשו
צחכמה ש"ה ששש מחקדן צידק ש"ה גם אל החמה
א"ך שס קס"ה הוא צחכמה ש"ה כי על השס זה נאמר
כי ה' אלהיך א"ס אכילה הוא אל קס"ה כי א"ס אכילה
הוא צניח גבורה א"ס וחסד ש"ה נקרא אל צחכמה חסד
אל והוא יולא מ"ה קס"ה שהוא אר"י דהסין כי שס אל
יולא מ"ה אר"י שהוא גימ' ק"ה ועם י"ו אר"י וי"ו דמילוי
כלו הרי אל וז"ס אל קס"ה הרי צחכמה צחכמה צחכמה
והנה חסיד כשחכמה מיון הזה מחך חסד הוא נקרא
שאלה שמונו צו שס אלקים ככ"ל וכו' נחלשים צחכמה
אלהים :

ונחזור לענינינו כי הנה המיון הזה נמשך מ"ה
שמונו ע"כ קס"ה ש"ס צהס ז' יודין והנה
הא"י של אר"י לוחמה יו"ו וצ"ח וק"ך א"ו ה' יודין הרי
י"ו יודין כמנין מ"ה הרי כי אכילה זו הוא המ"ה לחס
לצירים ככ"ל ומ"ה זו הוא מ"ה למלפך צהס ה' כי זה
המיון נמשך מהצניח ככ"ל והנה ככ"ל זיארנו לעיל כי
המיון הזה הוא נמשך ממנו הצניח שהוא אר"י לידיון
והוא מניע עד פה הצניח ומ"ה יולא לחן אל המ"ה
ובעצרו דרך הפה א"ו נחמקו שס ככ"ל וז"ס שחמקו
השחמקו מ"ה ללדיונים לעמוד לנח כי המ"ה הניל כענין
צפה הצניח הנקרא לעמוד לנח ללדיונים הם ז"ס לדיק
ולדיק י' והנה עומדה זו היא ע"י השינים ונבאר א"ך כל
זה נחמקו צהסידים שבהם נחמקו מן הזה והנה דע כי
א"י דלח"ה הוא קוד הפה והשינים מן הצניח והענין הוא
כי הא"י של החסיד צניח הוא כנגד הוי' של שס הוי'
צחכמה והנה נודע כי הוי' של החכמה מן וי"ד של
המילוי שלה נעשה הצניח לוח"ה ה' שהיה מחלה דוי'
כנודע הרי צ"י זו ככלל יו"ד וי' וכל אלו הם גימ' ל'
וכן הוא צ"ה דלח"ה י"ו וי' וי' והנה ה' ה' לוחמה
יוד כזה א' והנה הוי' שצחמלע נחמקת לשינים הרי יו"ו
לעיל וי' לחמל הרי יו"ו וי' והנה הדי' כלולה מדי'
לחמית הנכלל צעוצי' הרי יו"ו וי' ד' עשולה גימ' ל' ואלו
שינים ל' שינים א"ס צפה הצניח והנה חסד כאלן עוד צ'
הם ל' שינים א"ס צפה הצניח והנה חסד כאלן עוד צ'
נמשכים מחסד צחכמה ואל' מלמעלה ככ"ל לכן חסד
כאלן צ' שינים נכד חכמה וצניח דלחמה שחמקו כאלן אר"י
אלל ל' שינים אכל עכ"ל ה' שינים אר"י חסידים רמזים כאלן
צלות א' כי הרי חמקו כי הא"י לוח"ה יו"ו וי' ד' והנה
מן יו"ד נעשה אוח א' ומן יו"ד נעשה ה' הרי צ' אר"י
הנעשים מכללות א' זו והם ה' שינים האחרים ואלו
הם ד' אר"י א"ה מין אר"י כי מן א' יולא ה' כי כמו
שצסס הוי' יולא ה' מן מילוי יו"ד וי' ואלו הם גימ' צ'
לוחמית א"ה מן שארה :

והנה זיארנו א"ך הא"י לוחמה יו"ו וי' ד' והנה הדי'
הנוספות ככ"ל היא הדי' של השס אר"י והא"
של אר"י הוא לוח"ה יו"ד הרי נחנאל א"ך גימ' נחמקו
צחכמה של אר"י והנה ה' ויו"ו שצחכמה א' הניל הנה

שֵׁרָה פִּרִי שַׁעַר יוֹם הַכַּפּוּרִים פֶּרֶק ב עֵץ הַחַיִּים

הרי כי אכילה ושתיה הם ענין אחד * וכן הו' יודין הכלואים הם ג"כ גימ' יין שהוא ג"כ שתי' אמנם מ"ש ששתיה' בכלל אכילה ולא אמרו אכילה בכלל שתי' הוא כי האחריות מ"ש שהוא אכילה הם יותר בפשטותן שהם ד' יודין משם ע"כ הם ארץ מ"ש ותי' יודין משם קק"א הם כי פרי מ"ש אך הם אינם כקדנן לזה אמרו שתי' בכלל אכילה * והנה אכילה ושתיה' נמשכות אחד הם בזה' אלא שהאכילה נמשכת ע"י עשיית השנים כמו שכתוב לעיל * אך שתי' נמשכת ע"י השפטים שהם צומץ והנה אכילה הוא יותר בצורה מן השתי' ולכן אמרנו לעיל כי האכילה נרמזה בל"א אכלו רעים ושתיה' בצ"א שחו ושכרו דודים : ולכן האכילה נרמזה בצ"א שנות העליונים לצד שהם ע"כ

קק"א צו' יודין שבהם י"ב שתי' דל' דלתי' שהם ט' יודין כמנין מ"כ כנז"ל אך שתי' נרמזה בכל כללות השמות שהם ד' שמות הו' ע"כ ק"ב מ"ה צ"ן העולים רל"ב ותי' אהי' קק"א

קק"א קמ"ג העולים תחיה וכולם עולים תרפ"ז והנה ביארנו כי האכילה נמשכת ע"י השנים אך השתי' אין בה עשיית רק קשימות הדת * והנה ח"ד ותרפ"ז הוא גימ' דל' : ודע כי מלת שתי' נחלקת כי תתי' היא למעלה צחיד העליון וקמ"ג היא למטה צחיד התחתון וכן י"ה ג"כ כי למעלה ותי' למטה והענין כי חיד העליון הוא חכמה ויש בו ע"כ ק"ב מ"ה צ"ן שהם רל"ב וחלדק עומה צ"פ אחרת היא מן החכמה ותי' מן הבינה ולפיכך נכללים בהם חכמה ובינה כי כמו שהשתי' אינה לריכה עשיית השנים כמובן אחרות אחרת הם אחרות גריעות שאין בהם עשיית ולפיכך לכן נרמזה כאן אחר הרל"ב הנ"ל והנה רל"ב וצ"פ אחרת הם גימ' תי' שהיא תי' משתי' * אמנם צחיד התחתון שם הם גימ' מלואים דלתי' שהם גימ' תחיה כי צחיד העליון הם הו' וצחיד התחתון האהי' והנה זה הש"ס נחלק והש"ס נשאר צחיד הזה התחתון שהוא טי' דשתי' וקמ"ג תנשארים מהם נעשה תקל"ה היורד אל היראה כדוע כי היראה שואבת כל המעשים דרך הקנה אמנם אינם נכנסין בפנים בהתחלת הקנה רק דרך שאיבה ומצחן כדוע ויי למעלה הוא כי ע' יודין שהיה שמות ע"כ ק"ב מ"ה צ"ן שביארנו שהם צחיד העליון הם קוד מ"ש ועם י' זו של השתי' תרי ימים ולמטה צחיד התחתון ששם גימ' מלואים אהי' ככ"ל יש בהם טי' יודין ותי' זו של השתי' היא ג"כ ה' יודין כי ה' זו היא קוד גבורות בשמים והיא ה' דלתיים שתי' מלמטה עם ה' שאלהם וכשתחשוב ה"פ י"ה ה' כי הרי גימ' יודין שג"כ גימ' ימים ימים א"ל למעלה ואחד למטה שהם מ"ד למעלה צחיד העליון ומ"כ למטה צחיד התחתון והלשון

ועתה נבאר ענין תשמיש המעט שהוא קוד עונות כי שאלהם הוא אכילה ועונותה הוא קוד חזיון וכבאר ג"כ מאלהם הקצב צפרתם ומשפטים שכתב ח"ל ועונותה מאלו הוא דל משיכו דעלמא דלתי' וכו' ה' לבאות אחרו והענין כי קוד האכילה ביארנו לעיל שהוא כחשך וצ" שמות ע"כ קק"א מהני' יודין כעצור לעיל אך קוד חזיון הוא כחשך משם ע"כ ומכלל הדי' שמות אהי' כמו שביארנו לעיל שם ד' שמות אהי' נגד ד' אחרות הו' צ' דודין ותי' דלתי' ותי' דהסין והנה אהי' דודין ה"ל תחבר עם שם ע"כ אז יש בהם טי' יודין ששם ע' דעונותה ותי' אהי' האחרים הם גימ' תח"ת הרי הכל עונות כי עונותה הוא חסד וי' והנה חזיון נמשך מהנה"י שביקוד עלמו שהם צ' בעין ואח"כ והנחת נקרא לבאות ובשתחבר עונותם סיקוד נקרא ה' לבאות ולכן עונותה גימ' ה' לבאות וחזו שכתב דל' הוא משיכו

דעלמא דלתי' כי צנח"י דבינת אהי' יש בל"א שהם גימ' תחיה ככ"ל ומשכנים שם ע"כ קק"א העליונים הו' יודין שבהם קוד העי' ככ"ל ולא נעשה חזיון ציקוד הנקרא ה' לבאות והנה תשמיש הוא גימ' צ"פ עונותה והענין כי כמו שיש עונות זו צדיקה כן יש עונות זו צמלי' וכש"כ שתי' עונות עונות דלתי' ועונות דודים אז יש תשמיש אך כשאין לה רק עונות א' בל"א לצד ולל' יש עונות שתי' צו"כ אז אקור בתשמיש :

צ"פ כנפי יונה חלק ג' ט"ה חכז תשמיש המעט צמח עם גימ' אהי' צמלתי' הסין ע"כ וכתב עוד ח"ל ודע כי החיותות שבעש"ט כולל נולדו מציאת איבר של יו"ה"כ ולפי שפגמו אצותיהם בשתי' הדין כפורים תרין משמע כדמות צוהר נענשו הגנים ע"י שתי דודים שנתלשלו בהם לילת ומחלת וכבר חשלו אצותיהם ג"כ בעש"ט שפן וארנבת לפיכך חכז ותלפנה שמים דודים שתי' מתפכלים להם אחרים לנקות עכ"ל :

דעלמא דלתי' כי צנח"י דבינת אהי' יש בל"א שהם גימ' תחיה ככ"ל ומשכנים שם ע"כ קק"א העליונים הו' יודין שבהם קוד העי' ככ"ל ולא נעשה חזיון ציקוד הנקרא ה' לבאות והנה תשמיש הוא גימ' צ"פ עונותה והענין כי כמו שיש עונות זו צדיקה כן יש עונות זו צמלי' וכש"כ שתי' עונות עונות דלתי' ועונות דודים אז יש תשמיש אך כשאין לה רק עונות א' בל"א לצד ולל' יש עונות שתי' צו"כ אז אקור בתשמיש :

סיכום היא כללות מאכלים ושתיה' כמו שאמרנו ח"ל צמנתה מנין לסיכום שהוא

שם כנפי יונה חלק ג' חכז תשמיש המעט צמח עם גימ' אהי' צמלתי' הסין ע"כ וכתב עוד ח"ל ודע כי החיותות שבעש"ט כולל נולדו מציאת איבר של יו"ה"כ ולפי שפגמו אצותיהם בשתי' הדין כפורים תרין משמע כדמות צוהר נענשו הגנים ע"י שתי דודים שנתלשלו בהם לילת ומחלת וכבר חשלו אצותיהם ג"כ בעש"ט שפן וארנבת לפיכך חכז ותלפנה שמים דודים שתי' מתפכלים להם אחרים לנקות עכ"ל :

שרף פרי שער יום הכפורים פרק ב עין החיים קלט

שהיא כסח' ציוס הכפורים וכו' וכסמן צעלמות' והענין כי הוא נמשך ג' כ' מע"צ קס"א והע' יודין שצדה שהוא המינ כ"ל והנה שם הוי' צמילוף מלפן הוא גימ' ש' וכשתלפך ש' עם מ"ב הכ"ל הרי שמן שהיא הקסבה :

רחיצה היא גימ' ש"ג כמנין שם שר' שם נכפף יונה כחז לבוין ע"ה והיא גימ' אה"י דיוודין כי רח"ה הוא גימ' י"ב ואה"י דהסין והענין כי

לעולם תמים אינם יולד'ן אלא מ'אה"י דיוודין ואה"י דהסין הוא המקור אשר נמשכים תמים :- **גמ' נעילת הסנדל** הנה נעל הוא גימ' אה"י דהסין וסנדל הוא גימ' אה"י דאלפין אמנם איסור נעילת סנדל של עור ציוס"כ דע כי הקליפות הם מנעלי הסכינה והוא קוד הפסק וסדריך צנעלים גם הוא קוד על אדום אשליך נעלי ואעפ"י שיש לה מנעלים אחרים והוא קוד מע"ע וסנדל"ש ואמנם הם מנעלי שנה וי"ט ולעולם זה התחייבנו ללכת ציוס"כ מלבושים צננדי מלכות ויחסי' וקוד הענין כי אזעולה המ"ל עד הצינה בקוד יו"ט"כ צ' כפורים אה"י וצנח"ל כנז' צנח"ל ולהורות שאל' אינה נעלמות ציוס מנעל רק שעולה למעלה ואין זה ציוס חסידה

סח' לורים כלל כנודע כי שם נכפף יונה כחז כי הנדיל הסען גימ' שס"ד יח"י הסען ומקד יוס' א' שהוא יוס"כ שאין לו אחיה צו

כלל ולזה נאסר המנעול אמנם לא נאסר רק מנעול של עור שהוא כמנון עור של אדמ"כ ששכ"ל דחוי שהוא מחומר הזה שהוא מלך הקליפה כנודע אך שאר מנעלים מותר כי מנעלי הקדושה לא נחצטלו מ'ו שהם מע"ע וסנדל"ש בשם החבירים עוז לומר צעה לקיחה סק"ה צירו קודם כל דברי פסוק אור זרוע ללדיק ולישרי לצ שמחה ויכין כי ס"ה אור זרוע ללדיק הוא שם קר"ע ללדיק הוא גימ' ע"צ קס"א ע"ה והענין הוא שיכין להעלות כל הטיפות לאדריקו למגנא שהי' לריך להחשנות רגל מענייה כמנין צ' שנות ע"צ קס"א ה"ל וצעה שצ"ל לחקן אוחן הטיפות ולהעלותן מחוד הקליפות ש"אלו מן הסיקוד והנה ולישרי לצ שמחה ס"ה גימ' עוז שהוא קוד הסיקוד שנקרא עוז והנה החורה נקרא ג'כ עוז לכן ציוס

הנה צידור הארי' וצנח"ל כחז לבון כי אלו הני' אל נמשכים מ'א"ר"ס דע"ב שצנח"ל ד"א"י וכן כחז ב' מ'א"ר"ס הקדושה אך הוא מליאה מלך כי אין ענין כלל שהיה צמ'י אחרים נכס' ד"א"י וגם ענין צנח"ל שער א"י פקס מ"ו שצ"ד שם

כמה צמ'י צנח"ל שצ"ד צנח"ל וצנח"ל זה לא כ"ל שם כלל והנלע"ד שיש להני' ויכל"ל הנמשכים מ'י שנות ע"ב שצנח"ל ד"א"י ונ"ע"ש ומנין שכן הוא נכס' :

סדר נא צספר כמנין יוס' כחז ו"ל סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נכחה לעם הזה מנעלים ועד הנה ר"ח נא הפסק עולה ש"ך שסיה"ה צקשה זו לפי"ס הדינין סלח גימ' ד"ו ע"ב לעון העם הזה גימ' רפ"ס שחסי"ב צצציל צצירה הכלים הראשונים גדל חסד ו' הוא גימ' ל"ז מילוי ס"ב ועם כי של שמונה הוא גימ' אל הוי' כגדל חסדך עם העלות גימ' קכ"א נכח"ה מלך ה' גימ' שנות חיים ע"ב ע"ש חלק ד' ס' ע"ו :

בתפילת העמידה חכוין צמל"ס יוס' לוס הכפורים צכ"ד אוחיות דמילוי המילוי של שם חוי' דיוודין וכו' אוחיות דמילוי המילוי ד"א"י דיוודין ששם סכולל הוא ג'כ ד"ה וסניחם עולים יוס

זה הכפורים צ' כפורים גם צלילה חכוין להוי' צניקוד לרי' וצשחרית חכוין ל"ב שנות ע"ב ד"א"י העולים ש"ס (ד"ל צהשצז הם צחשצזן א"י"ק צכר שעולה ח"ר) וגם ע"ב ס"ב ויהי' דלאלפין הרי אלק' ק"י צמוקף קמ"ג וצמחה קכ"א צנעילה ע"ב קס"א והוי' צניקוד אלהים צבוי' דחכמה צצרכה האלעלי צצרכ"ה צניקוד לרי' פמח כ"א צניקוד לרי' ואה"י ששוע

צשחרית לרי' קמץ לרי' קמץ צמוקף לרי' שורק לרי' שורק צמחה לרי' שג"ה צנעילה לרי' קבול לרי' קבול והוי' צניקוד אלהים : **מעם** שאלו אומרים ציוס"כ צצמל"ו בקול רסבי מלך מוצרל לעיל צצער הק"ש (ע"ש פקס ע"י) קוד ליקי הקדירה שצצ"ו לה עז"ד' צחש"א ע"ס צחש"א ל"י צעדין לא נגמר מילופה ואינה רק צניד נקודה אחת ולכן יש פחד שלא יאחזו צה המילונים ע"ש אך עשה צהיוס למעלה צמוקס קולות מ"ס נכ"ס אין לנו חשש לומר צבול רס כי שם אין יכולת לשום מקטרג לאחז צמוקס הקולות העליונות :

צליל

שרף פרי שער יום הכפורים פרק ב ג עין החיים

אמנם נבאר שוקם הדברים ובו יוצן הטיב ענין ג' זמנים שבהם נידונים בני האדם מה

שנבאר בדברי חז"ל שצריה נכחנים וצניעות יוסי"כ נחתמים וצילל השוגגה רבה נחתמין פנים שנים והננין דע כי בכל זמן אשר הנבירות מחשבותיו לא הוא דין בעולם והנה צריה נכח נבאר שאז הדינים נכנסים ונחתמים אל המזל לכן שולטין אז הדינים אך לפי שכל עיקור ר"ה הוא רק בלאה (כ"ל כי לאה נקראת לנחמיה כל פראשה אך רחל אינה נקראת צריה רן כחר וחכמה ככ"ל ע"ש) ואז ניתן החומס אל לאה ונעשה החומס שלה ולכן הוא דיני קשי' ואז דיקא לדיקים גמורים נחתמים צריה אמנם אין לנו קדוהין אחרים צדס חומס כי עיקור קוד החומס הוא בנקודת ליון שהוא צחי' היקוד שנוק' והננין העקריות היא רחל ולכן החומס העקרי היא זה אך בלאה נקראת כחיצה והוא כיהיכוד שבה היא צדלס העליון דהיה דו"א כדודע שהוא צין הזרועות שבהם הוא קיד הכחיצה אך יקוד של רחל הוא למעשה צ"ג פקדון חסדין של נח"י דו"א ולכן נקרא חומס שהוא אחריות החיים וקיום הנבלים גם הלא לאה כל עיקרה ופלאשה הוא

מן הד' אס"י צ"י מילואין כחיצה לעיל בשער הק"ש ולכן אינה נקרא חומס ממש"כ רחל שאינה נעשית מן האס"י עלמו רק מן הנס"י דו"א אך מן האס"י

נעשה צחי' יסיד ומ"ל שבה לכן נקרא חומס והענין דע כי הלא אמרו חז"ל ד' דברים הם שדריכים חומס צחוד חומס כי הלא כל שאר קשי' של המזל יש להם על מה שיסמכו כנגדן צד"א כי קי' ימין חתין שלה נעשה מנ"י פקדון דנלח דו"א וכן קי' שמאל צ"ה שלה נעשה מנ"י פקדון הוד שלו אך הקו האמצעי שלה הלא נודע כי אין צהיקוד רק צ' פקדון ומחם נעשה הדעת והפחית שלה אך היקוד ומ"ל שלה אין להם שורש צד"א אך מ"א הם נעשים כי הלא נודע כי הנח"י דאמא ציט פקדון שלה הוא מחשבות צחוד מ"י קשי' דו"א

ובחינם מתלבשים החומין דו"א והנה מן הארת ג' פקדון חסדין דהיי' דאמא הוהפסעין חוד הנח"י דו"א מהם נעשים היקוד ומזל שלה אמנם לפי שאין להם שורש רק שנעשים מן הארת ככ"ל לכן אינם רק חומס צעלוא מ"י כמו העצמות מחומין צו על השעוה אז העצמות הוא עיקור אך השעוה אינו ממשיות רק שנבאר צו חומס דמיונה העצמות כן הוא צחי' היקוד והמזל שאינם רק הארת והחומס לצד מן הנח"י דאמא אך היקוד הוא חומס הנאשון שבו נכללים כל האמות ונחתמין צו אך המזל היא גרוע ממנו כי אינה רק מן הארת של חומס של היקוד נחתם חומס המזל על דרך משל

בי

בליל יוה"כ אחר ערבות כוהנין לומר ד' מחזורים הנאמרים שנקשר החלים והכוונה

הוא כי באלו המחזורים יש ש"י חיות כוהנין קרי גם סריח והסריח של אלו המחזורים עם ד' כוללים הם כוהנין כמאמר ויכין להשליך ושליו כח הס"י ויגלל מקרי ויש מזל הכוהה קרי ציוה"כ ידלג כל השנה ומי שראה קרי ציוה"כ טוב לומר שלשים יום רלופים חיפף אחר יוסי"כ מדי יום ציווה הד' קדושת הוסידיקים

ביורה"כ לפקדיו ליוסי"כ ויחמר אוחס בהכנעה וצדמשה ויכלל : נשעת הוללות הק"ה יחמר י"ב מרות ג"ס

ואח"כ יחמר רבש"ע מלל משאלותיו לניצנה והפק רלוני ומחול לי על כל עיונותי ועונותי חכמי ציחי מחילם צחקד מחילה ברחמים וסעדינו משפטינו ומעלמיו וחכמינו לחיים טובים וארזכים וספרנסה טובה וכלכלה להם לאכול וצבד ללבוש וצודק וכבוד ארזכים ימים בחורה וצחלוא ומעלה רפואה לכל מחלוציו ומחלוצ לבצני וחצקד נעשה ידיו וגזר עלינו גזירות טובות וחצקד מעלנו כל גזירות קשות ודעות אבי"ר יהי' ללון אחרי מ' והנין לני לפסיד ה' אורי ויוראלי ג"ס ואלי השלתי ג"ס וכן נעשה צוויקס ונמנחה :

נמצא כתוב בהחזקת של הרב הקדוש האס"י זל"ה צחורה מוסק של יוה"כ שהי' כחיו קיוון על חיות איהם מקיס כדורו ומצחין כחיו וז"ל יהי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלה צחוחינו אצינו ששמים שחמלא משאלותיו ונקשתי וכו' ולא נמלא יומך :

גם כתב שם צחורה מוסק צמיון המחמיל האותם ציד האורחיו הוא שם צ"ד צחור גימ' ד' ויו"ל מפקוק אוחסו הבורח לכיד להגי' הצחן גימ' אדניוהוא שם מעולה למעלה מ"א שמות הגוראל ל"ל הגלל והוא גימ' שם כו"ז"י גם הוא גימ' טל כוהנין יהי' דללפין הדרן בלח צ"ס לטיק והוא שם כחר הס"י הרגיו גימ' אצוננה וגימ' דודי וז"ס דודי לח אדום ע"כ :

פרק ג

ענין מה שאנו אומרים בחפלה נעילה וחתמינו

הוא לפי שאין המזל ליקחת מה"י מלאה רק אחר השלום הנשיות ולכן חפלה נעילה נשאלו ההב ולא נעשה צה קיד היקוד קדוה ליון שבה הנקרא חומס מה שנחתם צה קליות שלה מחקד עד ההוד והאחרם נקצי' בהיקוד שלה ונחתם צחוחם שהוא כלי אשר ניתן שם המזל שלה ששם הני להעלותם לקבל מיד וזה נעשה מה הני' אס"י דיוקין ודלפין ודהסין שצנסי' דאמא כדודע וסם צמיון חומס וזה נמנר בחפלה נעילה וחסם השני שהוא המזל שבה נמנר בליל השוגגה רבה :

קמ

ויהנה כלל היצר מה שנעשה ציום הכפורים הוא שהמל' עושה עד כתר דאמא ולקחת שם

והנה מה שאנו אומרים ה' הוא אלהים ז' פעמים כפול בחצי הכרך מהרמ"ו ז"ל צ' פירושים פי'

בְּקֶרֶא

ד. נוסח

שרף פרי שער יום הכפורים פרק ג עין החיים

נקרא אלהים לבני עמיקא ונצט אלהים זה בכלל וז"ל ואמא כי כולם בקרי אלהים וע"ז כי הם נגד ח"צ ס"ח ומ"ל כי הכנה וה"ה נקרא ה"ו וצ"ה ומ"ל נקרא אלהים וכו'ן שאלצנזם הם עמה יחד אחד כמ"ל כי צ"ס ה' הוא אלהים אינם נחשבים רק לפעם אחד ומזמרים ואומרים ז"ס נגד ז' מרות שעולה ז"ל למעלה מהן ועולה למעלה מתקום הקדש עד הצביוה :

נ"י **בנפשי יונה** חלק ד' ק"י ט"ז כתוב וז"ל יום הכפורים הוא נקוד צוה נודע וחוקשים צויהם וזכר לתקיעת היוכל לפיכך ומזכירים לפני התקיעות ה' הוא אלהים ז"פ דרוז לשמויות הקדושות אליו והם צויה נראות חסד י' להכניע ע"ן סיונה מחמת הפשעים שהוא צויה לעוה תולדת וה' הוא אלהים שאלו מקרי ז"ס ומנוה תולדות חיים וענכסכו יגורך נבאל ואיך גש כל השנה ולהצוות פרי ה"ן והיוכל עמנו הוא נקוד וז"ל והוא משלים נראות ע"ס :

הנה מהצ"ח מוצרכין צמול"י יו"כ"כ אלא על כר ששנת הענין הוא כי חלה השטן עונה סק"ד והנה ימות הכנה הם סק"ה יו"כ"כ ולפי שאין להשטן שום שלטנות צויה"כ לכן עולה רק סק"ד והנה כנגדם י' צאים סק"ה גי"ן והקנה הוא נגד יו"כ"כ והוא מענין עולה הוא שאין זו לא האכילה ולא שח"י וז"ס קנה הכנה קנה צויה כי צ"ס קנה עולה י' וזה קוד להנחיל חוה"ב י' דהיינו עוה"ב והנה צ"י א"ב הוא שולט לצדו וכנגדו צאים גיד הנשה לכן אין לאכיל צ"י צ"ב שלו לצי"ח ומנוה והאויכל עיוותיו חקוקים על עולמיתו כי כסנו עליוותיו מכה העוה"א (ועי' לעיל צשע"ד המל"ים) ולכן גי"ב חקוק לאכול שלא ליתן לו חלק צו"ס היה כי האכילה וההנחלה הוא חלדו והנה ככר מוצרך לעיל צשע"ד מ"ל"י שזה צביונה צרכת מאורי האש מפני שצ"כס"ן אז ימי החול לשלשם הנחלצין וכן הצביונה ס"ן האש נכן אלו מוצרכין צויה מאורי האש ד"ל שאנו אין לנו חלק רק הצביונה צ"ס הוא אלהים ואין לנו חלק בהם חלילה לכן עכשיו צויה"כ שלא י' להם שום שלטנות כ"ל אין לצדק ע' אש ח"ש שהוא גושא דע"ז כדי שאל יתגבר חלילה רק על אור ששנת שצכ"ד נכנס אל הקדושה :

שער הג הסוכות פרק א

הנה מן יום הכפורים עד יום ח' דעלילה הוא קוד וימינו חתקני והמ"ל רחל עימדה עם ז"ל ממש פצ"ם ולא עם יעקב והענין כי עד עתה ה"י חקוק ה"ל הן מן חקיקות הן מהצביות שח"ה ע"י אלא כמנוחל הכל לעיל ולכן ח"ה צדק שאלו חתה לראש"י ומעשה מחמ"ל וימינו חתקני מפני שח"ה חוה"ה לו הקיני עיניך ומגדי שהם ההצביות מחקיק הדיונים שבה ולכן להתחקה כדי שח"ה נלוי לציווג צו"ס ח' דעלילה מותנים לה ה' חקדים וז"ס חקיק וסוכן צמקד

המזכיר

שרף פרי שער חג הסוכות פרק א עין החיים קמא

המזכיר והגדולים ולזה אם הי' כנכם תחלה תחשבו שחשד

המקרים נמשכו אלי' עיי' עשיות הקובה :

אמנם המקרים הנכנסין בה ז' ימי הסוכות הם מקיפים והכו קודם הסוכה שהלכו חייב לשבב בה כל ז' ימים אלו כי קודם הסוכה הוא קיד אור המקיף של הנוק' מבחי' מקדים דלמא ולחמנו בני מלכים בני הנוק' המזינה נחל מלי דלמא אלו עושין כנגדה ויבשין החט הקובה לקבל אור המקיף ההוא שיוז המקיף הזה יקבל עלינו ויקיפנו מכל הלדדן וכן הי' ישראל מוקפין במדבר ז' ענני כבוד כי כל ענן הוא מלי' חסד כחש' כי ענן הי' עזיזה ויומם ואין יום אלא חסד כחש' יומם ילום הי' חסדו ולכן היו ענני כבוד בצומת אהרן לפני שהוא היה איש חסד לזה היה צרכו המקיפים של המקדים והם שבעה עננים מוקפד עד המלי' וכן סמך ז' ימי הסוכות שכל יום כנכם מוקפד של חסד אחד והנה נאמר לעיל כי המקיפים נכנסין כקדון מעילא לתחא והנה ציוס הראשון כנכם ומקיף חסד שנמשך שהוא חסד העליון והנה י' ליום הזה שני מעלות על שאר ימי החג אי' שנכנס בו חסד העליון מבחי' מקדים הפנימי כדל' בסוף פסק הקדו' וגם כבים בו המקיף הגדול מכל המקיפים לכן ראוי להוסיף יום זה ייע' גמור משא"כ שאר ימי החג שנכנסין בהם המקיפים המקיפים האחרים דבר יום ציומו לכן אינם ייע' גמור אמנם לענני' כן למי שבדול מלי' אור המקיפים המקיפים מלי' אור המקיפים הפנימי' לכן בהכנסת המקיפים הפנימיים בהם שאין אומרים ציומם ההם החסדים מ"מ הם חיל גמור משא"כ בהכנסת המקיפים המקיפים הוא חיל המועד לכל אינו ייע' גמור כמו סיום הראשון שנכנס בו ז' בחי' מקדים המעולים ככל וצוה חזין מה שקראו צהורה ראשון כחש' ולקחחם לבס' ציוס הראשון אעפ"י שבכר החסילו המקדים לבס' חסד אחר יוה"כ ככל אך לפי שציוס זה כנכם המקיף הראשון ולהיות כי המקיפים הם המקיפים כי כל כוונתנו לעשות החיצון שיהי' רימון מחבקין וזה הוא עיי' המקיף כחציאל לעיל לכן נקרא יום זה יום ראשון ר"ל ראשון להכנסת המקיפים' ואחריו ציוס צ"ג ד"ה נכנסו שאר המקיפים מן גמורם עד הוד והיום ו' כנכם האורות כללות ההי' מקיפים להקיד שנה וחל"ה ציוס השניוני שהוא הישגול צ"ה כנכם בחי' האורות המקיפים' צמלי שנה והנה גם יום זה נעשים בחי' ראשון כאשר יבאר נעמי' במקומו :

ר"ל כי אם הי' ידד תחלה חסד הראשון והי' נכנסל חסד הגמור זה ודאי אין בה שאלה הגיונים מומן נמשלה לעורר כמו אך כשיורדן תחלה שאר המקדים הנם ישתגל חסד חסד הגמור מ"מ כאשר יבא אחריו החסד הראשון שהוא חסד הגדול והוא כולל כל המקדים כאשר יתבאר לקמן וכן מובא לעיל שער ספירת עומר של המקדים כלולין בו ולהי' נקרא כבוד יומם הי' יום מקדו' עיי' פסק ז' זה מומן שיש בו כח כולם לזה הוא מועדור כלם להבדיר כחם ולהעמיק הגמור :

וכן מודרנה למדנה עד שנעשה רשום גדול מלי' ואח"כ ציוס רחוק כנכם חסד הגדול שבכולם ומולי' ההכנה שעשו שאר המקדים הקדומים ואלו הנגזרים המקדים וממקמים אחר הגמור :

ונבאר קודם כניסתו כי הנה מובא לעיל שבער מוצא השנה גם שבער ערב יום הכפורים קודם מאמר ח"ל כל האוכל וסויה ציוס כאלו השמנה עי' וי' והוא כי עי' וי' הם בחי' יקוד ומי' שהמלי' מקבלת נקירה גמור' יקוד ומלי' צענר יוסי' והנה נכנסין עויה ג"כ בו בחי' מקדים הממחזרים שהם כוללת המקדים שצמלי' וכוללת המקדים שניקוד וזהו ג"כ קוד כאלו השמנה עי' וי' ואף שצאים שלא צומעם כי עדיין יש לה לקבל הני' מאמר ציומם אך צהי' שיעוסי' מקבלת מאמר אורות שצמלי' שלם אלא זה קדמה ונעלה אלו הני' כוללת קודם צומעם ואח"כ דלי' ימים שצין יוסי' לסיכות נכנסין ד' מקדים אחרים מתחלה לעל ציוס אי' כנכם בחי' הסוד ציוס ז' בחי' הכלל ציוס ג' בחי' החי' ציוס ד' שהוא ערב חג הסוכות בחי' הגמורם אח"כ ציומם ראשון של חג הסוכות כנכם בחי' חסד שחשד ולפי שאר כנכם חסד הגדול שבכולם כי הוא נקי' יומם דככל כוונתו יומין לכן אז אלו עי' עי' עי' הני' נשלמו כניסה כל המקדים הפנימיים צמלי' :

פרק ב

והנה ענין סיולה ימיים האלו אשר נמשכין בהם מוחין הפנימיים כו' הוא כי הלא מי הוא הגוים להיות הימים האלו ימים עוצים ודאי הוא עיי' מלי' סוכה ולכן כחוד צהורה חג הסוכות ולא כחוד חג הלולא וכן אלו קוראין אותו שבעה ימי סוכה א"כ

ונבאר ענין הסוכה והנה דע כי מצינו צ"ג ציוס חסיל כמה חיי' קובי' שהם ג"ג ב"ד ריק ב"ש ואמר הוא כי שורש חילם הם ג' בחי' וכנגדם החוכה ג' פעמי' בפסוק דבקה חסדו שבעה ימים כל החלוצה יבשאל יצנו דבקה כי נסיכות הושגת' אה בני ישראל סרי

שרף פרי שער חג הסוכות פרק ב עין החיים

לכן שיעור השער סוכה הוא שעם הלצנים ומחזק לך גיל ילידו המזעזע :
הימין שנה ושם שוב אינו דומה שלם כי הפסק הזה אינו רק העופה של ה' ולכן די אל דומה הג' להיות כשיעור עשה :

ג ים סוכה העשוי כמזוי והענין כי הלא נודע כי עיקור מילואים הנוק' הוא בקו האמצעי של ה'א' כנגד החזה שלו והנה נודע כי הכלל והסוד של הצינה הם ומחשבים עד סיום יגלי ה'א' והנה המלי' שהיא צינח'ם בקו האמצעי היא מקשה צ' לפניה שהם כלל והוד והרי זה הוא כמזוי שהוא צ' לפניה זה כנגד זה וחלל צנח'ם ששם עמוד האלם אך זהו מזוי מפולש ותיקונו הוא ש'בוא פס א' שהוא נטמ ומשהו יורק ומעמידו מלד א' של המזוי פסחה מז' לרשון זה ופסחה מז' לרשון הג' באופן ש'בוא הפס הזה מכוון צ'ן שמי הדפנות ומי' נכשר ויוד הפס הזה הוא קוד היקוד של האמא שהוא כלל ומפסק צמח דז"א ששם הוא מובדל מכלל והוד דלמא נעמה רק שהוא מכוון באילוע שני הקוים והוא קוד הפס הנחמד בלמלע ש' הדפנות בראש א' של המזוי וצוה נכשר והנה שיעור הפס הזה הוא עשה כי הלא נודע כי היקוד הוא כוללת הג' או הס' והנה עשה הוא ה'ד ש'ם צו ה' אלצעות המורים על הס' או על הג' כנודע לכן שיעורו הוא ג'כ עשה והענין כי אחרו אור דלמא שהוא חוץ ה'א' יש כנגדו א"מ חוץ ל"א והנוק' העומדת שם חוץ לז"א היא ג'כ מוקפת לאחורו אור דלמא בקוד מזוי שאינו מפולש כנז"ל הכי כי כל צמי' סוכה היא קוד א"מ מאמא עלאה המסכת על הצנים :

הנה להנין ענין זה נלמד כי ה'ד מזוי צ'ן חים שני המקיים פיק ג' כי כל צמי' הוללן ומסור ג' שני אל ז' שני ובזוי' אור הפנימי של הג' נשם א"מ ג'הם שלהם והנה אור פנימי של ז"ה ד"א הם נשם א"מ לז"ג אלהם א"מ אור הפנימי של הז"ה דלמא נחלק לשנים שחלו שהם ג'ם ומי' הם צמי' א"מ לז"א עד טורף דל"ג והמלי' אחרת שהם ג'ם ומי' הם מקיימים גם א"מ הנק' הנומרת מהטורף של ז"א ולמל' וכו' ש"ם והנה נראה כי הם המה הג' צמי' שחז' חרש ז"ל כולן שחז' מקיף לז"א לנר והנ' לנ' לנר אך צמי' השלישית המקיף להצנים הוא מונן מל"ג כי כאשר הוא מתגדל בכל קומתו וביותר כשהוא צמחי וימינו מתקני' כי הוא מקשה ג'כ בהמקף של ג'ם ומי' הטליונים כולל קוין שהיא דנוק' עמו בסוד חסידות א"ן א"ן ש"ם דנר המדיר צניהם כלל הרי מונן הצינ' עני' צמי' אלוך לז' לפי שהיא מוקפת מקיפוק אורוע

הרי ג' פעמים והם נכחצים צ' פעמים מקרים ופעם אחד כחוב מל"ג והענין כי הלא מלאנו ציהר ובחיקונו צמי' שבוט פסח רח"ד כחוב כי סוכה היא מלי' אלא חללה ופעם אחד אומר כי סוכה היא אלא עלאה והמסכת על צנן ופעם אחד אומר כי סוכה היא סינור הוי' א"מ ג'מ' סוכה והענין כי לעולם קוד הקיסר הוא צמי' אור הצינה המסכת על הצנים ומל"ג הקיסר הוא צמי' א"מ ג' צמי' שחיקפה לה"א לנר והוא כי הלא נודע כי צמי' הנוק' הוא ומחלל מן החזה דז"א ולמטה והנה מן החזה ומעלה א' ה"א לנר הוא מקיף מאור הצינה ויש צמי' שאור אלא מקשה להקוי לנר כשהיא מלאחיד' דז"א כנודע והנה נוד' צ' צמי' לנר כחוב צ' פעמים קבת חקר כי סוכה מקשה הוא ג'מ' אלהים וי"א רמז אל המ' הנקרא אלהים והוא מוקפת מאמא עלאה והנ' רמז אל אלא ע"לם הנקרא ג'כ אלהים כנודע שהוא מקשה על הז"א לנר והצמי' הג' הוא שאמא עלאה מקשה על שניהם יחד ועל צמי' זו רמז צרכיות מל"ג כי סוכה מל"ג ו' הוא ג'מ' הוי' אדני והוא כנודע ז"ח מ"ק א"ה הניק' בקוד וימינו מתקני' א"ן המה שניהם יחד וא"מ מקשבות ומקפות לשניהם יחד :

ונבאר עשה ענין צמי' הסוכה המסכת לשחית' שהיא צמי' :

הזרוע ימין המקיף את הנוק' כי בא חובות הימין יש צו בודלי א"ר המקיף אורו וכשהוא מחזק רותם נמלא גם הנוק' מוקפת ומסוככת צו והנה מוצור צינחי חז"ל שיער סוכה שהוא צ' לפניה כהלכתן ושלישית אפי' עשה והוא ענין הזרוע הנה כי כשהוא מחזק את חשמו או הוא עומדת פס' עמו והוא מחזק בזרוע והנה הזרוע יש צו ג' פקין א' פקן הסוקף לל הכתף ופקן הרצוע עליו ופקן של האלצעות והנה כשהוא מרנן א' הוא מחזק לז' השמאל כל הנוק' ע"ס פיק העליון הנ"ל והמ"כ כופף את הזרוע ומחזק את האחרים שלה צפיק צ' שהוא הזרוע וכנוד' זה הם ג' לפניה שלימים אומם כופף עוד גם הפקן

אמנם קוד העעם שאמרו חז"ל סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פקולה הענין היא כי הלא מוצור לעיל כי הדפנות של הסוכה הם סוד צ' קוים של כלל והוד דלמא העומדים בחוץ של ה'א' ואומם הפקן הוא קיד ח"ה דלמא שהוא עמוד למעלה ומסכת על צ' הדפנות שהם כו"ה כי הלא נודע כי הח"ה דלמא מונני נעמה כח לז"א והנה כח הוא לשון הק"ף וכצ"ב שהוא כוח וקיצו ומסכת על ש' שלמטע' מונני והנה הח"ה דלמא הוא המסכת על ה"א ויחש' על הנוק' והרי שחמת הפקן הזה עומדים ז"א דנוק' ויחש' ארכו עשר קפי' כנודע הרי שניהם הם ד' קפי' ולכן שיעור גובה הפקן הוא ד' אלא שהם ד' קפי' דז"א והוא ע"ה שאלמו

קמב

בצדק יקוד ה'ז"א והנה יקוד דלמא הכסאם בשלים השתה
שלו הוא קוד המכר של הסתירה והוא קוד סיבה שנים
ואור המהדים המתחילים ומתמשכים למעט חן היקוד שלה
הם קוד הדפוסים של הסתירה ולכן חתם החיים השתמש
דמות הסוכה למעלה למטה הוא ללמד ז"א עלמא כי
למיום ה'ז"א טעם הסודות צדק אור יבד למעלה
למטה והסוד' טעמים האורות של צדק אור חסד
סוד כחן למעלה למטה

שָׁחַד אִיז יִסְר לִלְלוֹךְ הָיָה
 אִיז גִּבּוֹר מִן הָאֶרֶץ וְנִסְמָח
 סָפְלֵה שָׁחַד לֹא כִנְסָם אִמָּה
 בְּחֻבוֹ עַד שְׁלֵם הָיָה
 אִלֵּל שִׁמְיָה בְּרָשָׁם הָיָה אִז
 יוֹתֵר מִלְּמַעֲלָה שְׁאֵל יִסְר
 וְאִין וְיִדֹּעַ עַד הָיָה וְאִין
 אִז הַמְּסִילוֹת מִכָּשָׁד
 הַיָּסִיד אִלֵּל כְּשִׁמְיָה כִּנְסָה
 בְּרָשָׁה עַד שְׁלֵם הָיָה וְאִלֵּל
 לֹא אִיז הַיָּסִיד אִלֵּל
 שְׁמִי עַד יִדֹּעַ וְאִין שְׁלֵם
 מִדֵּה אִז אִז הַמְּסִילוֹת
 דִּלְמָה בְּמִשְׁכָּן עַד הַיָּסִיד
 דְּכָל פִּתְחֵי מִנֵּי כְּלִדֵּי דָּמִי
 אִלֵּל מִלְּמַעֲלָה לְמַעֲלָה
 הַחוּבוֹת הֵם לְהִנּוֹק בְּקִידֵי

אור חור חם צבורים י'
 טפחים דיינו המדה עלמו
 שמונו צו שיהי פסח
 מנ' זהו שיעור כל קומחה
 כי ראשה מחסיל משיגים
 הח"ת שלו עד קיום נגלו
 שם המה כל היסוד שלה
 לכן די המחילות יעלו עד
 ימי היינו מן החול' שלה
 עד הכרח שלה וי' יוסף
 חומר לעולם אף כשהוא
 אור ישר צבורה הוא
 המעריך להקין' ולכן אזנינו
 לקולו וכשם שחלטה
 למעלה היא י' טפחים
 שהוא שיעור קומחה כ'ן
 תלמעלה למטה די צ'
 טפחים כי הכל נרמז אלי'
 ואשר לומר דלא פליגי
 כפי הקד' די י' ג' מני
 אור צמה שמועך מיקוד
 דאחא כי י' צמ' אל
 חזק

היה אחד נבואה והנה כל דברי
דברו היה ולא זכירתי להבנים
כלל אחד מהם שניצור כלן כי
סבך הסוכה הוא צמי' יסוד
אחת השבלים בשלש תחיל' דא
הוא סוכה בלש' שבתך לטיל
נפרק הקדום כי צמי' הסבך
הוא כתר דאז' צמי' דלחמ' דלחמ'
דור' דה שמש' דצמי' דצמי'
הם צמי' דה הלך' צמי' דצמי'
הוא היסוד דלחמ' אין לו מיצין
כלל כי הלא דמי שטחו אז
היסוד הוא צמי' הסבך והסוכה
אזניו דסוכות צמי' השמש'ל
סוכה וסוד' דמי' וסוכה דלחמ'
מנחמ' למחל' כי המיט' כי
צמי' דמי' היינו כסוכה קומת
המל' מלש' שטח' שלו דמי'
סיוס רגליו מנח' שם לירכי'
לעלות עד הסבך בשלש
הצמי' שלו ככל' ובאז' חיון כי
כי יצמי' למחל' אין יצמי'
המיטות להגיע עד הסבך
ואפילו אים דהקומים וכן צמי'
מן הסבך כשר כנודע וכן
עד דכרז דלחמ' שם בלחמ'
מיצין דלחמ' להלך' דמי'
אך לפעמי' צמי' דצמי' דמי' דמי'
אז יצמי' הוא צמי' כי דמי' הסוכה
הוא אים דלחמ' כנל' הסוכה
הכשר הוצנ' וסוכ' עליהם
והנה לטיל נפרק הקדום צמי' דמי'
צמי' כי חיו' של צמי' דמי'
הוא מן הפנימים של הוצמ'
צמי' דלחמ' צמי' לזא' וצמי'
ומי' דמי' דלחמ' דמי' דמי'
צמי' מים שצמי' צמי' דמי'
ובה' דמי' עיקור דמי' דמי'
בצורה דמי' דלחמ' חיו' דמי'
הנוק' כמנח' לטיל וזהו סוכה
הצמי' השמש'ל דסוכה מנחמ'ל
לנוס' היינו מן הסבך למחל'
אז לירך שייגיעו דסוכה
סוכה מן הלך' צמי' דמי'
דנח' ללחמ' שאלו כל קומת דמי'
הוא מוקף מלחמ' אים לא היגיע

שאלנו חז"ל עד ד' אחא אלס יודע שסוה יוס: צלל הכוס:
וכו' פי' כי הלל ה"א הוא צחי' שס' מ"ה שהוא גימ'
אלס וכן סתוק' וכללל בשס אלס בקור וזכר וקבצה צ"אס
ויקרא שסס אלס וססס כורע כי ה"א אינו משיג למעלה
ומדמנה זו אינו שסס אלא פ' למעלה ממדמנה ולכן אינו
משיג רק עד ד' אלה שהוא ח"ת דלמחא שסוה הכסר אך
למעלה הוה אינו משיג כלל והוה דרגי חז"ל הכיל ולכן
שסוה הסכסס הוא ד' למחא ולא יוחר שס זהו פי' דרגי
חז"ל שסוה גבורה למעלה מך' אחא אינו חלוי' לדיח'
אלס ר"ל ז"א שהוא שס מ"ה הכיל גימ' אלס ככ"ל:
ואמנם קוד פי' מלת קסס הוא כי הלל יודע כי
הסכר כולל כל מה שילמטה ומינו סס ח"ת
עליו דלמח צדילי שכל בלחות שססס למעלה כסס עיגריס
דך סס כחלל כי הס"ח דלמח' שססנו נעשה כסר ה"א
יס זו כללית כל הסוורס שסססס וכולס שססס חוורס
הסוורס שסססס ססססס חוורס ז"א ה"ס חסס חוורס
כוו שסססר לעיל (שססר הכסריס) בקוד מלח גסריס
שסססל שסנו מסריסס לנך צלל יוס שסס קוד ס"ג ול"י
שס"י מקוס הכוסס והסגולס ע"ס לעיל (סססס) שסר
הכיל) וכסוור צק ססס שסס צני אלס סס דיחס וססס
כולס סס למטס חס הכסר שס ז"א שהוא ח"ת דלמח ולכן
כסר ה"א קוד סך שסאי גימ' מלח כככד מלח חוורס
דצינח הסכססס חוורס ה"א וכולס עיגריס וכס"סין דך הסכך
ססס וכולס ככללס זו ומססס הורסס שססס זו רק שס
הסכך הוא צחי' מיקך ככז"ל וסאי צחי' הסכסס שסוה חוור

פרק ג

ונבאר

ונבאר עוד הנה כתב ויכל מלמדי השכלתי כי
עומוך שימה לי הנה דוד שהיה צדיק
המלי' חזק זה וכל כי כל הוא צדיק כנודע והוא מלמד
אוחס' צ' דברים שהם חורים שצדק וחסד שצד'ם
שהוא מומשך על' העופם שהיה כלולה מחז'ם ללכא
שהוא חורה שצדק ומומל' שהיה חורה שצד'ם ואחר
מלמדי לשון רבים לפי שצדק ז"ל ככלים צ' יקרות
לדו"א כנודע כי יקיד ללכא חגיגה עד היקיד דו"א וגם
יקיד ללכא לעפ"ם שהיה נכסך צדק דו"א ח"ה המלמדי
יורדע עד למטה וכללים צדקוד שלו לזה חזק מלמדי
לשון רבים השכלתי ע"י היקיד ז"ל שהיה מומשכל אוחס'
כמו"א צדקין המשיגיל על דבר ימלא עוז ר"ל המומשכל הוא
היקוד שלו על דבר שהוא המלי' גם הוא ימלא על חזק צדק
המקדים המנפשים אל"י זה ימלא עוז והנה חזק
עומוך שימה לי עומוך ח"ה דעות כנודע צדקוד אל
דעות ד' שהם צ' יקרות ר"ל לדו"א שימה לי שימה
הוא דבר הנה נלחש ונחשלי ונחשק כנודע צדקין וסדקין
אכס'ם ר"ל כשהיקוד דו"א ומחלל ומלמד אוחס' גם הנה
יקרות חזק' המלי' משפיעים ואחזין על חזקתם הנה
צדקת ונחשקת שהם אינם ומחללים רק הם נעלמים צדק

שער פרי שער חג הסוכות פרק ג עין החיים

שמואל הכהן' שאלן לה ראש ואחר שיטתם מן הכחל העליון ירום ראש ונעשה " עשרה יעקב נעשה ישראל שמואל אומות לו ראש ולכן הכי' כדי ערצה הם נגד צי' הסין של המולוי ועוד צי' הדין של מילוי המילוי הם נגד נוי'ם דלמח' המהפכות צי' עיר ענין אחר כי מדי הסין שיש ציילוי המילוי הם נגד נח' והוד דז"א ונגד נח' והוד דקוק' ולפי שהם כלולים זה בזה כי מכה נוי'ם דז"א נעשים נוי'ם של הנוק' לכן שרשם הם רק צי' כדי ערצה דומות ההדק אשפי' שכללותם הוא טי' ככ"ל אינם אלא גי' הדסים ולפי ששרשם הם מני'ם דצ"ה ה'הפשות עד שם ומגדלת נוי'ם לז"א וכן ליוק' לכן נרמזו צה' ראשונה ששם הלולב נגד הוי' ששם הוי' הוא קוד ויק' של הוי' ופי' שיש צה'מילוי של הוי' הוא ויק' של הניק' ולזה רומז שמואל השדרה הכולל כל הויק' ועיד שני ויון שיש צמילוי המילוי הם קוד ויון זני'ן שהם יקוד דז"א ויקוד הנוק' כמודע כי היקוד הוא כולל שיש בקרעפא נקרי' וי' עיראל אחריו הוא נגד ה' אחרונה מלי' והוא קיד עטרא של יקוד ז"א והנה צמילוי יש צי' הסין והוא כי הלא נודע שאשפי' שהחקים הם רק ה' חקים המהפשים צה'גית כ"ה מ"מ יש צמ"י חקים א"ל היקוד הנקרי' כל צמ"י חקים בצ"הים א"ל המלי' וכנגד צי' אלו שהוא המלי' והחשק המהפשט זה הם צי' הסין אלו וצמילוי המילוי יש עוד צי' הסין והם נגד צמ"י המלי' לזכר הכותה נפדרת מן הוי"א והוא אשתי ואינה קיד העטרא ולכן העטרא כ"מית צמילוי והנוקצא צמילוי המילוי והם גי'ב צי' הסין כמו בהעטרא ככ"ל שהיא המלי' המהפשט זה הוי' מצואר כל קוד הדי' מיינס בקיד שם הוי' הפשט וצמילוי צ"ן וצמילוי המילוי :

ג רומזים הדי' מיינס לה"י צמ"י ששם ה' חקים המהפשים צה'גית כ"ה דז"א וצמ"י כללותם המהפשים צה'גית וצמ"י המהפשות צמלי' היינו גי' כדי הדק רומזים לגי' אבות שהם רבי'ת ולפי שכ"ל כלל שכולם לכן לריק שיהי' כל גי' וצד כולל מני'עלים הנקרי' וכולם צי' כדי ערצה הם כל"יהודי הוא יקוד ואחריו עטרי' הדי' שהדי' מיינס הם קוד ויק' דז"א ח"ה נה"י והעטרא ו'הנה האחריו שהיא כ"ה העטרה שהוא צמ"י המלי' שצ"א עלמו לכן הוא מרומז צה' אחרונה ששם הוי' שהוא מלי' שצי' ואינו הניק' ומעט כי לכן דקוקה הדי' ששם ואינו צפני' עלמו א"ל הניק' הוא שם חדני או שם האחרים ווי'ם אחריו שנקרי' פרי עץ הדק שהוא העטרה הנקרי' פרי של היקוד הנקרי' עץ הדק כי היקוד נקרי'

עד גי'ם ללחך א"ז כשאר מקומות הנוקצא כמלי' מוקף הגם שהמחלות המה יותר מלי' וכל קומת הוי"א ה' מוקף ח"ה כיון ששעור קומתה אינו מוקף כולו פסלה ווי' יוסק סדר שגם מלמעלה למטה ששעור " עפמים כיון שצדה גם הוא מוקפת צמ"י שם כלו כמחולל ששלה הוא עשה כבוד וימיו חסדקני לכן די צי' עפמים שהוא שיעור המוקף לשנים א"ל החי' לא רלה צד כי הוב שהיא עתה כבוד המיוק ככ"ל מ"מ כלינו להעשיר לה כן הנשי' אורי' מקיפ' שלה ולכן כל הצמ"י הם מרומזים חבורה צ"ה עוכה ככ"ל להעשיר זה כל הצמ"י ולכן הכנה כמק' :

הכמה בחמד ויוסי' הוא הארת אחר צמיוק שמואל ושמיי' עלית הוא חיווג צמ"י ימי הסוכות חיווג הוא צכוד ויק' חיווג של שמיי' עלית הוא צמ"י היקוד אחר שכללנו צי' כל הויק' ולכן היקוד הוא קיד א"ת א' המ' צורה שמואל להיות צה' חיווג צמ"י וי' כי הויק' שהם צי' גרפין דא' הם קיד חרין יודין שצי' ומייעורן וככללן חוד הוי' דאלף ואינה ירכה אלא וי' לזכר ולכן הוא יוס' א' רך שם וסוכות הם " מיינס שהם ויק' :

שער הדולב ודי' מיניו פרק א

הנה די' כי הדי' מיינס שכלול הם נגד די' אומות הוי' ההדק נגד הוי' שששם הוי' והעצרה נגד ה' ראשונה וסלולב נגד ה' והאחרונה נגד ה' אחרונה והנה כל כונת הלולב הוא להחשיך החקדים ללורד הניק' כמודע לפי שהיה כולה גזרות ציוס ר"ה צקיד שאלו חתה ללחשי כמחולל לזכר ולריכה מיתוק גדול ולהחשיך זה הרקדים שה"י רחוי' לחיווג ציוס שמיי' העלרת כמודע ולכן כל כונת השם הוי' הזה שצדי' מיינס הוא צסם צ"ן דהסין שהוא שם המלי' וצמילוי' וצמילוי' המילוי'ולא ההדק שהוא נגד הוי' לריק גי' בדים נגד"י אומות מילוי' חירובל' צד לריק להיות מולש"ג ענין צה"ל צד הדי' עי' נגד עי' אומות מילוי' היילוי' כזה יוד ואלו דלח ומעריצה שאלו נגד ה' ראשונה שהיא צינה ולכן הם עניני כח' סולאים ומחל העליון וכנגד מילוי' שהוא צי' ההין שם צי' ערצה גם צי' ערצה הם נגד נח' והוד דלמח' שהיא ה' ראשונה ככ"ל והוא עד הוד המהפשים ונקרא גי'ב עניני כח' כענין הכחוי' ומחל צדק' ששה' עי"ב ירום ראש כי יעקב הוא וי' עיראל

קמ

ומהו זה נשבעה כנגד כולם עוד
 פשוט בגימ' אלהים תמלוו א'
 עוד בגימ' הוי' דבריו: זו על
 (י"ח) נבא"ל פ"ה א"י (כו'
 נבדוד) הדג גמ' יתכן פשוט
 עוד לחסדו כולם חסדי' גלגל
 הדם פשוט כדכ"ה דר"י
 המפר כולם ימי ע"ה א"לף
 יד וסג' ר' מינ'ן א"לף הדי א"ל
 ידס וסמנך מ' יתכן כח"ל ל'
 (י"ח) א' ש"ל חס"ה א' (דמק)
 א"לף א"לף פשוט סמנך חסדי'
 אלהים ידודין בגימ' א"לף י"ח
 עוד חסד א"מית פשוטו וסמ' וס'
 חסדו של המלוו וי' גלגל
 הדי א"לף ד"מ ע"כ וכדנ עוד
 פשוט ע"ן הדג כדכ"ה חסדי'
 וסמך ע"ן פשוטו וסמ' חס'ל
 ג"ש א"לף ד"ד י' יוסד וה"ש
 חסד ד"ד א"ל כנגד י' מיניס
 המגדלים ימ' וס' יוסד חס'ל
 החסדו לזרועתו א"ל חס'ל
 עשרה סג' גלגל הדם חסדו
 חס'ל גימ' א"ל חסדו חס'ל
 חסד כולם פשוט גימ' א"ל יוסד
 החסדו של ד"ד מיניס י"ח א'
 גימ' וס' יוסד יוסד יוסד וס' א'
 חס'ל

פרק ב

נקרא עץ וקרי' הדב כמבואר בזכור פירשת תלום צדק
הכולל' סגה כי יסיד הוא הידור הנוף כי הכספים חין
לו זקן וכלן אל' חתונה חל' נמלא צדקה כי חתונה חל'
יסיד' ונלעמיו' נמלא' שהוא חל' כי הכל חל' אחת
סגה שהוא עננה סגור כעל חין להפנינו' נעת'
נעילה לולב רק שיהי' ז' ידיו חתונות זו עם זו כי
העננה היא צדקה עם הוי"ק דליל וחס' הכזה נקבעי'
על החלום של אותו ההכנס שהי' מפניד את האהובו
מן הלולב ויהי' מריחן לו בחלום שהי' נמחקי' לו חתונות'
משאר חתונות הסס וזה מה שאמרו חז"ל אחרונ' זה
הקדמה לומר כי הי' מריחן וגם האהובו הם צו' אך
יחי' ליהוה צדק' נוק' חל' שהוא הנוף' צדו חתונות'
יוק קשרין אותו עם שכל החינים ונעילתו חל' צד'
שנאל כי הנוף' ונמלא' אחי' יק' שלדך לחצר שיהיה
יסד כעל וכלן בתחתית הלולב בתקום שפסח'יוני' בדם
וספחה שם הוא חצור האהובו כי שם הוא צדק'
העננה :

והנה הלולב הוא צחי' היקוד וכבר ידע כי היקוד
 היא העולה עד למעלה צבדו יוקף ויורד עד
 למטה צבדו צמיחין כנזר צהיכות דקדורי לכן הליב
 גדול מכל המינים וכן הדגם וכן הערבה ורבה הליב
 רומח א': היקוד צמיח ו' עירא גס אל הידע צמיח
 צמיח צחי' ו' והוא דומה לשדר המצור ומוליח הטפה
 וכן הדעת דרך מוט השדרה עד היקוד ומוליח אותה
 למחן ולכן עיקר הדרכה היא על נעילת לולב כי ה
 העיקר שמוציא הארץ מן הדגם אל כל התפסחותו
 והוא מעיר כל אצרי הים ומשמי ארזה אלהי ולכן
 גי' ל' צחי' צחי' הליב הלך ונצוה על היקוד והערבה
 כי כן הדעת הוא עפ' חשלתו מן היקוד :

סוד הדקם שהוא גיו' חים עיה' הוא קוד החיים
הנמשכין ומסבירה לזה ציוס' דילי' כי הדקם
הוא קוד תמיה' כחל' שהם עיקוד הנין : אמנם לזה
היה גיב' גיו' חים רק שהוא קוד החיים הנמשך
הסידור הרוחני בצלול' ולכן צי' מרים' אלו הם
גיו' חים מש"כ צורכי
מכל ופני ע' הד' ופני
החיים הנמשכים היציה'
לזה א' היה דגוליה' ען
הנמשך החיים הנמשך ען היקוד
אל כהן' כי מיה' דילי'
ען ווא"ה הק' אל חים
הכוד' ען מיה' הוא
ומכלית האורות ע' : ההקדים
אשר נשאו ציוד' חים
נמשך חים המל' ען הדקם
היה גיו' חים יוסר' ען הלזה
נבוא' ען צי' צי' חים קר'

[illegible]

שרף פרי שער הדולב ור' מינו פרק ב עין החיים

הוא לפי שנים כ"א מהחמשים הוא כלול וכל סו"מ לכן אלו מנענעים בכל יום לכל הרמות כדי להמשיך האור עם כל הצח"י שלו :

ועתה נבאר עין שו"ק שדעת ז"ל וקדרס : והנה קדר הששם הם כך דרום חסד לפון גבורם מזרח ח"ת מעלה ומטה כלל וסוד ורעיון הוא כי כמו ש"ס י"ס ציוסא בן ציוסא לחוד יש י"ס והנה חסד וגבורה שצדאש הם צעירים וגדל וסוד שציוסא הם השפטים שבהם זה למעלה וזה ואינם צ"י ירכין שהם זקופין ולכן בעצמה שהוא כיום אמרו חז"ל ערבה דומה לשפטים והם נגד שחקים רחיים העליונה העומדת מן ללדיקים והם רחיים זה על גב זה העליונה כלל והתחלתה הוד גם קודם הוא כנודע שיעקב ורחל צעת זיווגם אז הוא צללה והוא צסוד ואז יעקב אח"י על רחל ולכן נקראו כלל וסוד מעלה ומטה גם הענין כמו שידעת שהם קוד שתי קרינים ואחת גבורה מן השפית ולכן נקרא הכלל עליונה וגבורה וסוד נקרא תחתונה גם ז"ס הרמות צהיכלות דמקדי"ב צהיכלות כלל וסוד הם היכל עלם השמים והיכל נוגה והנה ראו שיהיו קמוכים זה לזה ועכ"ז אינו כן כי היכל נוגה שהוא כלל הוא למעלה מהיכל עלם השמים שהוא הסוד לכן מעלה ומטה הם כלל וסוד ככ"ל ואחר הנענע צבור שהוא צח"י לחסונה שבה חסדים חנענע ציפור שהוא מוצר כי לפי שאין לו צח"י צפני עלמו רק תערוצת כל החסדים העליונים והאחרם בו לכן נקרא מוצר ולכן תמיד רוח מערצי הוא באחרונה מכולם :

אמנם הנה נודע כי ג' מוחין יש ציוסא דז"א שהם חסיד וכו"ל כלול משלשתן ונפרט הדעת

הוא מוכרע ציוסא ולכו לרכין להמשיך אלהם מכל הג' מוחין הכוללים צהדעת לכן לר"ק סה"י ג' נענועים בכל לך ולזה כשהנענע אל הדרום העשה ג' נענועים צ"י הולכות וג' הוצאות ולא חששה ג' הולכות לרשיות ואח"כ ג' הוצאות לרשיות רק ג"ם הולכס והצאה וסכוין להמשיך מנ' מוחין הכלולים צדעת מנצח"י החסד בצפונש החסדים שהוא צח"י דרום אל החסד שצמקד הנמשך צמקד צצ"א אל הנוק' צהחזה ככ"ל ואח"כ חסדן ללד לפון ותעשה ג' הולכת וג' הוצאות ככ"ל וסכוין להמשיך מנ' מוחין שדעת מנצח"י סודם הגבורה אל החסדים ותחשוך אל הגבורה הנמשך צמקד צציוסא ומשם אל הנוק' ככ"ל וכן העשה עד שהגבורה כל השש קליות ואז יהי ח"י נענועים כנגד ח"י עולמו שהיא יקוד שהוא כוללת הג' מוחין צצכל קלה מן הו' קליות כן חששה צצכל יום וסכוין אל הצח"י הנמשך צצחור היום הרי ציארנו קדר הנענועים ובהנחתם :

פרק ג

ועתה נבאר כיונת הנענועים צקוד השמות הנה נודע כי

פנימי ואור מוקף והנה הפנימיים הם נכבדים ע"י נעילה לולב שאנו מנענעים בכל יום בנ' ימי החג כאשר יחזאר צעוה"י ולכן הם ז' ימים כי צכל יום כנכס צח"י אחת היינו ציוס נאחון צמקד שלה ציוס ג' צצורה שלה וכו' עד כי ציוס ז' נכיס הארות כוללת החסדים צמלי שלה וסוד ע"י נעילה לולב גם צכל יום אלו יקופים את המנצח או התינה והוא להמשיך צח"י מוקפים אל הנוק' הנקרא מנצח או הנינה כנודע ולכן חלה אלו נעלין את הלולב ואח"כ אלו מוקפים את המנצח או התינה כי החלם נכבדו אורות הפנימים ואח"כ החסדים כנודע והנה המוקפים נכבדן ב"ב צח"י א' צכל יום עד יום ז' שכלמו כל הו' מוקפים אומנם הם שאלו עושין ציוס ז' שהוא השענא רבא ז' מוקפין הנה שהי' מוקפין צמקד א' יחזאר צעוה"י צמקדו :

והנה דע כי צעילה לולב שהוא קוד המנצח אורות פנימים אז אלו לריכים לנענע כל אהן הנענועים כאשר יחזאר כדי להמשיך החסדים וסדרם הדעת והנה אורות אלו לפי שהם פנימים והם סחומים חיד יקוד אחא אינם יכולים לירד רק ע"י נענועה אך צהקפות שסם המנצח אורות המוקפים אין אלו לריכין לנענע כי האורות וקופים הם מוגלים :

ועתה נבאר ענין הנענועים כי הלא ציארנו שאלו הו' צח"י אלו מנענעים אחתם עד שסודם שלהם שהוא הדעת דז"א וע"י הנענועים הם מוקבלים אלהם משם (ואסו מש"א חז"ל קטן היורה לנענע אציו לריך לקנות לו לולב כי אז יש בו כח להמשיך מן הדעת) ואמנם קוד הירידה האלה זו אל הנוק' הוא כי כאשר חנענוע והולך ותציא הלולב כמו שיחזאר סכוין להמשיך את סקף הלולב וענינו צמקד החזה שלד שסם הוא ההחלת פרוף המלי כנודע וסכוין כי האלה הוא דיומנת הז"א והלולב ומיניו הם החסדים המהפשטים צו והוא מנענע אחתם עד הדעת שלו שיקבלו משם האלה שלהם ויתנים על ראש רחל מנ' דז"א המנחלת מנצח"י שלו ולמטה וסכוין צם החסדים הפנימים וכן יהי תמיד כשתולך ותציא לר' נוחות וכן למעלה או למטה תמיד צעת ההצאה סכוין שתציא נגד החזה שלד שסם הוא ההחלת פרוף הניל ככ"ל :

והנה חשפה שניעילה לולב הוא אלה העניניה ואז היא צצ"ם עמו אך הלא נודע כי צעמיהה דשחיתת גם צהחזה אינם עולה יותר למעלה מן החזה שלו עד תחלת מוקף שאז היא למעלה כנודע :

והנה דעמה שאנו מנענעים צכל יום מו"מיי שהם לכל היום היינו מז' נוחות דרום לפון מזרח מערב מעלה ומטה והלא ציארנו לעיל כי אלו מושכין צכל יום רק צח"י אחת והי' ראוי שלא לנענע צכל יום רק ליום אחת צצצד היינו ציוס א' אל הדרום שהוא חסד וציוס צ' אל הלפון שהוא גבורה וכן כולם אך העשם

7

ענין כעילת לולב טון לצרך החלה קודם החפלה
צהיתוך צהיתוך עולה והעשה פס כח"

ובהלל חֲנֻכָּה ד' פִּעֻמִּים הֵיכֵן צְהוּדוֹ לֵה' בִּי טוֹב
הַבְּאֻמָּה פִּעֻם א' וְצִאָה א' ה' הוֹשִׁיעַ נָא כְּפֹל

שער הושענה רבא פרק א

הנה כזר ציארנו לעיל צשער ייס הכמורים (פח)

ענין חיים צאן חיים כי חיים מי צאן חיים
ומהם צ' הוא צאן' וכנה החיים השני הוא נעשה
לפי המצאנו הוא מי צ' נעשה זה חן' נאמר ונאמר

לרופים שֵׁשׁ צִמָּס יִהְיֶה וְהָיָה צִדְדֵי הַחֲרוּץ אֶל

ליכוד הוי' : צמחתי שבוניו מן האמלצ'י צמחתי לבן

וזהנה לריך לבין כל הלוסין אלו צולוסיכן כי בדרום
סכין לריך יסיו צולוסי יודין * בצפון סכין

וידנה לריד לדקדק שהטל כלולב ומיניו לריד גיילתן
וצפרט כשחזה מנענע נלד חטט אל חנענע

17

שרף פרי שער הושענא רבא פרק ב עין החיים

[illegible][illegible]

שרה פרי שער הושענא רבא פרק ב ג עין החיים

פרק ג

ענין יום חשע"א רצא חנה גדול מעלה יום זש
מזאז ימי חיל המעד כי ביום זה נעשים צו
צח"י רבות אם בנחמ"ו הקפות שגלילה ואם מה שכתבם
כלולה הארית בנחמ"ו חמ"ל צח"י וזא מה שכתבם
ר"ח הג' צידק סנה כמו שפז צה"י והמלה נכאר
קר"ה הקפות והענין הלז כבר ביארנו כי התקדים
לחמ"ל אז הפיזיים נכס"י קודם זה הקפות והתקדים
נכס"י ע"י מלוח שיצא התקדים כי ע"ד חסוקה חול
בנח"י חור מרץ והתקדים דיוק ד"ל אף שהפנימים
נכס"ים ע"י נעילה לילוב והתקדים ע"י הקפות המוצא
או המיצה כנצואר לעיל כל ביום החי"א אזי ממציים
לז בנח"י המקום של כל התקדים צידק וכן
יס צו ז' התקפות נכד זה התקדים וזי כלולות צידק
ותלז כנצואר לעיל והנה בכל א' מ"ו הקפות י"ס צח
ג' בנח"י "אדם דבור" "מעשה" : אדם הוא מ"ו שח"ס
מקף צביעו עלמו א"ה הח צה : דידבור הוא צח"י
הדיבור שהלדס מולא חמ"י צח"ה התקפה שאומר מקר
מפנימי"ה ובנקפות ממקרי"ה

להזכיר ז' אבות צו' הקפות:
מעשה ה'א הליכ צעלז
סבאז המעשה ש'אזס מוליכו
צידו ממש וסבא ג' צח'
אלו הם נגד ג' צח' מיני
מקפים :

והנה דיבוק הוא כגד
המקסימלית החקיי

[illegible]

המחצק את הכלה :

ועתה נבאר כוונת ה"י תפירת צקוד סמיות :
הקפה ראשונה היא צמיחות חסד וכל ג'
צמיחות העוקפים סבכלים זו סהס ליצור תעשה חסד
כולם סס חלד סחסד צמח' ואחת צכל עקיף סול
צמח'

בסקור סגנונות שהם סדניות את העולם ולפי שהדינים
נמסרין צידה לכן המראה המגלים את הנזירה בעולם
לכן אינו ניכר רק ציור הלצנה עלמה :

והנה אן לחנוה מה שמקס אחד כחוב צוהר כי
הללס מקס'ק צליל הויז וצמקוס אח' כחוב
שפול מכתק לוס קידס למתה אף שניהם כ"א אמיתים
כי צליל הויז הוא מקס'ק

הנה כן הוא מוצא ניש נפטר
הפרנס לישב בן מחמירי
ע"ש שפר פקח כל יאמר
הנזכרים לעיל נהגה ח"ש
לייבש בן העממרים הכלל בלחזק
אחר כי כלל העממל רבא אז
זינן מחתקין רק אותו הלל
הג' שנתן נאדם להיות שמור
מן החטאים ככל אף כי
יון קודם יום המציה אז
מחתקין גם הנה' ללם
אפי' בן נצי' הנלמים מתקשרי
אח המכיר ח"ש כעיל :

ואח"כ לי יום קידם - ימים
 אז ציוס לי מתחיל החרות שלו להתמעט יום אחר יום
 ע" ש"מית :

כתב הרב מהרש"י זל"ה ש"ל כחצ' צקונערס וז"ל כי צלמים הם ללם יחד דאבא ול ס' צ'

למלא כבודו כי יש בה"י דלחא וכה"י למלא חור יום
ואין להחריך צוה והכס
צ"ס ללס ח"י דלחא והכ"י
דלחא סהם הלצ"ס דהכ"י
סס הוא קוד"ש ד"ס
סהם יומ"י צ"ס ללס כי
הפוחין עלמן אין צסס
ד"ס כלל צדקו הלצו"ס
סהם הלל"ס חסו עני
וכס"י הלל"ס :

גם כחוב שמלא כחוב כי
 תן לה' ידיו: עשה
 לל הנקד, לל שדי וכל
 חוב מילוי דלפין וכה
 הרב מפורסמו זלזה"ו וז"ל
 ונלעם כי מה סכנו שם
 זה לשם שדי חוב כי מילוי
 שם שדי צלזה"ו צ"ס חוב
 קמצי

גם כחצ שחלח כחוב צסם הרר' דגלי' כי לז' סיו' נקרא חסנה וורה ייבון לחמשך חזיו' לזכר סזיו' ויבז הכז ומוכסיו זלס' וזל' וזלע"ד כי ח' הו' סיד המקיף סל ס' דז' ערנה סללו וותס' ציוס ככ"ל

שרף פרי שער הושענא רבא פרק ג ועין ההיים קמו

אדם דיצור מעשה וחס ב' אל כביל אל ראשון ייאי
היולא מעס קיב כביל אל ז' לולד דעה כביל וחכוין
לג' שעות דרין זעיר קיב מים כביל מעס גימי קיב
שיולא ממנו וחכוין עהס ממולאים הי ראשונה זי' וסי
לחורנה זלי' ובי שעות אחי' בי' קיב שיולא
ממנו עס ייאי שחא גימי אל וג' אל גימי מנן
להמשיך וכו' כביל :

הקפה ה' סיא קוד צמי' דוד ויש צו ג' צמינות אדם
דיצור מעשה ובי אל כביל אל ראשון
זינה דיצור זינה ייאי דעס קיב כביל אל ז' לולד דעה
וחכוין לג' שעות דרין צמילוי עיב קיב מים ובי שעות
חס גימי עס קיב שיולא ממנו אל אל ג' אדם חכוין
לעס מים שיולאים ממנו ג' שעות אחי' וחכוין עהס
ממולאים הי' הראשונה צמי' סני' צלי' וג' סני' קיב
שיולא ממנו עס ייאי גימי אל וחכוין כי ג' אל גימי
מנן להמשיך אל המל' כביל :

הקפה ו' סיא קוד צמי' יסוד ויש צו ג' צמי'
אדם דיצור מעשה ובי אל כביל אל
ראשון דיצור זינה ייאי דעס קיב גימי אל כביל אל
ז' לולד דעה וחכוין לג' שעות דרין מעילאים זעיר
קיב מים ובי שעות גימי קיב שיולא ממנו ייאי גימי אל:
אל ג' אדם חכוין לעס מים שיולא ממנו ג' שעות אחי'
וחכוין עהס ממולאים הי' ראשונה צמילוי סני' צידין
כי למי שהיכוד הוא מעה בלמי סני' נכ' הי' לחורנה
ממילא צידין חך הוא צמילוי קו האמלעי שפרכו הוא
צמילוי נכ' הי' ראשונה צמילוי וחכוין כי ג' אחי' גימי
קיב שיולא ממנו עס ייאי גימי אל וג' אל גימי מנן
להמשיך וכו' :

הקפה ז' סיא קוד צמי' מלכות ויש צו ג' צמי'
אדם דיצור מעשה ובי אל כביל אל
ראשון דיצור זינה וחכוין לעס ייאי היולא מעס קיב
שהוא גימי אל : אל ז' לולד דעה וחכוין לג' שעות
ידיו רק עהס ממולאים צמילוי ההין עהס מעס צין
צמילוי וחכוין כי כל אי' מעס הוא גימי מ' כזה יר'ד
הים וי' ובי מ' גימי קד' שהוא גימי רעוע אלני כזה
אי' ח'ד ח'ד' אלני' שהוא קוד הכתר פלסו מעשיכין לס
ענה : אל הכי אדם וחכוין לעס מים שיולא ממנו
גי' שעות אחי' וחכוין הי' ראשונה צמילוי אלפין יי'ס
סני' צהסין וג'ס אחי' גימי קיב שיולא ממנו עס ייאי
גימי אל וג' אל גימי מנן :

והנה ענין הושענא מנן של כל הפקעה אל המל'
הוא כי הכה ויש מנן שני' הפקות הראשונות
הס גימי חק'ים וצדקה אל המל' אל נעשה צם מנן
הזס כי מנן הוא גימי אל כביל והכס גימי אל צמילוי
הס גימי חק'ים ועס ג' כוללס הוא סק'ים הכי עננן
הכיל נעשה מן ויש מנן העלונים :

ועתס

נמי כעניינה חלק אי' פרק פי'
כזה ח'ל' לדין חנה נדעה כי
אל צמילוי עולה סק' ואל הוא
אחי' צהספכו עס יוד אחיות
המילוי ועוד האי' הוא אחי'
הה יי'ד' האי' ג' ועס אי'
כזה אחי' ועד יוד צמילוי
(כיל י' של האי') הוא ד' ודי'
פסוקים היי' לי' ולי' הוא אל
ואל הוא עס קיב על עס עס
זו פלסו יודן כהנר לי' ולי'
עס ג' הכי אל יעס על קיב
המילוי שלו הוא לי' כמנין הכל
וממלא שכלל היולא מנינה הוא
מקיף לכל המדות עכ"ל :

כקוד מילוי עיב קיב מים וחכוין להמשיכס אל הנול'
שהיא עס צין והכס גימי יסיו חס גימי קיב שיולא
ממנו ייאי שהוא גימי אל צס מים ג' אלפין וכל אי'
הוא עס אחי' וחכוין צי' אחי' ממולאים צידין והכס
גי' שעות אחי' הי' גימי עס קיב ויולא ממנו עס ייאי
שהוא גימי אל הכי גימי אל וחכוין כי גימי אל הוא
גימי מנן והמשיך מנן זה אל המל' כמו סבבאר :

הקפה ב' סיא צמי' הגבורה ויש צו ג' צמי' אדם
דיצור מעשה וחס ב' אל כביל אל
ראשון שחא דיצור שהוא הנינה חכוין כביל עהס עס
ייאי היולא מעס קיב כביל אל עני' שהוא נכד
המעשה שהוא הלולד דעה חכוין צי' שעות חיי' עהס
צס ד הגבורה כידור' לעיל כי קוד הלולד הוא לעולם
להמשיך מן הדעה שהוא כלול כידור' ג' מ'סין לכן יש
צו גימי יסיו חך עהס משתנים צלרופיהס כמיש לעיל
בינונה המענועים ולכן ענה חכוין ליחס צלרופ דרין
וחכוין גיכ עהס ממולאים צידך עיב קיב מים ובי
שעות חיי' חס גימי קיב ויולא ממנו ייאי גימי אל :
אל הכי שהוא נכד האדם חכוין לעס מים כביל וחכוין
לגי' שעות אחי' היולאים ממנו וחכוין לחוס צמילוי
הסין ובי אחי' גימי קיב שיולא ממנו עס ייאי שהוא
גימי אל וחכוין כי ג' אל גימי מנן כביל :

הקפה ג' סיא קוד צמי' סחית ויש צו ג' צמי'
אדם דיצור מעשה וחס ב' אל כביל אל
אל ראשון זינה דיצור חכוין שחא עס ייאי היולא
מעס קיב שהוא גימי אל אל ז' לולד דעה חכוין
לגי' שעות וייה צמילוי עיב קיב מים עהס גימי קיב
שיולא ממנו עס אל ייאי גימי אל : אל ג' אדם
חכוין לעס מים שיולא ממנו ג' שעות אחי' וחכוין עהס
ממולאים ג' צמילוי גימי עס קיב שיולא ממנו
עס ייאי שהוא גימי אל וחכוין כי גימי אל הוא גימי
מנן להמשיך כביל :

הקפה ד' סיא קוד צמי' נצח ויש צו ג' צמי'

שרף פרי שער הושענא רבא פרק ג עין ההיים

דאמא כמזכיר צען חיים שער
האמורא זיין פרק ז' שהוא סוד
ה' יורה ע"ש והוא לעיל
בשער הק"ט לוח לריקים אלו
לעורר הא"י שאלח להמשיך
כח לה"י שגמלי' שיהי' צה
כח לפעול כלי כלפני' :

זה ללורך הזיווג לכן אין לורך להמשיך ע"י צדקה כי
די בחצונה לצד והנה כבר נודע כי ע"י נחל ה"י ד'
כלל והודותם קיד מנהג כצ"ח והוא שאמרו חז"ל כי הוא
קיד מנהג נביאים גם הכהן להקל ולהכות את הבגורות
למחוק ונכאחם וצ"ח ליהם מן הקרקע חכיון כי הוא
קוד הנקדוק והוא כיון שצ"ח לעיל כי ערבה דיומה
לשמיים שצ"ח קוד הנקדוק מנהג אלו מחאה לעיל :

שער שמיני העצרת פרק א

הנה ציוס שמיני העלמה אז הוא קיד הזיווג עלמו
ואז ניתן צה הא"י של המי"כ בלה והם ניהמים
לם ע"י חז"ל ולח"כ צעה הזיווג ניתן צה הפעם וצעות
ולכן בליל שמיני העלמה האדם חסיד חסיד ציווג לפי שאין
המטעניחא ומדיונה עד הצוקר בהפלה מוסק וא"י וידונו
האדם מקדים והם שגשגא פיוסם שצין ראש השנה
ליום הכפורים ולשמיחא חורב מזהו ציווג הוא לפי שם
שאר ציווגם מושאר צ"ח שם ז"ל ולח"כ כנוניע אך
בשמיני העלמה אז הוא ציווג נחל ואינו רק בהפלה
מוסק ולכן אלו חסידים משיב היום ומוריד הגשם בהפלה
מוסק כי לפי שז' הוא הוריד הטפה צנוני' הנקוצל
וכל עפה בהפלה ששה נק"י אור ולח"כ צ"חם הנק"י
נקרא מים ואחר שגמור הורד נעשה ריקע כמזכיר
צוהר והנה היום האלו כשצ"חם ח"ך הנהם הם צ"חם
מלוצשים עם החוחם צבוק' כמזכיר לעיל שהוא קיד
הכללים והוא ג' מלוצים ג' אחרים ג' שנות אחר' דיודון
דלוצין דההון גימ' של"צ שהם ש"ל כמלון גשמים (כחצ
הרצ מהמח"ו ז"ל חז"ל ונראה לפענ"ד ששומעני כי לפי
בציוס שיע ניתן צה הא"י לצד וזהו ציווגם הגשמים
זהו משיב היום ומוריד הטפה שזומרים ציוס ג' ולח"כ
בפסק ניתנון צה צחיות הח' לכן פסק הוא חסד
עכ"ל) והנה זה שא"י קוראין איתו מה העלמה הוא
מלשון עלז עלז ה' והענין כי כשמקבלה הידע אז
כאשר אינם קולטת את הידע והוא מלח אחרת חיו
משם שהם שורם הכפולים שהיו צ"ח ציוסם ההוא כי
הפילה אותם סמלי' צקוד כפלים זה קוד גדול והבן
ולפי שהוא בלוי וידוע לפיז' ית' שאין צהם חועלה שהם
דיים קים לכן הם למן ולכן דיונה מה שצ"ח מהשחמה
זמנע שלא ילקע צוק' לכן גם הם חיו משחמים זמנע
על

ועתה נבאר ענין ההג' הנה הרצ מהמח"ו זל"ה
כחצ צשער שצין יוס"כ לטובות פקא א' חז"ל
אומנם ענין ההג' יס"ל פקא כי מלח"י להרד גדלי'
הלוי ילוי' כי מלח"י חשנה ועד יום הכפורים וכו' ולח"כ
בהושענא רבא אינם צ"חם בגורמאחדש רק שאלו מעוררים
הבגוריות שנה כדי לחת כח שיעלו מ"י ציוס ח' דעלמה
ללורך ציווג וזה קוד חציותה ערבה צקרקע כדי לעורר
הבגוריות שצ"ח שנה אך מה שאלח"י כחצו אללי מנהג
צוהרתי הוא זה כי אחר שצ"חם צה כל המסדים ככנס'
צה' הבגורות ציוס ראש השנה אומנם הא"י אלו אינם
ללורך ציווג כי אלו ניתנים צה ללורך חסיון וציון הכוק'
עלמה כדודע וכו' וציואר הענין לפעול צה צ"ח' כלי
כדי שחולל להפלות מ"י ציוס ח' עלמה כי הא"י הם
הכלי של המי"כ שנה וכו' עכ"ל שם ובשער הזה כחצו
וזהו ציואר ענינו הנה צ"ח' הבגורות הם ככנסים ע"י
הערבה של יום הויד חוץ מן אותן שצ"חם וככה העשה
חוקק ה' צ"ח ערבה צמקסר והכיון ששם קיד הא"י
צומלש"ך ולא העלם כלל ציד' רק אחר קדים החקבל
כי עד שפ"למו כל צחיות המסדים אין רלוי לעורר
הבגורות והנה מוצאר לעיל ענין זה' הקפות של חיוס
שהוא קיד כחיקה המסדים ככ"ל הרי שגמר כחיקה
המסדים הם עד קדים החקבל לכן לא חיקה אחרת
ציד' עד אחר הקדים החקבל שצ"חם הכחה הלולב מיד'
וכבר הוגמר מלוח' אז חיקה ציד' את הערבות שהם
קוד הבגורות מלש"ך ככ"ל והצוהר ותכה אחרת צקרקע
והנה צ' דרים נעשה צהם אחר הורדת והפלה
הערבות צקרקע וה"י העליון והקמות הערבות אחר
המיעול מחאה לעיל :

והנה כשהצתה חכיון
להוריד ולחת צה
הג' לעורר אותן שיהיו
מוכנים ונעשים צ"ח' כלי
להעלות מ"י ציוס מחרת
שהוא ש"ע צעה חסיד גימ'
וחכיון כי ערבה היא גימ'
זרע שהוא חמ"כ גם הוא
גימ' עזר ר"ל להכין אותה
להיות עזר כנגדו להעלות
ע"כ ולקבל מ"י : וצעה
החצונה חכיון לשם יור הא
ואז שהוא גימ' טל :

וכתב הרצ חז"ל ואפשר
ששומעני מוירי
זלח"הם שאמר כי לשם זה
קמו חז"ל בחצות חצות
אל ציד' ואינו זיכר ואפשר
כי חצות הוא גימ' טל

שרף פרי שער שמיני העצרת פרק א עין החיים קמו

על הארץ ולזה לריכה לקטוע הזרע ולהעלירה שלא
 חסלית ולכן נקרא עלהת ארעם קליעת הזרע היא בגי
 ימים כנודע כי אם חסלית ציוס ג' אז היא עהורה
 שאז כנר נעשתת כמו שכתוב בנשנה :
והנה ג' ימים אלו הם קוד ג' מזה חגיגה שמש
 מקבלת חולי העפה העליונה וזה קוד ג'
 המולאים מן החיצה וכנגד ג' מראה הקשה ואין כחן
 מקום להאריך בזה והנה כנגד ג' צחי' אלו לריכה ג'
 ימי הקליעה ללקוע ג' צחי' ההם : והנה קוד ג' ימים
 אלו כי העפה של הזרע הסיא מן החקדים והנה חקד
 היא בגי' ע"ב ויש ג'
 צחי' בע"ב שהם ג"ס ד"ד
 כנודע : וכנגד הם ג'
 ימי הקליעה להעליר הם
 ע"ב הזה וקוד סס ע"ב
 זה הוא כזכר בחיקויים
 נעץ חיים שער לידת העומין
 פרק שם ציבור ענין הק"ד
 צענין כתר הנוק' כי שיעור
 הכתר שלה הוא שיעור ג' שלישי
 ח"ח ד"ל והנה חקד המעשה
 ג' החית הנה חקד הוא גימי

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

ביה

התנצלות המניה עני שחקן כי לא עמד לצי לגשה אל מלאכת הקודש להנים ומצרת הקודש ספר
שרף פרי כי אין לי עסק בנסתרות אך כל עינתי הסליר צי המציא לנשיה
 סודות יוצרת עשיית צדק הבגיה ה' אלה ידעת והעד שחתי
 מצינו לשנה כל חרולי עשית ואם עיר כנאל דרשו מעל לזה העשות כן תיאלס וזה אשר כותרו כי לא אצחי
 לשלוח יד לשניה ונכרית יד המהצר וללחיה גם יש עוהים רבים ענוקס העהקות כי לא הצינו להחריה קוטב
 כוונה המהצר בהחיצות הנמחקים ועוד המלא משחם בלוחות ו' אז י' כי האומן לא עלמה לו למעשים די וזין
 אז יודין ונתן המירחן סליפיהן פעם י' חזורה ו' והתי להפך ו' חלף י' וגם סקס המפסק צין שתי חיצות
 מורכבות המללו בסוף כמו ז"ל אז היא הסלף האומן כזה ז"ל כלי ועם כל זאת לא אחלער כי חף אצני מפשע
 נקי מעללה ותי העוב יכפר צעד אשמותי והוא יסלם לי :

דברי המגיה סף יורא בל"א הכב החיף מוח' לוי יצחק כ"י :

כאמ' א' תתקלעם בכת' שלח' המ
 אהיה נ' כיו"צ מילא' ע"

